

Halki
Cevizoğlu

İSGAL
VE
DİRENİŞ

1919 ve Bugün

Ceviz
Kabuğu
Yayıncılık

3.
BASKI
101.000

İŞGAL VE DİRENİŞ HULKİ CEVİZOĞLU

PROFESYONEL YAŞAMI:

Gazeteci-TV program yapımcısı Hulki Cevizoğlu, A.Ü. Siyasal Bilgiler Fakültesi'nde "Siyaset Bilimi" lisansı ve "İşletmecilik" yüksek lisansını tamamladı. 1981'de gazeteciliğe başladığı

Hürriyet'te aralıksız 8 yıl çalıştıktan sonra çeşitli basın kuruluşlarında muhabir ve yönetici olarak görev yaptı. 1994'te başladığı

"Ceviz Kabuğu" programını Kanaltürk'te sürdürüyor. Hulki Cevizoğlu'nun programları yüksek öğretimde bazı derslerde incelenmekte ve bazı doktora tezlerinde kaynak oluşturmaktadır.

31 adet kitabı bulunan Cevizoğlu'nun verilen ödüller arasından kabul ettiği 100'ü aşkın ödülü bulunmaktadır.

ÖDÜLLERİ:

Verilen ödüller arasında Hulki Cevizoğlu'nun kabul ettiği bazı ödüller: TV Haber Programı Dalında "Yılın Yıldızı" (Yıldız Teknik Üni.-2006); Yılın İlkeli ve Onurlu Gazetecisi ödülü (Cumhuriyet Üni.-2005); En İyi Tartışma Programı ödülü (Kabataş Erkek Lisesi); 2005 Yılı Televizyon *Program* Yapımcısı ödülü (Türk Ocakları Tekirdağ İb.-2005); En Başarılı Tartışma Programı ödülü (Gaziosmanpaşa Üni.-2005); Mülkiyeliler Onur ödülü (A. Üni. SBF.-2005); Yılın Köşe Yazarı (İnönü Üni.-2005); Toplumsal Sorumluluk Medya Başarı Ödülü (Fırat Üni.-2005); Yılın Kemalist TV. Programı (Uluslararası Kıbrıs Üni.-2005); Yılın En İyi Tartışma Programı (Özel Radyo ve Televizyon Yayıncıları Derneği-2005); Yılın Kuvacısı (internetajans.com-2004); En Başarılı Ulusal Tartışma *Programı* (Türkiye Kamu-Sen Giresun İb.-2004); Yılın Tartışma Programı (İstek Bilge Kağan Okulları-2004); TV Haber Programı Dalında Yılın Sembolü (özel Sembol I.Ö.O.-2004); İlkeli Gazeteci Ödülü (Sivas Cumhuriyet Üni. Atatürkçü Düşünce ve Türk Dili Toplulukları-2004); En İyi Tartışma Programı (KKTC Girne Amerikan Üni.-2004); En Beğenilen Tartışma Programı (Maltepe Üni.-2004); En İyi Tartışma Programcısı (Türk Ocakları Trabzon İb.-2004); En *iyi Tartışma Programcı-*

sı (13 iletişim Fakültesi Dekanının özel ödülü-2004) (Türkiye'de İlk); En İyi Tartışma Programı (Polis Akademisi-2004); En İyi Tartışma Programı (Uludağ Üni Uluslararası İlişkiler Topluluğu-2004); Yılın Atatürkçüsü (Atatürkçü Düşünce Derneği, D. İb.-2004); Yılın TV Programı (Niğde Üniversitesi-2004); Yılın Tartışma Programı (Türk Eğitim-Sen-2004); Yılın En İyi Tartışma Programı (Özel Radyo ve Televizyon Yayıncıları Derneği-2004); En Beğenilen TV. Program Yapımcısı (K.T.Ü. işletme ve Ekonomi Kulübü-2003); Yılın Tartışma Programı (İ.Ü. Diploması Kulübü-2003); En İyi Haber Programcısı (Gazi Üni. Uluslararası

İlişkiler Araştırma Topluluğu-2003); Ulusal Televizyon Açık Oturum ve Söyleşi dalında 2002 Yılı'nın En Başarılı İletişimcisi (Selçuk Üni. İletişim Fakültesi-2003); Basın Onur ödülü (Cumhuriyetçi Gençlik Platformu-2003); Ziyad Nemli Büyük Ödülü (Trabzon Gazeteciler Cemiyeti-2003); Türk Dünyası'na Hizmet ödülü

(Türk Dünyası Yazarlar ve Sanatçılar Vakfı-TÜRKSAY-2003); En Çok *izlenen* Tartışma Programı (H.Ü. Bes. Ve Diy. Kulübü

2002); En Beğenilen TV Program Yapımcısı (B.Ü. İşletme ve Ekonomi Kulübü-2002); Yılın En İyi Araştırma Programı (İ. Ü, Bilgisayar Kulübü-2002); Açık Oturum Dalında 2001 Yılı'nın En Başarılı İletişimcisi (Selçuk Üni. İletişim Fakültesi-2002); 2002

Karaman Türk Dili ödülü (Karaman Valiliği-2002); En İyi Haber ve Tartışma Programı (A.Ü. Hukuk Fakültesi Birleşik Hukukçular Kulübü-2002); Medyanın En İyileri, 2001 Yılı En İyi Tartışma Programı (özel Radyo ve Televizyon Yayıncıları Derneği-2002); En Beğenilen Tartışma Programı (M.Ü. İletişim Fakültesi-2001); Araştırma dalında 2000 Yılı'nın Bilişimcisi (I.Ü. Bilgisayar Kulübü-2001); Başarı ödülü (Aydın Gaz. Cem.-2001); Türk Kültürüne ve Sosyal Hayatına Hizmet Eden TV Prog. Ödülü (Türk Ocakları-2000); Televizyon Söyleşi dalında 1999'un Başarılı İletişimcisi (I.Ü. İletişim Fakültesi-1999); Gazetecilik dalında Yılın Altın Adamı ödülü (Anadolu Basın Birliği-1999); Televizyon Söyleşi dalında 1998'in Başarılı İletişimcisi (I.Ü.İletişim Fakültesi -1998); 1998 Sedat Simavi Televizyon ödülü (T.Gazeteciler Cemiyeti-1999); Medyada Hoşgörü ödülü (Ç.Kale Onsekiz Mart Üni.-

1998); Televizyon Söyleşi dalında 1997'nin Başarılı İletişimcisi (I.Ü. İletişim Fakültesi-1997); Yılın Gazetecisi (Gazeteciler Cemiyeti-1997) (Tüm Medya içinde yalnızca tek kişiye verilen ödül); Jüri özel ödülü (Doğu And. Gaz. Cem.-1997); TV Tartışma dalında Yılın Televizyoncusu (T.Yazarlar Birliği-1997); Cengiz Polatkan ödülü (RTGD-1997); Haber dalında Yılın Gazetecisi (ÇGD-1987); Haber dalında Yılın Gazetecisi (ÇGD-1986).

KİTAPLARI:

İşgal ve Direniş (1919 ve Bugün) (2007, 1. Baskı 30.000 Adet), Ey Türk İstikbalinin Evlâdı! (2006, 4. Baskı 26.000 Adet)', Bütün Kaleler Zaptedilmedi (Attilâ İlhan'la Birkaç Saat) (2006, 18. Baskı), Ya Sev, Ya Sevr (Bir Gafletin Büyümesi) (2006, 15.

Baskı), Masonluk ve Rotaryenlik (2005, 9. Baskı), Tarih Türkler'de Başlar (2005, 5. Baskı), Türk Olmak (2005, 4.Baskı), Vatikan (Batı'dan Gelen Tehlike) (2005, 1. Baskı 10.000 Adet), Misyonerlik ve Siyasal Hıristiyanlık (2005, 1. Baskı 10.000 Adet), Türkiye ve Türkçe Üzerine Oynanan Oyunlar (2004), Uzaylılar-dan Vahiye! (2003), Taze Yazı Kokusu (2003, 2. Baskı), Amerika'nın Körfez Savaşı (2003, 2. Baskı), Altın ve Suikast (Bergama ve Alman Vakıfları Olayı) (2003, 2. Baskı), 28 İubat: Bir Hükümet Nasıl Devrildi (2003, 3.Baskı), Kur'an İfrecilerine Cevaplar Edip Yüksel : "Çöpe At" (2002, 9. Baskı), Türkçe İbadet (2002, 3.

Baskı), Sözümlerin Özünü (Oğulcan Cevizoğlu'nun Resimleriyle) (2002), Yaşar Nuri Öztürk'e Soruyorum (2002, 2. Baskı), Yakın Zamanlar Tarihi (2001), Generalinden 28 İubat İtirafı: "Postmodern Darbe" (2001), Eşekli Kütüphaneci (2000), Nur-culuk-(1999), Lider Troyka (1999), Özelleştirme (1998, 3. Baskı), Yaşar Nuri Öztürk (1998), Vicdanımızı Yastık Yapıp Yatıyoruz (1998), İeyhler, Müritler ve Yalancı Peygamberler (1997), Dünü

Bugünü ile 68'liler (1997), Ceviz Kabuğu (1996, 2. Baskı), Misyon (1987).

v

ÖNSÖZ YERİNE

21. YÜZYILIN BAİİN DA G ENEL DUR U M

Dün'ü "okuyoruz.." Bugün'ü "yaşıyoruz!.."

Dün;

Hükümet âciz, haysiyetsiz ve korkaktı!..

Devlet içten ve dıştan **çökertilmeye** çalışılıyordu..

Yabancı memurlar ve ajanlar yurdun her yanında faaliyette idi!..

Bir "**lider**" aranıyordu!..

"Demiryolları bizim değildi!

Kömür, şehir ışıkları ve suları, rıhtımlar, limanlar bizim değildi!

'Bu memleketin size ait olduğunu söylüyorsunuz. Neniz var bu topraklarda?' deseler, öz canımızı ve camilerimizi göste-rebilirdik!

Değil **bankamız**, bankalarda çalışan Türk memuru yoktu!

İtalyan, Battan, 1. Dünya Harbi ve Kurtuluş Savaşı sırasında iç ve dış tahriklerle irili ufaklı **60 kadar isyan olmuştu!**

Padişah, halife, vezirler ve paşalar millete ihanet etmişlerdi!

Nice edebiyatçılar, şairler halka sövmüşlerdi!.." [1]

"Ülkenin genel durumu ve görünüşü" şöyleydi.

Mustafa Kemal anlatıyor:

1 Atay, Falih Rıfkı, "*Bir Gece Karanlığında İdi*", Kemalizm (Atatürk Ü/küsünün Bayraklaşan Adıdır) Dergisi, Türkiye Kemalistler Teşkilâtı'nın

"1919 yılı Mayısının 19'uncu günü Samsun'a çıktım. Ülkenin genel durumu ve görünüşü şöyledir:

Osmanlı Devletinin içinde bulunduğu grup, 1.Dünya Savaşında yenilmiş, Osmanlı Ordusu her tarafta zedelenmiş, şartları ağır bir ateşkesanlaşması imzalanmış. Büyük Savaş'ın uzun yıllan boyunca millet yorgun ve fakir bir durumda. (...) Saltanat ve hilâfet makamında oturan **Vahdettin soysuzlaşmış**, şahsını

ve bir de tahtını koruyabileceğini hayal ettiği **alçakça tedbirleraraştırmakta**. Damat Ferit Paşa'nın başkanlığındaki **hükümetâciz, haysiyetsizve korkak**. Yalnız padişahın iradesine boyun eğmekte ve onunla birlikte kendilerini koruyabilecekleri herhangi bir duruma

razi.

Ordunun elinden silâhları ve cephanesi alınmış ve alın-makta...

İtilâf Devletleri, ateşkes anlaşmasının hükümlerine uyma-

yı gerekli bulmuyorlar. Birer bahane ile *İtilâf donanmaları ve askerleri*

İstanbul'da. Adana ili Fransızlar , Urfa, Maraş, Ayıntap(Gaziantep) *İngilizler* tarafından **işgal** edilmiş. Antalya ve Konya'da *İtalyan* askeri birlikleri, Merzifon ve Samsun'da *İngiliz* askerleri bulunuyor. **Her tarafta yabancı subay ve memurlarile özel ajanlar faaliyette.**

Nihayet, konuşmamıza başlangıç

olarak aldığımız tarihten dört gün önce, 15 Mayıs 1919'da, İtilâf Devletleri'nin uygun bulması ile *Yunan* ordusu da İzmir'e çıkartılıyor.

Bundun başka, memleketin her tarafında **Hiristiyan azınlıklar** gizli veya açıktan açığa kendi özel emel ve maksatlarını

gerçekleştirmeye, **devleti bir an önce çökertmeye çalışıyorlar.**

Sonradan elde edilen güvenilir bilgi ve belgelerle iyice anlaşılmıştır ki, **İstanbul Rum Patrikhanesi'nde** kurulan Mavri Mira Hey'eti illerde *çeteler kurmak* ve idare etmek, gösteri toplantıları ve **propagandalar yaptırmakla meşgul.** (...y [2]

Bugün, 2000'li yılların başları..

"Mütareke dönemi'ne geri döndük".

2 Nutuk(Kemal Atatürk) (1919-1927), Bugünkü Dil e Yayına Hazırlayan: Prof. Dr. Zeynep Korkmaz, Atatürk Kültür, Dil ve Tarih Yüksek Kurumu, Atatürk Araştırma Merkezi Yayını, Ankara, 2000, s.1.

Falih Rifki Atay'ın sözüyle, "*Size alt olduğunu söylediği-miz bu memlekette*", bize ait hiçbir şey kalmıyor!.. Topraklarımız ve bankalarımız yabancılara satılıyor; her türlü ulaşım ve haberleşme sistemimiz yabancılardan denetimi altına giriyor; limanlarımız bizim olmaktan çıkıyor; dev iletişim şirketlerimiz (kablolu ve kablosuz telefon şirketlerimiz, Türk Telekom, tüm cep telefonu şirketleri) yabancılardan eline geçiyor; televizyon, radyo ve gazeteleri yabancı parası satın alıyor; Sevr hortlatılıyor; ABD ve AB

destekli Kürt isyanları çıkarılıyor; madenlerimiz satılıyor; hayat damarlarımız Dicle ve Fırat nehirlerinin denetimi uluslararası

yabancılar yönetimine bırakılmak üzere; sözde Türk(!) kimi edebiyatçı, şair ve yazarlar Türklüğe, Türk bayrağına, ulusal marşı-mıza ve dinimize sövüyor; bizi almayacaklarını kesinlikle ve defalarca açıklayan AB'ye hayâli üyelik uğruna ulusal egemenliği-mizi parça parça elden çıkarıyoruz; savaş nedeni olarak açıklanan kırmızıçizgilerimiz birer birer yok oluyor, "müttefikimiz"(!) ABD Kuzey Irak'ta (Süleymaniye'de) "**Türk askerinin başınaçoval**" geçiriyor; Türkiye'de (Adana'da) incirlik Üssü'nde Türk Binbaşı, yine Amerikan askerleri tarafından "**kelepçeleniyor**"; resmi ziyaretle Yunanistan'a giden askerlerimizin odasına giren Yunanlılar **Türk bayrağını yırtıyor**, üzerine çirkin yazılar yazıyor; Genelkurmay Başkanının resmi davetlisi olarak Türkiye'ye gelen Yunanistan Genelkurmay Başkanı, "ekümenik" (evrensel) olduğunda ısrar eden Fener Rum Patriği Bartholemeos'un elini öpüyor [3]; **Türk yurdu KKTC'yi** kendi elimizle Rumlar'a teslim ediyoruz; **Batı Trakya'daki** (Yunanistan'daki) soydaşlarımız Türkler ile Irak'taki soydaşlarımız **Türkmenler'e** sahip

çıkamıyoruz; ve,

Kan uykularında ihanetleri görüyoruz!..

Mustafa Kemal dün "**Bağımsızlık benim karakterimdir**"

diyordu, bugün "**ülkenin bağımsızlığı AB'ye teslim edildi**"; Mustafa Kemal dün "

Egemenlik kayıtsız şartsız milletindir" diyordu, bugün "**Milli egemenlik Brüksel'e devredildi**"; Mustafa Kemal dün "**Milleti kurtaracak, yine milletin** 3 Bu askeri olayların yaşandığı tarihlerde Türk Ordusu'nun başında **Orgeneral Hilmi Özkök** vardı. Org. Özkök, 30 Ağustos 2006'da süresi dolduğu için emekli oldu.-HC

kendi iradesi ve azmidir. Manda kabul edilemez" diyordu, bugün "**Kurtuluş için**

ABD ve AB mandası kabul edildi"; Mustafa Kemal dün "**Ne mutlu Türk'üm diyene**"

diyordu, bugün "**Türkiyeliyiz**" diye bağırarak "çağdaşlık" (!) diye yutturu-luyor;

Mustafa Kemal dün "**Ulus devleti**" kurmuştu, bugün MİT

Müsteşarı bile "**Ulus devlet tehdit altında**" demek zorunda kaldı. [4]

Mustafa Kemal'in her sözünün çiğnenmesinin ardındaki neden, AB'nin uzun zamandır

"Kemalizm'den vazgeçin, Kema-

lizm AB önünde engeldir" dayatması idi.

Bu süreçte **KKK** (Kara Kuvvetleri Komutanlığı) **Birlik Armasından** (yaygın deyimle brövesinden) **Atatürk'ün resmi çıkarıldı!..**[5] (Yoğun tepkiler üzerine karar geri alındı!.) Cumhurbaşkanı Ahmet Necdet Sezer, 2000'li yılların başlarında yaşanan bu süreci Çankaya Köşkü'nde şu sözlerle özetledi!:

"Cumhuriyet'in kurtuluş ve kuruluş döneminden sonraki en zor dönem!.." [6]

Sözümüz çok, belgemiz var..

İimdi tarihi başa sarıyor

ve hikâyemizi baştan alıyoruz

Hulki Cevizoğlu

4 *Milli* istihbarat Teşkilatı Müsteşarı Emre Taner'in 80. yıl nedeniyle yaptığı

açıklama. Bakınız: www.mit.gov.tr/basin32.html, 5 Ocak 2007; ve *Hürriyet Gazetesi*, 6

Ocak 2007, 8.1, *manşet*.

5 *Yeniçağ Gazetesi*, 8 Kasım 2005, s.1, sürmanşet.

6 10.Cumhurbaşkanı Ahmet Necdet Sezerin, Çankaya Köşkü'ndeki 29 Ekim (2006)

Cumhuriyet Bayramı kabulünde(resepsiyonunda) benim soruma verdiği yanıt. Bakınız:

Cevizoğlu, Hulki, "*Anıtı Türkiye'ye de Dikecekler?*", *Yeniçağ Gazetesi*, İstanbul, 31 Ekim 2006, s.8. (Bu açıklama sırasında yanımda *Takvim Gazetesi* Ankara Temsilcisi ve yazarı Mehmet Çetingüleç

vardı. O da bu sözleri 30 Ekim 2006 tarihli *Takvim Gazetesi*'nde yayınladı.)-

HC

Ankara, 12 İubat 2007[7]

7 Bu kitabın sadece "yazımı" tam tamına bir yıl sürdü. Böylece, ortalama her güne bir sayfa düşmüş oldu!.. Kitabı yazabilmek için, Kanaltürk Televizyonu'ndaki ana haber

sunuculuğunu bile bırakmayı göze aldım. Yazar ve araştırırken sayısız geceler sabahladım ve günün ışmasına çok tanıklık ettim. Birçok kişinin "biliyoruz" dediği bilgileri en sağlam kaynaklardan araştırdım ve belgeledim. Üniversitelerde ya da günlük tartışmalarda gençlere kaynaklık edecek bir belgesel-tarih eseri yazdığımı inanıyorum. Bu eser hem bugün, hem de yarınlar için kalıcı bir belge niteliği taşıyor. Belgelenen

"yaşadığımız olaylar" ise, 26 yıllık gazeteciliğim boyunca verdiğim "toplumu **aydınlatma**" mücadelesinin boş olmadığını kanıtlıyor. Böyle bir esere imza atmaktan mutluyum. Ama en büyük mutluluğum, bu eserimin kalıcı ve ülke çapında yaygın olduğunu görmek olacaktır.-Hulki Cevizoğlu.

"Asım'ın nesli... diyordum ya... nesilmiş gerçek; İşte çiğnetmedi namusunu, çiğnetmeyecek."

Mehmet Akif Ersoy1[8]

ÜÇPINARLI ALİ... İhtiyat Zabiti Hattatoğlu Mustafa Efendi anlatıyor[9]: Birgün, bizim birliğe "Takviye Balıkesir gönüllüleri geldi" denildi. Gittim. 120 kişiydiler. Hemen hemen hepsi tanıdık-tı. Sarıldık, hasret giderdik. Başlarında da o zamanlar Balıkesir-

'in ünlü kabadayısı Üçpınarlı Ali vardı. Ali, sancaktar olmuş. Tüfeği çapraz asmış, sancağın üzerinde de sırma ile "Karesi Gönüllüleri" yazdırmıştı. Kabadayılığı gene elden bırakmamış, askerlikte pek hoş olmamasına rağmen, bilene kamasını sallandırmıştı. Beni görür görmez yanıma geldi:

"Kumandan efendi, biz buraya beklemeye gelmedik! Haydi düşmanı basalım..."

"Burada her şey emirle olur. Hücuma sadece biz geçer-sek, kendimizi gereksiz kırdırırız. Her şeyin bir zamanı var."

"Peki öyleyse, hücuma geçmeden yarım saat önce bizesöyle de, şu sırt çantalarını emniyetli bir yere koyalım. İöylerahat rahat dövüşelim!"

Ali haklıydı. Sırt çantaları, askerin en kıymetli şeylerini ta-

şırdı. Çamaşırları, paraları, mektupları, usturası, sigarası, tütünü

hep sırt çantalarında olurdu. Çantaları kaybolduğunda, asker sıkıntı çekerdi. Çok hareketli zamanlarda, çanta sırtta muhare-beye girilirdi. Hücuma Yarım saat kala Ali'ye haber verdim. Balıkesirliler'i aldı, siperlerin gerisinde bir vadide kayboldu. Hemen gelirler sandım. Beklerim gelmezler... Beklerim gelmezler... Bir çavuşa, *"İu bizim hemşehrilere bir bak bakalım."* dedim. Gitti. Biraz sonra önde Üçpınarlı Ali, arkada arkadaşları

çıkıp geldiler. İaşırdım. Hepsi süslenmişler; hanımlarının, nişanlılarının verdiği ayrılık mendillerini kimi boynuna dolamış, kimi 8 Ersoy, Mehmet Akif, Safahat, Millî Eğitim Bakanlığı Yayını: 2801, İstanbul, 1996, s.431.

9 Ayhan, Aydın, Çanakkale... Ah! Çanakkale..., 2. Baskı, İehitkale Yayıncılık, İzmir, Mayıs 2005, s.86-88.

alnına çatmış, kimi bileğine sarmıştı. Çoğu yakalarına artık kurumuş gül veya karanfil takmıştı. Ali'ye sordum:

"Neden geç kaldınız?"

"Komutan Bey, biraz sonra Cenab-ı Allah'ın huzuruna çıkacağız. Temiz çikalım dedik. Ola ki bir pislik bulaşmıştır, diyeçamaşırırlarımızı değiştirdik. Abdest aldık. Biz buraya oynamayadeğil, düğüne (savaşa) geldik; bayrama geldik. Bugün bizim bayramımız. Onun için süslendik. Ayrılık hediyelerini taktık. Biraz-dan bayramımız var. Aman sen bize, hücumdan beş dakika önceyine haber ver..."

Ali'nin bu sözlerinden sonra büyük bir sessizlik oldu...

Herkes kendi dünyasına dönmüş, dua ediyordu. Gözler yumulu, avuçlar açılmış, sadece dudaklar kıpırdıyordu. Saatime baktım.

Ali'ye beş dakika kaldığını bildirdim. Birden bire ortalık kaynayı-verdi. Hepsi birbirlerine sarılıyor, öpüşüyor, helâlleşiyorlardı.

"Utandırmayın ha!.. İyi dövüşün ha!.. Gün bugündür..."

Anamız bizi bugün için doğurdu... Hakkınızı helâl edin..."

Kısa süre sonra dişler kenetli, süngülerini takmış, tüfeklerinin dipçiklerine parmaklarını geçirircesine yapışmış bölük hücumu hazırdı. Herkes ölüme hazırdı.

"Hücuuum!..." deyince sanki siperler sarsılıverdi. Hepsi,

"Allah... Allah!" diye düşmanın içine bir hançer gibi daldılar. Dövüştük... Dövüştük... Dövüştük... Akşama doğru savaş durdu.

Yanıma birisi geldi, "Komutanım, Üçpınarlı Ali sancağı vermiyor..." dedi. Gittim, baktım. O yüzyirmi kişiden, o gün onüç kişi sağ kalmış. Ali de şehitler arasında idi.

Ama sancağı öyle bir kavramış ki parmakları kenetlenmiş-ti. Çekeyim, dedim olmadı!..

Orada, Anafartalar'da üç top çam ağacı vardır. O gün şehit olanları o ağaçların arasına gömdük. Gömülen şehitlerin en üzerine de Ali'yi sancağına sararak yatırdım... Orada, Anafartalar'da çam ağaçlarının altında nice memleket evlâdı, bu vatana kurban koç yiğitler yatıyor...

Bu Anafartalar'dan, bu ruhtan bir ülke çıktı:Türkiye Cumhuriyeti!.

İimdi, bu Cumhuriyet'i ve Mustafa Kemal'i yıkmak isteyenlere göreyeni tehlikeler bir "paranoya", ruh ve düşünce hastalığı!..

Anafartalar'da kahramanlaşan Mustafa Kemal, daha sonra Ulusal Kurtuluş Savaşı ile destanlaştı.. Bu destanın içinde hainler de var: Yüzlerine "Polyanna maskesi" takıp; ülke işgal edilirken, "Söylentilere inanmayın" diyenler!.. Kendilerini "baş-rolde" görüpte, "yabancıların figüranı" olanlar...

İimdi bu gerçeklere yolculuğumuz başlıyor..

İİGAL BAİLİYOR... HALK SESSİZCE SEYRE-DİYOR..

**1 5 M ay ı s 1 9 1 9 P e r ş e m b e .. Ata türk 'ün S a m s u n ' a
çıkmasından dört gün önce, güzel yurdumuzun incil e-
rinde n İzmir i şga l e diliy or. H a l k s e s s i z v e ü z g ü n s e y -
r e d i y o r. K o l o r d u K o m u t a n ı A l i N a d i r P a ş a ' n ı n " m u k a -
v e m e t e d i l m e m e s i " e m r i y ü z ü n d e n T ü r k k u v v e t l e r i
k ışla l a r ına ç e k ildile r. İ n g i l i z , F r a n s ız , Y u n a n b a h r i y e
s i l â h e n d a z l a r ı (d e n i z p i y a d e l e r i) ö ğ l e d e n s o n r a , m e v -**

k ii müsta hk e mle ri (sa v un ma te sisle rini) , k a le le ri i şga l e diy orla r.

GÜNLERDEN BERİ İzmir limanında toplanmakta olan yabancı harp gemilerinden öğleden sonra bahriye silâhendazları (deniz piyadeleri). İndiler ve kentin çeşitli noktalarını işgal ettiler.

İngiliz birlikleri, Karaburun ve Uzunada tarafını, Fransız kuvvetleri Urla ve Foçalar'ı, Yunan müfrezeleri de Yenikale'yi kontrolleri altına aldı.

Halk sokaklara, kordon boyuna yayılarak sessizlik içinde bu işgali seyretti. Yıllarca bu ülkenin ekmeğini yiyen, para kazanan şehirdeki Rumlar ise, şenlikler yaptılar ve karaya çıkan Yunan silâhendazlarını büyük gösterilerle karşıladılar.

HÜKÜ MET: "İİGAL E İN AN MAYIN! "

HARBİYE NAZIRI İ a k ir P a şa , günümüz de k i "te s- limiy e tç ile r" gibi , "Bu gibi şa y ia la ra (söy le ntile re)

e he mmiy e t v e rme y in" a çı k la ma sını y a pıy or!

SABAH SAATLERİNDE, 17.Kolordu Kumandanı Ali Nadir

Paşa, Harbiye Nezareti'ne (Savunma Bakanlığı'na) telgraf çekti.

Komutanın telgrafından anlaşıldığına göre, resmi işgal, İstanbul Hükümeti tarafından komutana bildirilmedi. Yunan İşgal Komutanı ise, son dakikada tebligatta bulundu. Buna rağmen, Hükümetten bilgi verilmediği için, komutan kararsız.

İşgalcilerle "işbirliği" içindeki İstanbul Hükümeti³[10], kendi ordusunun komutanını aldatıyor. Komutan da, basiretsiz ve aldanma eğiliminde.

Ali Nadir Paşa, telgrafında, "halktan duyduklarına dayanarak", şöyle diyor:

"Halk arasındaki şayialara (söylentilere) göre, İzmir'in Yunan kıtaları tarafından işgal edileceği yahut Yunanistan'dandaha evvel İzmir'e getirilmiş bulunan Yunan Kızılhaç ekiplerinin, el altından yerli Rumlar'dan teşkil edip silahlandırdığı kuvvetler tarafından, içeriden işgal altına alınacağı ihtimali vardır."

Komutan, işgal karşısında nasıl hareket edeceğini Bakan-

lığa sorarak, çok acele emir bekliyor. Fakat, Harbiye Nezareti İzmir'i savunacak olan komutana hiçbir cevap vermiyor!

O sırada, Midilli limanında bekleyen Averof Zırhlısı'nda, Yunan 1. işgal Tümeni Komutanı Albay Zafiryoy⁴[11], son önlemlerini yazılı emre döküyordu:

"Türk mukavemetine (direnişine) imkan bırakmamak için İzmir'in etrafı süratle abluka (kuşatma) altına alınacaktır. Yabancı unsurların kent içinde kargaşalık çıkarmalarına imkan bırakıl-mayacaktır. Kent içinde meydana gelecek direnişleri kırmak için, Türk ve Rum mahalleleri birbirlerinden tecrit edilecektir."

10 "İstanbul Hükümeti" sözü kimi zaman genel bir ifade olup; mütareke koşullarında (4 yıl 21 günlük süreçte), 11 kez kurulan hükümetleri (sırasıyla Ahmet İzzet Paşa, Ahmet Tefvik Paşa, Ali Rıza Paşa, Salih Hulusi Paşa, Ahmet Tefvik Paşa ve Damat Ferit Paşa) anlatmaktadır. (Merdanoğlu, Hüsnü, Ulusal Kurtuluş Süreci ve Kuvayi Mil iye, Ümit Yayıncılık, Ankara, 2006, s.90.)

11 Zafiriu ya da Zafiru olarak da yazılan ad Zafiryoy olarak okunuyor.-HC.

İşgalin planı, sabah saatlerinde Amiral Kaltorp'un başkanlığında yapılan bir toplantıda kararlaştırılmış ve saat 00.00'da, Kolordu Kumandanı Ali Nadir Paşa ile Vali Kambur İzzet'e bir nota ile işgal tebliğ edilmişti.

Kolordu kumandanı, işgal notasını alır almaz, bu kez telgraf makinesinin başına geçti, Bâbıâlî ve Harbiye Nazırı İakir Paşa ile konuşmaya çalıştı. Harbiye Nazırı İakir Paşa, mors alfabesinin başında cevap veriyor:

"işgal vukuuna dair Babiâli'ye verilmiş bir malumat (bilgi) yoktur Amiralin bu teklifi (işgale, "teklif diyor!)", Mütareke şartları

hükümleri icabından olmakla, muvafakat edilmesi (=uyulması) lüzumu tabiidir."

"Efendim, bunun bir Yunan işgaline yol açacağı ısrarlı şayiaları vardır."

"Bu gibi şayialara (=söylentilere) ehemmiyet vermeyiniz!"

GECE YARISINA yaklaşırken, İngiliz Akdeniz Filosu Komutanı Amiral Kaltorp (Calthorpe) ikinci notasını (*müzik notası*

değil, işgal notası!) veriyor ve "esef verici olaylara meydan verilmemesini"(!) istiyor:

"Mondros Mütarekenamesinin 7. maddesi gereğince, İtilaf Devletleri namına, İzmir Yunan askeri birlikleri tarafından işgal olunacaktır. Bu karar Babiâli'ye de bildirilmiştir. Çıkarma kuvvetleri yarın (15 Mayıs 1919) saat 08.00'de İzmir'e ulaşacaklardır.

Yunan deniz silahlı müfrezeleri, saat 07.00'den itibaren iskeleleri işgal edecektir. Esef verici olaylara meydan vermemek üzere, Osmanlı kıtaları, buldukları mahallerde kalmalıdır. Bir İngiliz deniz piyade müfrezesi tarafından işgal edilecek olan Telgrafhanede, sansür edilmek kaydıyla, resmi muhaberata müsaade edilecektir. Yunan askeri makamlarının emirlerini bekleyin."

İzmir'in karşısındaki Midilli adasındaki 1. Yunan Tümeni, sabaha karşı İzmir'e hareket ediyor. İşgal başlıyor!..

"ödeme saati gelmişti ! "5 [12]

12 Bu söz, Beşler (İngiltere, Fransa, İtalya, Yunanistan ve ABD) toplantısına katılan Fransız Başbakanı Klemenso'ya (Clemenceau) ait. "Beşler Toplantısı", Türkiye'yi Sevr'e götüren Paris'teki toplantılar idi.

İZMİR'DEKİ TÜRK KOMUTAN Ali Nadir Paşa ise, emrindeki birliklere şu talimatı veriyor!:

"İzmir müstahkem mevki tahkimat bölgesi, bugün öğleden sonra İtilâf Devletleri kıtaları tarafından işgal edilecektir.

Toplar ve diğer her türlü harp malzemesi bu kıtalara teslim edilecektir. Bu bölgelerdeki komutanlar, subaylar ve erler, esef verici olayların olmaması için(!) garnizonlarından çıkmayacaklar ve bu bölge dışında ve gerilerinde toplanacaklar, kolorduca verilecek emre göre hareket eyleyeceklerdir. Bu işgal esnasında katıyen karşı konmayacak, işgale gelecek itilâf müfrezelerine gereken kolaylıklar gösterilecektir."

Bu emri veren komutan daha sonra, Yunanlı bir işgal teğmeninden tokat yiyeceğini bilmiyordu!.. Kolordu emri nedeniyle, Türk birlikleri işgalden hemen önce sessizce çekiliyor ve düzenli hiçbir çatışma olmuyor. Ordu "tek kurşun atmadan" İzmir işgalcilere teslim

ediliyor!..

Bugün bile pek çok insan, İzmir'i yalnızca Yunanlılar'ın işgal ettiğinin propagandasını yapıyor. Oysa, İzmir'e çıkanların başında İngiliz, Fransız ve İtalyanlar geliyor. Bu ülkeler, Yunanlılar'ı ileri sürerek, onlara "işgal taşeronluğu" yaptırıyor.

Kendileri, tıpkı Irak işgalinde olduğu gibi, geriden idare etmeyi tercih ediyor. Görüyoruz ki, neredeyse 100 yıl önceki taktik de aynı. Bugün yaptıkları hiç de sürpriz değil.

AMERİKAN BASINI:

"TÜRKİYE: SO NUN BA İLANGICI"

İzmir'in işgali, Amerika Birleşik Devletleri'nin (ABD) tarih boyunca Türklere hangi gözle baktığının da bir göstergesi ve dahası "tarihi bir belgesi" oldu.

18 Mayıs 1919 tarihli *The New York Times* gazetesi,

"Türkiye: Sonun Başlangıcı" başlığı altında "Türkler'e Anadolu'da küçük bir bölge bırakılabileceğini" yazıyordu:

"İzmir'in işgali; Asya ve Avrupa Türkiyesi'nin her tarafında manda yönetimlerinin kurulması ve Türkiye Devleti'nin bağımsız bir imparatorluk olarak varlığının ortadan kaldırılması yolunda atılan ilk adımdır. *Halen İstanbul'da bulunan Türk Sultanı'na Bursa ve civarında küçük bir bölgenin bırakılacağı tahmin edil-mektedir.*

(...) Aynı kaynaktan verilen bir diğer habere göre, Avrupa Türkiyesi iki bölüme ayrılarak bir bölümü Yunanistan'a verilecek, diğer bölüm ise uluslararası bir devlet haline getirilecektir, İstanbul ve çevresini kapsamını alacak olan bu ikinci bölümün Amerika Birleşik Devletleri mandası altında yönetilmesi öngörülmektedir."6[13]

"**MASA BAİINDA KAYBETMEK**" deyiminin de, "Türk'e Türk propagandası" ya da "derin devletin psikolojik savaşının(!) ürünü" olmadığını da, yine Amerikan basını 1919 yılında belge-leniyordu.

The New York Times, bu haberin yayınından bir gün önce, 17 Mayıs tarihli baskısında, "İzmir Türkler'in Elinden Alındı"

ve "Hesaplaşma Günü Yaklaşıyor" başlıkları ile şunları yazıyordu:

"Paris'ten gelen son haberlere göre, yakında İmzalanacak antlaşmalarla Avrupa'daki Türk hâkimiyetinin son kalıntıları da temizlenmiş olacaktır.

(...)

İzmir ve çevresindeki bu kuvvet yığınağı, Türkler'e masa başında kabul ettirilen **barış** şartlarının uygulanmasına geçildi-

ğinde doğabilecek tepkilere karşı bir tedbir niteliğindedir."7[14]

Bugün olduğu gibi yaklaşık 100 yıl önce de, Avrupa "Türk adını tarihten silmek" ve her türlü hilelerle boyunduruk altına almak için "masa başında" oyunlar oynuyordu.

Türklerin "işini bitirmek" için, Yunanlılar "son 750 yılın en büyük fırsatını(!) yakalamıştı. Amerikan basınının iki yıl sonra (1921'de) vurgulayacağı bu tarihi araştırdığımızda, karşımıza *Miryokefalon Savaşı* çıkıyor Türkler'in 1071'de Anadolu'ya giri-

13 Ulagay, Osman, Amerikan Basınında Türk Kurtuluş Savaşı, özel Yayın, İstanbul, Mart 1974, s.47.

14 Ulagay, Osman, a.g.e., s.46.

şinden 100 yıl gibi çok kısa bir zaman sonra, "Türkler'i Anadolu'dan atmak" isteyen "*Haçlılar*" adındaki Avrupa'nın Birliği, bozguna uğramıştı.8 [15]

TÜRKLER'İN KEHANETİ olduğunu belki şu anda duyuyorsunuz.. İzmir'in işgaline giden sürecin başlarında (3 Kasım 1918), Amerikan basınında bir "okuyucu mektubu" yayınlandı.

The New York Times'ın "Türkler'in Kehaneti Doğrulanıyor"

başlıklı haberinde bu okuyucunun (M.M.Housepian) mektubuna yer verildi:

"Türkler'in en parlak devirlerinde söylenmiş olan kâhincebir sözde Evveli İam, ahîri İam' (En önce İam, en sonra da İam) denir. Yüzyıllardan beri ağızdan ağıza yayılarak en ücra Türk köyündeki, en cahil Türk köylüsünün bile dilinden düşme-yen bu kehânet artık gerçekleşmek üzeredir.

Günümüzden 500 yıl kadar önce Selçuk Tatarları diye adlandırılan barbar bir kavim, Anadolu topraklarına saldırmış ve iç

çekişmelerle zayıf düşmüş Bizans İmparatorluğu'nun kuyusunukazmaya başlamıştı. Uzun mücadeleler sonucunda İmparatorlu-

ğun başkenti İstanbul şehri de, barbar Türkler'in eline geçmişti.

Ancak bu zaferlerden hiçbiri kutsal yerlere bir geçit sayılan İam-'in alınması kadar sevindirmemişti Türkler'i.

Türkler, (...) savunma yönünden en emin bölge olarak güneyi gördüklerinden, 'İam elden giderse, biz de biteriz' anlamına gelen bu sözü söylemişlerdir. Bu kehâneti savuranların ileri görüşlü olduklarına şüphe yoktur. (...)

Bu gelişmelerden sonra, dünyanın en verimli bölgelerin-

15 Miryokefalon Savaşı: "Bizanslılar, Haçlılarla işbirliği yapıp Batı Anadolu'da bazı yerleri ele geçirmişlerdi. Hatta Türkler'i Anadolu'dan çıkarabilecekleri umuduna bile kapılmışlardı. Bizans imparatoru, bu amaca ulaşmak için güçlü bir ordu hazırladı.

Türk ordusu ile Bizans ordusu Eğirdir Gölü civarında Miryokefalon (Kumdanlı) denilen yerde savaştı. Bizans ordusu yenildi.(1176). Bizanslılar bu yenilgiden sonra, Türkler'i

Anadolu'dan atma düşüncesinin hayal olduğunu anladılar. **Miryokefalon Zaferi, Anadolu'nun Türk yurdu olduğunu ve hep böyle kalacağını kesinleştirdi.**" (Sosyal Bilgiler-6 İlköğretim Ders Kitabı; Yazarlar: İnenünver, Karabulut, Kesim, Turgut Ercan, Küçükbaycan, Uslu ve Akay, Milli Eğitim Bakanlığı Yayınları, 3. Baskı

İstanbul 2005; s.74.) (Kaynak olarak bir "İlköğretim kitabım" almamın amacı biranlamda, çocukluğumuzda öğrendiğimiz tarihimizi ne yazık ki büyüyünce unuttuğumuzu vurgulamaktır.- HC)

*den birini 500 yıldır işgal ederek, bu bölgelerde katliam ve yağmadan başka hiçbir şey yapmayan bu vahşi insanlara kimseninyardım elini uzatacağını sanmıyoruz. Böyle bir yardıma kalkışankimse, yanlış ata oynamış olacaktır. Çünkü Türkler'in dünya siyaset tarihindeki sayfaları kapanmak üzeredir."*9 [16]

Oysa, Gandhi'nin ifadesiyle, "Öldü sanılan Türkler, cenaze törenleri için hazırlanan tabutlarını, katillerinin başlarına geçirecek"10[17] idi..

"Amerikalı okuyucunun"(!) mektubunu incelediğimizde, süper bir okuyucu ile

karşılaşıyoruz!.. Bu okuyucu, hem çok bil-gili, hem de geleceği görüyor. Hem, stratejik analizler yapıyor.

Hem, Türkler'e sürekli hakaret ederek, **Amerikan derin devletinin psikolojik savaşını uyguluyor!**.. Hem, Türkler'e yardımı aklından geçireceklere gözdağı veriyor. Hem, sömürgeci eylem ve işgallerini masum gösteriyor!..-

AMERİKAN "DERİN DEVLETİ" böyle bir "okuyucuya" sahip olmak için neler vermez ki!.. Bugünkü Amerikan ve Türk medyasını okurken, bunları unutmamalıyız...

Bu mektubu yayınlayan *The New York Times*, 4 yıl sonra (Aralık 1922'de) yazar W.L.Westermann¹¹ [18] imzasıyla bir itirafta bulunacaktı:

"Bati'ya karşı duyulan tepkiyi yaratmakta bizim de payımız olduğu bir gerçektir. Siyasi ve ekonomik yayılma(=sömürgeleşme) 12 [19]yöntemlerimizin zaman zaman korkunç vepervasız niteliklere bürünmesi, Batı'nın kötü bir görüntü yaratmasına yardım etmiştir. Batı sömürücülüğünün kötü etkileri yüzünden misyonerlerimizin suçlanmış olması üzücü bir olaydır.

Biz misyonerlerimizin, kendi iradeleri dışında meydana gelen buitibar kaybını, kısa zamanda gidererek yararlı faaliyetlerine yeni-

16 Ulagay, Osman, a.g.e., s.30.

17 Özakman, Turgut, *Ü Çılgın Türkler*, 49. Basım, Bilgi Yayınevi, Ankara, Ağustos 2005, s.659.

18 Hem okuyucunun, hem de yazarın soyadı "sahte olacak" kadar anlamlı-HC.

19 Kitaptaki bu ve bundan sonraki (=) işaretli tüm Türkçeleştirmeler bana ait.- HC.

den başlamak fırsatına kavuşacaklarına inanıyoruz. "13 [20]

İZMİR'DE DİRENİİ ÖNCESİ MİTİNG

M a ş a t l ı k 'ta (M use v i M e z a r l ı ğında) dün topla na n binle rc e va ta nda ş, İşga li prote s to e tt i. "Y una nista n y e rine Ame rik a , İngilte re , İta ly a bizi İşga l e tsi n" İs- te k le ri orta y a çık inc a ge n ç le r, "sila hl ı dire ni ş" ha zır- lı ğına girdi ..

Başta Harbiye Nazırı İakir Paşa olmak üzere İstanbul Hükümeti, "işgal söylentilerine inanmayın!" derken, İşgali haber alan "halk" tepki koymaya başladı. İşgalden hemen önce, dün gece, Maşatlık denen bölgede (Maşatlık=Musevi Mezarlığı) büyük bir miting yapıldı. Binlerce Türk, İzmir'in Yunanistan'a ilhakını heyecanlı konuşmalarla reddetti.

Gençler aralarından bir grubu temsilci seçerek, Türk Ocağı'nda toplantı yaptı. Hükümetin tutumunu öğrenmek için de İzmir Valisi izzet Bey'e heyet gönderilmesini kararlaştırdılar.

Heyete yüz vermeyen Vali izzet, *"Her şeyi SadrazamDamat Ferit Paşa'ya yazdım. Cevap bekliyorum"* dedi.

Ülkenin hükümetinden bile çare gelmeyeceğini anlayan gençler yeniden Türk Ocağı'nda toplandılar, içlerinden bir kısmı,

"Yunan işgalini protesto edelim. Amerika temsilciliğine giderek, Yunanistan yerine

Amerika, İngiltere, Fransa ya da İtalyanlar'ınışgal etmesini talep edelim!" deyince, çoğunluk büyük tepki gösterdi:

"Efendiler, silâhtan başka bizi müdafaa edecek vasıtayoktur!"

Toplantıda bulunan Damat Ferit yanlısı, Ali Kemal'in etkin olduğu *Hürriyet ve İtilaf* Fırkasından, *Müsavat Gazetesi* sahibi avukat Sadık Bey, şiddetle itiraz etti:

"Olmaz, olmaz. Memleketi yangın yerine veririz"

Aynı tepkiyi, ülkeyi korumakla yükümlü bir komutan da gösteriyordu... **"Silahlı direniş"** başlatmak için silâh isteyen 20 Ulagay, Osman, a.g.e., s.228.

gençler, bazı subaylarla konuşmuş, onlar da bu isteği Kolordu Komutanı Nadir Paşa'ya iletmişti. Onun da tepkisi şöyle olmuştu:

"Silâhlı göreçeğimiz her kimseyi Divan-ı Harbe yollayacağım!"

TÜRK GENÇİ VE T Ü R K MİLLET İ! ..

ÜLKE adım adım işgal ediliyor, Mondros Mütarekesi'ni bahane eden ülkenin valisi ve kolordu komutanı, **"silahlı direniş"** başlatmak isteyen gençleri, askeri mahkemeye vermekle tehdit ediyor; ordunun garnizondan dışarı çıkmamasını emredi-yorlardı!..

Bu günleri yaşayan, hüznünü içinde hisseden Mustafa Kemal, gerekli dersi çıkarmıştı. 14 yıl sonra, 5 İubat 1933'deki Bursa Nutku'nda, gençlere bugün için de çok anlamlı mesajını

verecekti.

BURSA NUTKU

Türk

genci,

devrimlerin

ve

Cumhuriyetin sahibi ve bekçisidir. Bun-

ların gereğine, doğruluğuna herkesten

çok inanmıştır. Rejimi vs devrimleri

benimsemiştir. Bunları zayıf düşürecek

en küçük ya da en büyük bir kıpırtı ve

bir hareket duydu mu "Bu memleketin

polisi vardır, jandarması vardır, ordusu

vardır, adalet örgütü vardır" demeye-

cektir. Hemen müdahale edecektir.

Elle, taşla, sopa ve silahla; nesi varsa

onunla kendi eserini koruyacaktır.

Polis gelecektir; asıl suçluları

bırakıp, suçlu diye onu yakalayacaktır.

Genç, "Polis henüz devrim ve Cum-

huriyetin polisi değildir" diye düşüne-

cek, ama asla yalvarmayacaktır. Mah-

keme onu yargılayacaktır. Yine ı düşü-

necek; "Demek adliyeyi de düzeltmek,

rejime göre düzenlemek gerek!.."

Onu hapse atacaktlar. Yasal yollarla itirazlarını yapmakla beraber; bana, başbakana ve Meclis'e telgraflar yağdırıp, haksız ve suçsuz olduğu için tahliyesine çalışılmasını, kayırılmasını istemeyecek. Diyecek ki, "Ben inanç ve kanaatimin gereğini yaptım. Müdahale ve eylemimde haklıyım. Eğer buraya haksız olarak gelmişsem, bu haksızlığı meydana getiren neden ve etkenleri düzeltmek de benim görevimdir," İşte benim anladığım Türk Genci ve Türk Gençliği!..

Mustafa Kemal, Sivas'ta, kendi yayınladığı ve yazdığı İrade-i Milliye Gazetesi'nde de Türk genci ve milleti için şu gerçeği haykırıyordu:

"Türk Milleti yükselmek ve ilerlemek için mandaya(sömürgeciliğe) değil, bir parça barış bir parça sakinliğe muhtaçtır.

Türk köylüsü çalışkandır.

Türk genci zekidir.

Türk toprağı feyyazdır(çok verimlidir).

Türk Devleti dili diline, dini dinine uymayan uluslar ı -

dışardan kışkırtılıp, cesaretlendirilmesine karşın yine de- eşit haklar vererek yüzyıllarca adaletle yönetmiştir.

Türk Devleti mücadelede sabırlı ve deneyimlidir.14[21] Türk 21 Metnin aslında "Türk Devleti müderridir" diyor. Ancak, böyle bir sözcüğü

hiçbir yerde bulamadım, bulamadık. Osmanlı arşivi ve Osmanlıca uzmanları, müderri" ile "müderrib" sözcüklerinin yazı/ışının aynı olduğunu, bugünkü

alfabeye çevirirken yanlışlık yapılmış olabileceğini ve müderrib'in de "cenk-te sabırlı" ve "deneyimli" anlamlarına geldiğini açıkladılar.-HC

milleti bugünkü hareketi ile olgunluğunu(rüştünü) kanıtlamıştır.

Türkler sağdır ve uygardır ve yaşayacak, yükselecek ve çok fazla yükselecektir."15[22]

GELİİMELER üzerine, Müdafaa-i Hukuk-u Osmaniye

Cemiyeti kurucuları, halkı uyandırmak için bir miting düzenlenmesini kararlaştırdı.

Karar alındığı zaman saat 21.00 suları idi. Vakit gecikmişti. Buna rağmen, vatanını kurtarma azmindeki yurtseverler, ulusal güçler canla hoşla çalışmaya devam ediyordu. Anadolu Matbaası'nda bastırılan miting duyuruları, Türk mahallelerinde da-vullar çalınarak

dağıtılmaya başlandı. Aynı saatlerde, Rumlar'ın Amaltilya Matbaası'nda da, Albay Ztfiryo'nun "İzmir Halkına İşgal Bildirisi" basılıyordu!

Reddi İlhak temsilcileri "işgale Direniş Bildirilerini" halka dağıttılar:

"EY BEDBAHT TÜRK!

Wilson (ABD Başkanı Thomas Woodrow Wilson) prensip-leri adı altında, senin hakkın gasp ediliyor, namusun çiğneniyor.

Buralarda Rum'un çok olduğu ve Türkler'in Yunan'a iltiha-

kını memnuniyetle kabul edeceği söylendi. Bunun neticesi olarak güzel memleket

Yunan'a verildi.

İİMDİ SANA SORUYORUZ:

RUM SENDEN DAHA MI ÇOKTUR?..

YUNAN HÂKİMİYETİNİ KABULE TARAFTAR MISIN?..

Artık kendini göster... Bütün kardeşlerin Maşatlıktadır.

Oraya yüzbinlerce toplan ve büyük çoğunluğunu orada bütün dünyaya göster.

İlan ve ispat et...

Burada zengin, fakir, âlim, cahil yok. Fakat Yunan hâki-

22 İrade-i Milliye Gazetesi, 2 Teşrini *Evvel* 1335 (2 Ekim 1919), *Numara*: 5, s.3. (Alıntı yaptığım kaynak: İrade-i Milliye, Sivas Kongresi'nin 83. yıldönümünde -2002- Sivas Valiliği tarafından yapılan Türkçe baskı.) (Türkçe'leştirme bana ait.-HC)

miyetini istemeyen bir kitle-i kaahire (büyük çoğunluk) var.

Bu, sana düşen en büyük vazifedir. Geri kalma! Hüsrân ve pişmanlık fayda vermez.

Binlerle, yüzbinlerle Maşatlık'a koş

ve Heyet-i Milliye'nin emrine itaat et!

İmza: Reddi ilhak Heyeti Milliyesi"16[23]

Gece geç vakitte toplanan mitingdeki konuşmacılar, Yunan işgaline karşı "silâhlı mukavemetten" başka çare kalmadığını dile getirdiler. Ancak, çaresizlik öyle bir boyuttaydı ki, "Bizi Yunan işgal etmesin de, Diğerleri işgal etsin" diye bir heyet de, limana giderek itilaf Devletleri temsilcileri görüşmek istemek zorunda kaldı. Limandaki savaş gemileri İse, zaten mitingin yapıldığı Musevi Mezarlığını ışıldaklarla tarayarak, Ne olup bittiğini görmeye çalışıyordu. Yerli Rumlar da, mitinge sızmışlar, oradaki konuşmaları YUNAN Konsolosluğuna ihbar ediyordu.

Reddi İlhak Heyeti Milliyesi, işgale saatler kala (14 Mayıs 1919 gecesi) bütün illere (vilâyetlere), sancak, kaza ve nahiye belediye başkanlıklarına acil telgraflar çekti, "imdat" çılgınlıklarının karıştığı bu yardım telgraflarında, protestolar düzenlenmesi ve

"vatan ordusuna katılım" çağrısı da yapılıyordu:

"İzmir ve çevresi Yunan'a ilhak edilip, egemenliği altına giriyor, işgal başladı. İzmir ve ona bağlı yerler tümüyle ayakta ve heyecanda. İzmir son ve tarihi günlerini yaşıyor. Son imdadımız sizin göstereceğiniz yardıma bağlıdır. Mitingler, telgraflarla her yere başvurunuz ve vatan ordusuna katılmaya hazırlanınız. Olgunluk ve sakinliği son derece koruyarak, kimsenin incinmeme-sine özen ve dikkat ediniz.17[24]

VENİZ ELOS: " İİGAL E D AVET ED İLDİ K

Y una nista n Ba şba k a nı V e nize los, İzmir 'i i ş ga l

23 Güner, Zekâî; Kabataş, Orhan; Millî Mücadele Dönemi Beyannameleri ve Basını, Atatürk Kültür, Dil ve Tarih Yüksek Kurumu Türk Tarih Kurumu Yayınları, Sayı:38, Ankara, 1990, s.77.

24 Selvi, Haluk, Yrd. Doç.Dr., Mil î Mücadele'de Erzurum (1918-1923), Atatürk Kültür, Dil ve Tarih Yüksek Kurumu Atatürk Araştırma Merkezi Yayını, Ankara, 2000, s.73.
(Türkçeleştirme bana ait.- HC)

**e tme le ri i ç in, k e ndile rini, "Av rupa 'n ın birle şik Ülk e l e -
ri"nin görevlendirdiğini açıklıyor. Amerikan sava ş
ge mile ri de i şga le k a tılıy or .**

Türkiye'nin işgalinin gerekçesi, Osmanlı İmparatorluğu'nun 1. Dünya Savaşı'nı kaybetmesi değildi. Çünkü, ".. Düşmanların gücü, devleti yok olmaya mahkum edecek boyutta değildi.

Bunun en büyük kanıtı, aynı savaşta bizimle birlikte ortak kadere boyun eğen Almanya ve Bulgaristan'ın silahsızlandırılmasına rağmen, işgal edilmemesi, bağımsız birer devlet olarak varlığını

sürdürmesi idi. Almanlar'ın bir karış toprağını düşman çiğneme-miş, Bulgaristan'ın bütün kaybı ise Makedonya'daki toprağının elinden alınması olmuş ama Bulgaristan Bulgarlar'ın elinde kalmıştı."18[25]

İZMİR'DEKİ RUMLAR, artık ihaneti gizlemiyor, bunu mut-

luluk biçiminde dışa vuruyordu. Bu ülkenin koynunda beslenen İzmirli Rumlar, hem işgal kuvvetlerini karşılamak için şenlikler düzenliyor, hem de "İşgal müjdesini"(!) resmi ağızlardan duymak için sabırsızlanıyorlardı.

Yunanistan

Konsoloslugu

da,

saat

14.00'de

Metropolithane'de (Patrikhane'ye bağlı bina) olağanüstü toplantı

düzenledi. Toplantıya, kavaslar (elçilik görevlileri), papazlar, Rum ve Yunanlı

gazeteciler, dînî cemaatler ve mahalle heyetleri çağrıldı. Metropolit Hrisostomos ve

Anadolu'nun Yunanistan Başbakan. başpapazları, Yunan ordularını karşılamak ve "takdis etmek" için derin bir sevinç içindeydiler.

Konsolosluktan gelip, hızlıca salona girdi. Heyecandan tit-riyordu.

Metropolit

(Patrik'ten

sonra

gelen

din

adamı)

Hrisostomos, ağlamaya başladı, insanlar birbirini kucaklayarak kutlamaya devam

ediyordu. Mavridus, uğultuyu susturdu ve Yunanistan Başbakanı Venizelos'un "işgal bildirisini" okumaya başladı:

"Yunanistan, İzmir'i işgal etmek üzere, Barış Konferansı tarafından görevlendirildi. Yüzyıllardır beklenen hedefimiz ger-

25 "*Harekât-ı Mil iye'nin Esbabı(=Nedeni)*", İrade-i Milliye Gazetesi, Pazar: 18 Zilhicce 1337 ve 14 Eylül Sene 1335 (14 Eylül 1919), Numara:1, 8.1.

(Sivas Kongresi'nin 83. yıldönümünde -2002- Sivas Valiliği tarafından yapılan Latin alfabeli baskı.) (Türkçeleştirme bana ait.-HC)

çekleşmiştir.

Milletimiz idrak ederler ki, bu karar, Konferansı idare edenlerin vicdanında Enosis'in, İzmir'in Yunanistan'a ilhakının yer bulmasından sonra verilmiştir. Balkan Harbi'ne kadar aynı boyunduruk altında esir bulunduğum için, bugün, Küçük Asyalı

Rum kalplerinin ne derece sevinç duygularıyla dolu olacağını iyi hissediyorum.

Duyguların açığa vurulmasını önleyecek değilim. Fakat bu gösterileri, ahali arasında, vatandaş unsurların hiçbirine karşı

husumet ve hakaret mahiyetini almayacağına eminim. Aksine olarak fazla sevinç, gösteri, diğer unsurlara karşı kardeşlik hisle-ri göstermekle eş anlamlı olmalıdır. İtalyan unsuruna özellikle dikkat gösterilmelidir. İzmir'in Yunan işgali hususunda İtalya'nın da diğer müttefiklere katılması, göz önüne alınmalıdır.

Yunanlı Küçük Asya'dan (İzmir'e 'Yunanlı Küçük Asya' diyor!) ricamın, faydasız kalmayacağını ve İzmir'i kendisine 'İhya-yı Milli İncil'ini' getirmek suretiyle yakında ziyaret edebileceğimi ümit ederim.

ELEFTERİOS VENİZELOS"

Bildirideki sözler, tarihe kayıt düşmek için propaganda amaçlıydı. Hem ülkemizin çok önemli bir bölgesini işgal ediyor, hem de Türk halkının tepkisinin kendilerine yönelmemesi için sevinci ölçülü(!) tutmaya çalışıyorlardı. Sanki, ABD'nin Irak'ı işgalinde dünya televizyonlarına yansıyan, Amerikan bayraklarının heykellere asılıp, sonra yok edilmesi olayı önceden yaşıyordu.

Nitekim, Yunan işgal tümenlerinin gelmesi ile birlikte yerli Rum ahali de toplu bir yağma ve katliama girişti. Venizelos'un dediğigibi, "Yüzyıllardır bekledikleri hedefleri gerçekleştirmişti."

Amerikalılar da geri kalmıyor ve kopan bedenimizden bir parça alabilmek için Arizona adlı zırhlı savaş gemisini İzmir I imanına demirliyorlardı.

"MANDA" DEMEK, " İİG AL" D EMEK

İZMİR'İN İİGALİ, bugün bize "müttefik" olarak gösterilen İngiltere ve Amerika Birleşik Devletleri tarafından organize edildi.

2-12 Mayıs tarihleri arasında Paris'te toplanan Yüksek Konsey toplantısında İngiliz Başbakanı Loyd Corç (Lloyd George), İzmir'i Yunanistan'ın işgal etmesini teklif etmiş, ABD

Cumhurbaşkanı Vilson (Wilson) ile Fransız Başbakanı Klemenso da (Clemenceau) kabul etmişti. İtalya bu gizli toplantıda yoktu.

Niçin?.. Türkiye'yi düşündüğü için mi? Hayır. İtalya, Türkiye'yi

"tek başına işgali" planlıyordu. Diğerleri, "tek başına" değil, "hep birlikte" işgal etmeyi savunduğu için İtalya'yı bu toplantıya almamışlardı.

Bu yüzden, İngiltere, ABD ve Fransa, emirlerinden çıkmayacak daha güçsüz bir ülkeyi, Yunanistan'ı kullanmayı yeğ-lemişlerdi.

Paris toplantısı uzun sürdü. Her gün saatlerce konuşuldu, planlar yapıldı, komutanlar çağrılarak uygulamalar gözden geçirildi, öne çıkan düşünceler şöyleydi.

Lloyd George: "Venizelos'tan bir telgraf aldım. Anadolu'da, İtalyanlar'la Türkler arasında işbirliği olduğu belirtiliyor. Türkler, Yunanlılar'a karşı terör uygulamaya başlamış. Venizelos bizden, İzmir limanına bir savaş gemisi göndermemizi istiyor.

Kendisi de Yunan savaş gemisi göndermek için izin istiyor."

...

Wilson: "İtalyanlar, Anadolu'ya gemilerini, İtalyan uyruğundaki korumak için gönderdiklerini söylüyor."

.....

Lloyd George: "İtalyanlar'a bir ders vermeli. Geçen gün İtalyanlar, bir manastırlarını korumak bahanesiyle Antalya'ya asker çıkardılar. Bunu izin vermeyeceğimizi göstermek gerekir."

.....

Lloyd George: "İtalyanlar Bulgaristan'a 30 bin asker yolladılar. Oysa, yalnızca bir tümen göndereceklerdi. Böylece, Bal-kanlar'da ezici bir üstünlük sağladılar. Anadolu'da da Marmaris limanını işgal ettiler. Burasını kömür istasyonu olarak kullanacaklarını söylüyorlar. Antalya'dan Burdur yönüne asker sevk edi-

yorlar... Trablus seferi sırasında da, hilelerini o kadar güzel gizlemişlerdi ki, bütün dikkatimize rağmen, çıkartmayı olup bittikten sonra öğrendik. Bir gün fark edeceğiz ki, İtalyanlar Anadolu'nun yarısını işgal etmişler."

.....

Lloyd George: "Amerikalılar İstanbul'u, Fransızlar da Suriye'yi işgal edeceklerdir. Yunanlılar'ın İzmir'i İşgal etmelerine izin vermeliyiz. Orada katliam başlamıştır ve Yunan halkını koruyacak da kimse yoktur. *(Nasıl, günümüzde ABD ve AB ülkelerinin Irak'ı ve Afganistan'ı işgal bahaneleriyle aynı değil mi).?*

.....

Vilson "bana, Türkler arasında Amerikan mandası lehinde bir istek olduğu bilgileri veriliyor. Ancak, Amerikan kamuoyunun buna razı olacağını sanmıyorum. Çünkü, Amerika'da inanılmaz ölçüde Türkler'e kin beslenmektedir. Amerikan toplumunun kabul edebileceği şey, Türkler'e karşı Ermeniler'in ya da başka bir milletin korunması olabilir. *(Yani, Türkler mandayı, himayeyi istesebile, Amerikalılar lütfedip kabul buyurmuyor. Amerikan toplumubizi himayeyi kabul etmiyor!.. Ancak, bugün de çok sevdikleri*

"Ermenileri koruyacağız" gerekçesi ile, Amerikalılar bizi korumak için asker gönderebilirmiş!!.. Atatürk, "manda kabul edilemez"

derken, her türlü kandırmacaya karşı çıkıyor, onurumuzu da kurtarıyordu.) Ancak,

eğer bize, İstanbul'un yönetimi teslim ediliyorsa, halkımız, bu kent in işgalini de onaylar. Çünkü bu kararlar, İstanbul Türklerin elinden alınmış olacaktır. Fakat, itiraf ederim ki, İtalya gibi karıştırmacı bir kuvveti Anadolu'ya yerleştirmek tehlikeli olacaktır."19 [26]

26 "Wilson Prensipleri" hakkında genel bilgi: ABD tarafından *uWilson Prensipleri* ile ortaya atılan "*şelf determinasyon*" (kendi kaderini tayin hakkı- HC) ilkesi, Osmanlı bakiyesi azınlık ve ulusların Türk toprakları

içinde hak öne sürmelerine yol açacak gelişmeleri ivmelendirmiş ve ABD görünüşte açık söylemese de, hiçbir zaman Atatürk'ten ve onun devrimle-rinden mutlu olmamıştı. 3u nedenle, *Lozan Barış Anlaşması*'ni imzalama-mıştı. Bu dönemde, ABD içindeki baskın sesler "*Monroe Doktrinine* geçişi savunduklarından "*infirat politikası*" olarak da bilinen "*yalnızlık*" politikasının seçilmesi üzerine Wilson, *Birinci Dünya Savaşı'nda da* başarılı olamamıştı.

(Evcioğlu, Kemal, Büyük Ortadoğu Projesi, Umay Yayınları, İzmir, 2005, s.396.)

.....

Wilson: "Mütareke koşullarına göre, Türkler'in mukavemet etmemeleri gerekir. Çünkü, Mütareke maddeleri, müttefiklerden biri için nerede tehlike bulunuyorsa, oraya kuvvet göndermek hakkını bize veriyor. Yunanistan da bir müttefiktir."

.....

Venizelos: "Zaten İzmir'de Yunan Krallığı'nın 30 bin vatandaşı bulunmaktadır. Çok iyi tanıdığım Türk subayları, eğer emir alırlarsa, hiçbir direniş göstermeyeceklerdir, İzmir halkı ise, bize dostça yaklaşacaktır!"

.....

Venizelos: "Batı Anadolu'nun nüfusu içinde **Ege adaları-nın nüfusu da** dikkate alınmalıdır. Eğer böyle hesaplanmazsa, bu bölgelerdeki Yunan nüfusu azalıyor ve tamamen kayboluyor.

Eğer İzmir'in güneyindeki bölge Avrupa mandasına alınacaksa, bu manda yetkileri, hiç olmazsa 10 yıllığına bize verilmelidir."

İZMİR VALİSİNE GÖRE, İİGAL HABERLERİ

"PAR ANO YA! "

İZMİR VALİSİ izzet ise, millî kuvvetleri örgütleyip, direnişi başlatmak yerine, Türk gazetelerini yalanlama, halkı tepkisizleştirme ve (İstanbul'daki) hükümete yaranma telaşındaydı.

Ona göre, İzmir'in işgal edileceği haberleri "**paranoya**"

idi!.. Herkes hayal görüyor, bir tek o gerçekleri söylüyordu!..

Köylü Gazetesi'ne tekzip gönderiyor,

"Bazı kötü niyetliler, İzmir'in Yunanlılar tarafından işgal edileceği tarzında şayialar çıkarmışlardır. Tekzip olunur"; İslahat Gazetesi'ne demeçler veriyordu,

"Sorduğunuz konular, genel politikamızı ilgilendirir ki, henüz Avrupa'nın bu konuda kararları belli değildir. Ama, kuvvetle zannediyorum ki, bu ülke halkını bugün endişeye sevk eden durum, Barış Konferansı'nda gündeme gelmeyecektir!"

Valiye göre, bu haberleri çıkaranlar "hayal" görüyordu:

"Bunların nereden çıktığını bilmiyorum. Kuşkusuz, bu gibi söylentileri art niyetli, zihinleri hayalet ile dolu birtakım insanlar, temiz ve saf insanları kandırmak maksadıyla yaymaktadır."

Ona göre, tıpkı bugünkü Avrupa Birliği ve ABD gibi(!), Barış Konferansı, "cihanı tanzim" ile uğraşıyordu. Yani, "dünyayı

düzenleme" ile. Bugünkü adıyla, "Yenidünya düzeni!" ile...

Ve bu, devletin valisi için çok normaldi!.. Oysa, az sonra, kenti işgal edilecek, katliama uğrayacak, namusu çiğnenecek ve İzmir yakılacaktı!..

Dönemin "Nevrotik Sindrellası" vali, Barış Konferansı'nın

"gayet adilâne" karar almasını bekliyordu!:

"Bu dakikaya kadar, devletimizin menfaatlerine aykırı Avrupa'ca hiçbir karar olmadığı gibi, alınacak kararın ters olacağına ilişkin de bir işaret (emare) mevcut değildir. Aksine, bizi memnun edecek işaretler vardır..."

Tepesinde sallanan kılıç, az sonra, bağlı olduğu saç kılından kurtulacak ve ensesine saplanacak olan vali; Türkiye'nin işgalini kararlaştırmış ve son düzenlemeleri yapan "İşgal Konferansı"nı (yasal adı Barış Konferansı) savunuyordu. Tıpkı Avrupa Birliği'nin, şimdi Türkiye'ye yaptıklarını gizleyen yöneticiler gibi.

Hayal dünyasında yaşayan (Sindrella) ve kendisini yabancılara beğendirme çabasındaki (nevrotik) vali, "bizi memnun edecek işaretlerin olduğunu" halka propaganda ediyordu!.. Lanet!..

MU STAFA KEMAL , DAMAT FERİT'LE YEME K-
TE...

**Ge ne lk urma y Ba ş k a nı M usta fa Fe v zi P a ş a , a ni
bir e mirle g öre v inde n a l ina rak , ye rine Ce v a t P a ş a ge -
tirildi... M usta fa Ke ma l P a ş a , S a msun 'a git me y e ha z ır-
la nı y or... Türk le r'i sa v una nla r g öre v den a l inı y or, Türk
ma hk e me le rine E rme ni ha k imle r a ta n ıyor, P a trik ha ne
a zıtı y or, Y una nista n "Ru m n ü fu s v a r" ge re k ç e siy le
İstanbul ve Edirne'yi de istiyor...**

HARBİYE NAZIRI(Savunma Bakanı) İakir Paşa ile görüş

ayrılığına düşen Genelkurmay Başkanı Mustafa Fevzi Paşa ani bir emirle görevinden alınarak, yerine Tefvik Paşa Hükümeti'nde Savunma Bakanlığı yapan Cevdet Paşa atandı. Fevzi Paşa, İzmir'in işgaline karşı "direniş gösterilmesi" gerektiğini savunuyordu. Teslimiyet, her yere sindiği için, düşmana karşı en temel görevini yapmak isteyen bir genelkurmay başkanı bile artık görevinde tutulmuyordu.

Avrupalıları kırmamak ve öfkesini çekmemek için, artık her türlü rezalet yapıyordu.

Görevden alınan Mustafa Fevzi Paşa, İzmir Kolordu Komutanı Nadir Paşa'ya verilen "silahları teslim et, direniş gösterme" emrine karşı çıkıyordu.

MUSTAFA KEMAL ise, bu arada, Nişantaşı'nda Sadra-

zam Damat Ferit Paşa'nın evinde idi. Özel toplantıya, yeni atanan "teslimiyetçi genelkurmay başkanı" Cevat Paşa da katılıyordu.

Yemekler yenmiş, kenara çekilmiş, kahveler içiliyordu.

Damat Ferit bir harita istedi, gelen harita üzerinde konuşmaya başladı:

"Paşa, yeni görevinin mahiyeti nedir? Neler yapmak istiyorsun?" 9. Ordu müfettişliğine atanan Mustafa Kemal, "Efendim" dedi, "İngiliz raporlarına göre, Samsun ve havalisinde bazı

karışıklıklar varmış. Biraz abartılıdır sanıyorum... Yerinde yapacağım inceleme ile bunları hallederiz. İmddiden isabetli bir şey söyleyememekten korkarım." Teslimiyetçi Genelkurmay Başkanı, hiçbir ümit taşııyordu: "Efendim, Paşa tabii o mıntı-kadaki kuvvete kumanda edecektir. Zaten nerede kuvvet kaldı

ki?"

Mustafa Kemal, müfettişlik yetkisi içinde *"tüm Doğu ille-rindeki komutan ve valilere doğrudan emir verme yetkisinin"* de olmasını istiyordu. Kendisini İstanbul'dan uzaklaştırmak isteyen Damat Ferit, "yetkiyi alsa da emir vereceği ordu kalmadı" düşüncesiyle bu yetkiyi kendisine tanıdılar.

Damat Ferit Paşa'nın Nişantaşı'ndaki konağından birlikte çıkan Cevat (Çobanlı) Paşa, Teşvikiye'ye doğru yürürken, Mustafa Kemal'e döndü:

"Bir şey mi yapacaksın Kemal?"

"Evet Paşam, bir şey yapacağım!"

"Allah muvaffak etsin."

"Mutlaka muvaffak olacağız!" 20 [27]

Mustafa Kemal "kanatlarını çırparak uçmaya hazırlanan bir kuş gibiydi!:

"Tarih bana öyle uygun koşullar hazırlamış ki, bakanlıktançıkarken heyecandan dudaklarımı ısırduğımı hatırlıyorum. Kafesaçılmış, önümde geniş bir âlem, kanatlarını çırparak uçmayahazırlanan bir kuş gibiydim." 21 [28]

(Mustafa Kemal'in, Nutuk'ta, "âciz, haysiyetsiz ve korkak"

dediği Hükümetin başındaki Damat Ferit ile yemekte buluşması,görevi gereğiydi. Atatürk'le karşılaştırılmayacak örnekler ama,yine de hatırlatmakta yarar var. Yakın tarihimizde de, 12 Eylülhıtlâli öncesi Kenan Evren Paşa, 28 İubat post-modern darbesiöncesinde de İsmail Hakkı Karadayı Paşa, iktidardan indirecek-leri politikacılar ile görüşüyor, toplum önünde bir araya gelip,tokalaşıyorlardı.)

Mustafa Kemal, daha sonra Damat Ferit hakk ında düşün-
düklerini şöyle dile getirecekti:

"..ne yazık ki İstanbul'da, 300 milyon Müslüman'ın bugünbüyük umutla baktığı hilafet makamında vatan, millet düşmanı

bir hükümet iktidar mevkiinde duruyor. Damat Ferit Paşa gibicahil, haris (=hırslı), hodbin (=kibirli) bir hanedan mensubu şahıs, yüce saltanata maalesef leke olan bir millet haini, sabit fikirleri ve hayvani inadıyla vatan ve milleti, milletsiz saltanat olamayacağı için, bu arada saltanat makamını da muhakkak bir uçuruma sürüklüyor." 22 [29]

27 İstiklal Harbi Gazetesi, 15 Mayıs 1919; Kocatürk, Utkan, Prof. Dr., Do-
ğumundan ölümüne Kadar Kaynakçalı Atatürk Günlüğü, Atatürk Kültür, Dil ve Tarih
Yüksek Kurumu Atatürk Araştırma Merkezi Yayını, Ankara, 1999, s.127.

28 Öztürk, İbrahim Sadi, Ulusal Kurtuluş Mücadelesine Karşı Ayaklananlar-

Başkaldıranlar, ATO Yayını, Ankara, Kasım 2005, s.5

29 Atatürk'ün Bütün Eserleri, Cilt:4 (1919), Kaynak Yayınları, İstanbul, Kasım 2000, s.61.

Damat Ferit'i "işbirlikçi" yapan İngilizler de, aslında farklı düşünmüyordu. Damat Ferit'le Mustafa Kemal'i kıyaslayan İngilizler, "*Ferit Paşa'nın siyaseti ancak Türkiye'nin bölünmesine yolaçar; Mustafa Kemal'inki ise en kötüsüyle, bağımsızlık ve toprakbütünlüğü için bir atılımdır*" görüşündeydi.²³ [30] Bu yüzden de Damat Ferit'i çıkarları uğranda "kullanmaya" devam ediyorlardı.

30 İngiliz Devlet Arşivleri, FO 371/4158/130700: İstanbul'dan Londra'ya yazı, 03.09.1920. Aktaran: Prof. Dr. Salâhi R. Sonyel ("*İngiliz Belgelerinde Milî Mücadele ve Mustafa Kemal Atatürk, 1919-1923*"). Bakınız: Dilek, Zeki, 10 Kasım'larda Atatürk'ü Anmak ve Anlamak, 2. Baskı, Atatürk Kültür, Dil ve Tarih Yüksek Kurumu Atatürk Araştırma Merkezi Yayını, Ankara, 2005, s.229.

MUSTAFA KEMAL KİM-
DİR?

İstiklâl Harbi Gazetesi, Mustafa Kemal'i okurlarına şöyle tanı-
yordu:

*Dokuzuncu Ordu Müfettişliği'-
ne tayin edildiğini bildirdiğimiz Musta-
fa Kemal Paşa, mütarekenin imza-
lanmasından 13 gün sonra döndü-
ğünde, bir basın toplantısı yaparak,
devlet idaresi ile ilgili fikirlerini açık-
lamıştı.*

Minber Gazetesi, 19 Kasım
1918 tarihli nüshasında, bu basın
toplantısını verirken, Mustafa Kemal
Paşa hakkında da şunları yazmıştır :
*"İtiraf edelim ki, vatanın emsa-
lini yetiştirmekte cömertlik gösterme-
diği birkaç müstesna zekâdan biri ve
hattâ birincisi. Minber, Zaman ve Va-
kit gazetelerinde beyanatı neşredilen
Kemal Paşa'dır.*

Milletin ve memleketin en
ziyâde hayırhah evlâdından olduğu
halde, en az takdire mazhar olan yine

kendisidir. Fakat kime *kabahat bula-
lım*? Kendisi o kadar şöhretten ka-
çan, o derece mahviyetkârdır ki, Ana-
fartalar'ın yegâne müdafii ve İstan-
bul'un kurtarıcısı, münhasıran kendisi
olmasına rağmen, bu hakikati pek
çok zaman ifşa etmedi. Ve bu suret-

te, bütün muvaffakiyetin şan ve şe-
refleri, çapulcuların inhisarcı hissele-
rine kaydedildi."

Minber gazetesi, Mustafa Ke-
mal Paşa'yı anlatan bu *makalesini*,
şu cümle ile sona erdirmişti:

"Herhalde istiklal-i vatan Mus-
tafa Kemal Paşa'dan büyük hizmetler
beklemekte haklıdır."

Mustafa Kemal Paşa, Çanak-
kale savaşları sırasında Anafartalar'-
da İngiliz çıkarma birliklerini durdur-
muş, İstanbul'u korumuştur.

Bundan sonra, Anadolu'nun
doğusunda vazife alan Mustafa Ke-
mal Paşa, **Bitlis ve Muş'u da düş-
mandan geri almıştır**. 2. ve 7. Ordu
Kumandanlıklarını da yapan Paşa,
Yıldırım Orduları Grup Kumandanlı-
ğına tayin edilmiş, mütarekede, 31
Ekim 1918'de, bu grubun lağvedilme-
si üzerine İstanbul'a dönmüştür.

"Kuşku edilmemek gerekir ki, Ermeni
kırımı üzerine söylenen sözler gerçeğe uy-
gun değildi. Tam tersine güney bölgelerinde
yabancı kuvvetlerce silahlandırılan Ermeni-
ler, koruyucularından yüz bularak bulunduk-
ları yerlerdeki Müslümanlara saldırmakta
idiler, oç alma düşüncesiyle her yerde aci-
masızca öldürme ve yok etm-î yolunu tut-
makta idiler."

Mustafa Kemal24[31]

SÖZDE TÜR K(!) HAIN BAKAN:

"TÜRKİYE'DE 800 BİN ERMENİ KATLEDİLDİ! .."

BU GELİMLER YAĞANIRKEN, Türk yurdunda Türkler!"

savunanlar görevlerinden alınıyor, askerimahkemelere bile Ermeni hâkim atanabiliyor patrikhâne azıtıyor, Yunanistan yeni işgaller istiyordu.

Bugünde ermenisoykırımını İddiası" olarak karşımıza geti-rilen konu, o tarihte, "Ermeni mezalimi" olarak Türkler'in önüne konuyordu.25[32] Hain ve işbirlikçi Damat Ferit'in kendisi 31 Nutuk (Söylev), Gazi Mustafa Kemal Atatürk, Günümüz Diline Çevirip Basıma Hazırlayan: Ord. Prof. Dr. Hıfzı Veldet Velidedeoğlu, ADD Yayını, Ankara, 2006, s. 191.

32 Devlet arşivlerindeki belgeler bugüne de ışık tutuyor. Ermeni iddialarını belgelerle yalanlayanların makalelerinin yayınlanmasına dahi izin verilmi-yordu. Bunun bir örneğini, 1 Aralık 1915'te Refet Bey şöyle anlatıyor: "Ma-kalem, İngilizler'in hoşuna gitmediğinden dolayı bu gibi yayınlara devam ettiğim taktirde öldürüleceğime dair gönderilen tehdit mektubunun çevirilmiş

bir kopyası birlikte sunulmuştur. Azgın bir köpek gibi kuduran kana susamış

İngilizler, yazı ile olsun meşru müdafaayı bile insana ve İslâm'a vermek İstemiyorlar."

(Osmanlı Belgelerinde Ermeni-İngiliz İlişkileri 1896-1922, T.C.

Başbakanlık Devlet Arşivleri Genel Müdürlüğü Yayını, Ankara, 2006, s.

gibi hain içişleri Bakanı Cemal Bey de, "Türkiye'de 800bin Ermeni katledildi" diyebiliyordu. Mustafa Kemal, bu işbirlikçi İçişleri Bakanını, Sivas'ta kendi yayınladığı İrade-i Milliye Gazetesi'nde, ağır biçimde şöyle eleştiriyordu:

"Ferit Paşa Kabinesi'nde içişleri Bakanı sıfatıyla aziz milletimizin bağımsızlık ve geleceğini yok etmeye azimli hainlerdenbiri olan Cemal Bey, ilk icraatına milletin namus ve tarihini leke-lemekle başlamış, İstanbul'daki Türkçe gazeteleri bırakarak, Galata'da yayınlanan Fransızca bir gazeteye, yabancı kamuoyunu etkilemek için hain telkinlerde bulunmak üzere, Türkiye'de(tamamı 800 bin) Ermeni katledildiğini açıklamış, Ermeni davasını Paris'teki Bousturyar Paşa'dan daha ateşli bir kalp ile savu-nurken masum Türk Milleti'nin soyluluğuna çirkin bir iftira lekesisürmüştür. Erivan'dan tehcir ve doğu illerinin enkaz ve harabesialtında

Ermeni

mezalimi

ve

ihanetinin

kurbanları

olan

yüzbinlerce Müslüman kardeşimizin iskeletleri ortadayken, Osmanlı Devleti'nin bir bakanı sıfat ve yetkisiyle Fransızca bir gazeteye tamamı kayd ile 800 bin Ermeni'nin katledildiğini açıklayan bu akılsız, vicdansız bakan, bu sözleri ile Paris'te çalışanBüyük Ermenistan kurma hayallerine hizmet etmiş ve hiç kuşkusuz bu hizmet ile ödüksüz kalmamıştır." 26 [33]

Kemal Paşa'nın dehası, yıllar sonrasını da görmüştü.. Bu tür hizmetler, yıllar sonra da ödüksüz kalmayacaktı!..

Mustafa Kemal, yıllar sonra Nutuk'ta bu konuya daha da açıklık getirdi:

"Kuşku edilmemek gerekir ki, Ermeni kırımını üzerine söy-

107.) Refet Bey'e bir İngiliz tarafından gönderilen tehdit mektubundaki sözler de, ASALA terör örgütünün yıl ar sonra Türk diplomatlarını katletmesini daha iyi anlamamızı sağlıyor: *"Seni gidi canavar! Mahalli gazetelerde Ermeniler hakkında yayınlattırdığın kanlı makalelerine son vermediğin taktirde, o cehennemlik kafana bir kurşun sıkacağım ve bu hareket benimhayâtıma mal olsa bile asla umursamayacağım. Siz Türklerin ne zalim veharamzade olduğunu bütün dünya bilir. Kendinizi masum kuzu gibi halkatanıtmanıza gerek yoktur... Ermeniler'in sizden intikam alacağı vakit geldi-*

ğinde, yazık ki, kâfir ve tutucu bir mil et olarak sizler cesur Ermeniler'in öfkesi karşısında havalara sıçrayacaksınız. (...)"

33 *"Ferit Paşa'nın Rüfekayı Hıyaneti"* (Ferit Paşa'nın Arkadaşlarının ihaneti), İrade-i Mil iye Gazetesi, 2 Ekim 1919, s.1. (Türkçe'leştirme bana ait.-HC) *lenen sözler gerçeğe uygun değildi. Tam tersine güney bölgelerinde yabancı kuvvetlerce silahlandırılan Ermeniler, koruyucularından yüz bularak buldukları yerlerdeki Müslümanlar'a saldırmakta idiler. Öç alma düşüncesiyle her yerde acımasızca öldürme ve yok etme yolunu tutmakta idiler. Maraş'taki o acıklı*

olay, bu yüzden meydana gelmişti. Yabancı kuvvetlerle birleşen Ermeniler, top ve ağır makineli tüfeklerle Maraş gibi eski bir Müslüman kentini yerle bir etmişlerdi. Binlerce güçsüz ve günahsız ana ve çocukları tepeleyip yok etmişlerdi. Tarihte birbenzeri görülmemiş olan bu yırtıcılığı yapanlar Ermeniler'di.

Müslümanlar ancak namuslarını ve yaşamlarını korumak kaygısıyla karşı koymuşlar ve savunmada bulunmuşlardı. Yirmi günsüren Maraş kırımında Müslümanlarla birlikte, kent içinde kalan Amerikalılar'ın, bu olay üzerine İstanbul'daki temsilciliklerine çektikleri tel, bu acıklı olayı yaratanları, yalanlanamaz biçimde göstermekte idi.

Adana ili içindeki Müslümanlar, tepeden tırnağa kadar silahlandırılan Ermeniler'in süngü baskısı altında, her dakika ölüm tehlikesiyle karşı karşıya idiler. Canını ve bağımsızlığını koru-maktan başka bir şey istemeyen Müslümanlar'a karşı uygulanan bu kıyım ve yok etme politikası, uygar insanlığın dikkatini çekecek, acıma duygularını uyandıracak nitelikte iken, olayların tam tersini ileri sürmek ve bundan vazgeçilmesini istemek gibi birdavranışa nasıl güvenilebilirdi?" 27 [34]

ABD BAİ KANI T ÜRKİ YE' Yİ DÖRD E BÖLÜ-
YOR! ..

YIL 2005.. Ermeniler'in Türkler'e yaptığı soykırımın belgeleri açıklandı.28 [35] Devlet Arşivleri Genel Müdürü Doç. Dr. Yusuf Sarınoy, Ceviz Kabuğu Programı'nda "Ermeniler'in 524 bin Türk-

'ü soykırıma uğrattığını" açıkladı.

"Bu konuyla ilgili belgeler vetarihi gerçekler Türkler'den yana. Ermeni Taşnak örgütlerinin 3-4 yıl içinde katlettiği 524 bin 34 Nutuk (Söylev), a.g.e., s.191.

35 Ceviz Kabuğu Programı, Kanaltürk Televizyonu, Ankara, 23 Aralık 2005

Cuma, Saat 22.30.

Türk ve Müslüman nüfusun listesini çıkardık. Nüfus bilimcilerinve Justin McCarty'nin de söylediği gibi, 2 milyona yakın kayıplar, ama belgeleyemediğimiz, faili belli olmayanları bu listeyedahil etmedik."

Ermeni belgeseli hazırlayan yazar Sadık Usta da aynı programda, çok önemli belgeleri -bir kez daha- topluma sundu:

" ABD Başkanı Wilson'un, 1920 yılında Dışişleri Bakanlığı-

ğının Kafkasya Bölümü'ne hazırlattığı, Türkiye'yi dörde bölen

(Ermenistan, Lazistan, Kürdistan ve diğer etnik parçalar) haritaTürk halkından

gizleniyor.

Aslında en büyük tehcir Türkler'e ve Müslümanlar'a yapılmıştır. 1912'de Edirne'nin işgali ile milyonlarca Türk'e işkence yapılmıştır. Hazırladığımız belgeselde bunların görüntüleri var.

Türk Ordusu'ndan kaçan Ermeni birlikleri Fransız ve Rus üniforması giyerek Türk Ordusu'na karşı savaştılar.

Ermeniler'in sürekli kullandıkları, kafataslarından oluşan bir piramit resmivar. Bunları bir Rus ressamının, 1915 sözde Ermeni soykırımına atfen yaptığı söyleniyor. Oysa ressam, bu tarihten çok önce, 1904 yılında öldü.

National Geographic'de yayımlanmış sahte görüntüler de var. Türkler'in zulmünden kaçan Ermeniler'in giysileri lime lime-dir, açlık içindedirler. Ama fotoğrafta gördüğünüz gibi iç mintan-ları tertemiz. Suratları ise pudralanmıştır."

Yine Ceviz Kabuğu'nda, Emekli Büyükelçi ve tarih araştırmacısı Bilâl İmşir, AB'nin, tam üyelik için iyi ilişkiler kurmamızı şart koştuğu Ermenistan'ın, 23 Ağustos 1990'da, "soykırımı tanımamız şartını anayasa hükmü haline getirdiğini" söyledi.

Prof. Dr. İlber Ortaylı da, bu durumun yorumunu yaparken, şunları söyledi:

"AB bir kasaplar kulübüdür. Kendi soykırım suçlarını bize yaymak İstiyorlar. Bunun ezikliğinden kurtulmak istiyorlar. Geçmişleri kasaplıklarla doludur. AB gelip geçer. Tarih bir sürü birli-

ği, politik yapılanmaları sürükler götürür ama, böyle bir genositdamgası adamın üstünde kalır."

Asla bölücü emellerinden vazgeçmeyen ABD, her fırsatta

başka adlar ve projeler adı altında (en son, BOP denen "Büyük Ortadoğu Projesi")

ısrarını sürdürüyor. Bu haritadan 86 yıl sonra, 2006'da da aynı harita ortaya çıktı.

(Amerikalı subayların bu çalışmalarını ve yaptıkları haritayı ilerleyen sayfalarda vereceğim.)

Tekrar 1919'a dönüyoruz.

"Ermeni mezalimi iddiaları çok fazla büyütülüyor" diyenle-ri, Ermeni cemaati protesto ediyor, yabancı bile olsalar, görevlerinden aldırıyordu. Bunlardan biri de, Amerikan Robert

College (Kolej) müdürü Dr. Gates idi.

Mahkemeler bile sömürgecilerin etkisine girmişti.

Ermeniler'e işkence, zulüm yaptıkları iddiası ile tutuklamalar yapılıyor, bunların arasında Prof Fuad Köprülü, milletvekil-

leri, tüccarlar ve gazeteciler de bulunuyordu. Askerî mahkemeye bile, Ermeniler'e zulüm yaptıkları iddia edilen Türkleri yargılamak için Garabet Aycıyan adlı bir ermeni atanıyordu..

FENER RUM PATRİKHÂNESİ DE boşdurmuyor, ortalığı karıştırıcı açıklamalar yapıyordu.

"Anadolu'da Hıristiyanlar, felâketle karşı karşıya bulunmaktadır. Açlıktan(!) ölme tehlikesi vardır. Türk makamları,Hıristiyanlar'a ekmek vermiyor, Konya'da çeteler Hıristiyan evlerini basıyor."

İzmir'den başlayan "işgal bölgesini genişletmek" amacıyla yapılan faaliyetler arasında, Rum Heyetleri'nin İstanbul'daki Yunan derneklerinde yaptığı toplantılar da önemli yer tutuyordu.

Bunlar, Yunanistan Başbakanı Venizelos'a başvuruyordu:

"İzmir ile Bursa, Yunanistan'a kavuşurken, Anadolu içle-rindeki biz Rumlar, barbarlarla birlikte yaşamaya devam edemeyiz. Tam bir siyâsi bağımsızlık anavatanımızın garantisi, büyük devletlerin de himayesi altında işlerimizi yürütmek hakkını istiyoruz."

Türkler barbardı!.. Tam bağımsızlık istiyorlardı!..

Galip devletler de aynı biçimde düşünüyordu. Mustafa Kemal, daha sonra bu durumu şöyle açıklayacaktı:

"...Karar verildi, hareket başladı. Artık maskeler atıldı.

Türkiye parçalanacak, Türkiye halkı esir, alçak, sefil ve perişanedilecektir. Maksat bu idi ve bu zalim gayeye varmak için hatırvе hayale gelmeyen her türlü tedbirlere müracaat edildi ve hususta Batı'nın bazı hükümetleri ve siyâsi kişileri bunun böyle olmasında ısrar ediyordu ve bugün de ısrar ediyor. Bu tür hareketlerini cihan manzarasında mazur göstermek ve hattâ kendi milletlerinin gözünden gizlemek için başvurmadıkları tedbir kalmadı. Her türlü iftirayı icat etmekten daha kolay bir şey olamaz-dı. Türkler vahşidir, zâlimdir, çağdaşlığın gereklerini kabule mü-sait değildir, tarzında türlü iftiraları icat ettikleri bu formülü tek-rarlayarak kamuoyunu iğfale (=kandırmaya) kalkıştılar. Bu te-

şebbüslerinde muvaffak (=başarılı) olacaklarını zannettiler. Çünkü Türkiye'nin hayat kabiliyetinden tamamen mahrum olduğunuzannediyorlardı. Halbuki düşmanlarımız bu zanlarında tamamenaldanmışlardır. Bu muhakkaktır. Gerçekte dimağları (=beyinleri)birtakım hırslı duyguların dalgalandığı yer olan insanların anlayı-

şı ile birtakım bâtil(=temelsiz) zanlarla gerçeği değiştirmek ve hakkı söndürmek mümkün değildir ve bugüne kadar kâinatabuna imkân bulunmamıştır. "29[36]

"RUM NÜFUS VAR" gerekçesini ileri süren Yunanistan da, artık Edirne'nin üçte ikisinin Rum olduğunu iddia ederek Edirne ve İstanbul'u da işgal etmek istiyordu. Ancak kullandıkları deyim, "işgal" değil, "kentin kendilerine terk edilmesi" idi...

(Av rupa l ila r in bugün de , "Kürt nüf us v a r" g e -

re k ç e siy le , sözde Kürdista n k ur ma he de fle ri v e P KK

te r r n  de ste k le me le rine ne k a da r be nziy or de  il mi?..)

BİRLEİMİİ AVRUPA'NIN UYGULADIĞI "İİ-
KENCE KRİTERİ"

KATLIAM, C İNAYET VE İİKENC ELER

YUNAN İİGAL KUVVETLERİ'Nİ taşıyan gemiler, saat

07.30'da limana girdiler, ilk işgalci, saat 08.40'da, karaya çıktı.

Yunanlılar'ı, İzmir'in yerlisi Rumlar limanda sevinç gösterileri yaparak karşıladı.

Metropolit Hrisostomos, Yunan bayrağını öptü, ilk çıkan işgal taburunu, abartılı bir törenle "takdis" etti, tuz serpti.

Sonra askerlere seslendi:

"Asker evlatlarım, Elen ocukları!

Bugün ecdat (=ata) topraklarını yeniden fethetmekle, İsa'nın en büyük mucizesini göstermiş oluyorsunuz. Bu uğurdane kadar Türk kanı döküp, içerseniz, o kadar sevaba girmiş olacaksınız. Ben de bir bardak Türk kanı içmekle onlara karşı kinve nefretimi teskin etmiş C= yatıştırmış) olacağım. Haydi, buyu-runuz, bütün Azizler sizin arkanızda olacak. Atalarınızın toprak-

36 Evsile, Mehmet, Doç. Dr., Atatürk' n Söylev ve Demeçleri'nin Konular indeksi, Atatürk Kültür, Dil ve Tarih Yüksek Kurumu Atatürk Araştırma Merkezi Yayını, Ankara, 1999, s.32.

Ian sizleri bekliyor."30[37]

Hrisostomos, Yunan ordusu sanki cesurca Türk ordusuyla savaşmaya geliyormuş gibi, -halk deyişiyle- "gaz" veriyordu!.

Oysa, Mondros Mütarekesi (Ateşkesi, Bırakışması) ile Türk ordusu silahsızlandırılmış ve dağıtılmıştı, işgal ordusu yalnızca, karşısına çıkacak masum sivilleri katletmek için geliyordu. Hristiyan azizlerin desteğini almasına gereksinimi yoktu!.. Sözde din adamının söylediği "içilecek Türk kanı", savaş meydanında olmayan masum kadın ve çocukların kanıydı!..

Kısa bir zaman içinde bu kanın içinde boğulacaklarını hiç tahmin bile etmiyorlardı!..

Nitekim, Türk balıkçılar ve sandalcılar, zincirlere bağlanarak denize atılıp öldürülmeye başladı. Büyük bir hızla öldürme ve yağma başlatılmıştı. Sanat Okulu  ğrencisi İhsan (Efendi) bo-

đazlanarak  ld r l yor, Sütçü Ahmet Ağa Cedit Mahallesi'nde parçalanıyor, karakollarda polisler boğazlanıyor, direnenlerin bir kısmı bulunan kuyulara atılıyor, yakalanan askerler ya kurşuna diziliyor ya da bıaklanıyordu. Yerli Rumlar yan yana yaşadığı

Türkler'in evlerini basıp kızların ve kadınların ırzına geçiyordu.

Kordon boyunda birçok ceset karaya vurmaya başlamıştı.

İİKENCELER daha sonra büyüyerek devam edecekti.

"Birleşmiş Avrupa'nın işkence kriteri" ile karşılaşan dünya, bugün Irak'ta, Filistin'de

yapılanlara olduğu gibi, işgal döneminde Türkler'e yapılanlara da göz yumdu, susarak destekledi. Dahası, işgal kuvveti içinde yer alarak işkencenin göbeğinde yer aldı. Bu işkenceler ve insanlık dışı askeri faaliyetler, İstanbul Hükümeti'nin içişleri Bakanlığı tarafından, "*Türkiye'de Yunan Fecayit'* adıyla iki ciltlik işkence kitabı biçiminde yayınlandı. Resmi belgelere göre, "Sessiz kalan dünyayı ve Avrupa'yı utandırması gereken" işkencelerden bir kısmını kayıtlara bir kez daha geçirelim:

"- Orhangazi'de çırılçıplak soyulan erkekler, ellerine kır-baçlar verilerek kendi eşlerini dövmeye zorlanmışlardır. (15 Ekim 1921 tarihli rapor)

37 Coşkun, Alev, Kuvayi Mil iye'nin Kuruluşu (En Uzun 15 Gün, Ödemiş Direnişi), Cumhuriyet Kitapları, İstanbul, Ekim 2005, s. 158; Karaduman, Fethi, Atatürk Devrimi (Osmanlı İmparatorluğu'ndan Çağdaş Türkiye Cumhuriyeti'ne), Günizi Yayıncılık, İstanbul, Ekim 2006, s.225.

Yerli Rumlar'la birlikte Çınarcık köyünü çeviren Yunanlılar, anneleri erkek evlatlarına peşkeş çekmek istemişler, fakat ölüm pahasına bunu yapmayan delikanlıları süngüleyerek öldürmüşler, süngü ucuna taktıkları bebekleri kuzu kızartır gibiateşlere tutmuşlar, genç kızların göğüslerini 'keserek kebap yapmışlardır. Çınarcık'ta öldürülen 24 kişinin adları verilmektedir. Bunlardan kadın olanların adları ve öldürülme biçimi şöyle sıralanmaktadır: İmam Hafız'ın kızı Emine (başı kesilerek), Emine kızı Hatice (süngü ile), Emine kızı Nerime (süngü ile delik deşik), Celal Efendi'nin torunu 4 yaşındaki Nigâr (kaziğa vurularak), İbrahim Çavuş'un annesi Fadime (yakılarak), Arnavut Mehmet Çavuş'un 9 kişilik bütün ailesi (balta ile). (24 Nisan 1921 tarihli rapordan)

Cihanköy'de 5 yaşına kadar olan çocuklar evlerinden toplanarak annelerinin gözleri önünde süngüye takılıp diri diri ateş atılmışlardır. Yeniköy'de tutulan raporda, 70 yaşındaki bir kadının üzerine erkek uzuvları konulduğu, 13 yaşına kadar olan bir genç kızın memelerinin delindiği, deliklere tahta parçası sokulduğu yazılıdır. (19 Ekim 1921 tarihli rapora göre)

Aşağı ve Yukarı Karadere'de 70 yaşındaki bir kadının' doğranmış parçaları, bir küçük yığın haline getirilmiş ve kesikbaş bu yığın üzerine konulmuştur. Araştırma Kurulu tarafından yakalanan bir Yunanlı'nın çantasından bir avuç kınalı kadınparmağı, bilezikler ve altınlar çıkmıştır. (15 Mayıs 1921 tarihli rapor)

13 Nisan 1921'de Yunanlılar'ın yerli Rumlar'dan kurduğu çeteler, çevre köylerden bütün genç kızları, Çalçı Köy'e toplamışlardır. Erkekler de toplu olarak oraya getirilerek ağaçların altına serilmiş yataklarda, kurşun tehdidi altında yapılan âlemleriseyre mecbur tutulmuşlardır.

29 Mayıs 1921 tarihli başka bir raporda, İngiliz Subayı, Yunanlı Teğmenin Türkler'e yaptığı zulmü anlatmaktadır: Türkler evlerine girip kapıları kapayınca Yunanlılar köyegirdiler ve hemen bütün evlere taksim oldular. Başlarında bir teğmen vardı. Evden çıkarılan kadın, kız, çocuk ve erkekler süngülerle dürtülerek meydanlığa toplandı. Hepsini durmadan dövülüyordu. Genç kızlara feci sarkıntılıklar yapılıyor ve elbiseleri sün-

gü ile yırtılıyor ve göğüsleri kesiliyor. Yunan teğmenin yanına gittim. Bu vahşete neden lüzum gördüğünü sordum. Rumca birşeyler söyledi ve beni azarladi. Tüylerim diken diken olarak daha feci manzaralara şahit oldum. (.....) Kızlar, kadınlar bağıripçağırıyorlardı. Yunan askerlerine yalvarıyorlar ve ayaklarına ka-pananlara merhamet edilmiyordu. Evlerin pencerelerinden alevler çıkmağa başlamıştı. Büyük ağacın altında bir genç kadın koyun gibi boğazlandı ve sonra karnı deşilerek çocuğu süngüyetakılıp bir Türk erkeğine uzatıldı. Bu feci manzara bir saat sürdü.

(...) Hava kararınca kadar vahşet devam etti.

Müttefik inceleme Kurulu'nda görevli Kızılhaç temsilcisi M. Gehri'nin 10 Temmuz 1921 tarihli, İzmit'te kaleme aldığı 5

numaralı raporunda şöyle bir manzara anlatılıyor:

Daracık bir sokaktaki kadınlar hamamının önünden geçti-

ğimiz sırada, kalın çivili bir kapı birden açıldı ve içinden yüzlerce genç kız, değirmen oluğundan akan bir su gibi bir anda dışarı

fırladı. Saçları başları darmadağınık, elbiseleri yırtık ve kan içinde idi. Birçoğu elbiselerini yırtıp külot yerine örtmüştü. Deliler gibi sağa sola kaçışmaya başladılar. Kadın gözlerinin bu kadaryuvalarından fırladığını, ağızlarının bu kadar çirkin olduğunu veyüzündeki çizgilerin böylesine derinleştiğini o dakikaya kadar görmemiştim. Korkunç bir ağlamasesi, âdeta gökleri sarsıyordu.

Ayaklanma kapananların, yalvaranların hesabı yoktu. Kocaları-nın, erkeklerinin nerelerde olduklarını soruyorlardı. Güzelliğikarşısında bir anda hayran olduğum genç bir esmer kız, iri yeşil gözlerini gözlerime dikmiş, akıl hastalarının bakışlarına benze-yen delice nazarlarla beni süzüyordu. Ktndisinv doğru bir adımatınca hafif sağa döndü, başını önüne eğdi. Sonra yüzünü çevirerek manasız, soğuk bir tebessümle baktı. Bozuk bir Türkçe ile

'Nasılısınız?' dedim. Birden ağız dolusu bir tükürük savurdu. Sonra şu satırları yazdığım anda kulaklarımda çınlayan berrak, temiz bir kahkaha attı; çıldırılmıştı zavallı!..

Sonra öğrendiğimize göre Yunanlılar ve yerli Rumlar, birmahallenin ne kadar genç kızı varsa, gecedden toplamağa başlamış ve üçer beşer bu hamama tıkmışlar. İçlerinden birçoğupayimal edilmiş, sabaha karşı kadınlardan en güzel ve tazelerini ayırarak çirkin ve cılız olanları serbest bırakmışlar. Maksatları bukızları yanlarında götürüp, Yunan askerlerine kadın temin et-

mekmiş.

M. Pierre gece kiliseden çıkarak Türk evlerini teker teker gezmiş ve Yunanlıların kendilerini öldüreceklerini söyleyerek kiliseye sığınmalarını istemiş. Kiliseye 3 bin kadar Türk toplanmış. Yunanlılar bunu duyup kiliseyi basmak istemişlerse de, Fransız Yüzbaşı Ailen Goumard'ın sert tutumu üzerine gireme-mişler."31[38]

Yerli Rumlar da, şehit düşen asker ve komutanlara bile işkence yapıyor, kafalarını kesmek gibi uygarlık dışı her türlü

yolu deniyordu. Manisa Papazlı Köyü'nün yerli Rumları, iyice azıtmışlar ve yakaladıkları Halit Paşa'nın da kafasını kesip, bir köylü ile Paşa'nın alayına göndermişlerdi.32[39]

TÜRKLER'İ N UYGUL AD İĞİ "UYG AR L İK KRİ-
TERİ"

TAİ KÖ PRÜ YE BİL E SAYGI! ..

"Medenî" (!) olduğunu ileri süren Avrupalıların "sistemli ve örgütlü işkencelerine" karşın, Türkler'in savaştaki davranışları

onların anlayamayacağı bir "medeniyet göstergesi" idi. Bırakınız canlıları ve insanları, taş yapılara bile verilen önem, asker bir milletin gururudur. İu olay, yüzlerce örnekten yalnızca biridir:

"Müfrezelerimizden bir bölük, Hacıkırı tren hattını meşhur Taş Köprüsü'nü dinamitle havaya uçuracağı sırada, Avusturyalı bir mühendis karşı duruyor. 'Bu köprü tamamen bir sanateserdir. Uzun emeklerle meydana gelmiştir, eşi enderdir. Busizin malınızdır, yazık değil mi? Bunu yok etmeyin. Bir daha eşi-

38 Kadir Mısıroğlu'nun "Türk'ün Siyah Kitabı-Yunan Mezalimi" (9. Baskı, Sebil Yayınları, İstanbul, 1976) adlı kitabından aktaran Sarıhan, Zeki, Kurtuluş Savaşı Kadınları, Cumhuriyet Kadınları Derneği Yayınları, Yayın No:11, Ankara, İubat 2006, s.55-75. (Bu konuda ayrıca, Yeniden Anadolu ve Rumeli Müdafaa-i Hukuk Yayınları tarafından çıkarılan "Türkiye'de Yunan Vahşeti" adlı kitaba bakılabilir. Fransızca'dan Çeviren: Necdet Ekinci, Yrd. Doç. Dr., İstanbul, Haziran 2006.)

39 Dinamo, Hasan İzzettin, Kutsal İsyân (Mil i Kurtuluş Savaşının Gerçek Hikâyesi), C.2, Tekin Yayınevi, İstanbul, 2000, s.524.

ni yapmak imkânsızdır. Eğer amacınız, tren hattının çalışmasını

engellemek ise, ileride diğer küçük köprülerin herhangi birisini uçurabilirsiniz. Fakat bu köprüye dokunmak günah değil, aynı

zamanda cinayet olur, çok yazıktır, kıymayınız' diye yalvarıyor.

Bu sözler üzerine müfrezeye komutanı dinamitleri, yerleştirdiği köprünün temelinden çıkarıyor.

Bu köprü gerçekten bir şaheserdir. Birbiri üzerine birçok kemerlerle inşa edilmiştir.

Dağın iki tarafına gerilen çelik telleri çeken makineler yardımıyla taşı, kumu, çimentosunu yukarıdan indirmek suretiyle, bir yıldan fazla süren bir emekle Alman mü-hendisleri tarafından yapıldı. Bu Avusturyalı mühendis de, köprünün inşaatında başından sonuna kadar bulunmuştur."33[40]

TÜRK LÜK" VE "T Ü RKİ YELİLİ K" ORT AYA ÇIKI-YOR..

Ga ze te c i Osma n Ne v re s (Ha sa n Ta hsin) , "ilk k urşun"u a ttı v e "ilk şe hit" oldu... M usta fa Ke ma l

S a msun 'a ha re k e t e diy or... İsta nbul ga ze te le rinin ç o-ğunun başyazıları beyaz çıktı...

"E linde a da le t me şa le si, dilinde h ürr iy e ti a k -

v a m(ulu sla r ın özgürlüğü) . Ciha na ha y k ıra nla r ne re -de ?.."

OLAYIN FARKINDA OLMAYAN "bir kısım basın", işgal yokmuş gibi o günkü

baskılarında günlük yaşamdan kesitlere yer veriyordu: *"Konut kiralalarının 5 kat artması protesto edildi!"*,

"Amerikan kunduraları gelmiştir. Reklam fiyatına satılmaktadır!.. "

Evet, gerçekten kunduralar gelmişti ama bunlar, Amerikan kundurası giyen Yunan işgal askerleri idi!.. *"Bir kısım basın"*,

"Ali Kemal'lerin basını", işgal askerlerinin postal seslerini duy-muyor, Amerikan kundurasının reklamını yapıyordu!..

İzmir'li Rum kızlar yol kenarlarına dizilmiş, Yunan bayrağının rengi olan mavi-beyaz elbiseler giymişlerdi. Binlerce Rum, 40 Arıkoğlu, Damar, Birinci Büyük Mil et Meclisi Mil etvekili, Hatıralarım (Mil i Mücadele), Kendi Yayını, Adana, 1961, s.91.

ellerinde çiçekler ve Yunan bayrakları ile büyük sevinç gösterileri yapıyordu. Kızlar çığlık atıyordu.

Çünkü onlar"Türk" değil, "Türkiyeli" idi!.. Bu ülkeden bes-leniyor, buradan para kazanıyor, Türkiye'de yaşıyor ama kendisini Türk değil Türkiyeli(!) sayıyordu. "Türk kimliği" ile "Türkiyeli kimliği" arasındaki ayrım, burada net biçimde ortaya çıkmıştı.

"Türk", vatanına sahip çıkıyor; "Türkiyeli" ise, ihanet ediyordu!..

Zaten kimlikler, böyle en kritik anlarda kendisini göstermiyormuydu?.. Yıllar sonra da "tarih tekerrür etmeyecek" miydi?..

İşgal tümeninin taburları karaya çıktıkça, düzenli biçimde yürüyüşe geçti. Sancaktar ve bayraktarları önde, Türk mahalleri-nin içinden geçerek, İzmir'in Karantina bölgesine doğru hareket ettiler.

Yunan gazeteleri daha sonra bu olayı şöyle yazacaktı:

"İzmir Kordon Boyu, dünya yaratıldığından bu yana böyle bir manzara görmemiştir. Sabahın erken saatlerinden itibaren halk rıhtıma aktı. Geceleyin büyük bir takızafer (=zafer takı) kurulmuştu. Üzerinde Yunan askerleri için şu sözler yazılmıştı: Hoş geldiniz!" (Estia Gazetesi)

"Rıhtımlar adamdan taşıyor. Tıklım tıklım dolu. Hepsinin de ellerinde Yunan bayrakları ve çiçeklerle dolu sepetler var.

Sevinçten ağlıyorlar. İzmir'de şimdiye kadar böyle bir manzara görülmüş değildir. Bütün evlerin balkonları bayraklar ve çiçeklerle süslenmiş. Sokaklara da halılar serilmiş, halk, sevinçten sarmaş dolaş sokaklarda dans ediyor. "(Atina Habercisi adlı gazete) RUMLAR'IN DUYGULARINI çok iyi anlatan bir yazıda

Rodas adlı Yunanlı bir yazar tarafından kaleme alındı:

"Gençler, ihtiyarlar ve her sınıf halk, anavatan Yunanistan ordusunu, ciğerlerinin bütün kuvvetiyle alkışlamak için, ellerinde bayrak ve çiçekler olduğu halde koşuyorlardı. (Bu duygular, günümüzde "soyumu araştırıyorum" diyerek, Yunanistan'ın açıkdesteği ile Karadeniz'de Rum Pontus araştırması yapan sözdeTürk! bazı araştırmacılara ders olur mu acaba?-H.C.)

İhtiyarları nefeslerini zor tutuyorlar, o günü görmek ve sonra da 'Her şeye kadir olan Allahım, şimdi köleni azat et' demek için hazırlanıyorlardı.

'İonia' delikanlıları, kadınları, erkekleri sanki, 'Ba'sü-badelmeyt'e (=öldükten sonra dirilmeye) mazhar olmuşlar gibi yeni elbiselerini giymişlerdi. Ellerindeki çiçek demetlerini öpüyor ve bu çiçeklerin tazeliğini, hürriyet gününe(!) kadar saklamak için gözyaşları ve kanlarıyla nesilden nesile -yedi asır müddetle- su-landıklarını söylüyorlardı."

Yunanlı yazar duygu selini şöyle anlatmaya devam ediyordu:

"Bir menkıbe öğrenmişim (efsane olacak): İzmir'in karşısında iki tepe vardır. Adına 'İki Kardeşler*' derler. Bu iki kardeş

Yunanlı idiler. İzmir'in Türkler tarafından zaptından sonra orada kalmışlar; tepelerinde Yunan idealini kurmuşlardı. Asırlarca müddet Adalar Denizi'ne bakmışlar, oradan Yunan perisine intizar etmişlerdi. Bu iki bekçi, 15 Mayıs 1919 gecesi beyaz gemileri gördü...

Tatlı tatlı şafak söküyor, sis dağılıyor, sakın deniz arzın kucağında uyuyor. Sular, beyaz gemileri okşuyor. Yedi asrın bütün ölüleri ayakta...

Hürriyetin mukadder saati hulul etmiş, gemilerin direkleri üstünde gemiciler, askerler gür sesleriyle:

'Ükür yarabbi' diye bağırıyorlar, gemiler bütün süratleriyle İzmir'e giriyorlar."34[41]

Rumlar, daha önce Osmanlı ülkesine "vatanım" derken, şimdi işgalci Yunanistan'a "vatanım" demeye başlamıştı. Bu vatanda, bazı konularda vatanın öz evlatlarından daha fazla hakla-ra sahip olan "azınlıklar", ihanet ediyor, "işgal gerçekleşti" diye sevinç gözyaşı döküyordu!..

Yunan gazeteleri, bir yandan işgali kutlarken, öte yandan da Ayasofya Camii'nin Fener Rum Patrikhanesi'ne verilmesi ve Ortodoks Kilisesi yapılması için kampanya başlatıyordu.

YÜZYILLARIN birikmiş intikamı alınıyordu. Osmanlı yöne-

timindeyken hiçbir kötü muamele görmeyen Rum ve Yunanlılar, özellikle din adamları tarafından sürekli kışkırtılıyordu. Daha 41 Bayar, Celâl, Ben de Yazdım: Mil î Mücadeleye Giriş, Cilt 6, Sabah Kitapları, İstanbul 1997, s.45.

doğrusu, "din adamı" maskesini kullanan ajanlar, her türlü mela-netin peşindeydi. Bu durum yalnızca 1919'da ortaya çıkmamıştı.

Daha, 42-43 yıl gibi kısa bir süre önce, 93 Harbi'nde de (1876-77) bu durum ortadaydı ve buna dikkat çekiliyordu:

".. içimizde yaşayıp da vatandaş saydığımız Rumların verdiği tarih eğitimi öyle akıllı alıcı, öyle tesirli ki!.. Tarih sahne-sinden silinen eski Yunan medeniyeti ile bozuk bir lisandan başka, ahlaken, miras yoluyla ve soy itibarıyla hi çbir ilişkileri yokken, bir ufacık Rum diyakozu (papaz yardımcısı) kendisini Aristo ve Eflatun'un eğitim halkasında yetişip olgunlaşmış bir usta; günlük yiyeceğini kazanmaktan aciz tembel bir Rum palikaryası (kabadayısı) ise, kendisini Makedonyalı İskender'in torunu gibi görerek, çalım satmakta, canlı kanlı, bir asker oğlu asker gibi hareket etmekte."35[42]

Nedense hep bir "ada"yı tercih eden papazlar (Fener Rum patrikhanesi'nin "*Heybeliada Ruhban Okulu*"nu açma tartışması sürüyor), Ayvalık'ın Cunda (Ali Bey) Adası'nda "kin" ve "insanlık suçu" dersleri veriyordu.36[43] Yaklaşık 150 yıl önce (1770'de) Papaz ikonomos, Cezayirli Hasan Paşanın izniyle, "*Ali Bey Adası RuhbanOkulunu açmıştı* . İki kısım ve dokuz maddeden oluşan ders programında şunlar vardı:

Türk le r ha k kında k i te me l d üşünc e

Madde 1: Türkleri ezeli bir düşman olarak Rumlar'a tanıtmak.

Türk le r a ley hine ulusla ra ra s ı propa ga nda

Madde 2: Türkler'in en küçük hatalarını büyüterek Avrupa'ya duyurmak. Medenî alemi Türkler'e düşman etmek.

Rum'la r v e k ilise le rin siy a si he de fi

Madde 3: Türk hükümranlığını baltalamak. Bu işi azarazar geliştirip, İstanbul'u ele geçirmek. Eski Kostantiniyye'yi ye-

42 Arif, Mehmed, Başımıza Gelenler (Bir İmparatorluğun Dramatik Kaybı) (93 Harbi'nde Doğu Anadolu Cephesi...), Babıali Kültür Yayıncılığı, İstanbul, Ocak ;006, s.17.

43 Kıbrıs "Adası"nda da papaz Makarios'un yaptığı Türk katliamını anımsayalım.-HC

niden kurmak.

Ha rple r e sna sında y a pıla c a k hıya ne tle r v e ba lt a - la ma la r

Madde 4: Bir harp sırasında, Türk halkını sefalete götürecek her çareye başvurulacak. Türk topraklarında zahire ve enlüzumlu gıda maddeleri halkın elinden sür'atle ve gizlice toplanıp, adalara sevk edilecek, komşu memleketlere satılacak. Rumtüccarının uğradığı zarar, milli bankalar tarafından tüccara paraolarak ödenecek.

Bütün bunların, devletin bir harp ile meşgul olduğu, yahutiç isyanlar çıktığı, devlet idaresinin zayıf olduğu sırada yapılması gerekir.

Ha sta ne le rin v a zife si

Madde 5: Doktor ve eczacı Rum'lar Türk hastaları, bilhassa kimsesiz hastaları gizlice zehirleyip öldürecekler. Kör,sağır, sakat ederek saf dışı bırakmaya çalışacaklar, (özellikleBalkan Harbi ve 1. Cihan Harbi esnasında, pek çok hastanınbunlar tarafından öldürüldüğü veya sakat bırakıldığı, bu savaşla-ra katılanlar tarafından müşahede edilmiştir.)

M a na stırla r ın v a zife si

Madde 6: Birer ileri karakol ve gözetleme yeri olan manastırlardaki azizlerin istekleri derhal, verecekleri mektupları,kendi işlerinden evvel sahiplerine götürülüp teslim edilmelidir. Butavsiyelere aykırı hareket edenler, hemen aforoz edilip, lanetle-nir. Kredileri kesilir. Buradaki camiadan kovulur.37[44]

MÜTAREKE BASINI İİĞ ALİ KUTSU YOR, SO Y-LU BULU YOR! ..

İzmir işgal altında iken "mütareke basını" 38[45] neyle uğra-

44 Yaman, Mehmet, Ülkemizi Çevreleyen Tehlikeler, Kendi Yayını, Konya, 2005, s.69-74.

45 "Mütareke basını" deyimini ile, Mondros Mütarekesi'ni savunan, işgale karşı çıkmayan, ve hatta "işgalcilerle işbirliği" yapan sözde Türk basını kastediliyor.-HC.

şuyordu?., işgal öncesi ne yapmıştı, İzmir işgal altına girince ne yaptı?.. Halkı uyandırma ve uyarma görevini yapıyor muydu?..

Millî güçlere, Kuvayi Milliye'ye destek veriyor, onların görüş ve duyurularına yer veriyor mu idi?..

Yoksa, düşmanla işbirliği mi yapıyordu?..

SOMUT ÖRNEKLER vererek, her dönem ortaya çıkan

"mütareke basınının" ne yazdığını görelim.³⁹ [46] Bunlar, işgalden sonra yazdıkları önemli ilk yazılarıdır.

İzmir'in işgalinden iki gün sonra, 17 Mayıs 1919:

V AKİ T GAZE TE S İ: " İİ GALE KAR İ I ÇIKM AY A-LİM !.. "

"İzmir askeri tesislerinin Yunanistan işgali altına alınması

kamuoyu üzerinde korkunç bir sır etkisi yaptı.(!) Hükümetin basına dağıttığı resmi açıklama metni, bu sırrın çözümünü kolaylaştırmaktan çok biraz daha üzerini örtmektedir.

(...)Gerçi bugün İzmir havalisinde müttefiklerin çıkarlarını

tehdit edecek bir durum bulunduğuna ilişkin hiçbir şey yoktur.

Bununla birlikte, böyle bir işgal bize göre gereksizdir. Fakat

mademki, İtilaf Devletleri kendileri için böyle bir durum ol-

duğunu zannetmişler. Zararı yok, karşı çıkmayalım (engel-

lemeyelim). Nihayet mütareke süresince devam edecek olan

böyle bir önlem almalarına bir şey demeyelim.

Eğer İzmir'i işgal eden asker İngiltere, Fransa, Amerika,İtalya devletlerinden birine mensup olsaydı, bu biçimde bir akılyürütme geçerli ve mantıklı olabilirdi. Fakat gerçek bu

merkezdedeğildir. İzmir limanına çıkarılan asker Yunan kuvvetlerindenoluşmaktadır. Sırf

bir Mütarekenamenin uygulanması biçim veniteliğinde olsa bile İzmir'in Yunan kuvvetleri

tarafından işgaliTürkler ve Müslümanlar tarafından derin bir üzüntü ile karşılamak için

yeterlidir. Bununla beraber sorun bundan ibaret kal-

saydı, bugüne kadar derin acılara katlanan Anadolu Türk ve

46 Buradaki alıntılarının tamamı ilk kaynaktan, yani dönemin Osmanlıca yayınlanan gazetelerinden ilk çevirilerdir. Bu çalışma için özel olarak, Osmanlıca yazı ve yorumları Türk

(Latin) Alfabeti'ne çeviren "Devlet Arşivleri Genel Müdürlüğü" uzmanlarından Sayın Oktay İlimşek'e teşekkür ediyorum.

Ben de bugünkü Türkçe'ye çevirdim-HC.

Müslümanları buna da geçici olarak sabır ve sükut ile kat-

lanmayı göze alırdı. Ne yazık ki böyle değildir. İzmir'in işgalinin anlamı, bundan daha başka daha acı bir gerçeği içerir. AmiralKaltorp (Calthorpe) tarafından merkezi hükümete verilen notaya göre, İzmir'in işgali Mütarekenâme'nin değil, belki Paris Barış

Konferansı'nın hakkımızda aldığı kararlar arasındaki bir maddenin uygulanmasından ibaret olduğu anlaşılmaktadır.

İşte bütün Anadolu'yu en derin endişe ve azaplar içindekivrannmaya mecbur eden

şey, meselenin bu yönüdür.(...)Türkiye meselesi basit bir iş değildir. Ve en pürüzlü mesele Harp'ten (1.Dünya Savaşı) önceki Türkiye'nin ihtiva ettiğiçeşitli milletlere verilecek yeni yönetimlerin biçimi ve içeriğininibelirlemektir. Sırbistan, Suriye, Irak, Kilikya, Ermenistan, İzmir,Trakya, İstanbul meselelerinin her biri bir ırk ve millet meselesi-dir.(...)
"Mehmed Asım"

Görüldüğü gibi, Vakit Gazetesi yazarı Mehmed Asım, "işgale karşı çıkmama" çağrısı yapıyor?.. Üzüntüsü ise, işgalin farklı gerekçeye dayanmasından!..

İzmir'in işgalinden iki gün sonra, 17 Mayıs 1919:

İKDAM GAZETESİ, İİGALCİLERDEN İYİ NİYET BEKLİYOR!..

"(Haber Kaynağı: Vilâyetten gelen telgraflar, İtilaf Devletleri temsilcilerine başvuru, Hürriyet ve itilaf Partisi Genel Merkezi'nin açıklaması, İzmir ile posta ve telgraf haberleşmesi.) İzmir'in işgali bütün memleket üzerinde çok heyecanlı biretki yapmıştır. İşgal durumu, adeta bir elektrik hızıyla ülkenin heryanına yayılmış ve yüce hükümet ile itilaf Devletleri temsilcilerine, Hürriyet ve İtilaf Partisi Genel Merkezi'ne, basına ulaşanyüzlerce telgrafta Türk unsurunun çoğunlukta bulunduğu İzmir'in Yunanlılar tarafından işgalinin Vilson ve insaniyet prensiplerineaykırı olduğuaçıklamasıyla, milletin hakkının savunulması talep ve rica olunmuştur.

Belediye reisleri ile müftü ve eşraftan (ileri gelenlerden)birçok kişinin imzası ile Konya, Soma, Yalova, Niğde, Mardin,Kalecik, Konya Ereğli'si, Seydişehir, Bayramiç ve Burdur ile çe-

şitli bölgelerden işgal aleyhinde matbaamıza ulaşan telgrafları

aynen yayınlamaya yerimiz yeterli olmadığından bunlardan yalnız ikisini yayınlıyor ve yüce hükümetin bu konuda yaptığı çalışmaların İtilaf Devletleri tarafından iyi karşılanacağını ümit ediyoruz.

Bayramiç 15 Mayıs- Devletler Hukuku kurallarına aykırı ...

işgale karşı ... dîni ve milli bağlarımız ile kutsal vatanımızı korumak için gereken her özveriyi yapmaya hazırız. (...)

Seydişehir 16 Mayıs- (...) İzmir, vatan parçalarının enönemlisi ve özbeöz Türk yurdudur. Buranın işgalinin hiçbir zaman mümkün olamayacağını zaman kanıtlayacaktır. İzmir'i işgalhak ve adalete karşı isyan demektir. Uygarlık (medeniyet) veadaletin dağıtılmasıyla dünyaya rehber olmak isteyen İtilaf hükümetlerive insanlık âlemi bu işgale izin vermez.

Hak ve adaletin gömülmesi ve hakkın unutulmayacağıınainanan Miting Heyeti ve halk bütün varlığı ile işgali reddeder.!....)Bu acıklı olayın milletin kalbinde açtığı derin yara, ancak hakkını kabul ve onaylamakla kapanabilir."

Bir süre Ali Kemal'in "başyazarlığını" yaptığı İkdam Gazetesi, işgalle ilgili ilk haberi(açıklamaları) 17 Mayıs'ta veriyor, örneğini yukarıya aldığım bu sayısında, işgal haberi birinci sayfa-nın ancak son sütununda yer bulabiliyor. Toplumun işgale karşı

yoğun tepkilerinin gazeteye iletilmesi karşısında sessiz kalama-dığı için, bu tepkilerden ikisine yer vermek zorunda kalıyor. Bu tepkileri okuduğumuzda Türk milletinin, bu mütareke basınının aksine, işgale karşı ne denli şiddetli ve yoğun bir direniş" gösterdiğine tanık

oluyoruz. Yıldırım gibi yağın ulusal (millî) tepkilere direnemeyen ve bunları küçülterek yayınlamak zorunda kalan İkdâm Gazetesi, bu görüşlere katılmıyor. Halkın tepkisine karşın, "Yüce hükümet" dediği "Damat Ferit Hükümeti'nin çalışmalarının işgalciler tarafından iyi karşılanmasını, iyiye yorulmasını" bekliyor!.. Yani, "işgalcinin merhametine sığınıyor!.." Mustafa Kemal karşıtı Damat Ferit'in Ali Kemal'li hükümetinin yanında yer alıyor. Yukarıda örneğini verdiğimiz "halkın tepkisi" yerine "işbirlikçi hükümetin görüşlerini" yayınlıyor.

İzmir'in işgalinden üç gün sonra, 18 Mayıs 1919:

ALE M DAR
GAZE TE S İ,
İİ GAL KOMUTANINA
"S OY LU" D İ Y O R I ! !

"(...) Dünden beri İzmir Valiliğinden ulaşan çok sayıdakitelgraftan, daha önce verilen notada açıklanan işgal biçiminindeğiştirildiği anlaşılmış ve gerçekten soylu Amiral Kaltorp Hazretleri, Yunan askerinin kente girdiğini valiye bildirmiştir. (...) İzmir'de yüzde 83 oranında çoğunluğu oluşturan ve dîni, düşüncesi, amacı, hayâli ve adetleri orada yaşayan azınlıkların-kinden tümüyle farklı olan Türk halkı ile tümüyle Türk olan yenibir kent olduğu için burada Türk milletinin hakkını göz önünealmamak; hem çok zor, hem de adalet ve tarafsızlık ilkesini çiğ-nemek ve insafsızlık olur. Bununla birlikte, ne hükümet ne deOsmanlı milleti, devletin en önemli kentlerinden birinin işgalininkalıcı olacağı ihtimalini bir an için bile kabul edemezler.

Osmanlı Hükümeti, itilaf Devletleri hakkında saygılı düşüncelerini korur. Ancak adı geçen devletlerin, kuvvete dayanan arzularına boyun eğmesi, hiçbir biçimde hakkından vazgeçmeanlamına gelmez.

Allah'ın rahmetinden ümit kesmeyiniz."

İngiliz mandası (sömürgesi) yanlısı Alemdar Gazetesi, İngiliz işgal komutanını "soylu" buluyor! Yakındığı konu ise işgal değil, işgalin biçimi!.. O da, işgal biçiminin -kendilerine bildiril-meden(!)-değiştirilmesinden yakınıyor. İşgale karşı direnmekten ve halkın tepkisinden söz etmiyor. Edilgen biçimde, Hükümetin

"işgale boyun eğmesine" gerekçe buluyor. "Haklıyız ama boyun eğmeliyiz" mantığı ile kitleleri uyuşturuyor!..

İzmir'in işgalinden beş, Mustafa Kemal'in Samsun'a çıkışından bir gün sonra, 20 Mayıs 1919:

V AK İ T GAZE TE S İ: " İ İ GAL M İ, Y ARDIM M İ ?"

"(...) İimdi bu oldu-bitti (işgal) karşısında ne yapacağız?

İşgal burada kalacak mıdır? Yarın daha başka biçimde oldubittiler çıkmayacak mıdır? Bu olasılıklar karşısında görevimiz neolacaktır?

Yeni kurulan Ferit Paşa Kabinesibu soruların fiilen yanı-

tını vermek görevini üstlenmiştir. Bütün millet, hükümetten bugörevin olgunluk ve sabırla yerine getirilmesini bekliyor. (...)Ortak tehlike karşısında, hükümet kuvveti altında tam birbirlik ile yürümeli, aykırı düşüncelerin önüne geçmeli, hakkımızı

savunmalıyız. Kendi kendimizi aldatmak zaman ında değiliz.

Vatan tehlikededir.

Mehmed Asım"

Daha önceki yazısında "işgale karşı çıkmayalım" diyen Mehmed Asım, üç gün sonraki yazısında "Damat Ferit Paşa Hükümeti'nin etrafında birleşme" çağrısı yapıyor!.. Önüne geçilmesini istediği "aykırı düşünceler"(!) de, Kuvayi Milliyeciler'in "direniş" düşüncesi!..

UYAN, EY T ÜRK OĞLU, U YAN! "

OSMAN NEVRES (Hasan Tahsin), 30 yaşında, uzun boy-

lu, yakışıklı, güler yüzlü ve "silahlı direniş" savunan genç vatan-severlerden biriydi.

Hukuk-u Beşer Gazetesi'nde başyazarlık yapıyordu. İşgali kabullenemiyor, "düşmana direnç gösterilme-mesine" içerliyor, Uyan, ey Türk oğlu, uyan!" diyerek ulusal bir görev yapıyordu:

"O Yunan gelsin (...) silâhlarımızı toplasın. Evlâtlarına silâh dağıtsınlar. Benliğimizi parçalasınlar. Ruhumuzu ezsinler.

Fakat asla, asla unutmasınlar ki Türk ölmedi, yaşıyor. Kalbinin, ruhunun, Müslümanlığı'nın, peygamberinin telkin ettiği ilhamat (- ilâhi düşünceler) ile yaşıyor.

Ve burayı Yunan'a vermeyecektir. Vermek isteyecek kuvvetle paylaşacak kozumuz var. Hatta süngülerimiz, silâhlarımız olmasa bile... Asf ruhumuzla, coşkun kanlarımızla, hararetli vicdanlarımızla, dökülmeyen dişlerimizle bu memleketi müdafaaedeceğiz.

*Ne kadar zehirli olurlarsa olsunlar, o dişlerle, üstün ma-neviyatla kuvvetlenen dişlerimizle kalplerini parçalayacağız."*40[47]

47 Koloğlu, Orhan, Dr., Türk Basını (Kuvayi Mil iye'den Günümüze), Kültür Bakanlığı Yayınları, No: 1563, Ankara 1993., s.46.

SÜNGÜLÜ Yunan Müfrezeleri, saat kulesi karşısındaki

Kışla'ya girerek, Kolordu komutanı başta olmak üzere, Kışla içinde "savaşmadan bekleyen" bütün Türk subaylarını, itiş kakış içinde esir aldı.

Yunanlılar, gözdağı vermek için, esir aldıkları Türk komutanları halk arasında yürüterek Pasaport iskelesine getirdi ve Patris vapurunun ambarına kilitledi.

"Mukavemet etmeme" emri aldığı için direnmeyen Türk subayları, sivil elbise giyerek halkın arasında karışmış Yunan güvenlik kuvvetleri ve yerli Rumlar tarafından saldırıya uğradı.

Tabancayla, süngüyle ve dipçik darbeleriyle 9 komutan şehit edildi. 27 subay kayboldu.

Esir alınarak Yunan gemilerine götürülen memurlara ve lise öğrencilerine Rum eylerinden taş ve kiremit parçaları atılıyordu. Esir alınarak, sokaklarda yürütülenler "Zito Venizelos"

(Yaşa Venizelos) diye bağırılıyordu.

Bunların arasında, Paris'teki Barış Konferansı'ndan

"olumlu işaretler" aldığı propagandası yapan, gazeteleri yönlen-diren ve işgal haberlerinin yalan olduğunu söyleyen İzmir valisi İzzet de vardı.

Her ne kadar, kendisini makamında esir alan Yunan askerlerine, "Ben valiyim. Bana

dokunmayınız" dese de, daha önceki "teslimiyetçiliği" ve "demokratik çözüm" beklentisi de, o an için kendisini kurtaramamıştı.

Vali Konağının basılıp, esir alınmasına rağmen, "nevrotik Sindrellalığı" devam ediyordu. Aklında, "yaptığı hizmetlerin kar-şılığını alamamanın" karmaşası vardı.

Bana da bu yapılır mı?

Tıkılacağı Yunan gemisinin ambarına doğru götürülürken, hâlâ umutluymuştu. Yanındaki oğlunu sıkıştırıyordu:

"Seyfi oğlum, Zito bağır, Zito bağır!"

Mustafa Kemal'in daha sonra söyleyeceği, "Milletimin karakteri yüksektir" sözünün tersi bir örnek olan vali, gemiye yaklaşmışken, son anda yetişen bir Yunan memuru tarafından kurtarıldı. Bu kurtuluş, aslında tam bir zilletti!..

Türk tarihi açısından en utanç verici anlardan biri de, Kolordu komutanı Nadir Paşa'nın yaşadığıydı.

Kışla, Yunanlılar tarafından ateş altına alındığında, elinde beyaz bayrakla ilk çıkan Nadir Paşa oldu!..

Yunanlı bir teğmen kendisine yaklaştı, elinden beyaz bay- rağı aldı ve herkesin önünde Paşaya peş peşe birkaç tokat attı.

Nadir Paşa, karşılık veremedi, vermedi..

Ardından, en düşük rütbeli Yunan subayı olan teğmenden küfürler yedi. Gıkını çıkarmadı, çıkaramadı..

Süngü ve dipçik vurularak subayların üzerleri arandı; başlarından kalpakları alınarak yere atılıp çiğnendi; üzerlerindeki para, saat, yüzük, sigara tabakası ve mendil dahil ne varsa tüm eşyaları gasp edildi; en ağır küfür ve hakaretlerle dövüldüler.

O an, şanlı Türk tarihinin., şanlı Türk ordusunun., şerefiy-le şehit olmasını bilen ama asla bu zilleti yaşamayan Türk ordusunun., en fazla aşağılandığı "ilk an" idi!.. Türk askerinin şeref ve namusu ayaklar altına alınmıştı.

17. Kolordu Komutanı Nadir Paşa'nın eline beyaz bayrağı verilerek, kalabalıklar önünde, esaret yürüyüşüne çıkarıldı. Pa- şanın başı öndeydi, etrafa bakamıyordu. "Zito Venizelos" diye bağıranlar, bağırtılanlar arasında, boynu bükük yürüyordu, İstanbul Hükümeti'nin emrine uyararak, onurunu çiğnetse de, (*Mustafa Kemal'in ifadesiyle*) "zaferleri ve mazisi, insanlık tarihi ile başlayan, her zaman zaferlerle beraber, medeniyet nurları taşıyan kahraman Türk Ordusu'nun" 2128 yıllık41 [48] "aydınlık onuru"

iç baskı yaratıyordu.

"Milletimiz ordusundan yoksun bırakılma girişimi ile karşı

karşıyadır. Orduyu imha etmek için subayını mahvetmek, aşağı-lamak lazımdır. Kumandanlarımıza ve subaylarımıza tecavüzebaşladılar. Askerlik izzeti nefsinin yok etmeye gayret ettiler.

Millet, bağımsızlığımızın korunmasını ordudan, ordununruhunu teşkil eden subaylardan bekler. İşte subayların yüce va-

48 Türk Kara Kuvvetleri'nin temeli; Hun İmparatorluğu döneminde Mete Han tarafından M.Ö. 209 yılında atılmıştır. (Bakınız: özel, Mehmet, Türk Ordusu, ATO Yayını, Ankara, 2000, s.39.)

zifesi budur. Millet in bağımsızlığı ihlal edilirse, bunun vebali su-baylara ait olacaktır!

Subaylar, fedakârlar sınıfının en önünde bulunmak mec-buriyetindedirler; çünkü

düşmanlarımız herkesten önce onları

öldürür, onları aşağılar ve hor görürler. (Mustafa Kemal, Afyonkarahisar Kolordu

Karargâhı, 1920)

YIL 2006, EYLÜL SONU... Milletimiz bir kez daha ordusundan yoksun bırakılma girişimi ile karşılaştı. Subayları yine aşağılanıyordu. Yine, herkesten önce onlar küçümseniyordu...

Avrupa Birliği(AB) Türkiye Komisyonu (Delegasyonu) Başkanı

Hansjörg Kretschmer, "Türk Ordusu'nu yasal düzene saygısızlık-la" suçladı!

"Fedakârlar sınıfının en önündekilerden" GenelkurmayBaşkanı Orgeneral Yaşar

Büyükanıt ve Kara Kuvvetleri Komutanı Orgeneral İlker Başbuğ sert sözlerle AB müfettişine gereken yanıtı verdiler.

Org. Başbuğ, "TSK'yı sakın başka ordularla karıştırma"

("Türkiye üzerinde iç ve dış kaynaklı radikal değişim projelerinin bulunduğunu görmekteyiz. Bu kesimler, projelerinin önündeki en önemli engel olarak Türk Silahlı Kuvvetleri'ni görüyorlar. TSK'yı

başka ülkelerin ordularıyla karşılaştırarak farklı sonuçlar üretme-ye çalışanlar, Türk toplumunun tarihini bilmeyen ya da kendilerine yabancılaştırmış olanlardır.")42[49] derken; birkaç gün sonra da Org. Büyükanıt, "Türk Ordusu hedef tahtası değildir" ("TSK'nın demokrasi dışı hangi söylemi vardır? Yoksa TSK'nın söylemleri, bu yorumları yapanların gizli ajandalarının hedeflerini mi zorlu-yor? Bunları iyi bilmeliyiz.")43 [50] dedi.

17. KOLORDU KOMUTANI da, aynı yere hapsedildi.

Irak'taki Ebu Gureyb Hapishanesinde işkence gören Iraklı'lar gibi, soyuldular.

Üstlerindeki her şey alındı. Paşa ve mahiyetindekiler, geminin hayvan ambarında en ağır hakaretlere uğruyorlardı: 49 Yeniçağ Gazetesi, 26 ve 29 Eylül 2006, s.1, manşet; Cumhuriyet Gazetesi, 26 Eylül 2006, s.1, manşet.

50 Akşam Gazetesi, 3 Ekim 2006, s.1, manşet.

"Allah'ınız gelip, şimdi sizi kurtarsın da görelim."

"Muhammet'inizden yardım isteyin."

" Sizin Allah'ınıza ve Muhammed'inize....."

Aynı şekilde bağırtılarak yürütülen daha sonraki bir esir grubu içinde bulunan Albay Süleyman Fethi Bey ise, "Zito Venizelos" diye bağırma'yı kabul etmedi. Süngülü Yunan askeri, dürterek:

"Ellerini kaldır ve Venizelos'u selamla" dedi.

Bu uyarıya da aldırmayan Albay Süleyman Fethi, hayatının tehlikede olduğunu çok iyi biliyordu. Buna rağmen:

"Bir Türk askeri, ancak milletinin büyüklerine saygı için ellerini kaldırır ve ağzını açar"

yanıtını verdi.

Mustafa Kemal'in tanımladığı biçimde "fedakârlar sınıfının en önünde bulunan" ve bu yüzden "en önce öldürülecek, aşağı-lanacak ve hor görülecekler" arasında bulunan kumandan, beklenen sonla karşılaştı.

Yunan askeri, bu itirazı ve sözleri duyunca hiddetle süngüsünü Albaya sapladı. Peş peşe birkaç süngü yiyen kumandan, şahadet getirerek yere yığıldı ve orada şehit oldu.

Vatansever Albay, daha önce de "geliyorum" diyen Yunan işgaline karşı sert bir direniş gösterilmesi için Nadir Paşa'ya başvurmuş, "işgal emrivakilerine izin verilmemesi" gerektiğinde ısrar etmişti.

84 YIL SON RA, ÇUVAL GE ÇİRİLİ YOR

84 YIL SONRA... İşgalci Amerikalı Albay,

"Türk askeri onurludur" dedi, "Yüzleri görünerek onurları

kırılmasın.. Geçirin çuvalı kafalarına!.."

Amerikan 101. Hava indirme Tugayı'na44[51] bağlı bir tabur asker, Kuzey Irak Süleymaniye'deki Türk özel Timi'nin bulunduğu binayı kuşattı.

51 Bazı açıklamalara göre 173. Hava İndirme Tugayı.-HC.

Binada, 3'ü subay, 8'i astsubay olmak üzere 11 özel tim görevlisi vardı. 11 kişilik Türk özel Timi Amerikalı askerler tarafından tutuklandı. Albay Mayville komutasındaki Amerikan taburu, daha sonra, Irak Türkmen Cephesi(ITC) Merkezini, Türkçe yayın yapan Türkmenler'e ait TERT-2 Radyosu binasını, bir anaokulu ve Türkmen Kültür Merkezini de bastı. 11 Türk subayı

ile birlikte tutuklananların sayısı 30'a ulaştı. Baskını yapan Amerikan 101. Hava İndirme Tugayı, Kerkük'te üstlenmişti ve kon-voylar halinde Süleymaniye'ye gelmişti. Celal Talabani'nin peşmergeleri onları şehir girişinde karşıladı ve kuşatmaya eşlik etti.45[52] işgalci ABD tarafından Cumhurbaşkanı yapılan Irak Cumhurbaşkanı Celal Talabani'nin oğlu Bafel Talabani de peşmergeleryle ikinci çemberi oluşturmuştu. Kendisi, beyaz bir cipin içinden baskını kamerayla kaydetti.46 [53]

Türk Ordusu'nun birimleri 1995 yılından bu yana Süleymaniye ve Erbil'de bulunuyor, irtibat amaçlı görev yapıyordu.

Amerikalıların baskın gerekçesi olan "İllegal faaliyetlerde bulduklarından kuşku kullanıldı. Süleymaniye Valisi'ne suikast ihbarı aldık" iddiası yalandı.

Bu ilk defa olmuyordu, ikibuçuk ay önce de, 22 Nisan'da Erbil'de, Türk özel Tim askerleri tutuklanmıştı. Başlarında yine aynı Albay William Mayville vardı. 2 günlük tutuklama "olay ya-ratmamıştı." Ancak, ikibuçuk ay sonraki tutuklama sırasında ka-falara "çuval geçirilince", Türk halkı isyan etti.

52 Ergin, Sedat, "Derhal Özür Dileyin", Hürriyet Gazetesi, 06 Temmuz 2003, s.1 (manşet). Olayın yaşandığı 4 Temmuz 2003 tarihinde, Genelkurmay Başkanlığında Orgeneral Hilmi Özkök, Genelkurmay Harekât Dairesi Başkanlığında ise Korgeneral Köksal

Karabay bulunuyordu.-HC

53 Emekli Korgeneral Köksal Karabay'ın açıklaması. Basın Kulübü Programı, Hazırlayan ve Sunan: Melih Meriç, Habertürk Televizyonu, İstanbul, 17.12.2006, saat 21.20. (Korgeneral Karabay terfi ettirilmeyince, kendisi emekliliğini istedi. Emekli olduktan bir süre çıktığı Habertürk Televizyonu'n-daki Melih Meriç'in programında açıklamalarda bulundu. Karabay'ın açıklamalarında mantık ve sorumluluk hataları vardı. Bu açıklama, karanlıktaki soruları aydınlatmadı, karanlığı artırdı.. Aynı programda, Köksal Karabay'ın Amerikalılar'la ortak olduğu Black Hawk Uluslararası Güvenlik İrketi ve orman arazisine vil alar yapmakla suçlanan Acarkent'in sahibi inşaat şirke-tiyle bağlantısı da sorgulandı, ancak yanıtlar kamuoyunu doyumadı.-HC) Eski Türk topraklarını işgal eden Amerika'nın seçtiği tarih, 4 Temmuz'du.

4 Temmuz ise, Amerika'nın "Bağımsızlık Bayramı" (Independence Day), İngilizler'e karşı kazandıkları "Zafer Günü" idi!..

ÇUVAL GERÇEĞİ ayrıntılarıyla hiçbir zaman Türk halkına açıklanmadı. Hükümetin (Ankara'daki AKP Hükümeti) haberi olmuş ve "direniş göstermeyin" mi demişti?.. Yoksa, Recep Tayyip Erdoğan da, gazeteden mi öğrenmişti haberi?.. Türk halkının asla dinmeyecek büyük tepkisi ortaya çıkınca, ABD'ye nota verilmesi gündeme gelmiş, Başbakan Erdoğan ise, *"Bir olay oldu-ğunda, pat diye onun üzerine atlanmaz. Bizim bir devlet tecrü-bemiz var. Ne notası veriyorsun? Müzik notası mı?"* demişti!..

Ama 3 yıl sonra, 27 Aralık 2006'da, Ermeni asıllı piyanist vatandaşımız Burak Bedikyan Azerbaycan'da kötü muamele görerek sınır dışı edilince, Bakü'ye çifte nota verdi!..

İimdi, olayı baştan alıyor ve tarihi bilgileri ilk kezpaylaş-ıyoruz47 [54] :

Albay Mayville'nin Washington'dan aldığı emir, "Türkler'e unutamayacakları bir ders verin" idi, "Buradaki etkinlikleri kırıl-sın, 1 Mart Tezkeresi'nin hesabını ödemiş olsunlar."48 [55]

Mayville, endişeliydi:

"Emredersiniz, ama NATO müttefikimiz Türk askerlerine operasyon, tepki yaratmaz mı?"

"Washington şu andan itibaren, tepkilere karşı sağır ve kör konumuna geçiyor. Olaydan haberimiz olmadığını, bundan sonra elimizden geleni yapacağımızı garanti edeceğiz. Siz emri yerine getirin!.."

54 Hulki Cevizoğlu'nun ulaştığı özel bilgiler.

55 1 Mart Tezkeresi denen olay, ABD'nin Irak'ı işgali öncesi, Türkiye'nin hava sahasını, limanlarını, askeri üs ve tesislerini kullanmak; Türkiye'de 62.000 asker bulundurmak için TBMM'nden izin çıkarma girişimi idi. Başbakan ve AKP Genel Başkanı Erdoğan'ın baskısına karşın, AKP'den de 97

milletvekili anamuhalefet partisi CHP'ye destek verdi ve tezkere reddedildi.-HC.

KİM SATTI TÜRK ASKERİNİ?.. Amerikalılar'ın amacı,

psikolojik darbe vurmanın yanı sıra, o zamana kadar özel tim subaylarının topladığı istihbarat bilgilerini ele geçirmektir. Baskın sırasında, Amerikan askerleri gizlenmiş bilgilerin bulunduğu yeri,

"elleriyle koymuş gibi" buldular!.. Bilgi ve belgelere geçici olarak el konuldu, tutukladıkları komutanlarımızla birlikte Kerkük'e götürüldü ve orada CD'lere, bilgisayara kopyaladılar. Daha sonra, bunları yerine koydular.

"Türkler'in haber elemanları kimlerdir, kimler kimlerle temas etmiş, nerede nasıl buluşmuş, bugüne kadar yapılmış operasyonlar" gibi, yıllardır toplanan bilgiler, "kara defter" denen belgede toplanmıştı. Bu istihbarat kayıtları, herhangi bir baskında bulunamayacak kadar iyi saklanmıştı.

Amerikalılar nasıl olduysa, "elleriyle koymuş gibi" hiç zor-lanmadan "kara defter"ini yerini buldu!.. Binanın konumunu, zayıf noktalarını, çatıdaki makineli tüfeği, içerde kaç kişi olduğunu avuçlarının içi gibi çok iyi biliyorlardı!..

Başlarına çuval, ellerine plastik kelepçe takılarak Kerkük'-teki 101. Hava indirme Tugayı'na götürülen Türk subaylarını,

"Kaan" kod adlı Kerkük'te görevli bir yüzbaşı karşıladı.

Silah arkadaşlarına, "Bir şey olmayacak" dedi.

Ancak, Amerikalılar Türk subayları "yargılamaya" kalktı.

Türkiye'den de Genelkurmay Başkanı Orgeneral Hilmi Özkök, askeri hakimler göndermişti.

Oradaki görüşmelerde, Türkiye'den gönderilen askeri heyetin, "Türk timinin resmi görevli olduğunu, yasadışı hiçbir faaliyeti olmadığını" anlatmak için kullandığı ifadeler, zaten büyük bir tepki içindeki özel Tim subaylarını yaraladı:

"Hiçbir suçları yoktur. Suçlularsa yargılayın!"

Amerikalılar ise, çok yönlü planlarını gerçekleştirmişti:

"Biz zaten amacımıza ulaştık. Alacağımızı aldık. Artık elemanlarınızı serbest bırakacağız."

Peki, Türk Ordusu'nun komutanlarını, onlarla temastaki birisi, büyük bir para karşılığı mı sattı?..

Bilinen şu: Yılmaz adında, uzun süre kendisinden yararlanan bir Türkmen, bugün kaçak ve aranıyor!..

TÜRK MİLLİYETÇİLERİ, AMERİ KALIL ARI TUTUKLUYU R..

Bu "çuval geçirme" olayı, gurur kırıcı ve yıllarca kapan-mayacak derin bir yara açtı. Oysa, Kurtuluş Savaşı sürecinde gurur verici olaylar yaşanıyor ve "Türk Ulusalçıları (Milliyetçileri)", İngiliz ve Amerikalılar'ı tutuklamaktan çekinmiyordu.

İstanbul'un işgal edildiği gün (16 Mart 1920), Mustafa Kemal Anadolu'daki bütün İngiliz subay ve erlerini tutuklattı.

Mustafa Kemal, gelişmeleri daha önceden gördüğü için önlemini de önceden almıştı, İstanbul'un işgalinden 2 ay önce (22 Ocak 1920'de), Kolordu Komutanlarına emir verdi.

Bunu Nutuk'ta şöyle açıkladı:

"Baylar, yabancıların İstanbul'da saldırıları artırarak nazır ya da mebuslardan kimilerini tutuklamaya başlayabileceklerini kestirip, böyle bir davranışa karşılık olmak üzere, Anadolu'da bulunan yabancı subayların tutuklanmasına karar verdim. Bukararımı ve buna göre önlem alınmasını, 22 Ocak 1920 günü

*Ankara, Konya, Sivas ve Erzurum'daki Kolordu Komutanlarına, kişiye özel olarak, kapalı telle (=şifreli telgrafla) buyurdum."*49[56]

Bu emirle tutuklananların sayısı 29'u buldu.50[57]

İfre

Çok ivedi ve kişiye özeldir

Ankara, 22 Ocak

1920

On Beşinci Kolordu Komutanlığı'na

İngilizler, İstanbul'da saldırılarını artırarak, nazır veya mebuslardan bazı kişileri, özellikle Rauf

56 Nutuk (Söylev), a.g.e., s.186.

57 Özakman, Turgut, Vahidettin, M.Kemal ve Mil i Mücadele (yalanlar, yanlışlar, yutturmacalar), Bilgi Yayınevi, Ankara, Eylül 1997, s.332.

Bey'i tutuklarsa, karşılık olarak Anadolu'da bulunan İngiliz subayları

tutuklanacaklardır. Buna göre Erzurum'da bulunan *Ravlinson'u* kaçırmamak için şimdiden önlem alınmasını rica ederim.

Mustafa Kemal

Nutuk, Belge No: 226/11.

Öte yandan, bir Türk askerine(jandarmasına) karşı koyan ve onu tehdit eden Amerikalı Yakın Doğu'ya Yardım Komisyonu üyesi (Raymond Custer) yargılandı ve 6 ay hapse mahkum edildi.

ABD Yardım Heyeti üyesini kurtarmak için girişilen tüm uluslararası girişimler sonuçsuz kaldı.51[58]

ASKER E " ATTIRILMAY AN" KUR İUN U , BİR SİVİL ATIYO R

OSMAN NEVRES (Hasan Tahsin), teslimiyetçiler gibi düşünmüyordu. Aklında "kahraman" olma düşüncesi yoktu, bu yüzden "gerçek bir

kahraman" oldu.

Teslimiyetçi hükümetin (İstanbul Hükümeti) "direnmeyin"

emri onu etkilemedi.

Direnecekti.

Canı pahasına olsa da..

Mutlaka "onurlu bir direniş" verilmeliydi.

Asker, sivil yüzlerce Türk'ün, "Zito Venizelos" diye bağırtılarak, süngülerle itip kakılarak, antrepolara, zindanlara ve gemi ambarlarına doğru götürüldüğünü gördükçe, dayanamadı. Kordon boyunda kilise çanları çalarken, ülkesinin işgalini seyreden zavallı kalabalıkları birdenbire yardı ve Yunan müfrezelerinin 58 The New York Times Gazetesi, 9 Ocak 1921. (Ulagay, Osman, a.g.e., s.118.)

karşısına atladı:

"Yaşasın ulusumuz!"

Aynı anda, birkaç el tabanca sesi duyuldu. Yunan Efsun Alayının en önde yürüyen sancaktarı yere yığıldı. Ardından yanındaki.

İlk panik atlatılınca, ateş edenin tek kişi olduğunu gören işgalciler, Osman Nevres'e peş peşe kurşun yağdırmaya başladı. Elindeki tabancasının mermileri biten gazeteci Nevres, o anda şehit düştü. Yunanlılar hırsını alamamış, yerde cansız yatan 30 yaşındaki genç gazeteciyi süngülemeye başlamıştı. Tabanca sesini duyan limandaki Yunan savaş gemileri de, bir direniş olduğunu anlamış, korkudan, kıyıları ateşe tutmaya başlamıştı.

Bu arada, Yunan'a "ilk kurşun"u atan, Osman Nevres'in o mübarek bedeni, işgalciler tarafından paramparça edilmişti...52[59]

Yunanlılar, kentte "sıkıyönetim" ilan etti. Türkler dışarı çı-kamazken, daha önce yan yana yaşadıkları Rumlar, silahlarıyla onların evine girerek, yağma, soygun, tecavüz ve katliamlara başladı.

Yunan işgaline karşı koymak arzusundaki "direniş yanlısı, vatansever Türk gençleri", Anadolu içlerine çekilmenin uygun 59 Düşmana sıkılan "ilk kurşun" konusunda farklı kaynaklarda çelişkili açıklamalar yer alıyor. Türkiye Cumhuriyeti'nde Cumhurbaşkanlığı makamına gelmiş olan Celâl Bayar bile, bu farklı görüşlere itibar ediyor!.. Bayar'ın ağırlıklı olarak kabul ettiği görüşe göre, ilk kurşunu "saatçi Aziz Efendi"

sıkmıştır. (Bakınız: Bayar, *Celâl*, Ben de Yazdım: Mil î Mücadeleye Giriş, Cilt 6, Sabah Kitapları, İstanbul, 1997, s.51.)

Celâl Bayar, bu konu üzerinde uzun uzun dururken, gerekçesini şöyle açıklıyor: "Tarihi gerçeği meydana çıkarmak istemekle beraber, o zaman bizi idare edenlerin ruh zaafını göstermek içindir." (Kanımca bu sözler de büyük tartışma yaratacak niteliktedir. Çünkü, o dönemki yöneticilerin zaafını ortaya çıkarmakla, ilk kurşunu sıkanın kim olduğu arasında ne bağlantı vardır, ilk kurşunu devlet sıkmadıktan sonra?-H.C.)

İvket Süreyya Aydemir ise, Hasan Tahsin'den sonra "ikinci birkişinin"

ateş açtığını, bu ikinci kişinin "adının, sanının bilinmediğini" yazıyor. (Bakınız: Aydemir, İvket Süreyya, Tek Adam, 2.CİK, Remzi Kitabevi, İstanbul, Mayıs 1993, 5.72.)

olacağını düşündü. Fener Patrikhanesi'ne bağlı İzmir Metropoliti, ölen iki Yunanlı işgal askeri (Basile Delaris ve Jorj Papakostos) için görkemli bir cenaze töreni hazırlığına girişti.

"ΠΑΙ Α,

ΠΑΙ Α..

D EVL ET İ
KURTARABİLİ R-
SİN! .."

MUSTAFA KEMAL, SAMSUN'A hareket etmeden önce,

veda ziyaretlerinde bulundu. Yeni Genelkurmay Başkanı Cevdet Paşa, eski başkan Fevzi Paşa, bakanlar (nazırlar) ve Padişah Vahidettin ile görüştü. Görüşmeler sürerken, Bandırma Vapuru'nda son hazırlıklar yapılıyordu.

Mustafa Kemal görüşmeler öncesi Milli Savunma Bakanı-

nı (Harbiye Nazırını), içişleri Bakanını (Dahiliye Nazırını) ve Başbakanı (Sadrazamı) aramış, hiçbirini makamında bulamamıştı. Hepsi "toplantıda"(!) olduğunu söylemişti.

Mustafa Kemal bunun üzerine, randevusuz biçimde Babıâli'ye gitti.

İehrin durumu çok hüzün vericiydi, işgal kuvvetlerinin donanmaları limanı "*çelik ormanı*" gibi sarmıştı. Köhne bir motor-la Haydarpaşa'dan İstanbul'a geçerken bir süre dalgın ve nemli gözlerle, heybetli düşman zırhlılarını seyretmiş, sonra yaverine (Cevat Abbas Gürer'e) dönüp:

"Ge ldik le ri gibi gide ce k le rdir !"53[60]

demişti:

"İstanbul sokakları, düşman askerleri ile dolu. Boğaziçi, toplarını sağa-sola çeviren düşman zırhlıları ile örtülü. Denizin mavi suları görünmüyor âdeta. Birçok duygulu İstanbullu, ancak ekmek ve yiyecek almak için evlerinden çıkıyorlar. Yolda hakare-te uğramamak için ezilip, büzülerek yürüyorlar.. Koskoca İstanbul, yüzbinlerce insanı ile, sesi kısılmış bir halde..."

Bu söz üzerine "derîn elem ve ümitsizliğini derhal unutan"
yaveri Cevat Abbas Gürer,

"Size nasip olacak, siz bunları kovacaksınız Paşam" de-

60 Soyak, Hasan Rıza, Atatürk'ten Hatıralar, Yapı Kredi Yayınları-2131, Tarih:23, 3. Baskı, İstanbul, Ocak, 2006, s.98.

di.54[61]

Başbakanlık özel kaleminde beklemeye alınan Çanakkale Kahramanının geldiğini duyan diğer bakanlar da (nazırlar), salona üşüştiler.

Kötü haberi Mehmet Ali Bey verdi:

"Allah, Allah!.. Ne küstahlık? Duydunuz mu efendim, Yunanlılar İzmir'e çıkıyor!.."

Donanma Bakanı (Bahriye Nazırı) başını sallayarak, işgal haberini onayladı.

Mustafa Kemal ise, onların şaşkınlıklarına katılmış göründü:

"Ya.. Bu da mı oldu?"

İçinden başka düşünceler geçiyordu.

Bunların olacağını çok söyledim ama, kimseye anlatamadım!.55[62]

Daha sonra, yakınlarına bu durumu şöyle anlatacaktı:

"Nazırların telâş karşılarında ağlamak mı, gülmek mi lâzımdı? Kendimi tutuyordum.

Fakat bu emrivaki karşısında ben,

'Allah, Allah' demekten başka bir şey düşünemeyen bu nazırlara ibretle bakıyordum."

61 Gürer, Turgut, Derleyen, Atatürk'ün Yaveri Cevat Abbas Gürer (Cepheden Meclise Büyük önder İle 24 Yıl), Cumhuriyet Gazetesi Yayını, İstanbul, Ekim 2006, s.97. (Mustafa Kemal'in yaveri Cevat Abbas Gürer, torunu tarafından derlenip yeni baskısı yapılan, -ilk baskı 1939'da yapılmış- kitabında, tarihi sözü "Geldikleri gibi giderler" biçiminde açıklıyor. Bakınız, a.g.e., s.97.

-HC)

62 Yakup Kadri Karaosmanoğlu, Mustafa Kemal'in çektiği acıyı şöyle anlatıyor:

"Mustafa Kemal'in daima meçhul kalan tarafı, Büyük Zaferini başar-mazdan evvel çektiği azap ve işkencelerdir. Arkadaşlarına söz geçiremez; amirlerine dert anlatamaz; devlet ve siyaset adamlarını yola getiremez; kapıları çalar, açılmaz; bağırır, çağırır, işiten olmaz; devlet batıyor der, padişah gözlerini kapar, mesuller dudak büker. İşte gençliğe her şeyden önce Atatürk'ün bu mihnet, bu çevir ve cefa devri anlatılmalıdır. Gençlik en ziyade O'nun bu cephesindedir ki muhtaç olduğu azim ve irade dersini alabilir." (Soyak, a.g.e., s.99.)

Mustafa Kemal sakinliğini bozmamaya özen göstererek,

"Ne yapmayı düşünüyorsunuz?" diye sordu.

"Protesto edeceğiz!"

"Bu lâzımdır, doğrudur. Ancak böyle bir protesto ile Yunanlılar'ın İzmir'den geri çekileceğine ya da İngilizler'in onları geri çekeceğine ihtimal veriyor musunuz?"

Çaresizlik içinde Mustafa Kemal'in yüzüne baktılar:

"Fakat başka ne yapabiliriz?.."

"Belki de daha kesin önlemler düşünülebilir."

"Meselâ ne gibi?"

Yunan işgalini şaşkınlık içinde heyete duyuran Mehmet Ali Bey, söze girdi. "Düşmanın merhametine" sığınmaktan ya-naydı:

"öyle hareketlere kalkarsak bize ne yaparlar, bilir misiniz?"

Samsun'a gitmeye-hazırlanan Kemal Paşa dışında herkes perişanlık içindeydi, daha uzun konuşmanın kimseye yararı olmayacaktı. Ne Damat Ferit Paşa Hükümeti'nin, ne de Mustafa Kemal'in düşünceleri değişmeyecekti.

Mustafa Kemal, son ziyaretini Padişah Vahidettin'e yaptı.

Yıldız Sarayı'nın ufak bir salonunda Padişah'la adeta diz dize denecek kadar yakın oturdular.**56[63]**

63 İstiklâl Harbi Gazetesi, 16 Mayıs 1919, s.2; Bayar, Celâl, a.g.e., Cilt 8, s.93. (Kimi kaynaklarda bu görüşmenin tarihinin net olmadığı, 15 ya da 16

Mayıs olabileceği belirtiliyor. İstiklâl Gazetesi 16 Mayıs'ta haberi yazdığına göre, görüşmenin 15 Mayıs olması gerekir.-HC) (ÖNEMLİ BİR TESPİT: Pek çok kaynakta anlatılanlar, hep "ilk elden" kaydıyla verilmesine rağmen, bunların çok uzun yıl ar önce, 1919'da İstiklâl Harbi Gazetesi'nde

"aynen" yayınlandığını gördüm!.. Anılarını yazanlar, acaba zamanında not tutma fırsatı bulamadıkları için, hatırlayabilmek amacıyla 1919 tarihli gazeteye mi bakarak alıntı yaptılar?. Aynı durum Celâl Bayar'ın anılarında da görülüyor. Bayar'ın "Atatürk'ten dinledim de yazdım" dediği birçok konu, yıl ar önce gazetede "aynen" yayınlanmış!.. Yukarıdaki alıntıda olduğu gibi.-

HC)

Vahidettin'in sağında, dirseğini dayadığı bir masa ve üstünde de bir tarih kitabı vardı. Oturdıkları yerden, başlarını hafifçe sağa çevirdiklerinde, Boğaz'da demirlemiş ve toplarını Yıldız Sarayı'na doğrultmuş, birbirine paralel düşman zırhlılarını görüyorlardı!..

Padişah, Mustafa Kemal'in hiç unutamayacağı şu sözlerle konuşmaya başladı:

"Paşa, Paşa.. İmdiye kadar devlete çok hizmet ettin."**57[64]**

Vahidettin, masanın üzerindeki tarih kitabına elini basmıştı:

"Bunların hepsi artık bu kitaba girmiştir. Tarihe geçmiştir..

Bunları unutun. Asıl şimdi yapacağın hizmet hepsinden önemli olabilir."

Bir ümit kırıntısıyla tarihi sözünü söyledi:

"Paşa , Paşa .. Devleti kurtarabilirsin!"

Mustafa Kemal hayretini gizleyemedi... *Acaba Vahidettinbenimle samimi mi konuşuyor?*

Padişah'ın, Mustafa Kemal'in İlişli'deki evinde, ordu komutanları ve askerî yetkililerle yaptığı "gizli toplantılardan" ve niyetinden haberi mi vardı?.. Samsun'a çıktıktan sonra, işgale karşı başlatacağı silahlı direnişi mi öğrenmişti?..

işgalcileri ikna etmek için her yolu deneyen Vahidettin, Mustafa Kemal'in deyimi ile, "Yüzüncü derecedeki insanlarla"

temastaydı. "Paşa, Paşa, devleti kurtarabilirsin!" derken, artık padişahlığını kurtarmaktan vazgeçmiş, yaptıklarından pişman mı olmuştu?.. Aldatıldığını mı anlamıştı?..

Çünkü, Mustafa Kemal'in herkesin bildiği "resmî görevi", Samsun ve çevresindeki azınlıkların ve özellikle Rumlar'ın, itilâf Devletleri temsilcilerine yaptığı şikâyetleri incelemek ve onları

64 " istiklâl Harbi Gazetesi'nde (16.05.1919) bu söz *"..hizmet ettik"* biçiminde yer alıyor. Alıntı yaptığım ana kaynak bu gazete olmasına karşın, başka hiçbir kaynakta "...ettik" sözü olmadığı için bunu yazım hatası olarak kabul ediyor ve tüm kaynaklardaki *"..hizmet ettin"* sözcüğünü alıyorum-HC

rahat ettirmek için gerekli önlemleri almaktı. Yani, herkes Mustafa Kemal'e, *"işgalcilere yardımcı olacak bir görev"* verildiğini düşünüyordu. Müfettişlik görevinin özü buydu!.. Padişah, silahlı direnişe kesinlikle karşıydı..

Mustafa Kemal'in şaşkınlığı tedirginliğe dönüşmüştü, iki uç düşünce arasındabocalayan Mustafa Kemal, "bahislere girişmeyi tehlikeli buldu." Daha sonraki gelişmeler Padişah'ın bu sözlerle neyi kastettiğini çok net biçimde gösterecekti. Mustafa Kemal, basit yanıtlar vererek, kararı sonraya bıraktı:

"Hakkımdaki teveccüh ve güvene arzı teşekkür ederim.

Elimden gelen hizmette kusur etmeyeceğime emniyet buyuru-nuz."

"Eminim."

"Merak buyurmayın efendimiz. Noktai nazarı şahanenizi (yüksek görüşünüzü) anladım. İrade-i seniyez (ferman, padişah emri) olursa, hemen hareket edeceğim ve bana emir buyur-duklarınızı bir an unutmayacağım."

"Muvaffak ol!"

Padişah'ın

huzurundan

çıkan

Mustafa

Kemal,

Vahidettin'in "noktai nazarı şahanesinin" ne olduğunu çözmüştü.

Daha sonra bir yakınına bunu şöyle anlatacaktı:

"Padişah demek istiyordu ki, hiçbir kuvvetimiz yoktur. Tek dayanağımız, İstanbul'a hâkim olanların siyâsetine uymaktır.

Benim memuriyetim, onların şikâyet ettikleri meseleleri hallet-mektir. Eğer onları memnun edebilirsem ve bu siyâsete karşı

gelen Türkler'i takip edersem, Padişahın arzularını yerine getirmiş olacaktım."

Adım adım işgal edilen Türkiye'nin hükümdarı, "devleti kurtarmak" olarak, "işgale direnmemeyi, işgalcilere hizmet etmeyi ve vatani kurtarmak için silahlı direniş başlatacak Türk ler'i engellemeyi" anlıyordu.

"Paşa, Paşa.. Devleti kurtarabilirsin" sözünün anlamı buydu.

Padişaha göre, Mustafa Kemal bunları yaparsa "muvaffak olacaktı!.."58[65]

YAKLAIK ALTI AY ÖNCE DE (22 Kasım 1918),

Vahidettin Mustafa Kemal'i bir Cuma namazından sonra görüşmeye davet etmişti.

"Mustafa Kemal'in Sırdaşı", bu görüşmeyi daha sonra Paşa'dan dinledi. Kılıç Ali'ye göre, Mustafa Kemal bu görüşmeyi ve duygularını yakın silah arkadaşlarına -defalarca- şöyle anlattı:

Bu görüşme epey uzunca olmuştu.59[66] Ben, ülkenin içinde bulunduğu tehlike üzerinde onu aydınlatmak ve uyarmak için giriş yaparken; o benden çabuk davranarak dedi ki:

Ordunun komutan ve subayları eminim ki seni çok severler. Bana güvence verir misin ki onlardan bana bir fenalık gelmeyecektir?'

Ordu tarafından aleyhinde davranışlara dair işittikleri olup olmadığını sordum. Evet, ya da hayır demedi. Kendi sorusunutekrarladı. Derhal cevap verdim:

'Ben İstanbul'a geleli birkaç gün oldu. Buradaki durumuyakından bilmiyorum. Ama ordu başında bulunan komutanlarınZat-ı İlahanenizle karşı karşıya bulunması için bir sebep olabileceğini de sanmıyorum. Onun için temin ederim ki bir fenalık bek-lemeyiniz.'

Hemen ilave etti:

'Yalnız bugünden söz etmiyorum. Bugünden ve yarından?..

Son cümlesi bende bir şüphe uyandırdı. Demek, yarınpadişahın öyle bir hareket yapması ihtimali vardı ki, ordunun yurtsever komutan ve subayları bundan üzüntü duyabilirler. Padişah beni aldatarak benim aracılığım ile onlardan emin olmak

65 Vahidettin'in bu sözlerinin ne anlama geldiğini daha sonra belgesiyle görececeğiz. Bu görüşmeden yaklaşık 1,5 ay önceki başka bir gelişme ibret vericidir.-HC

66 Kimi kaynaklarda bu söz Atatürk'ün ağzından şöyle anlatılıyor:

"...dışardabekleyenler tarafından çok uzun olarak yorumlanmış bir görüşme yaptık.

Gerçekten görüşme zaman itibariyle pek kısa olmuştur." -HC

istiyordu.

Karşımdaki adam kararını çoktan vermiş bulunuyordu. Bizise, bu kararın ne olduğunu anlamayan veya anlamak istemeyenkimselerle temasta kalmış, hiçbir karşı önlem almaya fırsat bulamamış durumdaydık.

Çok ümitsiz ve üzgün durumda Vahdettin'in salonundançıktım. Üzülmede

"SERSEM BİR İAHSİYET".. Aslında Mustafa Kemal,

Vahidettin hakkındaki kararını, onun veliahtlığı döneminde vermişti. Vahidettin, Padişah adına Almanya Genel Karargâhı'na iade-i ziyaret için giderken Mustafa Kemal'i de yanına almıştı.

Vaniköy'deki Veliâht Sarayı'nda gezi öncesi(13 Aralık 1917) yapılan görüşmeye dönelim. Mustafa Kemal anlatıyor:61[68]

... (Vahidettin) İçeriye girdi, bizim bulunduğumuz tarafayöneldi, kanepenin sağ köşesine oturdu. Ben karşıdaki koltu-

ğa oturdum, öbür taraftaki koltuğu Naci Paşa62[69]işgal etti. Buzat bir defa gözlerini kapadı, derin bir vecde daldı (=kendinden 67 Turgut, Hulusi, Derleyen, Atatürk'ün Sırdaşı Kılıç Ali'nin Anıları, İş Bankası Kültür Yayınları, İstanbul, Ocak 2005, s.34. Aynı konuşma, Mustafa Kemal'in anıları olarak 12 Nisan 1926 tarihli Hakimiyet-i Milliye Gazetesi'nde de yayınlanır. Bakınız: Bayur, Yusuf Hikmet, Atatürk Hayatı ve Eseri (Doğumundan Samsun'a Çıkışına Kadar), 2. Baskı, Atatürk Kültür, Dil ve Tarih Yüksek Kurumu Atatürk Araştırma Merkezi Yayını, Ankara, 1997, s.238.

68 Atatürk'ün Bütün Eserleri, Cilt:3 (1919), Kaynak Yayınları, İstanbul, Mayıs 2000, s.32. (Atatürk'ün bu sözleri, "anılar biçiminde 1926 yılında gazetelerde yayınlandı. Ankara merkezli *Hâkimiyet-i Milliye* Gazetesi'nde 13 Mart 1926 ile 12 Nisan 1926 arasında; İstanbul merkezli *Milliyet* Gazetesi'nde aynı tarihlerde; İstanbul merkezli *Cumhuriyet* Gazetesi'nde 15 Mart 1926 ile 13 Nisan 1926 arasında; ve, Falih Rıfkı Atay'ın *Atatürk'ün Hâtıraları* adlı

kitabında 1965 yılında yayınlandı. Bakınız: a.g.e., s. 17.) 69 Korgeneral Naci Eldeniz (Manastır 1875-Ankara 1848). O sırada Albay rütbesinde. 1918-1920'de Vahidettin'in Başyaveri, Büyük Taarruz'da Atatürk'ün Tümen Komutanı, zaferden sonra general, 1928'de isteğiyle emekli, 2 dönem Cebelibereket 2 dönem de Seyhan Mil etvekili. (Görgülü, İsmet, Dr., Atatürk'ün Anıları, Bilgi Yayınevi, Ankara, Ekim 1997, s.69.) *geçti*), neden sonra gözlerini açtı, bize lütfen iltifat etti:

- Sizinle müşerref oldum, memnunum.

Tekrar gözlerini kapadı, bu nazikâne sözlere cevap vermeye hazırlanırken, **bihuş** (=sersem, şaşkın, deli) bir şahsiyetin huzurunda bulunduğumu fark ettim; cevap vermek mi, yoksa vermemek mi lazım geldiğinde tereddüt ettim. Naci Paşa'nınıyüzüne baktım, o da çok durgundu. Onda bir defa daha konuşma kudreti mevcut olup olmadığını anlamak için beklemeyi tercih ettim. Biraz sonra gözlerini açtı:

- Seyahat edeceğiz, değil mi? dedi.

Ben çok sıkılmış, çok acı çeken bir halde:

- Evet, seyahat edeceğiz, dedim.

İtiraf edeyim ki, bir **mecnunla** karşı karşıya bulunduğumu hemen hissetmiş, fakat mantıki konuşmaya girişmekten kendimimenden etmiştim. Hemen ayağa kalkıp dedim ki:

- Efendi Hazretleri, beraber seyahat edeceğiz; seyahat ikigün sonra başlayacaktır.

Perşembe akşamı garda hazır bulunacaksınız. Oradan hareket edeceğiz.

Veda ettik ve çıktık. Mükellef bir saray arabasına binmiş-tik. Naci Paşa ile aramızda

aşağı yukarı şöyle bir konuşma oldu;

- Zavallı, bedbaht=bahtsız, talihsiz), acınacak... Bunlarla ne olabilir?

- Öyledir.

- Bu zavallı yarın padişah olacaktır, kendisinden ne beklenebilir?

- Hiç...

- Biz ki aklımız, mantığımız vardır; biz ki, memleketin mukadderatını (=kaderini,

yazgısını), hâlini ve geleceğini anlamış

insanlarız, ne yapabiliriz?

Naci Paşa, "Güç" dedi.

MU STAFKA KEMAL' E DARB E TEKLİFİ! ..

Osmanlı Mebusan Meclisi'nin feshinden sonra İstanbul'da

geniş bir tutuklama başlatıldı. Fethi (Okyar) Bey de bunlar arasındaydı. Vatanseverler

Sansaryan Hanı'na yığılıyordu.

İstanbul'da başlayan bu tutuklamalar üzerine vatanseverleri bir dehşet almış, medenî işgalcilere ilk koyu kin bağlanmayabışlamıştı. Yalnız düşmanların emellerine hizmet eden İtilâf ve Hürriyetçi geçinenler az çok kendi işgüzarlıkları saydıkları burezilliği onur kabul ediyorlardı. Hıristiyan unsurlar silahlandırılı-yor ve örgütleniyordu.

Silik adlılar, meçhul kimlikliler, İzmir'e kadar bile vatani

tanımayan belirsiz hanedan damatları meydana çıkartılıyor, İş-başına getiriliyordu.

Her haliyle ölüme ortak olmuş vezirler(=bakanlar), vekiller (=milletvekilleri) ve subaylar diriltiliyor, ellerinde ilaç şişeleriyle devletin en ağır sorumlu makamlarına otur-tuluyordu.

Değerli ve özverili vatandaşlara "sürgün ve ölüm mahkûmları" unvanı verenler; asil kökün kurutulması için ülke ve ulusun can dallarını kesmekle ve bu vatanseverleri uzun yıllar hapse mahkûm etmekle ulusal varlığı boğuyorlar, ülkeyi düşmanlarla birlikte uçuruma yuvarlıyorlardı.

Bu kanlı maceraları her gün yakından gören ve bu gidiş

acılığının ağırlığını büyük hassasiyetle en çok duyan Atatürk'ünevini bile aramaya ve annesinin mânevi evlâtlarını alıp götürme-ye işgal kuvvetleri polisi cür'et gösteriyordu.

Evvelce o coşkun kaynaktan kuvvet ve kudret almaya, teselli bulmaya ya da kınlan ümitlerini canlandırmaya gelmiş olanlar, şimdi Atatürk'ün evinin kapısını çalmaya cesaret edemiyor-lardı.

Bir terörün bütün şiddetiyle başladığı dehşet, bir aralık hızını kaybeder gibi oldu.

Bay Fethi Okyar tahliye edildi. Fethi Okyar'ın bu kurtulu-

şuna kendisinden çok Atatürk sevinmişti. Olayların alacağı şeklegöre pusuya sinmiş olanlar, yavaş yavaş Atatürk'le görüşmek için fırsat aramaya başladı. İttihat ve Terakki, parti ve örgütünü, kaçan reislerinin değiştirdiği adıyla ve var olan parasıyla ve malıyla Sabri Toprak ve Kara Kemal'in eline bırakmıştı.63[70]

İşte bu koşullarda Kara Kemal ve Sabri Toprak, Paşa'yı

ziyarete geldiler. "Sahibi oldukları zengin mirası, İstanbul'da yapılacak bir hükümet

darbesi ile Mustafa Kemal'in emrine vere-ceklerini garanti ettiler.64 [71]

Mustafa Kemal ise, çok az tanıdığı ve güven duymadığı

bu kişilere "Hükümet darbesinin sonuç almayacağını, temel olanın ulusal yapıyı

harekete geçirmek ve bunun için yalnızca İstanbul'da değil bütün vatanı halkı örgütlemek olduğunu" anlattı.

İSTANBUL GAZETELERİ'NE sansür de başlamıştı. Bu nedenle, işgal haberine yer veren gazeteler, "İzmir katliâmını" halka duyuramamıştı. İstanbul Hükümeti'nin de propagandası ile, halk "tepkisizleştirilerek", işgali sessizce kabullenmeye zorlanmıştı. Hükümet, gazetelere gönderdiği bir bildiriye yayınlamış ve halkı "sükûnete" davet etmişti:

"Gerekli bütün tedbirler alınıyor."

Hâdisat ve İstanbul gazetelerinin başyazıları yayınlanamaz ve sütunları beyaz çıkarken, işgal yanlısı Alemdar Gazetesi, ittihatçılara çatıyordu:

"Dünya Savaşı'na girişimi-
zin ve bütün cinayetlerimizin ce-
zasını çekeceğiz.

Kollarımız kırık, ayakları-
mız bağlı. İtibarımız kalmamış.
Paramız yok. Sefalet belimizi
bükmüş. 'Bütün kötülüklerin so-
rumlularının Allah cezasını versin'
demekten başka bir şey gelmiyor

70 Mustafa Kemal'in. yaveri Cevat Abbas (Gürer)'in anlatımı. Bakınız: Gürer, Turgut, a.g.e., s.207.

71 Gürer, Turgut, a.g.e., s.208.

elimizden."

ANADOLU BASINI ise daha özgürdü. Ama, etki ve ulaştığı alan çok kısıtlıydı. Buna karşın, örneğin Giresun'da yayınlanan Işık Gazetesi, "iğrenç dram" başlığı ile gerçekleri çok güzel tarihe kaydediyordu:

"Hak ve adalet niyetleriyle
avutulan yetim Türkler, pek acı ve
üzücü bir sarsıntı ile gözlerini aç-
tılar, İzmir, bu Türk semasının
parlak ülkesi, şımarık bir palikar-
yanın kirli ve âdi kucağına atılmak
istiyor.

Göklerden şahikalar yağ-
sa, dağlardan kanlı volkanlar fış-
kırsa, denizler tassa da araziye
tufanlara boğsa idi, Türklüğe, İslâm
âlemine belki o kadar etki

edemezdi.

Hayat için güneş, görmek
için göz, karanlık için ışık ne ise;
İslâmiyet, Türklük için de İzmir
aynı değeri, aynı üstünlüğü taşır.

Elinde adalet meşalesi, di-
linde

hürriyeti

akvam(ulusların

özgürlüğü)... Cihana haykıranlar
nerede?

Hani Büyük Britanya'nın

mertliği, vefa duygusuna sahip

büyük insanları ne oldu?

Asil Fransa evlâtları nere-

ye saklandı?

Yoksa bu adaletler, bu

mertlikler, bu arzular yalnız mağ-
lupları aldatmak için icat edilmiş

sahte, yalancı, yaldızlı hileler mi-
dir?"

(Bugünkü Türkçe'si:H.C.)

YIL 2006 YAZI... Türkiye'yi "bölmeye" çalışan dış destekli terör örgütü PKK ile Türk Ordusu'nu aynı kefeye koyan bir sanatçının65 [72] "Güvercin kanadına mektup"u yayınlandı... Büyük bir gazetede manşetten yayınlanan bu mektuba yanıt gecikmedi.

Ama bu yanıt, yine etki ve ulaştığı alan çok kısıtlı olan basında yer aldı.

Bu mektup da bir anlamda, "Elinde adalet meşalesi, dilinde hürriyeti akvam (ulusların özgürlüğü) olarak cihana haykıranların" gerçek yüzünü anlatıyor, bölücülerle işbirliğini vurguluyor-du.

Onur ve şerefe, bayrağa, vatana, kutsal olan ne varsa hepsini onursuz bir hayatla değiş tokuş eden, dağlara döşenen mayından daha tehlikeli ve kahpece, dimağlara ve bilinçlere mayın döşeyenlere yanıt, Güneydoğuda görev yapmış emekli bir astsubayımız, Oktay Yıldırım tarafından veriliyordu.66 [73]

KARTAL KANA DINA M E KTUP

Su bir mektuptur.

Yazanlara ithaf Kuş kanadına, suya, çöl kumlarına yazılmış mektupları okuyanlara veya bu mektupları edilmiştir.

Vatan üzerine.

Bayrak üzerine.

Onur üzerine.

Namus üzerine.

72 9 Ağustos 2006'da İeyh Sait'in torunu ile evlenen Yılmaz Erdoğan.

73 Kılıç, Altemur, "Kartal Kanadına Mektup", Yeniçağ Gazetesi, 9 Ağustos 2006, s.8.

Vicdan üzerine.

Akıl üzerine.

Adı fark etmeyen ve ithal edilmiş tüm meseleler üzerine.

Kelimeler ve kelimeleri çirkinleştiren kalemler üzerine.

Kalemleri tutan riyakar ve kan kokulu eller üzerine.

Kalemlerini sapladıkları şehitlerin ve kadınlarının ve çocuklarının ve kardeşlerinin ve onların analarının yürekleri üzerine yazılmıştır.

Mayın, bomba, pusu, baskın, yazar, çizer ve ihanete aletolan her şey üzerine.

İstemeyen okumasın.

Kanla yazılmış bir mektuptur bu. Güvercin kanadının gücü yetmez taşımaya, karabaştı kartal olsa nafile.

Ağırdır, zira eskidir ve unutuldukça kanla yeniden yazılır,şehit mezarlarının taşları üzerine.

Bu mektup binlerce yıl önce yazıldı ve binlerce yıldır yazılıyor, yeni fark edenler utansın.

Kardeş kardeşi öldürmez, öldüren kardeş falan değildir,kalleştir olsa olsa.

Kalleşlerin en kalleşi ise, kardeşim diyerek kalleşlik yapankalleşlerdir.

Ve aslında en kahpesi, mayın değil onu Adil binbaşılının,Davut çavuşların yoluna döşeyen eldir, o eli alkışlayan ve ulula-yıp aklayan kalemdir.

En az o el kadar suçludur o kalem, tarihin yanılmaz vicdanında.

O mayınlara basıp parçalanan bedenler, Edirnekapı'dadırve bizim yüreklerimizde ve hafızalarımızda yaşarlar.

Kemberburgaz'daki Kemer Country villalarından görünmezEdirnekapı, çok uzaktır hem de çok.

DAĞLARDA YARIM KALDILAR VATAN İÇİN

Ellerimizde can verdi o parçalanan bedenlerin sahipleri,bayrakları dalgalansın diye.

Vücutunda sigara söndürülerek, tüm kemikleri kırılarak,kafa derileri yüzülerek işkence edilen, sonra da ağaçtan kazık-larla öldürülen ve çığlıkları telsizlerden dinletilen vatan evlatlarının yeri bizim yüreklerimizdedir, o çığlıkları duymayanların yanı başında durmaz onlar.

Bir de katillerinin yanı başında dururlar, kulaklarında çın-lar haykırıışları eğer bir yerlerinde bir parça insanlık kalmışsa.

Yazıklar olsun, can veren o yiğitleri hainlerle bir tutanlara.

"Ağabey" diyordu bana telefonda, Astsubay Zülfikar, "ge-

çen gün kız arkadaşım ile gezdim biraz ve kimse bacağımın takma olduğunu anlamadı."

"Ağabey" diyordu, "biraz daha uğraşırsam belki bisikletbile sürebilirim."

Daha on dokuz yaşındaydı Zülfikar, mezun olalı tam yirmigün olmuştu, o kahpe ellerin döşediği mayınla ve bazı kalemlertarafından ululanan o hainlerin, İlk İzleriyle tanışırken.

Küskün veya kızgın değildi sesi, pişman veya aciz de değildi.

Gururlu ve biraz pusluydu sadece, bisiklet sürebilse ye-terdi.

Koşmayı, atlamayı, denize girmeyi feda etmişti vatani için.

Bacağını payanda yapmıştı, Kemerburgaz'ın da üzerindebulunan Türk egemenlik örtüsüne.

Y a z ık l a r o l s u n , ç i ç e k t o p l a y a n k ü ç ü k k ız l a r ı ö l - d ü r e n l e r e v e y a z ı k l a r o l s u n o k a t i l l e r i u l u l a y a n k a l e m - l e r e .

KAVGANIN BİR SEBEBİ VAR, İHANETİN DE

Kavganın sebebini unutmadık, çünkü bu kavga hiç bitmedi.

Kavganın sebebi vatandır çünkü bayraktır, onur ve namustur, vicdandır.

Kimseye verilemeyecek olan, kimse ve hiçbir şey için vazgeçilemeyecek olan egemenlik hakkıdır.

Atalarımdan bana kalmış olan ve benim çocuklarıma bırakmak zorunda olduğum mirasın vicdani sorumluluğudur.

Hiçbir vicdana dayanarak reddedilemez, hiçbir çocuğunveya sevgilinin sevgisiyle değiştirilemez.

Hiçbir aşağılık pazarlığa konu edilemez, namustur çünkü istiklal, öbür ihtimal ölümdür.

Ben dilimle, bayrağımla, hudutlarımla yaşamak için ölmeyi kayıp veya yazık değil, şeref sayarım.

Bu paha ne ile biçilirse biçilsin, kimseye yalvarmam dur-durun diye, benim olana uzanmışsa el, ben durdururum ellerim-le.

Meğerki ölüm varmış, sevememek varmış, çiçek kokla-yamamak, ne gam?

Vermek vicdansa eğer, akılsa susmak, pusmak, yerleyeksan olmuştur onur ve şeref.

MAYINLAR NEREDE ?

M a y ı n l a r ın y e r i b i l i n m e z , d ö ŷ e y e n ŷ e r e f s i z i n y e - r i b i l i n m e d i k ç e . V e d a ğ l a r a d ö ŷ e n e n m a y ı n d a n d a h a t e h l i k e l i v e k a h p e c e d i r d i m a ğ l a r a v e b i l i n ç l e r e d ö ŷ e - n e n m a y ı n l a r .

Dağlara döşenen mayın tek kalır, tek can alır.

Ürer her doğumda, her okunmada zihinlere döşenen mayınlar ve ihanet her doğumda bir daha artar.

Başka zihinlere bulaşır, mayınların en tehlikelidir bu,yayılır.

**Da ğla rda k i gibi o tla v e topra k la gizle nme z, s e v -
giy le , ba r işla v e da ha ne ka da r va rsa t üm süslü k e l i -
me le r a le t e dilir bu gizle me y e .**

*İşte o anda ölür kelimeler, kahreder kaderine.
Kullanıcısını seçme hakkı yoktur çünkü.*

*Sevgi, bölen ve yıkanın ağzından, aşk yataklık edenin, sinsice zihinlere mayın
döşeyenin kaleminden dökülür.*

ölür kelimelerde sevgi.

*Ve barış artık, en fazla parayı verenin yatağını doldurur, en fazla paraya yazıp çizenin
elinden.*

En pahalı kalemler pazarlar barışı, salyaları akan bölücülerin sofrasına.

*Bazen bir villanın çalışma odasında ve bazen bir gazeteköşesinde dokunaklı
kelimelerle süslenip öylece pazarlanır barış. Pazarlığı yapılmış ve satın alınmış bir fuhuş
için.*

**Bölme k v e pa r ç a la ma k iç in y a pı la n hain sa v a ş,
fuhuş y a pa r ba r işla , te c a v ü z e de r ba r işa ha y a sızca ve
pa za rla ya n k a le mle rin ne za re tinde .**

*Dedim ya, bu eski ve ağır bir mektuptur, Türk nereye gittiyse obasıyla, ihanet en
sondaki katırla takip eder göç kolunu.*

*Soylu atlar hızlıdır, bu yüzden biraz geç gelir ihanet, yolda haram meralardan
beslenerek.*

*Bu eski bir hikayedir, ne kuş kanadı ne suya atılan şişetaşıyabilir; ağırdır, kanla
yazılmıştır, bir kısmı Edirnekapı'dadır, Çanakkale'de bir kısmı ve Kars'ta, İzmir'de, Muş
ovasında, Malazgirt'tedir, Sakarya'dadır.*

*Bir kısmı hala yazılmaktadır, Cudi'de, Gabar ve Körkan-dil'de, Masura Çayı'nda, Ali
Boğazi'nda, Cehennem Deresi'ndecehennem sığağında yazılmaktadır, şehit Mehmetlerin
kanıyla.*

**Y a zık la r oluy or, onur v e şe re fe , ba y ra ğa , v a ta -
na , k utsa l ola n ne v a rsa ya z ık la r oluyor onursuz bi r
ha y a tla de ğiş tok uş e dilirk e n.**

BU YAZGIYI KİM YAZMI?

*Yazıklar oluyor yazgıya, çünkü yazgı ihanet edenin suçu-nu taşıyamaz, can alanın, ev
yakanın, çocuk öldürenin yükü*

yazgıya bile ağır gelir.

*Kışlaya gidenin, askerden sonra evlenip çifte çubuğabakmanın hayalini güdenin
yazgısı Allah'ın ise eğer, çocuk öldürenin, mayın döşeyip pusu kuranın yazgısı kimindir?*

*Kim yazar bu yazgıyı ve hangi kalem bunu yazgı diye ulu-lar, hangi akıl buna İnanır
ve bu nasıl vicdandır?*

**Bu a ğır v e e sk i bir hik a y e dir, k a nla ya z ılmıştı r
v e ne k u ş k a na dı ne su y a a tı la n şişe ta şı y a bilir; bir**

k ısmı E dirne k a p i'da dır v e E d irne k a p ı ç ok uza k tır,

Ke me rburga z 'da k i bir v illa nın ça lışma oda sına .

Adil Binbaşının bastığı mayının üzerinde "Made in Italy"

yazıyordu İngilizce. Ama"döşeyen eller İngilizce veya Latince değil Kürtçe

konusuyordu ve Kürtçe de 'mayın" kelimesinin nasılsöylendiği önemli değildi, taşıdığı anlam ihanetti nasıl olsa.

Kimseyi haklı veya haksız bulmayan kalemler, hakkı yazar sonra, hak için ölenlerin inadına.

Böylece hakkı, batıla pazarlar aynı sabıkalı eller ve kalemler aynı hayasız fuhuş için.

Ne gariptir ki bu kalleş ellerin döşediği mayınlara daimaanayasal yolculuklara çıkanlar basar. Onlar ki; bu yolculuğa siyasal veya mukaddes yolculuklar yapılabilsin diye çıkarlar.

Yazıklar olsun, baktıkları kırık camlı siyasal gözlükleri ileödenen bedellerin mukaddesatını göremeyenlere.

Yazıklar olsun!

**DİL KAVGANIN VE İHANETİN SEBEBİ MİDİR, YOKSA
ARACI MI?**

Korku salan ve öfke çağrıştıran meselelerin parçaları de-

ğil, esas gerekçeleridir aslında Türkçe dışındaki başka diller.

Dil özgür olunca, özgürlük dil olur artık ve bütün bölünme-ler böyle başlar.

özgürlük daima yeni sınırlar ister.

Okul der, ayrı olsun.

Bürokrasi der, bu dilde anlayamıyorum ayrı olsun.

Bayrak der sonra, ayrı olsun dilim ayrı nasılsa, ben da ayırırım ve bu da varlığımın sembolüdür.

**Topra k de r a rka s ında n, a y r ı olsun bira z ını ba na
v e r, na sıl olsa da ha önce dilinin, özgürlüğünün bir a -
zını v e rme din mi?**

Hem ne olacak, birazcık topraktan ne çıkar biz kardeş
değil miyiz?

özgürlük paylaşılmaz oysa.

Birinin özgür olduğu yerde, diğeri özgür olanın kurallarını

ve özgürlüğünü tehdit edinceye kadar özgürdür.

Yani dilin de kişinin de özgürlüğü esas mülk sahibinin özgürlüğünü ve geleceğini tehdit edene kadardır.

Sonrası anarşi, sonrası terör, sonrası bölücülük, kahpelikve ihanettir. **Sonra arkadan
vurmalar ve mayın döşemeler**

başlar yollara ve zihinlere.

Ama her hâl ve şart altında tüm bölücülerin yardım ve yataklığa ihtiyaçları vardır.

Gizli olmalıdır yardım ve yataklık, sinsice.

Kimse fark etmeden yapılmalıdır, Türkçe konuşmaladırama aslında başka dilde

anlaşılmazdır.

Türkçe yazmalıdır işbirlikçi mektuplar ama başka lisanda anlaşılmalıdır.

Acındırmalıdır ama aslında acımadan katletmelidir, dili, egemenliği ve onun bekçilerini.

Yardım ve yataklık yapanın da yardıma ihtiyacı vardır.

Dışarıdan.

Çok uzaktan, denizler ve tarihler ötesinden. Eski kinlerden ve hesaplardan ve o hesapların sahiplerinden beslenir yataklık yapan.

Para alır, vaat alır, aferin alır.

Bu e sk i v e ç ok a ğı r bir me k tuptur.

Türk ba ğımsızlığını k oruy a nla r ı n k a nlar ı ile y a - zılmış tır.

Ne suya salınan bir şişenin ve neden kuşkanadının taşımaya gücü yeter; karabaştı kartal olsa nafile.

Başlığı binlerce yıl önce atılmıştır ve Edirnekapi'daki şehitmezarlarının taşları üzerine yazılmaya devam etmektedir.

Emin olun binlerce yıl daha yazılmaya devam edecektir.

Türkçe'nin sahipleri yaşadıkça bu kanlı mektup yazılmayadevam edecektir, çünkü Türkçe'nin ve onun sahiplerinin özgüryaşamasını istemeyenler, yollara ve zihinlere mayın döşemeye, parçalamak ve bölmek için çabalamaya, parçalamaya çalışanlara yardım ve yataklık etmeye devam edeceklerdir.

Bu e sk i me k tup bir y a z ittır a sl ında , Türk 'ün v a r oluş de s ta nıdır, binle rc e y ildir y a şlı düny a nı n ba ğrına sa pl ı k a ide le re v e me za r ta şla r ına y a z ılır.

Y a za nla r a sla diz çök me zle r v e k imse y e y a l v a r - ma zla r.

Kimşenin toprağını, ' dilini veya özgürlüğünü istemezlerve kendilerinin olanı da kimseye vermezler.

Bu bir mektuptur.

Vatan, bayrak ve onur üzerine yazılmıştır.

Vatansızlar, dilsizler, hainler, bölücüler ve toprak hırsızla-rı gibi aczi ve acınmayı anlatmaz.

Var olduğu yerde kendinden gayri her şeyi önemsiz/eştiren, vatan ve bayrak aşkını anlatır.

Onurlu ve egemen ölebilmenin, onursuzca ve esir yaşa-maktan daha önemli olduğunu anlatır.

Asla diz çök me y e c e ğimizi a nla tı r.

Y üre ği ola n v a rsa ge lsin de ç ök türsün diy e . Y ü - re ği ola n v a rsa ok usun diy e ya z ılmıştı r.

Varlığım Türk Varlığına Armağan Olsun

ULUSAL (MİLLÎ) Dİ REN İİ BA İLİYOR ..

İİGALCİLER TANISIN diye, Türk Ordusu tarihinde ilk kez, paşalar dahil tüm Türk subaylarına yabancı dille yazılmış kimlik taşıma zorunluluğu getirildi.

Savunma Bakanlığı (Harbiye Nezareti), işgalcilerin isteklerine uyarak, Türk Ordusu'na bir emir yayınladı ve artık Türkçe'nin yanı sıra Fransızca yazılı askeri kimlik taşımalarını istedi. Bu kimliklerde, üst rütbeliler de dahil tüm Türk subaylarının fotoğrafları yanında, görevleri de yazacaktı. Böylece, işgal güçleri kimlik kontrolü yaparken, herkesi kolay tanıma olanağı

bulacaktı. Buna da kimse sesini çıkarmadı...

REDD-İ İLHAK Milli Komitesi, İzmir'de organize ettiği büyük mitingin ardından, tüm yurttaki halkı direnişe çağırıyordu. Tüm vilayet, sancak, kaza ve nahiyelere gönderilen telgraflar ile, bölgelerinde toplantılar düzenlenmesi, direniş ordusunun için hazırlıklar yapılması istendi.

Büyük basındaki sansür nedeniyle İzmir'deki katliamdan habersiz olan Anadolu halkı, Redd-i ilhak örgütünün bu telgrafları ile gerçeği öğreniyor, işgale karşı mücadele azmini biliyor, vatani kurtarmak için hükümetin yalanlarına, işbirliğine karşı bi-leniyordu.

Ulusa l (mill î) dire ni ş ba ş l iy ordu.

Hükümete, padişaha ve işgal notaları veren İngiliz Amiral Kaltrop'a protesto telgrafları yağıyordu. İlk telgraf Karaman'dan gelmiş, onu yüzlercesi izlemişti.

Anadolu halkı Mütareke hükümlerine, uluslararası hukuka uymayan bu oldu-bitti işgale karşı, kanının son damlasına kadar savaşmaya ant içiyordu.

YIL 1991 VE 2003.. Aynı güçler, uluslararası hukuka uy-madan Irak'ı ve Afganistan'ı işgal etti. İzmir'deki gibi, sivil halkı

katletti, işkence yaptı, süngüledi, cezaevlerinde her türlü insanlık dışı muameleye tabi tuttu. Irak ve Afganistan ordusu da, İstanbul Hükümeti'nin ordusu gibi direnmedi!..

DİRENİİ ÖNCESİ, Antalya halkı adına gönderilen protesto telgrafında şöyle deniyordu:

"(..) Hakkını, genel' Barış Konferansı'nın adaletinden bek-leyerek savunamayan bir milletin, en son ümit ışığı karşısında zellilikle, sabır ve sükun ile uymasına imkan kalmamıştır. Haklarımızı çiğneyenlere karşı Hükümetimizin görüşünü sabırsızlıkla bekliyoruz. (...) Vatanın korunması için fiili gösterilere ve fedakar hareketlere hazırız. Milletin namusu ya varlığını silerek, tarih sayfalarına geçmek ya da yaşamak hakkı olduğunu ispat etmek ister."

Yalvaç Müftüsü öncülüğündeki insanlar ise, hâlâ İstanbul Hükümeti'nin satılmışlığına inanamıyor, gayet safça ferman bekliyordu:

"Biz daha ölmedik. Büyük Hakanımızın, şanlı tarihimizin son kurbanı olacağız. Gayret borcumuz, ya İzmir ya ölümdür.

Vatan için ölmeye amadeyiz. Ferman cevabı bekliyoruz."

Halk direnmeye hazırdı, ancak hükümette direnecek siyâsi irade yoktu!..

Hükümetin iradesi teslim olmak, işgalci olarak görmediği, paranoya olarak nitelediği

işgal karşısında, talimatlara uymak, ordu komutanlarını (Mustafa Kemal'i de) işgal kumandanlarının isteklerine uygun görevlendirmektir.

Garbın(Batı'nın) afakim sarmışsa çelik zırhlı duvar, Benimîman dolu göğsüm gibi serhaddim var! Ulusun, korkma! Nasıl böyle bir îmânı boğar, Medeniyyet dediğin tek dişi kalmış canavar?

Mehmet Akif Ersoy

BU D URU MA N ASIL G EL İND İ?.. (F İLM AYN I FİLM! ..)

İİGALCİ AVRUPA ülkelerinin peşinden gidenlerin "paranoya" diyerek, işgali bile gizlemeye çalıştığı, gaflet ve ihanet durumuna nasıl gelinmişti?.. "Geliyorum" diye bağırın ve her türlü işareti yeren işgal nasıl görülemedi?.. Ya da, görüldüğü halde yapılacak bir şey mi kalmamıştı?..

Bugünlerde sıkça kullanılan, o yüzden neredeyse, sıra-danlaşan "Türkiye işgal edilmek isteniyor", "Avrupa ülkeleri kötü niyetlerini gizliyor", "Bize dost gözükün, askeri ve ekonomik itti-fak bile kuran Avrupalıların gözü topraklarımızda" gibi cümleler, İzmir'in işgalinde yadsınamaz gerçekler olarak karşımıza çıktı.

30 Ekim 1918'de imzalanan Mondros Mütarekesi'nden sonra geçen 6,5 ay gibi kısa sürede, Türkiye nasıl işgal altına girmişti?.. Dönemin, "teslim olmayan, satılmamış gazetelerinden", İstiklâl Harbi Gazetesi, İzmir'in işgalinden bir gün sonra 16

Mayıs 1919'da, "Bu hâle nasıl düştük?" başlığıyla, gelişmeleri irdeledi. Bu sorunun yanıtı için iki tam sayfa ayıran gazetenin tespitleri çarpıcıydı:

Osmanlı Parlamentosu'nda Türklüğe hakaret eden Türkmebusu Rumlar!.. Fener Rum Patrikhanesi, Rum okullarında Türkçe okutulmasını yasak etti!.., İzmir'de ve İstanbul'da Rumlar'ın büyük şenlikleri!.., öldürülen ve katilleri yakalanamayan Türk polisleri!..

MONDROS MÜTAREKESİ'NDEN sonra, "İttihatçı-İtilâfçı" diyerek birbirlerini yerken, İstanbul ve Anadolu'daki Rumlar Yunanistan ile işbirliği içinde işgal hazırlıkları yapıyordu.

Mondros Mütarekesi'ne özellikle konan bir madde vardı:

"İtilâf Devletleri, güvenliklerini tehdit edecek bir durum olduğuna kanaat getirirlerse, istedikleri Türk bölgesini işgal altına alabilir-ler!"

YIL 2006. Yaklaşık 90 yıl sonra, 2006 yılında da, Avrupa Birliği'nin ve ABD'nin destekleriyle, Türkiye'nin bir bölgesi, "soykırım İddiaları" bahane edilerek, dışardan kuvvet çağırmak yoluyla işgal edilmek isteniyordu:

"önümüzdeki günlerde Güneydoğu'daki olayların artması beklenmelidir. Güneydoğu'ya müdahale edilirse de, Türkiye Güneydoğu'da soykırım uyguluyor' denilerek kuvvet çağırılacak.

Bugüne kadar tahterevallî oynadılar. Ya TSK'yı tuttular, siyaset-

çileri bastırdılar; ya siyasetçileri ön plana çıkarıp, askerleri geri plana attılar. Bugün

ikisine birden yönelik bir operasyonla karşı

karşıyayız ve bu Türkiye tarihinde ilk defa olmaktadır. Orduya yönelik operasyon Genelkurmay Başkanlığı seçiminin dışındadır.

Hedef TSK (Türk Silahlı Kuvvetleri) kurumudur. Başına kimin geçtiği hiçbir şeyi değiştirmez. Ama TSK'yı 'çete' gibi tarif ediyorlar. TSK'nın Güneydoğu'daki insanlar nezdindeki itibarını yok ediyorlar. Diyorlar ki, 'bakın bunlar geliyor, sorgusuz sualsiz adam öldürüyor. Sağa sola bomba atıyor. Kendi emniyet müdürünü bile öldürüyor' diyorlar. Bu vahimdir."67 [74]

Nitekim, Mart 2006 sonlarında olaylar başladı. İstanbul'da bile, yolcu taşıyan belediye otobüslerine molotof kokteyli denen,

"yanan benzin şişeleri" atarak insanlarımızı canlı canlı yaktılar.

VENİZELOS'UN tavsiyesi ile Türkiye Rumları, çeşitli yerlerde tahrikler, provokasyonlar hazırlayarak, Hıristiyan halkın katliama uğrayacağına ilişkin asılsız dedikodular yayarak, bu maddeyi uygulamaya çalıştılar. Gaflet içindeki Damat Ferit Pa-

şa'nın tavrı bu iddialara dayanak veriyordu, örneğin, Senato'da yaptığı konuşmada, Osmanlı'nın teslimiyet anlaşmasını kutlamak için şenlikler düzenleyen İstanbul Rumları'nı destekleyerek, kan dökülmesini önleyici tedbirleri bile, Rumlar'ı katletme girişimi olarak nitelemişti!..

GAZETE, diğer olayları da şöyle sıralıyordu:

"Beyoğlu'nda 2 Kasım 1918'de Rumlar şenlikler yapar, Türkler elemenden ağlarken Patrikhane'de mühim bir toplantı olmuştur. Burada alınan kararlara uygun olarak Aydın mebusu Emanuelis, İzmir mebusu Mimaroglu ve Çatalca mebusu Dimitriyadis ertesi gün, üyesi buldukları Osmanlı Devleti'nin Parlamentosu'nda, Damat Ferit'in önce temas ettiği, azınlıkların katliamı konusunu bir takrirle getirmişler, suçluların cezalandırılmasını istemişlerdir. Türkler'in bir milyon Ermeni'yi imha ettiklerini, '40 asırdan beri memleketin medeniyet unsuru' olduğunu söyledikleri Rumlar'dan 550 bininin imha, sürgün ve emlakinde müsadere olduğunu iddia etmişlerdir."

Bir Türk Parlamentosunda, Türk vatandaşları tarafından böyle bir soru önergesi verilebiliyordu.L

74 Eski MİT Daire Başkanı Prof. Dr. Mahir Kaynak'ın açıklaması, Ceviz Kabuğu Programı, Kanaltürk Televizyonu, 10 Mart 2006 Cuma, saat 22.30.

SOYKIRI M İDDİ ASI VE NO BEL ÖD ÜLÜ

O zamanki, "Bir milyon ermeni, 550 bin Rum" balonu, bugün "Bir milyon Ermeni, 30 bin Kürt" biçiminde uçurulmaya devam ediyor!

Yıllardır Nobel ödülü almak için uğraşan ve yabancılara Türkiye'yi kötüleyen yazar Orhan Pamuk, İsviçre'de yayınlanan Tagesanzeiger gazetesinin "Das Magazin" adlı kültür ekindeki röportajında, "Türkiye'de 30 bin Kürt'ü öldürdüler. Ve bir milyon Ermeni. Ve neredeyse hiç kimse bunu dile getirmeye cesaret edemiyor. O halde ben yapıyorum. Ve bu yüzden benden nefret ediyorlar" dedi.68 [75]

Orhan Pamuk, baştan aşağı çelişki ve yanlışlarla dolu bu

röportajında, Avrupa'yı "düşünce özgürlüğü ve demokrasisi" için övüyor ama, Avrupalı

gazetecinin sorularına sinirleniyor ve onu da Avrupalı saymıyor!:

"Sizi kutlarım!.. Bu söyleşide, kendimi Avrupalı değil de, bir Türk gazetecinin karşısında oturuyorum gibi hissettim."69[76]

İsviçreli gazeteci "kendisinin Türk'e benzemediğini" söy-leyince, Pamuk, "Hayır ama, bu ülkede 2-3 yıl önce hortlayan milliyetçiler gibi konuşuyorsunuz" diyor!.. Yani ona göre, ülkeyi sevmek ölmüş bir duygu!.. O yüzden milliyetçiliği "hortlak" olarak yorumluyor..

Çok tartışılan ve Türk milletinin nefretini kazanan o talihsiz sözünü de, Avrupalı gazetecinin sağduyulu, "Ama siz hâlâ

konuşuyorsunuz. İlle de başınızı derde mi sokmak istiyorsunuz?"

sorusu üzerine söylüyor. "Evet" diyor.. Yani, ille de "başını derdesokma gayreti" bilinçli ve taammüden!..

TARİH: 12 EKİM 2006.. Orhan Pamuk'a, Nobel Edebiyat Ödülü verildi!..

İsveç Kraliyet Bilimler Akademisi, "Kültürlerin çatışması

ve birleşmesinde yeni semboller bulunduğu" gerekçesiyle Pamuk'a 75 Hürriyet Gazetesi

("Kimse Söylemiyor, Bari Ben Söyleyeyim"), 9 İubat 2005, s.1.

76 Hürriyet Gazetesi, a.g.e., s.4.

ödül verildiğini açıkladı.. Ermeni diasporasının (yurtdışındaki Ermeni topluluğu ve lobisi) savunucusu gibi davranan ve AB dayatmalarına hayır demeyen bazı çevreler Pamuk'u alkışladı!..

Toplum ise "Orhan Pamuk ödülü geri vermelidir" dedi.70[77] 10

Aralık'taki ödül törenine giderken de, elinde Nobel ödülüyle İstanbul'a dönüşünde de, Orhan Pamuk'u kimse karşılamadı. Oysa, bir televizyon kanalı "Haydi havaalanına" diye karşılama kampanyası başlatmıştı. Yayıncısının dışında Türk halkı

"Nobel'li Türk yazarı" karşılamaya gitmedi. "Kitabını satın alan okurları" bile Pamuk'a ilgi göstermedi. Çünkü, karşımızdaki "Türkyazar", "Türkler bir milyon Ermeni'yi, 30 bin Kürt'ü öldürdü" diyen bir yazardı!..

"BEYGİR KİİNEDİ". Vatan savunmasında gençler her türlü özveriyi göze alıp, mücadele ediyordu. Onlar gibi bir başka mücadele veren de, Mahmut Esat Bozkurt71 [78] idi. İşgale karşı

direnışı, Cumhuriyet kurulduktan sonra da devam etti. Bozkurt, yıllar sonra da gençlerin "yan gelip yatmamaları" ve "vatanı se-vip korumaları" için öğütlerde bulunmayı sürdürdü.

1934'te yayınlanan 'Türk İhtilâli'nde Vatan Müdafaası" adlı kitabındaki şu örnek bugün de akıllarda yer edecek niteliktedir:

"ölüm nedir, hayat nedir?

(...)

İimdi de yaşadıklarını zanneden bir iki Romalı'nın hayat-

larını anlatayım. Bazı Romalılar'ın mezar kitabelerinde şunları

okuyoruz: 'Yedim, içtim, kazandım, eğlendim. Her şey yaptım.

İimdi burada yanıma kâr kalan yalnız bunlar oldu. Ziyaretçi!

77 Kanaltürk Televizyonunda canlı olarak yayınlanan "Ceviz Kabu-

ğu" programımızın 13 Ekim 2006 tarihli yayınında, izleyicilere "Orhan Pamuk Nobel ödülünü iade etmeli mi?" sorusunu sorduk. Kısa mesaj yoluyla, noter gözetiminde yapılan ankete 10 bin 500oy geldi. Katılımcıların yüzde 97'si Pamuk ödülü geri vermelidir" dedi. - HC.

78 Mahmut Esat Bozkurt (1892-1943) Türk devlet adamı ve hukukçu. Türk Devrimi'nin ideolojisi olan Kemalizm'in önde gelen kuramcılarında biri,.

Bugünkü Ankara Hukuk Fakültesi'nin kurucusu. Türk Medeni Kanunu başta olmak üzere Cumhuriyet'in "temel kanunlarının" mimarı. Atatürk'ün Adalet Bakanı(1924).

Akıllı isen benim gibi yap:

Türk genci, bu bir hayat mıdır? Nihayet bir hayvanın mezarına bir taş dikilmek istense, bundan başka ne yazılabilirdi?

Belki biraz daha açık ifade ile 'Burada yatan beygir yedi, içti, tepindi, kişnedi, buraya gömüldü ve bunlar yanına kâr kaldı' de-nebilirdi.

Bu mezar kitabeleri neyi ifade eder, bilir misiniz? Bence Roma'nın yıkım devirlerini."72[79]

Aynı Mahmut Esat Bozkurt, Türk gençlerine atalarını anımsatıyordu:

"Türk genci, yine unutma ki, en medeni millet, dövüşme-sini en iyi bilendir. Her şeyi kasıp kavuran yıldırımlar, yalnız onu, başlarında büyük şefleri ile kadın erkek, çoluk çocuk dövüşen Türk milletini tarihin göğsünden söküp alamadı. (...) Eğer bir yıldırım darbesi Türk'ü tarihin göğsünden söküp alabilseydi, medeniyet öksüz kalırdı. Tarih bir mezara dönerdi ki, orada baykuşlar öter, baykuş çığılıkları ortalığı alırdı."73 [80]

MERDİVEN DİBİNDE AĞLAYAN TÜRK GENCİ!.. Türk

genci, 2000'li yılların başlarında da yıldırımlaşıyordu. Azminin ve bilincinin göstergesi göz yaşartıcıydı. Silahlı ya da silahsız olası bir işgale karşı dimdik duruyordu:

"...Bizim iç dinamiklerimiz Atamızdan kaynaklanan ulusalcılığımız ve egemenlik kavramımız, ABD politikalarının önündesettir, öncelikle kurtulmamız istenen şey, Kemalist bağımsız dü-

şüncelerimizdir. Size bir olayı anlatmak istiyorum. 10 Kasım2004 tarihinde televizyonda izlediğim bir profesör, ABD'nin Türkiye'yi işgal edeceği, hatta duble yolların o yüzden yapıldığı gibi bir komplo(!) sunmuştu. Bunu anneme anlattığımda, 'yapamaz-lar, yaptırmazlar' gibi bir cevap aldım. Sonra oluşan olayları,olabilecekleri sayın profesörün söylediklerini anlattım. Hatta 79 Bozkurt, Mahmut Esat, Türk İhtilâli'nde Vatan Müdafaası, Yayına Hazırlayan: Atatürk'ün Bütün Eserleri çalışma grubu, Kaynak Yayınlan, İstanbul, Haziran 2006, s.21-24.

80 Bozkurt, Mahmut Esat, a.g.e., s.20.

Irak'taki olayların kendi başımıza gelebileceğini söyledim.(Buileti geldiğinde Saddam Hüseyin'in idamına daha yaklaşık 2 yılıvardı-HC) İakayla karışık 'benden yardım isteme' dedim.

Annemin verdiği cevap şuydu: 'Ne yapalım oğlum, öyle birşey olursa inerim apartmanın önüne, içeri giren iki askeri öldürürüm, üçüncü de beni öldürsün ne olacak?'

İnanın kendimi dışarı attım. Bugüne kadar duymadığım, hatta duyacağıma ihtimal vermediğim sözlerdi. İndim merdiven-leri saydım.

Çünkü, annem ilkokul mezunudur (kendisini geliştirme isteği beni alt ediyor, o başka). Oldukça kilolu, hatta sağ dizindesıvı kaybı olduğu için yürürken bile acı çeker. Düşünebiliyor musunuz, annem hasta haliyle 85 merdiven inip, öleceğini söyledi!

AĞLADIM.

Onun için Amerika değil, 7 düvel gelsin, bu halk bu düşünceden çıkmadığı müddetçe sadece üniformalı askerler değil, sivil ancak korkusuz Türk kadınıyla karşı karşıya kalacaklardır.

Bizim içimizdeki korku paranoya değil, sahiplenme ve sorumluluk bilincidir.

Bilmeyenlere duyurulur.

*... Hulki Bey, biliyorum övgülere programda yer vermiyor-sunuz. Ancak, arada sırada kendinize haksızlık ettiğinizi düşünüyoruz. Sizin yaptığınız bir bilinçlenme hareketidir. Belki uyku-suz geceler vaat ediyorsunuz ancak yapmaktan çekinmeyeceği-mizi bilmenizi istiyoruz."*74 [81]

YALNIZCA "ULU SALDIRI ENİ İÇİLERE" ENGEL! ..

Basın ve edebiyat dünyasında Orhan Pamuk'un açıklamaları kadar tepki çeken, Avrupa özentisi, Avrupa Birliği dayatmalarını "kendi arzuları" gibi özümseyen ve halka yansıtan 81 22 Yaşındaki Trakya Üniversitesi öğrencisi Selçuk Tarakçı'nın sözleri.

Sevgili Türk gencinin 27 İubat 2005'te elektronik.posta ile bana gönderdiği bu sözlerini buraya özetleyerek aldım. Bu örneği, birkaç kez canlı yayında Ceviz Kabuğu'nda da dile getirdim.-HC

başka yazı ve görüşler de yer aldı. "Baba ve Piç" adlı romanın-da, Türkler'i "soykırımcı kasap" olarak gösteren yazar Elif İa-fak75[82]; Atatürk'e "Bu adam" diye hitap eden ve "Kemalizm geri-ciliğe karşılık gelir" diyen Prof. Dr. Atilla Yayla76 [83]; "Türkiye'de milli marşın okullarda zorunlu olarak öğretilmesini gerektiren bir kanun var mı? Dün bu konuyu araştırdım ve olmadığını öğrendim" diye yazan Ertuğrul Özkök77 [84]; ve Türk toplumunu "İizoid travmalı bir toplum" olarak gösteren ve ulusalcılığı "Post modern bir

hezeyan

ideolojisi"

olarak

tanımlayan

yazar

Hadi

Uluengin'78[85] bunlardan birkaçı idi.

Yıllardır Nobel'e "aday adayı" gösterilmesine karşın "ilk Türk Nobel'ini" Orhan Pamuk'a kaptıran yazar Yaşar Kemal de, Batı'ya yaranma yarışında umudunu asla yitirmedi. 13 Ocak 2007'de, "Gerillanın adını terörist koyduk!" diyerek PKK'yı açıkça savundu. Türk Ceza

Yasası'na göre, "terör ve teröristi alenen övme" kapsamındaki bu sözleri ile devlete ağır hakaretlerde bulunan Yaşar Kemal, terörist ağzıyla tehditkâr sözlerini şöyle sürdürdü:

"Gerillanın adını terörist koyduk. Bundan da bir umut bekledik. Sözcükler her zaman, her koşulda değişebilir ve bir günüşe yaramaz olur.(...) Kendi halkıyla savaşan bir ülke olduk.(...)Ey milliyetçi ırkçılarımız, dünyada bir tane dostumuz varsa, o dalrak Kürtleri'dir. (...)

Bir insana, bir halka ne yaparsanız yapın, ama onuruyla 82 Roman karakterine "Bütün akrabalarını 1915'te kasap Türkler'in el erinde kaybetmiş soykırımzede bir sülalenin torunuyum" dedirten Elif İafak, "Türklüğe hakaret" gerekçesiyle TCK 301. maddeden yargılandı ve suçsuz bulundu!. Bakınız: HO Tercüman Gazetesi, 22 Eylül 2006, 8.1.

83 Prof. Dr. Atıl a Yayla, iktidar partisi AKP'nin İzmir Gençlik Kolları tarafından düzenlenen "AB ve Türkiye İlişkilerinin Toplumsal Etkileri" konulu pa-nelde, *"Kemalizm, ilerlemeden çok gerilemeye tekabül eder.(...) İleride artıkbizlere 'Neden her yerde bu adamın (=Atatürk) heykel eri, fotoğrafları var?'*

diye soracaklar. Üstünü örtemezsiniz.." dedi. Bakınız: Yeniçağ Gazetesi, 20 Kasım 2006, s. 1.

84 Özkök, Ertuğrul, *"Üç Güzel Bayrak ve Milli Marş"*, Hürriyet Gazetesi, 8 Mart 2005, s.23.

85 Uluengin, Hadi, *"Softa Ulusalçılık"*, Hürriyet Gazetesi, 29 Temmuz 2006, s.16.

oynamayın. Bu benim gençliğimden bu yana dilime pelesenkettiğim bir sözümdür. Bizim yöneticiler bunun tersini yaptılar.

*Halka etmediklerini bırakmadılar. Yüreğim .yanıyor bunları söylerken, ben bir yazarıyım çünkü bu halkın."*79[86]

Başkent Ankara'da Nadire İçkale'nin İçkale Oteli'nde yapılan ve DTP (Demokratik Toplum Partisi), İHD (insan Hakları Derneği), ve Diyarbakır Belediye Başkanı Osman Baydemir'in ön planda görüldüğü *"Türkiye Barışını Arıyor"* adlı bu toplantıya, Türkiye Cumhuriyeti Yargıtay'ına bir dönem başkanlık yapmış

olan Sami Selçuk da katıldı ve bu konuşmaları dinledi!.. Toplantıya damgasını vuran Yaşar Kemal, "Çok kültürlü" yapının da önem kazandığını vurguladı ve "Binlerce çiçekli bu bahçeden bir çiçeği koparırsanız bir kokudan, bir renkten mahrum kalırsınız" dedi.80[87]

Bu sözler üzerine, Orhan Pamuk'un Nobel ödülünü almasından sonra, "Türk Milleti'ne, devletine sövüldüğü zaman Batı'dan ödül gecikmiyor. Bunu söyleyecek benden başka kabadayı

da çıkmıyor bu memlekette"81[88] diyen AKP'li Adalet Bakanı Cemil Çiçek'in bile kulakları çınlamış olmalı!..

Millî yapıya saldırılar sürerken, Türk toplumu, Yugoslavya'nın parçalanma sürecinde yaşadıklarının aynısını bire bir ya-

şıyordu. Televizyonların çoğu "300 bin dolara benimle yatar mısınız?" türü dizi ve sabah ve akşam kuşaklarında yayınlanan çıldırtan magazin programlarıyla uyuşturuluyordu.82 [89]

"Ahmakların seferi" başlamıştı!..83 [90]

86 "Geril anın Adını Terörist Koyduk", Hürriyet Gazetesi, 14 Ocak 2007, s.1 ve 22.

87 "Bu Konuşmayla Artık Nobel Alır, Yeniçağ Gazetesi, 14 Ocak 2007, s.1 ve 11.

88 Hürriyet Gazetesi, 5 Kasım 2006.

89 Bu haberler için bakınız: Vatan Gazetesi 19 Kasım 2006 ve 14 Aralık 2006 tarihli sayılarının birinci sayfaları.

90 "Ahmakların Seferi", AB'nin desteğiyle parçalanın Yugoslavya'yı anlatan kitabın adı. (Ayrıntılara ilerleyen sayfalarda yer veriyorum) "Ahmakların Seferi", bir ülke parçalanırken o ülkenin televizyon ve gazete yayınları ile sözde aydınların alet oldukları çöküşü anlatıyor. Yugoslavya AB'ye girdi ama artık Yugoslavya değildi!. Böyle bir ülke kalmamıştı!. Kuzu, kuzu olmaktan

KUİ YUMURTALARI.. Gazeteci Rahmi Turan ise, inter-nette dolaşın ilginç bir yazıyı köşesine ve gazetesinin sürman-şetine taşıyordu:

"istihbarat dünyasında 'kuş yumurtası üretmek' diye bir deyim vardır.

Diyelim ki, bir ülke var ve siz o ülkede 20 yıl sonra bir operasyon yapmak istiyorsunuz. Planlı, uzun vadeli önemli bir operasyon bu.. Bunun için size çeşitli provokatörler lazım. Elbetteki, en güvenilir provokatör kendi yetiştirdiğiniz elemanlardır.

Bu iş için yetenekli ama geleceği parlak olmayan 'zayıf karakterli bir yumurta' bulunur. Meselâ o genç, üniversitede dev-

şirilir, eğitilir, aşama aşama. Önce öğretim görevlisi, daha sonra da medya parlatmaları ve şirket sponsorluklarına ülkede sözü dinlenen bir profesör(veya yazar) hâline getirilir.

Gerekirse tüm araştırma ve kitapları da eline hazır olarak verilir. Ülkedeki İnsanlar bukişinin yazdığını sandıkları muhteşem eserleri okur ve ona olan saygıları artar.

Böylece 'yumurta' kuluçka aşamasını bitirmiş ve çatlayıp güzel bir kuş olma vakti gelmiştir.

Belirlenen zamanda bu profesör (veya yazar) medya yoluyla müthiş radikal açıklamalar yapar ve tüm ülkeyi karıştırır.

Aynı anda, kendisi gibi yetiştirilen diğer yumurtalarla farklı faaliyetlere girişirler... İlgilenenler için Doğu Bloku'nun çöküş döneminebakmalarını salık veririm."84 [91]

Biz zaten bakmıştık, parçalanın ülkelerin tarihine. İimdi birlikte bakalım.

Eskiden Yugoslavyadiye bir devlet, bir Avrupa ülkesi vardı. Gözümüzün önünde parçalara ayrıldı. Ayıranlar, yine aynı

Avrupa kıtası üzerindeki diğer devletler idi. Bu ülkenin içindeki

"kuş yumurtaları" zamanı gelip "çatladığında", ülkenin aydınları(!) ülkelerini bölünmeye götürecek yayınlar yaptılar. Sürekli çıkmış, pizola ve but olarak parça parça AB'ye girmişti!-HC

olarak, ülkelerinde demokrasinin ve basın özgürlüğünün olmadı-

ğından söz ettiler, bunu kampanya hâline getirdiler. Televizyonlarında halkı uyutmak için "annemi öper misin" türünde diziler yayınladılar. Toplum "uyandıığında", ülkeleri parçalara ayrılmıştı!..

"Avrupa Birliği, Batı yönelimli Yugoslavlar'a, ekonomik problemlerine ve ulusal düşmanlıklarına bir şekilde eş zamanlı

olarak çözüm üretecek 'deus ex machina' (olayın dışında yer alan ve bütün güçlükleri çözen, kahramanı çıkmazdan kurtaran güç) (Yani *sihirli değnek*. -HC) olarak görüldü. Federasyonu korumak ve demokratikleştirmek isteyen Yugoslav entelektüeller, yardımlarına gelmesi için Avrupa'ya bel bağladılar.(.) Aslında 10 yıl sonunda Yugoslavya'da çatışmalar tırman-dığında, Avrupa Topluluğu liderleri neler olup bittiğine dair fikir sahibi değildi. Bütün tarihsel ilerlemelerin en büyüğü olarak gördükleri Avrupa bütünleşmesinin peşine düşen Avrupa Topluluğu, su götürmez bir biçimde Yugoslavya Federasyonu'nun parçalanmasına katkıda bulundu. "85 [92]

"Kuş yumurtalarının", basın özgürlüğü ve demokrasi yok diye kampanya yaptıkları Yugoslavya'da gerçekler başkaydı:

"1998 itibariyle Yugoslavya'da, 1992'deki sayının iki katından fazlası kadar; yani 2319 basılı yayın ve 101 radyo-televizyon istasyonu mevcuttu. Sadece Belgrad'da 14 tane g ünlük gazete vardı. 350 bin tirajlı 7 muhalefet gazetesine karşılık, devlet destekli 6 ulusal gazetenin tirajı 80 bin idi.

'Azınlık hakları' meselesine gelince, bu hakların Yugoslavya'dan daha iyi korunduğu bir yer bulmak zordu. Hem Yugoslavya'nın hem Sırbistan'ın 1992 anayasaları kendi ana dilinde eğitim, kendi dillerinde yayın organları oluşturma hakkı, adli ve idari işlemlerde kendi dilini kullanma hakkı başta -olmak üzere birtakım ulusal azınlıklara geniş haklar veriyordu."86 [93]

"Çok kültürlüYugoslavya'nın şiddetlice parçalanmasına 92 Johnstone, Diana, Ahmakların Seferi (Yugoslavya, NATO ve Batının Aldatmacaları", Çevirenler: Emre Ergüven, Ergin Bulut, Bağlam Yayınları, İstanbul, Haziran 2004, s.53.

93 Johnstone, Diana, a.g.e, s.296.

kararlı bir şekilde katkıda bulunan Batı, parçalardan birisini, yani Bosna-Hersek Cumhuriyeti'ni çok kültürlü bir cennet olarak idol-leştirdi. .. Avrupa Topluluğu'nun Slovenya ve Hırvatistan'ı tanıma kararı Bosna'yı dipsiz kuyuya itti."87[94]

"Yugoslavya'yı Batı kapitalizmi adına bombalayıp, 6 par- çaya ayırırken de askerler ön plandaydı. Sosyalist düzeni yok etmek isteyen Batı, General Franko döneminde tuttuğu tarafın kazanması için bölgede son sahneyi oynadı. (...) Emperyalizmle işbirliği yapan bütün askerler Batı tarafından desteklenmişlerdir.

(...) Bugün asker-siyaset tartışmasını bu kapsamda ele almak gerekir. ABD ve AB'nin karşı olduğu şey TSK'nın ulusalcı, Cumhuriyetçi ve Kemalist kimliğidir. Batı kapitalizmi bunlardan kork-maktadır."88[95]

HULKİ CEVİZOĞLU'NA ELEKTRONİK SABOTAJI.:Ay-

dınlar, basın, televizyon ve sanat çevreleri üzerinden ülkeler böyle çökertilirken,

"direnenlere" her türlü engelleme yapıyordu.

Bunlardan bir örneği de biz yaşadık. Hem de birkaç kez. Türk toplumunu içine düştüğü tehlikeler konusunda uyarma ve aydınlatma görevini, bir "açık toplum üniversitesi" gibi yerine getirmeye çalışan Ceviz Kabuğu adlı televizyon programımız çok kez

"elektronik sabotaja" uğradı!..

Genellikle 5 saati aşan canlı programımız Ceviz Kabuğu, birkaç programda, çok uzun dakikalar boyunca (örneğin 22 dakika) kesildi; kimi zaman uyduda yayının sesi tümüyle gitti; kimi zaman görüntü izlenemeyecek kadar parazitli oldu; kimi zaman da belediye başkanları kendi bölgelerinde karasal yayını yalnızca Ceviz Kabuğu sürecince kesti. Bu duruma milyonlarca izleyici tanık oldu ve elektronik posta ya da telefon ve belge ge çerler(faks) aracılığıyla durumu bize bildirdiler.⁸⁹[96]

94 Glenny, Misha'nın "Yugoslavya'nın Çöküşü" (*The Fail of Yugoslavia*) kitabından (Penguin Books, Harmondsworth, 1992, s.143) aktaran Johnstone, Diana, a.g.e., s.60.

95 Manisalı, Erol, Prof. Dr., Ulusal Politika Notlan, Truva Yayınları, İstanbul, Ocak 2007, s.209-210.

96 "*Elektronik Sabotaj*, Yeniçağ Gazetesi, 11 Temmuz 2005, s.1, manşet.

TÜRKLER' İ AN ADOLU'D AN AT MAK?..

BİR İNGİLİZ SAVAİ GEMİSİNİN limana girmesinden ce-

saret alan Rumlar İzmir'de, Fransız gemisinin Galata rıhtımına girmesinden cesaret alan Rumlar da İstanbul'da şenlikler, gösteriler düzenlemişlerdi.

Rumlar bir yandan da silahlanmaktaydı. Silah kullanıp olay çıkararak, İstanbul'un itilâf Devletleri tarafından işgalini sağlamak için provokasyonlar yapıyorlardı.

1918 Kasım'ında İzzet Paşa Hükümeti'nin istifa ederek, Tevfik Paşa'nın hükümete gelmesi Rum gazetelerini sevince boğmuştu. 12 Kasım'da ise, 61 gemiden oluşan İtilâf filolarının Çanakkale Boğazı'ndan geçerek İstanbul'a geldiği duyulunca, Rum cemaati büyük hazırlıklara girişmişti. Rum gazeteleri de, artık Türkçe kullanmayı bırakarak tamamen Rumca yayınlanmaya başlamıştı. Türk Parlamentosu'nda 10 Rum milletvekili bir teklif vererek, son beş yıl içinde Türkiye'den 250 bin Rum'un sınır dışı edildiğini ileri sürerek, bunların Türkiye'ye yeniden yerleştirilmesini istemişlerdi.

"Allah, yalnız si-

zinle din uğrunda sava-
şanlarla, sizi yurtlarınız-
dan çıkaranları ve çıka-
rılmanız için onlara yar-
dım edenleri dost edin-

*menizi yasaklar.
Kim onlarla dost
olursa işte zalimler on-
lardır."*
Mümteherine
Sûresi
(9.
ayet)90 [97]

97 Kur'an'ı Kerim ve Açıklamalı Meali, Türkiye Diyanet Vakfı Yayını, Ankara, 1993, s.549; ve Yazır, Elmalılı Muhammed Hamdi, Kur'an'ı Kerim ve Yüce Meali, Sadeleştiren: Sabri Yılmaz, İenyıldız Yayınevi, İstanbul, 1997, s.551.

1071'DEN BU YANA süregelen "Türkler'i Anadolu'dan atmak" düşüncesi hiçbir zaman unutulmuyordu. Rum gazeteleri artık azıtmış, gemi azıya almış ve dizginlenemiyordu: "Türkler geldikleri yerlere artık dönmelidir.." Birinci Dünya Savaşı'nın sonunda imzalanan Mondros Anlaşması'ndan cesaret alan Rumlar, azmamak için ancak bir ay bekleyebilmiş ve sonunda patlamıştı.

(Bu savaşta 600.000 Türkşehit olmuş, 1912 ve 1922'yi kapsayan 10 yıl içinde ise 1.200.000. Türk yerinden yurdundan edilmiş, göç etmek zorunda kalmıştı!..91 [98])

2 Aralık'ta (1918) ise Yenigün Gazetesi, Rumlar'a cevap veriyordu: "Buradayız ve kalıyoruz!.."

Yunan gazeteleri ise zaten başı çekiyordu, işgali gerçekleştirebilmek için yoğun provokasyon ve propaganda faaliyeti sürdüren Yunanistan'ın devlet haber ajansı, şöyle haber geçiyordu: "İzmir Rum gazeteleri, İzmir ve havalisinin derhal Yunanistan'a bağlanmasını istemektedirler. İzmir Rumları, 30 asırdan beri kendileri ve Avrupa hesabına Asya'nın istilâsına (işgaline) göğüs germektedirler. İzmir ve havalisinde durum son derece naziktir. Birçok Rum öldürülmektedir. Türk makamları (*Türk makamı diye bir şey kalmış!! ~HC*), Rum kiliselerine kadar girerek, dua edenleri bile tutuklamışlardır. Mütareke gününden beri asılı

duran Yunan bayraklarını yırtmışlardır! (*Yunan bayrağını öpme-miz isteniyor herhalde -HC*)"

Yunanistan "30 asrın", yani "3 bin yılın" hesabını soruyordu. Antik Yunan medeniyetlerine kadar giderek, Anadolu toprakları üzerinde hak sahibi olduğunu savunuyordu. Aslında tüm dünya bu düşünceyi destekliyordu. Birinci Dünya Savaşı'nın bitiminden sonra "İstanbul ve Boğazlar Sorunu"na çözüm ararlar-ken "Türkler'in Asya'ya sürülmesi" düşüncesi, akıllarına gelen ilk ihtimaldi.92[99] Aynı görüşler, Yunan İşgal Kuvvetleri Komutanı

98 İmişir, Bilâl N., Dr., Atatürk Dönemi (İncelemeler), Atatürk Kültür, Dil ve Tarih Yüksek Kurumu Atatürk Araştırma Merkezi Yayını, Ankara 2006, s.

155.

99 Öztoprak, İzzet, Yrd. Doç. Dr., Türk ve Batı Kamuoyunda Mil i Mücadele, Atatürk Kültür, Dil ve Tarih Yüksek Kurumu Türk Tarih Kurumu Yayınları, Albay Zaîriyo'nun "işgal bildirisinde" de yer aldı:

"Müttefiklerin onayı ile hareket eden Yunan Hükümeti'n-den aldığım emir gereğince, İzmir ve civarının işgaline başlıyo-rum. İşgalden maksat, mevcut yasaların iyi niyetle muhafazası

ve himayesi yoluyla, bütün toplumun refahını güvenlik altına almaktır.

Bununla birlikte, 3 bin yıldan beri93[100] Yunanistan'a, çe-

şitli sebeplerden dolayı bağlı bulunan şu topraklarhakkında, devletlerin görüşerek bir karara varmasını bekleriz. Bu karardan önce, herhangi bir iddia ve icraatımız olmayacaktır.

Eskisi gibi görevlerini sürdüreceğ olan sivil devlet daireleri memurları ile din adamları, bu görevlerini yaparken, kolaylık ve asayiş sağlamaktan bakımından, her an için, Yunan askeri kuvvetlerinin yardımını isteyebilirler!(...)"

Daha sonra İzmir'e çıkacak olan Konstantin ise, Yunan Ordusu'na "İzmir, 2 bin senedir sizi bekliyor!" diyecekti. Tıpkı, Ermeni soykırım safsatalarındaki rakamların rast gele sallanmasında olduğu gibi, Yunanlılar da "kaç yıldır" ülkemizde gözü olduklarına karar veremiyorlardı!..

"Yunanlılar, hurafeleri zengin bir tarih yapmıştı!."94[101]

XVI. Dizi, Sa. 58, Ankara, 1989, s. 56.

100 İstiklâl Harbi Gazetesi'nde "3 bin" olan *bu* rakam, Hâdisât Gazetesi'nde

"400yıl" olarak geçiyor. (Hâdisât, LSene, No:139, 19 Mayıs 1335/1919; Alıntı: Güner ve Kabataş, a.g.e., s.293.)

101 Eski, Mustafa, Yrd.Doç.Dr., İsmail Habib Sevük'ün Açıksöz'deki Yazıları

(1921/1922) Makaleler-Fıkralar, Atatürk Araştırma Merkezi Yayını, Ankara, 1998, s.33. (Kastamonu'daki Mil i direnişi başından itibaren destekleyen, yazı ve konuşmalarıyla binlerce insanın gönlüne mil î heyecanı damla damla akıtan" Açıksöz Gazetesi'nin başyazarı T.Habib Sevük, "Büyük Lokma!"

başlıklı yazısında şöyle diyordu: Napolyon Mısır'a çıktığı vakit, askerlerine ehramları-piramitleri göstererek, 'Kırk asır size bakıyor' demiş. Konstantin de İzmir'e çıktığı vakit, ordusunu kımlıdatabilmek için neşrettiği beyanna-medede, 'İkibin sene sizi bekliyor!' dedi. Konstantin deyip de geçmemeli.

Perikles'in kılıcı onda, İskender'in tahtı onda, İarkî Roma'nın saltanatı yine ondadır!)

"HEKTOR'UN ÖCÜNÜ ALDIM!.." Yaptığı hiçbir şey "tesadüf olmayan" Mustafa Kemal ise, yıllar sonra, "Anadolu'nun sa-hipliği" konusunda bu safsatalara göndermede bulunacak ve

"Türkler'in Anadolu'da 7 bin yıldır var olduğunu" söyleyecekti.

Tıpkı, Yunanlıların "Ege" dediği denize "Akdeniz" diyerek onların tezlerini reddettiği gibi "Ordular ilk hedefiniz Akdeniz'dir,ileri!.."95[102] Tıpkı, Alparslan'ın Malazgirt Savaşı'nı kazandığı

"26 Ağustos'u", Anadolu'nun yeniden Türkleşmesinin başlangıcı olan Büyük Taarruz'un başlangıç günü olarak seçmesi gibi. Tıpkı, Çanakkale zaferi ve Kurtuluş Savaşı'ndan sonra, "Hektor'un öcünü aldım"96[103] demesi gibi..

"Bu memleket, dünyanın beklemediği, asla ümit etmediği 102 Ne yazık ki, bugün bile Yunan tezine uygun biçimde, Akdeniz'in bu girin-tisine Ege Denizi diyoruz!.. (Bu konuda, ayrıntılı bilgi için bakınız: Cevizoğlu Hulki, *"Peki, Ordu Nereye Gitti?"*, Yeniçağ Gazetesi, 13 Eylül 2005; *"OrduEmri Doğru Anladı"*, Yeniçağ Gazetesi, 20 Eylül 2005.

103 Hektor, Truvalı (Troya) Türk komutan. Eksi 1.200'lü (İ.Ö. 1.200) yıl arda, bugünkü Çanakkale bölgesindeki Truva'yı kuşatan Yunan Akha ordularının komutanı Aşil'e (Akhil eus) yenildi. Asil, Hektor'un cesedini arabasının arkasına bağlayarak kentin surları etrafında sürükledi. Akha ordularının ba-

şında Kral Agamemnonvardı. 1.Dünya Savaşı'nda yenildiğimizde imzaladığımız Mondros Antlaşması da, İngilizler'in Agamemnon adlı zırhlısında imzalandı. Eksi 1.200'lerdeki kuşatma, 30 Ekim 1918'de de aynen gerçek oldu. Tarihte tesadüf yoktur!.. Mustafa Kemal, bu yüzden Batı'ya (Asil ve Agamemnon karşı zafer kazandığında "Hektor'un öcünü aldım" demiştir.

M.Kemal'in bu sözünü; Çanakkale zaferi, Dumlupınar zaferi, Sakarya zaferi ya da 9 Eylül 1922'de İzmir'de Yunan'ı denize döktüğünde mi söylediği net değildir.-HC (Ünlü ozan ve tarihçi Homeros, İlyada Destanı adlı eserinde, Yunanlı Aşil'in Truvalı Hektor'u yenmesini "Batı, Doğu'yu yendi" biçiminde yorumluyor. Asil Batı'yı, Hektor ise Doğu'yu -Anadolu'yu- temsil etmektedir.

Türkiye'nin bugün AB önündeki mücadelesi de Asil ve Hektor'un mücadelesi olarak görülebilir. Truvalılar'ın Türk olduğuna ilişkin bir bilgi de Montaigne'in "Üç Büyük Adam" adlı denemesinde vardır: "Türkler'in padişahı 2.

Mehmet-Fatih Sultan Mehmet-, Papa 2. Pius'a şunları yazıyor: *İtalyanlar'ın bana düşman olmalarına şaşıyorum; biz de İtalyanlar gibi Troyalılar'ın so-yundanız. Yunanlılar'dan Hektor'un öcünü almak benim kadar onlara dadüşer; onlarsa bana karşı Yunanlılar'/ tutuyorlar.*" Bakınız: Montaigne Hayatı-Sanatı-Eseri, Hazırlayan: Sabahattin Eyuboğlu, Varlık Yayınları, Sayı: 222, İstanbul, Aralık 1953, s. 87. Ayrıca, İtalyanlar'ın ve Truvalılar'ın Türk olduğuna ilişkin, Kâzım Mirşan'ın açıklamalarının yer aldığı "Tarih Türkler'de Başlar" adlı kitabıma bakılabilir.-HC)

bir seçkin varlığın yüksek belirlemesine, yüksek sahne oldu. Busahne 7 bin yıllık, en aşağı, bir Türk beşiğidir. Beşik, doğanın rüzgârlarıyla sallandı; beşiğin içindeki çocuk, doğanın yağmurlarıyla yıkandı; o çocuk doğanın şimşeklerinden, yıldırımlarından, kasırgalarından evvelâ korkar gibi oldu; sonra onlara alıştı; onları doğanın babası tanıdı; onların oğlu oldu. Bir gün o doğa çocu-

ğu, doğa oldu; şimşek, yıldırım, güneş oldu; Türk oldu. Türk budur: Yıldırımdır, kasırgadır, dünyayı aydınlatan güneştir." (Atatürk'ün el yazısı)97[104]

YALAYAN EN BÜYÜK OSMANLI TARİHÇİSİ Prof. Dr.

Halil İnalıcıkda, 2007 yılında Batı'nın süregelen bu iddialarına şu bilimsel yanıtı verdi: "Bundan bir asır önce, T.G.Djuvanr adında bir Fransız Türkiye'nin 100 Parçalanma

Projesi' diye bir kitap yazdı. Bir asır önce biz, 100 defa parçalandık ama yine ayakta kaldık. Bugün dünyanın sayılı devletlerindensiz. Gelecek çok parlaktır. (...) Kendimizi küçük görmeyelim. Bu topraklar üzerinde 3 bin senelik bir kültürün, medeniyetin varisleriyiz ve yine de dünyada yerimizi alacağız. (...) Türkiye'nin geleceğine büyük itimadım, büyük umutlarım var."98 [105]

"Düşman süngüsü altında, milli birlik olmaz!."

Mustafa

Kemal

(1919)99[106]

104 "Türk'ün Tarifi (Hikmet Bayur'un verdiği vesika)". Millet Dergisi, 1948, Sayı:116, s.10. (Aktaran: Kocatürk, Utkan, Prof. Dr., Atatürk'ün Fikir ve Düşünceleri, Genişletilmiş 2. Basım, Atatürk Kültür, Dil ve Tarih Yüksek Kurumu Atatürk Araştırma Merkezi Yayını, Ankara, 2005, s.301.) 105 inalcık, Halil, Prof. Dr., Popüler Bilim Dergisi'nin 1. Bilim ödül eri Töreni'nde Verdiği Konferans, TOBB-ETÜ Konferans Salonu, 21 Ocak 2007 Pazar, Saat 16.40. (Prof. Dr. İnalçık, PB Dergisi tarafından "Bilim Onur ödülü" aldı-HC) 106 Gerede, Hüsrev, 20. Asır Mecmuası, C.3, 1953, Sayı 66.

Bu arada, üç beş vatansever gazete mücadelesini sürdürürken, Anadolu'nun çeşitli yerlerinde de Müdafaa-i Hukuk Örgütleri kuruluyordu. Ancak, Osmanlı başkenti İstanbul'da, parti kavgaları da sürüyordu.

"TÜRK PARLAMENTOSUNDA TÜRK'E HAKARET" ser-bestti!.. Dış güçlerden destek alan milletvekilleri, art ık milleti unutmuştu.. Türk Milleti onlar için önemli değildi. Her şeyini borçlu olduğu ülkeye, millete ve vatana ihaneti benimseyenler, bunu "normalleştirmiş" ve "içselleştirmişti." Böylece rahatlamış-lardı da.

örneğin, Trabzon Rum milletvekili Yorgi Efendi ve Tekirdağ Rum milletvekili Efelidis Efendi bölgelerinde Rumlar'a zulüm yapıldığını ileri sürerek, Türkler'e hakaret ediyor ve Türkler'in cezalandırılmasını istiyordu. Konuştukları yer Türk Meclisi'ydi..

Olaylara sahne olan Meclis'de, bunlara cevap veren Edirne milletvekili Faik Bey, bu gerçeğin altını şöyle çiziyordu: "Türk Mebusan Meclisi'nde Yunan mebusları konuşur ve Türk mebusları susar!.."

Durum böyleydi. Çünkü, bu milletvekilleri her türlü yanlış bilgi ve hakareti sayarken, "dışarıdan" destek alıyor, Avrupalıların himayesine sığınıyor; daha doğrusu ise, Avrupalılar bunları

kullanıyordu!.. "Kullanılan milletvekilleri" menfaat peşindeydi, vatani satarak, kazanç sağlamaya çalışıyordu!..

İstanbul'daki azınlık gazeteleri de, Türklüğe ve Osmanlıya hakaret yazıları yayınlıyordu. Mahkeme ve yargı bağımsızlığı

diye bir şey kalmadığı için bunlara karşı bir şey yapılamıyordu.

TÜRKLER'! AİAĞILAMAK VE " ÖZ GÜRLÜK"

ÖDÜLÜ..

YIL, 1991.. Genel seçim sonrası Kasım ayında TBMM'nde

milletvekili yemin töreni yapılıyor. Koalisyon ortağı SHP listesinden milletvekili seçilen eski HEP100[107] milletvekilleri "Kürtçe ye-

107 HEP(Halkın Emek Partisi), terör örgütü PKK'nın siyasi organı olarak çalışıyordu. 1990 yılında SHP'den ayrılan 10 milletvekili tarafından Fehmi min" ediyor. Anayasamıza göre bu yasak!..

Büyük bir şovla TBMM'ne gelen Leyla Zana, Hatip Dicle ve 5 arkadaşı, PKK'yı simgeleyen renklerden oluşan yaka mendilleri, saç bandı ve PKK rozetleri taşıyorlardı!.. Leyla Zana'ya yemin sırası geldiğinde, önce Hatip Dicle kürsüye çıktı ve aynen şunları söyledi:

"Ben ve arkadaşlarım bu metni, Anayasa baskısı altında okuyoruz!"

Hatip Dicle, milletvekili yemin metnini iki kez okudu ve her seferinde -Anayasaya aykırı olarak- eklemeler yaptı. Saat 18.14'te kürsüye gelen Leyla Zana, "Kürtçe yemin etti ve sonunda Kürtçe slogan attı!.. [108]

Leyla Zana'nın Kürtçe ne dediğini kimse anlamadı. Sorulduğunda da söylemedi. Kâtipler zabıtlara durumu şöyle geçirdi:

"Leyla Zana anlaşılamayan bir dilde bazı kelimeler kullandı!"

Bir süre sonra Avrupa, her zaman yaptığı gibi, Türkiye aleyhindeki bu sözleri ve faaliyetleri ödüllendirdi. Avrupa Parlamentosu, Leyla Zana'ya Sakharov Barış ödülü verdi!..102[109]

YIL 2000'LERİN BAŞI... Agos Gazetesi'nin Genel Yayın Yönetmeni, Ermeni kökenli Türk vatandaşı Hrant Dink, bir yazı-

Işıklar başkanlığında kuruldu; Anayasa Mahkemesi tarafından kapatılma tehlikesine karşı 1991'de adını DEP(Demokratik Halk Partisi) olarak değiştirdi.-HC

108 Cevizoğlu, Hulki, Ya Sev Ya Sevr, Ceviz Kabuğu Yayınları, 15. Baskı, Ankara, İubat 2006, s.22-24.

109 Zana'ya ödül 1995'te verildi. Leyla Zana, o tarihte yine hapiste olduğu için ödülünü 9 yıl sonra 2004'te aldı. Bu tarihte de cezasını tamamlamamıştı. AB'nin dayatması ile hapisten çıkarılan Zana (Gürcanlı, Zeynep,

"*Ruhban Okulu ve Zana Sırada*", Star Gazetesi, 20 Mayıs 2004), Dışişleri Bakanı ve Başbakan Yardımcısı Abdullah Gül tarafından Dışişleri Bakanlığı resmi konutunda kabul edildikten sonra, havaalanı

VIP(İeref) Salonundan Brüksel'e gitti, ödülünü aldı ve AP'nda da bir konuşma yaptı!..- HC

sında "Türklüğü alenen aşağıladı." Agos'un yönetmeni Dink, Mustafa Kemal Atatürk'ün "Muhtaç olduğun kudret, damarların-daki asil kanda mevcuttur" sözünden çıkarım yaparak ve bu sözü usta bir üslupla. değiştirerek, "Türk'ten boşalacak o zehirli kanın yerini dolduracak temiz kan, Ermeni'nin Ermenistan'la kuracağı asil damarında mevcuttur" diyerek

Türklüğü açıkça aşağıladı.103 [110] Yeni Türk Ceza Yasası'nın 301. maddesi uyarınca 6 ay hapse mahkum oldu. Mahkeme cezayı, bir daha Türklüğü aşağılamaması koşuluyla, erteledi.

Yaklaşık 3 ay sonra ise -Orhan Pamuk'a Nobel Edebiyat ödülü'nün verilmesinden bir gün sonra- 13 Ekim 2006'da Avrupa Hrant Dink'i ödüllendirdi.. Pamuk İsveç'ten ödül alırken, Dink de Norveç'ten ödül kazandı. Norveç Edebiyat ve ifade Özgürlüğü

Akademisi (Jörnson Akademisi), Hrant Dink'e "Ermeniler üzerine yaptığı çalışmalar nedeniyle" ödül verdiğini açıkladı..

Hrant Dink, 19 Ocak 2007'de, Agos Gazetesi'nin önünde silahlı bir saldırı sonucu öldürüldü. Hrant Dink ve suikast hakkındaki düşüncelerimi, haftalık köşe yazımda, şöyle dile getirdim.

DAHA DA KAŞIYACAKLAR... [111]

Tam bir yıl önce neredeyse bugün (24 Ocak 2006'da)

"Ulusalçılar Bu Oyuna Gelmez!" diye yazmıştım. O tarihteki konu, Abdi İpekçi'nin katili ve Papa suikastçısı Mehmet Ali Ağca'nın hapisten salıverilip, tekrar yakalanması nedeniyle vatanseverlere yapılan saldırılar idi.

"Oyun şahane, gerisi bahane" taktiğiyle, vatanseverlere (Atatürkçü, ulusalcı, milliyetçi, demokratlara) yapılan saldırılar son bulmayacak. Daha da kaşıyacaklar!.. Ülke gittikçe sömürgeleştirilirken, bunları gizlemek için yurtseverler suçlanarak gündem değiştirilecek. *Bu yazdıklarım, ülke üzerinde oyun oynamak isteyen iç ve dış şer odaklarını durdurmaz. Ama, bu oyunlara 110 Yargıtay 9. Ceza Dairesi'nin kararını onayan Yargıtay Ceza Genel Kurulu'nun 2006/9-169 Esas, 2006/184 Karar Sayılı ve 11.07.2006 tarihli kararı.*

Ayrıca bakınız, Atalay, Akın, İstanbul Barosu Avukatı, *"Türklüğü Aşağıla-mak Serbest mi Olacak?"*, Cumhuriyet Gazetesi, 3 Ekim 2006, s.2.

111 Cevizoğlu, Hulki, *"Daha da Kaşıyacaklar..."*, Yeniçağ Gazetesi, 23 Ocak 2007 Salı, s.1 ve 10.

karşı şu anda çok bilinçli olan halkımıza katkıda bulunur.

DAMAT FERİT BİLE ÖLDÜRÜLMEDİ

Bir kez daha söyleyelim:

Ulusalçılar adam öldürmez!..

En büyük rehber Atatürk'ün izinden gidenler, onun gibi davranır. Bilmeyenlere küçük bir hatırlatma yapalım. Mustafa Kemal, "vatan haini" dediği ve mahkemeye çıkardığında kesin "idam cezası" alacak Damat Ferit'i bile öldürmedi!.. Damat Ferit'e suikast düzenlenmesi için kendisine sorulduğunda, "Hayır" demişti. (Ayrıntılar, yakında çıkacak kitabımda...)

Damat Ferit'e bile suikast düzenlemeyen ulusalcıla-

rının(millicilerin) lideri Atatürk'e rağmen, bugün de kimse bu yola başvuramaz. Aslında bu gerçeği bilmelerine rağmen, Türkiye'nin aleyhinde çalışanlar, tam tersi kampanyadan medet umarlar.

Boşuna!..

GERÇEKLERİ ÖRTMEYELİM

Bu tartışmalar kapsamında, eleştirilecek çok noktavar.

Özellikle basın. Menfur cinayetten sonra, yanlış ve sorumsuzca yapılan yayınlar yine eksik olmadı. Tıpkı Danıştay suikastından sonra yapılan yönlendirmeler gibi.

Sözde Ermeni soykırımı iddialarını meclislerinde yasalaştırarak, Türkiye'nin AB'ye tam üyelik koşulu olarak dayatan, ASALA örgütünün onlarca diplomatımızı katletmesine göz yuman, destek olan Avrupa, şimdi de Screammers(Çığlık Atanlar) adıyla yeni bir sözde soykırım filmini vizyona sokuyor!.. Film afişlerinde Türk bayrağı, Avrupa'nın faşist gamalı haçı ile eşit olarak gösteriliyor.

Yani sorumsuzca kaşıma devam ediyor...

içerde de Orhan Pamuk diyor ki, "Asıl suçlu 301'çilerdir.

Bu maddenin kalkmasını istemeyenlerdir." Asıl sorumlular tam tersi olmasın!.. Yani, Türklüğe ve tüm ulusal değerlere hakareti serbest bıraktırmak isteyenler!..

Böyle bir durumda bile, AKP Hükümeti'nin nasıl davrandığı anlamak mümkün değil, özellikle Dışişleri Bakanlığı'nın..

Dünkü gazetelerde haber vardı. Dışişleri, bugünkü cenaze töreni için "masraflarını karşılayarak Ermeni diasporası temsilcilerini ve ABD'deki Ermeni dini liderleri cenazeye davet" etmiş!

Pes yani.. Bu ülkenin vatandaşı Hrant Dink'in dirisine sahip çıkamayan hükümet, ölüsüne de sahip çıkamıyor mu?..

Hrant Dink Türk vatandaşı değil mi?.. Niçin yabancıların eline teslim ediyorsun?.. Kendiliğinden gelenleri ağırlamak ayrı, bu tavırla "ben acizim ve günahıma affettirmek istiyorum" tavrı ayrı...

DİNK, YANLI İ D ÜİÜ NEN İYİ BİR İN SANDI

Yine göz ardı edilen bir nokta, Hrant Dink'in 10 Ocak (2007) tarihli son yazısı. Dink, Genel Yayın Yönetmeni olduğu Agos Gazetesi'ndeki yazısının bir bölümünde şöyle diyor:

"(Ailesi için söylüyor) 'Gidelim' dersem gelecektirdi,

'Kalalım' dersem kalacaklardı.

Kalmak ve direnmek.

İyi de, gidersek nereye gidecektik?

Ermenistan'a mı?

Peki, benim gibi haksızlıklara dayanamayan biri, oradaki haksızlıklara ne kadar katlanacaktı? Orada başım daha büyük belalara girmeyecek miydi?"

Hrant Dink, Ermenistan'a da büyük eleştiriler yapıyordu.

"Soykırımı yoktur diyeni hapse atarım" yasasını çıkaran Ermeni koruyucusu Fransa'nın tavrına da karşıydı..

Birkaç kez Ceviz Kabuğu programına katıldığı kadarıyla tanıdığım Hrant Dink, şahıs olarak iyi bir insandı. Kibar, beye-fendi, kendisiyle medenice tartışılabilir bir kişiydi. Düşüncelerine hâlâ katılmıyorum. Bilim de onun söylediklerinin tersini söylüyor, mahkemeler de.

Dink'in sözleri Yargıtay tarafından suçlu bulunmuştu. Bu karara üzülen, "Ben şimdi insanların yüzüne nasıl bakacağım"

diye incinen bir insandı. İmdi, bu menfur cinayetti bahane ederek başka insanları incitmemek gerekir.

Hepimiz bu ülkenin insanlarıyız. Elbirliği ile, bizi birbirimi-

ze düşürerek, ülkeyi bölmek isteyen sırtlanlara karşı omuz omu-za durmalıyız. Düşünce ayrılıklarımız. Ülkemizin ayrılmasına izin vermemeli. Ve en önemlisi, kendi sorunlarımızı, Avrupa ve Amerika'yı karıştırmadan uygarca çözmeliyiz. Bugün defnedilecek olan Hrant Dink, inşallah, dilediği huzuru öbür dünyada bulur. Toprağı bol olsun, -bazıları kızsda da-Allah rahmet eylesin.

*"Bir fesat ve hıyanet
ocağıbulunan, memlekette ayrı-
lık ve anlaşmazlık tohumu sa-
çan,
Hıristiyan
hemşehrilerimizin huzur ve re-
fahı için de uğursuzluk ve felâ-
ket kaynağı olan Rum Patrikha-
nelerini
artık
topraklarımızın
üzerinde bırakamayız. Bu tehli-
keli teşkilâtı memleketimizde
muhafazaya bizi mecbur etmek
için ne gibi vesile ve sebepler
gösterilebilir?
Türkiye'nin
Rum
Patrikhânesi için arazisi üzerin-
de bir yer göstermeye ne mec-
buriyeti var? Bu fesat ocağının
hakiki yeri Yunanistan'da değil
midir?"*

Mustafa Kemai105[112]

112 Evsile, Mehmet, Doç. Dr., a.g.e., s.97.

FENER RUM PATRİKHANESİNE devlet söz geçiremiyor-

du. Mütarekenin imzalandığı 1918 sonlarında, İzmir'de işgal,

"geliyorum" diyordu. Her türlü hazırlıklar artık açıktan açığa yapılıyordu. 14 Aralıkla

savaşı kazanan itilaf Devletlerinin bir filosu İzmir limanına girince çoşan Rumlar, evlerinde

sakladıkları 50

bin civarındaki Yunan bayrağını hemen evlerine asmıştı.

İzmir'i takip eden İstanbul'da da durum farklı değildi. Ortada devlet kalmamış, şeklen bir ceset duruyordu.

Olmayan devlet, kimseye sözünü geçiremiyor, Patrikhane tarafından da tersleniyordu!.. Sen Sinod Meclisi, Türkiye'deki Rum okullarında Türkçe'yi yasaklıyor ve bunu resmi bir açıklama ile bildiriyordu!.. Yerel seçimler üzerine ağırlığını koyuyor, katıl-mama kararı alabiliyordu.

Patrikhane, faaliyetlerini yurt dışına da taşımış, kendisinde "temsil" yetkisi görerek hareket etmeye başlamıştı, örne-

ğin, Paris Barış Konferansı'na bir heyet göndererek, İstanbul Rumları'nın haklarını savunmuştu. Daha da ileri giderek, "İstanbul'un Yunanistan'a bırakılmasını" istemişti!..

16 Mart'ta (1919) ise, İstanbul'daki kiliselerin geniş katılımı ile "Anavatan Yunanistan'la birleşme ve İstanbul'u işgal" adlı

büyük mitingler düzenlemiş, Paris'teki Patrikhane heyetine destek vermişti. Rum kiliselerinin hepsine de Yunan bayrakları asılmıştı. Temmuz ayına gelindiğinde ise, Patrikhane'nin kapısının üzerine "*Çift Kartallı Bizans Bayrağı*" asıldı.. Patrikhane'den "Kuduran Türkler, ilk darbelerini hep Patrikhane'ye indirdiler.

Fakat şimdi muzaffer İtilaf Orduları ile Yunanlılar bu eski dünyayı yıkıyorlar" biçiminde demeçler verilmeye başlandı.

RUM OKULLARINDA ÇETE EĞİTİMİ VERİLİYOR... Mustafa Kemal, Patrikhane'nin tüm etkinliklerini yakından izletiyor, gizli raporlar alıyordu. Yayınladığı bir genelge ile millî direnişin birimlerine de bu durumu şöyle bildirdi:

"Çok gizli tutulacaktır. Erzurum, 22/8/1919

Pek güvenilir kaynaklardan elde edilen bilgilere göre, İstanbul Rum Patrikhanesi'nde Mavri Miraadında bir kurul kurulmuştur. (...)

Kurul doğrudan doğruya Venizelos'tan emir alıyor.

Rumlar'ın ve Yunan Hükümeti'nin para yardımıyla, pek büyük birvarlığa sahiptir. Görevi, Osmanlı illerinin sınırlan içinde çeteler kurup yönetmek, mitingler ve propaganda yapmaktır. Yunan Kızılhaç'ı dabu Mavri Mira Kurulu'na bağlıdır. Görevi, görünüşte göçmenlerebakmak gibi insancıl bir perde altında, çete örgütü kurmak, ayaklanma düzenlen hazırlamaktır. Böylece ilaç ve sağlık gereçleriadi altında, silah, cephane ve askerî malzemeyi Osmanlı ülkesine sokmaktır. Dahası, resmi göçmenler komisyonu da Mavri Mira Kurulu'na bağlıdır.

İstanbul Patrikhanesi ve Yunan Konsolosluğu, silah vecephane deposu halini almıştır; üstelik kiliseler, ibadet yerindendaha çok, askerî ambarlar gibi kullanılmaktadır.

Ermeni Patriği Zaven Efendi de, Mavri Mira Kurulu'ncasatın alınmıştır.

Rum okullarının-daha önce bizim de kurup, tam şimdi sırası iken ne yazık ki bıraktığımız- İzci örgütleri, tümüyle Mavri Mira Kurulu'nca yönetilmektedir. (...) İzçiler yalnız çocuklar de-

ğildir. Yirmi yaşını aşkın gençler de bunun içindedir. Anadolu'daSamsun ve Trabzon,

cephane dağıtım yerleridir. Elverişli durumda, bir Yunan yelkenlisi cephane ve silahlarla yüklü olarak, bu yerlerde istasyon olarak bulundurulacaktır. Ermeni hazırlığı da, tümüyle Rum hazırlığı gibidir.

Mustafa Kemal" 106 [113]

YIL, 2000'LERİN BAİLARI.. Gelenek sürüyordu.. İstanbul'da Fener Rum Patrikhanesi, "ekümenik" (Türkiye'den bağımsız, dünyadaki tüm Ortodoksların temsilcisi) olduğunu iddia ediyor, Türkiye Cumhuriyeti hükümetleri "Hayır ekümenik değilsin.

Sen Fatih (Eyüp) Kaymakamlığı'na bağlısın" diyordu. Patrikha-

113 Belge 1, Nutuk (Söylev), a.g.e., s.416.

ne, uluslararası toplantılar düzenliyor, Patrik devlet başkanı gibi geziler yapıyor, Yunan Hükümetinin tahsis ettiği özel uçakla yurt dışı geziler yapıyor, İstanbul'da dünya patriklerini topluyor ve dini mahkemelerde yargılıyordu. Sen Sinod Meclisi seçimlerini, uyarılara rağmen bildiği gibi yapıyordu. Amerika Birleşik Devletleri'nin Ankara'daki Büyükelçiliği bile davet verirken, "Ekümenik Patriğin himayesinde" diye davetiye gönderiyordu!..

"Papazın

en

önemli görevi ziyarettir,
derler. Ziyaretle çok
şeyi hallediyorlar. Kıbrıs'-
ta da öyle yapmadılar
mı?"

Prof. Dr. İlber Ortaylı
(2006)107[114]

Ülkemizin birliğinin unsurlarından olan dinimize içeriden de saldırılar oluyordu. Mustafa Kemal'in Hıristiyan işgalcileri İzmir'den denize döktüğü tarih olan 9 Eylül'ü kendisine ad olarak alan Üniversitenin Rektörü Prof. Dr. Emin Alıcı, "Keşke Anadolu Müslüman olmasaydı!" diyebildi. 9 Eylül Üniversitesi'nin "Hıristiyan olduğunu açıklayan"108 [115] Rektörü, bu sözünü "matbaanın ülkemize geç girişine" bağlıyordu:

114 Rahmetli Başbakanlardan Bülent Ecevit'in kurduğu ve onun başkanlığında toplanan "Ulusal Uzmanlar Kurulu"nun 16 Nisan 2006, Pazar günü toplantısı. Ecevit'in daveti üzerine ben de bu Kurul'un toplantılarına katılıyordum.-HC

115 Vatan Gazetesi, 28 Eylül 2006, s. 18; Demir, Hasan, "Hıristiyan Rektör", Yeniçağ Gazetesi, 28 Eylül 2006, s.6; Yılmaz, Murat, Dr., "Normal BirAdam Bunları Söylemez", Zaman Gazetesi, 28 Eylül 2006, s.22; "AnkaAjansı: Bant Elimizde", Vakıf Gazetesi, 28 Eylül 2006, 8.1; Yeni İafak Gazetesi, 28 Eylül

"Yasaklar nedeniyle Müslüman halk matbaayı kullanamıyor. Fakat bu sürede Anadolu'da matbaayı kullanan birileri var.

(...) Keşke o zaman Anadolu Müslüman olmasaydı."

Bu tartışmalardan tam bir ay sonra bir papaz Türkiye'ye önemli bir ziyaret yaptı. Gelen kişi, "*Siyasal Hıristiyanlığın*" temsilcisi, dünyadaki tüm katoliklerin ruhani lideri Vatikan Devlet Başkanı 16. Benedict takma adlı Papa Ratzinger idi.. Bizim birli-

ğimizi bozmaya yönelik saldırılar olurken, "Hıristiyan Birliği'ni kurmak" için 28 Kasım 2006da Türkiye'ye geldi. Aslında bir yıl önce yapmayı planladığı ve "zoraki davet" niteliği kazanan bu ziyarette, Fener Rum Patriğine "ekümeniklik desteği" verdi. Bu ziyaret sırasında Patrikhane Türk gazetecilere "*Ekümenik Patrik-lik kimlik kartı*" dağıttı!.. Papa 16. Benedict, Patrikhane'nin Efes'-teki Aziz Andreas ayinine (St. Andreas Yortusu) katıldı. Olayın başından sonuna kadar açıkça Lozan Anlaşması çiğnenmişti!..

Lozan'a göre Patrikhane yalnızca İstanbul ve Türkiye'de yaşayan Ortodoksların temsilcisi idi; ekümenik, Türkiye'den bağımsız bir yapısı yoktu; Türk makamlarına bağlı idi; "devlet başkanı"

gibi kendi başına diplomatik davette bulunamaz idi.. Bunlar ın tümünün tersi yapıldı ve AKP Hükümeti AB uğruna olsa gerek, hiçbirini engellemedi. Bunu engellemesi beklenen Başbakan Recep Tayyip Erdoğan, 2002'de, Vatikan'ın da merkezini oldu-

ğu Roma'ya gittiğinde, İtalya Başbakanı Berlusconi'ye "AB ile Katolik nikâhı olsun ki, hiç bozulmasın!" isteğini dile getirmişti.109 [116]

116 Mengi, Güngör, "*Siyasetin Cilvesi*" ("*Anket ve Lider*" başlıklı makalenin altbaşlığı), Vatan Gazetesi, 23 Kasım 2006, s.3.

"Ulusun

'Ka hro l-

sun i şga li ' diy e y ük se -

le n

y ak ınma

çığlığını

boğma y a ç a lışa n, duy -

gusuz

v e

a nla y ı şsız

k imse le rde n k urulmu ş,

y a pısında

bilin ç sizlik

v e ha y ı nlık buluna n bir

Hük üme tin

b ö nc e sine ,

***bilgisizce sine ve mi s-
k inc e sine da v ra n işla r ı-
na se y irc i k alma k ; a k l ı,
a nla y ış ı ve y urtse v e rl i-
ğ i olan kimselerden i s-
te ne bilir miy di?.***

Mustafa Kemal (191 9)110[117]

BOĞAZLIYAN KAYMAKAMI AS ILI YOR! ..

TÜRK POLİSLER öldürülüyor, katilleri yakalanamıyor, yakalanabilenler ise Avrupalıların baskısıyla salıveriliyordu!., örneğin, İzmir'deki bir Rum gösterisinde etrafa rasgele ateş eden Rumlar, polis Hamza

Efendiyi vurmuşlar, Türk makamları, gazetelere de yansıdığı halde, katili aramaya cesaret edememişti.

İstanbul'da da, sarhoş iki Yunan askeri Türk kadınlarına tacizde bulunurken kendisine engel olmaya çalışan polis Hüsnü Efendiyi vurup öldürmüştü, ama halk tarafından yakalanmasına rağmen, Yunan ordusu katil Yunan askerlerini karakoldan almışlardı.

Sadrazam Tefvik Paşa, iktidardaki acemiliğini henüz ata-mamış, şaşkınlık ve gaflet içindeydi. O kadar çaresizdi ki, Franko adlı bir Hıristiyan'ı Dışişleri Bakanı yaparak, kurtuluş umudunu ona bağlamıştı!.. Bu, son 40 yıl içindeki ikinci Hıristi-

117 Nutuk (Söylev), a.g.e., s.138.

yan bakandı.

Bu olaylar, ülkenin Batılılar tarafından istilâ edilip, sömürgeleştirilmesine neden olurken, felâketin ayak sesleri çoktan duyulmuş, ancak kulak tıkanmıştı.

İSTANBUL UFUKLARINI kara bulutlar küme küme sarmıştı. Tarih 10 Nisan'ı (1919) gösteriyordu. Vakit ikindiye birazgeçmiş, onbinlerce insan Savunma Bakanlığı'nın önündeki Beyazıt Meydanı'nda toplanmıştı. Meydanın ortasındaki çınar ağacının altında üç ayaklı idam sehpası kurbanını bekliyordu...111[118]

Sehpanın çevresinde İngiliz, Fransız ve İtalyan askerleri, hâkimyerlerde makineli tüfekler vardı. Biraz sonra silahlı bir manganınarasında, elleri arkasından bağlı, üzerinde beyaz idam gömleğiyle 35 yaşlarında Kemal Bey görüldü. İdam sehpasına çıkarılıp,boynuna yağlı ilmek geçirildi. Dîni töreni Kadıköy-Mecidiyeköyve Üsküdar Dergâh İeyhi Müpip Efendi yönetiyordu. Meydanda-kiler arasında Tıbbiyeli öğrenciler de bulunuyordu. Kemal Bey'eson sözleri sorulunca, binlerce Türk'e bağırarak:

"Sevgili vatandaşlarım! Ben bir Türk memuruyum. Aldığımemri yerine getirdim. Vazifemi yaptığıma vicdanım emindir. (...)Beni ecnebilere yaranmak için asıyorlar. Eğer adalet buysa, kah-rolsun böyle adalet!" dedi.

Beyazıt Meydanı'nı dolduranlarda topluca cevap verdiler:

"Kahrolsun böyle adalet!"

"Kahrolsun gâvurlar!"

"Kahrolsun hükümet!"

Mazgal deliklerinden (küçük pencerelerden) kendisini izleyen Bekir Ağa Hapishanesi'ndekiler ve halk gözyaşı dökerken Kemal Bey, devam etti:

"Vatan uğrunda cephede ölen bir Mehmetçik gibi şehit gidiyorum. Çocuklarımı asil Türk milletine emanet ediyorum. Allahvatanımıza ve milletimize zeval vermesin!"

"Amin!"

Halkın "âmin" sesleri arasında bir ihanet sesi duyuldu: 118 Arslan, Nurten, a.g.e., s. 438.

"Söyletmeyin bu alçak herifi!..Hemen asın bu köpeği. Neduruyorsunuz it oğlu itler!"

İngiliz işbirlikçisi Sait Molla'nın sesiydi bu.

İdam sehпасındaki görevli çingeneler, Kemal Bey'in altındaki sandalyeye tekmeyi vurdular!..

Güneş, utancından İstanbul'un semalarını terk etmek için acele ederken Kemal Bey darağacında kuru bir yaprak gibi sallanıyordu!.. Boğazlıyan Kaymakamı Kemal Bey, vatanını savunduğu için işgalciler ve yerli işbirlikçileri tarafından idam edilmişti...

Kemal Bey sallanırken, elinde sefer tası yaşlı bir adam kalabalığı yara yara öne geçmişti. Sehpada sallanan genç adamı

görünce sesi meydanı çınlattı:

"Kemaaaaaal!"

Yaşlı gözler, ihtiyar adamın üzerinde toplandı. Adamca-

ğız, elindeki sefer tasını, ekmek bohçasını fırlatıp, önünü kesmek isteyen askerleri tepeleye tepeleye sehpaaya ulaştı ve Kemal'in soğumamış ayaklarına sarıldı, hüngür hüngür ağlamaya başladı.

İdam mangasının kumandanı çekinerek sordu:

"Kimsiniz efendi?"

Yaşlı adam, hıçkırırken cevap verdi:

"Evlâdımdır!.."

Bu sırada İngiliz, Fransız ve İtalyan askerleri meydandaki kalabalığı dipçiklerle dağıtmaya başlamıştı...

Daha sonra Tıbbiyeli öğrenciler Kaymakamı yalnız bırakmadı. Mezarı başına kadar gittiler. Elindeki çiçeği mezara bırakan gençlerden biri şu konuşmayı yaptı:

"Dinle ey Türk Milleti!.. Müslümanlar dinleyin!..

Kemal'i şehit ettiler. Bilmiyorlar ki, şehitlik mertebesine ulaşmak isteyen binlerce Kemal sırada bekliyor, ne bekliyoruz?

Felâketimizi hazırlayan İngilizler'i vatandan atmak borcumuzdur.

Onları yok etmeden bize hürriyet yok. Odesalılar İngilizler'i Odesa'dan attılar. Biz Odesalılar kadar yok muyuz? Haydi biz de onları İstanbul'dan kovalım! Allah'ın yardımıyla, yakında İngilizler'in kafalarını ezeceğiz!. 112[119]

HAYVANCA BİR DÜİÜNCE... Bu olayı seyreden hükümet gibi, daha sonraki hükümetler de işgali çirkin görmeyen bir politika izliyordu. Mustafa Kemal'e göre, "Kahrolsun işgal" diye-meyen hükümet, "süngülerini milletin kalbine saplayan yabancıları, konuk sayan

ve yumuşak davranan" bakanlara sahipti!:

"Kahrolsun işgal, dedikçe, ülkenin daha fazla işgaline mi sebep olunacaktı? işgal ve saldırı karşısında, milletin sessizliğini koruyup işgalden etkilenmemiş görünmesi mi akla ve siyâsete uygundu?.. Böyle yanlış ve hayvanca bir düşünce, yok oluş uçu-rumuna kadar tekmelenmiş bir devleti kurtarabilecek siyâsete temel olabilir miydi?(...) Bu nasıl kafadır? Milli amaçlar bu muydu?"113 [120]

"ANADOLU BİR KALE..." Mustafa Kemal Samsun'a hareket etmeden önce, 11 Nisan'da evine bir ziyaretçi geldi... Gelen kişi, Erzurum'daki 15.Kolordu'ya komutan atanan General K âzım Karabekir idi.

Karşılıklı durum değerlendirmesi yaptılar. Ümitsiz duruma karşın, veda konuşmasında Kâzım Karabekir şöyle dedi:

"Silahımız, cephanemiz bitmiş değildir. Son fişeğini atmadan teslim olan bir kale kumandanı nasıl vatan haini sayılırsa,biz de ona benziyoruz. Çünkü, Anadolu bir kale, biz de onunkumandanlarıyız. Henüz namusumuzu yitirmiş sayılamayız. İştebu düşüncelerle ben Doğu'ya gitmek için aylarca uğraştım.

*İngilizler'in Doğu'dan ordu kumandanı İevki Paşa'nın kaldırılmasını istemeleri bu fırsatı verdi."*114[121]

119 Arslan, Nurten, a.g.e., s.439-441 (Bu alıntıdaki edebî anlatım yazara aittir.-HC)

120 Nutuk (Kemal Atatürk), Hazırlayan: Kemal Bek, Bordo-Siyah Yayınlan, İstanbul, 2006, s.243; Nutuk (Söylev), a.g.e., s. 136.

121 Dinamo, Hasan izzettin, a.g.e., C.1, s.252.

Mustafa Kemal, Kâzım Karabekir'i dikkatle dinliyor, kendi yakın arkadaşlarıyla verdiği kararlarla bunlar arasında tam bir ideal yakınlık buluyordu.

MU STAFKA KEMAL:

"MU VAFFAK OLAMAZ SAM ÖL MÜİ OL URU M"

DOKUZUNCU ORDU Müfettişliği'ne atanmayı başaran

Mustafa Kemal Paşa, Akaretler'deki evinde annesine vedaya gitti. Sevgili annesinin elini öptü, kız kardeşi Makbule'nin hatırını

sordu ve yer sofrasına bağdaş kurup oturdu.

Ertesi gün Samsun'a hareket edeceğini annesine nasıl söyleyecekti?.. Bu heyecanla yediği yemekten zevk almıyor, annesini üzmemeyi düşünüyordu. Birdenbire söze başladı:

"Anne, ben yarın Anadolu'ya gidiyorum. Buraların hâlimalûm değil. Selanik nasıl elden gittiyse, buralar da öyle olabilir.

Ben, kurtarmaya çalışacağım. Ne elimden gelirse onu yapaca-

ğım. Fakat bu işte tehlike çoktur. Hesapta ölmek, gidip gelme-mek vardır. Bana hakkını helâl et!.. Sen de bunları iyi dinle Makbuş (=Makbule). İşler fenaya dönerse, sakın buradan ayrılmayın. Bütün paranızı sarfedersiniz, paranız biterse halılarınızı,kıymetli eşyalarınızı satarsınız. Bir kere daha söylüyorum. Neolursa olsun yola çıkmaya kalkmayacaksınız. Muvaffak olamaz-sam zaten sizi öldürürler, o zaman elbet, ben de

ölmüş olu-rum. "115[122]

Bu sözler annesi ve kız kardeşi için "beklenmedik bir darbe" idi. Gerisini kız kardeşi Makbule (Atadan) anlatıyor:

"Onun sözlerini anne kız bir bardak zehir gibi yutmuştuk.

122 Dülger, Bahadır, "Bayan Makbule Atatürk'ün Hayatını Anlatıyor", Vakit-Yeni Gazete, Yıl:30-1, Sayı: 10803-61, 10 Kasım 1947, s.2; ve Dülger, Bahadır, "Atatürk'ün Hemşiresi Makbule Atadan Anlatıyor", Tasvir Gazetesi, Sayı: 816, 10 Kasım 1947, s.5. Akio.an: Akay, Oğuz, Benim Sofram Bu, Truva Yayınları, İstanbul, Kasım 2006, s.62.

Benim boğazım kurumuş, ciğerlerim sanki birbirine kenetlenmiş-ti. Annem çok sevdiği Mustafa'sının bu sözlerinden derin bir teessüre (=üzüntüye) düşmüş ve hemen şiddetli bir kalp krizi ilesarsılmaya başlamıştı. Bu şiddetli kriz, bize her şeyi unutturdu.

Zavallı anacağıma nefes aldirmek için pencereleri açtık,kucağımızda onu sofaya çıkardık. Atatürk heyecan içinde söylediği sözlerin tesirini izale etmek (=gidermek) istermiş gibi annemi:

- Anne merak etme, bu kadar üzülme... Ben size en kötü

ihtimali anlattım, muvaffak olmam ihtimali de kuvvetlidir. Tekrarburaya dönerim. Sizi yanıma aldırırım. Üzülme... diye teselli etmeye çalışıyordu.

Doktor Rasim Ferit (Talay) vaktinde yetişmemiş olsaydı, oakşam annem ölebilirdi. Sabaha kadar onunla uğraştık, şafaksökerken biraz rahatlar gibi oldu ve o zaman da ayrılık vakti geldi.116[123]

Sabahleyin, annesinin doktor denetiminde kendisine ge ldiğini gören Mustafa Kemal, tekrar anneciğinin elini öptü ve İngilizlerin kontrolündeki Galata rıhtımına geldi; kendisini bekleyen Bandırma Vapuru'na binerek kıyıdan açıkta beklemeye başladı.

SAMSUN'A GİDERKEN BANDIRMA VAPURU

ARANAN MU STAFA KEMAL: "B İZ, İD EALİ VE İMANI GÖTÜRÜYOR UZ"

Paşaya eşlik edecek 18 kişilik117[124] "müfettişlik kadrosu"

rıhtımdan sandallarla hareket ederek açıkta bekleyen vapura çıktı. Rıhtımda hiçbir tören yapılmaması planlanmıştı, öyle de oldu.

Bandırma Vapuru Kız kulesi önüne geldiğinde İngilizler tarafından durduruldu ve bir binbaşı eşliğindeki işgalciler tarafından tepeden tırnağa arandı. İtilaf Devletleri'nin emirlerine göre hareket eden İngiliz Binbaşının kontrolleri, uzun bir töreni arat-mamıştı..

123 Akay, Oğuz, a.g.e., s.62.

124 Kimi kaynaklara göre toplam 23 kişi.-HC

Daha önce de, gemisinin Karadeniz'de batırılacağı istihbaratını alan Mustafa Kemal kuşkuya kapıldı. "Acaba bunlarla şehirdekiler arasında bir haberleşme mi vardı? Maksat kendisini tutuklamak ise, bütün bunlara gerek yoktu." Sıkılıyordu. "Bir kararsızlık da olabilir" diye düşündü. Kaptana hızlanmasını söyledi.

Kaptan (İsmail Hakkı Durusu) demir aldirmaya başladı.118[125]

Vapur, düşman zırhlıları arasında ilerlemeye başlayınca Mustafa Kemal güvertede

arkadaşlarına döndü ve "Bunlar işte böyle yalnız demire, çeliğe, silâh kuvvetine dayanırlar. Bildikleri şey yalnız madde! Bunlar hürriyet uğruna ölmeye karar verenlerin kuvvetini anlayamazlar. Biz, Anadolu'ya ne silâh, ne cephane götürüyoruz; biz ideali ve imanı götürüyoruz!.. dedi.119 [126]

Bir başka deyişle, Mustafa Kemal'in söylediği, "Ne kadarahmaklık! Esliha (=silahlar) ile mühimmat(=cephâne) arıyorlar.

Biz ise, kafamızla imanımızı götürürüz" sözü çekici olduğu kadar, inandırıcıydı da...120 [127]

Bandırma Vapuru'ndaki genç subaylardan Kurmay Binbaşı Hüsrev'e. (Gerede) göre ise Mustafa Kemal, "Budala herifler bizim silah-cephane değil, kafa götördüğümüzü bilmiyorlar mı?

dedi.121[128]

Mustafa Kemal ve arkadaşlarını Samsun'a götürecekti

Bandırma'yı Karadeniz'de şiddetli bir fırtına bekliyordu.. 27 yıllık kaptan "Ne aksi, bu denizi pek iyi tanımam. Pusulamız da biraz bozuk" diyordu. Mustafa Kemal kaptan yerinde idi. Subaylar ve askerler dışarı çıktılar, gemi hareket etti.122[129] Millî direnişin lideri, geminin kaptanına tehlikeleri anlattı ve emir verdi:

"Düşman devletlerinin herhangi bir aracının zararlı girişi-

125 Bayar, Celâl, a.g.e., Cilt 8, s.95.

126 Kocatürk, Utkan, Prof. Dr., Doğumundan ölümüne Kadar Kaynakçalı Atatürk Günlüğü, a.g.e., s. 128.

127 Jaeschke, Gotthard, Kurtuluş Savaşı ile İlgili İngiliz Belgeleri, Çeviri: Cemal Köprülü, Türk Tarih Kurumu Yayını Ankara 1971 S:118

128 Önal, Sami, Hüsrev Gerede'nin Anıları (Kurtuluş Savaşı, Atatürk ve Devrimler) (19 Mayıs 1919-10 Kasım 1938), Literatür Yayınları, İkinci Basım, İstanbul, Kasım 2002, s. 12.

129 Bayar, Celâl, a.g.e., Cilt 8, s. 95.

mine uğramamak için sahile yakın bir rota tutunuz! Eğer kesin tehlike görürseniz gemiyi karaya, en yakın sahile oturtu-nuz!"123[130]

Ufukta düşman gemisi "görüldüğü zaman, Bandırma gemisi karaya oturtulacak ve Mustafa Kemal ile arkadaşları Anadolu'ya çıkacaktı. Anadolu toprağına ayak bastılar mı, artık ebedî

esenliğe kavuşmuş olacaktı.124[131]

Gemide 3.Kolordu Komutanı Albay Refet (General Refet Bele) de vardı. Kafileyeye son dakikada katılmıştı. İstanbul'dan çıkış vizesi yoktu. Atlarını yükleme bahanesiyle Bandırma'ya girmişti. Gemide rütbe işaretlerini çıkarmış, atlarının yanına gizlenmişti. Gemi Boğaz'dan çıkıncaya kadar bu durumda kalacaktı.125[132]

GENEL KUR MAY 2. BA İKANI ABD'DE, DEVL ET

BAKANI DAN İMAR KA'D A AR ANI YOR

2006 YILI KASIM AYI... ABD Genelkurmay Başkan Yar-

dımcısının resmi davetlisi olarak bu ülkeye giden Genelkurmay 2. Başkanı Orgeneral Ergin Saygun, Beyaz Saray'da Milli Güvenlik Konseyi Başkan Yardımcısı Dr.Jack D. Crouch

ile görüşmeye girerken üstü aranmak istendi. 2. Başkan Orgeneral Saygun tepkisini göstererek, içeri girmedi ve otele döndü.

"AB Başmüzakerecisi" (Görüşmecisi) Devlet Bakanı Ali Babacan da birkaç gün önce AB üyesi Danimarka'da havaalanında aynı davranışla karşılaştı. Üstü aranmak istenen Babacan, tepki gösterip geri dönme cesaretini göstermedi. 35-40 dakika minibüste mahsur kaldıktan sonra, şeref salonundan değil, arka kapıdan (kimileri depo kapısı diyor) geçmek zorunda kaldı. Dahası, bu durumu "kınamak" yerine, "iletişim kopukluğu" biçiminde açıklayarak sîneye çekti!..126[133]

130 Kocatürk, Utkan, Prof. Dr., Doğumundan ölümüne Kadar Kaynakçalı Atatürk Günlüğü, a.g.e., s.128.

131 Mustafa Kemal'in sözleri. Aktaran: Bayar, Celâl, a.g.e., Cilt 8, s.96.

132 Bayar, Celâl, a.g.e., Cilt 8, s.95.

133 Cevizoğlu, Hulki, "Aile İçi (Siyâsi) İddet, Yeniçağ Gazetesi , 21 Kasım DÜİ MANA VE RUHL AR I SATILMIİ YERLİ İİBİRLİKÇİLERE KARİİ; SİLAHLI DİRENİİ BAİLİ-YOR...

YÜZLERCE yerli Rum bir araya gelerek "yağma çeteleri"

kurmaya başlamıştı, İzmir'in Urla yarımadasında Türk köylerine saldırı, yağma ve yakma olayları başlayınca; Mütarekeden sonra neredeyse iskelet haline gelmiş olan 56.Tümene bağlı 173. Alay direnmeye çalıştı. Koskoca Alayın mevcudunu, sadece 18 silahlı er oluşturuyordu!

Teslim olmamaya niyetli ve kimseden çare gelmediğini gören Urla halkı, 17 Mayıs 1919'da silahlı direnişbaşlatma kararı aldı. Bu, ilk milis gücün oluşumu anlamına geliyordu. Hükümetten ve ordu komutanlarından direniş emri almayan morali bozulmuş bazı askerler ise, top taşıyan hayvanları binek hayvanı

olarak kullanarak memleketlerine doğru çekilmeye başladı. Komutanlar iradesizdi. Askeri birlikler komutansız kalmıştı. Emir bekleyen ve askeri liderlikte muhatap bulamayan birlikler ba şıboş kalmıştı.

Urla halkı silahlanmak için, Alayın silah deposunu bastı.

Depodaki 120 civarındaki tüfeğe ve cephaneye el koydu.

Ülkeyi halkın azmi ve iradesi kurtaracaktı!..

MÜTAREKE BASINI, ÜLKESİ NE K ÜFREDİ-YOR! ..

YILLAR SONRA, satılmışlığın ifadesi olarak "mütareke basını" biçiminde anılacak olan gazetelerden Alemdar Gazetesi, direniş gösteren "ulusalcılara" kızıyor, şöyle yazıyordu:

"Protestocuların 'İzmir'in Yunanistan'a ilhakından' söz etmeleri, böyle telgraf çekmeleri yanlıştır. Karşımızda Yunanistan'ı

bile görmüyoruz. Sadece İtilaf Devletleri mevcuttur. Bunlara karşı Hükümet zaten gereken girişimlerde bulunmaktadır."

Sözde İslâm'ı Yükseltme(Teâli) Cemiyetiise, ulusalcılara hakaret yağdırırken sömürgeci(emperyalist) işgalcilere nasıl 2006, s. 1.

sevgiyle(!) yaklaştığını da ortaya koyuyordu:

"Ey Anadolu'nun masum ve mazlum ahâlisi!

(...)

Oniki sene evvel 'İttihâd ve Terakkî' adıyla ülkemizde bir bid'at çıktı. Selanik dönmeleriyle(*Sabetayist demek istiyor!*. -HC) aslı, soyu, mezhep ve meşrebi belirsiz çeşitli türedilerden oluşan bu cemiyet, istibdadı (baskıyı) kaldıracacağız, meşrutiyet ve hürriyet getireceğiz, hükümet halka zulmetmeyecek, halk rahat edecek, devletlerin yanında değerimiz bilinecek' diye bizi aldattı.(...)

... bu defa da Anadolu'da Mustafa Kemal ve Kuvâ-yi Milliye maskaraları, Yunan askerlerinin önünden korkakça kaçarken, zavallı saf ve gafil halk ve askerden topladıkları kuvvetleri düşmanla savaştırarak... zavallı askerlerimizi ve halkımızı boşu boşuna kırdırmak yöntemini izliyorlar. Çaresiz millet! Bu yankesici-lerin hilelerini hâlâ tümüyle anlayamamıştır... Memleket bunların fitne ve fesadı uğruna milyonlarca evlâdını telef ediyor da Talât, Enver, Cemal, Mustafa Kemal gibi beş on eşkıyanın bedenini ortadan kaldırmak içingereken küçük özveriyi göze aldırılmaya- rak ülkeyi ve kendilerini ebedî tehlikeden kurtarmak ve esenliğe çıkarmak yolunu kavrayamadı ve hâlâ da kavrayamıyor!

(...)

İngilizler'! kızdırdınız, üzerimize Yunanlılar'ı musallat ettiler. Savaşta yenildikten sonra uslu oturmak ve yenilginin son ucuna katlanarak sabırla telâfi etmekten başka çare var mıdır?

Yunanlılarla savaşa tutuşuyor, sonra da bir taraftan kaçıyor ve bir taraftan 'Öyle direndik, böyle kayıp verdik' gibi yalanlarla halkı

kandırmaya

çalışıyorsunuz!

Düşünmüyorsunuz

ki,

Yunanlılar'a fazla kayıp verdirme bile bundan sonra bizim için hayırlı ve yararlı bir şey olamaz.(...)

Ey yalancı ve azılı eşkıyalar! (...) Yağmacılar.. Kendinize ne hakla, ne yüzle, ne utanmazlıkla Kuvâ-yi Milliye unvanını veriyorsunuz? Milleti öldürerek, mahvederek milletin hakkını savunacaksınız, öyle mi? Utanmaz hâinler, artık yetişir, yakamızı bırakın: Cenâb-ı Hakk'ın gazap ve laneti sizin üzerinize olsun!

(...)

Kuvâ-yi Milliye eşkıyası İstanbul'u da elimizden çıkarmak ve ülkeye son hizmet biçiminde son ihanetlerini de yapmak için çalışıyorlar."127 [134]

Bu sözlere karşı söylenecek sözcük var mı günümüzde?

(Sizler bulabiliyor musunuz?..)

Yine, mütareke basınının önde gelenlerinden Peyâm-ı

Sabah Gazeteside, hakaretlere geniş yer ayırıyordu. Bu gazetede, Kuvayi Milliye iyice ortaya çıkıp, tanındıktan sonra bile, sözde "Türk Teali (Yükseltme) Cemiyet'inin "Vatandaşlara Bildiri" adı altında yayınladığı yazıda ağır hakaretler yer almaya devam ediyordu:

"Millî Teşkilâta aldanmayın iz.

(-)

İimdiye kadar Türk olmadıkları halde Türk Milleti'nin başına geçerek, kendilerini öz Türk gösteren ve Türk'ün malını, canını, ırzını yok eden, çocukları öksüz, kadınları dul, evleri yoksul bırakan, bunu kendisine iş ve güç edinerek çeşitli ad ve unvanlar takınarak ortaya çıkan ve her gün Türkleri aldatan hainlere aklanmayınız.

Türk Milleti böyle korkunç kara çok kara günler görmüş geçirmiştir. Böyle günlerde, peygamber postunda oturan ulu padişahlarının taç ve tahtı etrafında güçlü olarak toplanmış ve kendilerini esenliğe çıkarmıştır. İu zamanlarda tarihten ibret alalım. Süslü ve yaldızlı sözlerle ortalığı velleveye veren, Arnavut'u Türk'ten, Kürt'ü Türk'ten ve arada kalan Çerkez'i bu defa Türk'ten ayırmaya çalışan ve bugünkü durumun oluşumuna neden olan Kuvayi Milliye adıyla çıkar sağlayan ve Moskof elindeki Bolşeviklik kafasını taşıyanlar gibi yersiz yurtsuz serserileri, eski zamanlarda padişahlarımız birer birer tepelediler ve milletin gay-retine güvenerek milleti kurtardılar. (...)

Ey Türk ve Müslüman kardeş! Seni aldatmak isteyen, hamiyetten, milliyetten, dinden söz edene sor, necisin? Çiftin, çubuğun, öküzün, tarlan var mı? Nerelisin? Hangi köydensin? Anlarsın ki bunlar, şeytan gibi kovulmuşve seni de ülkeden kov-

134 Tunaya, Tarık Zafer, Türkiye'de Siyasal Partiler, Cilt. II, Türk İnkılâp Enstitüsü Arşivi, İstanbul, 1986, s.387-392. Aktaran: Güner ve Kabataş, a.g.e., s.218-223. (Günümüz Türkçe'sine çeviri bana ait -HC)

durtmaya, öldürtmeye ve en sonunda malını, paranı soymaya gelmiş, yersiz yurtsuz Türk olmayan yabancılardır.(...) Bilmeye-rek şu toprağa ihanet etme, hilâfet vesaltanata bağlanmaktan ayrılma."128 [135]

"Aziz ve kutsal vatanımızı kurtarmak için bütün aydınların, herkesin hazır olması lâzımdır."

Mustafa Kemal (1919)129[136]

"Aydın" sınıfı içinde yer alan gazetecilerden bir çoğu, niçin sömürgeci-işgalcilerle işbirliği yapıyordu?.. Bugün olduğu gibi, o dönemde de "ülkesini sevmek ve savunmak" yerine, niçin

"işgalciyi seviyor ve savunuyordu?.."

Bu durumu yalnızca, "para karşılığı satılmışlık" kavramıyla açıklamak yeterli olmaz. Birkaç gün sonra yayınlanan (24 Mayıs 1919) The New York Times Gazetesi, "y ılgınlık" kavramının da etken olduğunu açıklıyordu:

"İzmir'in işgalini izleyen dönemde, Yunanlılar'ın Batı Anadolu içlerine doğru ilerlemesi ve emperyalizmin güçlü görüntüsü

karşısında yılgınlığa kapılan Türk aydınları grubu, işbirlikçilerle aynı paralelde, çeşitli devlet mandaları arasında tercih yapmaya çalışırken..."130[137]

Yani bir anlamda sözde aydınlar, "celladına aşık olma sendromu" (Stockholm

Sendromu) yaşıyordu.

"Hayalci Türk aydınları", Amerikalıların yeni bir sömürge-

135 Peyâm-ı Sabah, 7. Sene, No: 482, 31 Mart 1336/1920. Aktaran: Güner ve Kabataş, a.g.e., s.264. (Metindeki kelimeler aynen alındı, vurgulamalar bana ait.-HC)

136 önder, Mehmet, Atatürk'ün Yurt Gezileri, Türkiye İş Bankası Yayınları, Ankara, Haziran 1998, s.310.

137 Ulagay, Osman, a.g.e., s.49.

cilik düzeniyle Latin Amerika'yı ve Karayip Adaları'ndaki ülkeleri nasıl sömürdüklerini bilmiyorlardı. Bunu bilmeyince Filipinlilerin, bağımsızlığını sağlamak için nice yıllar bekleyeceğini ve bu uğurda 2. Dünya Savaşı'nda Amerika uğruna nice kanlı savaşlara sahne olacağını elbette kestiremezlerdi.131[138]

Ulusalçı Hâdisât Gazetesi ise, gerçekleri yaymakta dire-niyordu: "Bugün İstanbul'un bile işgal altında olduğu ortamda, İzmir'in Yunanlılar tarafından işgali, gelecek için ciddi bir tehlike arz ediyor.

İzmir'de 1.239.782 Türk, 298.373 Rum'un esaretine terkedilmiştir. Gözyaşlarımızı bırakalım da aksın!.."

ELİNİZDE SİLAHINIZ OL MASA DAH İ.."

"MİLLET İER EFLE ÖL MEYİ GÖZE AL DI! .."

Mütareke basını, Ulusalçıların önünü kesmeye çalışırken ikinci kıvılcım Denizli'de çaktı, İstanbul Hükümeti'ne protesto telgrafi gönderenlerin başında yer alan Denizli'liler, "şerefle ölmeyi göze almıştı."

Milli mücadelede ilk örgütlenen il olan Denizli'de, Müftü

Ahmet Hulusi Efendi132[139] "Müdafaa-i Hukuk" ve "Redd-i ilhak"

Cemiyetini kurdu. Ahmet Hulusi ordusuz kalmış milleti, "Üçer taş

olarak düşman üzerine atmak suretiyle mutlaka fiili mukabelede bulununuz" sözleriyle "direnişe" çağırıyordu. Sokaklara tellallar çıkararak, "Allah'ını, dinini, vatanını sevenleri" müftülük binası

138 Erikan, Celal, Komutan **Atatürk**, 4. Baskı, Türkiye İş Bankası Kültür Yayınları, Ankara, Mayıs 2006, s.383.

139 Müftü Ahmet Hulusi Efendi, 13 Eylül 1861'de Denizli'nin Kayalık mahal-lesinde doğdu. Buranın benim yaşamımda "tesadüfi" bir önemi var. Küçük-lüğümüzde aynı mahallede oturduk, ilkokul birinci sınıfa gittim. 1964-65

öğretim yılında okuduğum "Kahramanlar İlkokulu"nun adı, uzun yıl ar sonra

"Müftü Ahmet Hulusi ilköğretim Okulu" olarak değiştirilmiş. 25 İubat 2006'da Denizli'ye konferansa gittiğimde okulumu buldum, ziyaret ettim ve

"Müftü Ahmet Hulusi gerçeğini" ancak o zaman öğrenebildim. (H.C.) önünde toplantıya çağırdı:

"Muhterem Denizlililer!..

Bugün sabahın erken saatlerinde İzmir, Yunanlılar tarafından işgal edilmiştir. Bu

tecavüze karşı hareketsiz kalmak, din ve devlete ihanettir!.. Vatana karşı işlenecek suçların (irtikap edilecek cürümlerin) Allah ve tarih önünde affı imkansız günah-tır. Cihat, tam manasıyla teşekkül etmiş dînî fariza olarak karşımızdadır.

Hemşehrilerim!..

Karşımıza çıkarılan dünkü tebaamız Yunan'a biz mağlup olmadık. Onlar, öteki düşmanlarımızın vasıtasıdır. Yunan'ın bir Türk beldesini eline geçirmesinin ne manaya geldiğini, İzmir'de şu birkaç saat içinde işlenen cinayetler gösteriyor.

Silahımız olmayabilir, topsuz, tüfeksiz, sapan taşları ile de düşmanın karşısına çıkacağız. İstiklal aşkı, vatan sevgisi, haysiyet şuurumuz ile kalbimizdeki iman ile mücadelemizin sonunda zaferi kazanacağız. Bu uğurda canını verenler şehit, kalanlar gazidir. Bu, mutlak olarak cihad-ı mukaddestir.

Sizlere vatanımızı düşmana teslim etmenin çaresiz oldu-

ğunu söyleyenler, düşman esareti altında olanlardır. Onlar irâde ve kararlarına sahip değildirler. Bu vaziyette olanların emri ve fetvası aklen ve şer'an caiz, makbul ve muteber değildir.

Meşru olan, münhasıran vatan müdafaası ve istiklal uğru-
na cihattır!. Korkmayınız!.. Ümitsiz (meyus) olmayınız!..

Bu livay-ı hamd'in altında toplanınız ve mücadeleye hazırlanınız!.

Müftünüz olarak cihad-ı mukaddesfetvasını ilan ve tebliğ
ediyorum.

Elinizde hiçbir silahınız olmasa dahi, üçer taş alarak düşman üzerine atmak suretiyle,
mutlaka fiili mukabelede bulununuz!.."

Mitingde halka, "Fetva veriyorum. İşgal edilen memleket halkının silaha sarılması farz-ı
ayn'dır" diyen Müftü Ahmet Hulusi, İstanbul Hükümeti'ne çektiği telgrafta da, "işgali kabul
etmeyeceğiz" sözleriyle direniş gösteriyordu:

"Meşrutiyetin ilânından itibaren pek elîm ve kanlı feci olaylara uğradık. Fakat bunların
hiçbiri, sevgili İzmir'imizin Yunan kuvvetleri tarafından işgali haberinden doğan üzüntüleri
meydana getirememiştir. Savaş yıllarında hiçbir Özveriden ka-

çınmayan millet, cidden vicdanları yakan şu haber karşısında irade ve ihtiyatını
kaybetmiş ve yarın buraların Yunan çetelerine geniş bir sahne olacağını düşünerek, hayatın
bir esirlik ve azap olacağı fikri ile şimdiden şerefle ölmeyi göze almıştır. Bu sebeple, bu
işgali katiyen kabul edemeyeceğimizi ve hükümetin emirlerine hazır bulunduğumuzu arz
eyleriz."

Ordu'dan, Sinop'tan ve yurdun birçok köşesinden gönderilen işgale direnme
telgraflarında, hep "halkın galeyana geldiği",

"direniş için kafi azimli olduğu" bildiriliyordu.

İstanbul gazetelerinin bir kısmı bu bildirimleri yayınlarken, İzmir'de şenliklere devam eden
Rumlar da, istikbal Gazetesi'ni protesto ediyordu. Çünkü bu gazete, Karadeniz'i "Pontus
Rum Cumhuriyeti" kurmak isteyen Trabzonlu Rumlar ve Trabzon Metropolithanesi'ne karşı
uyanık olmaya çağırıyordu. Bu yüzden, Yorgi Mihaîlidi adlı Rum matbaası Türk gazetesini
günlerdir basmıyordu.

"MEML EKET YAN AC AKSA, BARİ İ ANLI OL A-

RAK YANSIN ..."

İZMİR'İN İİGALİNE KARİİ yurdun birçok bölgesinde direniş başlarken, İstanbul hareketsiz kalıyordu. Darülfünun (İstanbul Üniversitesi) öğrencilerinden bir grup genç ise, bu sessizliğı bozmaya kararlıydı. Erkekli kızlı gençler, büyük bir miting düzenleyerek işgale tepki vermek için dersleri boykot ettiler. Hocalarını da büyük mitinge katılmaya çağırıyorlardı. Fatih Meydanında, Üsküdar'da hazırlıklar sürerken, Bursa'da üç gün sürecek mitingler başlamıştı.

Bu arada, istifa eden Damat Ferit, Vahidettin tarafından yeniden hükümeti kurmakla görevlendirildi, ikinci Damat Ferit Hükümeti'nde yine Ali Kemal vardı. İlk hükümette Eğitim Bakanı

olan gazeteci Ali Kemal, Damat Ferit'in ikinci başbakanlığında İçişleri Bakanı oluyordu.

İngilizler ise, Urfa'da aşiretleri silahlandırmaya başlamıştı.

Amaç, bölgede karışıklık çıkarmaktı, İzmir'in işgali nedeniyle halk içinde direniş girişimleri olduğunu bahane ederek, bu bölgelerde işgal alanını genişleterek denetimi sağlamak istiyorlardı.

İngilizlere boyun eğmeyecek aşiretlere, silahlandırdıkları Cubur aşiretini saldırtmakla tehdit ediyorlardı. İngilizler sonunda Urfa'yı

işgal ettiler (24 Mart 1919). Urfa'daki 1. Süvari Komutanı Binbaşı

Hüseyin, bu işgali protesto etti. işgal kuvvetleri komutanına gönderdiği mektupta, *"Mondros Mütarekesi'nde bu yörelerin işgalininkararlaştırılmadığını, işgali gerektirecek bir 'mütareke hükmü*

ihlali' olmadığını" bildirdi...

İngilizler daha önce de (22 İubat 1919) Maraş'ı işgal etmişlerdi. İtilâf Devletleri'nin Türkiye'yi paylaşma planı gereğince, Batı Anadolu'da işgalci Yunanlılar'a işkence ve soykırım izni vermeleri Erzurum'da da büyük tepkiye yol açtı. Çünkü, aynı

sömürgeci Batı Adana, Urfa, Maraş ve Antep'te de bu kez Ermeniler eliyle benzer yöntemi uyguluyordu. Aslında, 15 Mayıs'ta İzmir'in işgali Anadolu'da âdeta bir bomba gibi patlamıştı. Kuvayi Milliye Harekâtı, bu işgalle birlikte "düşünce" alanından "eylem"

alanına çıkmıştı. İzmir işgali, *doğuda millî örgütün başlangıç*

noktası ve merkezi olarak kabul edilen Erzurum için de aynı etkiyi meydana getirdi.

Erzurumlular "yurdu bir bütün" olarak gördüklerinden, herhangi bir noktanın işgalini Erzurum'un işgali gibi değerlendirmişlerdi. 133 [140] Bu bakımdan Güney ve Güneydo-

ğu Türk halkı kurtuluş çareleri arıyor ve bunun için de silahlanı-yordu. Bu çabaları gören Mustafa Kemal Paşa, bölgedeki örgüt-lenmeyi organize ediyordu. 134[141]

İngilizler, 30 Ekim 1919'da Urfa'daki "işgali Fransızlar'a devrettiler!".. Yani, sömürgeciler Türkiye'yi "paslaşarak" paylaşıyordu!: "Artık sıra sende, işgali sana devrediyorum!" gibi., İngilizlerin amacı, Fransızlar'ı Anadolu içlerine sızmaya teşvik etmekte.

Fransızlar'ı sonuç alamayacakları bir alana sürerek Musul'u gözden kaçırmaya çalışıyorlardı. Bunu da yaptılar ve dünya kamuoyunun gözü önünde Urfa işgali tartışılırken, kendileri Musul-

'u işgal ettiler!..135[142]

ERMENİ KIZI: "TÜRK BAYRAĞINI İNDİRİRSE-
NİZ, DANS EDERİM!

SÜTÇÜ İ MAM T ABANC AYI ATE İLİ YO R..

"işgali devralan" Fransızlar, aynı gün Maraş'ta Müslüman hanımları taciz etmeye başladı. Uzunoluk Hamamı'ndan çıkan Müslüman hanımların çarşaf ve peçelerini açarak, kutsal değer-lerine dil uzatmaya başladılar. Kadınların bağırıışları üzerine gençler (Tüfekçi Bayazıt Usta'nın oğlu Sait, üniversite öğrencileri Taha ve Osman) yardıma koştu. Bunlar Ermeni askerlerle uğra-

şırken, koşarak Sütçü İmam geldi. Sütçü imam, gelir gelmez elindeki tabancayı karşısındaki Ermeni Lejyonerinin (askerinin) kafasına doğrulttu ve ateşledi. Fransız ordusundaki Ermeni asker yere yıkıldı. Bu arada, Uzunoluk'ta devriye gezen İngiliz atlı askerleri, Fransız askerlerini olay yerinden uzaklaştırdı.136[143]

Bir ay sonra, 30 Kasım 1919 Cuma günü, Maraş Kalesi'nden Türk bayrağı indirilip yerine Fransız bayrağı çekildi. Belgelere göre, Maraş Kalesinden Türk bayrağının indirilmesi "bir Ermeni kızının dans etme koşulu" olarak yerine getirildi!.. Osmaniye Valisi (gubernörü) Andre, Ermenilerin ileri gelen zenginlerin-den eski Meclis-i Mebusan üyelerinden Katolik Hırfakyan Agob'un evine misafir edildi. Daha önceden düzenlenen baloda Vali Andre, Hırlakyan'ın iki kız torunundan diri olan, Hosvep'in güzel kızı Helena'ya dans teklifinde bulundu.

Ermeni kızın verdiği yanıt, ulusal mücadeleyi hor gören ve uzak duran bugünkü bazı insanlara tokat gibiydi:

"Türk bayrağının dalgalandığı yerde dans etmemeye ye-

142 135 Özgelik, İsmail, Prof. Dr., Mil î Mücadele'de Güney Cephesi: Urfa (30 Ekim 1918-11 Temmuz 1920), Atatürk Kültür, Dil ve Tarih Yüksek Kurumu Atatürk Araştırma Merkezi Yayını, Ankara 2003, s.46 ve 63.

143 Ali Sezai Bey'in "Yayınlanmamış Notları"ndan aktaran Eyicif, Ahmet, Doç. Dr., "Maraş Savunması", Atatürk Araştırma Merkezi Dergisi, Cilt: XXI, Mart 2005, Sayı:61,s.56.

minliyim!"137[144]

O sırada, İstanbul'da işgalcilerle işbirliği içindeki birkaç satılmış sözde Türk kadını, ulusal bilinçten yoksun biçimde, işgal subayları ile hiçbir şeye aldırılmadan dans ediyor, eğleniyordu!!..

Bunun üzerine Fransız subay, yarından itibaren resmi dairelerden ve kaleden Türk bayrağının indirilmesi emrini verdi!..

Merakları gidermek için tarihi sonucu söyleyelim. Bu emir üzerine Ermeni kızı Helena, Fransız subay-vali ile dansa kalktı!. *Maraş halkı da ertesi sabah ayağa kalktı, ayaklandı ve kaleye yürüyerek Türk bayrağını yeniden kalenin burcuna dikti!..'*

Fransız ve Ermeni askerlerinin zulmü devam ederken, örgütlenmeyi tamamlayan Maraş halkı bir buçuk ay sonra (20

Ocak 1920'de) savunma savaşını başlatacaktı.138[145] (Bu savaş

22 gün sürdü ve Fransızlar 11 İubat'ta Maraş'tan çekilmeye mecbur kaldılar. Maraş savunmasında 4.000 Türk Şehit olurken, Fransız ve Ermeniler 16.000 kayıp verdi.)

ÜNİVERSİTE GENÇLİĞİ BOİ DURMUYOR! ..

Tekrar Mayıs ayına dönüyoruz.

ALİ KEMALLER, Damat Feritler çürümüş iktidar koltuklarına yeniden otururken, niversite gençliği oturmuyor, yan gelip yatmıyordu!..

Atatürk'n Samsun'a hareket etmesinden bir gün önce, 18

Mayıs 1919, Pazar günü Darülfünun'da çok coşkulu bir toplantı yapıldı. Üniversite hocaları gençleri sakinleştirmeye çabalıyordu.

Filozof Rıza Tefvik:

"Adi nmayişlere (=gsterilere) meydan vermeyelim. Varsınlar açıkça zulmetsinler.

Burada en necip, en temiz kalpli adamlar Türkler'dir. Yalnız kışkırttın mı, düşünmeden

hareket 144 Eyicil, Ahmet, Doç. Dr., a.g.e., s.58. (Ayrıca bakınız: ATAİE- Genelkurmay

Başkanlığı Askerî Tarih ve Stratejik Etüd Başkanlığı Arşivi, Barış Faaliyetleri Koleksiyonu,

Klasör No: 1162, E/Y Dosya No: 153/81, Belge No: 23)

145 Eyicil, Ahmet, Doç. Dr., a.g.e., s.47.

eder, diyorlar. Ben biliyorum, böyle bir millet elbette yer yüzünden kalkmaz. Korkarım

ki, elimizi ayağımızı bağlarlar. Biz bu noktaları kendilerine sarahaten (=aıkça) arzederiz.

Fevkalâde tehlikeli bir zamandayız. Biz sopa ve silah ile çıkamayacağız."

"Damarlarındaki asıl kanın coşkusunu" taşıyan gençleryerinde duramıyor ve direniş İstiyordu.

Tıbbiye temsilcisi genç:

"Kan dökerek, kahramanlıkla ölmeyi tercih ediyoruz. Miting İstiyoruz. Umum

Darlfnunlara, âlemi insaniyete hitapedilmesini istiyoruz."

Üniversite temsilcisi genç kız:

"Kim demiş ki kadın kk Őeydir,

Bir kadın belki en büyük Őeydir."

Bir vatandaş:

"Çıldırıp mahvolmaktansa, Şerefle lmek evlâdır. Hatemi milliye göstermeli, bayrakları

siyaha boyamalı, siyah perdelerâşmalı, siyah rozetler takmalıyız."

işgal altındaki İzmir'den gelen Hukuk Fakültesi Ğrencisi Hamit İevket'in konuşması,

büyük bir tezahüratla karşılandı:

"Ben Rıza Tefvik Beyin 99 değil, 100 defa konferansını

dinledim. Fakat itidal yerine, hareket tavsiyesini beklerdim.

Memleket zaten yanmıştır. Yanacaksa, bari Şanlı olarak yansın!.

Protesto yapsın. "

Hocalarının işgale karşı "tepkisizleştirmek" istediği niversite gençliği, seferberlik

isteğiyle bir bildiri yayınladı:

"1- İşgal protesto edilecektir,

2-Görevinin kutsallığını bilen gençlerden bir heyet oluştu-rulacaktır,

3- Müderris ve muallimler önderlik yapacaktır,

4- Milletin vicdanı için hakiki seferberlik ilan ederek, dūřmanla hudutta, içeri girmiřse orada mūcadele edilecektir, 5- Mektepleri kapatılacaktır."

İZMİR VALİSİ Kambur İzzet, çok önceden onayladığı işgal kuvvetlerinin "kuklası" olmayı kabul etmiş, makamına otur-tulmuştu. Ancak, Yunanlılar, kentteki resmi binalar dahil olmak üzere pek çok binaya Yunan bayrağı astırırken, hūkūmet binası-na Tūrk bayrağı astırarak alay ediyorlardı.

İzmir Valisi İzzet, koltuk uğruna bu zillete de katlanmış, Yunan İşgal Komutanı Rumların katliam ve yağma yaptıklarını

kabul ederken; o, işbirlikiliğinin bedelini tam tersi açıklamalar yaparak ödüyordu. Amaç direnişi etkisizleştirmektir:

İzmir'deki katliam, yağma ve tecavüzler abartılıyor. Hadi-se, İzmir'in Yunan askeri işgali altına alınmasından ibarettir. Sükûnet avdet eylemiştir. Herkes işiyle gücüyle meşguldür!.."

Sözde Türk Valisi Kambur İzzet, bu hizmetlerinin karşılığında Yunanlılar'danyaklaşık 4 ay sonra "manevi zarar tazminatı" adı altında 15 bin altın alacaktı!.. Tıpkı, Selânîk'i Yunan'a teslim eden Tahsin Paşa'nın 65 bin altın alması gibi!.. 139 [146]

"İGALCİNİN MERHAMETİNE SİĞİNARAK1 devlet yönettiğini sanan Vali İzzet gibileri için, Atatürk,

"...Yüreksizlerin, yabancı hayranlarının, umutsuzların ve korkakların Anadolu'nun bağrında yeri yoktur"140[147]

diyordu. 1927'de de ulusu şöyle uyaracaktı:

"...S ı r a s ı g e l m i ş k e n , s a y g ı d e ğ e r u l u s u m a ş u n u ö ğ ü t l e r i m k i : B a ğ r ı n d a y e t i ş t i r e r e k , b a ş ı n ı n ü s t ü n e d e k ç ı k a r a c a ğ ı a d a m l a r ı n k a n ı n d a k i , v i c d a n ı n d a k i ö z m a y a y ı ç o k i y i i n c e l e m e k d i k k a t i n d e n , b i r a n v a z g e ç m e s i n ! " 1 4 1 [1 4 8]

146 İrade-i Mil iye Gazetesi, 17 Zilhicce 1337 ve 17 Eylül 1335(1919), Numara: 2, s.4. (Sivas Kongresi'nin 83. yıldönümünde -2002- Sivas Valiliği tarafından yapılan Latin alfabeli baskı.)

147 Kılıç Ali'nin anlatımı. (Bakınız: Turgut, Hulusi, a.g.e., s.78.) 148 Nutuk, C.2, TDT Enstitüsü Yayını, 1969, s.607; Nutuk (Söylev), a.g.e., URLA D ÜİTÜ!

Direnişin başladığı noktalardan biri olan Urla, ne yazık ki az sayıdaki asker ve 120 kişilik milis gücüyle, çok iyi donanımlı

Yunanlılara karşı yenildi.

Kahramanca, geç saatlere kadar direnen kuvvetlerimizin deniz destekli işgal kuvvetlerine yenilmesinin ardından, yerli Rum palikaryaları Urla'ya girip yağmaya başladı.

Aydın ve Söke'de ise, başsız, yönetimsiz, komutansız kalan az sayıdaki erler kıtaları bırakıp kaçmaya başladılar.

YIL 2006...URLA YENİDEN DÜİÜYOR... NATO'nun İtalya'nın Napoli kentindeki deniz üssünün Urla'ya taşınacağı ortaya çıktı. Bu amaçla 4 bin civarındaki Amerikan askerinin Urla'da ev tutmaya başladığı ve bu yerleşimden sonra, Amerikan 6. Filosu'-nun ana üslerinden biri durumuna getirileceği bilgisi halk arasında yayıldı. Gerekçe olarak, Ortadoğu'daki sınırları yeniden çizen Amerika'nın Adana İncirlik Üssü'nün İran'ın füze menziline olması ileri sürülüyor.

"MEDENİ YET
Z ÜPPESİ
SO YGUNC ULAR Sİ-
NİZ! ."

Yunanlılar'ın yaptığı zulmü incelemek için bölgeye gelen bir İngiliz subayı, Türk kadınlarından beklemediği bir tepki aldı.

Bugün, ağzı açık Avrupa hayranı olarak dolaşan kimilerine ders veren genç Anadolu kadınlarından biri, oturduğu seccadeden kalkarak işgalci İngiliz'e "Efendi, efendi banak bak!" diye haykır-dı:

"Yunanlılar mahallemizi ateşe verdikleri zaman, (secca-desini göstererek) işte yalnız bunu alarak, ancak üzerimdeki elbise ile kaçıp kurtuldum. Kaçamayacak kadar yaşlı annem, babam ne oldular, hâlâ bilmiyorum. Aydın'a mı döneceğim, asla..

Namusumun kefilî kim olacaktır? Bizim millî felâketimizle, buraya kadar gelip alay mı ediyorsunuz?

s.269.

Sizi bize yanlış tanıtmışlar... Siz medeni insan değilsiniz!

Kendi çıkarınıza hizmet eden medeniyet züppesi soyguncularsınız. Yalan söylüyorsunuz; size karşı duranlar çetelermiş, yok bilmem ne imiş... Biz bu dakikada, o kahraman vatandaşlarımızın verdikleri, verebildikleri bir lokma ekmekle ya şıyoruz. Yeter bu kadar bana... Haydi defol buradan."**142 [149]**

"HÜKÜMETE MUHTAÇ OLMADAN YAİAMAK" durumu

ortaya çıkmıştı... Akşam Gazetesi'nin başyazarı Necmettin Sadık Bey, İzmir'in işgalini ele aldığı yazısında şu tespiti yapıyordu:

"öyle ihtimaller karşısında bulunuyoruz ki, Türk Hükümeti'ne, hükümet kuvvetine ve devlet yardımına muhtaç olmadanyaşamak, hayat ve müdafaa kuvvetini kendimizden almak mec-buriyetinde kalabiliriz."

19 MAYIS: YENİ BİR ERGENEKO N..

MUSTAFA KEMAL SAMSUN 'DA, 80 BİN KİŞİ

MİTINGTE...

İSTANBUL'DA 80 bin kişinin büyük bir protesto mitingi yaptığı saatlerde Mustafa Kemal Samsun'a çıktı. "Son yüzyıl Türkler'i için yeni bir Ergenekon'un kapısı açılıyor ve yeni bir devrin tarihi başlıyordu."**143[150]**

Dokuzuncu Ordu Kıt'aları Müfettişi Paşa'nın görevi, hem askerî hem de mülkî idi. Görevleri arasında bölgede asayişin sağlanması ve dağıntık silah ve cephanenin belirlenen depolarda emniyet altına alınması da vardı. General Kâzım Karabekir komutanlığındaki 15. Kolordu'ya bağlı 4 tümen ile 3.Kolordu'ya bağlı 2 tümen Mustafa Kemal'in emrine verildi.

AYNI SAATLERDE İstanbul Fatih Camii'nin önünde 80

bin aşkın insan İzmir'in işgalini protesto için toplandı.

149 Bayar, Celâl, a.g.e., Cilt 7, s. 112.

150 Atatürk'ün sırdaşı Kılıç Ali'nin tanımlaması. (Bakınız: Turgut, Hulusi, a.g.e., s.36.)

Konuşmaların yapıldığı kürsüye, siyah zemin üzerine beyaz ay-yıldızlı bayrak asılmıştı. Delikanlılar kollarına siyah protesto kurdelaları bağlamış, genç kızlar ise üzerinde "İzmir kalbi-mizdir" yazılı siyah rozetler takmışlardı.

Bugüne kadar alışılmadık biçimde ilk kez kadınlar da, er-

keklerle birlikte aynı meydana toplanmıştı.

Kürsüye önce Halide Edip geldi:

"Müslümanlar! Türkler!..

Türk ve Müslüman bugün en karanlık gününü yaşıyor.

Gece, karanlık bir gece. Fakat insanın hayatında, sabahı olmayan gece yoktur. Yarın, bu korkunç geceyi yırtıp müşa'şa(=parıltılı, pırıl pırıl) bir sabah yaratacağız. 144[151]

Bugün memleketimiz taksim (=bölünme) tehlikesi karşısında. Adım adım, adeden kendi durumumuzdaki milletleri başımıza efendi yapmak istiyorlar. Bugün İzmir, yarın Konya, öbürgün İstanbul, sonra Müslüman dünyasının başı olan Türk sustu-rulmuş olacaktır... Buna karşı ne silahımız var? Kurşun, top, bomba. Bir top bebeklerimizi öldürebilir. Bizim bundan da kavisilahlarımız var. Topun yüzüne tüküren milletlerin ruhu bizde devar. Sesimizi mutlaka dünya işitecektir. İştirmek ve işittirmek için bugün kuvvetli ve metin bir millet halinde bulunmalıyız. Bugün Türkler arasında milli dâvaları halledinceye kadar, nasıl kurunu-vusta'da (=Ortaçağ'da) haftada üç gün Allah mütarekesi yapılır-sa, öyle Allah mütarekesi akdedilmelidir."

Henüz Mustafa Kemal'e ümit bağlamamış olan Halide

Edip, padişahı "babalık yapmasını" istiyor:

"Biz padişahımızdan bize babalık etmesini rica ederiz. Biz 151 Mitingden bir gün sonra İstiklâl Harbi Gazetesi'nde aynen yer alan bu sözler için, daha sonraki anılarında Halide Edip, "İlk cümlem, 'Gece en karanlık ve ebedî görüldüğü zaman, gün ışığı en yakındır' oldu diye yazdı.

Bakınız: Adıvar, Halide Edip, Türk'ün Ateşle İmtihanı, 11. Baskı, Atlas Kitabevi, İstanbul, Tarih yok (Benim aldığımda üzerine attığım tarih 18.04.1998-HC), s.29. Burada gazetenin yazdığının daha doğru olduğunu kabul ediyorum. Çünkü, Halide Edip'in miting konuşmalarını daha önceden hazırlayıp, yazmadan yaptığını yine kendisinden öğreniyoruz. (Bakınız: a.g.e., s. 34) Bu nedenle, kendi anılarında unutkanlık olması çok olası.-HC.

erkeklerimizle beraber milletin kalbinden gelen en kuvvetli, enakıllı, en cesur, milleti en çok temsil edecek bir kabine isteriz.

Padişahımıza halkın hissiyatını tebliğ eder ve deriz ki: İşte kara bir gün yaşıyoruz. Bugün herkes susmuştur. Bugün Türkve Müslüman, padişahın etrafında toplanmıştır!.."

Kurtuluş için padişahın etrafında toplanmayı düşünebilen Halide Edip, tarihe geçen konuşmasında, özellikle kadınları direnişe teşvik ediyordu:

"Hanımlar, efendiler!

Bunun 5 bini kadar bir miting de yapmış olsak, bir seme-resini göremeyiz. Fakat yarın var, çocuklarımız var. Buradaki Türk, Müslüman âleminin kalbidir. Siz düştüğünüz zaman, birçok şeyler düşecektir. Kadınlar silahsız ve zayıf, fakat kalbi gayet metindir. Bütün Alem-i İslâm hep kardeşimizdir. Bundan dönen Türk kadını değildir.

Yaşasın milletimiz!.."

Hüseyin Ragıp Bey heyecanla konuşma sırasını beklerken, ondan önce kürsüye gelen Hukuk Fakültesi hocası

Salâhattin Bey, "Dün Darülfünunda, bugün de burada hakkını isteyen bu millet ortadan kaldırılamaz" derken; binlerce kişi

"Kalkmayacak" diye tezahürat yapıyordu.

Hüseyin Ragıp Bey, artık heyecanını yenemiyordu. Kendisine çeki düzen vermeden, kürsüye fırladı. Meydandaki 80 bini aşkın kişi de yerinde duramıyordu o konuşurken:

"... Vatandaşlar! Bizimle beraber yaşamak istemeyenleri için kapılarımız açıktır. Geldikleri yere gidebilirler. Fakat biz, kendi yurdumuzda, hiçbir milletin bize hâkim, bize efendi olarak yaşamasına tahammül edemeyiz. Dağdan gelip bağdakini kovmak isteyenlerin hakkı, kötek ve satır olacaktır.

Vatandaşlar!

İzmir Yunan'a ilhak edilemez ve hiçbir zaman ilhak edilmeyecektir. Bu uğurda gençler kan dökcekler, kadınlar İzmir matemini beşiklere ninni diye çağıracaklardır. Vatandaşlar! İzmir Yunan'a ilhak edilemez!.."

Ulus uyanıyordu!

Kadınların millî duygusunu dile getiren Meliha Hanım, mitingin son konuşmasını yaparken, ulusun uyanışı ve devletin büyüklüğünü çarpıcı sözlerle ifade etti:

"Bu koca devlet yıkılırken öyle bir tarraka (=gümbürtü) ile devrilmeli, öyle bir çatırtı ile devrilmelidir ki, o metin ve rasin(=sağlam, dayanıklı) binanın çatırtısı cihanı sarsmalı, bütün in-saniyeti titretmelidir.

Bu enkaz altında yalnız bu milletin erkekleri değil, kadınları da ezilecektir. Hem onların nazik ve hassas vücutları, bumüthiş felâket altında daha çok müteessir olacaktır. Hiç şüphesiz ki, bütün bu felâketlerden sonra, sevgili İzmir'imizin uğrundamukaddes ve kıymettar vatanımıza feda olarak ölmek ulvî birşeydir."

Miting sonunda padişaha sunulmak üzere bir çağrı metni kabul edildi. Halk, ülke üzerine çöken karanlık bulutun dağılmasını istiyor, ama bunu kimin gerçekleştireceğini henüz bilmiyordu. O yüzden şimdilik tek adres gibi gözüken padişaha çağrıda bulunuyordu. Ulus işgale karşı uyanmış ama henüz padişahın yaptıklarına karşı uyanmamıştı. Bu karanlık bulutu dağıtacak kişi ise, çalışmalarına Samsun'da başlamıştı!..

1919'DA

"ÜLKENİ N G EN EL DU RU MU VE G ÖRÜNÜ-
İÜ! .."

Mustafa Kemal Samsun'a çıktığında "ülkenin genel durumu ve görünüşü" şöyleydi. Mustafa Kemal anlatıyor:

"1919 yılı Mayıs'ının 19'uncu günü Samsun'a çıktım. Ülkenin genel durumu ve görünüşü şöyledir:

Osmanlı Devleti'nin içinde bulunduğu grup, 1.Dünya Savaşı'nda yenilmiş, Osmanlı Ordusu her tarafta zedelenmiş, şart-lan ağır bir ateşkes anlaşması imzalanmış. Büyük Savaş'ın uzun yılları boyunca millet yorgun ve fakir bir durumda. (...) Saltanat ve hilâfet makamında oturan **V a h d e t t i n s o y s u z l a ş m ı ş**, şahsını ve bir de tahtını koruyabileceğini hayal ettiği **a l ç a k ç a t e d b i r l e r a r a ş t ı r m a k t a**. Damat Ferit Paşa başkanlığındaki **h ü k ü m e t â c i z, h a y s i y e t s i z v e k o r k a k**. Yalnız

padişahın iradesine boyun eğmekte ve onunla birlikte kendilerini koruyabilecekleri herhangi bir duruma razı.

Ordunun elinden silâhları ve cephanesi alınmış ve alın-makta...

İtilâf Devletleri, ateşkes anlaşmasının hükümlerine uymayı gerekli bulmuyorlar. Birer bahane ile itilâf donanmaları ve askerleri

İstanbul'da. Adana ili *Fransızlar*, Urfa, Maraş, Ayıntap(Gaziantep) *İngilizler* tarafından işgal edilmiş. Antalya ve Konya'da *İtalyan* askeri birlikleri, Merzifon ve Samsun'da *İngiliz* askerleri bulunuyor. **H e r t a r a f t a y a b a n c ı s u b a y v e m e m u r l a r ı l e ö z e l a j a n l a r f a a l i y e t t e**. Nihayet, konuşmamıza başlangıç olarak aldığımız tarihten dört gün önce, 15 Mayıs 1919'da, itilâf Devletleri'nin uygun bulması ile *Yunan* ordusu da İzmir'e çıkartılıyor.

Bundan başka, memleketin her tarafında **H ı r ı s t i y a n a z ı n l ı k l a r** gizli veya açıktan açığa kendi özel emel ve maksatlarını gerçekleştirmeye, **d e v l e t i b i r a n ö n c e ç ö**

k e r t m e y e ç a l ı ş ı y o r l a r.

Sonradan elde edilen güvenilir bilgi ve belgelerle iyice anlaşılmıştır ki, İstanbul **Rum Patrikhanesi**'nde kurulan Mavri Mira Hey'eti illerde *çeteler kurmak* ve idare etmek, **gösteri toplantıları ve propagandalar yaptırmakla meşgul**. (...) "145 [152]

2000'Lİ YILLANN BAİLARINDA

"GENEL DURU M":

"KURTULU İ VE KU RULU İTAN SON RAKİ EN

152 Nutuk(Kemal Atatürk) (1919-1927), Bugünkü Dille Yayına Hazırlayan: Prof. Dr. Zeynep Korkmaz, Atatürk Kültür, Dil ve Tarih Yüksek Kurumu, Atatürk Araştırma Merkezi Yayını, Ankara, 2000, 8.1.

ZOR DÖNEM! .."

2000'li yılların başlarında "mütareke dönemi"ne geri dönüldü..

Falih Rifkî Atay'ın sözüyle, *"Bize ait olduğunu söylediği-miz bu memlekette"*, bize ait hiçbir şey kalmıyor!.. Topraklarımız ve bankalarımız yabancılara satılıyor; her türlü ulaşım ve haberleşme sistemimiz yabancıların denetimi altına giriyor; limanları-mız bizim olmaktan çıkıyor; dev iletişim şirketlerimiz (kablolu ve kablosuz telefon şirketlerimiz, Türk Telekom, tüm cep telefonu şirketleri) yabancıların eline geçiyor; televizyon, radyo ve gazeteleri yabancı parası satın alıyor; Sevr hortlatılıyor; ABD ve AB

destekli Kürt isyanları çıkarılıyor; madenlerimiz satılıyor; hayat damarlarımız Dicle ve Fırat nehirlerinin denetimi uluslararası

yabancılar yönetimine bırakılmak üzere; sözde Türk(!) kimi edebiyatçı, şair ve yazarlar Türklüğe, Türk bayrağına, ulusal marşımıza ve dinimize sövüyor; bizi almayacaklarını kesinlikle ve defalarca açıklayan AB'ye hayâli üyelik uğruna ulusal egemenliği-mizi parça parça elden çıkarıyoruz; savaş nedeni olarak açıklanan kırmızı çizgilerimiz birer birer yok oluyor; "müttefikimiz"(!) ABD Kuzey Irak'ta (Süleymaniye'de) "Türk askerinin başına çuval" geçiriyor; Türkiye'de (Adana'da) incirlik Üssü'nde Türk Binbaşı, yine Amerikan askerleri tarafından "kelepçeleniyor"; resmi ziyaretle Yunanistan'a

giden askerlerimizin odasına giren Yunanlılar Türk bayrağını yırtıyor, üzerine çirkin yazılar yazıyor; Genelkurmay Başkanının resmi davetlisi olarak Türkiye'ye gelen Yunanistan Genelkurmay Başkanı, "ekümenik" (evrensel) oldu-

ğunda ısrar eden hener Rum Patriği Bartholemeos'un elini öpü-yor¹⁴⁶[153]; Türkiye'yi ziyaret «den ABD Başkanı George W.

Bush'un korumaları, kendisiyle tokalaşmak isteyen bakanlarımı-za kendi yurdunda "terörist" muamelesi yapıyor ve bileklerinden tutarak avuçlarının içini kontrol ndiyor¹⁴⁷[154]; Türk yurdu ¹⁵³ Bu askeri olaylar yaşandığı tarihlerde Türk Ordusu'nun başında Orgeneral Hilmi Özkök vardı. Org. Özkök, 30 Ağustos 2006'da süresi dolduğu için emekli oldu.-HC

154 Bakınız günlük gazeteler: "*Çuvaldan Beter*", Yeniçağ Gazetesi, 30 Haziran .004, s.1, manşet; "Skandal!", Vatan Gazetesi, 30 Haziran 2004, s.1; "*Bakan'ın itile Avucuna Baktılar*", Milliyet Gazetesi, 30 Haziran 2004, s.1; "*Bakan'ın Avucunu Bile Kontrol Ettiler*", DB Tercüman (Daha sonra bu ga-

KKTC'yi kendi elimizle Rumlar'a teslim ediyoruz; Batı Trakya'daki (Yunanistan'daki) soydaşlarımız Türkler ile Irak'taki soydaşlarımız Türkmenler'e sahip çıkamıyoruz; ve,

K a n u y k u l a r ı n d a i h a n e t l e r i g ö r ü y o r u z ! . .

Mustafa Kemal dün "Bağımsızlık benim karakterimdir" diyordu, Bugün "Ülkenin bağımsızlığı AB'ye teslim edildi"; Mustafa Kemal dün "Egemenlik kayıtsız şartsız milletindir" diyordu, bugün "Egemenlik kayıtlı, şartlı Brüksel'e devredildi";

Mustafa Kemal dün "Milleti kurtaracak, yine milletin kendi iradesi ve azmidir. Manda kabul edilemez" diyordu, bugün "Kurtuluş için ABD ve AB mandası kabul edildi";

Mustafa Kemal dün "Ne mutlu Türk'üm diyene" diyordu, bugün "Türkiyeliyiz" diye bağırarak "çağdaşlık"(!) diye yutturulu-yor;

Mustafa Kemal dün "Ulus devleti" kurmuştu, bugün MİT

Müsteşarı Emre Taner bile "Ulus devlet tehdit altında" demek zorunda kaldı.¹⁴⁸[155]

M u s t a f a K e m a l ' i n h e r s ö z ü n ü n ç i ğ n e n m e s i n i n a r d ı n d a k i n e d e n , A B ' n i n u z u n z a m a n d ı r " K e m a l i z m - ' d e n v a z g e ç i n , K e m a l i z m A B ö n ü n d e e n g e l d i r " d a y a t - m a s ı i d i .

Bu süreçte **KKK** (Kara Kuvetleri Komutanlığı) **Birlik Armasından** (yaygın deyimle brövesinden) **Atatürk'ün resmi** çıkarıldı.¹⁴⁹ [156]

Dönemin Genel Kurmay Başkanı Orgeneral Hilmi Özkök

"Değiştirmeseydik gerici olurduk" dedi.¹⁵⁰ [157] Atatürk'ün Kocate-

zetenin adı değişti, "Bugün" oldu-HC), 30 Haziran 2004, s.11.

¹⁵⁵ Mil i İstihbarat Teşkilatı Müsteşarı Emre Taner'in 80. yıl nedeniyle yaptığı açıklama. Bakınız:www.mit.gov.tr/basin32.html, 5 Ocak 2007; ve Hürriyet Gazetesi, 6 Ocak 2007, s.1, manşet.

¹⁵⁶ Yeniçağ Gazetesi, 8 Kasım 2005, s.1, sürmanşet.

¹⁵⁷ Yeniçağ Gazetesi, 14 Kasım 2005, s.1.

pe'deki görüntüsü çıkarılmış sembol (arma) Orgeneral Özkök tarafından KKK iken tasarlanmış ve KKK'lığı konutunun önüne asılmıştı.151[158]

Cumhurbaşkanı Ahmet Necdet Sezer, 2000'li yılların başlarında yaşanan bu süreci Çankaya Köşkü'nde şu sözlerle özetledi!:

"Cumhuriyet'in kurtuluş vekafları döneminde n sonra ki en zor dönem!.. "152[159]

"CUMHURİ YET HİÇ BU KADAR TEHDİTLE KARŞILAŞMADI"

Türk Ordusu'nun 25. Genelkurmay Başkanı olan Orgeneral Yaşar Büyükanıt da, aynı dönemi, "Türkiye Cumhuriyeti kurulduğu günden bu güne kadar hiçbir zaman, bu kadar tehditle aynı anda karşı karşıya gelmemiştir" sözleriyle ifade etti.153[160]

Bir yıl önce, "Ulusal kimliğimizi parçalamak, 'bölünmeye hazır bir Türkiye' görmek isteyenler var"154[161] diyen Orgeneral Büyükanıt, "Kendi ulusumuzu tabii ki seveceğiz ve daha açıkçası

sevmeyenlerden de nefret edeceğiz.(...) Avrupa Parlamentosu'nda, terörle mücadelemizi saldırgan askeri operasyonlar' ola-

158 Toplumun yoğun tepkileri üzerine, birkaç ay sonra "Atatürk'lü sembol" yeniden kabul edildi ve KKK subaylarının yakalarında ve komutanlıklarda yerini aldı. Toplum "ilk" uyarma görevini Ceviz Kabuğu programımızda yaptık ve 11 Kasım 2005 tarihinde canlı yayında halkın görüşlerini aldık.

Yaptığımız ankete 20 bine yakın katılım oldu. Yüzde 96.17 oranında "Atatürk'lü arma" istendi.-HC.

159 10.Cumhurbaşkanı AhmetNecdet Sezerin, Çankaya Köşkü'ndeki 29 Ekim (2006) Cumhuriyet Bayramı kabulünde (resepsiyonunda) benim soruma verdiği yanıt. Bakınız: Cevizoğlu, Hulki, *"Anıtı Türkiye'ye de Dikecekler"*, Yeniçağ Gazetesi, 31 Ekim 2006, s.8. (Bu açıklama sırasında yanımda Takvim Gazetesi Ankara Temsilcisi ve yazarı Mehmet Çetingüleç vardı. O

da bu sözleri, 30.10.2006'da Takvim Gazetesi'nde yayınladı.)-HC.

160 Genelkurmay Başkanlığı Devir Teslim Töreni, Ankara, 25 Ağustos 2006. Ayrıca bakınız: Cevizoğlu, Hulki, *"Bölünmeye Hazır Türkiye İstiyorlar"*, Yeniçağ Gazetesi, 30 Ağustos 2006, s.8.

161 Kara Harp Okulu 2005-2006 Akademik Yılı Açılış Konuşması.-HC.

rak niteleyen düşünce ve ifade şeklini esefle kınıyorum.(...) Bu tür ifadeleri, Türkiye Cumhuriyeti'ni uyandırması gereken çan sesleriolarak izlemekteyim.(...) Türkiye'nin ve ulusumuzun güçlü

ve dinamik yapısı, ülke sevgisi, bu düşünceleri ifade edenlerin yüzüne bir şamar gibi çarpacaktır" diye devam etmişti.

Genelkurmay Başkanlığı devir töreninde yaptığı konuşma da, yaşanan "teslimiyet sürecini" ayrıntılı biçimde tarihe not etti.

Haftalık köşe yazımda değindiğim bu bilgileri buraya da alıyorum:

Org. Büyükanıt: Bu döneme bölücü terör ve irticai faaliyetler damgasını vurmuş durumdadır. (...) İrtica tehdidi Türkiye Cumhuriyeti'nin kurulduğu anda başlamıştır ve bugün de devam etmektedir. (...) **Türk iye Cumhuriyet i te k ur ulduğu gü nde n**

bu güne kadar hiçbir z aman, bu kadar tehditle aynı anda karşı karşıya gelmemiştir .

Anlamı: Son dönemde (AKP iktidarı ve Org. Hilmi Özkök dönemi oluyor) tüm tehditler Türkiye'ye yağmış, askeri ve sivil önlem alınmamıştır. Hiç bu kadar kötü duruma düşmemiştik.

Org. Büyükanıt: Son yıllarda Türkiye'de "askerin rolü" konusu çok tartışılır olmuştur. (...) Ancak, ön yargılı, bazıları yabancı devletlerce finanse edilen ve sipariş üzerine yapılan, doğru bilgileri içermeyen ve kamuoyunu yanlış yönlendirmekten başka bir amacı ve işlevi olmayan ve bilimsellikten uzak bu de-

ğerlendirmeler, üzüntü ve ibretle karşılanmaktadır.

Anlamı: **Ask e ri, göre v y a pa ma z dur uma ge tirme k için iç ve dış kaynaklı (ABD ve A B oluyor) operasyonlar düzenlemekte, içerde bunların maşaları Türk ask e-rine hakaret etmek iç in yabancı devletler tarafından destekleniyor, yalan haberler yapıyorlar, Türkiye'de hiçbir yönetici de bunlara dur demiyor, hükümet bu n-la ra dur de miy or .**

Org. Büyükanıt: TSK'nin iç siyasetle ilgisi yoktur ve olmamalıdır. Ben, silah arkadaşlarıma, bu konuda hep 1830-1918

dönemi Osmanlı tarihini iyi incelemelerini öneriyorum. (Burada, askerin anayasal 4 temel görevini sayıyor; savaşa hazır olmak, dış tehditlere karşı koymak ve ülke çıkarlarını korumak, üniter yapıyı korumak.anayasanın ilk üç maddesindeki cumhuriyetin temel ilkelerini korumak)

Anlamı: **1 8 3 0 lu y ı l l a r d a k i Ta nzima t v e Isla ha t Fermanları ile Avrupalılar Osmanlı gibi bir dev i ç ö-kertti. Bunları hep medeniyet projesi diye maskeled i-ler. 1918'e gelindiğinde de (1. Dünya Savaşı'nın s o-nunda), Türkiye'yi işgal ettiler. Siyasi çekişmeler ve askeri hatalar Türkiye'ye sömürgeleşmenin eşğine ge tirdi .**

Org. Büyükanıt: Belirttiğim 4 hususun hiçbiri, bizim anlayışımıza göre iç siyasetle ilgili değildir ve bu görevler bize yasalarla verilmiştir. Askerin, yasalarla verilmiş görevleri yapma veya yapmama gibi bir seçeneği ve lüksü yoktur.

Anlamı: **Türk Ordu su, bir te hdi t görd üğ ü za ma n bu tehdide karşı koyacaktır. İster irtica olsun, ister Anayasa'nın de ğ i ş tirilemez dedi ğ i Cumhuriyet'in te -mel ilkelerine yönelik tehdit ols un, i ste r terör, isterse de yurt dışından maskeli tehdit olsun biz buna karşı çıkarız. Bu konularda kimse (iktidar partisi oluyor) bize "ordu siyaset yapıyor" deme sin. TSK'nin yönet i-**

mindeki komutanlarından hiçbiri "Biz bunu yaparız, şunu yapmayız" diyemez. Çünkü, yasa bunu emrediyor.

Org. Büyükanıt: İlahsıma yönelik iki yıldır süren akıl, ahlak ve yasa dışı saldırılar konusu (...) Bu, Türk Silahlı Kuvvetleri ve laik T.C. düşmanı şer odaklarını yalnız ben değil Türk milleti de bilmektedir ve inanıyorum ki, yakın gelecekte maskeleri dü-

şecek olan bu şer odakları yüce Türk adaleti önünde gereken hesapları vereceklerdir.

Anlamı: Bana "Sabetayist, Yahudi" dediler. Her türlü ağır ve insafsız hakareti yaptılar, internet ve cep telefonları ile bakanların gizli telefonlarına bile mesajlar yolladılar. Ben bunları yapanları tespit ettim. Bunlar, kamuoyunun da tahmin ettiği ve dile getirdiği şer güçlerdir. İstihbaratımız iyi çalıştı, bunları tespit etti. Peşlerindeyiz. İu anda adlarını açıklamıyoruz ama hepsini biliyor ve takip ediyoruz. Yakında adalet önüne çıkaracağız. Cezalarını biz vermeyeceğiz (Son cümleyi resepsiyonda da söyledi). Bunlar maskeli yayın yaptılar, kendilerini Atatürkçü ve milli-

yetçi olarak gösterdiler ama yakında onların bu maskelerini dü-

şüreceğiz. Aslında düşürdük, yakında kamuoyuna açıklayacağız. Milli-ulusal birliği bozmak için dış destekli bu şer yayınlar ve arkalarındaki baronlar ortaya çıkacak. (Son yazılarımdan birinde, bu şer odaklarını hükümetin organlarının ve Ulaştırma Bakanı'nın ortaya çıkarması gerektiğini, çıkaramazsa ya da çı-karmazsa göreve geldiğinde Büyükanıt'ın ilk işinin bunları ortaya çıkarmak olduğunu yazmıştım.-HC'155 [162])

Org. Büyükanıt: Çalışmalarımızın güç kaynağını, Atatürk- çü Düşünce Sisteminin çağdaş aydınlığı, geleneksel disiplin anlayışımız, silah arkadaşlığı kavramımız ve Yüce Türk milletinin bize karşı beslediği engin güven duygusu oluşturacaktır.

Anlamı: **Unutturulma yavaşla ve AB t a r a fında n "resimlerini indirin" denen Atatürk bizim için vazgeçilmezdir. Gericilerin "çağdışı kaldı" dediği Atatürkçü düşünce sistemi çağdaşlık ve aydınlıktır.** Bu arada milletimizin güvenine layık olmaya çalışırken, "silah arkadaşlığı"

kavramını da canlı tutacağız. (Bir yazımda, dış kaynaklı tahribat çetelerinin, Türk Ordusu'nu içerden yıkmak için "silah arkadaşlığı"

ğ kavramını yok edin" emri verdiğini vurgulamıştım.-HC) Org. Büyükanıt: iyi niyetle de olsa, bazı kişiler teoriler üretmektedirler. T.Cumhuriyeti'nin Sevr ile tekrar karşılaşacağını ifade etmektedirler. TSK'nin Komutanlığını teslim almak üzere olduğum şu anda açık ve kesin olarak ifade etmek isterim ki, bazı mihraklar bu tür cabalar ve diğer bazıları da bu tür beklenti-ler içinde olsa bile, ben milli gücümüzün tüm unsurlarını alt ederek Türkiye'yi yeniden Sevr'e mahkum edebilecek bir gücün mevcut olduğunu veya olabileceğini düşünmüyorum. Türk milleti ve devleti güçlüdür. Hep ifade ediyorum, kendimizi güçsüz görmeyelim. Emelleri ve hayalleri olanlar olabilir Ancak biz onların bu hayallerini söndürme güç ve kararlılığına sahibiz.

Anlamı: **Ne re de n ge lirse ge lsin S e v r'e ge ç it v e r-**

162 Kitabın son düzeltmelerini yaptığım Ocak 2007'ye kadar bunlar ortaya çıkarılmadı, Orgeneral Büyükanıt yargı ve toptum önünde hesap sormadı

Bunlar çok mu güçlüydü, dışardan mı yayın yapıyordu, Türk müydü, yabancı istihbarat kuruluşlarından destek mi alıyordu, tarikatçı mıydı, neydi, niçin ortaya çıkarılmadı, bilinmiyor.-HC

meyeceğiz. Bunu isteyenler var, ama hayal görüyorlar. Bunu yakında anlayacaklar. **Ba zı y e r l e r i e l e g e ç i r s e l e r d e , m i l l i**

gücün tüm unsurlarını alt edemezler. Böyle bir güç yoktur. Ordu'nun komutası artık bende. **Türk i y e 'y i k e s i n l i k l e**

Sevr'e mahkum ettirmeyeceğim. (İlk kez emekli değil, görevdeki bir komutan hem de en üst komutan Sevr'i telaffuz ediyor ve böyle bir tehlike olduğunu, izin vermeyeceğini söylüyor) Org. Büyükanıt: Kıbrıs'ta önemli bir askeri güç bulundur-maktayız. (...) TSK birliklerinin adil ve kalıcı bir barış sağlanma-dan Ada'dan çekilmeyeceği, Genelkurmay ve hükümet yetkilileri tarafından açıklanarak devlet politikası haline gelmiştir. Biz de bu politikanın asker olarak takipçisi olacağız.

Anlamı: Avrupa Birliği "Kıbrıs'tan Türk askeri çekilsin" dese de, önce kalıcı barış sağlanmalıdır. Bu konuda hükümet söz vermiştir ama biz asker olarak bu sözü sıkı biçimde takip edece-

ğiz. **(AKP 'nin ilk Dış İleri Bakanı Yaşar Yakış da, Türk Ordusu'nun işgalci olarak adlandırılacağını söylemiş, Annan referandumu sırasında Türk ordusu aleyhine Kıbrıs'ta AB fonları destekli propagandalar yapılmış, şimdiki Cumhurbaşkanı M.Ali Talat da bunlara destek vermişti. -HC) 156[163]**

CUMHURİYET DÖNEMİNDE NE Mİ YAPILMIŞTIR?..

YANIT: "H AY KÖR OL ASIL AR! .."

AKP Hükümeti döneminde, kimi yetkililer Mustafa Kemal Atatürk'ü ve yaptıklarını alaya almak ve küçültmek için, "Cumhuriyet döneminde ne yapıldı ki?" biçiminde sorular sormaya başladılar.

3 Kasım 2002 seçimlerinde iktidara gelen AKP'ye daha sonra Genel Başkan olan Recep Tayyip Erdoğan, 157[164] Onuncu 163 Cevizoğlu, Hulki, "Bölünmeye Hazır Türkiye İstiyorlar", Yeniçağ Gazetesi, 30 Ağustos 2006, s.8.

164 AKP seçimkazandığında, Recep Tayyip Erdoğan Genel Başkan değildi. Ama buna rağmen, seçimdeki oy pusulalarında adı "genel başkan" ola-

Yıl Marşı'ndaki "Demir ağlarla ördük, anayurdu dört baştan" di-zelerini eleştirmek için, "Demir ağlarla ördük dediler. Ne ördünüz laftan başka? Ama bak, biz örüyoruz, öreceğiz inşallah" dedi. 158 [165] Erdoğan, iki yıl önce de (genel seçimden bir gün önce), aynı eleştiriyi yapmıştı: "Onuncu Yıl Marşı okumakla Türkiye raylarla donanmıyor. Bu işler lafla olmuyor. Marşı oku, demir ağlarla ör! Neyi ördün yahu, neyi?" 159 [166]

Bu sözlere yanıt yıllar öncesinden, ta 1962'den geliyor!

Falih Rıfki Atay, "*Bir Gece Karanlığında İdi*" başlıklı makalesinde şöyle yanıt veriyordu o günkü ve bugünkü:

"Ey benim sevgili vatandaşlarım, bugünkü Türkiye'de iyi adına ne varsa Atatürk devrinde yapılmıştır; kötü adına ne varsa asırlardan kalmadır ve sizin gayretlerinizi beklemektedir. Bu memlekette bugün bile:

- Ne yapılmıştır 27 yılda? diyorlar. Hay kör olasılar!

O tarihte memleketten kovulan Yunanlılar'ı getirseniz de, gittikleri yerleri gösterseniz onlar bile demez bunu!

Atatürk'e, ondan da fazla Atatürkçülüğe inanın. Sıfırdan bugüne kadar ne yapılmışsa o imanla yapılmıştır, bundan böyle de ne yapılacaksa o imanla yapılabilir!.."160[167]

UYURG EZER

H Ü KÜ MET E

İNGİLİZLERDEN

NOTA!

MUSTAFA KEMAL'İN SAMSUN'A ULAİMASI İngilizler'!

ciddi bir endişeye sevk etti. Kendilerine Çanakkale'yi dar eden ve "*Çanakkale geçilmez?*" sözünü tarihe yazdıran bu Türk gene-

rak yazıldı!.. Erdoğan o tarihte siyasi yasaklı idi. Seçime giremediği için milletvekili de olamamıştı. Sonradan hem mil etvekili, hem genel başkanve hem de başbakan oldu!..-HC.

165 AKP Konya mitingi, 21 Mart 2004.

166 Çölaşan, Emin, "*Tayyip Bey'in Demir Ağlar Takıntısı*", Hürriyet Gazetesi, 24 Mart 2004, s.5.

167 Atay, Falih Rıfki, "*Bir Gece Karanlığında İdi*", Kemalizm (Atatürk Ülküsünün Bayraklaşan Adıdır) Dergisi, Türkiye Kemalistler Teşkilâtı'nın Fikir ve Yayın Organı, Yıl:1, Sayı:3, Ekim 1962, s.5.

ralinin Anadolu'ya gitmesinden kuşkulanan Karadeniz itilaf Orduları Başkomutanı General Milne, Savunma Bakanlığı'na bir nota verdi:

"Dokuzuncu Ordu'nun bir teşkilât olarak dağıtılmış olduğu anlaşılmiş iken, buraya bir genel müfettiş ve bir kurmay başkanı

ile büyük bir kurmay heyetinin niçin Sivas'a gönderildiği anlaşıl-mamıştır."

Mustafa Kemal ise, İstanbul Hükümeti'ne gönderdiği ilk şifreli telgrafında, İngilizler'in mütareke koşullarına aykırı olarak

"ulusal haklarımızı çiğnediğini" belirtti ve "İngilizler, Mahalli Hükümetin haberi olmaksızın Samsun'a 100 kadar asker ve savaş

malzemesi çıkardı" dedi.

İİGALCİLERİ arkasına alan yerli Rumlar, Trabzon'da-

ki Pontus faaliyetlerini Merkez Ortodoks Rum Kilisesi'nde büyük bir hızla sürdürüyordu.

Atina'da yapılan toplantılarda Amerikan heyeti (Westermann, Montgomery, White)

Karadeniz'deki Rumlar'ı "Yunanistan'la birleşin" diye kışkırtıyor, ancak "İmdilik birleşme uygun değil Müstakil bir Pontus Rum Cumhuriyetikurmamız daha doğrudur" yanıtını alıyordu.

Bu arada, İzmir işgalini protesto eden Türkler telgraflar ve mitinglerle halkı uyandırmaya devam ediyordu.

Bir ha be r...

İstanbul

e le k trik le a y dınla tı-

la c a k

İstanbul'un

elektrikle aydınlatılması

için Belediye ile Elekt-

rik İirketi arasındaki

müzakerelerin

devam

etmekte olduğu açık-

lanmıştır.

Henüz

bu

hususla kat'î bir karara

varılmamıştır.

(İstiklâl Harbi Gazetesi, 22

Mayıs 1919)

İstanbul Hükümeti'nin "uyurgezer" olması halkı durdurmu-yordu. Osmanlı başkentinde birçok semtte binlerce kişi mitinglere koşarak, ulusal dayanışmayı pekiştiriyordu.

Üsküdar'da 30 bine yakın insanın toplanması, daha büyük

mitinglerin de habercisi idi. Kadınlarımız mitinglerde hep öne çıkıyordu. Kürsüye çıkan

Sabahat Hanım, binlerce erkeğe "ses-siz mi kalacağız" diye soruyordu:

"Vatan için dökülen kanlara hürmet edilmiyor. İşte hayatı, ruhu Türk olan İzmir'i, bugün bir hayat koparır gibi birer birer Konya'mızı, Bursa'mızı, hatta evet, bütün güzellikleriyle nazarları

celp eden çok sevgili İstanbul'umuzu da isteyecekler!

O zaman bu hayatımıza zehirli tırnaklarını takıp, her fırsatta bizi biraz daha ölüme yaklaştıran bu kahir kuvvetler karşısında yine böyle sükûn ve tevekkül ile mi yaşayacağız? Ben buna hayır diyorum!.."

Sabahat Hanım'ın bu yürekli çıkışının ardından söz alan Doktor Ferruh Niyazi Bey de aynı heyecanı sürdürdü:

"Tarihte hiçbir milletin idam edildiği vaki değildir, ölenler bile dirilirken, yaşamakta bulunan bir millet hiçbir zaman ölme-yecektir. Hakkımız gasp edilecek olursa çocuğumuzla, kadını-mızla, erkeğimizle hepimiz öleceğiz."

Üsküdar meydanındaki miting kürsüsüne gençler de çıkıp

konuşuyordu. Söz, Üsküdar Lisesi öğrencilerinden Mazhar'a geldi:

"Elimizde top yok, tüfek yok, silâh yok, bir şeyler yok. Fakat bunların hepsinden kıymetli bir kalbimiz var. Türk'ün kanı kaynıyor. Kalbi her zaman vuruyor. Biz yaşamak için daima hazırız ve yaşamak için ölmeye yemin ettik!.."
80 BİND EN 200 Bİ NE...
22 Mayıs 1919, Perşembe.. Bir, bin oluyor; binler, onbin..

Binlere binler katılıyordu. Üsküdar'daki 30 bin kişinin yanı sıra, Kadıköy'de de 20 bin kişi toplanıyor, Fatih Camii önünde toplanan 80 bin Türk, Sultanahmet'te 200 bine ulaşarak rekoru tamamliyordu.

Bahar yağmurlarının başladığı Mayıs ayında, yağmurlar altında mitingler sürüyor, Halide Edip mitingden mitinge koşuyordu. İddetli yağmur altında halka hitap eden konuşmacılar, Büyük Sultanahmet Mitingi öncesi Kadıköy'de, siyah yas bayraklarıyla örtülü belediye balkonuna çıkarak halkı şöyle uyarıyordu.

Gazeteci Fahrettin Bey:

*"Düşman sesi duymak istemezsek,
kardeş sesidir uyan bu sesten.*

*Kalkınca görür ki, akşam olmuş,
vaktiyle uyanmayan bu sesten.*

Bizim artık Avrupa'ya emniyetimiz(=güvenimiz) yoktur."

20 bin kişi, hep bir ağızdan:

"Kahrolacaklar!"

İair Hüseyin Suat Bey:

"Türkler birlesiniz, nifak ve şifakı(=bozgunculuk ve bölücülüğü) bırakınız."

Münevver Saime Hanım, bugünlere de ders olacak biçimde:

"Her Türk'ün söylemek istediği fakat niçin bilmem, yüksek sesle söylemekten çekindiği birkaç sözü ben açıkça söylemek isterim. 161[168]

Evet, açık söylüyorum kardeşlerim!

Aldatıcı kaynakların yaydıkları haberlere inanmayın. Bizim tamamıyeti mülkiyetimizi muhafaza edecekler! Fakat, hangihudut dahilinde? Bu tasrih edilmedikçe (=açıkça belirtilmedikçe) Türkiye'de sulh (=barış) mümkün olmayacaktır. Ben bu kanaat-

168 Orhan Pamuk'un "çekinmeden söylediği ile Münevver Saime Hanım'ın "çekinmeden söylediği arasında ne kadar fark var!..-HC.

teyim. İsyân etmeyecek bir Türk kalbi de tanımıyorum.

Efendiler, az söylemek (=konuşmak), çok iş görmek(=yapmak) zamanı gelmiştir. Biz yalnız ağlıyoruz. Ağlamaklakazanılacak hak, hiçkırıklarımızı dinleyecek kalp yoktur."

Biz y a l n ız a ğ lı y o r u z .

A ğ l a m a k l a k a z a n ı l a c a k h a k ,

h ı ç k ı r ı k l a r ı m ı z ı d i n l e y e c e k k a l p y o k t u r ! .

Münevver Saime Hanım, âdeta, İzmir'in işgalinde yerli Rumlar'ın duygularını anlatan

Yunanlı yazar Rodas'un "Ba'sü-badelmevli (=yeniden diriliş'li) sözlerine yanıt veriyordu:

"Yarab! Ben kardeşlerime değil, önce sana sesleniyorum.

Vatanın felâketi karşısında bir genç kızın feryadını dinle! Bu ağlayan anneler, şehitlerin annesi; bu boynu bükük genç kadınlar, fedakarların genç eşi; şu hıçkıran yavrular, askerlerin yetimleri değil mi? Böyle necip kavme gözyaşı döktürmekte hikmet ne?

(...)

Bir millet yok edilemez. Tarihin sayfasına kendini yazdı-ranlar varolmak şerefine ulaşmış demektir. Milletler için de ba'sü-badelmevt var. İşte Lehistan... Milletimizin yok edilebile-ceğine inananlar aldanacak. Heyecanlarımız, kanlarımız söndürülse bile, göğsümüzde milletten yapılmış bir kap var ki, onda bir düşmanın ne ihtiras, ne korkusu yaşar.

(...)

Ben, kendi özgürlüğü gasp edilmiş bir milletin kızı olarak, istiklâlime nasıl yürüyeceğimi söyleyeceğim.

Oğlum bana, 'Ben neyim?' diye ilk sorduğu gün, ona se-malardan haykıran bir melek gibi, 'Büyük tarihli bir Türk'sün' diye sesleneceğim. Bu ses, bu hayırlı ses, onun ruhunda ne fırtınalar hazırlar. Ninnisini söylerken, bugünleri yanık sesle ruhuna ser-peceğim. Ona büyük Türk ırkının şarkılarını terennüm edeceğim.

Kundağına mimarların yaptığı bu abideleri işleyeceğim.

Masallarda Fatih'leri, Yavuz'ları anlatacağım. Mendilinde, kitabında, cüzdanında, fesinde hep İzmir'ler görecek.

ölürken ona, babamdan kalan altın kakmalı kılıcı, rafta sarılı duran bayrağı bir miras olarak vereceğim. Ve kulağına gizli bir vasiyet söyleyeceğim. İşte o günden itibaren, galiplerin taktı-

ğı zincirler çözülmeye mahkumdur. Çünkü o gün oğlumun kalbine ettiklerim hürriyet çiçekleri olarak açacak, kızıl isyan olarak taşacak.(...)"

Halide Edip de, "aldatıcı kaynakların" yaydığı haberlerin moralleri bozmak ve teslimiyeti sağlamaya yönelik olduğunu vurguladı: "*Yalan haberlere inanmayınız.*" 20 bin kişi: "*İnanmıyo-ruz.. İnanmıyoruz!..*"

AYNI GÜN, bir İngiliz generali, Merzifon'a gitmek üzere bir Amerikan gemisi ile Samsun'a ulaştı. Durumu yakından izleyen Mustafa Kemal, İngilizlerin Anadolu'nun içlerine yayılmasına karşı İstanbul Hükümetini uyardı. Yunus Nadi de, hapisten çıkmış, Yenigün gazetesini çıkarmaya başlamıştı.

"AĞLAYAN MİNARELER ALTINDA YEMİN EDİNİZ.

BAYRAĞIMIZA İHANET ETMEYECEĞİZ.." Bu sözleri duyan 200

bin Türk, Sultanahmet Meydanı'nı büyük bir işgal protesto alanına çevirmişti.

Kadıköy mitinginden bir gün sonra, İstanbul Sultanahmet Meydanı'na akan ikiyüz bin Türk, İzmir'in işgalini kutlamak için sokaklardan İzmir limanına akan yerli Rumlara ve tüm dünyaya cevap veriyordu.

50'nin üzerinde sivil kuruluş (cemiyetler), öğrenciler ve siyasi parti üyelerinin de dahil olduğu 100 bin Türk'ü Sultanahmet Meydanı'ndaki tarihi yapıların arasında bir araya getirmişti.

Kum gibi kaynayan bu yaşlı ve mutsuz Türk kalabalığı

kadınlardan, erkeklerden, yaşlılardan, gençlerden, askerlerden, subaylardan meydana gelmişti. (...) Bütün meydanları, evlerin balkonlarını, ağaçların üstlerini, camilerin duvarları ile kubbelerin üstlerini, minarelerin şerefelerini ve damları doldurmuştu.162[169]

İstiklâl Harbi Gazetesi'ne göre ise meydan, "mahşere" dönmüştü.163[170]

169 Dinamo, Hasan İzzettin, a.g.e., C.2, s.216.

170 İstiklâl Harbi Gazetesi, 24 Mayıs 1919, 8.1. (Gazeteye göre meydandaki kalabalık 100 bin, Halide Edip'in aktardığına göre 200 bin kişi idi. Bakınız: Matemi anlatmak için siyah tüllerle kaplanan Türk bayraklarının donattığı meydandaki pankartlarda şunlar yazıyordu: Türk hürdür, esir olamaz.

Hak isteriz. 2 milyon Türk, 200 bin Rum'a feda edilemez.

Yaşamak istiyoruz. Müslüman ölmez ve öldürülemez.

Halide Edip'ten önce kürsüye çıkan şair Mehmet Emin,

"Ey Avrupa, ey Amerika, bunun mesuliyeti sizin olacaktır" diyerek, işgal altında bile henüz tam birlik olamayan Türkler'e, "önce aramızdaki nifakı öldürelim" çağrısında bulundu. Daha sonra kitleyi, Tevfik Fikret'in şiiriyle coşturdu:

*"Zalimin topu var, güllesi var, kal'ası varsa,
Hakkın da bükülmez kolu, dönmez yüzü vardır."*

"MİLLETLER DOSTUMUZ, HÜKÜMETLER DÜİMANI-

MIZDIR." sözleri ile bugüne kadar yaşayacak bir özlü sözü(vecizeyi) söyleyecek olan öğretmen Halide Edip, tarihe geçecek çıkışlarından birini yapmak için, siyah yas örtüleriyle örtül-müş kürsüye emin adımlarla geldi:

"Kardeşlerim, evlatlarım!.."

Meydan coşkuyla dalgalanmaya başlamıştı:

"Ruhu göklerde olan 700 senelik şanlı tarihimiz, bu mina-relerden bugün Osmanlı tarihinin faciasını seyrediyor. Bu muazzam, bu tarihi meydanda zafer alayları tertip eden ecdadımızın ruhu bizi seyrediyor. Dünyanın öbür ucuna at süren nâmağlup Müslüman tarihinin bedbaht bir kızıyım. Bugün de dünkü kadarkahraman ve talihsiz Türk milletinin anasıyım. Millet nâmına, ecdadımızın bizi seyreden ruhlarına yemin ediyorum. Bugünkolları kesilmiş olan Türk'ün kalbi, eski cesaret ve şecaatini(=yiğitliğini) kaybetmemiştir. Yemin, ediyorum ki Osmanlı sancağına, tarihine hıyanet etmeyeceğim.

Kardeşlerim, evlatlarım,

Osmanlı toprağında böyle muazzam, böyle tarihi bir gün Adıvar, Halide Edip, a.g.e., s.32. -HC)

belki bir daha idrak etmeyeceğiz. Evlatlarım, öyle bir gün olur dahir daha toplanamazsak, içimizde ölenler olursa, Türk'ün istiklâlbayrağıyla mezarı üzerine geliniz. Benimle beraber yemin ediniz.

Türkiye'nin istiklâl ve hak hayatını alacağı güne kadar hiçbir korku, hiçbir meşakkat önünden kaçmayacağız."

İngilizler'in havadan uçakla izledikleri Sultanahmet Meydanı'nı hınca hınç dolduran yüzbin Türk yemin ediyordu:

"Vallahi... Vallahi..."

**"7 0 0 se ne nin ta rihini, a ğla ya n mina re le r a lt ında
y e min e diniz. Ba y ra ğımı za , ec da d ımızın na musuna
iha ne t e t me y e c e ğiz. Bu uğurda c a n v e rme k te n ç e -
k inme y e c e ğiz!.."**

Aylar sonra "*Kemal'in askerleri*" ilerlemeye başladığı zaman, bu ifadeler şöyle olacaktı:

"Türk ve İslâm Ordusu, Türk ve İslâm Ordusu!

Sen ewelâ Kılıç Arslan'ın elinde harekete geçmiş bir ecel, Fâtih'in elinde yerinden oynamış bir zelzele, Selim'in elinde de hiddetinden kükremiş bir arslan gibi giderdin.

İimdi de git. Türk ve İslâm Ordusu, ecelden bir kasırga gibi, intikamdan bir zelzele gibi, Selim'den kalmış bir arslan gibi git!

(...)

öyleyse aziz ordu, atacağın güllerde bin senenin ağırlı-

ğı, ateşlediğin barutlarda bütün o muazzez yerlerin yakıcı şiddeti, saplayacağın süngülerde milyonlarca aile tel'inlerinin kahredi-ci kudreti bulunsun.

Sebatını(=kararlılığını) mağrur kayalardan, savletini(=ileri atılma, saldırı) kızgın yıldırımlardan, dehşetini coşmuş nehirler-den al."164[171]

Miting sona erdikten sonra bir heyet, Harbiye Nâzın İevket Turgut Paşanın eşliğinde saraya giderek Vahidettin'e halkın 171 Eski, Mustafa, a.g.e., 1998, s.66 ve 358.

isteklerini bildirdi, Padişah ise gelen heyete şu öğüdü verdi: Ağzımızı açalım bağıralım, sesimizi yükseltelim. Fakat elimizi kaldırmayalım."165[172]

YIL 2006:

"DİK DURACAĞIZ AMA DİKLEİMEYECEĞİZ!"... Başbakan Recep Tayyip Erdoğan, AKP'nin İstanbul 2. Olağan il Kongresi'nde "AB dayatmalarına" karşı çıkarken şöyle konuştu:

"Biz dik duracağız ama dikleşmeyeceğiz, anlayışımız bu."166[173]

2006 yılında tartışma yaratan bu sözler ilk değildi. Tayyip Erdoğan, iki yıl önce de aynı sözleri kullanmış, ama bu kadar dikkat çekmemişti. Erdoğan AKP'ye katılımlar nedeniyle İstanbul'daki Cevahir Sosyal Tesisleri'nde düzenlenen törende de,

"AK Parti gerilim politikaları üzerine siyaset yapmayı isteyen parti değildir.(...) AK Partililer olarak her zaman dik duracağız ama hiçbir zaman dikleşmeyeceğiz

Aslında bu Türk Milleti'nin onurlu duruşudur" dedi!.167[174]

TARİHİ SULTANAHMET MİTINGİNDEKİ coşkuyu sür-

dürmek için birçok semtte daha açık hava toplantıları yapılması

kararlaştırıldı. Ancak, ikiyüz bin Türk'ün tepkisini gören İngilizler, mitingleri yasakladılar.

SAVAİLLERDEN yorgun düşmüş Türk milleti halsiz, me-

calsiz olmasına ve tüm engellemelere karşın yeniden çarıklarını

ıslatıyor, yola çıkmak için kepekli undan yol ekmekleri hazırlı-yordu.

172 25 Mayıs 1919 tarihli (8007 numaralı) İkdam Gazetesi'nden aktaran Celâl Bayar (Bakınız: a.g.e., Cilt 6, s.100.)

173 Anadolu Ajansı'nın haberi, 17 Haziran 2006, Bakınız:
www.hurriyet.com.tr/gundem/4600457.asp?gid=71.

174 TC Başbakanlık Basın Merkezi'nin haberi, 4 Ocak 2004, Bakınız
www.bbm.gov.tr/modules.php?name=News&file=article&sid=23.

Çocuklarının matemi ile saçları ağaran yaşlı babalar, kardeşlerinin yası ile hırslanan gençler, kocaları önceki savaşlarda şehit olduğu için dul kalan kadınlarımız ölüm ve namus arasında kararlarını vermek üzereydi:

"Ya istiklâl ya ölüm!.."

"Ulusal yas" (Millî matem) sürerken, okullar kapatıldı, 3 bine yakın muallim ve muallime (bay ve bayan öğretmen), "İanlı bir biçimde Ölmeye her an hazırız" diyerek toplu yemin ettiler.

"Türk e v lâ tla r ını hak sızlık la ra k a r şı İsy a n hisle ri İle yetiştireceğiz!.."

YUNAN GAZETELERİ, psikolojik savaşı sürdürürken ilginç bir propagandaya başvurdu: "Türkler'in damarlarında Rum kanı var!.." Yunan askeri propagandasına göre, Türkler aslında Rum oluyordu!.. Bu propagandanın amacı, Türkiye'de Rumlar'ın Türkler'den daha kalabalık olduğu, yani aslında, işgal edilen bölgelerin Rumlar'a ait olduğu ve geri alındığı savı idi.

TARİH:

KASIM

2004

...

Fransa

Cumhurbaşkanı

Mitterrand, Avrupa Birliği (AB) kapısında bekleyen Türkiye hakkında çok tartışılan bir açıklama yaptı: "Aslında hepimiz Bizans-
'in çocuklarıyız!.."

Bu söz, "Hepimiz kardeşiz" anlamında değil, "Bizim Bizanslı olduğumuz biliniyor, ama siz Türkler'in ataları da Bizanslıdır. Türklükle övünmeyin" anlamında söylendi. Biraz daha derinleştirirsek, "AB üyeliği için istediklerimize boşuna itiraz etmeyin" demek oluyordu.

Tıpkı, işgal dönemindeki Yunan propagandasının devamı idi:

"Türkler'in damarlarında Bizans kanı var!.."

Türkler, 20. yüzyılda olduğu gibi 21. yüzyılda da *"tarihsizbırakılmak"* isteniyordu..

Avrupa'nın "bilimselırkçılığının politik silah olarak kullanılması karşısında Türk bilim insanlarının sesi örtülüyordu. Doğrusu şuydu:

"Bizans'tan 2.400 yıl önce Türkler İstanbul'da yaşıyordu.."

Yani, aslında Bizanslılar Türk çocukları olabilirdi!.."168[175]

YABANCI PARASIZLA SATIN ALINMIŞ DERNEKLER

TE VE DERNEKLER

"Yabancı para-

sıyla satın alınmış der-

neklerin

etkinliklerine

ve bu gibi gazetelerin

zararlı yayınlarına son

verilmelidir,

(özellikle

subayların ve memurla-

rın bu gibi derneklere

üye olmaları kesinlikle

yasaklanmalıdır.)"

Mustafa

Kemal

(1919)169[176]

İİBİRLİKÇİ YERLİ -BASIN ise, tehlike karşısında halkı

uyarmıyor, yabancı sermayeye ve hükümetin lütuflarına bel bağlayıp, çanak

yalayıcılığı yaparak İngiliz işgali istiyordu. "Özü sözü doğru, siyasi Osmanlı gazetesi"(!)

sloganıyla yayınlanan ALEMDAR (Bayraktar, Önder!..) adlı gazete, bu hainliğini "işgal

bayraktarlığına" kadar götürmüştü, işgalin ana sorumlusu İngilte-

175 Araştırmacı Halûk Tarcan'a göre, "Bu konudaki bir belge yaklaşık ikinci bin tarihli, Erenköy yazıtıdır. Asla Hıristiyan olmamış olan Konstantin'in Doğu Roma İmparatorluğu'nu kuruluş tarihi 395'tir. Demek ki, ön atalarımız İstanbul'da, Bizans'tan 2395 yıl önce mevcuttur."

Bakınız: Cevizoğlu, Hulki,

"Chirac 'Türk Çocuğu' Çıktı", Yeniçağ Gazetesi, 23 Kasım 2004, s.1

176 Mustafa Kemal'in 20-22 Ekim 1919 tarihli "Amasya Mülakatı" ya da

"Amasya Protokol eri" diye bilinen belgedeki sözleri. Toplam 5 Protokol'ün 4.sü olan bu belge "gizli" olduğu için, diğerlerinin aksine imzalanmamıştır.

Bakınız: Atatürk'ün Bütün Eserleri. Cilt:4, a.g.e., s.348. (Türkçeleştirme bana ait-HC)

re'yi övmek için bin bir yola başvuruyor, "İngilizler'in bizi hiçbir zaman çelme takıp sendeletmediğini" ileri sürerek şöyle yazıyordu:

"İngilizleri istiyoruz..

Türkler'in kendi güçleri ile adam olmalarına imkân yoktur.

Bu acı ama hakikattir. Yatağıımıza serilmeden önce, bir kere daha Türkler ellerini İngiltere'ye doğru uzatmalıdır. Zaten 3

gündür şehrin her tarafında, Türkiye'nin İngiliz mandasına terk edilmesi için imza

toplaniyor, *imzalar 40 bine* ulaşmıştır.

Türkler'i ancak İngiliz idaresikoruyup, kurtarabilir."

"Dünyada
insan diye yaşa-
mak
isteyenler,
insan olmak vasıf-
larını ve kudretini
kendilerinde gör-
melidirler.

Bu
uğurda her türlü
fedakârlığa
razi
olmalıdırlar Yoksa
hiçbir medeni mil-
let, onları kendi
sirasında ve sa-
fında görmek is-
temez."

M usta fa

Ke ma l

(1 9 1 9) " 170[177]

Mustafa Kemal, bu alçaltıcı sözlere Nutuk'ta tarihi yanıtverecekti: "Yetersiz (âciz) ve korkak insanlar, herhangi bir yıkımkarşısında Ulus'un da duraksamasına ve çekingen bir durumagelmesine yol açarlar. Güçsüzlük ve duraksamada (beceriksizlikve tereddütte) öylesine ileri giderler ki, sanki kendi kendilerini 177 Görgülü, İsmet, Dr., a.g.e., s.188

alçaltırlar. Derler ki: 'Biz adam değiliz ve olamayız! Kendi kendimize adam olamayız. Varlığımızı, bağılsız(kayıtsız) koşulsuz(şartsız) olarak yabancı bir devletin eline bırakalım.' Balkan Savaşları'ndan sonra ulusun, özellikle ordunun başında bulunanlar da, başka biçimde, ama gene bu anlayışla iş görmüşlerdi.

Türkiye'yi, böyle yanlışı yollarda dağılma ve yok olma uçu-rumuna sürükleyenlerin elinden kurtarmak gerekir. Bunun için bulunmuş bir gerçek vardır, ona uyacağız. O gerçek şudur: 'Türkiye'nin düşünen kafalarını büsbütün yeni bir inançla(imanla)donatmak. Bütün ulusa sağlam bir iç gücü(mânevîgüç)vermek.

" 171 [178](Parantezleri ben ekledim.-HC)

**Hük üme t v e ordunun ba şı nda buluna n la ra At a -
türk 'ü n y a nıtı buy du.'..**

"Kendini ve Türkler'i küçük görme" eski bir âdetti aslında.

Osmanlılar'ın son dönemlerinde, Batı'nın etkisiyle gelişen bu

"kimliksizleştirme" ve "Batı kimliğini benimseme", neredeyse çağdaş bir değer olarak

toplumun damarlarına şırınga edilip, uyuşturulmuştu. Bunun yazılı bir anlatımını da "93 Harbi" denen 1876-77 yıllarındaki Türk-Rus Savaşı döneminde, Anadolu Ordusu Başkumandanı Mareşal Gazi Ahmed Muhtar Paşa'nın özel kalemi denebilecek görevdeki Mehmed Arifin kitabında görüyoruz.

*"Zannederim biz de adet haline gelen kendini küçük görme, şefkat dilenme gibi pısrıklıklar, bir şahsın edep ve terbiye-sinin delili sayılmakta. Bu sebepten, iş erleri saydığımız zincirsizaslanlar karşısında o kadar küçülmüşüz ki, tarihi değil, yakındahayat kaynağımız olan imanımızı da buhara çevirerek bütün bütün yok olacağız."*172[179]

178 Nutuk (Söylev), a.g.e., s.310.

179 Arif, Mehmed, a.g.e., s.18.

DÜNK Ü VE BU GÜN KÜ ALİ KEMALLER 173[180]

Kurtuluş Savaşı'nda emperyalizme hizmet eden satılık, ki-

ralık ya da doldurma kalemler deyince en başta **Ali Kemal, RefiCevat Ulunay, Refik**

Halit ve Sait Molla akla gelmektedir.

Bir örnek olarak Ali Kemal'i anlatmak yeterlidir.

Ali Kemal'in asıl adı AliRızadır, 1869'da İstanbul'da doğdu. 1.Dünya Savaşı sonrasında, İstanbul işgal altındayken, Milli Mücadele aleyhindeki yazılar yazmış, ama işgal kuvvetlerine dost bir yazar ve-politikacı olmuştur.

Mandacılık ve ihanetin sembolü olarak ünlenmiş, bu nedenle adı Artin Kemal'e çıkmış, bugünkü mandacıların önderi olmuştur. Gazeteci ve yazarlığı ile tanınmasına rağmen, bunların yanı sıra Damat Ferit Hükümetlerinde Milli Eğitim ve içişleri Bakanlıkları da yapmıştır.

Hayatı hep yurt dışında geçiyor. 1869'da İstanbul'da do-

ğuyor ama henüz 17 yaşındayken Paris'e gidiyor(1886). Sonra, Cenevre, İstanbul (1 yıl), Halep, İstanbul (2 yıl), Paris, Brüksel, Mısır ve Londra. İngiliz'le evlendi. (İngiliz ajanı rahip Frew ile çok yakındı. Atatürk Nutuk'ta bunun da haince faaliyetlerini anla tmaktadır.) İngiliz Muhipleri(Dostları) Cemiyeti'nin "onur üyesi"

idi.

Hayatı sürekli kaçma-kovalama ile geçiyor. Bu fizîker, olduğu gibi, düşünsel olarak da böyle. Vur-kaç taktiği içinde bir hayat sürüyor. Gazeteciliği sırasında sahtecilik ve "intihalin" de kötü örneklerinden birini oluşturuyor. Fransız basınında yayınlanan röportajları çevirip, İkdam Gazetesi'ne göndermiş, bunları

kendi özgün röportajları gibi yutturmuştur. Gazetecilikteki bu sahtekarlıkları da Hüseyin Cahit tarafından ortaya çıkarılmıştır.

180 Cevizoğlu, Hulki, *"Dünkü ve Bugünkü Ali Kemaller"*, Başbakanlık Atatürk Kültür, Dil ve Tarih Yüksek Kurumu-Atatürk Araştırma Merkezi Başkanlığı

tarafından düzenlenen "Doğumunun 125.Yılında Ulu önder Mustafa Kemal Atatürk Uluslararası Sempozyumu'nda sunulan bildiri", TDK Salonu, Ankara, 16 Mayıs 2006. O tarihte hazırladığım bu metin için, Hasan Pulur'dan (Mil iyet, 28 İubat 2002, 26 Ekim 2005) ve Turgut Özakman'dan da (Özakman, Turgut, "Vahidettin, M.Kemal ve Mil i Mücadele",

Türkiye'de (İstanbul'da) olabildiği sürelerde bir şeyler kapıyor: 1.Damat Ferit Paşa Hükümeti'nde Eğitim Bakanı (Maarif Nazırı), 2.Damat Ferit Hükümeti'nde ise İçişleri Bakanı (Dahiliye Nazırı) oluyor!..

Atatürk Samsun'a çıktığı gün İçişleri Bakanlığı koltuğunda oturuyor, ilginçtir, yaklaşık bir ay sonra, 26 Haziran 1919'da görevinden istifa ediyor!.. Bakanlık görevleri ile değil, İkdam, Peyam ve Peyam-ı Sabah gazetelerindeki Milli Mücadele karşıtı ve hakaret dolu yazılarıyla öne çıktı, ün yaptı. Mustafa Kemal'in ordudan azlini sağladı.

Kendisini linçe kadar götürecektir, işgalcileri savunan Milli Mücadele aleyhindeki yazıları, halkı tahrik ediyordu. Ders verdiği Darülfünun Edebiyat Fakültesi'nde siyasi tarih derslerindeki tahrikleri, 31 Mart olaylarına kadar gitti. 31 Mart kalkışmasını bastırmak üzere Selanik'ten gelen Hareket Ordusu'ndan korkarak yeniden Paris'e kaçtı (1909).

4 Kasım 1922 tarihinde İstiklal Mahkemesi'ne çıkarılmak üzere Ankara'ya götürülmek üzere evinden alındı. Ama, İzmit'te 1. Ordu Karargahında Komutan Sakallı Nurettin Paşa'ya teslim edildi. 6 Kasım'da Paşa ile görüşmesinden dışarı çıkarken, bina dışında bekleyenler tarafından **linç e dildi** .

İçişleri Bakanı olduğu sırada, Redd-i İlhak ve Müdafaa-i Hukuk gibi yeni kurulan milli örgütlerin telgraflarının çekilmesini yasaklar ve Yunanlılar'la **çatışmaya** başlamış olan Milli Kuvvetler'in bastırılıp dağıtılması için genelge yayımlar. Hükümet, işgalin protesto edileceği İstanbul'daki mitingleri yasaklar.

Y a z ı l a r ı n d a n b a z ı a l ı n t ı l a r :

- "Kurtuluşumuza son darbe, bu (milli) harekettir."

(Peyam, 29 Ekim 1919)

- "M.Kemal ve Rauf Bey ikbal hırsı içindedirler. Siyasetten habersizdirler. Milli

Kuvvetler, ateş olsalar, cirimleri kadar yer yakarlar." (Peyam, 14 Kasım 1919)

- 'Kuvayi Milliye ancak çetecilik yapar, vurur, kırar, geçirir.'" (Peyam-ı Sabah, 2 Mart

1920)

- "Milli Teşkilatı yok etmek, millet için var olma mesele-

sidir. Dahildeki Müslümanlar bilmelidir ki, o alçaklarakarşı çıkanlar dine, halifeye, millete, unutulmaz hizmetlerde bulunmuş

olacaklardır." (Refi Cevat Ulunay, Alemdar, 4 Nisan 1920)

- "Büyük Millet Meclisi, küçük heriflerin eseridir"

(Peyam-ı Sabah, 28 Mayıs 1920)

- "Anadolu'nun henüz istilaya uğramayan yerlerini M.Kemaller'den, Ali Fuatlar'dan, o ipsiz sapsız, akılsız fikirsiz zorbalardan, canilerden temizlemelidir. Kan, can, mal ne

pahasına olursa olsun, temizlenmelidir!" (Peyam-ı Sabah, 5 Ağustos 1920)

- "Anadolu Türkler'i şeriat hükmüne ve Padişah fermanı-na dayanarak, bu

şaklabanlarahadlerini bildirmelidir." (Peyam-ı

Sabah, 13 Nisan 1920)

- (Ankara'da TBMM'nin açıldığı tarihte, İstanbul'da Kuvayi Milliyeciler'i yargılamak için Divan-ı Harp'ler kurulur.

İki gün sonra, 25 Nisan'daki yazısı:) İdam! İdam! M.Kemal cezasını bulacak!" (**Nemrut Mustafa Paşa'nın başkanlığını**

yaptığı Harp Divanı, 11 Mayıs'ta M.Kemal'i idama mahkumeder.)

Ali Kemal 'in oğlu büyükelçi Zeki Kunalp'tir .

Zeki Kunalp babasının linç edilmesinden 20 yıl sonra Dışişleri Bakanlığı'na girdi, Türkiye'nin Bern, Londra ve Madrid büyükelçi-liklerini yaptı. (Eşi 1978'de ASALA tarafından Madrid'de öldürüldü.) (Ali Kemal'in torunu, Zeki Kunalp'in oğlu, Selim Kunalp de Türkiye'nin Stockholm Büyükelçiliğinden sonra Seul Büyükelçiliğini sürdürmektedir.)

Ali Kemal, Hürriyet ve İtilaf Partisi'nin önde gelen rinde n biri idi. Bu parti 1911'de, İttihat ve Terakki iktidarını devirme i çin kurulmuştu. İçinde din a da mla r ında n, e n k e s k i n B a t ı y a n l ı l a r ına k a d a r p e k çok kişi vardı.

Hürriyet ve İtilaf Partisi, 13 Ekim 1919 tarihinde hükümete bir muhtıra vererek, Kuvayi Milliye'nin "milli kuvvetler" değil, Kuvayi Bagiye yani, "asi kuvvetler" olduğunu vurguladı ve buna göre önlem alınmasını istedi. Hükümet de, bu parti ile İngilizler'in desteğini arkasına alarak Milli Mücadele'ye karşı yerel ayaklan-

malar çıkararak, çete hareketlerini destekledi:

Adapazarı Olayları (Ekim 1919), İeyh Recep Olayı (18

Ekim 1919), Birinci Anzavur Ahmet Ayaklanması (25 Ekim-30

Kasım 1919), Birinci Bozkır Ayaklanması (27 Eylül-4 Ekim 1919), İkinci Bozkır

Ayaklanması (20 Ekim-4 Kasım 1919)

Ali Kemal, İçişleri Bakanı olduğu dönemde, Atatürk'ün Samsun'a çıkışından 6 gün sonra (25 Mayıs'ta), Mustafa Kemal-

'in "cebren ve mahfuzen" geri gönderilmesini emretti.

Ali Kemal ile Hürriyet ve İtilaf Partisi, 16 Mart'ta İstanbul 'un işgaline de çok sevinir. Ancak bir üzüntülerini v ar d ır: "Bu işgal bir önlem nite li ğinde dir v e g e - c ik mi ştir!..."

Ali Kemal'in gazetesi Peyam-ı Sabah'da, Kuvayi Milliye'ye karşı hükümet bildirisini ve fetvalar yayınlanır. Bunlar İngiliz, Fransız ve Yunan uçaklarıyla Anadolu'ya atılır. Bu fetva ve bildirimler-deşöyle deniliyordu:

"Paşa hta n izinsiz ola ra k istila c ıla ra k a r ş ı d i - re ne n milliy e t ç ile ri te k te k v e y a topluca öldürme k , din ge re ği ve göre v idir. Bu u ğurda öle nle r ş e hit, öldüre nle r ga zi sa y ılır."

BUGÜN KÜ ALİ KEMALLER

Bugünkü Ali Kemallerin sayısı daha fazla. Bunlar AB ve ABD ile işbirliğinin "kayıtsız koşulsuz" savunucuları olarak ortaya çıkıyorlar:

"Biz adam olmayız. Kendimizi yönetemeyiz. Kanunlar çı-karamayız. Kendi kendimize uygarlaşamayız. Ancak AB dayatması (sopası) ile bir şeyler yapabiliriz. İnsan hakları o

zaman yürürlüğe girebilir."

Yabancıların "kanun zoruyla tarih yazma" komedisini destekleyerek, düşünce özgürlüğü adı altında PKK ve sözde Ermeni soykırımını iddiasını destekliyorlar.

(...)

Birlik ve beraberliğimizin simgelerinden Milli Marşımızı

karalayarak, tam tersi propaganda yapıyorlar, "Milli Marş'ın sözleri bölücü" diyebiliyorlar!..

Milyonların gözünün içine bakarak, televizyon canlı yayınlarında, *Türk Silahlı Kuvvetleri'nin adı değişmelidir*" diyerek,

"Türkiye Silahlı Kuvvetleri" adını önerebiliyorlar!..

Genelkurmay Başkanı Org. Hilmi Özkök'ün bile, "Terör örgütü, AB vasıtasıyla isteklerini Türkiye'ye dikte ettiriyor" demek zorunda kaldığı 2005'deki Genel Değerlendirme toplantısındaki konuşmasına rağmen, PKK'nın siyasallaşmasını açıkça savunabiliyorlar!..

"PKK terör örgütü değildir" diyen belediye başkanlarına;

"Kürdistan'ın başkenti Diyarbakır'a geldim" diyen AB müfettişlerine, milletvekillerine;

"Ermeni soykırımını yoktur, diyemezsiniz" diyen AB ülke-rine destek çıkıyor, açıkça savunuyorlar!..

Terör örgütü başı Öcalan'ın affedilmesini isteyebiliyor, terörle mücadele etmek için çıkarılmak istenen yasaları engellemek için ise, ellerinden gelen propagandayı yapıyorlar!..

Avrupa Birliği fonlarından sürekli olarak beslenip, onun propagandasını yapıyorlar!..

Oysa Atatürk: "İunu bilmenizi isterim ki" diyordu;

"Biz, emperyalistlerin pençesine düşen bir kuş gibi yavaş

yavaş, sefil bir ölüme mahkum olmaktansa, babalarımızın oğlusıfatı ile vuruşa vuruşa ölmeyi tercih ediyoruz."

Türk Vatanını değil, başka vatanları seviyorlar; elden çıkması tehlikesine aldırılmıyorlar. Oysa bakınız vatan şairimiz Namık Kemal ne diyor:

"Vatan bize kılıcımızın ekmeğidir. Bir millet, vatanını

sevmezse çok zaman geçmez, vatanını, vatan sevgisiyle doluolan başka milletlerin istilasını altında görür."

Bu topraklarda, Ali Kemallere karşı Mustafa Kemaller'in sayılamayacak kadar çok olduğuna ve dip dalgası olarak şahla-nan bu yurtseverlerin, Atatürk'ün kurduğu Cumhuriyeti sonuna kadar yaşatacağına inanıyorum.

"İngiliz parası bu-

rada Türkiye'yi mahvetmek için harcanır."

Mustafa

Kemal

(1919)174[181]

"İNGİLİZ DOSTLARI", hedeflerine ulaşmak için bir cemiyet (sivil toplum kuruluşu-STK) kurarak örgütleniyor, işgal ve İngiliz bayraktarlığı yapan sözde Türk basınına (Alemdar Gazetesi, Sabah Gazetesi ve Türkçe İstanbul Gazetesi) destek oluyordu. "İngiliz Muhipleri (İngiliz Dostları) Cemiyetinin kurucularından Sait Molla, Anadolu'daki tüm belediye başkanlarına telgraflar çekerek, şu isteklerde bulundu:

"İngiliz taraftarlığı kuvvetlendirilmeli ve süratle yayılmalı-dır. Türkiye için tek kurtuluş yolu İngiliz idaresi altına girmektir.

Bu maksatla Cemiyet'in şubeleri kurulmalı ve İngiliz taraftarlığını yaymak için gayret sarf edilmelidir."

YABAN CI PAR ASI YLA SA TIN ALIN AN BAN KA
VE H ABERL Eİ ME İİR KETL ERİ

"Tam

bağımsızlık

demek, elbette siyasa, maliye, ekonomi, adalet, askerlik, kültür... gibi her alanda tam bağımsızlık ve özgürlük demektir. Bu saydıklarımın herhangi birinde bağımsızlıktan yoksunluk, ulusun ve ülkenin geçek anlamıyla bü-

181 Mustafa Kemal'in 15 Ekim 1919'da Amerikan basınına (United States Press) yaptığı açıklamadan. (İngiliz Dışişleri Bakanlığı Arşivleri, 406/41, 1

No: 140/5) Bilâl N. İmişir'den (İngiliz Belgelerinde Atatürk, 1919-193H) akl Atatürk'ün Bütün Eserleri, Cilt:4, a.g.e., s.314.

tün bağımsızlığından yoksunluğu demektir.(...)

Eğer ulusumuz bunu

kabul etseydi, bunu kabul

edecek eğilimde olsaydı, iki

yıldan beri savaşmak hiç de

gerekli olmazdı.

Daha

Ateşkes

An-

*laşması'nın ertesinde sus-
kunluk durumuna geçilebilir-
di."*

Mustafa Kemal (1921)175 [182]

2000'Lİ YILLARIN BAİLARI... Artık bilinçlenen Türk halkı, eğer böyle olacaktıysa, biz bu Kurtuluş Savaşı'nı niçin yaptık?"

diye sormaya başladı. İşte Atatürk de, yukarıdaki sözü ile aynı durumu dile getiriyordu, bugünleri gören dehası ile...

AB Dostlarının kurdukları dernekler, vakıflar, açık toplum enstitüleri, AB fonlarından açıkça maddi destek alıyor ve sürekli Avrupa Birliği bayraktarlığı yapıyordu. Yabancılara karşı "cesaret" yerine "esareti" yeğleyen bu kesim, "ekonomideki teslimiyeti"; *"Yaşasın yabancı sermaye giriyor!. Küresel sermaye bizi tercih ediyor, biz güçlü bir ülkeyiz"* yalanları ile örtüyordu!..

Bu yalanları söyleme gereği niçin duyuluyordu?.. Bir insan nefes alıp, ekmeğini yediği ülkesinin teslim olmasını niçin isterdi?..

Bu sorunun yanıtını ararken, yaşanan gerçekleri tarihe kaydedelim..

IMF akrebinin kısılcacında sıkışan Türkiye, ekonomik bağımsızlığını yitiriyor; AB'nin Gümrük Birliği'ne üye olmasından dolayı da, 2006 yılı sonundaki zararı, yaklaşık 200 milyar dolara ulaşıyordu!., özelleştirme adı altında, stratejik kuruluşlar ve tesisler ile ekonominin can ve kan damarı bankalar yabancılara 182 Nutuk (Söylev), a.g.e., s.302.

eline geçiyor; tüm haberleşme sistemi yabancılara denetimine giriyordu.

Recep Tayyip Erdoğan başkanlığındaki AKP'nin iktidarda 4. yılını tamamladığı 2006 yılı sonunda, yabancılara tarafından satın alınan Türk bankalarının durumu şöyle oldu:

Türk Ekonomi Bankası, Fransız BNP Paribas ile ortak oldu;

Dışbank, Fortis'e satıldı;

Denizbank, Dexia'ya satıldı;

Finansbank, Yunan milli bankası NBG'ye satıldı;

Garanti Bankası'nın yüzde 25,5 payı GE'ye satıldı;

Yapı Kredi Bankası, Koç-UniCredito'ya satıldı;

C Bank, İsrail bankası Hapoalim'e satıldı;

İkerbank, Kazakistan bankası Turana satıldı;

Tekfenbank, Yunan bankası EFG'ye satıldı;

MNG Bank, Lübnanlı Hariri ailesine satıldı;

Adabank, Kuveyt bankası The International Investor'a satıldı;

Akbank'ın yüzde 20 payı, Oyakbank, Alternatif Bank ve Halkbank ise sırada bekliyor, satışları son aşamaya geldi.

2006 Eylül sonu bilanço verilerine göre, bankacılık sektöründeki 460 milyar YTL'lik

aktifin yaklaşık 120 milyar YTL'lik kısmı yabancıların denetimine geçmiş oldu!..

Borsa üzerinden "take over" denilen "ele geçirme" yöntemiyle büyük hisseleri yabancıların eline geçenler bunların dışında.

GSM denen cep telefonu (ya da, kablosuz telefon) ağının yanı sıra kablolu telefon hizmeti veren Türk Telekom şirketi de yabancı denetimine girdi. Bu özetle şu anlama geliyordu: Yabancıların denetiminden geçmeden Türkiye'de Türkler, birbiriyle telefon görüşmesi yapması mümkün değildir!.. Tıpkı, neredeyse yabancıların denetiminden geçmeden bankalar üzerinden para hareketi yapmanın mümkün olmaması gibi!..

"Türk" adını taşıyan devletin *Türk Telekom'unu*, Lübnanlı Hariri Ailesi satın aldı. Artık "*Hariri Telekom*" ya da "*LübnanTelekom*" denmesi gerekirken, Türk adı da onlarda kaldı. (Durumu bilmeyen sade vatandaşlar, bu şirketi Türkiye'ye ait sanmak-ta devam edecekti.)

Özel şirkete aitken TMSF (Tasarruf Mevduatı Sigorta Fonu) adlı devlet kurumunun yönetimine geçen Telsim adlı cep telefonu şirketi de İngiliz şirketi Vodafone'a satıldı!.. Bu şirket, Yunanistan'da da faaliyet gösteriyordu. Ancak, orada "tele-kulak skandalı" nakarışmış ve ceza almıştı. Vodafone adlı İngiliz şirketinin suçu, Yunan Genelkurmayı, Başbakanı ve 4 bakan dahil pek çok resmi kuruluşun telefonlarını yasa dışı olarak dinlemeye almasıydı!..

İimdi bu şirket Türkiye'de faaliyet gösteriyor:

"Yaşasın yabancı sermaye geldi!. Bizi seviyorlar!.. Biz de büyük ülke oluyoruz!.."

ASKERİ ÇÖKERT ME PROPAG AND ASI I..

"İNGİLİZ SEVERLER" çalışmalarını yoğun biçimde sürdürürken, "*Yunan severleri*" de boş durmuyordu. Fener Rum Patrikhanesi'ne bağlı İzmir Metropoliti Hrisostomos, yanına müftüyü de alarak, mahalle mahalle dolaşıyor ve Yunan işgalini güzel göstermek için yoğun çaba harcıyordu.

Bir gazete haberi...

İapka dükkânlarına hücum!

İZMİR- Yunan işgalinin

başlaması

ile

şehrimizdeki şapka dükkânlarına hücum olmuş, bir tek şapka kalmamış, hepti satılmıştır.

(İstiklâl Harbi Gazetesi,
27 Mayıs 1919)

AYDIN DÜİTÜ!..Tarih 27 Mayıs 1919, Salı.. Türkiye

aleyhindeki propaganda çalışmaları çok yönlüydü ve sonuca ulaşıyordu. Bunlardan biri de, Türk subaylar aleyhindeki söylentileridi. Henüz internet olmadığı için bugünkü "İnternet dedikoduları" yerine "söylentilerden" yararlanıyordu düşman.

Ona yataklık eden Hürriyet ve İtilaf Partisi'nin propagandası sonucu Aydın, İtalyanlar'ın açtığı yoldan ilerleyen Yunanlılar tarafından işgal edilmişti.

Fiziki ve askerî direnci kıran manevi yolu açan **Hürriyetve İtilaf Partisi**'nin propagandasında şu yalanlar söyleniyordu:

"Mukavemet hakkındaki teşviklere kapılmayınız. Felâket getiriri. Memleketimizde subayların bir dikili ağacı yoktur. Onlar, şimdiden sonra subay kalamayacakları için milleti kendi emellerine alet etmek istiyorlar. Onlara uymay ınız.

Almanlar, Avusturyalılar, Bulgarlar müttefikimiz olduğu halde biz itilâf Devletleri ile başa çıkamadık. İimdi biz mi üç bu-

çuk kişi ile çıkacağız? Biz hükümetten daha mı iyi biliriz? Elbette bize zararı var ki, hükümet sükûneti emrediyor."

Bugünkü durumda Hürriyet ve İtilâf Partisi'nin yerine istediğiniz bir partiyi koyun, kampanyayı o yapıyor olsun. Yukarıdaki sözleri de, ABD ya da AB'nin (veya Rusya'nın) sömürgeleştirme, Türkiye'yi teslim alma isteklerine direnenlere karşı söylüyor var-sayın. Bakalım arada fark var mı?..

Kampanya halk arasında çok başarılı oluyordu, istiklal Harbi Gazetesi'nin verdiği habere göre176[183], kahvehanelerde pinekleyen insanlar bile, önlerinden geçen Türk subayını göstererek, "Bunların yüzünü görmeyelim de İngiliz mi, Moskof mu, Yunan mı kim geleceks gelsin!" diyecek kadar ileri gidiyordu.

Bu yüzden, Aydın'ın işgali sırasında, o günkü gazete haberlerine göre;

183 İstiklal Harbi Gazetesi, 28 Mayıs 1919, s. 1.

"hiçbir olay çıkmamıştı!.."

Aydın'ın düşmana teslim olması sırasında, kimi zengin Türkler evlerine Yunan bayrakları çektiler!..

TARİH 17 KASIM 2005... İki gün önce, Hakkâri'nin İemdinli ilçesinde bir kitapçının bombalanması üzerine olaylar çıktı.

Protesto gösterileri Yüksekova'ya da sıçradı. Buradaki gösteriler, 3 kişinin ölümüyle sonuçlandı. 17 Kasım'daki cenaze törenine yaklaşık 40 bin kişi katıldı; hükümet polise "müdahale etmeyin"

emri verdi; polisin müdahale etmediği cenaze töreninde devlet otoritesi yerle bir edildi, Abdullah Öcalan posterleri ve *PKK sembolleri* eşliğinde sloganlar atıldı; terör örgütü ülkenin bir ilçesini teslim aldı.

Törenin ardından Başbakan Erdoğan, "Olay çıkmamıştır" açıklaması yaptı!..

Devletin egemenliği ve yasalarının uygulanamadığı cenza-ze kalabalığı üzerinde iki adet F-16 savaş uçağı alçak uçuş yaptı.. Bu, belirli kesimler tarafından eleştirildi, "*barışa(!) darbe*" bi-

çiminde değerlendirildi.. Dönemin Kara Kuvvetleri Komutanı Orgeneral Yaşar Büyükanıt, "*Kasten uçurmadık, ama ihtiyaç olursauçurulur da*" dedi.177 [184] Hava Kuvvetleri Komutanı Orgeneral *Faruk Cömert* de, "*Türk F-16'larını görenlerin gurur duymaları*

gerekirdi" biçiminde çok anlamlı bir açıklama yaptı.178 [185]

"*Türk Or-
dusu, senin tari-
hini yüksek tu-
tan,
bugünkü
varlığını
koru-
yan, bağımsızlık
yolunu açan ve
aydınlatan kut-
sal bir kahra-
manlık
kurulu-*

184 Hürriyet Gazetesi (*Nur Batur'un röportajı*), 23 Kasım 2005, 8.1.

185 Milliyet Gazetesi (*Fikret Bilâ'nın röportajı*), 24 Kasım 2005, s.1.

şudur.

Askerleri

sev.."

Atatürk

(1929)179[186]

YIL 2006... TSK'YI ÇÖKERTME OPERASYONU!... Henüz

Genelkurmay Başkanlığı'nı devralmamış bulunan Kara Kuvvetleri Komutanı(KKK) Orgeneral Yaşar Büyükanıt üzerinden Türk Silahlı Kuvvetleri'ni(TSK) çökertme operasyonu başlatıldı. Orgeneral Büyükanıt'ın Genelkurmay Başkanı olmasını istemeyen çevreler(!) dışardan teknoloji destekli kampanya başlattılar, internet üzerinden yürütülen kampanyayı herkes "bilecek kadar tahmin ediyor" ancak, İftiramerkezine ulaşıp yasal işlem başlanamıyordu. Bu iddialar önce "*Büyükanıt Sabataist-dönme*" biçiminde başladı, sonra Cumhuriyetin bir savcısı(!) tarafından ünlü

"İemdinli iddianamesi"ne farklı biçimde girdi. Van Cumhuriyet Savcısı Ferhat Sarıkaya180[187], KKK Org. Büyükanıt'ı "*örgüt kurma, yargılamayı etkilemeye teşebbüs, sahte belge düzenlemekve görevi kötüye kullanmak*" ile suçladı. Aynı savcı, bir süre Önce Hizbullah tarafından öldürülen Diyarbakır'ın çok sevilen Emniyet Müdürü Gaffar Okkan'ı da "asker vurdu" ifadesini de "ciddi"

buldu ve iddianameye koydu.181[188]

Aynı tarihlerde, eski Deniz Kuvvetleri Komutanı Oramiral İlhami Erdil de, "yolsuzluk" suçundan yargılandığı için, komutanlara atılan iftiraların daha büyük kuşku yaratma olasılığı vardı.

"Büyükkanıt'a yönelik suçlamalar içeren İemdinli iddianamesi ve 186 Âfet İnan, A, Prof. Dr., Medenî Bilgiler ve M. Kemal Atatürk'ün El Yazıları, Sadeleştirerek Yayına Hazırlayanlar: Prof. Dr. Ali Sevim, Prof. Dr. Azmi Süslü, Doç. Dr. M. Akif Tural, Atatürk Kültür, Dil ve Tarih Yüksek Kurumu Atatürk Araştırma Merkezi Yayını, Ankara, 2000, s.422.

187 Sonra AKP Hükümeti tarafından görevinden alındı ve Adalet Bakanlığı Hakim ve Savcılar Yüksek Kurulu tarafından meslekten ihraç edildi.-HC
188 Mil İyet Gazetesi, 7 Mart 2006, 8.1, manşet.

bazı AKP'lilerin buna destek vermesi TSK'daki sıkıntıyı artırdı. Konuya sabah saatlerinde değerlendiren Genelkurmay Başkanı Orgeneral Özkök, akşam saatlerinde görüştüğü Erdoğan'a TSK sistemli bir şekilde yıpratılıyor. Olayın kısa süre içinde çözülme-sini bekliyoruz' mesajını verdi."182[189] Ana muhalefet Partisi CHP'nin Genel Başkanı Deniz Baykal, durumu "**Orduya darbegirişimi**" olarak nitelendirdi.183 [190]

Orgeneral Büyükkanıt'ın görevi devraldığı önceki Genelkurmay Başkanı Orgeneral Hilmi Özkök dönemi de çok çalkantılı geçti. Bu dönemde, Türk Ordusu'nun etkinliği ve onuru çok tartışılır oldu. Org. Özkök, kendisini "*demokrat* olarak nitelendiriyor, toplumun "masaya yumruğunu vur" diye beklediği anlarda "*Biz,masaya yumrukla değil, beyinle, bilgiyle, hukukla vururuz*" diyordu! Aykırı düşüncelere tepki gösterirken de "Çok aykırı fikirlerle karşılaşabilirsiniz. Hele bu fikirlere vatan haini bir düşünce gibi çok iddialı bir önyargıyla yaklaşırsanız, fikirlerden istifade marjı-nı daha başlangıçta sınırlamış olursunuz. Asimetri yaratacak fikirlerden ürkmeyiniz. İçinizden birinin aklına gelen ve sizlere başlangıçta oldukça sıra dışı gelen bir fikir çözümün anahtarı

olabilir" diyordu.184 [191] Ama, kimi zaman kendisinin aklına gelen şaka yollu fikirler, "çözümün anahtarı" olmak yerine çok ters sonuçlara yol açtı. Bunun bir örneği, 25 Ağustos 2006'da, Kara Kuvvetleri Komutanları devir teslim töreni sonundaki kokteylde yaşandı. Gazetecilerin sorularını istekle yanıtlayan Cumhurbaşkanı Ahmet Necdet Sezer'e işaret parmağını uzatarak, "Efendim, sizi kurtarmam için bir işaretiniz yeter" biçimindeki sözleri çok büyük gerginlik yarattı. Sezer, Özkök'ün yüzüne bile bakmadan,

"*Ben kendimi kurtarıyorum. Kurtarılmaya da ihtiyacım yok!. Konuş-mamın dozunu da bilirim*" yanıtını verdi.185 [192] Eski Genelkurmay Başkanı Emekli Orgeneral Hilmi Özkök'ün, Kıbrıs'taki ünlü Annan Referandumu öncesindeki, "Hiç böyle çelişkiye düşmemiş-

189 Cumhuriyet Gazetesi, 7 Mart 2006, 8.1.

190 Yeniçağ Gazetesi, 7 Mart 2006, s.1

191 Ocaktan, Mehmet, "*Özkök, Statükocular İçin Zararlı Bir Paşaydı...*", Yeni İafak Gazetesi, 29 Ağustos 2006, s.13; Cevizoğlu, Hulki, "*GenelkurmayBaşkanının Yüzüğünün Sırrı*", Yeniçağ Gazetesi, 12 Eylül 2006, 8,1.

tim. Evet de, hayır da demem"; ve ABD'nin Büyük Ortadoğu Projesi kapsamında Kuzey Irak'ta Kürtleri koruyan tutum ve Türkiye için tehlikeli gelişmeler karşısında da "Durumun değiştiğini kabul etmeliyiz" sözleri toplumun önemli bir kesimi tarafından "etkisiz-lik" olarak yorumlandı.

Emekli Org. Özkök, görevi boyunca kamuoyu önünde AKP Hükümeti ve Başbakan Recep Tayyip Erdoğan ile hiç "uyumsuzluk" göstermedi. Hatta, "Hükümet ile şiiir gibiyiz"186[193] sözleri çok tartışıldı. Anıtkabir'deki bir törenden ayrılırken Başbakan Erdoğan gazetecilerin önünde kendisine "Hocam!" diye hitap etti..

Orgeneral Yaşar Büyükanıt'ın Genelkurmay Başkanı olmasından sonraki ilişkiler de ise durum değişti. AKP Manisa Milletvekili iken TBMM Başkanı seçilen Bülent Arınç, laiklik tartışmaları sırasında Büyükanıt'a "Nezaketsizlik!"187[194] diye yanıt verirken; "Org. Özkök emekli olurken çok ağladığını"188 [195] açıkladı.

AB VE ABD'NİN, PKK ÜZERİNDEN TÜRKİYE'Yİ BÖLME

GİRİİMLERİ.. Türk emniyet güçlerinin ülke bütünlüğüne büyük tehdit oluşturan teröre (PKK'ya) karşı mücadelesini de -AB baskılarıyla-engelleme girişimlerinde bulunuldu, sık sık. İemdinli, İrnak ve Mart 2006 sonunda Diyarbakır'da kışkırtmalar (provokasyonlar) yaşandı. Ülke bütünlüğüne yönelik bu kalkışma(isyan) girişimlerinde polise silah kullanmak yasaklandı. Gazetelere yansıdığı biçimiyle, polis "sapanla" taş atmak durumunda kaldı!.. Daha sonra da, yakıp yıkan, Molotof kokteylleri ile otobüsleri binaları yakan PKK'lılara karşı point bali boya tabancası düşünölmeye başlandı!..

193 Özkök, kimi sohbetlerinde basına yansıyan bu sözlerin doğru olmadığını söyledi.-HC

194 Sabah Gazetesi, 6 Ekim 2006, s. 19.

195 Milliyet Gazetesi, 6 Ekim 2006, 8.1, manşet.

ABD'nin Kürdistan haritası

TESADÜFÜN BU KADARI!.. Türkiye'yi bölerek bir Kürdistan çıkarma girişimleri sürerken, büyük bir projeye imza atıldı: BTC Projesi.. Yani, Bakü-Tiflis-Ceyhan petrol boru hattı projesi..

Azerbaycan petrolünün Avrupa'ya taşınması için başkent Bakü'den başlayan boru hattı, Tiflis üzerinden Türkiye'de Adana'nın Ceyhan ilçesine kadar geliyordu. 1.774 kilometrelik boru hattının üçte ikilik büyük bölümü (1.074 kilometresi) Türkiye'den geçiyordu.189[196] BTC Konsorsiyumu(Ortaklığı) şirketinin yüzde 40'lık payına İngiliz millî petrol şirketi BP

(British Petroleum) egemendi. Türkiye olmazsa olmayacak bu boru hattında bizim payımız ise sadece yüzde 6,5 idi!.. Asıl ilginçlik ve tesadüf(!) ise, boru hattının güzergâhında yatıyordu. Avrupa'yı besleyen ve ABD ile İngiltere'nin egemen olduğu petrol boru hattı, sözde Kürdistan olarak düşünülen sınırla neredeyse tıpa tıp aynıydı!..

Acaba, boru hattı geçerken "taşa gelmesin" diye mi, böyle bir hat çizilmişti?. Yoksa "taşagelmesin denen tehlike başa gelsin" diye mi düşünülmüştü, mütteliklerimiz tarafından?.. İki harita arasındaki benzerlik bu kadar "tesadüf (!) olabilir miydi?. Üstelik yapılan anlaşmaya göre, "Türkiye, boru hattını korumada zaafiyet 196 BOTAİ, Petrol-İş Yayını:102, İstanbul, 18 Ocak 2007, s.78.

gösterirse, 'uluslararası bir güvenlik kuruluşu' korumaya gelecekti!." Yani silahlı bir İngiliz-Amerikan gücü ülkemizde koruma yapacaktı!..190 [197] ATO (Ankara Ticaret Odası) Başkanı Sinan Aygün ise, BTC kısaltmasını "*Bölünmüş Türkiye Cumhuriyeti* olarak tanımlıyordu.

MUSTAFA KEMALİN 1929'DA Türk Ordusu için söylediği,
Kutsal bir kahramanlık kuruluşudur" sözü ve "Askerleri sev!.."

buyruğu boşuna değildi. Bu söz, Mehmetçiğin, Mustafa Kemal'in de kahramanlaştığı Çanakkale Savaşı'ndaki kahramanlığından geliyordu:

"Sabah nöbet yerinde ne var, ne yok kontrol etmek venöbettekileri değiştirmek için bir başka manga gönderildi. Birazsonra, yeni giden manga çavuşu şaşkın bir vaziyette geri geldi.

'Yüzbaşım, bütün nöbetçiler şehit olmuş, ama çavuş nö-beti bırakmıyor..'dedi.

Yüzbaşı ile beraber ben de gittim. Gerçekten de Çavuş

nöbette idi. Bir kayanın üzerine abanmış, parmağı tetikte, gözleriaçık, bütün dikkati ile ileri bakıyordu. Bir mermi alnından girmiş,arkadan çıkmıştı! Sırtı kan içinde idi. Alnından akan kan gözçukurlarından aşağı yaş gibi damlamıştı. Önce silahını alalımdedik, bırakmadı. Yüzbaşı geldi, eliyle çavuşun omuzuna doku-narak, 'Sen görevini yaptın. Nöbetin bitti..' dedi.

İlaştırtıcı bir şey oldu. Çavuşun parmakları çözüldü, yavaşça kayıp sırt üstü uzanıverdi.. Kimbilir, şehit orada hâlâ nöbette idi... "191[198]

MALTA SÜRGÜNLERİ... İngilizler vatanseverlerin tepkisi-

ni azaltmayı umarak ittihatçıları ve generalleri Malta Adası'na gönderiyordu. Aynı zamanda, Rumlar'ı ve Yunanlılar*ı gücen-dirmemek için, İstanbul'un Fatih Sultan Mehmet taraf ından fethi 197 Bu gerçeği, eski BOTAİ Genel Müdürlerinden Mete Göknel Ceviz Kabuğu programında canlı yayında açıkladı. Bakınız: Ceviz Kabuğu Programı, Kanaltürk Televizyonu, Ankara, 9 İubat 2007, saat 22.30.

198 Ayhan, Aydın, a.g.e., s.304.

kutlamaları yasaklanıyordu.

2000'li YILLAR... Avrupa (Birliği) yetkilileri, Türkiye'de kentlerimizin "düşman işgalinden

kurtuluş günleri"nin yasaklanmasını istiyor, kimi Türk (!) gazeteleri de "temsili düşmanı canlandıracak kişi bulunamıyor" diyerek, "kurtuluş günlerinin ikellik olduğunu" yazarak destek veriyordu!..

"Hamidiye Kahramanı" Rauf Bey, ulusal direnişe katılmak için Anadolu'ya geçerken, Mustafa Kemal "mitingler devam edecek" diye genelge yayınladı.

MUSTAFA KEMAL:

"HÜKÜ MET, YABANCILARIN EL İND E ESİR-
DİR"

Bazı Türk paşaları İngilizler tarafından Malta'ya sürgün edilir ve Türk hükümeti seyrederken, Mustafa Kemal Paşa sey-retmiyordu. Erzurum'daki 15.Kolordu Komutanı Kâzım Karabekir Paşa'ya şifreli bir telgraf göndererek, "Türk Hükümeti'nin yabancıların oyuncağı" olduğunu vurguluyor ve şunları söylüyordu:

"İtilâf Devletleri'nin millî istiklâlimizi ve devletimizi idamamahkûm etmekte oldukları anlaşılmıştır. İstanbul'daki Türk Hükümeti de, yabancı kuvvetlerin elinde esir bulunmakta ve İstanbul şehri de kuvvetle işgal altındadır"

9.Ordu Müfettişi Mustafa Kemal, Türk Hükümeti için "âde-ta, kuşatılmış bir kale içinde mahsur kalmıştır" diyordu.

"ANADOLU'DA GİZLİ TEİKİLAT KURULSUN!..," Mustafa Kemal telgrafında, ulusal mücadele için "gizli direniş örgütü" kurulmasını istiyordu:

"Anadolu'daki devlet memurlarının itimat edilecek şahıs-larla işbirliği hâlinde gizli olarak teşkilatlanmaları gerekmektedir.

İstiklâlimizi temin için bu şekilde yapılacak çatışmalarda ve mücadelede esas ödev askerlere düşmektedir.

Milletin esaretten kurtarılması, hâkim ve müstakil olaraktopraklarımızda yaşayabilmesi, ancak azimkar ve namuslu ellerinmilleti kısa ve doğru yoldan müdafaa-i hukuk ve istikbâle şevkiyle kabil olacaktır.

Rumlar'ın sahillere yanaşmaları ihtimaline karşı köyler silahlandırılma!., bu gibi sarkmaların yurdun içine doğru yayılması

karşısında ateşle mukabele edilmeli ve sahillerdeki depolardabulunansilâhlar gizlice içlere doğru kaçırılmalıdır."

Damat Ferit Hükümeti ise, aynı anlarda, Yunan Ordusu ile savaşılmamasını, düşmanın yurdun içinde ilerlemesi durumunda Türk askerinin o kadar geri çekilmesini(kaçmasını!) emrediyor-du!..

İşgal askerleri yurdun içlerine doğru ilerledikçe, Anadolu'daki yurtsever direnişçiler, içişleri Bakanlığı'na başvurarak "nasıl davranacaklarını" soruyor, direniş emri bekliyordu. Oysa, "direniş" için emir bekledikleri kişi Rum'du, içişleri Bakanlığı'nda Anadolu'daki kaymakamların muhatabı bakanlık müsteşarı idi ve işgal altındaki ülkenin bakanlık müsteşarı ise Rum'du, "işgale direnmeyin" emri veren içişleri Bakanı Ali Kemal'in müsteşarı da, işgalcilerin destekçisi bir Osmanlı Rum'u idi. Hükümet, her fırsatta işgalciler lehine gösteri yapan "içimizdeki Rumlar'ı" zaten açıkça destekliyordu.

Hayatın içinden bir
haber..

Kadınlara yasak

Ramazan-ı

İerifte

bütün devlet dairelerinde
memurlar saat birde vazir-
feleri başına gelecekler ve
akşam beş buçukta evleri-
ne döneceklerdir.

Diğer taraftan polis
müdüriyeti de bir tebliğ
neşretmiş

ve

Ramazan

süresince kadınların Direk-
ler Arası'nda dolaşmaları
men edilmiştir. İehrın eğ-
lence yerlerine yaklaşı-
mayacak olan kadınların
Fatih ve Beyazıd tarafla-
rında dolaşmaları serbest
bırakılmaktadır.

Geceleri parklarda
oturmak da yasak edilmek-
tedir.

(İstiklâl Harbi Gaze-
tesi, 2 Haziran 1919)

İNSAN YAİARKEN FARK EDEMİYOR... Nasıl düşmana

alet ediliyor; içindeki küçük gözükten kavgalar, düşünce ayrılıkları düşman tarafından nasıl kullanılıyor; zenginler nasıl durumu fark etmiyor, ya da "parayı vatandan daha çok önemsiyor"...

Bugün olduğu gibi, işgal günlerinde de susturulmaya çalı-

şılan birkaç vatansever-ulusal gazetenin uyarmasına karşın, akıp giden günlük yaşam içinde işgal de "*normalleşiyordu!..*"

Ülke uçurumun kenarına değil, içine düşmüşken dahi par-

ti kavgaları sürüyor, herkes birbirini suçluyordu. İttihatçı-itilafçı

kavgası görünümünde, İngilizler'in isteği ile ittihatçılar yargı

önüne çıkarılıyor, susturuluyordu. Böyle bir ortamda Giresun'da yayınlanan Işık

Gazetesi'nde İbrahim Hamdi Bey'in ibret verici bir başyazısı yayınlandı:

**"ZE NG İNLE RİM İZ 'İHANE TLİ UY KUDA ' DE V AM
E Dİ Y ORLAR..**

İzmir'e karşı vazifemiz iki telgraftan mı ibaret kalmalıydı?

İstanbul Hükümeti böyle bir zamanda da gazeteleri yine sansürbaskısında mı bulundurmalıydı? İstanbul halkı da buna baş eğmeli miydi? İmdiye kadar Yunanlılar denize dökülmemeli miydi-ler? Zenginlerimiz hâlâ iktisadi ihanetli uykularına devam mı et-

meliydiler?

Emin olunuz, bunu bir Bulgar yapmazdı. Varna'sına Yunan'ı bastırmazdı Sofya'sında Yunanca konuşturmazdı.

Bu zilletlere boyun eğen bizler bilmeliyiz ki, ilk kademe atılmıştır. İkinci Kademe Ayasofya'ya haç taktıracaktır. Milli fela-ketlerimizin silsilesini, leşimiz bir mezbeleye atılınca kadar takip edeceğiz.

Vücudumuza saplanan süngü, düşmanlarımıza, harekete geçmeye hazırlıklı olmadığımızı gösterdi. Kalbimize vurulacak ikinci darbe ise, harekete muktedir olamayacağımızı bildirerek, Türklüğü ve İslâmlığı mahvedecektir.

Ondan sonra sizler, aypare kartalları, dinin dostu, mürşidigözüken din düşmanları, paralarınızı hangi kasada saklayacak, hangi İslâm'ı bulacaksınız? Ne çare ki, çürük çarpık ruhlarınız veihanet dolu kalplerinize benim için nüfuz imkan haricinde. Sizedoğru yolu göstermek için elimde riya, şeytanet meşalesini taşımalıyım ve sizlere ölümsüz gılman, iaşeler, ambarlar, baklava-lar, börekler dolu bir cennet açmalıyım. Fakat onlar geçti...

Yağmalar, dolgun işkembeler, mazi masal oldu.

İster istemez takibine mecbur olduğumuz iki yol var: Al-çakça ölüm, namuslu ölüm ve hayat."

"Gü-

neydoğu'da

30-40

köyü

olan

ağalar

var. Bu düzen

mutlaka

yıkıl-

malı."

Bülent

Ecevit (16 Ni-

san

2006)192[199]

199 Rahmetli Başbakanlardan Bülent Ecevit'in kurduğu ve onun başkanlığına toplanan "Ulusal Uzmanlar Kurulu"nun 16 Nisan 2006, Pazar günü "Kütüphane

Ev'deki toplantısı. Ecevit'in daveti üzerine ben de bu İNGİLİZLERİN KÜRT OYUNU

İngilizler yalnızca partileri birbirine düşürmekle kalmıyor,

"Kürtler'i de ayaklandırmaya" çalışıyordu. Üs olarak Diyarbakır seçilmişti!.. İngilizler bölgeye bir binbaşı başkanlığında ekip göndermiş, Mardin'den başlayarak Viranşehir'e ve Diyarbakır'a geçen İngiliz "kışkırtma subayları" (!), Kürt yurttaşlarımızı -bugün AB maskesi adı altında olduğu gibi- ayaklandırmaya, işgallerine destek olmaya çağırıyordu.

İngiltere'nin Erzurum ve Doğu Anadolu'daki Kürtler ve Ermeniler üzerindeki planının arkasında yatan neden şuydu:

"İngilizler'in doğudaki emperyalist hedefleri doğrultusunda çalışan Doğu Hindistan İirketi, Kürt aşiretleri ile ilişki kurmaya ve onları kullanmaya başladı. 1919'da Amerikalı misyonerler karargâhlarını İzmir'de kurdular. 1863'te İstanbul'da kurdukları

Robert Koleji, Amerikalılar'ın Osmanlı Devleti'ndeki en aktif politik merkezi niteliğini kazandı. Buradan Van, Erzurum, Bitlis. Siirt, Bağdat ve diğer bölgelerdeki örgütlerle temas sağlanarak politik çalışmalar yürütülüyordu, İngiliz misyonerlerinin 1840'a kadar devam eden çalışmaları sonucunda diğer yerlerin olduğu gibi Doğu ve Güneydoğu Anadolu Bölgesi'nin de coğrafî durumu, yeraltı kaynakları, burada yaşayan halkın sosyalle ekonomik hayatı dikkatle incelenmiş ve gerekli bilgiler elde edilmiştir. Böylece, Doğu ve Güneydoğu Anadolu Bölgesi, İngiltere'nin planlama daireleri nezdinde ekonomik, politik, ticari yönden ve İngiltere'nin sömürgesi durumuna gelen Hindistan'a ulaşım için en kısa ve en uygun karayolu olması bakımından büyük bir önem taşımaya başladı. Bu yol üzerinde uzun incelemelerden sonra bir plan tespit edildi. Ki bu yol, Kürdistan'dan (O tarihteki eyalet adı- HC) İran Haliç'ine giden yoldu. Karadeniz yolu ile Trabzon'a gelen mallar buradan Erzurum ve Kürdistan'dan geçirilerek ulaşım sağlanacaktı."193[200]

Görülüyor ki, emperyalist Batı, sömürgeci emellerini ya l-

Kurul'un toplantılarına katılıyordum.-HC

200 Selvi, Haluk, Yrd. Doç.Dr., a.g.e., s.377.

nızca siyasal örgütler eliyle değil, "kimse uyanmasın" diye "şir-ketler" eliyle de tam yol sürdürüyordu. Bugün de borsadaki şirketleri, satın aldığı Türk bankaları ve satın aldığı basın kuruluşları ile yaptığı gibi..

YIL 2006.. AMERİKALI SUBAYLAR, sözde Kürdistan ha-

ritaları ile ortaya çıkmaya başladılar. Yaz aylarında yarı resmi Armed Forces Journal (Ordu Haberleri) adlı dergide yayınlanan harita, Eylül ayı ortalarında Roma'da da görüldü!..

Türkiye'nin doğu ve güneydoğusunu bölerek, "Free Kürdistan" (özgür Kürdistan) olarak gösteren harita, Roma'daki NATO Savunma Koleji toplantısında, Amerikalı bir Albay tarafından BOP194[201] haritası olarak övülünce, Türk subaylar büyük tepki gösterdi. Durum Ankara'ya iletildi. Genelkurmay Başkanı Orgeneral Yaşar Büyükanıt, ABD Genelkurmay Başkanı Orgeneral Peter Pace'i arayarak olayı kınadı. Daha önceki olayda "ABD

Ordusuyla ilgisi yok. Emekli bir albayın kendi çalışması" diyen Amerika, bu kez özür diledi.195[202]

Aynı günlerde, iktidar partisi AKP'nin Diyarbakır milletvekili M. İhsan Arslan'ın da, Güneydoğu Anadolu'yu "Kürdistan" olarak tanımladığı ortaya çıktı. 196[203] Gazeteler şöyle yazıyordu: "AKP'li İhsan Arslan, bebek katillerini gerilla, Güneydoğu'yu Kürdistan olarak tanımladı. M.İhsan Arslan'ın 1991'deki Musa Anter, Ömer Vehbi Hatipoğlu, İsmail Beşikçi, Hüseyin Okçu gibi isimlerle Güneydoğu meselesi ile ilgili sorulara verdiği cevapların toplandığı 'Kürd Soruşturması' isimli kitaptaki görüşleri şöyle:

201 BOP: Büyük Ortadoğu Projesi. Başbakan Recep Tayyip Erdoğan, daha önce yaptığı açıklamada "BOP'un eş başkanıyım" diye övünmüştü!..

202 Yeniçağ Gazetesi, 28 Eylül 2006, s.1, manşet haber...Bu haber, bütün televizyon haberlerinde de önemli bir yer aldı. özelikle Kanaltürk, NTV, CNN Türk, Habertürk, Skytürk, Kanal B ve ART ana haberleri ile programlarında 27 Eylül gecesinden başlayarak, 28 Eylül Perşembe ve izleyen günlerde yer aldı.

203 HO Tercüman Gazetesi, 25 Eylül 2006, s.1, manşet; Çölaşan, Emin, Hürriyet Gazetesi, 26-27 Eylül 2006.

- Doğduğum yer olması itibariyle Kürdistan vatanım-dır.(...)
- Zulme karşı verdiği mücadele sonunda, halkın mazlumiyeti yanında ve onun yegâne koruyucu ve destekçisi konumuna giren *gerilla hareketi*, bölge halkının gözünde muteber bir kişiliğe sahip olmuştur.
- (...) Türkiye coğrafyasının Misak-ı Milli ile çizilen sınırları hiçbir anlam ifade etmemektedir.
- Son İslâm devletini ve onun müesseselerini ortadan kaldıran ve yegâne politikası İslâm'a düşmanlık ve onu yok etme esası üzerine kurulan bir zihniyet ve otoriteye karşı tüm isyan ve başkaldırıları alkışlamak gerekir.
- (...) Kısa vadede alınması gerekli yegâne önlemin, aynı zamanda yegâne çözümün, Türkiye'nin tamamına uygulanacak yeni bir 'Eyalet Sistemi' olduğunu hatırlatmak isterim.
- Türkiye Türkler'indir.. Türkiye ülkesiyle bölünmez bütündür.. Başlangıçta çok masum gibi görünen bu ilkeler gerçekte çok açık gasp ve tahakkümü (baskıyı) içermektedir.. Hayır, bunlar yalan ve yıllardan beri devam edegelen gayri samimi uyutma politikalarının gereğidir. Eğer 'Türkiye, Türkiye'de yaşayan herkesindir' denmiyorsa, bu ikiyüzlülüktür."

Aynı tarihte, eski DEP milletvekillerinden "siyâsi yasaklı"

Hatip Dicle de "Kürdistan Eyaleti" istediğini açıkladı!:

"Biz Kürdistan diyoruz. Türk halkına çok aykırı gelmemesi için bu röportaj kapsamında Doğu ve Güneydoğu diyebilirim..."

(...) Meselâ biz kendimizi yönetmek de istiyoruz. Türkiye'nin eyalet sistemine geçmesini istiyoruz. Etnik değil, coğrafî eyalet olacak bu. AB üyeliğinde bunların garantileri yok. AB'nin getirdiği haklar yetersiz. AB sadece birey hakları getiriyor."197[204]

Bu arada, yükselen "ulusal ruh" (millî tezahür), ölü topra-

ğını silkeleyerek miting meydanlarını dolduruyordu. İngilizler bu mitinglere de engel olmak isterken, Mustafa Kemal, "Mitingler men edilemez" açıklaması yaptı. Görevli

bulunduğu Havza'dan 204 Radikal Gazetesi, Neşe Düzel'in "Pazartesi Konuşmaları" başlıklı röportajı, 25 Eylül 2006, s.6.

İstanbul'a gönderdiği telgrafta, çok önemli bir "direniş" daha sergiledi. Mustafa Kemal, işgalci İngilizlerin Anadolu'dan kendilerine teslim edilmesini istediği silah ve cephaneyi İstanbul'a gönder-meyeceğini, bunları Doğu Anadolu'da muhafaza edeceğini açıkladı. O tarihe kadar Türk Ordusu'nun silah ve cephanesi, Mütareke şartları ileri sürülerek Samsun'da toplanıyor, oradan da İstanbul'a gönderiliyordu. Açıkça bu koşullara baş kaldıran Mustafa Kemal, bu silahları, işgalcilere ve *"yabancıların elinde esirolan"* hükümete vermiyor, ulusal direniş için koruma altına alıyordu!..

Mayıs 1919 sonu.. Albay İsmet (İnönü), cebinden çıkardığı ajanda tipinde küçük bir deftere 198[205] dikkatle yazdı:

"Mayıs karanlık günler.

İzmir'i

Yunanlılar

işgal

etti.

Tevevü

ediyor-

lar=yayıyorlar).

İzmihlâl-i katiden (=kesin yok oluştan)

bahsolunuyor. İstanbul'dan bizi çıkarıyorlarmış. Mukavemet yok.

İmkan yok. Hükümette o fikir de yok.

Mitingler. Siyah Osmanlı bayrakları."199[206]

"ARTIK KALEM DE ĞİL, SİL AH KON UİACA K-

TIR! .."

İzmir'in işgaline tepkiler Ödemiş'te de yoğunlaşıyordu. Sıranın kendilerine de geleceğini çok iyi bilen ve gören Ödemişli-ler, "Yiğit Ordusu" adıyla Kuvayi Milliye etrafında örgütlendiler, İzmir'in işgalinden çok geçmeden 14 gün sonra, 29 Mayıs'ta, ödemiş de kuşatıldı.

Kaymakam Bekir Sami (Baran) Bey'in odasında toplanan Kuvayi Milliyeciler, İzmir ve İstanbul'daki işgal kuvvetleri temsilcilerine gönderilmek üzere bir bildiri hazırladılar. Bildiride, "Ada-let ve özgürlük vaadiyle işgalin başlaması" protesto ediliyor ve

"Artık kalem değil, silah konuşacaktır" deniyordu: 205 "" İnönü, İsmet, Defterler (1919-1973), I. Cilt, Yapı Kredi Yayınları-1568, İstanbul, Aralık 2001, s.VII.

206 İnönü, İsmet, a.g.e., s.12.

"Sizinle yaptığımız ateşkes antlaşması, bizim ve sizinnamusunuz değil miydi? Biz buna uyduk. Siz uymadınız. Güzelİzmir'i Yunan'ın pis ayağıyla çiğnettiniz. Silah ve cephanemizionlara verdiniz. Her türlü kontrolün dışında olan haberleşmeyesansür koydunuz. Türk'ün feryadına kulak tıkadınız. Oysa, Hıristiyanların malları Türk namusuna emanettir.

İuna emin olunuz ki, Hıristiyanlar'a dün de, bugün de kötü işlem yapılmadı, bundan

sonra da yapılmayacaktır.

Anlamadığınız gerçekler bugün meydana çıktı. Türklük ve İslam âlemi uygar görevini göstermeye başladı. Yunan işgalkuvvetleri İzmir'den çekilmediği takdirde dökülecek kanın sorumluluğu sizin temsil ettiğiniz milletlerin olacaktır. 20. Asrın insanlık toplumunu yaşatmak, sizin vereceğiniz son karara bağlıdır. Silahpatlarsa göreceğiniz netice, pek acı ve pek elim olacaktır.

Artık bilin ki; kalem değil silah ötecektir."200[207]

"HALK H AR EKETİ" BA İLİ YOR..

"ÖNCE İÇİ MİZDEKİ HAİ NLERİ TEMİZ LEYECE-
ĞİZ! ."

Samsun, İngiliz birliklerinin elindeydi. Bir İngiliz istihbarat subayı, Mustafa Kemal'in tüm yaptıklarını inceden inceye soruş-turuyordu.

Yerli Rum ve Ermeniler onun her hareketini, temaslarını, hattâ telefon görüşmelerini bile rapor ediyorlardı. Türkler onunla konuşmaktan neredeyse korkuyorlardı. Bir bahane bularak karargâhını Havza'ya, ardından da oldukça iç kesimde ve Türkiye'nin doğusuyla batısını birleştiren anayolun kavşak noktasında bulunan bir kasabaya, Amasya'ya taşıdı.201 [208]

Mustafa Kemal için Havza'nın başka bir önemi de vardı.

Bu önem, ilk kez "halk" ile doğrudan temasa geçecek olmasında 207 Coşkun, Alev, a.g.e., s.261.

208 Armstrong, H.C., Bozkurt, Çeviren: Gül Çağalı Güven, Arba Yayınları, İstanbul, Ağustos 1996, s.89.

yatıyordu. Nitekim 30 Mayıs Cuma günü, Havzadaki Yürgeç Paşazade Mustafa Bey Mescidi'nde ümitler ve hazırlıklarla ilgili bir mevlit düzenlenir. Mevlit, İzmir'in işgalinde şehit düşenlere ada-nacağı için olabildiğince kalabalık toplanmalı ve geniş halk kitleleri uyarılmalıydı.

Kalabalık toplanır, sokaklara taşar. Kitlenin bilinçlendiril-mesi için halkın çok sevdiği bir kişinin hitabı gerekir. Mustafa Kemal halkın arasına İlk kez katılmaktadır. Görev, ulemadan Sıtkı Hoca'ya düşer. Sıtkı Hoca, "cihat hutbesi" okuyacaktır. Ancak hoca söz verdiği halde gelmez. Toplantı, Mustafa Kemal'in hedefi açısından düş kırıklığı ile sonuçlanır.

Yılgınlık göstermeyen Mustafa Kemal, bu kez de halkı

Mesudiye Otelі önüne mitinge davet eder. Sıtkı Hoca'yı da kazanmak gerekir. Çünkü, "o günkü koşullar içinde söz, biraz da Sıtkı Hocalarıdır."202[209] Bu ortalama mitingden sonra 12 Haziran için yeni bir miting düzenlenir. Mustafa Kemal mitingi Mesudiye Otelі'ndeki odasının penceresinden izler. Hatipler arasındaki Sıtkı Hoca "**halk hareketinin başlatılmasında**" önemli rol oynar. Halk kendisine, camide vaaz dinler gibi saygı gösterir, arkasında namaz kılar gibi yüksek duygular içinde dinler:

"Yangın saçaklığı sardı. Yanıyoruz! **Tek çaremiz, silâha**

sarılmaktır! Derhal silâhlarınızı temizleyiniz! Silâhı olmayan

baltasını, baltası olmayan sağlam bir odunu eline alsın, derhal saldıracacağız! Önce içimizdeki ekmek bilmez hainleri, sonra da yurdumuzu işgal eden düşmanları temizleyeceğiz!.."203[210]

Sıtkı Hoca kazanılmıştır!..

TÜRK GENÇLİĞİ: " BOYU N EĞ MEYEC EĞİZ! .."

4 Haziran 1919'da Nazilli de Yunanlılar'ın eline geçti..

Aynı günlerde "Yüzbaşı Selahattin", Alaşehir'i terk ederken "vatançocuklarını düşman eline bırakmanın" acısını çekiyordu:

209 Aydemir, İevket Süreyya, Tek Adam (Mustafa Kemal), ikinci Cilt (1919-1922), 12. Basım, Remzi Kitabevi, İstanbul, Mayıs 1993, s.24.

210 Aydemir, İevket Süreyya, a.g.e., s.24-25.

"(Alaşehir'den 3 Haziran 1919 günü) Yola çıkmadan önce, askerlik şubesindeki bazı değerli evrakı yakmak gerekiyordu.

Bunlar salnameler (=yıllıklar), kitaplar, orduya değgin (=ilişkin) belgelerdi. İube bahçesinde bunları yakarken çocuklar çevremi sardılar:

'Efendi amca, ne olur yakmayın bize verin...'

Ben kâğıtları ve kitap sayfalarını yakıyor, kapakları ço-cuklara veriyordum

'Efendi amca, siz gidiyor musunuz? Bir daha gelmeyecekmisiniz?'

Cevap verdim:

'Geleceğiz yavrum.'

Çocuk dedi ki:

'Buraya gâvur gelecekmiş. Bir daha bizim hükümetimiz olmayacakmış! Bunu Rum çocukları söylüyorlar, öyle mi?'

Çocuğa cevap veremedim, ağlayarak odama çıktım, birsubay için vatanın çocuklarını düşmana bırakmaktan daha ağır,daha acı ne olabilirdi?

Geceden haber vermişlerdi. Alaşehir camilerine dört hocagelmiş, halka vaaz ederek diyorlarmış ki:

'Yunan ordusu padişah emriyle geliyor. Sakın hürmettekusur etmeyin!'

Bekir Sami, bu hocaların sabahleyin kaymakamlık binası

önüne getirilmesini söylemişti. Biz atlara binip Alaşehir HükümetKonağı'nın önüne geldiğimiz zaman kaymakam, jandarma kumandanı ve dört hoca oradaydılar.

Kumandan sordu:

'Hocalar bunlar mı?'

Birisi:

'Evet' dedi.

Bu karşılık üzerine Bekir Sami umulmadık bir an içindetabancasını çekip dört hocayı yere serdi.

Onlar yerde debelenirken gür ve sert bir sesle kaymaka-ma: 'Görevlerini yapmayanların sonu bu olacaktır, bunu unutmayın ve siz de böyle davranın' deyip, atını sürdü.

Bekir Sami, 3 Haziran 1919 sabahı, Anadolu ihtilâlinin ilk kurbanlarının kanlarını Alaşehir'de dökmüştü."204[211]

Bu işgaller,büyük ekonomik sıkıntı çeken halkın üzerine zam olarak da yağıyordu.

Ekmek başta olmak üzere her ürünün fiyatı artıyordu. 5 Haziran'dan itibaren İstanbul'da 1. sınıf ekme-

ğin kilosu 19 kuruşa, yan Amerikan yarı yerli undan yapılan 2.

sınıf ekmeğin kilosu da 15 kuruşa çıktı...

Ekonomik olarak direnemeyen Türk halkı, bedensel varlıklarını ortaya koyarak direnebiliyordu. Hiç kimse, *"dışa bağımlıyız, geçim derdindeyiz, işsiziz, ne yapabiliriz ki demiyor, canı*

pahasına "vatan için" ölümü göze alıyordu. Halk ekonomik bunalımdayken, kaynağı belirsiz paralar dağıtarak, insanları İngiliz Muhipler Cemiyeti'ne üye yapmaya çalışan, ülkenin İngiliz mandası (himâyesi, sömürgesi) altına girmesi için büyük çaba har-cayan Sait Molla gibi hain gazetecilere karşı, çoğu gençlerden oluşan bir grup vatansever, "Türkiye Müdafaa-i Hukuk Cemiyeti'ni" kurdu. "Sükûnetle ölüm kararlarını bekleyemeyiz" diyerek bir bildiri yayınlayan yurtsever gençler, *"hiç bir partinin âleti ol-mayacaklarını da"* vurguladılar:

"Asırlardan beri din ve medeniyetimizin ebedî izlerini sinesinde saklayan ecdadımızın mukaddes kanları ile yoğrulmuş

olan sevgili vatanımızın, parça parça işgal edildiği ve bütün cihanın aleyhimizde hücumu hazırlandığı şu felâketli günlerde,büyük milletimizin hukukunu müdafaaya azmetmiş olan gençlik,Türk ve Müslümanlar'ın, mukadderatımızı çizen ellerin verdiğiölüm ve inkıraz (=yok olma) kararlarını tevekkül ve sükûnetleintizar etmeyeceklerine ^beklemeyeceklerine) iman ederek, de rhal toplandı. Türkiye'deki Müslümanlar'ın hakkı hâkimiyetini müdafaa için faaliyette bulunmak üzere 'Türkiye Müdafaa-i Hukuk Cemiyeti' adıyla bir cemiyet kurdu.

Memleketin bu ölüm dakikalarında yalnız vatan hissi ile kalpleri çarpan gençlerin bu toplanışı, samimi ve vahdeti fırkacı-

211 Selçuk, İlhan, Yüzbaşı Selahattin'in Romanı(2), 12. Baskı, Cumhuriyet Kitapları, İstanbul, Aralık 2005, s.85.

ıktan, her nevi ihtiraslardan yüksek ve münezzektir (=uzaktır).

Cemiyetimiz hiçbir fırka ile alâkalı değildir. Vatanın son nefesinde, şifa verecek hareketlerle yaralarımızı tedaviye çalı-

şan cemiyetin vatanperver mesaisi etrafında, dedikodulara kulakverilmemesini tavsiye ile kurucuları ile üyelerinin vatanın tehlikesi karşısında yekvücut (=tek bir vücut hâlinde) çalışacak bir kitleolduğunu beyan eyleriz."

Vatanseverlerin bildirisinde iki konu çok önemliydi:

1- Örgütlenme partiler üstüydü,

2- Dedikodulara kulak verilmemesi isteniyordu.

Onlar da biliyordu ki, "particilik" vatanın son nefesinde dahi insanları bölebiliyor; "dedikodular" ise milli mücadeleyi engellemek isteyenler tarafından büyük bir silah olarak kullanılı-yordu!..

"Hükümeti düşürün?.."

GİZLİ ÖRGÜTLENMENİN ESASLARI

Mustafa Kemal'e göre, "ulusal direniş" için "gizli örgütlenme" gerekiyordu. Ulusal

direnşin lideri "**gizli örgütlenmeninesaslarını**" Nutuk'ta açıkladı205 [212]:

Gizli, öne mli.

M ÜDAFAA-I H UKUK CE M İY E Tİ ÖRGÜTÜ TÜZÜ-

ĞÜNE EKTİR(1)

Y ALNIZ İLG İLİLE RE ÖZE L V E G İ ZLİDİR

1- Bağımsızlığımızı savunma uğrunda kurulmuş ve örgütlenmiş olan Ulusal Kuvvetler her türlü müdahale (karışma) vesaldırıya karşı korunmuştur. Devletin ve ulusun kaderinde (yazgısında) ulusal irade (istenç) etken ve egemendir. Ordu yüce Hilafet makamının dokunulmazlığının da güvencesi olan bu ulusal iradeye (istence) bağlı ve onun hizmetindedir.

2- Ordu bir saldırı durumunda planına göre harekâtını yöneteceğinden, ayrıca aşağıdaki örgütler kurulur.

212 Belge: 188, Nutuk (Söylev), a.g.e., s.626.

3- Ulusal örgütümüzle ordu arasındaki bağlantıyı Temsilciler Kurulu sağlar. Ancak bir tehlike anında, her merkez yakınında bulunan birlik ve komutanlarıyla da bağlantı kurar.

4- Ulusal Birlikler Müdafaa-i Hukuk Cemiyeti'nin yönetimve merkez kurullarınca oluşturulur. Bu konuda gereken yardımı

askerlik şubesi başkanları ve bölge komutanları sağlarlar. Bu örgütlerde aşağıdaki noktalar dikkate alınır:

a) Müslüman olmayan unsurların çokluğu;

b) Başkaldırma eylemlerindeki özel güçleri;

c) Salt soygunculuk ve ölç alma ve bunun gibi nedenlerle cinayet işleyen ve eşkıyalık yapan, Müslüman ve Müslüman olmayan çetelerin azlığı ya da çokluğu.

5- Ulusal birlikler(=millî müfrezeler) durucu ve gezici

(=sabitve seyyar) olmak üzere iki türdür. Genellikle savaş

yapmak, güvenlik ve dirlik düzenliği sağlamak ve sürdürmek,gerektiğinde ordunun harekâtını kolaylaştırmak amacıyla gezicibirlikler kurulur. Bundan başka, eşkıyanın saldırısına ve Müslüman olmayan unsurların başkaldırma ve baskınına karşı kasabave köyleri korumak ve savunmak için mahalle, köy ve bölgelerdedurucu birlikler kurulur.

6- Gezici birlikler silahaltında görev yapan erlerden başka, bütün halkın eli silah tutan gençlerinden oluşturulur. Bir tehlike belirdiğinde, yapılacak çağrı üzerine, orduyu seferber durumakoyacak olanlar orduya katılır.

Geri kalan güçler yerel tehlikelere karşı olup, onlara gerektiğinde makineli tüfek ve top da verilir. Erlerin savaş görmüş

olması yeğlenir. Komutan, disipline (zapturapta) yetenekli vebecerikli olmalı ve birlikler, haydutluk amacı güden bir kuvvetolmayıp, yurda ve ulusa yaşamını ve hizmetini adanmış, azla ye-tinen, yurtsever kişilerden oluşmalıdır. Birliklerin kuruluşu, emir,komuta ve yönetimi, tıpkı askerî manga, takım ve bölük gibidir.

Ödül verme ve cezalandırma da tıpkı askerlikte-

k i gibi olur.

7- Birlikler yalnız kendi bölgelerinde kalmayıp, gerekti-

ğinde, oraya yakın bölge birlikleriyle işbirliği için öteki bölgelerde geçerler.

Bu görevler yerel yönetim ve merkez kurullarının buyruğu ile olur. Ancak önemli durumlarda birlikler kendiliklerinden yardıma koşmakla yükümlüdürler. Ancak bu durumda, bağlı oldukları yönetim ve merkez kurullarına bilgi verirler, önemli görülen yerlerde, gerektiği zaman, bir askeri kuvvete yardımcı olarak dağıtılırlar.

8- İl merkez kurullarıyla Temsilciler Kurulu, gerekli gördüğü bölgelerin birliklerini, tehlike içinde bulunan herhangi bir yakını bölgeye gönderip, orada toplayarak göreve çağırabilir. Budurumda, bölgeler, kendilerine bağlı birliklerin eksikliklerini tamamlamak ve göndermekle yükümlüdür.

9- Durucu birlikler, gezici birlikleri oluşturanların dışındaki kılancılardan kurulur. Ve bunlar tarafından gerekli görülen köylerde, bucaklarda, kasabalarda, kasaba ve kentlerin her mahalle-sinde savunma düzeni kurup, Hıristiyanların öldürme ve güvenliği bozmak gibi melunca amaçlarına ve eşkıya çetelerinin saldırı ve cinayetlerine karşı önlem alırlar.

10- Durucu ve gezici ulusal birliklere gerekli her türlü silahın sağlanması önemlidir; eşkıyanın elinden alınan silahlar vezenginlerce verilecek para ile elde edilme olanağı bulunan tüfek, rovelver, bombalar, silahlanmaya yardımcı olabilir. Bu konuda ordudan da yardım istenir. Yaşamlarını ve yiyeceklerini sağlamak da aynı yoldan olur.

11- Her türlü fazla silah, cephane ve gereçler, elverişli yerlerde depo edilir. Yabancılar eline, düşman eline geçme olasılığı bulunan depolar, tehlikeli bölgelerden gizlice başka yer taşınır ya da zorunluluk doğarsa ya da yağma durumunda, kaldırılıp güvenli yerlere depo edilir veya tehlikeli bölgelerde halka dağıtılır.

12- Silahlar her zaman ulusun malı ve yitirilmesi ulushazinesinin zararı demek olduğundan, silah dağıtımı, askeri kıtalarındaki yöntem uyarınca yapılacağı gibi, gezici ve durucu birliklerde dağıtım, kefillikle ve düzenli numara altında tutulan kayıt-larla, birlik komutanlarının sorumluluğu altında yapılır.

13- Ulusal birlikleri oluşturacak herkes, yüce Kur'an üzerine el bastırılarak ant içirilir.

14- Birliklerin sağlık işleri için daha önce askerlikte ders görmüş olanlardan yararlanılmalıdır. Gereken silah ve sargı takımları ordudan istenir.

15- Bu ek, yönetmelik niteliğinde olup, her yerin gerekleri ve koşulları gözetilerek uygulanır. 206[213]

"KARAKOL" ADLI GİZLİ ASKERİ BİRLİK(ÖRGÜT), örgütlenmenin ve mücadelenin önemli unsurlarından biriydi. Bu örgütün ruhu, gerçek bir yurtseverlik örneği olan **Kara Vasıf** idi. 24

Mayıs 1920'de Padişah tarafından Mustafa Kemal'le birlikte idama mahkum edilen Kara Vasıf 207[214], ufak tefek ve esmer idi.

İhtilalci Türk liderleri arasında ilkelerine çok bağlı bir insan olarak göze çarpıyordu. Karakol adlı gizli örgütle Halide Edip de temasa geçmişti:

"Benim oraya gitmemi tabii çok dikkatli ve gizli bir şekilde, sağlamışlardı. Gider gitmez karşı karşıya geldiğim ilk yüz, Kaymakam Kemal Bey (Kemalettin Sami Paşa) oldu.(...) Hemen karşı karşıya oturduk, bir kâğıt üzerinde millî maksadımızı tespi-te çalıştık. Tabii o

memleketin coğrafya durumunu çok iyi biliyordu. Çoğu subay olan bir hayli genç Türkler'in kuşku götürmez çoğunlukta oldukları yerlere gideceklerdi. Bu, Türkiye'yi paylaşmaya hazırlanan İtilâf kuvvetlerinin planlarına karşı halkı uyandırmak ve hazırlamak için yapılmıştı."208[215] "Gizli askeri birlik"

213 Atatürk, Sivas'ta 15 Ekim 1919'da da, "Anadolu ve Rumeli Müdafaa-i Hukuk Cemiyeti Temsilciler Kurulu" adına yayınladığı bir genelgede, "Kimi yerlerde çete adını taşıyan birtakım kişilerin kendilerini, ulusun haklı ve kutsal isteklerini elde etmek amacıyla kurulmuş olan yasal örgütle ilgili göstermekte oldukları ve ulusun arzusuna aykırı eylemlere giriştikleri haber alındı. (...) Vatanın kurtuluşu, ulusun esenlik ve mutluluğu amacıyla kurulmuş olan Anadolu ve Rumeli Müdafaa-i Hukuk Cemiyeti Tüzüğü'nde 'çete' deyimi yoktur" demiştir. Bakınız: Nutuk (Söylev), a.g.e., s.731. -HC.

214 Kara Vasıf Bey, eski 27.Fırka Kumandanı, Albaylıktan emekli ve İstanbullu (Soyadı Yasası çıktığında kurduğu örgütün adını alarak, soyadı Karakol oldu).. İdama mahkum edilen diğer kişiler eski 20. Kolordu Kumandanı

Mirliva (Tuğgeneral) Salacaklı Fuat Paşa, eski Washington Elçisi ve Ankara Mil etvekili Midil ili Alfred Rüstem, eski Sıhhiye Müdürü İstanbullu Doktor Adnan Bey ile eski Üniversite Batı Edebiyatı öğretmeni Halide Edip Hanım idi. -HC.

215 Adivar, Halide Edip, a.g.e., s.26. Adivar, Halide Edip, a.g.e., s.26.

olan Karakol, ulusal direniş için silah sağlıyordu: *"Kara Vasıf Beybu kuruluşun ruhu, Kemalettin Sami ise eli, kolu ve yönetim ci-hazının başı idi. O, istilâ kuvvetleri ile yakında temasta ve aynı*

zamanda el altından Anadolu'ya silah kaçirtmakyollarını sağla-maktaydı. Hatta, İngiliz ve Fransız kuvvetlerinin depolarındaki birçok silahı kapıcılar, gemiciler ve orada çalışan başka kimseleryoluyla elde edip, Anadolu'ya göndertirdi. Bunların arasında 320 manikalı tüfek, 1.500 tüfek, bir top. 200 sandık mermi, 10.000

üniforma vs. Anadolu'ya kaçırılmıştı. Kemalettin Sami, İstanbul'da 10. Fırka (Tümen) Komutanı olduğu zaman bütün görevinigördükten sonra geceleri de ihtilâle hazırlardı. Gece yarısından sonra Üsküdar tarafına geçerek çeşitli Birliklerle ilişki kurar, hazırlanırdı. Ve, çoğu zaman gece ikiden sonra bize gelir ve derdiki, 'Doktor Adnan o kadar yorgunum ki, yatsam vücudum kendiniyataktan yere atıyor. "209 [216]

Bu örgüt "subaylar" tarafından kurulmuştu. Her askerî kış-lada bir Karakol örgütü Komutanı bulunmasını da istiyordu. Mustafa Kemal ise buna izin vermedi. Kara Vasıf Bey, Sivas Kongresi'ne de delege olarak katıldı ve Mustafa Kemal'le görüştü, örgütün gelirlerini askerî kaynaklar ve bağışlar oluşturuyordu. Mustafa Kemal ve Ankara Hükümeti daha sonra bu örgüte operasyonlar için para gönderdi. Örgüt ayrıca, Ankara'nın ihtiyacı olan tek-nik subayların ve diğer askerî ve sivil elemanların, İstanbul Hükümeti'nde elde ettiği adamları aracılığıyla, atamalarını yaptırarak Anadolu'ya gitmelerini sağladı.210[217]

Askerî gereçler, İstanbul'dan İnebolu'daki askerî birime, ticari eşya gibi gizlice sevk ediliyordu. Bu gereçlerin teslim edileceği kapalı adres, "Zafer Ticarethanesi - İnebolu" idi. Kağnıcı

kadınlar yolda doğum yaparlarsa, çocuğa "Zafer" adını koyuyor-lardı. Zafere böylesine

inanmış bir milleti yenmek mümkün de-
ğildi.211[218]

216 Adıvar, Halide Edip, a.g.e., s.26. Adıvar, Halide Edip, a.g.e., s.26.

217 Özkan, Tuncay, MİT'in Gizli Tarihi, 18. Basım, Alfa Yayınları, İstanbul, Mart 2005, s.104-107.

218 Özakman, Turgut, İu Çılgın Türkler, s.213.

1919'UN "DER İN DEVLET İ! .."

Mustafa Kemal, bu gizli örgütü Erzurum'da iken haber al-
mıştı. Karakol örgütü (Cemiyeti), kuruluş tüzüğü ile genel görev yönetmeliğini bütün
orduya, komutan, subay, herkese dağıtmıştı.

Mustafa Kemal anlatıyor:

*"Bu yönetmeliği okuyan bana en yakın komutanlar bile,bu işi benim yaptığımı sanarak
iyiden iyiye kuşkuya düşmüşler.*

*Benim, bir yandan kongreler toplayıp açık olarak ulusal ortakçalışmalar yaparken, bir
yandan da gizemli (esrarengiz) ve korkunç bir komite kurmakla uğraştığım sanısına
kapılmışlar. Gerçi,bu işlen ve örgütleri yapanlar İstanbul'da bulunuyorlarmış; amaher şeyi
benim adıma yapmakta imişler.*

*(...) Karakol örgütünün yönetmeliğinde, 'bir ulusal Ordu'dan söz ediliyor ve; Bu
ordunun başkomutanı ve genelkurmaybaşkanı, ordu, kolordu ve tümen komutanları ve
kurmayları se-*

*çilmiş ve atanmış olup gizli ve saklı tutulur. Bunlar, görevlerinigizli olarak yaparlar'
deniliyordu.*

*Baylar, hemen komutanları uyardım; bu tüzük ve yönetmelik kurallarını hiç
uygulamamaları gerektiğini ve bu işin kaynağını araştırmakta olduğumu bildirdim.*

*Sivas'a varışımdan sonra, oraya gelen Kara Vâsif Bey'-den anladım ki, bu işi yapan
kendisi ve bazı arkadaşları imiş.*

*Herhalde böyle bir davranış doğru değildi. Herkesi as-makla korkutarak, bilinmeyen
bir merkezin, bilinmeyen bir başkomutanın, bilinmeyen birtakım komutanların buyruklarına
uymaya zorlamak çok tehlikeli idi. Gerçekten, orduda görevli herkeste hemen bir korku ve
birbirlerine karşı güvensizlik başladı,örneğin, herhangi bir kolordu komutanınının, 'Benim
komutam altındaki kolordunun acaba saklı ve gizli komutanı kimdir? Bu gizlikomutan
acaba ne vakit ve nasıl komutanlığı ele alacak ve acaba bana karşı nasıl davranacak?'
gibi haklı birtakım kuruntularakapılması beklenilmez değildi. 212[219]*

Mustafa Kemal Sivas'a delege olarak katılan Kara Vâsif Bey'i çağırarak sorar:

219 Nutuk (Söylev), a.g.e., s.72.

"Gizli merkez, gizli başkomutan ve gizli genelkurmay başkanı kimlerdir?"

"Hepsi siz ve arkadaşlarınızda"

Büsbütün şaşırın Mustafa Kemal, bunu "akla ve mantığa uygun bulmaz." Çünkü, hiç
kimse kendisine böyle bir düzen ve kuruluştan söz açmış ve bu iş için onay

almamıştı.213[220]

YIL 2007.. ER DO ĞAN: "DERİN D EVL ET İ YO K
ETMEK G EREK! .."

Başbakan Recep Tayyip Erdoğan, Kanal 7 Televizyo-
nu'nda Mustafa Karaalioğlu'nun sunduğu "İskele Sancak" Programında "Derin devleti
yok etmek gerek" dedi: *"Derin devlet var.*

*O her zaman olmuş. Türkiye Cumhuriyeti döneminde başlamış
bir şey de değil. Ta Osmanlı'dan, o gelenekten gelen bir şeyzaten. Ama bunu
minimize etmek, mümkünse yok etmek, bunubaşarmak gerek."*214[221]

Oysa, "Derin devleti"*askerler farklı tanımlıyor, farklı dü-
şünüyordu. İlk kez bir üst düzey komutan bu konuda Ceviz Kabuğu Programı'nda canlı
yayımda açıklama yaptı. Eski Jandarma Genel Komutanı Emekli Orgeneral İener Eruygur,
"Tabii ki, resmi ideolojiyi yerleştirmek istiyoruz. Bu, anayasal ilkelerdir, Atatürkçü düşünce
sistemidir. Bunun değiştirilmesine karşı tabii ki, derin devlet önlem alınmalıdır. Temel yanlışlık,
sistem yaklaşımı içinde ele alınmalıdır" görüşündeydi.215 [222]

MUSTAFA KEMAL, Ankara'ya gelişinin ertesi günü (28

Aralık 1919) halka hitap ederken de, Kuvayi Milliye örgütlenme-sini anlattı ve
bağımsızlığın kazanılmasından sonra kurulacak devlet yönetimi hakkında da önemli ipuçları
verdi:

220 Nutuk (Söylev), a.g.e., s.73.

221 İskele Sancak Programı, Kanal 7 Televizyonu, İstanbul, 26 Ocak 2007, Saat:
22.00; Vatan Gazetesi, 28 Ocak 2007, 8.1, sürmanşet.

222 Eski Jandarma Genel Komutanı (O tarihte ADD'nin de -Atatürkçü Dü-
şünce Demeği- Genel Başkanı), Emekli Orgeneral İener Eruygur'un açıklaması, Ceviz
Kabuğu Programı, Kanaltürk Televizyonu, 11 Ağustos 2006
Cuma, saat 22.30.

*"Bireyler fikir sahibi olmadıkça, haklarını algılamadıkça,kitleler istenilen yöne, herkes
tarafından iyi ya da kötü yönlereyönlendirilebilirler. Kendini kurtarabilmek için her bireyin,
geleceği ile bizzat ilgilenmesi gerekir.(...)*

*.. Hükümetlerin icraatı olumsuz olup da millet itiraz etmezve düşürmezse, bütün
kusur ve kabahatlere katılmış demektir.(,..)Gerçekten şunun bunun oyuncağı olabilen
milletler, haklarını algılamamışlar demektir. Ve böyle bir millet, denetim altında
bulundurulmaya layık olur."*216[223]

"AMAN BİZE BİR RANDEVU!.." Teslimiyetçi İstanbul Hükümeti ve egemen basının "ilgi
alanı" farklıydı!.. Paris'e gidecek olan bir "Barış Heyeti"nin (!) bu ziyaretini kim ayarlamıştı?
Damat Ferit mi, yoksa Velihaht Abdülmecid Efendi mi?.. Heyette kaç

kişi olacak, kimlerden oluşacaktı?.. Bu boş uğraşılara dayanamayan İstiklâl Harbi
Gazetesi, 6 Haziran 1919'da "Nelerle uğra-

şıyoruz?" başlığını attı.217[224] Paris basını ise, "Türk heyeti ile müzakere yok"
başlığını atıyordu. Yabancı basının haberine göre, Damat Ferit ile kimse *"müzakere
etmeyecek"*, yalnızca "uz-man" olarak kendisini *"dinleyecekti."*

Avrupa'nın, 20.yüzyılın başlarındaki bu "sömürgeci patrontutumu" 20.yüzyılın sonlarında da aynen sürüyordu. Avrupa, yüzyılın başında Osmanlı'ya uyguladığı "parçalama taktiğini"

yüzyılın sonunda Yugoslavya'ya uyguladı ve aynı tuzak yine başarılı oldu. Yugoslavya da Osmanlı gibi parçalara ayrıldı, işgal edildi. Bunda, sözde liderlerin, "kasabın bıçağını yalayan kuzu"

gibi AB'ne yaklaşma yarışı önemli rol oynadı. Yugoslavya'nın geçirdiği sürece bakalım: "Avrupa Birliği adını alacak olan Avrupa Topluluğu'nun çekim gücü muazzamdı. Tüm Orta ve Doğu Avrupa'da, Sovyet Bloku tünelinin sonunda görünen ışık, Avrupa Birliği'ne üyelik beklentisiydi. Bu ortak tutku... Orta ve Doğu Avrupa ülkelerinin liderleri arasında, Brüksel'deki kurumların onayını almak amacıyla diğerlerinden daha 'Batılı' ve 'Avrupalı' olduklarını kanıtlama yarışına büründü. Tutkulu Slovenler, ... Kendilerine 'Yugoslavya gemisinden' ayrıлып Avrupa gemisine' binmeye en elverişli 223 Merdanoğlu, Hüsnü, a.g.e., s.451.

224 İstiklâl Harbi Gazetesi, 6 Haziran 1919.

cumhuriyet olarak gördüler."218[225]

TÜRKİYE DE 2005 ve 2006 yıllarında yoğunlaşan biçimde aynı süreci yaşadı. AKP Hükümeti bakanları, özellikle Dışişleri Bakanı Abdullah Gül ve Başbakan Tayyip Erdoğan'ın kimi AB toplantılarına katılma süreci, "kendilerinin Avrupalı olduklarını kanıtlama yarışına" döndü. Hep son dakikaya kadar beklendi,

"geliyoruz, gelmiyoruz" havasına girildi. "Çağırdılar ama filanca konuda garanti vermezlerse gitmiyoruz" ya da "Ceza Yasası'nda zinanın suç olup olmamasına biz karar veririz. Biz Türk'üz, kendi kararımızı kendimiz veririz" benzeri sözde meydan okumalar yaşandı. Ama sonunda her zaman olduğu gibi AB'nin dediği oldu ve kuzu kuzu toplantılara katılındı. Her seferinde de Brüksel'den eli boş dönüldü. AB'nin dayatmaları sineye çekildi. Ama bunlar yaygın ve hükümet yanlısı basının desteğiyle birer "zafer" gibi sunulmaya çalışıldı. Yetkililer, mızrağın çuvala sığmadığı zamanlarda da "AB bizi bölüyor" diye feryat ederek, yükselen ulusalcılık akımından puan çalmaya çalıştılar?..

"AYASOFYA'DA ELİNİZİ Ö PEC EĞİ M! .."

Patrikhane yine devrede... Hıristiyan yurttaşlara "din hizmeti" vermesi gereken İstanbul'daki Patrikhane, yine "kin hizmeti" veriyordu.

Paris'e giderek, Yunan işgalini savunan Patrik Vekili Dorote, İstanbul'a dönerken Pire'ye uğradı ve Pire limanında düzenlenen törenin ardından Patrikhâne'ye getirildi. Yunanistan'dan hareket etmeden önce burada bir konuşma yapan Dorote, şunları söyledi:

"Yunan milletinin sinesinden doğmuş olan Patrikhane, herdevirde Yunan haklarının savunuculuğunu yapmıştır. Bu haklandevamlı ve büyük savaşlarla savunmuştur. Anânelerine sadıkkalarak müstebid (=zorba, despot) Türklerin darbelerine mâruz kalmıştır. Fakat bir gün emellerine ulaşacağı ümitleri ile bunlarakarşı koymakta devam etmiştir.

Size müjdeliyorum ki, pek yakında **Büyük Yunanistan'ın**

225 Johnstone, Diana, a.g.e, s.178.

kuruluşuna şahit olacağız."

Patrik Vekilini Paris'te tren garında uğurlayan Yunanistan Başbakanı Venizelos da ona şu sözü vermişti: "Ayasofya'da eli-nizi öpeceğim!.."

"P a d i ş a h k ö-

le li ği ile ka za n ı la n

İktidar, İktidarsızlık

örneğidir."

M usta fa

K e -

ma l (1 9 1 9) 219[226]

MU STAFA KEMAL' İN DÖN MESİ İÇİ N İNGİLİZ

TEHDİDİ

6 Haziran 1919...

İşgalci İngilizler'in Karadeniz Ordusu Başkumandanı General Milne, Anadolu'daki "direnışı" büyümeden bastırmak ve

"başını ezmek" için İstanbul Hükümeti'ne bir nota verdi. Mustafa Kemal'in vilâyetlerde gezmesinden rahatsız olan İngilizler, "der-hal geri dönmesini" emrettiler. Sömürgelerinden birindeymiş gibi davranan İngilizler'in notasına Harbiye Nazırı İevket Turgut Pa-

şa'nın verdiği yanıt kabul edilmeyince, hükümet acilen İeyhülislam'ın başkanlığında toplandı.

Savunma Bakanı İngiliz generale verdiği yanıt da, "Mustafa Kemal Paşa'nın Samsun'a gönderilmesine, o havalide asayişsizlik bulunduğu dair İngilizlerden gelen şikâyetlerin yol açtığı" hatırlatıldı ve "Talebinizi geri alın" dendi.

Türkiye'de bir hükümet var gözüküyor, ama kararları İngilizler alıyordu!..

Sömürgeci İngilizlere bu yanıt vız gelince, Mustafa Kemal hükümet tarafından resmen İstanbul'a çağrıldı.

226 Nutuk (Söylev), a.9.e., s. 131.

Bu tarihi olay, bugünlerde dahî Atatürk düşmanlarının milli direnişi küçültmek için bir koz olarak kullandığı "Mustafa Ke-malin Samsun'a gidişine İngilizler izin verdi" safsatalarını çürü-ten çarpıcı bir yanıttır.

9. Ordu Müfettişi Mustafa Kemal ise, gönderdiği telgrafta

"Suret-i hareketimi ona göre düzenlemek üzere davet nedeninin lütfen izah buyurulmasını rica eylerim" diyerek, dönmeyeceğinin işaretlerini veriyordu.

KARADENİZ: ULUSAL DİRENİİN KALBİ VE ATARDA-

MARI... Bu yazışmalar sürerken, "ulusal direnişin kalbi" ve "atar-damarı" olan

Karadeniz Bölgesi'nde ciddi örgütlenmeler engel tanımıyordu. Giresun'da "yedek subaylar" toplanarak bir örgüt (cemiyet) kurmaya karar verdiler. Işık Gazetesi'ne gönderdikleri

bildiriyle, çağrıda bulundular:

"Memleketimizin vaziyeti göz önünde tehlikede. Bu tehlike haftalarla sayılamayacak kadar yakındır. Fikirlerinizden, tecrübe-lerinizden istifade için bir İhtiyat Zabitleri Cemiyeti teşkil etmek tasavvurundayız. İsimlerini, adreslerini lütfedecek arkadaşlara minnettar kalacağız."

"EY G ENÇL ER U YAN IN !

Balıkesir'de yayınlanan Doğrusöz Gazetesi de, halkı işgale karşı ılımınısu çağırıldı.

"Gençliğin dirileceği ve direneceği zamanın geldiğini" belirten Doğrusöz Gazetesi'nin çağrısı kısa, özlü ve netti: *Hep ölenler göz açık bekleyince bu yeri,*

Diriler, kapamak yakışır mı gözleri,

Ey yurdun gençleri ileri, arş ileri!..

Ey gençler uyanınız ! Gençliğin dirileceği, faaliyet göstereceği sıra, işte gelmiştir. Yenilmez, yılmaz bir kuvvet hâlindevatan uğruna birleşiniz ey gençler!..

Ey millet birleşiniz ! Hepimiz bir daire dahilinde toplan-mazsak, bitleri birleştirecek kuvvetlere eskiden olduğu gibi istih-

fafla (-küçümseme ile) bakacak olursak, bu ülkede yaşamakhakkı, hayatımız kalmaz. Bağlarımızı mahveden filosera (hastalığı) başka bir şekilde tecelli ederek bizleri de mahvedecektir."

Kendi vatani yerine işgalcilerin vatanını savunan sözde gazeteciler de, "vatani satmak" için çalışmalarına ara vermeden devam ediyordu. Sık sık karşımıza çıkan ve çıkacak olan gazeteci Ali Kemal, İçişleri Hakanı olunca da uslanmamıştı. Bir de

"icra" yetkisini ele geçiren Ali Kemal, vatani satma yönündeki görüşlerini, şimdi uygulamaya koyma makamına gelmişti. İlginç

bir olay, bu kin ve intikamın büyüklüğünü göstermesi açısından önemli...

Ali Kemal henüz bakan olmamışken, Sabah Gazetesi'nde

yazdığı yazıları "gayri vatanî" bulduğu için açıkça düelloya davet edilmişti. Vuruşmaya davet eden Gemlik Belediyesi doktoru Ziya Bey idi. Bunun üzerine, İstanbul'da Rumca yayınlanan gazetelerden Patris Doktor Ziya aleyhinde büyük kampanya başlatmış ve "tutuklanması" gerektiğini ileri sürmüştü. Ali Kemal üç ay sonra içişleri Bakanı oldu. Bu olayı bir tarafa "not eden" gazeteci-bakan, İstanbul'a adım attığı gün "vatan düşmanı yazıyorsun"

diyen Doktor Ziya Bey'i tutuklattı. Rum ve işbirlikçi hükümet ilişkisi her zamanki gibi tıkr tıkr işliyordu..

Günlük yaşam sürüyor..

Terkos suyu zam istiyor

İrketi Hayriye'nin biletlere 4 misli zam talebini hükümet tasdik etti.

Evvelce

suya

yüzde

yüz zam yapmış olan Terkos İrketi, kömür fiyatlarındaki yeni artışları ileri sürerek, bundan böyle eski tarife ile iş yapmasına imkân kalmadığını bildirerek yeniden zam istemiştir. İrketin bu talebi Nafia

Bakanlığında incelenmektedir.

Diğer taraftan, İrketi

Hayriye tarafından istenmiş olan 4 misli zammın hükümet tarafından kabul edilmiş olduğu da öğrenilmiştir.

(İstiklâl Harbi Gazetesi, 10

Haziran 1919)

İbretlik bir gazete haberi.....

DÜĞÜN İÇİN VAKİT BULDULAR

Abdülhamid'in mahdu-

mu

İehzade

Kaymakam

Abdurrahim Efendi ile eski

Sadrazam Prens Sait Halim

Paşa'nın biraderi eski Nafia

Bakanlarından Abbas Halim

Paşa'nın

kerimesi

hanımın

düğünleri yapılmıştır. Resim-

de, şu felâketli günlerimizde

düğün yapan Saray mensubu

Abdurrahim Efendi görülmek-

tedir.

(İstiklâl Harbi Gazetesi, 9 Ha-

ziran 1919)

BİR TÜRK KIZINI N SON DUA SI ...

Ülkemiz adım adım işgal edilirken., ordularımız dağıtılır-ken., bütün kalelerimiz

zaptedilirken.. Ve hükümet de aymazlık, sapkınlık ve hıyanet içinde iken., iş başındakiler

kendi çıkarlarını

düşmanların siyasal amaçlarıyla birleştirmişken., ulus yoksulluk ve sıkıntı içinde ezgin ve bitkin düşmüşken.. "Büyük Mecmua"

adlı dergide, Sabiha Zekeriya Hanımın "Bir Türk kızının son duası" yayınlandı:

"Allahım...

Ak saçlı ihtiyarlar, bağıryanık analar, gönlü yaralanmış

yetimler, bütün Türk ve Müslüman kulların hep birden duayageldik... Sesimiz sana

minareler memleketinin bütün Müslümandünyasına ses veren mâbedlerinden yükseliyor...

Kalbimizi sana açtık, gözlemlerimizde senin nurun, kalbimizde senin vecdin, ru-humuzda

senin aşkın var... Mâbedlerinde ağlayan, surların üzerinde feryat eden, Müslüman

iklimlerinde matem tutan yeisli Türksedasını işiten Tanrım. Bizi de dinle. Ruhumuzdan

kopan feryat-lara acı ve bizi koru Allahım. Günahlarımıza tövbe ederek, şehit-lerimizin

ruhundaki kutsiyete sığınarak sana secde ediyoruz.

Müslüman ruhunu temsil eden camilerine ha ç diktirme Allahım. Yedi yüz seneden

beri minarelerinde okunan ezansedne bizi hasret etme Allah/m... Topraklar altında millet

içinölen şehitlerini mezarında ağlatma Yarabbi. Babaları için ağlayan bir milyon yetimin

hıçkırıklarını işit, bizi o şehitlerin ruhuhürmetine sıyanet eyle (koru) Yarabbi. 700 seneden

beri deni zlerin hâkimi, İarkın hükümdarı olduk. Bizi düşmanlarımıza esireyleme Yarabbi.

İarkın üstünde dalgalanan matem sancağı, bütün esirolan Müslüman dünyasının

matemini ilan ediyor. İşte biz bugüno siyah bayrağın alkırıklar arasında sana yalvarıyoruz

Allahım.

Asırlardan beri hükümler olan Türk'ün, bugün bütün milletlerin edeceği bir zulüm ile mukaddesatı, istiklâli hayatı, hımsayımahvoluyor... Biz Allahım senin adaletine sığındık. Bizim, ha fevkinde her kavmin üstünde en büyük kuvvetimiz olan Allahım, seksen milyon Türk'ün kalbinde senin vecdin, seninaşkın var. Ve biz bu aşkı Türk'ün hakkını bütün cihana, millet-lerine bağıracağız ve anlatacağız. Türkler, ancak Türk sultanının, halifesinin hükmünde yaşar. **Ve biz hürriyetimiz için, seksen**

milyon Türk, genç, ihtiyar, kadın, çocuk, sesimizi işittirince-
ye, hakkımızı tanıtıncaya kadar bağıracağız Cihadımıza sen zahir (destek) ol Yarabbi. Sesini sana ilâhi mâbedlerinden tek birer yükselten Türk'ün sesini işit ve bizi kurtar Allahım. Huzurunda diz çöktük, sana bütün vicdanımız, bütün imanımız layalvarıyoruz. İmdat dileyen yaşlı gözlerimiz, merhametine sığınan matemli kalplerimiz, hicran dolu ruhumuzla sana ibadetediyoruz ve yalvarıyoruz.

Hükümler olduğumuz topraklarda bizi süründürme

Allahım. Camilerimizde yanan din ve iman kandillerini söndürme Allahım. Yüz milyon Müslüman'ın halifesi, Hz. Peygamberin vekilini zalimlere esir etme Yarabbi.

Fatihlerin, bütün hakanların şan ve şeref ülkesinden (...)eksik etme Allahım. Düşmanlara hakkın kuvvetini tanıt ve bizi kurtar Allahım."

TÜRK'ÜN İLÂHİSİ

İşgal altında kurtuluş için her yolu deneyen Türk halkı, kurtuluşa destek veren bir avuç gazetede duygularını gün gün anlatıyor, birbiriyle paylaşıyordu, "istiklâl Harbi" gazetesinde, Musa Süreyya imzasıyla yayınlanan "Türk'ün ilâhisi" de 220[227]

bunlardan biriydi:

"Sarmış matem buraları

Saz benizli ovaları

Boynu bükük yuvaları

Sen himaye et Yarabbi

Ne bir yazık diyen bize Ne ses veren sesimize Huzurunda

geldik bize Senden inayet Yarabbi

Her çehre bize yabancı Bari sen bir parça acı Süründürme altın tacı Bize yardım et Yarabbi

Bir gün sabah olur diye Katlandık her işkenceye Bu felâketli geceye ver bir nihayet Yarabbi"

227 İstiklâl Harbi Gazetesi, 13 Haziran 1919.

MEL EKL ERİN CİN SİYETİ,

TAVADAN SU YA ATLAYAN BALIKLAR! ..

Birçok Türk, Fatih Sultan Mehmet İstanbul'u fethederken, Bizanslıların "melekler dişi mi, erkek mi?" tartışması yapmakta olduğuna inanır.

İstanbul'un sahibi olduklarına inanan Rumlar ise, kendi bakış açılarına göre farklı bir öykünün inananlarıdır. Onlar, İstanbul'u yeniden ele geçirecekleri hayâlini hep canlı

tutmakta, o zaman neler olacağını(!) öykülerini anlata gelmektedirler.

İşte, İzmir'den itibaren Türkiye'yi işgal etmeye başlayan Yunanlı'lar ve işbirlikçisi Rumlar, İstanbul'u yeniden ele geçirme hedefine çok yaklaştıklarına inanmışlardı. Yunan ve Rumlar, İstanbul'u kurtuluş efsanelerini canlı tutarken, Atina'da yayınlanan gazeteler şu öyküye yer vermeye başladılar:

"Türklerin İstanbul'a girmekte oldukları bir sırada, bir papaz, sobada yedi balık kızartıyormuş. Balıkların daha bir tarafı

kızarmış iken, odaya bir Rum heyecanla girer ve Türkler'in şehre girmekte olduklarını bildirir. Bunun üzerine papaz bağırır:

- Bir tarafı kızarmış bu balıklar canlanırsa, ancak o zaman ben bu habere inanabilirim!

Papazın bu sözleri üzerine, bir tarafı kızarmış balıklar ta-vadan fırlar ve hemen yakındaki suya atlayarak yüzmeye başlar.

Bahsedilen bu mevki Balıklı'dır. Hâlâ balıklar bu suda, bir tarafları kızarmış yüzmektedirler.

İstanbul'a tekrar kavuştuğumuz gün papaz, sudan bu balıkları alacak, diğer yanlarını kızartıp yiyecektir.

Silivri kapısı yanındaki mabeddeki bu suda balıklar hâlâ görünmektedir. Bu sebeptendir ki, Rumlar buraya Balıklı adını takmışlardır."

Bugün mevcut olan ise, akıl ve sinir hastalıkları hastanesi olan Balıklı Rum Hastanesi'dir.

EFELER "GERİLL A SAVAI" BA İLATT !! ..

Ülkemizin fiilen işgal edilmesini kabul etmeyeceğini açıklayan Mustafa Kemal, Konya'daki ordu müfettişi Mersinli Cemal Paşa ile Erzurum'daki 15. Kolordu Komutanı Kâzım Karabekir Paşa'ya, "Olup bitenleri kabul edemeyiz. Saldırı hazırlığımızı iyi yapabilmek için zaman kazanmalıyız" bilgisini verdi.

Bu arada, Sabah Gazetesi işgale karşı gelinmemesi için yayınlar yapıyor, Damat Ferit Hükümeti'ne yaranabilmek için direnişçileri ihbar ediyordu!..

Kurtuluş için çareler arayan yurtseverlerin toplantı ve faaliyetlerini "ihbar" etmeyi görev sayan Sabah Gazetesi "durumdan vazife çıkarmış" ve "işgalcilere yardımı" görev saymıştı!..

Sabah, toplantı yerlerine "baskın düzenlenmesini" ve toplantılara katılanların tutuklanmasını istiyordu.

İBİRLİKÇİ GAZETELERİN yayınları, yalnızca, yurdumu-

zu işgal eden emperyalistlerin (sömürgecilerin) hoşuna gidiyordu. Bu yayınlar, Türk milletinin direniş azmini asla kıramıyordu.

Nitekim işgalcilere karşı gerilla savaşı başlamıştı. İç Akdeniz'de (Ege'de) "**Türk gerillası Efeler**" düşmana karşı direnişin düğmesine basmıştı.

GERİLLA SAVAI, Mustafa Kemal'in "**Millî Mücadeleyöntemlerinden biri**" idi. O, iki hedef belirlemişti. Biri "millî hareketi halka mâl etmek", diğeri ise "önderliğe seçimle

gelmek."221 [228]Hareketi halka mal etme planının ilk aşaması

"ordu desteğini sağlamak" idi .

Kendi ifadesiyle, "İlk iş olmak üzere, bütün ordu ile temasa geçmek lâzımdı."222[229]
Bu amaçla, 21-30 Mayıs 1919 tarihleri arasında Kolordu Komutanlarına şifreli telgraflar gönderdi. Mus-

228 Çevik, Zeki, Yrd. Doç. Dr., Mil î Mücadele'de "Müdafaa-i Hukuk'tan Halk Fırkası'na Geçiş" (1918-1923), Atatürk Kültür, Dil ve Tarih Yüksek Kurumu Atatürk Araştırma Merkezi Yayını, Ankara 2002, s.180.

229 Belge: 188, Nutuk (Söylev), a.g.e., s.626.

tafa Kemal komutanlara emir verir gibi değil, dostça ve arkadaş-
ça bir üslupla hitap ediyor, "Halkın gerilla tarzında müdafaayapması için kuvvet
oluşturmasınayardımcı olunmasını" istiyor, bu yönde "komutanları teşvik ediyordu.223
[230]

Mustafa Kemal, bir yıl sonra TBMM kurulduğunda milletvekillerine bunu açıklayacaktı:
"...Küçük küçük birliklerin başında subay bulundurmakla oluşturulan örgüt, küçük
savaş örgütüdür... (Gerillâ) denilen kü-
çük savaş örgütüdür. Cümleminizin hatırladığı ki; milletimizin savaş konusundaki bakış
açısını burada açıklarken demiştim ki;uzun zaman savaşmak ve bütün milletin savaşma
duygularını

sürekli diri tutabilmek için gerillâ örgütü kuracağız. Bunu söylediğim zaman
kuvvetlerimizin ufak tefek topluluklardan oluşacağını hepimiz anladınız. Bu ufak kuvvetlerin başında subaylar faaliyet halinde
bulunacaktır. Bu, esasen hükümetin verdiği bir karar ve kabul ettiği bir yöntem, bir bakıştır
ve uygulanmasına başlanmış olduğunu müjdelerim..."224 [231]

Gerilla güçlerinin örgütlenmesinde jandarma subayları Kılıç Ali ve Saip Beyler, topçu
subayı Kemal Bey ve süvari subayı

Osman Tufan Bey özel bir etkinlik gösterdiler. **Batı Anadolu'dairili ufaklı gerilla
birliklerinin sayısı yüzden fazlaydı.** Bazı

birliklerde savaşçı sayısı bini aşıyordu. Böylesi birlikler büyük çarpışmaları da
yürütebilecek güçteydi. Çünkü, Anadolu'da "ko-lordu" diye adlandırılan birçok askerî birim,
gerçekte 150-200

askerden oluşuyordu.225[232]

Bergama'da Kuvayi Milliye ve Nizamiye müfrezeleri tarafından bozguna uğratılan Yunan
taburundan kurtulanlar Menemen'e kaçmış ve burada katliama başlamıştı. Menemen'deki
silahsız vatandaşlara saldıran katil sürüsü, kaymakam ve memurları da şehit etti. **Büyük
Menderes bölgesinde ise, YörükAli Efe kuvvetleri** düşmanın ilerleyişini durdurmak için üç
demiryolu köprüsünü havaya uçurdu. Köprüleri koruyan Yunan bir-

230 Çevik, Zeki, Yrd. Doç. Dr., a.g.e., s.183.

231 Evsile, Mehmet, Doç. Dr., a.g.e., s.33. (Türkçe'si bana ait.-HC) 232 İamsutdinov,
A.M., Mondros'tan Lozan'a Türkiye Ulusal Kurtuluş Savaşı

Tarihi (1918-1923), Rusça Aslından Çeviren: Atalol Behramoğlu, Doğan Kitapçılık A.İ., İstanbul, Mayıs 1999, s.139.

liği tümüyle imha edildi. Ulusal direnişe (milli mücadeleye) destek veren gazeteler Yörük Ali Efe'yi kamuoyuna şöyle tanıttılar:

"Yunan istilâsına karşı mücadeleye atılan ve Malkoç'da düşmana ağır darbe indiren Yörük Ali, 23 yaşında bir zeybektir.

(...) Yörük Ali Efe orta boylu, omuzları geniş, kavi bünyeli, beyaz tenli, bıyıkları hissedilmeyecek derecede pek hafif terlemiş, kum-ralca kaşlı, elâ ve çekik gözlü, yakışıklı, levent tavırlı bir delikanlıdır. Ayın Türk aşiretlerinden Sarıtekeli aşiretine mensup bir Türk oğludur."

YÖRÜK ALİ'NİN GERİLLA KUVVETLERİ (EFELER), daha sonra büyük eziyetlerden sonra Yunanlılar tarafından boşaltılan Nazilli'ye girdi. "Askerce dövüşmek" yerine, kaçarken sivilleri rehin olarak yanlarında götüreren Yunan kuvvetleri, bu masum insanlarımızı yolda katlettiler. Yunan askerlerinin boşalttığı Nazilli'ye giren Yörük Ali'nin gerilla kuvvetleri (Efeler), ekmek yedik-leri vatana ihanet eden işgal işbirlikçisi (casusu) Osmanlı

Rumları'nı hemen meydanda ipe çekti.

MU STAFA KEMAL: " MİLLÎ O RDU KUR ULMAL I-
DIR"

Milli mücadelenin örgütlenmesi çalışmalarını sürdüren Mustafa Kemal, Amasya'da ülkemizin ancak "millî birlikle" kurtulacağını, bunun için de "Millet Ordusu"nun milletin kaderini belirleyeceğini açıkladı.

BAĞIMSIZ KÜRDİSTAN !.. Bu arada, İngilizler'in kışkırtması (provokasyonu) ile Diyarbakır'da Kürt vatandaşlarımız İs-yana teşvik ediliyordu. Tıpkı 21.yüzyılda, bugün de olduğu gibi.

İngilizlerin amacı, Türkiye'yi bölmek, "Bağımsız Kürdistan" kur-maktı!.. Tıpkı ABD ile birlikte bugün de Türkiye'de yapmaya çalıştıkları gibi.. Tıpkı çeyrek asırdır PKK denen terör örgütünü

besleyip, bölücülük yaptıkları gibi.. Tıpkı Kuzey Irak'ta nihayet kurdukları Kürdistan gibi...

Durumu çok iyi izleyen Mustafa Kemal, yine Erzurum'daki

Kâzım Karabekir Paşa'ya gelişmeleri telgrafla bildirdi:

"Diyarbakır'deki Kürt kulübü, İngilizlerin teşviki ile İngiliz-

lerin himayesinde bir Kürdistan teşkili gayesini takip ettiği anlaşıldığından kapatılmıştır.

Kürdistan'ın

maruf

beylerinden

aldığım

müteaddit

(=sürekli) telgraflarla, dağıtılan bu Kürt kulübünün hiçbir Kürt'ü

temsil

etmediği,

birkaç

serserinin

neticei

teşebbüsü

(=girişiminin sonucu) bulunduğu ve vatan ve milletin tamamen müstakil (=bağımsız).

Ve hür yaşaması uğrunda her fedakârlığı

ve bu bapda (=bu manada, bu konuda) emirlerimize amade buldukları

bildirilmektedir."

"KÜRTLER ÖZ KARDEİİMİZ" sözü de, o günlerden bugüne Mustafa Kemal'in verdiği ibretlik bir ders niteliğindedir.

Mustafa Kemal'in "Kürtler'i öz kardeş" olarak gördüğüne yazılı belgelerde de tanık oluyoruz. Bugüne kadar gelen belge niteliğindeki telgraflarından 15 Eylül (1919) tarihli olanında, bölgenin önde gelen ağalarına şöyle diyordu:

"Hacı Kaya ve İatzade Mustafa Ağalara

Sivas 15.9.35(1919) Malatya Mutasarrıf Vekili Vasıtasıyla Hacı Kaya ve İatzade Mustafa Ağalara

Padişah ve millet hainlerinin aldatmalarına kapılarak, ma-azallah (=Allah esirgesin) İslâm arasında kan akıtılması ve günahsız zavallı Kürt kardeşlerimizden birçoğunun padişah askerleri tarafından telef edilmesi gibi, dünya ve ahret pek acı bir akıbetin ortaya

çıkmasının

engellenmesi

emrinde

geçen

vatanperverane (=yurtseverlere yakışır biçimde) çalışmalarınız Sivas Genel Kongre Heyeti'nce takdire ve şükranına değer görülmüştür. Sizler gibi din ve namus sahibi büyükler oldukça, Türkve Kürdün yekdiğerinden ayrılmaz iki öz kardeş olarak yaşamakta devam eyleyeceği ve hilafet makamı etrafında sarsılmaz birvücut halinde dahil ve hariç (=iç ve dış) düşmanlarımıza karşı

demirden bir kale halinde kalacağı şüphesizdir. Cenabı Hak me-sainizi makbul eylesin.

Heyeti Temsiliye namına Mustafa Kemal "226[233]

Orduya gönderdiği bir başka telgrafında da aynı yaklaşımı

233 Atatürk'ün Bütün Eserleri, Cilt:4, a.g.e., s.39.

görüyoruz:

"Diyarbakir, Erzurum, Van, Bitlis, Harput Vilayetlerine 13.Kolordu, 15.Kolordu Kumandanlıklarına

İlfe Sivas

6.11.35(1919)

İngilizler'in el altından teşvikive Kürt Teâvün (=Yardımlaşma) Cemiyeti'nin ayrılıkçıfaaliyeti ile Kürtlerin milli harekât aleyhinde olduklarına dair pek zararlı propagandalaryapılmakta olduğu İstanbul'dan bildiriliyor. Doğu Anadolu'nunasil bir unsuru olan Kürt kardeşlerimiz, Osmanlı memleketinin ayrılmaz bir kıtasında, mukaddes hilafet makamına bütün imanve sadakatleriyle bağlı bir milleti oldukları, milli harekât ve teşkilatın en sadıkve kuvvetli bir uzvu buldukları meydanda iken, yine bu kabil zararlı propagandaların yüce saltanatın payitahtında (=başkentinde) revaç(=değer) bulabilmesi üzüntü vericidir.

Bütün heyeti merkeziyelere ve Kürt ağalarına ve eşrafınakeyfiyetin (=durumun) anlatılması ile, Kuvayi Milliye ile birleşmiş

olduklarına, Osmanlı camiasından hiçbir şekilde ayrılmayarak,mukaddes hilafet makamına tam bir sadakatle bağlı kalacakları-na ve **Kürt Teâvün Cemiyeti'nin ayrılıkçı hareketini lanetledik-lerine dair hükümete, temsilcilere telgrafnameler çektirilmesi rica olunur.**

Heyeti Temsiliye namına Mustafa Kemal.

M.Kemal 3. Kolordu Kumandanı"227[234]

TÜRKLER ESİR PAZARINDAKİ ZENCİ gibi olmak istemi-

yordu. Avrupa ne kadar direktse de, Türkiye ve Türkler kararlıydı..

Yunanlılar'ın "Trakya bize verilirse, İzmir'den vazgeçeriz"

biçimindeki propagandaları etkili olamayacaktı. Olmadı da. Zaten, bunlar yalan üzerine kuruluydu. Yunanlılar, İzmir'den vazgeçmek niyetinde değil, tüm dünyayı kandırıp İzmir'in yanı sıra 234 Atatürk'ün Bütün Eserleri, Cilt: 5 (1919), Kaynak Yayınları, İstanbul, Nisan 2001, s. 108.

Trakya'yı da ele geçirmek istiyordu. Sözleri doğru olsa bile bu,

"esir bir kentin halkını, bir başka kentin halkını esir alarak de-ğişmek" anlamına geliyordu.

Bu aldatma kampanyaları üzerine Trakya Paşaeli Müdafaa-i Hukuk Heyeti başkanlığı bir açıklama yaparak, "Türkler, esir pazarlarında asla zenci gibi satılamaz" dedi:

"(...) Yirminci asırda (...) nefretle protesto ederiz. Kendilerini Avrupalılara medeni diye satmak isteyen Yunanlılar'ın ihtiraslarını tatmin için bir vilâyet halkını diğeri ile mübadele etmek ve bu halkı esir ticareti yapar gibi, eli altında tutmaya çalışmak yolundaki teşebbüsleri, bilemeyiz Avrupa'ca nasıl bir telâkkiye mazhar olacaktır.

Bize gelince düsturumuz, Trakya Trakyalıdır' cümle-sinden ibarettir.

Türk halkının esir pazarında zenci satar gibi bir muameleye tabi tutulmak istenmesini de şiddetle protesto ederiz."

Ama sy a Ta mi mi :

"M ille tin istik l â lini y ine mille tin a zim v e k a r a r ı

k urta ra c ak t ır"

ANADOLU'DA "MİLLÎ HÜ KÜ MET" KURUL A-
CAK! ..

Türkiye gizli ve açık işgal edilirken, zihinler devşirilip, topraklar fiilen işgal edilirken, Ulusal(Millî) Kongreler dönemi başladı.

Sivas ve Erzurum'da yapılacak kongreler öncesi Amasya'da ön hazırlık gerçekleştirildi. Buradaki toplantıda, Sivas Kongresi'ne katılacak Türkmen, delegelerin nasıl seçileceği belirlendi. Damat Ferit Hükümeti'ne karşı direnişe geçen komutanlar, Amasya'da bir araya geldiler ve önemli kararlara imza attılar.

Sivas Kongresi öncesi alınan ve bir "millî sır" olarak saklanması kararlaştırılan karar metninde, "Vatanın tehlikede oldu-

ğu" vurgulanıyordu. *Mustafa Kemal, 21-22 Haziran(1919) gecesi Amasya'da yaveri Cevat Abbas'a "Yaz bakalım" demişti:*

**1 - Y urdun b ütünüğü, ulus un ba ğımsız l ığı
te hlik e de dir.**

*2- İstanbul'daki hükümet üstlendiği sorumluluğun
gereklerini yerine getirememektedir. Bu durum ulusumuzuyok olmuş gibi gösteriyor.*

**3 - Ulusu n ba ğı msızl ığını y ine ulu sun a zim
v e k a râ rı k urta ra c ak t ır.**

*4- Ulusun durumunu ve davranışını göz önünde
tutmak ve haklarını dile getirip, bütün dünyaya duyurmakiçin her türlü etkiden ve
denetimden uzak ulusal bir kurulunvarlığı çok gereklidir.*

*5- Anadolu'nun her yönden en güvenli yeri olan Si-
vas'ta ulusal bir kongrenin tez elden toplanması kararlaştırılmıştır.*

*6- Bunun için bütün illerin her sancağından, halkın
güvenini kazanmış 3 delegenin, olabildiğince çabuk yetişmek üzere, hemen yola
çıkartılması gerekmektedir.*

*7- Her ihtimâle karşı bu durum, ulusal bir sır(=giz)gibi tutulmalı ve delegeler gereken
yerlere kimliklerini gi z-leyerek (=ad ve kılık değiştirerek) gelmelidir.*

*8- Doğu illeri adına 10 Temmuz'da Erzurum'da birkongre toplanacaktır. O güne de ğin
öteki il delegeleri deSivas'a ulaşabilirlerse, Erzurum Kongresi'nin üyeleri deSivas'ta
yapılacak genel toplantıya katılmak üzere yolaçıkacaktır.228[235]*

Mustafa Kemal, daha sonra (20 Ekim 1919) Rauf ve Bekir

Sami Beylerle birlikte tekrar Amasya'ya gelecek ve Tasvir-i Efkâr Gazetesi muhabiri Ruşen Eşrefe şöyle diyecekti:

235 Nutuk (Söylev), a.g.e., s,53 ("Belge 26" için de bakınız: s. 429); Gürer, Turgut, a.g.e., s.236. (Rahat anlaşılabilmesi için her iki kaynaktaki metni, anlam ve dile bağlı kalarak, bugünkü Türkçe'ye çevirdim.-HC)

*".. Dünya, milletimizin hayatına ya saygı gösterip onunbirlik ve bağımsızlığını
onaylayacaktır, ya da son topraklarımızı*

*son insanlarımızın kanıyla suladıktan sonra bütün bir milletinölüsü üstünde reddolunmuş işgal hırsını tatmin etmek zorundakalacaktır."*229[236]

22 Haziran 1919, Pazar: Albay İsmet (İnönü) Bey, yüksek

ateşle hasta yattığı İstanbul'daki evinde küçük not defterine yazmaya devam ediyor:

"Miralay (=Albay) Ömer Lütfi Bey geldi. HavadisleriM.Kemal Paşa beklemiyor imiş.

Bandırma tarafında toplanıyor-larmış. Yunanlılar Bergama'ya tekrar ve cebren girmişler.

Hükümet bu işlere muarız (=karşı) imiş. Sonra Kâzım Paşa geldi.

M.Kemal Paşa vazifesine devam ediyor imiş. Garip vaziyet İsyannı edecek. Posta müdür-i umûmisi Refik Halit Bey'e telgraf çekmiş, Müdâfaa-i Hukuk-i Milliye, Müdâfaa-i Hukuk-i Vatan Cemi-yetlerinin telgraflarım kabul etmemesi için idarehanelere verilen caniyane emri geri alsınlar diye yazmış.

*Hep hastayım. Evden çıkmıyorum. Rıza ile sigorta işini konuştuk."*230[237]

HÜKÜ MET AZLETSE DE MÜ CAD EL EYE D E-

VAM..

Amasya'da toplanan komutanlar, toplantı *sonrası* görev yerlerine dağıldı. Ali Fuat Paşa da Ankara'ya hareketinden önce Mustafa Kemal'le baş başa görüştü.

Paşa, kader arkadaşlarından Ali Fuat'a döndü:

"Fuat Paşa, beni ordu müfettişliği makamında uzun müddet bırakacaklarına ihtimâl vermiyorum. İu önümüzdeki birkaç

gün içinde vaziyet anlaşılacaktır. Seni temin ederim ki, mücade-lemize sıfat ve salâhiyetten azade olarak da devam edeceğim.

236 Kocatürk, Utkan, Prof. Dr., Atatürk ve Türkiye Cumhuriyeti Tarihi Kronolojisi (1918-1938), Atatürk Kültür, Dil ve Tarih Yüksek Kurumu Atatürk Araştırma Merkezi Yayını, Ankara, 2000, 5.111.

237 İnönü, İsmet, a.g.e., s.14. (Notları yazıldığı gibi aynen aldım. Yalnızca parantez içi açıklama, *yatık yazı* ve siyahlama bana ait.-HC) *Arkadaşlarımın aynı yakınlığı ve vefayı göstereceğinden eminim."*

"Vaziyet ne şekilde tecelli ederse etsin, ben ve Kolordumdaima emrinde kalacaktır."

Mustafa Kemal, tehlikenin kendisiyle sınırlı olmadığına işaret etti:

"Bu adamlar seni de Kolordunun başından ve hattâ askerlikten ayırabilirler."

Ali Fuat Paşa da kararlılığını vurguladı:

"Bu taktirde dahi, seninle beraberim Paşam."

"Ulusal direniş", toplantılarda olduğu kadar cephelerde de devam ediyordu. Atina gazeteleri, bazı satılmış sözde Türk gazetelerinin yazmadığı gerçeği yazmaya başladı:"Anadolu'da mukavemet!.." Eleferos Tipos adlı gazete, Yunan Ordusu'nun Türkiye'de kayıplar vermeye başladığını gizleyemiyor, "Anadolu'nun her tarafında Jön Türkler halkı ayaklandırmaktadır. İddetli tedbirler alınmalıdır" diye yazıyordu. İşin ciddi olduğunu gören İzmir Metropoliti Hrisostomos da, Paris'teki toplantılara katılan Amerika Birleşik Devletleri Başkanı Wilson'a başvurarak,

"Anadolu topraklarından Yunanistan'a verilecek parçaların hızla belirlenmesini ve Yunanistan'ın Anadolu'daki sınırının çizilmesi-ni" istedi!..

NE BLÖFE ALDIRIR , N E TEH D İTTEN KOR KA-

RIZ!

Bu arada, Sivas'a geçme hazırlığındaki Mustafa Kemal'in

tutuklanacağı haberleri yayıldı. Hükümet tarafından yeni ataması

yapılmış bulunan Elazığ (Mamüretülaziz) Valisi Kurmay Albay Ali Galip, Sivas'a giderek

Vali Reşit Paşa'dan kente ayak basar basmaz Mustafa Kemal'in tutuklanmasını istedi.

Fransız Binbaşı

Brüno da, Sivas'ı işgalle tehdit ediyordu. Tutuklamaya karşı çıkan Reşit Paşa, "İşte kendisi geliyor, buyurun siz tevkif edin"

karşılığını verdi.

Sivas'taki paşa-vali Reşit'in durumu bir telgrafla kendisine bildirmesi üzerine, arkadaşları ile uzun uzun görüşen Mustafa Kemal ise, "psikolojik savaşla" ilgili önemli bir yaklaşım sergiledi:

"İmdi paşaya gereken cevabı vereceğim. Fakat, bu negaflet, ne bilgisizlik ve ne görüş kıtlığı? Bir Fransız binbaşının gelişi güzel atıp tutmasından ibaret sözler. Sivas'ın işgali kolayşey mi? Fransızlar bunu hangi kuvvetini sevk ederek yapabilecek Arkadaşlar buna nasıl inanabiliyorlar? Basit bir propagandave blöf karşısında arkadaşlarımızın maneviyat kırıklığına (moral

bozukluğuna) uğramaları şayanı hayrettir doğrusu!... Ne Sivas'ı

işgal edebilirler, ne de kongreye engel olabilirler."

Mustafa Kemal, her çağda örnek olacak "azim ve iradesini" yine kongre ortamında, Mazhar Müfit'in omuzlarını sıkarak şu sözlerle ifade edecekti:

"Mazhar Müfit, bu söylediğin şeyler tehlike teşkil etmez.

*Tehlike ancak azim ve imanına güvendiğim arkadaşlarımda gördüğüm bu zaaftadır."*231[238]

Mustafa Kemal, daha sonra Ali Galip'i Kolordu Kuma ndanlık Dairesi'ne çağırtdtı ve "gereken cevabı" verdi. Mustafa Kemal'in yüzü asık, kaşları çatıktı. Azarlayan bir nutuk çekti. Ali Galip'in, Sivas'ta günlerce gizli faaliyette bulunmasını "bayağılık"

olarak tanımladı. Süt dökmüş kediye dönen Ali Galip'in yanında Mustafa Kemal, kükreyen bir aslan yavrusuna benziyordu. Ali Galip öylesine perişandı ki, sürekli ter döküyor ve yutkunuyordu.

Birkaç kelime söylemek istedi ama Mustafa Kemal Paşa müsaade ve müsamaha etmedi.232[239] Kızgın biçimde ayağa kalktı, "Size daha ağır muamelede de

bulunabilirdim. Emekli bir asker o lduğunuza saygı gösterip bu kadarla yetiniyorum.

Aklınızı başınıza almaz, haddinizi bilmezseniz, dilinizi de tutamazsanız sonu-nuz kötü olur" dedi. Paşa'nın sözleri Ali Galip'in yüzüne tokat gibi iniyordu:

"Askerler mert olur. Türk askeri ise mertlerden mert vepek civanmert233[240]olur.

Siz cihanın kabul ettiği bu kaideye is-

238 Kansu, Mazhar Müfit, Erzurum'dan ölümüne Kadar Atatürk'le Beraber, 1 Cilt, 4. Baskı, Türk Tarih Kurumu Yayınları, Ankara 1997, s.339.

239 Kılıç Ali'nin anlatımı. (Bakınız: Turgut, Hulusi, a.g.e., s.44.) 240 Civanmert: Yiğit,

temiz, asil ve cömert yaratılışlı, mert, babayiğit.-HC

tisna mı teşkil ediyorsunuz?"234[241]

Mustafa Kemal, Sivas Kongresi'nin tamamlad ıktan sonra da (11 Eylül), dönemin İçişleri Bakanına235[242] bir telgraf çekerek, hak ettikleri biçimde çok ağır hakaretlerde bulunacaktı:

"Alçaklar, caniler!

Düşmanlarla millet aleyhinde haincesine tertiplerde bulu-nuyorsunuz. Milletın kudret ve iradesini takdirden aciz olduğunu-za şüphe etmiyordum. Fakat vatan ve millete karşı haincesine ve bıçaklarcasına harekette bulunacağınıza inanmak istemiyordum.

Aklınızı başınıza toplayın! Galip Bey ve yandaşları gibi akılsızla-rın ahmakça olan boş vaatlerine (=sözlerine) kapılarak ve Mr.Nowill gibi milletimiz ve vatanımız için zararlı olan yabancılara vicdanını satarak yaptığınız alçaklıkların milletçe tatbik olunacak mesuliyetini göz önünde tutunuz! Güvendiğiniz kişiler ve kuvvetin akıbetini öğrendiğiniz zaman kendi akıbetinizle muka-yeseyi unutmayınız!"236[243]

Öfkesi dinmeyen Mustafa Kemal, gece yarısına doğru

yorgunluk kahvelerini içtikten sonra, Mazhar Müfit'e (Kansu) döndü,

"Hele bak şu Brüno gafiline. Bir iki kuru sıkı tehdit ve blöf-le bizi yolumuzdan dönecek insan mı sanıyor bu zavallı? Biz neblöfe aldırır, ne tehditten korkar, ne de siyaset manevra ve tuzaklarına düşerizdedi.

Sonra da, milli mücadelenin kayıtlarını tutan Mazhar Müfit'e emretti:

"Mazhar Müfit, hatıra defterine bu olayı da yaz. Merak etme utanmazsın!.. Yaz ve de ki, 'Mustafa Kemal ve arkadaşları

Sivas'a hareket edince Brüno ve arkadaşları Sivas'tan kaçtılar.'

241 Kocatürk, Utkan, Prof. Dr., Atatürk ve Türkiye Cumhuriyeti Tarihi Kronolojisi, s. 62.

242 O sırada, Ali Kemal istifası ile boşalmış bulunan İçişleri Bakanlığı koltu-ğunda Adil Bey oturuyordu.-HC

243 Kocatürk, Utkan, Doğumundan ölümüne Kadar Kaynakçalı Atatürk Günlüğü, a.g.e., 159.

190

Bu notu hatıra defterine bugün yazmanla, o gün yazman arasında hiçbir fark olmayacaktır."

Moralleri düzelen arkadaşlarının "Paşam bizler, tek kur-

şun, tek tepe kalıncaya kadar çarpışacağız, diye ant içtik. Ya istiklâl ya ölüm, diyen bir millet de göz önünde mevcutken kor-kacağımız hiçbir şey yok" yanıtını alan Paşa, bir efkar sigarası

tüttürdü ve, "Haydi 'Dağ başını duman almış' marşını söyleyelim" diyerek ayağa kalktı.

Gece yarısı ortalık "Dağ başını duman almış" marşıyla in-lerken, milli mücadeleler odalarına dağılıyordu.237[244]

İngiliz-Türk-Kürt işbirliği:

MU STAFA KEMAL' İN KATLİ İ ÇİN 6 Bİ N ALTIN

Daha sonra öğrenilecekti ki Ali Galip, Mustafa Kemal'e verdiği namus sözünü çiğneyerek, bağımsız bir Kürt hükümeti kurmak için, İngiliz binbaşısı ünlü casus C. E. Noel'i ve yine İngiliz himayesinde kurulmuş Kürt Teali Cemiyeti temsilcilerini de yanına alarak, çevreden topladığı aşiret kuvvetleriyle Sivas'ı

basıp Mustafa Kemal'i tutuklamak ve kongrenin toplanmasını

önlemek için Malatya'ya doğru yola çıkmıştı. Emekli subay Ali Galip, direnişin liderini öldürmek için İngilizler'den 6 bin altın almıştı. Daha sonra, Kılıç Ali başkanlığında yapılan bir baskında bu "suikast anlaşması" ve 6 bin altın ile makbuzu bulundu. Mak-buzda(senette) şöyle yazıyordu:

"Mustafa Kemal ve avnesinin yakalanıp katledilmesi karşılığı altı bin altın alınmıştır"

Senetin altında Ali Galip ile Malatya Mutasarrıfı (mülkî

amiri) Halil Rami'nin imzaları vardı. Altı bin altın da, biner liralık çıkın hâlinde ele geçirildi. Malatya'daki bu baskının, kahramanı

Kılıç Ali, belge ve altınlarla Sivas'a Mustafa Kemal'in yanına döndü. Kılıç Ali, Paşa'nın emriyle altın çıkınını Heyet-i Temsiliye kasasına teslim etti. Bu servet, Ulusal Kurtuluş Mücadelesi'nin âdeta sermayesi olacaktı. Paşa, paranın miktarını duyunca, gü-

244 Kansu, a.g.e, 1. Cilt, s.152-'163.

lerek şunları söyledi:

*"Bu çok büyük para. Bizimkilere birden söyleme. Yürekle-rine iner."*238[245]

DAMAT FERİT'E SUİKAST'E HAYIR!.. Kendisine suikast yapılması için her yol denenen Mustafa Kemal, hain Damat Ferit'e düzenlenecek suikasta izin vermeyecek kadar da büyüktü.

1919'un 17 Eylül'ünde arkadaşlarına durumu anlatan

Mustafa Kemal, şöyle diyordu:

"Bir genç arkadaşımız, Sadrazam Ferit Paşa'nın öldürülme teşebbüsü için benden onay istiyor. Bu adamın bir adalet divanında ihanetinin sabit olacağına hiç şüphe yoktur. Büyük fenalıklarına devam ediyor ve elinden geldiği kadar da devam edecektir.

Burası öyle...

Fakat biz mahkeme değiliz, hakim de değiliz. Adaleti uygulama yeri ve yetkisinde de değiliz. Ancak adalet isteyebiliriz.

Bunu da fert yapar. Kaldı ki bu adam, halen nazariyede bile olsa şeklen meşru durumda sadrazam, çünkü Padişah'ın güvenine sahip... Faaliyet halinde Meclis-i Mebusan yok ki, güvensizlik beyan etsin ve düşürsün. O halde onunla ancak, şimdilik onu oraya getireni ikna ederek, yarın da bu ülkede böyle sonuçlara meydan vermeyecek yolları kapayarak mücadele edebiliriz.(...) Bu yolun dışındaki hiçbir tarz, ne vatana ve ne de sahiplerine hayır getirir. Anlaştık değil mi?"239[246]

Sonra da, düşüncenin sahibi gence dönerek, "Sen ne dersin çocuk? Bir şaşkınlı kahraman veya kurban mı yapmak istiyorsun? Bırakın bu komitacı kafasını..." dedi.

245 Kılıç Ali'nin anlatımı. (Bakınız: Turgut, Hulusi, a.g.e., s.56-62) 246 Kılıç Ali'nin anlatımı. (Bakınız: Turgut, Hulusi, a.g.e., s.66) ATİNA BASINI : "ANAD OLU İSYANI HIZLI BÜYÜYO R! "

Kent ve kasabalarda "düşmana karşı *dikleniş*" ve direniş arttıkça, düşman basını bile gerçekleri yazmaktan kendini alamı-yordu. Atina Habercisi adlı gazete, "Mustafa Kemal, Türk Ordusu'nun en yetenekli subaylarından biridir" diyerek240[247], İstanbul'dan şu haberi veriyordu:

"Anadolu'da tam bir anarşi hali mevcuttur. Yıldırım Orduları Grup Kumandanı ve Türk Ordusu'nun en kabiliyetli subaylarından biri Mustafa Kemal Paşa, merkezi hükümete karşı isyan etti. (...) milleti vatani savunmak için , kendi etrafında birleşmeye davet etti.

Mustafa Kemal Paşa'nın karargâhı Amasya'da (Samsun'-da) bulunmaktadır. Fakat tesir sahası Bursa vilâyetine ve Yunan işgal bölgesine kadar yayılmaktadır. (...)

Türk kaynaklarından alınan haberlere göre, "*bu hareketbilhassa merkezi hükümete karşı bir isyan mahiyetindedir. Bir-*

çok kaymakam, İçişleri Bakanlığı'nın emirlerine uymayı reddet-miştir.(...)"

Atina gazetesi bu haberleri geçerken, milli kuvvetler Aydın'ı geri aldı.

"İSTANBUL, ANADOLU'YA TABİ OLACAK." Mustafa

Kemal Amasya'da iken bir "görünen" çalışma yaptı, Amasya Genelgesini(Tamimini) yayınladı; bir de "görün-meyen" çalışma yaptı ve birçok yetkiliyi ulusal mücadele için mektuplarla örgütledi.

Paşa, işgale karşı yalnız mitingler ve benzeri tezahüratın, büyük hedefe tek başına ulaşmaya yeterli olmadığını belirterek, şu görüşlerini bildirdi:

"Ancak, milletin sinesinden fiili bir güç doğarsa kurtarıcı olabilir.

247 Atatürk'ü o tarihte düşman bile taktir ederken, bugün içimizdeki kimi Atatürk düşmanlarının (aydın görüntülülerin, Batı sömürgesi hayranlarının ve bilinçsizlerin) sapkınlık ve aymazlıklarını hatırlayalım.-HC.

Anadolu İstanbul'a değil, İstanbul Anadolu'ya tâbi olmalıdır. İstanbul'daki muhalif akımlar, milli mücadeleye zarar ver-mekte ve gayri milli propagandalara neden olmaktadır."

İstanbul dahil yurdun her köşesini yoksulluğa ek olarak yangınlar ve hastalıklar sarmışken, Osmanlı'nın başkentinde parti kavgaları da sürüyordu..

M. KEMAL: " BAĞI MSIZ BİR T ÜR K DEVL ETİ'
KUR MALI YIZ"

Halkın deyimiyle İstanbul'daki "ırzı kırık namert hükümet", işgalcilerin tüm tecavüz ve emirlerine "miskince boğun eğerken", Mustafa Kemal Erzurum'da toplantılarına devam ediyordu.

"Her türlü zillete katlanan hükümet'erağmen Mustafa Kemal, ülkenin karşılaştığı tehlikeleri halka daha iyi anlatma çabalarından vazgeçmiyordu.

4 Temmuz'da, Erzurum kalesi muhafızlığına ait küçük bir binada geceleyin düzenlediği toplantıda, "**t e k b i r t e p e**

v e t e k b i r k u r ŧ u n k a l ı n c a y a k a d a r

s a v a ŧ a c a ğ ı m ı z ı " söyledi:

"Milli mücadeleyi milletin büyük çoğunluğuna dayanarak hızlandırmak ve organize etmek zorundayız.

Hükümet, düşmanların her türlü tecavüz ve emirlerin emiskince boyun eğmekte, her türlü zilletine katlanmaktadır. Padişah ise, unvanı mahfuz ve baki kalmak koşuluyla her ŧeye razı

bulunuyor.

Arkadaşlar! Tek önlem, Hâkimiyet-i Milliye'ye dayalı kayıtsız ŧartsız bağımsız bir Türk Devleti kurmak ve bu hedefemutlaka ulaşmaktır. Hedefimiz bu olacaktır. Kolay ŧey değil. Büyük direnişlerle, ihanet ve hıyanetlerle karşılaşacağımız kesindir.

Mücadele-i Milliye'ye atılanların yok olması için saray, hükümetve ecnebler muhakkak ki, ilk andan itibaren harekete ge çecek-lerdir."

"V a t a n ı n s i-

ne sinde

(=ba ğ rında) k urtu-

luş ç a r e l e r i n i b i r-

lik te ,

ölünceye

k a d a r

a r a m a y a ,

te min e t me y e ç a -

lı ŧ a c a ğ ı z ."

Mustafa Kemal (24

Aralık 1919)241[248]

"M ille t k uv v e t l i v e bu de rec e uya n ık "

ORDUD AN İ STİFA VE S İNE-I MİLL ET'E DÖ-

NÜİ..

Bağımsız bir "Türk Devleti" kurma amacındaki Mustafa Kemal'in bu yöndeki çabalarından rahatsız olan İngilizler ve emri altına aldığı İstanbul Hükümeti, Paşa'yı görevden alma hazırlıklarına girişti.

Mustafa Kemal uzun bir süredir böyle bir girişime karşı

tedbirliydi. Hükümet kendisini kandırarak İstanbul'a döndürmeye çalıştığı için, o da aynı taktiği uyguluyor, *"Karargâhını memleketiçine sokmak için"* yazışmalar yaparak zaman kazanmaya çalışıyordu. Savunma Bakanı İevket Turgut Paşa, en son kendisini 8

Haziran tarihli telgrafla İstanbul'a çağırılmış, o da 11 Haziran'da

"Davet nedeninin lütfen açıklanmasını rica ederim" diye karşı

telgraf çekmişti. 15 Haziran'da da bu kez Amasya'dan padişaha telgraf çekti:

"(...) İstanbul'da iken, milletin bu kadar kuvvetli ve az vakitte felâketlerden bu derece

uyanık olduğunu hayâl edemezdim.

(...) Eğer zorlanırsam, görevimden istifa ederek önceden olduğu gibi Anadolu'da ve milletin sînesinde kalacağım ve vatanî göre-

248 Mustafa Kemal'in 24 Aralık 1919'da Kırşehir'de gençlere hitabından.
Önder, Mehmet, a.g.e., s.310.

vime bu kez daha açık adımlarla devam edeceğim."242[249]

SİNE-I MİLLETE DÖNÜÜ.. Karşılıklı taktikler 8 Temmuz'a kadar sürebildi. Hükümet, gelen baskılara daha fazla dayanamıyordu.

Padişahın kendisini görevden alma kararından bir gün önce "ordudan istifa ettiğini" ve "sine-i millete döndüğünü" açıkladı.

Bir gece önce, geç vakitlere kadar Savunma Bakanı İev-

ket Turgut Paşa ile telgraflaşan Mustafa Kemal, hükümetin "der-hal geri dön" emrine uymayacağını bir kez daha bildirince, Savunma Bakanı "O halde resmi göreviniz sona ermiştir" cevabını

verdi.

"ONLAR BENİ AZLEDİYORLAR!.." Mustafa Kemal ise telgraf odasında bulunan Bitlis Valisi Mazhar Müfit'e (Kansu) dönerek, "*Onlar beni azlediyorlar. Fakat ben hem memuriyetim-den, hem de canım kadar sevdiğim mesleğim olan askerlikten de çekiliyorum*" dedi. Ardından da "ordudan istifa" telgrafını Savunma Bakanlığı'na gönderdi:

"(...) Büyük bir aşk ile bağlı bulunduğum yüce askerlikmesleğimden de istifamı sunarak veda ettiğimi arz ederim."

Üzerinden büyük bir baskının kalktığını hisseden Paşa, yanındaki arkadaşlarına kısa bir açıklama yapma gereğini duydu:

"Aziz arkadaşlarım, bu andan itibaren hiçbir resmi sıfat ve memuriyetim yok. Bir millet ferdi olarak ve milletten kuvvet ve kudret alarak göreve devam edeceğim."

249 Kocatürk, Utkan, Prof. Dr., Doğumundan Ölümüne Kadar Kaynakçılı

Atatürk Günlüğü, a.g.e., s. 137. Mustafa Kemal'in Sivas'ta yayınladığı ve kendisinin de yazdığı *İrade-i Milliye Gazetesine göre*, bu telgraf Amasya'dan değil Havza'dan gönderilmiş gözüküyor. Telgrafın aslında bu sözler şöyle: "(...) İstanbul'da iken milletin bu kadar kuvvetli ve az vakitte felâketlerden bu derece müteyakkız olduğunu tahayyül edemezdim. (...) Eğer icbar edilirse memuriyet-i âcizanemden istifa ederek kemakâne (=eskisi gibi) Anadolu'da ve sine-i millette, kalacağım ve vezâif-i vataniyeme bu kere daha sarîh hatvelerle devam edeceğim." Bakınız: irade-i Milliye Gazetesi, 14 Eylül 1919, s.4.

YUNAN VE ERMENİ EMELLERİ... Mustafa Kemal, ertesi gün Erzurum başta olmak üzere vilâyetlere ve millete bir yazı göndererek istifa gerekçelerini açıkladı:

"Mübarek vatan ve milleti parçalanmak tehlikesinden kurtarmak ve Yunan ve Ermeni isteklerine (emellerine) kurban etmemek için açılan milli savaş (mücadele-i milliye) uğrunda milletle beraber serbest surette çalışmağa, resmî ve askerî sıfatım (sıfatı resmî ve

askeriyem) artık engel olmaya başladı. Bu kutsal amaç (gaye-i mukaddese) için milletle beraber sonuna kadar çalışmaya, mukaddesatım adına söz vermiş olduğumdan, pek aşağı bulunduğum yüksek askerlik mesleğinden bugün (8 Temmuz 1919) veda ve istifa ettim.

Bundan sonra kutsal ulusal amacımız (gaye-i mukaddese-i milliyemiz) için her türlü fedakârlıkla çalışmak üzere sine-i millette(halkın içinde, bağrında) bir ferdi mücahit suretiyle bulunmakta olduğumu bu genelgeyle (tamimen) arz ve ilân eylerim."243 [250]

ALİ KEMAL, MU STAFKA KEMAL 'İ AZLETT İ! ..

İNGİLİZLERİN EMRİ ile hareket eden Türkler'in sözde İçişleri Bakanı, eski gazeteci Ali Kemal, Mustafa Kemal'i görevinden aldı.

Doğrudan kendisine bağlı olmadığı halde işgalcilerin emirlerine uymayı "barış" ve "medeniyet" kabul eden (!) Ali Kemal, Savunma Bakanlığı'na (Harbiye Nazırlığı'na) bağlı olan Mustafa Kemal'i azlettiğini hemen duyurdu.

Kısa bir süre sonra istifa etmek durumunda kalacak olan Ali Kemal, kendisine bağlı valilere telgrafla bir genelge yollaya-rak, "Paşa ile asla temasta bulunulmamasını" ve "emirlerine uyulmamasını" emretti.

Ali Kemal illere gönderdiği genelgede, Kuvayi Milliye'ye hakaretler ediyor, ülkesini kurtarmak için canlarını ortaya koyan-

250 İstiklal Harbi Gazetesi, 9 Temmuz 1919; Kocatürk, Utkan, Prof. Dr., Doğumundan ölümüne Kadar Kaynakçalı Atatürk Günlüğü, a.g.e., s. 146.

ları "haraççı mafya", "saygısız" ve "başıbozuk" olarak gösteriyordu:

Mustafa Kemal Paşa büyük bir asker olmakla beraber,günün politikasına uymasını beceremediğinden, hamiyet ve ga y-retine rağmen memuriyetinde muvaffak olamamıştır.

Mustafa Kemal, İngiliz Olağanüstü Komiserinin244[251] talep ve ısrarı ile azledilmiş ve sonra da yaptıkları ve yazdıkları ile *kusurlarını* daha ziyade meydana vurmuştur.

Reddi İlhak cemiyetleri gibi Karesi ve Aydın havalisinde İslâm ahaliyi boş yere kırdırmaktan ve fakat bu vesileden istifade ile halkı haraca kesmekten başka bir iş göremeyen emirsiz, saygısız ve gayri kanuni teşkil edilen bazı heyetler için öteden beri çektiği telgraflarla da siyasi hatalarını idareten de arttırmıştır."

Ali Kemal'in dilindeki "*günün politikasına uymak*", Avrupa'nın (bugün Avrupa Birliği ve ABD'nin) İşgalci ve sömürgeci politikalarını "moda" ve "çağdaşlık"(!) diye kabul etmek anlamına geliyordu. Ona göre Mustafa Kemal'in "*kusuru*"(!) ise, "ülkeyi düşmana teslim etmemek" idi. "*Yasa dışı*" gördüğü heyetler, Amasya'daki toplantıya katılan komutanların oluşturduğu heyetler İdi.

Ali Kemal'in yazı yazdığı gazete olan ve "düşmanın kucağına oturan" Sabah Gazetesi de, "Mustafa Kemal ve arkadaşlarının düşmanın oyununa geldiğini"(!) yazıyordu.

Ali Kemal, Entente adlı İngiliz gazetesine de demeç vererek, Kuvayi Milliyecilere hakaretlerini sürdürdü: "*Aşağı tabakalar*", "*soyuncular*", "*katiller*", "*çeteci sürüsü*" ve "*içimizdeki düşman!*"

Daha sonra "Ben İngilizler'i severim. Asil millettirler" diyecek olan Padişah Vahidettin

gibi, işgalcilere yaranmaya çalışan Ali Kemal'in demecine baktığımızda düzeysizliğini görüyoruz:

"- İcraat ve girişimlerimize karşı gelenler ve zorluk çıkaranlar maalesef yalnız Rumlar olmayıp, düşmanlarımızın hepsi de hariçte değildir. Bunlar hem daha tehlikeli ve hem de içimizde bulunan ittihatçılardır!

251 Bugünkü Avrupa Birliği komiserlerini hatırlayalım.- HC

- Bunlar tercihen halkın aşağı tabakalarını arkalarından sürüklemek için uğraşmaktadırlar. (Yaptıkları) soyan, yıkan, kat-leden çeteler teşkilidir!
- Ortada bugünkü propagandayı yapan 700 bin liralık bir para ve bunun dışında da bunların savaşta hile ve dolaplarla hazırladıkları azim (büyük) servetleri vardır!"

**ANADOLU 'DA D İRE Nİ E GE ÇE NLE R, pa ra l ı a s-
k e rle r de ğildi!.. Pa ra sız l ık , y ok luk ve yok sulluk i ç inde
a zimle sa v a şa n, k ısa c a "y a n ge lip ya tma da n" c a n v e -
re n y urtse v e rle r, milliy e t ç ile r, ulusa lc ıla r y a ni Kuv a y ı
M illiye c ile r idi! ..**

Gün gelecek ordu süngüsüz kalacak, onlar, Ankara civarındaki köylerden üzerlerinde pide pişirilen saclar toplayıp, dövüp, süngü yapacaklardı.245[252]

"ASKERLİ K YAN GEL İP YATMA YER İ DE-
ĞİL! .."

Tarih: 4 Eylül 2006.. Sivas Kongresi'nin 87. yıldönümü.

Ama bugün yaşananlar, Sivas'ta ulusal direniş kongresini yapanların ruhlarını huzura kavuşturmak yerine, rahatsız edecek dü-zeyde.

Başbakan Recep Tayyip Erdoğan, bir vatandaşın "İehit cenazesi görmek istemiyoruz" isyanına, "Canım kardeşim. Bakınız, askerlik herhalde yan gelip yatma yeri değil" karşılığını verdi:

"Hepimiz askerlik yaptık. Hiçbir sorumluluk mevkiinde olan şehit cenazeleriyle karşılaşmak istemez. Ama bu mücadele sürerken (PKK'yı kastediyor-HC) zaman zaman şehitlerimiz oluyor, olacaktır."246[253]

Halkın teröre ve bu terörü engelleyemeyen ve "Terör sorunu" tanımlaması yerine "Kürt sorunu" tanımlaması yapan dö-

252 Bozkurt, Mahmut Esat, a.g.e., s.30.

253 Hürriyet Gazetesi, 5 Eylül 2006, s.1, sürmanşet; Cumhuriyet Gazetesi, 5 Eylül 2006, s.1.

nemin Başbakanı Erdoğan'a tepkisi farklı boyutlar kazanıyor.

"Halkın teröre tepkisi ilk kez nitelik değiştiriyor. Çocuklarını terörde kaybeden ailelerin feryatları artık çok farklı. Fark iki yönlü, ilki 'Vatan sağolsun demeyeceğim' sözlerinde dile geliyor. İkinci-si de, Tayyip Erdoğan'a ve diğer yetkililere yönelik, siyasetin ötesinde, kişiye adresli tepkiler."247 [254] Bu tepkiler, açık hava toplantılarında "Yan gelip yatma, vatani

satma!" ve gazetelerde de "Başbakanlık yan gelip yatma yeri değildir" biçimine dönüştü.

"Başbakanın görevi, o terörü ve o terörü yaratan koşullara ortadan kaldırmaktır, bunu tartışılmaz bir gerçek olarak kabul etmek değil! Eğer bu ülkenin gencecik askerlerine bir çelik yelek dağıtılamıyorsa, bu da Başbakan'ın sorunudur. Eğer bu ülkenin Başbakan'ı iseniz, bu ülkenin gencecik insanların bayrağa sarılı tabutlarına bakıp 'askerlik yan gelip yatma yeri değildir' demeye de hakkınız yoktur.248 [255]

MU STAFA KEMAL: "H ÜK ÜMET İ TANIMI YORUM!

Amasya toplantısında Ali Fuat Paşa'ya, "*Fuat Paşa, beniordu müfettişliği makamında uzun müddet bırakacaklarına ihtimâl vermiyorum*" diyen ve bu kararın da "*birkaç gün içinde*"

belli olacağını söyleyen Mustafa Kemal'in dediği çıkmıştı. Ali Fuat'a söylediği gibi, "*mücadeleye sıfat ve salâhiyetten azade olarak*" devam edecekti. Ancak, diğer görevliler yerlerini kimseye devretmeyecekti.

Mustafa Kemal, Erzurum'daki Kâzım Karabekir Paşa'ya

bir kez daha şifreli bir telgraf göndererek, aldığı kararları bildirdi:

"Belirlenen ulusal amaçlara ulaşınca kadar komutanlar mevkilerini, 'başka ruhla' hareket edecek kişilere devretmeyeceklerdir.

İstanbul Hükümeti bu komutanları azletse dahi çekilmeyecekler ve vekaleten de olsa görevlerine devam edeceklerdir.

254 Doğan, Yalçın, "*Halkın Öfkesi Erdoğan'a Soruldu*", Hürriyet Gazetesi, 5 Eylül 2006, s. 13.

255 Yılmaz, Mehmet Y., "*Başbakanlık Ağzına Geleni Söyleme Yeri Değildir?*", Hürriyet Gazetesi, 5 Eylül 2006, s. 19.

Yeni atamalar olursa ve gelenler ulusal amaçlardan uzak kişiler-se bunlar bertaraf edileceklerdir.

Valiler içinde aynı uygulama yapılacaktır. Ulusal (milli) hedeflere bağlı vali ve kaymakamlar, Hükümet tarafından azle-dilse dahi çekilmeyecekler ve makamlarını devretmeyeceklerdir."

Paşa, aynı kararları müfettişlik bölgesi içindeki vali ve kaymakamlara da bildirdi.

M u s t a f a K e m a l , a ç ı k ç a i s y a n b a y r a ğ ı n ı ç e k m i ş - t i ! . .

Mustafa Kemal ve en yakın silah arkadaşı Kâzım Karabekir Paşa, 5 ay sonraki bir Heyeti Temsiliye toplantısında da (26 Kasım 1919) isyandan açıkça söz edecekti.

Mustafa Kemal: "Biz diyoruz ki, mahvolacak derecede parçalanmaya uğrarsa, hükümet, meclis bunu feda ederse, millet dinlemeden isyan etmelidir."

(...)

Kâzım Karabekir: "Milli Meclis bir şeye karar verirse ihtilal yapacağız. Biz askerlerce kolordularda buhran (=kriz) iki ay daha devam görür."

(...)

Mustafa Kemal: "...hükümetle aramızda hakiki ve gideri-lemez anlaşmazlıklar vardır. Meselâ, *hükümet birçok memur vekumandanlar tayin ediyor ve biz kabul etmiyoruz. Vali tayin ediyor, kabul etmiyoruz. O da sabit, biz de. Bilmemezlikten geliyoruz. Memnuniyetsizliği bir gün tamamen meydana çıkacak. Bizekarşı itaatkâr bir vaziyette duruyor. Sebebi, Kuvayi Milliye'nin kendi vasıtalarına üstünlüğünü zannediyor. Bunun için de bu hususu inceliyorlar. Eğer müdafaa kabiliyeti görürse, alenen(=açıkça) husumet(=düşmanlık) ilan edecektir. İmdi biz ayrı, onlar ayrı ve birbirine aykırı gidiyoruz. İşte onların bize karşı*

anlaşmazlık çıkardıkları taktirde onlara karşı yapacağımız şey isyandır." **249[256]**

İngilizler ise, Mustafa Kemal'in Samsun'a çıkışından iki 256 Atatürk'ün Bütün Eserleri, Cilt: 5, a.g.e., s.285-286.

hafta sonra (6 Haziran 1919) resmi raporlarında kendisinden "âsi bir general" olarak söz etmeye başlamışlardı. İngiltere, İstanbul'daki

Yüksek

Komiserleri

Amiral

Sir

Arthur

Calthorpe(=Kaltorp)'un raporlarına dayanarak, onu "İrlandalı milliyetçilerin, Alman Spartasistleri'nin, Rus Bolşevikleri'nin, yine Türkler'in, Gandi ve Tifak'ın varisi olarak görüyor; komplo ve ihtilal akımlarından kaygılanıyorlardı." **250[257]**

Ulusal hedeflere bağlı gönül ve beyinlere sahip Kuvayi Milliyeciler diğerlerinden çok farklıydı. "Millî ruh" ile "Gayri millî

ruh" arasındaki fark, günlük olaylarda da kendisini gösteriyordu.

Millîciler, kendilerini "ateşe atmaktan" çekinmiyordu. "Atatürk'ün sırdaşı" Kılıç Ali'nin yaşadığı, bugün bizleri biraz da gülümseten bir olay bunlardan yalnızca biri.

Gecenin ilerlemiş saatiydi. Kılıç Ali yatmak üzereyken Mustafa Kemal Paşa kendisini çağırttı. Tek başına ve düşünce-liydi. Masanın üzerinde altı sedef kolonlu sekiz numara lamba yanıyordu. Her zamanki gibi "otur" demeden:

' "Kılıç!. Sana vereceğim tehlikeli bir görevi kucaklayabi-lir misin? Kendini ateşe atabilir misin?" diye sordu.

Parmağıyla yanan lambayı işaret ediyormuş gibi geldi Kı-

lıç Ali'ye... Yanıt vermeden ani hareketle sağ eliyle yanan lam-banın şişesini kavradı. Saatlerce yanan ve eskilerin deyişiyle nâr-ı beyza (akkor) haline gelmiş şişeye eli yapıştı. Yanık bir et kokusu, bir anda çevreye yayıldı. Kavrulan derisini, sert bir hareketle şişeden nasıl kurtardığını bilemedi Kılıç Ali. Yalnız Pa-

şa'nın sesini duydu:

"Çocuk!.. Ne yaptın?" **251[258]**

SATIL MIİLİĞİ N BELGESİ...

Artık neredeyse bir "İngiliz Sömürge Valiliği" durumuna giren İstanbul Hükümeti Mustafa Kemal'i görevde çok bile tut-

257 Times Gazetesi, Londra, 11.11.1938. Aktaran: Prof. Dr. Salâhi R.

Sonyel ("*İngiliz Belgelerinde Mil i Mücadele ve Mustafa Kemal Atatürk, 1919-1927*).

Bakınız: Dilek, Zeki, a.g.e, s.229.

258 Kılıç Ali'nin anlatımı. (Bakınız: Turgut, Hulusi, a.g.e., s.80.) muştu!.. Başbakan Damat Ferit'in Paris'te olması nedeniyle, İeyhülislam ve Başbakan Vekili Mustafa Sabri'nin başkanlığında toplanan 18 kişilik bakanlar kurulunca alınan ve Padişah Vahidettin tarafından onaylanan "azil" yazısı, "satılmışlığın belgesi" idi:

"Üçüncü Ordu Müfettişi Mustafa Kemal Paşa'nın memuriyet bölgesi içinde bulunan Müslüman halkı, öbür unsurlar ve yabancılar aleyhine kışkırtmayolundaki davranışlarından dolayı

İstanbul'a getirilmesinin İngiltere Fevkalâde Komiserliği tarafından ısrarla istenmesi ve adı geçenin vâki kışkırtmalarının sonucu olarak asayışı bozucu haller meydana gelecek yerlere askergönderilmesinemeceburiyet hâsil olacağıının önemle ileri sürülmesi üzerine, kendisine durumun önem ve inceliği Harbiye Bakanlığınca defalarca telgrafla açıklanıp, memuriyetinden istifa ile İstanbul'a dönmesi tavsiye edilmiş ve bildirilmiş olduğu halde, bunları yerine getirmeyip kışkırtmalara devam etmekte olduğu, her gün yerlerinden vâki olan resmi bildirmelerden ve bizzat kendisi tarafından gelen telgraflardan anlaşıldığından ve bu günhâlâ ordu müfettişi sıfatıyla etrafa tehlikeli emirler verdiği ve 5

Temmuz'da Samsun'a çıkarılan ve bir işgal mahiyetinde olmadı-

ğı mümessiller tarafından garanti olunan İngiliz Birliği'ne karşı

âdetâ savunma durumu alınmasını, ast kumandanlara emir veren bu Mustafa Kemal Paşa meselesinin İngiltere devletiyle önemli anlaşmazlıkların çıkmasına sebep verecek derecede tehlikeli sonuçlara doğru gittiği görüldüğünden, bu müfettişlikten azil hakkında adı geçen bakanlığa tanzim edilip bu tutanağa ekli olarak arz edilmiş olan İrade Tasarısının bir an evvel onaylanması-nın Padişah iznine bağlı olduğu yüksek bilgilerine vardığında herhususta emir ve ferman emir sahibi efendimizindir."

Özetle., İngilizler 252[259] Samsun ve Merzifon'dan başlayarak Anadolu içlerine asker çıkarmaya başlıyor.. Hükümet, Yunan ve Ermenilerin önünde durulmasını hata sayıyor.. İşgalci yabancılara direnilmesini, vatan savunmasını yabancılara karşı kışkırtma olarak görüyordu!..

259 Sömürgesi olan Hindistan'dan da Hintli asker getirerek ateşe atmışlardır.

ATEİİ N KARİİ SIN DA ALINAN MAD AL Y A! ...

Hükümet daha sonra Mustafa Kemal'in rütbe ve nişanlarını da geri almak istedi. O tarihte 253 [260] Tokat'tan Sivas'a gitmekte olan Mustafa Kemal, otomobilde arkadaşlarına, "Ben onları savaş meydanında, ateşin karşısında aldım, salonlarda ve saraylarda değil!" dedi:

"(...) İstanbul'dakiler rütbelerimi, nişanlarımı geri alacak-larmış! Hakları yok ya! Çünkü ben onların her birini savaş meydanında, bir hizmet karşılığı kazanmıştım. Salonlarda, saraylarda değil! Haydi kordonumu alsınlar; o sarayındı. Fakat her ne ise... Zaten ben, o kimselerden önce davranarak istifamı verdim.

Varsın alsınlar! Ancak (göğsündeki altın savaş imtiyaz madalyasını göstererek) bunu

vermem! Bunu benden kimse alamaz! Bunu, Anafartalar'da savaş meydanında, ateşin karşısında benim göğsüme taktılar!"254[261]

Hükümetin yabancılara satılmışlığı "azil yazısıyla" da bel-gelenirken, direnişe azmetmiş Türk Ordusu ve halkı üzerinde etki yapmıyordu. Mustafa Kemal'in görevinden azledilmesinin ardından Kâzım Karabekir Paşa komutasındaki Erzurum'daki 15.

Kolordu ve Ali Fuat Paşa komutasındaki Ankara'daki 20. Kolordu Mustafa Kemal'in emrine girdiğini açıkladı.. Eski Denizcilik (Bahriye) Bakanı ve Balkan Savaşı'nın Hamidiye Kahramanı Rauf Bey de, yayınladığı genelge ile Ulusal Mücadeleye girdiğini bildirdi. Samsun'daki 3. Ordu Komutanı Refet Bey de istifa etti.

ABD BA İKANI 1919'D A DA DEVR EDE! ..

Günümüzdeki pek çok insan, Kurtuluş Savaşı döneminde sanki Amerika Birleşik Devletleri(ABD) mevcut değilmiş, ya da işgalle ilgisi yokmuş gibi bir algılama içinde.

O günlerden bugüne gelen ve akıllarda kalan tek tük kavramlardan biri "Wilson prensipleri" kavramıdır.

260 28 Ekim 1919.

261 Ruşen Eşref Ünaydın'dan aktaran Kocatürk, Utkan, Prof. Dr., Doğumundan Ölümüne Kadar Kaynakçalı Atatürk *Günlüğü*, a.g.e., s.173.

Yunanlılar'ın -uluslararası alanda tıpkı bugün de olduğu gibi- bir maşa gibi kullanıldığı o dönemde ABD Başkanı olan Wilson, işgali organize ediyor ve yönetiyordu.

Paris'te karargâh Kuran ABD Başkanı Wilson, İngiliz ve Fransız Başbakanları ile "Türkiye'nin paylaşımını" tartışıyordu.

Wilson: *"İstanbul bir Türk kenti değildir. İstanbul artık bütün bir imparatorluğun başkenti olmaktan çıkmıştır. İstanbul Bo-*

ğazı ve çevresindeki bir arazi parçasını da Amerikan mandasınaalmalıyız.

Clamenceu (Fransa Başbakanı): *"İstanbul artık Türkler'ineline kalmamalı. Sizin İstanbul'u ve boğazları almanızdan memnuniyet duyarız!. Bunu nasıl yapmayı planlıyorsunuz?"*

Wilson (ABD Başkanı): *"Boğazlara ve İstanbul'a Amerikanaskeri yerleştireceğiz. Böylece, boğazları bir tecavüze karşı koruma altına almış olacağız... Dün sabah Yunanistan Başbakanı*

Venizelos ile konuştum. Anadolu'daki sıkıntılar, bizlerin arasındaki görüş ayrılıklarından kaynaklanmıyor, İtalya, işgal edeceği konusunda Yunanistan'la anlaşamıyor."

Lloyd George (İngiltere Başbakanı): *"İtalyanlar, Anadolu'ya her gün biraz daha sokuluyor. Bundan endişe duyuyorum.*

Diğer Müslüman ülkelerde Mısır'da, Kuzey Afrika'da ve Hindistan'da bize karşı İslâmi tepki artabilir!.."

Wilson (ABD Başkanı): *"Osmanlı İmparatorluğu taksimedilecek değil! Fakat bu topraklar üzerinde yaşayan milletleriniyiliği(!) için, manda sistemlerine uygun olarak tarafımızdan idareedilecektir. Bu, Türkiye'nin taksimi değil ki!" 255 [262]*

Lloyd George (İngiltere Başbakanı): "Manda rejiminden önce, Türkiye ile barışın (sulhun) aktedilmesi daha uygundur."

Wilson (ABD Başkanı): "Türkler'e şöyle diyebiliriz: 'Avrupa'daki topraklarınızı ve Asya'daki şu ve şu toprakları bırakacaksınız.' Ya da, Sınırlarınız şu şekilde olacak ve Türkiye busınırlar dışındaki bütün toprakları üzerindeki haklarından vazge-

262 Tıpkı, "Irak'ın toprak bütünlüğü korunacak" diyerek topraklarının işgal edilip, kukla yönetimlerle manda altına alınması gibi. Tıpkı, Türkiye'nin 21. yüzyılda da manda altına alınma dayatmaları gibi.-HC.

çecek.' Ayrıca Türkiye, idaresi altında kalacak topraklarda, idaresinin bazı bölümleri - maliye, polis, sahil muhafaza- üzerindedaha sonra adı tespit edilecek bir devletin 'yardımını' kabul edecektir!.."

YUN ANİST AN, CU MH UR İYETİN İLÂN I NI 4 YIL ÖNCE ÖĞRENİYOR! ..

Bu arada çok ilginç bir şey oldu. Yunan gazetelerinde şaşırtıcı haberler çıktı.

İstanbul kaynaklı olarak yayın yapan kimi Yunan gazetelerinde, Mustafa Kemal'in "Samsun'da Cumhuriyet ilan ettiği"

haberleri yer aldı. Oysa, Türkiye'de Cumhuriyet 4 yıl sonra, 1923'de ilân edilecekti!..

Atina'da yayınlanan gazeteler, "Tahminlere göre, Cumhuriyet'in ilânı kararı, Erzurum'da toplantıya davet edilen Milli Meclis tarafından alınmıştır" diyordu. Oysa, henüz Erzurum Kongresi toplanmasına yaklaşık 10 gün vardı ve doğal olarak hiçbir karar da alınmamıştı!..

MUSTAFA KEMAL PAİA, Cumhuriyet'in ilan edileceğini

29 Ekim 1923 tarihine kadar herhangi bir ortamda, do ğrudan do ğruya "Cumhuriyet" lafı etmiyor, bu arada etrafındakilerin eği-limini ölçüyor, düşüncesini açıklamak için uygun fırsatı kolluyor-du. Devlet idaresi, Cumhuriyet'ten söz etmeksizin "millî hâkimiyet" ilkeleri çerçevesinde yoğunlaştırılmaya çalışılıyordu. (...) Çünkü memlekette küçümsenemeyecek bir ço ğunluk oluşturan saltanatçıların, hemen padişahın yetkisini kullanması gerektiğini ortaya atmaları tehlikesi kapıda bekliyordu. Bu hassas geçiş döneminde atılacak her adımda, söylenecek her sözde, kurulacak her ilişkide çok dikkatli davranmak gerekiyordu.256[263]

Millî mücadele kapsamında çok tartışılan cumhuriyet ilanı

aniden mi gerçekleşti?.. Bu düşünce Mustafa Kemal'in aklına son anda mı gelivermişti?.. Yoksa, bu uzun süren planın sonucu mu idi?..

263 Başından Sonuna Her Yönüyle Kurtuluş Savaşı, Cumhuriyet Gazetesi Yayını, İstanbul 2006, s.324.

"İşte bu soruyu, tarih huzurunda aydınlatmak için bu bah-si araya sokuyorum. **Büyük Ata'nın, 'Hükümet şekli Cumhuriyet olacaktır' demesi, Erzurum Kongresi'nin toplanmasından öncedir.** (...) Paşa devamlı şekilde benim bu nokta üzerinde dolaşmamdan usanmış

olacak ki, gülerek ve fakat kafi ifadesinivererek: 'Açıkça söyleyeyim: İekli hükümet, zamanı gelince, Cumhuriyet olacaktır' dedi. (...) Hükümetin Cumhuriyet olacağını, 20 Temmuz 1335(1919) günü Erzurum'da öğrenmiş bulundu-

ğumubildirerek gözlerinizden öperim."257 [264]

Mustafa Kemal, "olayların yarattığı bir şef değil, olayları yaratan bir Baş idi.258[265]

Görüyoruz ki, Yunan gazeteleri Mustafa Kemal'in çok yakınındaki yalnızca birkaç kişinin bildiği Cumhuriyet'in ilanını haber almışlar, ancak ayrıntıları öğrenememişlerdi!.. Paşa'nın aklında Cumhuriyet vardı ama, bunu kamuoyuna ve basına açık-lamamıştı!..

Ancak, "bilgi" düzeyinde olmasa da, "sezgi" düzeyinde Cumhuriyet kurulacağı dile getiriliyordu. "Sadrazamlardan Ali Rıza Paşa, Anadolu'da cumhuriyete doğru gidildiğini Sivas Kongresinden kısa bir zaman sonra sezmiş, 'Cumhuriyet yapacaklar, cumhuriyet!' demişti."259[266]

Kamuoyuna ilk açıklama, 29 Ekim'den (1923) birkaç gün önce Avusturya kaynaklı *Neue Freie Press* adlı gazeteye verdiği demeçle oldu. Bu demeçte, "Yeni Türkiye Devleti'nin Teşkilat-ı Esasiye Kanunu'nun (Anayasası'nın) ilk maddelerini size takrir edeceğim diyen Mustafa Kemal, üzerinde çalıştığı iki maddeyi bildirmiş, ardından şu cümleyi kurmuştu:

"Bu iki maddeyi bir kelime ile özetlemek mümkündür 264 Kansu, a.g.e., 1. Cilt, s.72 ve 74.

265 Bu cümle, Atatürk'ün takdirini kazanmış ve O'nun tarafından önemli yerlerde görevlendirilmiş Ord. Prof. Dr. Fuat Köprülü'ye ait. Bakınız: Kocatürk, Utkan, Prof. Dr., Atatürk Çizgisinde Geçmişten Geleceğe (Atatürk ve Yakın Tarihimize İlişkin Görüşmeler, Araştırmalar, Belgeler), Atatürk Kültür, Dil ve Tarih Yüksek Kurumu Atatürk Araştırma Merkezi Yayını, Ankara, 2005, s. 131.

266 İmşir, Bilâl N., Dr., a.g.e., 8.15.

Cumhuriyet!.."260[267]

"YARIN CUMHURİYET İLAN EDECEĞİZ"... Cumhuriyetin Meclis'de resmen ilan edilmesinden bir gün önce, 28 Ekim 1923'te, bu sözcük Çankaya'da da Atatürk'ün sesinden yankı-landı:

"Gece olmuştu. Çankaya'ya gitmek üzere Meclis'ten ayrılırken, koridorlarda beni beklemekte olan Kemalettin Sami ve Halit Paşalara rastladım. (...) Benimle görüşmek için o zamana değin orada beklediklerini anlayınca, akşam yemeğine gelmelerini Millî Savunma Bakanı Kâzım Paşa'ya söylettim, ismet Paşa ile Kâzım Paşa'ya ve Fethi Bey'e de Çankaya'ya benimle birlikte gelmelerini söyledim. Çankaya'ya varınca, orada beni görmek üzere gelmiş olan Rize milletvekili Fuat, Afyonkarahisar milletvekili Ruşen Eşref Beylere rastladım. Onları da yemeğe alıkoy-dum

Yemek yenirken 'Yarın Cumhuriyet İlan edeceğiz!' de-

dim. Orada bulunan arkadaşlar hemen düşüncemi benimsediler.

Yemeği bıraktık. O dakikadan başlayarak, izlenecek yöntem için kısa bir program düzenledim ve arkadaşları görevlendir-dim."261[268]

YUNAN BASINI bunları yazarken Türkiye'nin bir gazetesi de, İngiliz mandasına girme propagandasına devam ediyordu.

Alemdar gazetesine göre, "*Türkiye bir kilit, anahtarı ise İngiltere*" idi:

"Kilitsiz anahtar olamayacağı gibi, her anahtar da her kilidi açamaz. İngiltere'nin temel politikası, milletlerin serbest biçimde gelişmelerine kefil olmak, sonra da İslâm dünyasının kili-dinin anahtarını İngiltere'nin emin ve güvenilir eline teslim etmektir. *Bu teslimiyette İslâm dünyası için bir tehlike yoktur.* (...) İngiltere'nin rehberliğinden endişe edecek bir Müslüman da düşünülemez.

267 Başından Sonuna Her Yönüyle Kurtuluş Savaşı, s.324.

268 Nutuk (Söylev), a.g.e., s.372.

İngiltere dostluğunun destek ve garantisine milletçe çalışmak gerekir. Yoksa hem kendimizi kurtarmak ve hem de İslâmiyet'e son bir dini hizmette bulunmak gibi birbirinden önemli ikifırsatı kaçırmış oluruz Onun için soruyoruz: Geç kalmıyor muyuz?"

Mandacı Türk(!) gazetesi, kısaca "*teslimiyette geç kalmayalım*" çağrısı yapıyordu!..

Günlük yaşam sü-
rüyor.. Futbolda Haliç Ve-
fa'yı yendi
Haliç'te Komodorluk
meydanında,
Vefa
İdmanyurdu
ile
Haliç
İdmanyurdu Kulübü ara-
sında icra edilen futbol
müsabakasında, bir sayıya
karşı üç sayı ile Haliç
İdmanyurdu Kulübü ihrazi
galebe etmiştir.
(İstiklâl Harbi Gaze-
tesi, 14 Temmuz 1919)

RUML ARIN NÜFUS OYU NU

Osmanlı vatandaşı olmayan Rumlar, Türk topraklarına yerleşmeye başladı.

Özellikle Karadeniz bölgesini seçen Rumlar'a sahte belge

düzenlenmesi için İstanbul hükümeti de alet oldu. Anadolu'dan on binlerce Osmanlı vatandaşlık tezkeresi (nüfus kağıdı) İstanbul'a gönderilmeye başlandı.

Böylece, vatandaş olmadığı halde, Karadeniz'de Rum nü-

fusunun çok olduğu işgal kuvvetlerine ve dünyaya gösterilerek,

"Burada Türkler azınlıktadır. Bu topraklar bizindir" tezini kabul ettirmek amaçlanıyordu.

YIL '2006.. Türkiye'nin belli bölgelerinde "yabancı nüfus oyunları" oynanmaya devam ediyor. Bunların içinde en göze çarpan ve ileri giden örneklerden biri Didim... Didim neredeyse bir "İngiliz kasabası" oldu!.. Artık, belediye su faturasını İngilizce, elektrik idaresi de elektrik faturasını İngilizce göndermeye başladı, işyerleri içinde Türkçe tabela kullanan kalmadı gibi.

Bölgesel örgütlenmeler sürüyor, "Buraya Türkler giremez" gibi uygulamalar başladı, İngilizler bu konuda çok uygun bir meslek olan emlakçiliği seçip, kendi yurttaşlarına toplu siteler kuruyorlar.

**"S inir ge v şe ti-
c i sözle re , öğütle re
önem verilmemeli ve
be l ba ğla nma ma l ıdır.
Osma nl ı y öne ti m v e
politik a sının y a ra ttı-
ğı bu tür anlayış kö-
tü görül me lidir. 'O r-
duy la , sa v a şla , di-
re nme y le
bu
i şin
içinden çıkılmaz' bi-
çimindeki
k a y na ğı
dışa rıda
bulunun
öğütlere
uy ma k la ,
y urt v e ulus ba ğı m-
sızlığı k urta r ıla ma z.
Ta rih, b öy le bir ola y
y a zma mış tır."
M usta fa
K e -
ma l 26 2" [269]**

"Ülk e y i sa tma " sözleş me si...

"TÜRKİYE, 15 YIL İNGİLTERE'NİN SÖMÜR-
GESİ OL SUN! "

Padişah Vahidettin'in eniştesi²⁶³[270] olan Başbakan Ferit, istifa etti!..

Paris konferansındaki başarısız temaslarının ardından İstanbul'a dönen Damat Ferit, güven tazelemek için Vahidettin'e istifa dilekçesini sunarak, yeni bir hükümet ile yoluna devam etmek istedi.

"Bakanlar arasında uyum olmadığını" ileri süren Damat Ferit, yine Vahidettin tarafından hükümeti kurmakla görevlendirildi.

Bu arada, kayınbirader-enişte ikilisinin üç ay kadar önce İngiltere'ye dehşetengiz bir teklifte bulunduğu ortaya çıktı:

"Türkiye,
15 yıllığına İngiltere'nin sömürgesi ol-
sun!.."264[271]

HALKTAN SAKLANAN GİZLİ ANLAİMANIN ilk görüşme-
sinin 30 Mart 1919'da yapıldığı belirlendi. 4 Mart'ta padişahın başbakanlığa getirdiği
Damat Ferit, ay sonunda, İstanbul'da bulunan İngiliz Yüksek Komiseri Amiral Kaltorp'a
(Galthorpe'a) giderek, Vahidettin'in hazırladığı anlaşmanın (muahedenin) tasla-
ğını sundu.

Halktan gizlenen bu anlaşma metninde şu korkunç istekler yer aldı:

1- (...) İngiltere 15 yıl boyunca, Türkiye'nin yabancılara 270 Damat Ferit,
I.Abdülmecit'in (1823-1861) kızı ve Vahidettin'in kız kardeşi Mediha Sultan'ın kocası.-HC
271 Gizli anlaşmanın uzun açıklaması için bakınız: Bayur, Yusuf Hikmet, a.g.e., s.270-
274. Birçok kaynakta bu belge için "İngiltere Dışişleri Bakanlığı-
ğı arşivi, 3 Nisan 1919, Kayıt No: 453" notu bulunmaktadır.-HC.

karşı bağımsızlığını korumak ve iç güvenliğini sağlamak için gerekli bulunduğu yerleri
işgal edecektir. (Bu, artık bu yüzyılda "örtülü

*işgal" ile yapılıyor. "Paralel yönetim" yöntemi ile yapılıyor. AB
gibi "Birlikler" ve IMF gibi "uluslar arası ekonomi anlaşmaları"
ile gerçekleştiriliyor. -HC)*

2- Ermenistan, diğer büyük devletlerle anlaşacak olan İngiltere'nin isteğine göre
bağımsız bir cumhuriyet olacaktır.

3- Boğazlardaki (Karadeniz ve Çanakkale'dekiler de dahil olmak üzere) bütün tahkimat
yıkılacak ve buraları İngilizler tarafından işgal edilecektir.

4- İngiltere bir "dostluk işareti" olarak, padişah tarafından Osmanlı Bakanlarına İngiliz
Müsteşarlar (yani onları idare edecek bakan yardımcılarını -HC) tâyin edilmesine -lütfen-
onay vere-cektir!. (Yani, "lütfen bizi denetleyin" mantığı. Ya da, bugün AB 'nin dayatmaları
karşısında söylenen "onlar istediği için değil, bizistediğimiz için yapıyoruz" mantığı!.. -HC)

5- Her vilâyete atanacak İngiliz Konsolosları 15 yıl boyunca Türk valilere "danışman"(!) olacaklardır. *(Onlar da valileri yönetecekler!.. Günümüzde, devlet kurumlarına yerleşmiş yabancı danışmanlar ne yapıyor acaba? -HC)*

6- Parlamento seçimleri ile yerel seçimler İngiliz Konsoloslarının gözetimi altında yapılacaktır. *(İstenmeyen sonuç çıkma olasılığı görünürse -KKTC'de Annan Referandumu ve Cumhurbaşkanlığı seçimi öncesinde olduğu gibi- seçim sonuçlarını müdahale edebilirsiniz, demek. -HC)*

7- İngiltere ister başkentte, ister taşrada "mâli denetim birimi" kurma hakkına sahip olacaktır. *(Düyun-u Umumiye İdare-si, IMF denetçisi gibi çalışabilirsiniz. Ekonomimizin denetimini tümüyle elinize alabilirsiniz, demek. -HC)*

8- Anayasa, Doğu milletvekillerinin yetenek ve siyasi ka-biliyetlerine göre sadeleştirilecektir. (Yani, Ermenistan gibi Kürdistan kurmanın yolu da Anayasa'da açılacaktır. -HC)

Bu "satılık düşünceler" bile işgalcilerin gözüne girmeye yetmedi. Yazılı "teslimiyet belgesini" alan İngiliz Amiral, vatanını satan başbakanı aşağıladı, teklifi kabul etmedi. Satılmışlığın bile düzeyi vardı!:

"Müttefiklerimizden ayrı bir anlaşma yapamayız.(...) Bu bakımdan teklifin bir kısmı ile bütün taraflar için bahsedilen fay-daları takdir etmekle beraber, diğer taraftan pek fazla mahzurları

olması muvacehesinde (=çerçevesinde) teklifinizi geri alın.265[272]

Bu teklif, diğer işgalci devletleri bile kıskandıracak bir tek-lifti!. Yıllar sonra (1925'te) bu dönemi araştıran İikago Tribün

Chicago Tribüne) Gazetesi'nin İstanbul muhabiri, "Damat Ferit-

'in Bir ihanet Belgesi" başlığı altında, "Bu anlaşma ile Damat Ferit, Osmanlı imparatorluğu'nu İngiltere'ye satmıştır" diye yazacaktı...

Bu belge, İngiliz resmî belgeleri arasında 1952'de çıkıncaya kadar Türkiye ve dünyada duyulmamıştı. Kuvayi Milliye zamanında duyulsaydı, Vahidettin ve Damat Ferit'e karşı çok güçlü bir propaganda silâhı olurdu.266[273]

"Savaş ve çarpışma

demek, iki ulusun; yalnız

iki ordunun değil, iki ulu-

sun bütün varlıklarıyla bü-

tün mallarıyla, bütün mad-

di ve manevi güçleriyle

karşılaşması ve birbiriyle

vuruşması demektir."

Mustafa

Kemal

(1921)"267[274]

"BU KADARINI "UMMAZDIK!..." Vahidettin ve Damat Ferit'in "gönüllü sömürgeleşme" girişimi yeni değildi aslında. 81 yıl önce de, 1838'de başlayan "sözde yenileşme hareketleri" bu sömürgeleşmenin önünü açmıştı. Padişah ve başbakan bunları

bilerek önlem almak yerine, aynı bataklıktan geçmeyi yeğledi ve bataklıktan çıkamadı.

272 Bayar, Celâl, a.g.e., Cilt 7, s. 91 ve 191.

273 Bayur, Yusuf Hikmet, a.g.e., s.272.

274 Nutuk (Söylev), a.g.e., s.298.

1838'deki Balta Limanı Antlaşması'yla ekonomisi baltala-nan Osmanlı, Batı'ya bağlanmış; 1839'daki Tanzimat Fermanı ile de bu kez siyâseti tanzim edilmişti. Sömürgeci azgınlığı asla doymayan Avrupa bunlarla yetinmemiş, 17 yıl gibi kısa bir sürede (1856'da)

Islahat Fermanı ile gayri müslümlere (azınlıklara) hak genişletmesi yapmıştı.

Avrupa istedikçe istiyor, ama o dönem yöneticilerde bir parça "onur" kaldığını düşünerek, aldıklarına kendisi de şaşıyor-du. Bu durumu Fransız Elçisi, "*Devlet-i Âliyye'nin bu kadar fedâkârlık edeceğini ummazdık*" sözleriyle açıklarken; İngiliz Elçisi Lord Cannig, "*Ne dediysek Osmanlı devlet adamları kabul etti*" diyordu.268 [275]

"Arkadaş,
yurduma alçakları
uğratma
sakın;
Siper et gövdeni,
dursun bu hayâ-
sızca akın."
**Mehmet Akif Er-
soy** (istiklâl Mar-
şı'ndan)

KARI İIKLI K ÇI KTI, İİG ALE G EL! ..

Türk Milletinin, "kendi kaderini tayin etmek" üzere Erzurum'da toplanması planlanan Kongreyi de engellemek isteyen Damat Ferit, Mütareke'nin 24. Maddesini halkın aleyhine kullanmak için hareket geçti.

"Karışıklık" çıkan yerlerde işgal kuvvetleri (İtilaf Devletleri) o bölgeye silahlı müdahale hakkı kazanıyordu. Sarayın damadı

Ferit, bütün valilere bir genelge göndererek, "Anadolu'da karışık-

275 Dünden Bugüne Kapitülasyonlar, Vatanseverin El Kitabı Serisi:2, Ankara Ticaret Odası Yayını, Ankara, İubat 2004, s.46.

lık çıktığını" ileri sürdü. Böylece, Anadolu'nun işgali için yabancılara "haklı bir gerekçe!" yaratmış oldu.

Ona göre, Türk milletinin bağımsızlığını kazanması bir "karışıklık" idi ve işgalciler müdahale etmeliydi!..

Yani, düşmana "Karışıklık çıktı, gel beni işgal et" çağrısı yapıyordu.

Oysa Mustafa Kemal, Türk yurdunun işgalcilerden kurtuluşu için çoktan düğmeye basmıştı. 23 Temmuz'daki Erzurum Kongresi de, kurtuluş yolunda önemli bir kilometre taşı idi.

**"Kalp ve vicda-
nını yabancı menfaatle-
rine
satan
birtakım**

kimselerin aslı ve faslı
(=kimliği ve işi) milleti-
mizce meçhul bir nam
(=ad) ve bahane uydura-
rak, **milletin bağımsızlık**
ülküsünü boğmaya ve
milletin, hamt olsun ken-
di
kuvvetiyle
şimdiye
kadar hasıl ettiği iyi te-
sirleri bozmaya çalıştı-
ğı
aynen
anlaşılı-
yor. "269[276]
M usta fa Ke ma l
(1 9 1 9)

DÜİ MANIN PSİ KOLOJİK SAVAİİ

"Milli Kongre" 23 Temmuz'da Erzurum'da toplandı.

276 Mustafa Kemal'in 21 Eylül 1919'da Erzurum Valiliği'ne, Erzurum Heyet-i Merkeziyesi'ne ve 15. Kolordu eliyle orada bulunan Amerikalı General Harbord'a gönderdiği telgraftan. Bakınız: Atatürk'ün Bütün Eserleri, Cilt:4, a.g.e., s.85.

Kongre başkanlığına seçilen Mustafa Kemal, ilk büyük nutkunu okudu. Uzun nutkun son bölümünde ise düşmanların uyguladığı "psikolojik savaş"ın unsurlarına dikkat çekti:

"İurada acıklı bir gerçek olarak bildireyim ki, ülkemizdepek çok yabancı parasive birçok propaganda dolaşıyor. Bunun amacı, pek açıktır ki, ulusal hareketi başarısız kılmak, ulusalistekleri felce uğratmak, Yunan, Ermeni isteklerini ve yurdunbazı önemli parçalarını ele geçirmeyi (=işgali) kolaylaştırmaktır.

Bunun yanında her çağda, her ülkede ve her zaman çıktığı gibi, bizde de yüreği ve siniri zayıf, bilinçsiz insanlarla, vatansızve aynı zamanda kişisel varlık ve çıkarını yurdun ve ulusunun

(=vatan ve milletin) zararında arayan alçaklar da vardır. "270[277]

Mustafa Kemal, "Düşmanlarımızın bu tip insanları, özellikle Doğu sorununuyönlendirme ve zayıf noktaları arayıp bulmada örgütlü duruma getirdiğini" vurguladı.

Paşa, sözlerini şöyle tamamladı (Burada sözleri aynen veriyorum):

"En son olarak niyazım şudur ki, Cenab-ı Allah Hazretleri, Habib-i Ekrem'i hürmetine, (...)
kaderimizi düşünmekle yükümlü olan heyetimizi muvaffak buyursun. Amin."

Talat Paşa271[278] da bir yıl önce (2 Kasım 1918) "ecnebi-lere" dikkat çekmişti.

İstanbul'u terk ederken Başbakan Ahmet İzzet Paşa'ya bıraktığı mektubunda şöyle diyordu:
*"Pek muhterem ve mübarek tanıdığım İzzet Paşa Hazretleri'ne,
Memleketin bir müddet ecnebi nüfuz (=etki) ve tesiri altında kalacağını anladım. (...)
Memleketin ecnebi nüfuz ve tesirinden kurtulduğu gün ilktelgrafınıza itaat
edeceğim."*272[279]

277 Nutuk (Söylev), a.g.e., s.442. (Vurgulamalar bana ait.-HC) 278 Talat Paşa (1874-1921) İttihat ve Terakki (-Birlik ve ilerleme) Partisi'nin üç liderinden biri idi. 1913-1917 yılı arası arasında İçişleri Bakanı, 1917-1918'de Başbakan oldu. 1918'de Almanya'ya kaçtı.-HC
279 Talat Paşa böyle bir telgrafa hiç yanıt veremeyecekti. Çünkü, Almanya'ya kaçışından üç yıl sonra, 1921'de, Berlin'de Ermeniler tarafından yol or-

Türkler de yabancıların bu parayla satın aldığı insanları örgütleyerek yaptığı psikolojik savaşa "silahlı propaganda" ile yanıt vermeye çalışıyordu!.

İngilizlerin Ermeniler'e teslim etmek üzere yola çıkardığı cephane ve silahlar Erzurum'da "halk" tarafından kaçırıldı. 15.

Kolordu Komutanı Kâzım Karabekir Paşa'nın sorumluluk alanındaki bölgeden geçen mühimmat yüklü tren, Horasan civarında 300 atlı tarafından basıldı. Silah sandıkları kaçırıldı ve sevkıyata gözcülük yapan İngiliz subayları biraz tartaklandıktan sonra serbest bırakıldı. Amaç, subayların gördüklerini anlatmalarıydı.

15. Kolordu Komutanı Karabekir, İngilizler'e oyun oynamış, trenin basılmasıyla ilgili olarak milis kuvvetlerle gizli bir toplantı ve işbirliği yapmıştı...

İİGALCİLERİN ÜLKESİNDE İSE, durum hiç de iyi gitmiyordu.. Dışarıya karşı güçlü ve refah (gönenç) düzeyini yüksek göstermeye çalışan İngiltere, grevlerle sarsılıyordu... Ağustos başında Londra'da polisler bile greve gitti. Grevler Liverpool I ve Birmingham kentlerine de sıçradı. Sokak gösterilerinde pek çok mağaza tahrip ve yağma edildi. Güçsüz kalan hükümet orduyu devreye soktu. Ay sonunda Başbakan Loyd Corç (Lyod George), ülkesinin dış borcunun 10 kat arttığını açıklamak zorunda kaldı, İngiltere'nin dış borçlarının çoğu, Amerika'ya aitti. Bunlar 1.

Dünya Savaşı'ndan kaynaklanıyordu.

tasında öldürüldü. Bunu duyan Mustafa Kemal, "Zaval ı *Talat Paşa, kendisinin bir serseri Ermeni kurşunu ile Berlin sokaklarında yere serildiğini*

işittiğim zaman ne kadar üzülmüştüm" dedi. (Bakınız: Görgülü, İsmet, Dr., a.g.e., s.31-32.) Mustafa Kemal, rahip Furu ile İstanbul İşli'deki evinde yaptığı görüşmede ise, *"..müsaadenizle söyleyeyim ki, İttihat ve*

Terakki vatansever bir cemiyet idi. Başlangıcından çok zaman sonrasına kadar ben de bu cemiyet içinde bulundum. Cemiyet hiçbir vakit sizin bu aşağılamalarınıza hak verdirecek bir mahiyet almamıştır. Çok kusurları ve yanlışları olabilir. Ama, vatanseverliği münakaşaların üstündedir" dedi. (Bakınız: Görgülü, İsmet, Dr., a.g.e., s.187.)

"ASRÎ" SÖZCÜĞÜ KÜFÜR OLARAK GÖRÜLDÜ..

Devam etmekte olan Erzurum Milli Kongresinde yaşanan bir sözcük tartışması, değerlerimize sahip çıkmak açısından önemli bir nokta olarak görülebilir.

Kongre sonunda yayınlanacak bildirinin bir maddesine konulmak istenen "*Milletimiz insani, asri amaçları hedefler*" biçimindeki cümlede yer alan "asrî" sözcüğü uzun tartışmalara yol açtı.

Bu sözcüğün kabul edilmemesini isteyen birçok delegenin itirazı şöyleydi:

- "Bu, Frenkleşmeyi kabul etmektir..."

- "Küfüre kadar gider.."

- "Bari Müslümanlığı terk edip Hıristiyanlığı kabul ettiğimi-zî ilan edelim.."

YIL 2006.. MİLLÎ DEĞERLER açısından farklı bir tablo çiziliyor; AKP Hükümetinin Başbakanı Recep Tayyip Erdoğan ve Dışişleri Bakanı Abdullah Gül, "Türkleri yok etmeye yeminli" Papa'nın heykeli önünde AB anlaşmalarına imza atmaktan çekinmiyor; Millî Eğitim Bakanlığı, ilköğretim 5. sınıf ders kitaplarından "soyut" olduğu gerekçesiyle(!) "vatan, millet" kavramlarını çıkarıyordu.

ABDULLAH GÜL:

"SİZİ KÖİKÜNE BAĞÇE SİND EKİ KULÜBEYE KOYACAKLAR"

Oysa, aynı Abdullah Gül, 1995 yılında TBMM'nde bu AB için şöyle konuşuyor ve büyük alkış alıyordu!:

"Siz o profesörün (Erol Manisalı) dediği gibi, Avrupa'nın Zenginler Kulübü'nün köşkünde, bahçedeki bir barakaya girdik diye sevinerek geldiniz. Halbuki ben, şunu hatırladım: Bizim ata-

larımız -bugün onların ruhunu yâd ediyor ve bugün onların davasını güdüyoruz- bir gün Avrupa'ya nasıl gitmişlerdi, Osmanlı Avrupa'ya nasıl gitmişti? Avrupa'ya siz böyle gittiniz. Ben bunukarşılaştırarak doğrusu çok üzüldüm Değerli arkadaşlar, AvrupaParlamentosundaki münâkaşaları takip edin. Türkiye oralardan nasıl rencide edilecek ve Türkiye oralarda nasıl kötü durumlaradüşürülecek, göreceksiniz.

SERBEST DOLAŞIM YOK.. İmdi ben soruyorum; Yine Sayın Dışişleri Bakanı '1963 Ankara Antlaşması yürürlükte; biz ona dayanarak, bunları uyguluyoruz' dediler. Peki, o antlaşmaya göre, 1986'dan itibaren Türk vatandaşları Avrupa'da serbestçe dolaşmayacaklar mıydı? Bu hakkı niçin almadınız o zaman? Ankara Antlaşması, daha önce yaptığınız anlaşmalar bu hakkı verdiyse, niçin onlar diretiyor, 'Hayır, benim çıkarıma de-

ğildir; Türkiye'de 10 milyon işsiz vardır; Türkiye'nin nüfusu büyüktür, gelir Avrupa'yı işgal eder, istediği yerde oturacak, istediği işi yapacak. Ben bu imzaladığım, taahhüt

ettiğim 1986 yılında uygulamaya girecek, dediğim antlaşmayı tanımıyorum' diyor da, siz nasıl oluyor da hâlâ 1963 Antlaşmasından bahsediyorsunuz?

HİÇBİR DİRENİ OLMAMAKTADIR.. 1982 yılından itibaren, mâli yardım yapmayacak mıydı, Ankara Antlaşması veyahut da diğer anlaşmalara göre? Burada herşey tek taraflı olarak git-mektedir. Avrupa'nın menfaatleri söz konusu olduğunda tavizler verilmektedir, vazgeçilmektedir; fakat Türkiye'nin çıkarları söz konusu olduğunda, hiçbir direniş, hiçbir ısrar olmamaktadır. Buşudur: 'Ne pahasına olursa olsun, Türkiye Avrupa Birliği'ne girecek, Türkiye Gümrük Birliği'ne girecek' anlayışıdır.

HALKIN BEYNİ YIKANIYOR.. Avrupalının fert başına geliri nedir; 20 bin dolar civarındadır. Siz neyi alacaksınız, neyi alacaksınız? Alım gücünüz mü olacak? Ama bunların reklamı

yapılacak. Eğer bugün reklam harcamaları 5 trilyonsa, 20 trilyo-na çıkacak. Tabii ki medya, tabii ki gazeteler, tabii ki tele vizyonkanalları bunu alkışlayacak, halkın beynini yıkayacak. (...) İlimdineyin savunmasını yapıyorsunuz Allah aşkına? Hepimiz Türkiye'de işsizlikten bahsetmiyor muyuz; hepinizin odasına gelen insanlar, 'bana iş, iş' diye gelmiyor mu? Yarın göreceksiniz, ba-tan sanayi karşısında, odanıza 'iş' diye gelen insanların sayısı

10 misline çıkacaktır. Bunarı üzümlere söylüyorum; ama bunlar gerçektir. Türkiye'de gerçek ilim adamları da bunları söylüyor; fakat televizyon programlarındaki müzakerelere bakıyorsunuz, oralara çıkarılan herkes, resmi yayın organı gibi, herkes, bir pembe tablo çiziyor. Niçin bir tane de, ilim adamlarından, politikacılardan, bunun farklı yanını söyleyenler çıkarılmıyor, konuştu-rulmuyor, halktan gizleniyor? Çünkü, Türkiye'de çıkarıcılar, bunun peşindedir. (RP sıralarından alkışlar.)

YABANCI SERMAYE ÇÖKERTECEK.. Yabancı sermaye gelecek, deniliyor. Doğru, yabancı sermaye gelecek; ama, yabancı sermaye Türkiye'ye yatırım yapmak için gelmeyecek. Yabancı sermaye, rekabet karşısında sarsılan Türk sanayiini, fabri-kaları, hisseleri, getirdiği birkaç yüzbin dolarla satın almak içingelecek. (RP sıralarından alkışlar.)

KIBRIS GİTTİ. Kıbrıs meselesi Türkiye için dolaylı olarak bitmiştir; iddia ediyorum burada. Kırk yıllık Kıbrıs meselesi; çünkü, siz imza atmışsınız ve demişsiniz ki: '6 ay sonra, Kıbrıs'la AB

arasındaki üyelik anlaşması başlayacaktır.' Bu ne demektir; Avrupa'yı bilen herkes biliyor ki, 6 ay sonra, bir sene sonra, Rum Kesimi -ki, Avrupa'nın gözünde, Kıbrıs'ı Rum Kesimi temsil etmektedir- AB'ne tam üye olarak girecektir. (...) Daha iki ay önce, Avrupa Konseyi Parlamentosu'nda alınan Kıbrıs'la ilgili karar, Türk Ordusu'nun işgalci olduğunu... Birleşmiş Milletler'in bilemediği hakareti yaptığı kararları aldılar. Dolayısıyla Kıbrıs davasının Brüksel'e taşınması, Yunanistan'ın, zaten yıllardır uğraştığı bir şeydi ve dolaylı olarak bitmiştir. (...) Bu millî davada, sizin burada, 'Ben de şöyle yaparım' demeniz bizi hiç ilgilen-dirmez; çünkü, onu yapabilecek gücü olmayacaktır Türkiye'nin.

Bunu söylüyorum. Eğer olsaydı, Türkiye, AB'nden daha önce anlaşmalardan doğan haklarını elde edebilirdi. (RP sıralarından 'Bravo' sesleri, alkışlar.)

UTANDIM.. Ne üzücüdür ki, dün, Brüksel'den dönen heyet burada, sözümona, göstermelik, neşeli şeylerle karşılandı.

(RP sıralarından, Davulla, zurnayla' sesleri.) Ben, kendi ad imautandım bundan.

Davul zurnayla karşılandı. Türkiye içinde bitmiş, tükenmiş, ekonomiyi berbat etmiş, halkı yaşamıyor gibi ya-

şamaya mahkum etmiş, evet halkı yaşamıyor gibi yaşamayamahkum etmiş bir hükümet, kendi halkına karşı başarılarıylaövünemiyor.

DÜYUN-U

UMUMİYE..

Kapitalist

onlar...

Düyun-u

Umumiye'yi hatırlayın, tek parti devrinin ideologları, onları tenkitede eda bu halkın beynini yıkadı. Fakat ne yazık ki aynı durumaTürkiye'yi düşürmekle meşguller."273[280]

Aynı yılın sonlarına doğru (13 Ekim 1995), aynı partinin (RP=Refah Partisi) Sivas Milletvekili Abdüllatif İener de(AKP

Hükümeti'nin Ekonomiden Sorumlu Devlet Bakanı) TBMM kürsüsünde dile getiriyordu:

"Washington talimatları, Avrupa Birliği talimatları, IMF talimatlarıyla bu ülkede hiçbir şey halledilemez. (RP sıralarından

'Bravo' sesleri.) (...)

Bu paketler neyin nesi arkadaşlar? Bu IMF'nin, DünyaBankası'nın hazırladığı paketler ne işe yarıyor? Bu IMF, paketle-rine Türkiye'de yaşayan insanların sorunlarına çözüm bulmakiçin mi üretiyor, getiriyor, önümüze koyuyor?.. Yoksa, kendi ül-kesindeki sermayenin çıkarlarını devam ettirmek için mi? Bununçözülmesi gerekir.

IMF reçeteleri ile Türkiye'nin hiçbir yere varamayacağı

açıktır. IMF reçetelerine teslim olmuş bir başbakanla Türkiye'ninsorunlarının çözülemeyeceği de açıktır." 274 [281]

Ne ilahî tesadüftür ki, iktidara geldiklerinden itibaren AKP

Hükümeti de (Abdullah Gül, Dışişleri Bakanı ve Başbakan Yardımcısı; Abdüllatif İener de, Ekonomiden Sorumlu Devlet Bakanı olarak!) aynı kaderi yaşadı ve Türkiye'ye yaşattı!..

AKP Milletvekili Ramazan Toprak gibi, bu gerçeği gören bazı AKP'liler durumu, "AB, alacakmış gibi; biz de girecekmiş

gibi yapıyoruz" sözleriyle özetlediler.

Durum fıkradaki gibi.

Ata çok düşkün bir ağanın atı ölmüş. Kimse korkudan atın

öldüğünü ağaya söyleyememiş. Uyanık bir köylü, "Ben söylerim"

diyerek gönüllü olmuş ve ağanın huzuruna çıkmış:

280 Türkiye Büyük Mil et Meclisi Genel Kurul Tutanağı, 19. Dönem 4. Yata-ma Yılı, 83. Birleşim, 8 Mart 1995 Çarşamba.

281 Çölaşan, Emin, "İimdi Söz Abdül atif İener'de.", Hürriyet Gazetesi, 13 Aralık 2006, s.5.

"Ağam, senin at var ya, uzanmış yatıyor."

"iyi ya, ne var bunda?"

"Ağam senin at kulaklarını da yere sermiştir*

"Desene oğlum, at öldü!.."

"Ağam ben demedim, sen dedin!"

"Ferit Paşa, hem milleti, hem padişahı aldatmak suretiyle şimdiye kadar mevkiinde payidar olabilmıştır. Çünkü Paris'ten dönüşünde Konferans'a verdiği notaların feci içeriğini çarpıtarak tercüme edip, padişaha ve milletin görüşüne arz etmiş ve bu suretle hıyanetini gizlemeye çalışmıştı. Fakat Avrupa matbuatı adı geçen belgelerin hakiki metinlerini aynen yayımlamış olduğundan, sadrazamın yaptığı caniyane hile, bütün açıklığıyla meydana çıktı"

Mustafa Kemal (2 Ekim 1919275[282]

282 Mustafa Kemal'in İstanbul Belediyesine, basınına ve halkına yayınladığı bildiriden. Bakınız: Atatürk'ün Bütün Eserleri, Cilt:4, a.g.e., s.175.

AB D AYATMALARI..

AKP Hükümeti ile AB arasında da, "Ben demedim, sen dedin" durumu sürerken, AB deyiverdi:

"8 Konuda görüşmeleri askıya aldım!.."276[283] Biz diyemedik, ağa dedi!..

Aynı Avrupa Birliği ve Parlamentosu, "askıya alma" tehdidiyle, AKP Hükümeti döneminde (özellikle son üç yılında yoğunlaşan biçimde, 2002-2007 yılları arasında) "üyelik kriteri-koşulu"

olarak, yazılı ya da sözlü; değişik tarihlerde ve sürekli olarak pek çok dayatmada bulundu:

-Pontus ve Süryani soykırımını tanıyın!..

-Ceza Yasası'ndaki 301, Maddeyi kaldırın!..

-PKK'ya karşı silahlı mücadeleyi bırakıp, sosyal,

kültürel ve siyâsi çözüm bulun!..

-Üniversitelerde Kürtçe dersler verilsin!..

-Gümrük Birliği Ek Protokolü'nü uygulayın ve li-
manlarınız ile havaalanlarınızı Rumlar'a açın!..

-Orduyu denetim altına alın!..

-Heybeliada Ruhban(Papaz) Okulu'nu açın!..

-Fener Rum Patriği'nin ekümenikliğini tanıyın!..

-Dicle ve Fırat suları ile bölgedeki barajlar ve GAP-
'ın yönetimini uluslararası AB yönetimine devredin!..

-Tam üyeliği şimdilik düşünmeyin ama "imtiyazlı
ortaklık" için bile Kıbrıs Rum Devleti'ni tanıyın, KKTC'yi yok edin!..

"Türkler Avrupa'-

dan atılmalıdır. Amerikalı

senatör Lodge'un dediği

gibi İstanbul Türkler'den

283 Cumhuriyet Gazetesi, 30 Kasım 2006, 8.1, manşet; Yeniçağ Gazetesi, 30Kasım
2006, s.1, manşet.

tamamen alınmalı, bir
veba tohumu olan, harp-
lerin yaratıcısı, komşuları
için bir küfür olan Türkler
Avrupa'dan silinmelidir."

Lord Curzon

"Türkler'i Avrupa'-

dan kovmak gerekir. An-

cak

önce

taksim

(=parçalayıp, paylaşma)

konusunda anlaşmalıdır."

Jean Louis Carra

"Bugün Türkler'in

ayakları

altında

ezilip

inleyen Hıristiyanlar, za-

manı gelince onları yar-

gılayıp, cezalandıracak-

tır. Türk Ordusu şeytanın

ordusudur."
Martin Luther

"TÜRK HALKINA HAKARET!.." Açıkça Türkiye'ye hakaret ediliyordu. Sonunda insafli Avrupalılar dayanamadı ve itiraf ettiler.. İngiltere Parlamentosu'nun üst kanadını oluşturan Lordlar Kamarası'nın sekiz üyesi, *Daily Telegraph Gazetesinde* "açık mektup" yayınladı:
"Türkiye'nin AB'yle müzakerelerini askıya almak Türk halkına bir hakarettir. Laik bir devlet olan Türkiye, Avrupa'dan uzak-

laştırılıp İslâmi köktencilığe doğru itiliyor!"277[284]

Başbakan Erdoğan'ın tavrı ise, "Kaybeden AB olur" şek-linde oldu.278[285]

"SEVR' İ KABUL EDİN! "

AB dayatmaları, sonunda, Türkiye'ye Sevr'i kabul ettirmeye kadar uzandı. Bugünkü Kuvayi Milliyeciler (Atatürkçüler), yıllardır ülkemizin parçalanması anlaşması olan Sevr dayatmalarına dikkat çekiyor ama "paranoyak" denilerek, sözleri etkisizleştirilmeye çalışılıyordu!.. Sonunda AB de açıkça bunu dile getirmeye başladı.

İşte, kapımızdaki SEVR dayatması ve onun altyapısını oluşturan AB'nin diğer "üyelik koşulları!":

Sularımıza Uluslararası Yönetim! ("Türkiye'nin Suriye ile olan ilişkileri iyileşme sürecindedir. Bu sorunun kalıcı çözümü Suriye'nin Fırat nehrinden daha fazla su karşılığında fiili sınırları tanıması ile gelebilir. Dicle ve Fırat havzasının su yönetimi ortak bir yönetime bırakılmalıdır.")279 [286](**SEVR ANTLAİMASI MADDE 38:** "Çanakkale Boğazı, Marmara Denizi ve Karadeniz Boğazı'nın yönetimi için Boğazlar Komisyonu kurulacaktır."-HC)

"Kope nha g Krite rle ri S E V R'in Y e rini Tu t-

malıdır" (Sol Parti Lideri Utla Hoffman: "Atatürk ve Lozan Antlaşması ile, büyük bir toplum olan Kürtler, bir çizgi ile yok edilmişlerdir. AB eğer Türkiye'yi üyeliğe alacaksa, Lozan Antlaşması ile yaptığı hatayı düzeltmelidir. Kopen-hag Kriterleri, SEVR Antlaşması'nın yerini tutmalıdır. Sadece kağıt üzerinde değil, gerçek hayatta da bunun yaşama geçirilmesi gerekir. Kürtler'in özgürlükleri için mücadelemizi sürdüreceğiz.")280[287] "SEVR'İ Kabul Edin"

284 Hürriyet Gazetesi (*"Türk Halkına Hakaret Ediyorsunuz*), 6 Aralık 2006, 8.1, sürmanşet.

285 Anadolu'da Vakit Gazetesi, 6 Aralık 2006, s.1, manşet.

286 AB Komisyonu'nun İlerleme Raporu, 6 Ekim 2005, s.69.

287 Sevr Antlaşması'nın 83. Yıldönümünde Stockholm'de Düzenlenen Top-

("Avrupa Parlamentosunda sözde Ermeni soykırımını konusunu gündeme getiren Fransız Parlamenter Toubon, Tür-

kiye'nin Sevr Anlaşması'nı kabul etmesini istedi. Talep, Türk Parlamenterlerin sert tepkilerine yol açtı")281[288]

"Yine Soykırım İartı" ("AP iki karar aldı: 1- Türkiye'ye üyelikten önce Ermeni soykırımını tanıma koşulu getirilsin, 2-Türkiye, Rumlar'ı tanısin, Kıbrıs'tan asker çeksin")282[289](**SEVR ANTLAİMASI MADDE 89:** "Erzu-rum, Trabzon, Van ve Bitlis vilayetlerinde Ermenistan' ın denize çıkışını sağlayacak Ermenistan ile Türkiye arasındaki sınırın tesbitinde ABD Başkanı hakem olacaktır."

SEVR ANTLAİMASI MADDE 90: "Sözü geçen iller topraklarının tümü ya da bir kesiminin Ermenistan'a aktarıl-masına yol açacak olursa, Türkiye aktarılan toprak üzerindeki bütün haklarından ve sıfatlarından vazgeçecektir."

SEVR ANTLAİMASI MADDE 142: "Osmanlı hükümeti savaş süresince Türkiye'de yapılan topluca öldürmeler sırasında283 [290] kişilere verilen zararları en geniş ölçüde karşılamak için, 1 Kasım 1914'den beri herhangi bir soy-dan ya da dinden olursa olsun ortadan yok olmuş, zorla götürülmüş, gözaltına alınmış ya da tutuklanmış kişilerin aranması ve kurtarılması için, kendisinin ve Osmanlı makamlarının tüm desteğini sağlamayı yükümlenir."-HC)

"Ermeniler

60

Milyar

Dolar

İstiyor"

("Ermeniler'in sözde soykırım iddiaları maddi boyuta taşındı. Ermeni tarihçi Stepanyan, Ankara'nın varislere 60 milyar dolar tazminat ödemesi gerektiğini öne sürdü")284[291]

lantıdan, Bakınız: ABA Altından Sopa, Ankara Ticaret Odası Yayını, Ankara, Kasım 2005, s.516.

288 Yeniçağ Gazetesi, 25 İubat 2005, s.1.

289 Hürriyet Gazetesi, 29 Eylül 2005.

290 Dikkat edilirse, SEVR Antlaşması'nda dahi "Soykırım" sözü yok. O tarihte bütün dünya "topluca öldürme" tanımlaması yaparken, sonraki yıl arda ortaya çıkan "soykırım lobisi ve soykırım sanayii!" bu kavramı üretmiş ve kullanmaya (siyasi ve ekonomik rant sağlamaya) devam ediyor.-HC

291 Star Gazetesi, 23 Mart 2005, s.1.

Heybeliada Papaz Okulu'nu Açın" ("Heybeliada Ruhban Okulu henüz açılmamıştır. Türk vatandaşı

olmayan din adamlarının Türkiye'de çalışabilmesi konusundaki zorluklar devam etmektedir.")285[292]

"Atatürk Resi mlerini İndirin!" ("İngiliz Parlamenter Andrew Dufftan küstah sözler: Devlet binalarından

Atatürk resimleri inmedikçe AB'ye giremezsiniz")286[293]

("Türkiye-AB Ortak Parlamento Komitesi Başkan Yardımcısı ve Avrupa Parlamentosu Milletvekili Andrew Duff şöy-

le demektedir: Türkiye Kemalizm ile mücadele etmelidir.

Atatürk'ün devlet binalarındaki fotoğrafları artık indirilme-lidir... Atatürk yaşasaydı AB ile üyeliği imzalayabilir miydi, diye sormak lazım. Bence hayır.")287[294]

Dönemin Başbakanı **Recep Tayyip Erdo-**

ğan da, daha önce (1993'te, RP İstanbul il Başkanı iken) şöyle düşünüyordu:

"Bize göre demokrasi amaç değil, ancak bir araçtır. Hangi sisteme girmek istiyorsanız, bu düzenin seçiminde bir araçtır."

"Türkiye Cumhuriyeti katı bir üniter anlayışa

sahip olmuştur. Hatta Türkiyedin konusunda da aynı şeyi seçmiş, kendisine din olarak Kemalizm'i

almış, başka hiçbir dine hayat hakkı tanımayarak kitlelere zorla dikte ettirmiştir."

" **Türk iye 'nin ya rınında a rtık Ke - ma lizm'e v e Ke ma lizm be nze ri re ji m- le re , siste mle re ye r y ok tur .** " 288[295]

"**Ke ma lizm V a rsa AB Y ok** " ("VATAN'a konuşan AB

Raportörü Oslander, Kemalist felsefe ve ordunun rolü değişmediği sürece Türkiye'nin AB'ye girmesinin mümkün olmadığını

292 AB Komisyonu'nun İlerleme Raporu, 6 Ekim 2005, s.45.

293 Akşam Gazetesi, 17 Eylül 2005, s.1.

294 Cumhuriyeti Kuşatanlar, CHP Kadın Kol arı Yayını, Ankara (Basıldığı Yer. Mart Matbaacılık Sanatları Ltd. İti., İstanbul), Ekim 2005, s.131.

295 Cumhuriyeti Kuşatanlar, a.g.e., s.50.

iddia etti")289[296]

"**AB Ke ma lizm'e Ka fa y ı Ta k tı**" ("Avrupa Parlamentosu'nun Türkiye Raporu: Kemalist felsefe AB yolunu tıkı-yor")290 [297]

"**Asker İartı**" ("AB Komisyonu'nun AB Liderleri Zirvesi raporuna göre ordu, insan hakları ve dini konularda sorun çıkarsa müzakereler kesilecek!")291 [298]

"**Silahlı Kuvvetler'e Saldırdılar!**" ("AB: Ordu vatani ve Cumhuriyeti kuvvet kullanarak korumakla yükümlü olmasın")292 [299]

"**Türk Ordusu İşgalci**" ("Türkiye'ye resmen hakaret ediyorlar! Zehir zemberek rapor. Avrupa Parlamentosu'nun hazırladığı ve Strasbourg'da masaya konulacak 'Kıbrıs Raporu'nda ordumuza 'işgalci' iftirası attılar")293 [300]

Orge ne ra l Büy üka nıt:

"ULUSU MUZU SEVMEYEND EN NEFR ET ED E-CEĞİZ! ."

Bu sözler, Atatürk'e, ilkelerine ve Türk ordusuna düşman olanların niçin Avrupa Birliği'ne dört elle sarılıp, kendilerine

"müttefik" yaptığını da açıkça ortaya koyuyordu!..

Avrupalı Parlamenterlerin bu "*küstah işgalci*" tavırlarına dönemin Kara Kuvvetleri Komutanı Orgeneral Yaşar Büyükanıt ağır ve içerikli bir yanıt verdi. Bu sözleri, "Çan Sesleri!" başlığıyla o tarihte haftalık köşe yazıma taşımıştım:

296 Vatan Gazetesi, 26 Eylül 2003.

297 Hürriyet Gazetesi, 26 Mart 2003.

298 Hürriyet Gazetesi, 2 Ekim 2004.

299 Yeniçağ Gazetesi, 3 Aralık 2004, s.1.

300 Güneş Gazetesi, 9 Mart 2004, s.1.

ÇAN SESLERİ !..294[301]

Avrupa Parlamentosu(AP) milletvekili ve Türkiye-AB Karma Parlamento Komisyonu Eşbaşkan Yardımcısı **Andrew Duff**, birkaç gün önce "**Devlet dairelerindeki Atatürk resimlerini indirmemizi**" istemişti.

AP ve AB yetkilileri uzun zamandır Atatürk'ten rahatsızlar.

Çünkü biliyorlar ki, Atatürk ve O'nun ilkeleri Türk milletini birbirine bağlayan, selde sürüklenirken tutunacağı bir daldı.

"ULUSU MUZU SEVMEYEND EN NEFR ET ED E-
CEĞİZ"

Dün, Kara Harp Okulu'nun yeni eğitim ve öğretim yılı açılış töreninde konuşan Kara Kuvvetleri Komutanı **Orgeneral Yaşar Büyükanıt**, hem bu sözlere yanıt verdi, hem de çok çarpıcı açıklamalar yaptı.

Org. Büyükanıt, Atatürk resimlerini devlet dairelerinden indirmemizi emreden Duff a şu cevabı verdi:

"Bizim milliyetçiliğimiz Atatürk milliyetçiliğidir. Kendi ulusumuzu tabii ki seveceğiz ve daha açıkçası sevmeyenlerden de nefret edeceğiz. Bu sevgi, etnik temele dayalı bir sevgi değil, bir yurttaşlık sevgisidir."

"ULUSAL D EĞERLERİMİZ BASKI ALT INA AL I-
NIYOR"

Özellikle PKK terörüne karşı halkın gösterdiği tepkiyi eleştirenlere de çarpıcı biçimde cevap veren KKK Org. Yaşar Büyükanıt, hem milliyetçilik ve ulusal akımlar konusunda; hem de bunları kötüleyme, hor görmeye çalışanlara karşı şunları söyledi:

"Ulusal konularda, özellikle PKK terör örgütüne karşı gösterilen her tepkiye, 'Türkiye'de milliyetçilik yükseliyor mu?' yargısı ile yaklaşıyor. Bu duygunun, ulusun ve onun yüksek değerle-

301 Cevizoğlu, Hulki, "*Çan Sesleri!* .", Yeniçağ Gazetesi, 27 Eylül 2005, s.1.

rini bir anlamda baskı altına almak anlamına gelir."

Büyükanıt, tam da "Dil Bayramı"na denk gelen bir dönemde, bu tür söylemlerin

sahiplerinin "ulusal kimliğimizi parçalamak, dil birliğimizi ortadan kaldırmak ve bölünmeye hazır bir Türkiye görmek isteyenler" olduğunu vurguladı.

DİNAMİK GÜÇLER GÖR EVDE! ..

Bu konularda uzun süredir "görüş bildirmeyen" Türk Silahlı Kuvvetleri'nin ne yapacağını da yine Komutan'dan öğreniyoruz:

"Türkiye'nin ve ulusumuzun güçlü ve dinamik yapısı, ülke sevgisi bu düşünceleri ifade edenlerin yüzüne **bir şamar gibi çarpacaktır.** (...) Tarihin en kanlı terör örgütünün tüm cinayetle-rini, barbarlıklarını, demokrasi, özgürlük ve barış gibi değerlerle örtüştürmeye çalışanların ve bunlara destek verenlerin oyununa Türkiye Cumhuriyeti ve Cumhuriyet'in inançlı koruyucuları alet olmayacaktır. Ülke içinden ve dışından destek gören yıkıcı ve bölücü faaliyetler, elbette ki, **Türkiye Cumhuriyeti'ni korumakla yükümlü dinamik güçlerin pençelerinde yok olacaklardır."**

Bu ifadelerden anlıyoruz ki, ülkemizin "**dinamik güçleri**"

hâlâ ayakta ve görevde!..

ÇAN SESLERİ..

Bu

arada,

"AB'ye

girmek

isteyen"

Türk

Silahlı

Kuvvetleri'mizin, olaylara karşı uyanıklığının bir göstergesini de, yine Kara Kuvvetleri Komutanı'nın müthiş ince anlamlı sözlerinde buluyoruz. Bakınız ne diyor Yaşar Büyükanıt:

"Avrupa Parlamentosu'nda, terörle mücadelemizi '**saldır-gan askeri operasyonlar**' olarak niteleyen düşünce ve ifade şeklini esefle kınıyorum. (Buraya dikkat-HC) **Bu ifadeleri, Türkiye Cumhuriyeti'ni uyandırması gereken çan sesleri olarak izlemekteyim."**

Hilal ile Haç'ın çatışmasında, bir komutanın bu "çan sesleri" benzetmesi, gerçekten müthiş bir incelik.

Bunların üzerine şimdilik söylenecek bir söz yok. Anlayana sivrisinek saz, anlamayana çan sesleri bile az!..

Bakalım çanlar kimin için çalıyor?..

"**DÜĞMEYE BASTIM!..**" Genelkurmay Başkanı Orgeneral Büyükanıt, 26 Eylül 2005'teki "dinamik güçler görevde" sözünü

ve 25 Ağustos 2006'daki "Cumhuriyet 1923'ten bu yana bu kadar büyük risk, tehdit ve sıkıntılarla karşı karşıya kalmadı" sözünü

14 İubat 2007'de de yineledi. Büyükanıt, Genelkurmay Başkanı

Orgeneral Peter Pace'in davetlisi olarak gittiği ABD'de, Türk Büyükelçiliği'nde Türkler'e yaptığı konuşmada, bir milim geri adım atmadığını gösterdi:

"*Türkiye'yi koruyan **dinamik güçler** var olduğu sürece, Türkiye'yi bölmeyi rüyalarında görenler **kâbusla uyanırlar** ve derslerini alırlar. Bir kere buna inanmamız lazım. Biz*

inanıyoruz.

Kimse Türkiye'yi bölemez, ona cesaret edemez. Onu düşünenle-rin biz gereğini yaparız.(...)

*Daha önce de açıkça söyledim. **Türkiye Cumhuriyeti, 1923'ten bu yana bu kadar büyük risk, tehdit ve sıkıntılarla karşı karşıya kalmadı. (...)***

*. Soruyorum: Sizin, bizim bugünkü durumumuz, **Samsun'a çıkmadan önce 16 Mayıs 1919'da Atatürk'ün karşı karşıya olduğu sorunlardan daha mı büyük? Hayır değil. (...)** Türkiye, onun bunun iteleyeceği bir ülke değildir.(...)*

Burada düğmeye bastım. Türkiye kristal bardak mı kırılсын? O zaman biz asker olarak boşuna varız. Gidelim Türkiye'den başka yere, hatta New Jersey'e**295 **[302]yerleşelim."**296**[303]

302 Bu son paragraf, Cumhuriyet ve Hürriyet Gazetelerinde, "*New Jersey'deyaşayan Fethul ah Gülen'i ima etti*" biçiminde yorumlandı. Genelkurmay'ın resmi internet sitesinde ise hiç yer almadı. (Bakınız; aşağıdaki dipnot.) 303 Genelkurmay Başkanlığı resmi internet sitesi, 14 İubat 2007,

(www.tsk.mil.tr/bashalk/konusma_mesaj/2007/konusma_washington.htm);

Gözcü Gazetesi ("*Gereğini Derhal Yaparız*"), 15 İubat 2007, s.1, manşet; Cumhuriyet Gazetesi ("*Kimse Bölemez*"), 15 İubat 2007, s.1, manşet; Yeniçağ Gazetesi ("*Anlayın Artık1*"), 15 İubat 2007, s.1, manşet; Hürriyet Ga-

AVRUPA BİRLİĞİ, "almayı hiç düşünmediği" Türkiye'yi oyalıyor, istediklerini elde ediyordu. Tıpkı, "Evlilik vaadiyle kız kandırmak" gibi; tıpkı, tavşanı koşturmak için önünde "havuç" sallamak gibi..

Avrupa'da gerçeği yüzümüze defalarca söyleyen politikacı, gazeteci ve devlet adamı da olmasına karşın, "siyasî varlıklarını AB'ye bağlamış" olanlar için bunların hiç önemi yoktu. Çünkü, **AB'yi bıraktıkları anda düşeceklerini** biliyorlardı.. Üstelik, Türk milletinin yüzde 80'e yakını AB'ni istemediği halde!..

AB Kurucusu ve en çok söz sahibi olan Almanya ile Fransa'da pek çok Cumhurbaşkanı ve başbakan, "Türkiye'ye AB'ye tam üye yapmayacağız" diyordu:

- "*Avrupa'nın geleceğinde Türkiye'nin yeri yoktur.*

70 Milyon Türk vatandaşını Avrupa içinde dolaştıranlayız.

(...) 21. Yüzyılın sonlarına doğru Türkiye'nin nüfusu Fransa ve Almanya'nın toplamı kadar olacak.

Genç ve hızlı büyüyen nüfusun satın alma gücünden yararlanmalıyız. (68 Kuşağı'nın "**Onlar ortak, biz pazar**" sloganı nasıl da doğru çıktı!..-HC)"

Türkiye'ye adaylık statüsü verilmesi hatadır. HATTÂ, SEVR ANLAİMASI'NIN

İM ZALANMI İ OLMASINA KARIİN

TÜR KİYE'NİN BÖLÜNMEMİ İ OLMASI DA BİR HATADIR." (Almanya Eski Başbakanı Helmut Schmidt)297[304]

- "Türkiye için bir **Yugoslavya Modeli'** öngörülmektedir."

(Almanya Eski Başbakanı Helmut Kohl)298[305]

- "Bugün Avrupa'da hiçbir lider Türkiye'yi AB'nin içinde görmek istemiyor. (...)

Türkiye'nin AB içinde yeri olmayacaktır."

zetesi ("Bölme Rüyasını Kâbusa Çeviririz"), 15 İubat 2007, s.1; Sabah Gazetesi ("ABD'de 'Var Ol Paşam' Sesleri), 15 İubat 2007, s.1.

304 Avrupa Birliği mi, Türkiye'nin Birliği mi?, Ankara Ticaret Odası Yayını, Ankara, Kasım 2002, s.12.

305 Avrupa'nın Birliği mi..., a.g.e., s.13.

(Fransa Eski Cumhurbaşkanı Valery Giscard d'Estaing)299[306]

- "Türkiye'ye kesinlikle AB üyesi olamayacağı söylenmeli-dir. Böylece Türkiye'ye iyilik yapmış oluruz. (...) Artık Türkiye'yekarşı dürüst davranılmalı ve ikiyüzlü politikadan vazgeçilmelidir."

(Almanya CDU/CSU Koalisyonu Meclis Grubu Başkanı WolfgangSchaeuble)300[307]

AB'nin Sevr istekleri hiç bitmeyecek, her fırsatta, her ortamda bu arzu dile getirilecekti, ilerleyen sayfalarımızda bu konu yine karşımıza çıkacak..

"Ulusa l dire ni ş ira de si" örne k le ri

MU STAF A KEMAL, ABD B A İ KANIN A MUHTIR A
VER Dİ! ..

Bugün duyup ta inanamayacağımız bu gelişme, Mustafa Kemal Paşa tarafından 1 Ağustos 1919'da gerçekleştirildi!..

Mustafa Kemal Başkanlığındaki Erzurum Kongresi Heye-

tinin, Amerika Cumhurbaşkanı Wilson'a (Wilson'a) verdiği muhtı-rada, **"Tarihten silinmiş ulusları ihya ederken, 1500 yıllıkTürk ulusunu nasıl yok etmeye çalışırsınız?"** diye hesap so-ruluyordu!.. **"Bu hedefinize ulaşamayacaksınız, kahramancaölümü göze aldık"** deniyordu:

"Sayın Başkan! (Reis Cenapları!)

600 yıllık bir imparatorluğa ve 1500 yıllık geçmişe sahipolan Türk milleti, varlıkları tarihe karışmış olan milletlerin uygulamalarınız sayesinde yeniden diriltildiği bir sırada, yok olmaktanbaşka bir anlamı olmayan kararlarınıza boyun eğmeyecektir...

Artık tarafınızdan yok edilişimizin kaçınılmaz olduğunu anlıyoruz. Son kararı vermek bize düşüyor. Ve bu son karar ise onurluve namuslu ölmek, atalarımızın yiğitlik kaniyla yoğrulmuş olanbu topraklar üzerindeki egemenliği bizim ve evlâtlarımızın kaniyla savunarak, dünyaya yeni bir özveri ve kahramanlık örneği 306 Avrupa'nın Birliği mi..., a.g.e., s.14.

307 Avrupa'nın Birliği mi..., a.g.e., s.15.

göstererek terk etmektir."301[308]

**Ulusa l dire ni şin lide rinde d üny a nın süpe r güc ü-
ne k a fa tuta n, ülk e sinin onurunu k oru y a n bir insa n ın
"y a nılma z v e b ük ülme z ira de si" va rd ı.**

"Silâhsız, bezgin, ümitsiz bir milletin bir dünyayı yenece-
ğine tek başına inanmış bir kahramanın, Türk ruhunda birikmiş
sonsuz mânevi gücü nasıl bilinçlendirdiğini, maddileştirdiğini, örgütlendirdiğini"

görüyoruz. "Bu güce bilinç ve şekil veren büyük kahramana" tanık oluyorduk.302[309]

"GÖRÜİME BİTİMİTİR!.." Dünya, aynı "**direnış**" ve

"tehditlere karşı koyma iradesi"ne Erzurum Kongresi öncesinde de tanık olmuştu.

Kongrenin 10 Temmuz'da yapılacağını haber alan İngilizler, Yarbay Ravlinson'u (Anthony Rawlinson) 9

Temmuz'da Mustafa Kemal'e göndermişlerdi, işgal subayı, ulusal direnişin liderinin karşısına çıkınca, "*İşittiğime göre, buradayarın bir kongre açacak imişsiniz?*" dedi.

"Evet, milletçe açılması kararlaştırılmıştır" yanıtını alınca, küstah işgalci durmadı.

Daha da ileri giderek gözdağı verdi:

"Açılmaması daha münasip olacaktır!"

"Kongre muhakkak toplanacak ve gününde açılacaktır!..

Millet buna karar vermiştir. Açılmamasını tavsiye eden düşünce-nize hâkim olan nedenleri bile sormayı gerekli görmüyorum."

"Kongreden vazgeçmezseniz zor kullanarak toplantınındağıtilmasına mecburiyet hasıl olacak."

**"O ha lde biz de , zorunlu ola ra k k uv v e te k uv v e t-
le k a r şı k oy a r v e he r durumda mille tin k a ra r ını y e rine
ge tiririz. Ne pa ha s ına olursa olsun k on gre y i a ç a c a ğı z.**

308 Kâzım Karabekir'in "İstiklâl Harbimiz" adlı eserinden alıntı yapan Kocatürk, Utkan, Prof. Dr., Atatürk ve Türkiye Cumhuriyeti Tarihi Kronolojisi, s.75.(Türkçeleştirme bana ait.-HC) Bu muhtıra metni, ABD'nde 1920

yılında yayınlandı. Washington Senato Kütüphanesi'nde de bulunmaktadır.

Bakınız: Atatürk'ün Bütün Eserleri, Cilt:4, a.g.e., s. 106-113.

309 Fuat Köprülü'nün sözleri. Bakınız: Kocatürk, Utkan, Prof. Dr., **Atatürk**Çizgisinde Geçmişten Geleceğe, s.131.

Görüş me miz bit mi ştir!.." (E r zu ru m K o n g re si'n in a ç ı lı şı

*için ilk ka ra rla ştı rı la n ta rih , 1 0 Te mmu z 1 9 1 9 id i; a n ca kd e le g e le rin b ü
yü k ço ğu n lu ğu n un vil â ye tlerd e n E rzu ru m'ag e lişle ri g e cikti ğ i için , ko n g re
n in a ç ılı şı 2 3 Te mmu z'ae rte le n mi şti.)30 3[310]*

"ULUSAL DİRENİİ İRADESİ"ne bir başka örnek, Mustafa Kemal tarafından 15 Ağustos'ta da sergilenecekti.

Sinop mutasarrıfı (validen küçük mülkî âmir) Mazhar Tev-

fik Bey, İngilizler'in **tutuklayarak götürmek istediği bazı**

Türkler'i onlara teslim etmemiştir. Mustafa Kemal hemen kendisine telgraf çekti:

"Gösterdiğiniz millî cesaret takdiri gerektirmektedir. Yerinden olma, vatanseverler için hiç söz konusu olamaz. Her ne zaman zorunluluk karşısında kalınırsa, milletin sinesi fedakâr evlâtlarına açıktır. 304 [311]

"İSTEDİĞİNİZ İEY ELİMDE DEĞİLDİR"... Sömürgeci yabancılara, karşı 7 Aralık'ta da benzer bir tokat vurulacaktı. Mustafa Kemal, Sivas'ta idi. Fransa'nın "Suriye özel temsilcisi" Pikot (Picot) kendisini ziyarete geldi. Millî ordunun hareketini durdurmak istiyordu.

Picot: *"Türk-Fransız gelecek dostluğu ve ortak menfaatielinizdedir. Kilikya'ya doğru yürümekte olan millî ordularını-*

zın buldukları yerlerde kalmaları için derhal emir

v e rirse niz, her şey kökünden çözülmüş olacaktır. "

M.Kemal: *"Fakat benden mümkün olmayacak bir şey istiyorsunuz! **M ille tin bağımsızlığı te hlik e y e girdiği za ma n,***

millet ordularını kendi toplar ve yalnız bir hareket

tarzı kabul eder. O da; kurtuluş uğrunda sonuna kadar kanını

dökmek! Eğer Kilikya'da Türk'ün bağımsızlığını almak gibi bir niyetiniz olmadığını gerçekten kanıtlayacak olursanız, bu orduların üzerinize yürüyerek sizinle savaşa tutuşacaklarını zannetmem. **Görüy orsunuz, i ste diğiniz şe y ge rç e k te n be nim**

310 Kansu, a.g.e, 1. Cilt, s.44.

311 Kocatürk, Utkan, Prof. Dr., Doğumundan Ölümüne Kadar Kaynakçalı Atatürk Günlüğü, a.g.e., s.154.

e limde de ğildir .305 [312]

"BEKLESİNLER".. Mustafa Kemal, bu tavrını Osmanlı'nın ünlü İttihatçı Dışişleri Bakanı (Hariciye Nazırı) Halil Menteşe'ye karşı da göstermişti. Kendisi anlatıyor:

Arıburnu'nu, Anafartalar'ı yapmış bir komutan idim. Sanı-yordum -ki, daha sonra dost düşman herkesin kanaati de benim bu sanımı doğruladı- memlekete bir hizmette bulunmuştum, ohareketle özellikle payitahtı (=başkenti) kurtarmıştım. İnsanlık hâli, bu küçük hizmeti yapmış olmaktan memnun olabileceğimi tahmin ettiğim Osmanlı devlet adamlarının önemlilerini ziyaret ediyordum ve bu ziyaretten' daha önemli bir görev duygusu ile yapıyordum. (...)

(Makamda uzun süre bekletiliyor, sonradan gelenler bile içeri giriyor-HC) *Canım sıkılmadı değil, müsteşar muavinine:*

- Beyefendi Hazretleri galiba beni unuttular, dedim. Mu avin Bey, beklediğimi tekrar hatırlattı.

- Beklesin, buyurmuş.

Sabır ile muavin beyin yanında oturdum. Kendisine dedimki:

- Sizin Nazırınız bütün zamanını böyle manasız ziyaretleri kabul etmekle mi geçirir? Terbiyeli ve geçimli olan muhatabım soruma cevap vermedi. Bir aralık Nazır

Beyefendinin bürosunu salona birleştiren kapı açıldı ve bir odacı:

- *Buyurun efendim, dedi.*

Muavin Beyle ciddi bir konu üzerinde konuşuyordum;

- *Nedir o? dedim. Odacı:*

- *Nazır Beyefendi Hazretleri sizi kabul buyuracaklar... Cevabını verdi.*

312 Ali Fuat Cebesoy'dan aktaran Kocatürk, Utkan, Prof. Dr., Doğumundan ölümüne Kadar Kaynakçalı Atatürk Günlüğü, a.g.e., s.182.

- *Beklesinler! Dedim.306[313]*

2000'Lİ YILLARIN BAİLARINDA ise, *bekleten* Avrupa ve Amerika Birleşik Devletleri idi. Başbakanlar, ABD Başkanından randevu alabilmek için basında tartışmalara neden olacak kadar uzun, aylarca beklemek zorunda kalıyor, ABD'li yetkililer

"TBMM'nden filanca karar çıkmazsa, ABD Başkanının telefonları

*size meşgul çalar"*307[314] tehdidinde bulunuyordu. Kapısında beklenen **ABD, aynı zamanda** AB'nin de patronu idi. ABD, neredeyse tüm AB ülkelerinin üyesi olduğu NATO üzerinden Avrupa'yı yönetiyordu!. Tıpkı Birleşmiş Milletler örgütünü, ABD Hükümeti'nin bir organı olarak kullanması gibi.

Yıl 2007 değil, 1919..

"YABANC IYA TOPR AK VE MÜL K SAT MAYIN! .."

**"Y a b a n c ı l a r ın t o p r a k a l m a s ı n d a h e r t ü r l ü e n g e -
l i n o r t a d a n k a l m a s ı , s a ğ l ı k l ı b i r m a l i s i s t e m i n k u r u l -
m a s ı v e y o l v e y a k ö p r ü l e r e y a t ı r ı l a n s e r m a y e n i n g ü -
v e n a l t ı n a a l ı n a b i l m e s i i ç i n v e r i l e n g ü v e n c e l e r , a r d ı n -
d a n b ü y ü k s o n u ç l a r g e t i r e c e k o l a n d i p l o m a t i k b a ş a r ı -
l a r d ır , ö n ü m ü z d e i ş l e n m e m i ş v e z e n g i n b i r t o p r a k b u -
l u n m a k t a d ır . B a t ı s a n a y ı s ı b u t o p r a ğ a n ü f u z e t m e l i v e
o n a s a h i p o l m a l ı d ır ."**

Times Gazetesi(12 İubat 1856)308 [315]

Times Gazetesi'nin bu yazısından 63 yıl sonra 1919'da, İstanbul'da toprağı ve binası olan vatandaşların bir kısmı mülklerini yabancılara satmaya başladı.. Bu satışları durdurmaya İstanbul Hükümetinin amacı, **"bütçe açığını kapatmak"** idi!..

Özellikle *Akşam Gazetesi* İstanbul halkına çağrıda bulu-

313 Görgülü, İsmet, Dr., a.g.e., s.33.

314 1 Mart Tezkeresi öncesinde söylendiği gibi.-HC

315 Karaduman, Fethi, a.g.e., s.79.

narak, **"yabancıların bir manevrası"** ile karşı karşıya bulunduğumuzu ve yabancıya toprak satmanın **"ülkenin bir parçasını"**

satmak" olduğunu söyledi:

"Toprak ve mülk satmayınız. Bugün vergisini veremedi-

ğimiz toprak, yarın bize bir servet getirecektir. **Satmayalım,mümkünse alalım.**

Son istatistikler, her gün İstanbul'un Müslüman ve Türk halkının yığın yığın emlak ve arazi satmakta olduğunu göstermektedir. (...) Eğer bunları da elden çıkarırsak, **kupkuru nüfusolarak kalacağız.** Zaten bizi istemeyenlerin de amacı budur.

Bize şimdi bol bol para veriyorlar ya da verilen parayı

fırsat sanıyoruz. Bu manevra karşısında şaşırılmayalım. Evini,arsasını, iradını(gelirini) yabancıya satan her Türk, kentininbir parçasını satıyor demektir. "

"Memleketimizin eko-

nomik

kaynakları,

bütün

dünyanın

aşırı

isteklerini

çekecek verim ve servete

sahiptir.

Halkımızın

çiftçi

olması, topraklarımızın dün-

yanın en bereketli toprakla-

rından

bulunması,

maddî

yaşam için hiçbir kaygıya

yer bırakmamaktadır."

Mustafa

Kemal

(1922)309[316]

"Memleketimiz

baş-

tanbaşa hazinelerle doludur.

Biz, o hazineler üstünde aç

kalmış insanlar gibiyiz.(...)

Gerçek zaferlere, ancak bu

gibi verimli alanlardaki ça-

lışmayla varacağız."

Mustafa Kemal (1923)310[317]

Yıl 1919 değil, 2004!..

"VATAN NAMU STUR, SAT ILAMAZ! .."

Yıl 2004... 85 yıl sonra aynı durumla karşılaştık. 19 Ağustos tarihli Yeniçağ Gazetesi tam sayfa manşet haber olarak, 316 Kocatürk, Utkan, Prof. Dr., Atatürk'ün Fikir ve Düşünceleri, a.g.e., s.383.

317 Kocatürk, Utkan, Prof. Dr., Atatürk'ün Fikir ve Düşünceleri, a.g.e., s.383.

"Vatan namustur, satılamaz!.." kampanyası başlattı:

"İehit kanıyla alınan, korunan ülke topraklarının para karşılığı satılması, toplumun her kesimini isyan ettirdi.

AKP, çıkardığı 4916 sayılı yasayla Türkiye'yi 'açık pazar'

haline getirdi. **Anadolu'yu karış karış, parça parça satın almaya başlayan yabancılar, Sevr paçavrasını pratikte parayla uygulamaya koydular.**

Türkiye'nin sınır boyları, su kaynakları ve maden sahaları, bloklar halinde yabancılar tarafından ele geçiriliyor. 'Yatırım' ve

'inanç turizmi*' maskesiyle arazi alan **yabancılar; silahla, savaşla yapamadığını parayla ve adım adım gerçekleştiriyor.**

Vatanını, özgürlüğünü, bayrağını seven herkes satışa isyan ediyor!"311[318]

Aynı gazetede yurtseverler tehlikeyi şöyle özetlediler:

Aytunç Altındal(Araştırmacı Yazar): "Egemenliğimiz tehdit altında."

Sinan Aygün (ATO Başkanı): "Ülkem adına endişeliyim."

Prof. Dr. Mustafa Erkal (Aydınlar Ocağı Başkanı): "Sevr'i parayla uyguluyorlar."

Vural Savaş (Yargıtay Onursal Cumhuriyet Başsavcısı):

"Yerel yönetim yasaları da satış için çıktı."

Prof. Dr. Anıl Çeçen (A.Ü.Hukuk Fak.): "Sistematik yapılanma var."

Mehmet İandır (MHP Gn. Bşk. Yrd.): "AKP, Türk'e ihanet ediyor."

Gürol Ergin (CHP Mv.): "AKP, önemini kavrayamıyor."

Oğuz Tezmen (DYP): "Yahudiler de böyle başladı."

H. İbrahim Özsoy (ANAP): "Kim alıyorsa alsın, denemez."

Doğu Perinçek (İ.P. Gn. Bşk.): "Urfa'yı Yahudileştirme Projesi yürütülüyor."

318 Yeniçağ Gazetesi, 19 Ağustos 2004, s.1.

"Bastiğın yerleri 'toprak' diyerek geçme, tanı!

Düşün altındaki binlerce kefen-siz yatani.

Sen şehid oğlusun, incitme, yazıktır atanı.

Verme, dünyâları alsan da bu cennet vatani"

Mehmet Akif Ersoy (istiklâl Marşı'ndan)

2006 yılına gelindiğinde de durum değişmedi. Gelişmeler karşısında Ceviz Kabuğu programında, 3,5 saat boyunca konuyu masaya yatırdık. Eski Başbakan Bülent Ecevit'in eşi, DSP'nin kurucu başkanı Rahşan Ecevit önemli değerlendirmeler yaptı:

"(Avrupa ülkeleri ve ABD) İimdi karşılarında **zayıf, hattâ**

art niyetli bir hükümet buldular ve bu fırsatı iyi değerlendirmeyi düşünüyorlar. Bu arada AB, Türkiye'yi bünyesine almak için şartlar koşuyor. Türkiye de Birliğe katılmak uğruna o şartları yerine getirmek için çırpınıyor. **Sanki AB'ye girdik de başımıza kuş**

konu. Daha AB'ye girmeden o uğurda attığımız adımlar, Türk insanını şu günlerde perişan etmeye başladı bile. Devletin tarımdan desteği çekmesi istendi, çekildi. 'İeker pancarı yetiştir-meyeceksin, kendi mısırını kullanmayacaksın, Amerika'dan alacaksın' dendi. Buğday, et ihtiyacını AB karşılayacak. **'Sukaynaklarınızı da AB yönetecek'** dediler. *Devlet büyüklerimiz AB bağımlısı oldular.* Bu kararlar uygulandığı taktirde, **Türkiye AB'nin sömürgesi olacak.** Türk köylüsü, Türk çiftçisi toprağını

satmasın da ne yapsın? Her şey inceden inceye hesaplanmış.

Önce devlet köylüden desteği çekecek, sonra yabancıya toprak satışı yasası yeniden düzenlenip, ortaya sürülecek. Böylece yabancılar, en verimli topraklarımızı, çaresiz bırakılmış köylümüz-den, çiftçimizden satın alacak ve **Türk köylüsü kendi toprağında yabancıya ırgat olacak. O topraklar ki şehitlerimizle kaynaşmış.** İimdi biz 'Onları satıyoruz ve para kazanıyoruz' diye de övünüyoruz. Oysa bir ülke," toprakları ile vardır. **Toprak olmaz-**

sa devlet de olmaz."312[319]

"Benim bir karış toprak vermem söz konusu olamaz. Zira istenen toprak bana ait değildir. O, milleti-me aittir. Bu imparatorluğun hiçbir parçasını hiçbir kimseye veremem. Yahudiler şimdilik milyarlarını biriktirsinler. Kim bilir, bir gün bu imparatorluk paylaşılırsa, onlar da istediklerini, belki de bir şey ödemededen elde edebilirler. Fakat ancak kadavramız paylaşılırsa. Canlı vücuttan parça koparılmasına müsaade edemem."

2. Abdülhamid

Rahşan Ecevit, toprak satışlarıyla misyonerlik ve özelleştirme arasında bağ olduğuna da dikkat çekti:

"Özelleştirmenin manası, devletin doğrudan ekonomik girişimlerinin mülkiyet ve yönetiminin diğer kişi ya da kuruluşlara devredilmesidir. Yabancılara devrediliyorsa, bunun yabancıya toprak satışından ne farkı var? **Yabancıların aldığı bu topraklarda Hıristiyan nüfus artıyor ve misyonerlik faaliyetleri deyoğunlaşıyor.** Türk milletini bir arada tutan unsurlardan biri de dindir. Türkiye'yi bölmenin bir yolu da din değiştirmekten geçer.

Hıristiyan nüfusu artarsa, Türkiye'yi bölmek de kolaylaşır.

(...) Yabancıların yoğunluk kazandığı bölgeleri elde tutmak zorlaşır. (...) Türkiye'nin stratejik yerlerinden en çok **İsraililer** toprak alıyor. Oysa İsrail kendi vatandaşına bile toprak satmıyor, İsrail topraklarının yüzde 90'ı devlete ait. Asıl hile, yabancı adına 319 Ceviz Kabuğu Programı, Kanaltürk Televizyonu, Ankara, 7 Nisan 2006

Cuma, Saat 22.40.

değil de, Türkiye Cumhuriyeti vatandaşı adına satışın yapılmasıdır. Arkada para verenlerin de yurt dışı kaynaklı olduğu söyleniyor ama bunu belgeleme şansı yok."313[320]

Toprak satışları hız kesmeden devam ettiği için uyarılar da sürdü. 2006 Eylül'ü sonunda, Rahşan Ecevit, **"Yabancıyatoprak satmayın, nişan yüzüğümü vereyim"** diye âdeta yalvarıyordu:

"Uğrunda kan akıtılan topraklara vatan denildiğine göre, otopraklar para karşılığı satılamaz. Ülkeyi bu duruma getirenleravuçlarını açsınlar, halktan açıkça yardım toplansınlar. O zamanben de, 62 yıldır parmağımda sevgiyle taşıdığım nişan yüzüğümü vermeye hazırım." 314 [321]

Rahşan Ecevit'in bu açıklamasından yaklaşık bir ay sonra

(5 Kasım 2006'da), o yüzükle bağlı oldukları eşi, eski başbakan Bülent Ecevit vefat etti...

"Bu bir kasaplık!.."

YUN AN VAHİ ETİNE VAHİ DETT İN B İLE DA-
YAN AMIYOR ...

Milli mücadeleyi engelleyen, Mustafa Kemal'i görevden alan ve tutuklanması emrini veren, 15 yıllığına İngiliz sömürgesi olmayı kabullenen ve Kurtuluş Savaşı sonunda da bir İngiliz zırhlısı ile kaçacak olan Padişah Vahidettin bile, sonunda Yunan mezalimine isyan ediyor315[322]..

"Babası gibi İngilizsever" olduğunu bizzat söyleyen Sultan Vahidettin, İngiliz Morning Post (Sabah Postası) Gazetesi'ne 320 Ceviz Kabuğu Programı, Kanaltürk Televizyonu, Ankara, 7 Nisan 2006

Cuma, Saat 22.40. (Canlı yayında izleyicilere, *"Vatan toprakları satılıyor.*

Türkiye'nin bütünlüğü tehlikede mi?" sorusunu sorduk. Ankete katılan 10

bine yakın izleyicinin yüzde 98'i "evet" yanıtını verdi.-HC) 321 Hürriyet Gazetesi, 30 Eylül 2006, s.1.

322 Yunanlılar'ın çok kısa bir süre içinde 20 bin sivil **Türk'ü katlettiği** rapor ediliyordu.

-HC

verdiği uzun demeçte, "**İtilaf Devletleri, Yunan kasaplığınason verdirmelidir**" demek zorunda kaldı.

Vahidettin'in özel demecinden bazı satırbaşları şöyle özetleyebiliriz:

Milletimiz harbe (1. Dünya Savaşı'na girmekle büyük birhata işledi. Fakat bir hata işledi diye, bu harple ilgisi olmayanbinlerce insanı cezalandırmak hiç de doğru değil.

Hükümetin bir

hatası için neden Anadolu'nun masum halkı, sizin de iyi bildiğiniz gibi, Yunanlıların katliamlarına ve çetelerin görülmedik, işitilmedik vahşetlerine maruz kalsınlar?

Yüzde 99'u Müslüman olan bir memleket, niçin

Yunanlılar'a terkedilsin? İurada masamın üzerinde Aydın'a ait birçok resimler ve son zamanda **Ermeniler tarafından işlenen**

katliamları gösteren fotoğraflar var. Giderken onları size vereceğim. Bugün bu mütecavizler, yalnız masumların katliamı ile meşgul oluyor. Memleketimiz yakılıyor, haksız yere birçok halköldürülüyor. Büyük bir vahşet değil mi?

Olaylar daha zor bir duruma gelmeden İtilâf Hükümetleribu kasaplığa bir son vermelidir.

Aziz pederim Sultan Abdülmecid Han, İngiltere'nin dostuve Fransa ile İngiltere'nin müttefiki idi.316[323]**Ben ise, her zaman**

İngiltere'yi sevdim ve daima İngiliz politikasının muhibbiyim

(aşığıyım). İnsaniyet ve adalet duyguları ile dolu olan **asil İngi-**

liz milleti ve hükümeti, hakkımızı geri almakta bize adil biçimde yardım edecektir.

(İttihatçıları eleştirdikten sonra) **Fakat bu hareketler Avrupa'nın, Yunanlılar'ın yaptıkları katliam ve vahşi hareketlere izinvermesine bir gerekçe oluşturmaz.**

(...) Ahalinin kasaphanelerde koyun keser gibi öldürülme-sine izin verilmemelidir."

İngilizlere yaranmaya çalışan, onların İstanbul'u işgal et-

323 Yabancı devletlerle "müttefik" olmak bile, işgal edilmeyi önlemiyor.

O yüzden, günümüzde de "Ben ABD'nin stratejik müttefikiyim, AB'nin müttefikiyim, NATO üyesiyim" demek Türkiye'nin esenliği için anlam taşıyor.

-HC.

melerine ses çıkarmayan Vahidettin aynı demecinde Yunanistan'dan yakınıyor.

Paris'teki konferansta Venizelos'un diğer devlet başkanlarını "büyülediğini" ve "Türkler'in yıllardır Avrupa'da kötü gösterildiğini" söylüyor. Vahidettin, İngilizlerin mütareke koşullarını öğrendiği zaman İzzet Paşa'ya şöyle demişti:

"Bu şartları çok ağır olmalarına rağmen kabul edelim, öyle tahmin ederim ki, İngilizler'in doğuda asırlarca devam eden dostluğu ve lütufkâr siyaseti değişmeyecektir. Biz onların hoşgörüsünü daha sonra elde ederiz." 317 [324]

VAHİ DETTİN: "SAN Kİ AYD A YAİ YOR UZ! .."

Son padişah, "**Sanki ayda yaşıyoruz**" sözleriyle içine düştüğü felâketi anlamış ama çıkış yolunu hâlâ yanlış yerde arıyordu. "Babasının İngiltere'nin büyük dostu" olduğunu 15 Temmuz (1919) tarihli İngiliz gazetesi The Morning Post'a da tekrar-layacak, onlardan medet umma gafilliğini sürdürecektir, **savaşı**

kazanan celladına sanki yalvaracaktı; direnmek, karşı koymak, mücadele etmek yerine...:

" ... Etrafla irtibatımız hâlâ kesik... Sanki ayda yaşıyoruz...

Milletimiz harbe girmekle büyük hata etti.. Fakat memleketi harbe sürüklemeye hiç katılmamış olan binlerce halkı cezalandırmak da elbette hatalıdır. Sevgili babam Sultan Abdülmecid İngiltere'nin büyük dostu ve bu memleket ile Fransa'nın müttefiki idi.

Ben daima İngiltere'ye hayranlık besledim ve daima İngiltere'yedost bir siyasetin destekleyicisi oldum. Biz İngiliz milleti ile hükümetinin insaf ve insanlık duyguları ile adaleti temin için bizyardım edeceklerini ümit etmekteyiz.. " 318 [325]

Fransız basını Anadolu'nun parolasını yazıyor:

324 Jaeschke, Gotthard, a.g.e., s.2.

325 Jaeschke, Gotthard, a.g.e., s.5.

"TÜRKİYE T ÜR KLER' İN DİR! .."

Paris merkezli Le Temps Gazetesi, günümüze kadar gelen ve önce Hürriyet Gazetesi'nin sloganı olan, bugün ise Yeni-çağ Gazetesi'nin de kullandığı "**Türkiye Türkler'indir**" sloganını yayınladı.

Anadolu'nun nabzını çok iyi tutan Fransız gazetesi, Kuvayi Milliye hareketinin gücünü, halkın desteğini ve işbirlikçi hükümetin zayıflığını şu sözlerle okuyucularına duyurdu. Fransa vatandaşlarının bu haberi okuduğu sıralarda, Fransız yöneticiler Türkiye'yi paylaşmaya çalışıyordu:

"Hükümet, Anadolu'daki durumun ciddiyetini kavradı ve bu durumun genişlemesi halinde, bütün ülkenin itilaf Devletleri tarafından işgaline yol açacağını gördü. (...)

Bu hareketi bastırmada hükümetin şansı çok zayıf. Görüştüğüm kaynaklara göre, **Anadolu Hareketi tamamıyla millibir harekettir**. Konya'dan ötede hükümetin sözü geçmemektedir. (...)

P a r o l a : T ü r k i y e T ü r k l e r' i n d i r .

Eğer hükümet bunlara karşı asker yollarsa, **giden askerde derhal karşı tarafa katılacak**. Bunların çoğu aynı şekilde düşünmektedirler. *Bu nedenle de hükümet, Mustafa Kemal'ekarşı yollayacak bir paşa bulamamaktadır.*

Damat Ferit'in devrileceği ve yerini Mustafa Kemal'e taraftar bir hükümete terk edeceği düşünülüyor."

M illi Kongre 'nin te spi ti..

KURTULU İUN Ö NÜND EK İ ENG EL: PART İ-
ZANLIK ! ..

Erzurum'da, "*milli vicdandan doğmuş*" derneklerin katılımı ile toplanan **Milli Kongre** 7 Ağustos'ta çalışmalarını tamamladı.

Kongrenin toplanmasına neden olan, Türkiye'yi tehdit eden gelişmeler şöyleydi: 30 Ekim 1918'de imzalanan Mondros Mütarekesi'ne kazanan devletler uymuyordu.. Anlaşmaya aykırı

biçimde Türkiye işgal ediliyordu.. Ermeniler, Kafkasya'da sınırlarımıza kadar uzanan Türk ve Müslüman soykırımına başlamıştı..

Karadeniz kıyılarında Pontus Devleti kurmak için Rusya'dan "göçmen" görüntüsü altında, yabancı Rumlar(Osmanlı Rumları değil) akın ediyordu.. Rumlar bu amaçla dış destekli eşkıya çetelerini Karadeniz'e sokmuşlardı..

Bu koşullar altında ulusal varlığımızın kurtarılması amacıyla Erzurum Milli Kongresi ana hatlarıyla şu kararları aldı: 1- Trabzon kenti ve Canik Sancağı ile Doğu kentten (Erzurum, Diyarbakır, Elazığ, Van ve Bitlis) hiçbir neden ve bahane ile birbirlerinden ve Osmanlı Topluluğu'ndan ayrılması

mümkün olmayan bir bütündür. **Mutlulukta ve felâkette ortaklığı kabul eder ve aynı amacı hedef edinirler.**

2- Osmanlı vatanının bütünlüğü ve milletin bağımsızlığının sağlanması, saltanat ve hilâfet makamlarının korunması için **Kuvayi Milliye'yi etkin duruma getirmek ve milli iradeyiegemen kılmak esastır.**

3- Her türlü işgal ve müdahale Rumluk, Ermenilik teşkili anlamına yönelme sayılacağından **birlikte savunma ve karşı koyma (direnme) esası kabul edilmiştir.**

4- Siyasi egemenliği ve toplumsal dengeyi bozacak biçimde, *Hıristiyanlar'a yeni ayrıcalıklar (imtiyazlar) verilmesi kabul edilmeyecektir.*

5- Milletimiz insani ve asrî (çağdaş) amaçları yüceltir.

(...) Devlet ve milletimizin iç ve dış bağımsızlığı, vatanımızın bütünlüğü saklı kalmak üzere milliyet esaslarına uygun ve ülkemize karşı işgal amacı olmadan herhangi bir devletin fenne, sanayie, ekonomiye ait yardımlarını mutlulukla karşılarız.

6- İstanbul hükümetinin milli iradeye boyun eğmesi zo-runludur. (...) *Hükümet hemen milli meclisi toplmalıdır.*

7- Milli vicdandan doğan derneklerin anlaşma ve birleşmeleri ile oluşan kitle, şimdi "*Doğu (İarkî) Anadolu Müdafaa-iHukuk Cemiyeti* adında bir topluluk hâline getirilmiştir. **Bu cemiyet her türlü particilik akımlarının dışındadır.** Bütün Müslüman yurttaşlar demeğin

doğal üyesidir."

Kongre toplantısından çıkan sonuçların en önemlilerinden

biri de, kurtuluşun önünde **"partizanlığın"** büyük engel olduğu idi. Sen ben kavgalarının ne denli bölücü olduğunu Mustafa Kemal o tarihte kayda geçirmişti.. Ona göre, bu koşullarda, **"siyasipartilere değil, milli birliğe"** ihtiyaç vardı!..

"Ordudan perde arkasında kalmak için ayrılmadığını"

toplantının ilk gününde sıkıca vurgulayan Mustafa Kemal, damgasını vurduğu kararlarda, "dış yardımlar" ya da "yabancı ülkelerin yardımları" konusunda da, bugüne ışık tutacak bir ilkeye imza atıyor. **Mustafa Kemal ve arkadaşları "yabancı yardımını kabul ediyor", ancak "devletin bağımsızlığı ve vatanın bütünlüğüne en küçük bir tehdit oluşturmaması gerektiğini" vur-guluyordu.**

Erzurum Kongresi'nin özeti şuydu:

- **Vatan bir bütündür, parçalanamaz.**
- **Millet, işgale karşı kendisini savunacaktır.**
- **Kuvayi Milliye tek kuvvettir.**
- **Egemenlik, milli iradenindir.**
- **Manda ve himaye kabul edilemez.**

Bir y a nda Ame rik a , öte ya nda İngilte re ..

"TÜRKİYE AMERİ KALIL AR'A BİR AKILMAM A-
LI! ..

**"Biz, 'gerçek idea-
li din imiş' gibi
davranacak çı-
karcı bir grubu,
yönetici olarak
sunmaya çalışa-
cağız... Bizim
şimdiki hedefimiz**

**bölmek, arkadaş
gibi davranıp ka-
zanmak ve sonra
hükmetmek olma-
lıdır."**

İngiliz Ryan319 [326]

"Türkiye Amerikalılar'a bırakılmamalı" diyen Velihaht Abdülmecid Efendi idi.. İlk bakışta Abdülmecid'in ulusal bir görüşte olduğu izlenimi veren bu açıklama, aslında sömürgeciliğe

Işık yakıyordu.

Veliaht'ın İttihadcılarla temasta olduğu ve **millicilere(ulusalcılara)** yardım ettiğinden kuşkulanan İngiliz ve Fransız Yüksek Komiserleri, bir Cuma günü 2 saat boyunca onu "*sohbet*"

adı altında "*sorgulamışlardı!*" (Bu durum, o günün gazetelerine haber bile oldu!..)

Daha sonra bu görüşme, İngiliz Yüksek Komiserliği görevlilerinden Rayan (Ryan) tarafından ülkesine rapor edildi.

Abdülmecid Efendi, "**Türkiye'nin Amerikalılar'a bırakılmamasını**" söyledi ve "**Ne Kuvayi Milliye hareketi, ne de onun ön-derleri ile hiçbir bağlantısı bulunmadığına ilişkin**" namus sözü verdi!.. Padişah koltuğuna otursa bile bu görüşlerinden vazgeçmeyecekti!..

Türkiye'yi

Amerikalılar'a

teslim

etmek

istemeyen

Abdülmecid, **İngilizler'e çoktan teslim olmuştu**, İngilizleri ne kadar çok sevdiğini ve bağlı olduğunu kanıtlamak için, *sömürge müfettişlerine*

odasının

duvarından

hiç

indirmedigi

Lord

Palmerstone'un portresini gösterdi!..

Ancak İngiliz istihbarat teşkilâtı, süreç içinde Kemalistler ile Abdülmecid ilişkisini tehlikeli bularak, emin olmak için daha sonra da birkaç kez kendisiyle baş başa görüşme yaptı.

Bundan tam sonuç alamayıp kuşkuları sürünce, **ünlü Hintli casusları**

Mustafa Sagir'i görevlendirdiler. Hintli İngiliz casusun görevi, diğer Osmanlı paşaları ve şehzadelerinin hangisinin İngiliz dos-

326 Karaduman, Fethi, a.g.e, s.283.

tu, hangisinin düşmanı olduğunu tespit etmekte.

İngilizler kuşkularını Vahidettin'e bildirerek Abdülmecid'in gözaltına alınmasını istediler. Vahidettin'in emri üzerine veliaht, Çamlıca'daki köşkünden alınarak Dolmabahçe Sarayı'nda 38

gün göz hapsinde tutuldu (31 Ağustos-7 Ekim 1920).320[327]**Ancak, gözaltı süresinin bitiminden yaklaşık 2 ay sonra aynı**

Abdülmecid, "Milliyet ve din farkı gözetmeden bütün milletlerin koruyucusu" sıfatıyla Papa 15.Benedikt adına bir anıtaçılışı yaptı!.. 321 [328]

"Belirti bir millete

sevdayla

bağlanmaktan kaçınınız. Başka bir ülkeye nefret ya da sevgi duyguları beslemeyi adet edinen milletler köleleşirler, kendi görev ve çıkarlarını unuturlar. (...) Büyük ve güçlü bir ülkeyle öyle bir ilişki kuran küçük ya da zayıf bir millet, ötekinin uydusu olmaktan kurtulamaz. Yabancı entrikaların aleti durumundaki kişiler, güvenini ve alkışını aldıkları halkı aldatarak, onun çıkarlarını başkalarına teslim etmesini sağlarken, bütün bunla-

327 Veliâht Abdülmecid hakkında kişisel kanaatim şudur: Abdülmecid, mil icilerin gücünün arttığını görerek, bundan yararlanmak ve *Mustafa Kemal'in Ankara davetini* lehine çevirerek kendi halifeliğinin ilânını sağlamaktı. Birçok uzmanın belirttiği gibi Ankara'ya mil ici olarak değil, bir monark ve padişah olarak gitmek istiyordu-HC. (Nitekim İngiliz belgelerinde de benzer kanıtları görmek mümkün: "Abdülmecid nasyonalizmini *kuvvetli bir İngilizsevgisiyle ve Ankara'ya karşı güttüğü kuşkusu* ile 1922 yılında bile hâlâ bir arada yürütüyordu." Jaeschke, Gotthard, a.g.e., s.20.) 328 Jaeschke, Gotthard, a.g.e., s.18.

ra karşı çıkan gerçek yurt-severler şüpheli duruma düşürülüp lanetlenebilirler."

George Washington

(ABD Başkanı.

17 Eylül 1796. Siyasetten çekilirken yaptığı veda konuşması.)

HALİD E EDİP: "G EÇİC İ AMERİKA MANDASIN A GİRELİ M! .."

Abdülmecid Efendi'nin tersine, ulusal mitinglerin coşkulu sesi Halide Edip ise "Türkiye'nin Amerika'ya bırakılmasını" istiyordu!..

Erzurum Kongresi'nin bitiminden üç gün sonra kentten ayrılmamış bulunan Mustafa Kemal'e uzun bir "gizli mektup" gönderdi. *"Millî davada canı ve başı ile çalışanlar arasında bir Trkaskeri alakgnlllg ile Mustafa Kemal'le birlikte olduğunu"*

belirten Halide Edip, Amerikan mandasını *"15-20 yıl katlanılabilmekt bir durum"* olarak tanımlıyordu.

Ama, sömürgesi olmayı istediği Amerika bunu kabul et-meyebilirdi!.. Onu, *"Avrupa'dan üstün bir millet olabilirsiniz"* diye ikna edebilirdik!..

Daha sonra "onbaşı" sıfatını alacak olan Halide Edip, *"Sergüzeşt (macera) ve savaş devri artık geçmiştir"* diyordu.

Mustafa Kemal'in "Milli Mücadeleye yardımcı ol" diye davette bulunduğu Halide Edip; cevap mektubunda *"Henüz MilliMcadele'ye inanmadığını"* ortaya koyuyordu.

Kanıtları vardı!:

"İngiltere Türk'n birliğini, çağdaşlaşmasını, gerçek bir istiklle kavuşmasını istemiyor. İngiltere Türkiye'yi bir bütün hlin-

de a la bilse kafasını, kolunu koparır, birkaç yıl içinde sâdik birsmrge haline koyar."

Başka bir çözüm(!) yolunu şöyle görüyordu:

"Diğer bir çözüm yolu da Türkiye'yi Trakya'dan, İzmir'den, Adana'dan, belki de Trabzon'dan ve mutlak İstanbul'dan mahrumettikten sonra, eski kapitülasyonları ve boğulmaya mahkûm dahili sınırları ile müstakil bırakmak."

Halide Edip'in ifade ettiği yabancılardan bu niyetini, Sevr haritasına baktığımız zaman aynen görüyoruz. "Başka bir çözüm" diye sunulan tablo, Türkiye'nin bir "Sevr lkesi" durumuna getirilmesi idi!.. Orada da, Türkler'e yalnızca iç Anadolu bölgesi bırakılıyordu. Benzer bir durumu, bugünkü Avrupa Birliği para birimine (Euro'ya=Avro'ya) bakınca görüyoruz. AB para biriminin üzerindeki haritada, Avrupa'nın sınırları içine Türkiye giriyor ama yalnızca Trakya ve İstanbul olarak!.

Amerikan sömürgeciliğine geçici bir süre katlanabilirdik!:

"Biz İstanbul'da kendimiz için bütün eski ye yeni Trkiyesınırlarını kapsamak üzere, geçici bir Amerikan mandasını katlanılabilmekt bir durum olarak görüyoruz."

Amerikan mandası olmamızın gerekçeleri vardı:

"Filipin gibi vahşi bir ülkeyi, bugün kendi kendini yönetebilen ağdaş bir makine haline koyan Amerika, bu konuda okişimize geliyor."

Sömürge olmanın da bir sınırı vardı!:

"On beş yirmi yıl zahmet çektikten sonra yeni bir Türkiye'ye her kişisi eğitimi, zihniyeti ile gerçek istiklâli kafasında ve cebinde taşıyan bir Türkiye'yi ancak Yeni Dünya'nın (=Amerika'nın)gücü meydana getirebilir."

Padişah Vahidettin ve başbakan eniştesi Ferit Paşa ise, İngiltere'nin sömürgesi olmayı "15 yıllığına"(!) istiyordu. Aslında kendileri çoktan onların sömürgesi olmuştu, **"İslâm'ın halifesi"**

Padişah, Cuma namazı için bile camiye giderken kendisini "İslâm askeri" değil, "İngiliz askeri" koruyordu!.. 322 [329]

329 Öztürk, İbrahim Sadi, 1'inci T.B.M.M.'nin Gizli Oturumlarında Atatürk'ün Halide Edip'e göre Amerikan mandasına girmenin başka yararları da vardı:

"Amerika'yı kendimize kazanarak İark (Doğu) Sorununuda, Türk Sorununu da (!) gelecek için kendimiz çözmüş olacağız."

Tabii bu kadar yararlı bir sömürgecilik için katlanmamız gerekenler şeyler de vardı:

"Hızla istememiz gereken Amerika da, tabii sakıncasız değildir. İzzet-i nefsimizden (onurumuzdan) oldukça özveridebulunmak zorundayız."

Biz istesek de Amerika bizi sömürge olarak kabul et-meyebilirdi! Halide Edip, bu durumda Amerika'yı razı etmenin yolunu da Mustafa Kemal'e şöyle açıklıyordu:

"Amerika Doğu'da mandaterliğe (sömürgeciliğe) ve Avrupa'da başına dert almak istemiyor. Fakat onlar, Avrupa'dan dahaüstün bir millet olmayı onur sorunu yapmışlardır.323[330]Bir millet(Türkiye), samimiyetle Amerika milletine başvurursa, Avrupa'ya,girdikleri memleket ve milletin hayrına nasıl bir yönetim kurabil-diklerini göstermek isterler."

Yani, Halide Edip "Ey Amerika! Gel bizi öyle bir yönet ki, Avrupa senin kendisinden ne kadar üstün bir millet olduğunu görsün!. Sen ki, Filipin gibi vahşi bir ülkeyi bile çağdaş bir makine haline getirdin!" diyor!..

"Doğru bir soruyu" da "yanlış bir zamanda" soruyordu:

"Sınırlarında bu kadar çok evlâdı olan zavallı memleketimizin fikir ve uygarlık savaşında kaç tane şehidi var?"

AMERİKAN MANDASI savunucularının büyük kısmı İstanbul'da toplanmış olan aydınlardı(!). İngiliz mandasını savunanların başında **Alemdar, Payam** ve **İstanbul** gazeteleri geli-

Konuşmaları, (Bugünkü Türkçe İle) (24.4.1920-25.2.1922), ATO Yayını, Ankara 2004, s.36.

330 Türkiye'nin "üstün bir mil et" olmasını Halide Edip kendisine sorun yapmıyor!.. -HC.

yordu. İstanbul'daki sözde aydınlar *-bugünkü deyimimle "karanlık aydınlar"-* Amerikan mandasını -özetle- şu gerekçelerle savunuyorlardı:

1. Türkiye'nin toprak bütünlüğünü korumak,
2. Azınlıklara yabancı müdahalelerini engellemek,
3. Yabancı sermaye girişini sağlamak,
4. Devletin ağır borç yükü altında olması.

Bu sözde aydınlara göre, "Amerika'nın, Avrupa devletlerinin aksine sömürgeci bir düşüncesi yoktur Amerika, "laik ve mil-liyetsiz bir kimliğe sahiptir324[331]

"YA BENİMSİN YA DA KÜRTLER'I AYAKLANDIRI-

RİM"., İngilizler ise, eğer Türkiye Amerikan mandasına girerse, bölgede Kürt ayaklanması, Ermeni sorunu gibi olaylar yaratıp Amerikalılar'ı yıldırarak, sonunda da ülkemizi ele geçirmek istiyordu.325 [332]

İNÖNÜ, MANDACI! .. BAYAR, CUMHURİYET
KAR İTİ! ..

Halide Edip gibi kafası karışık olan, daha doğrusu Mustafa Kemal kadar kararlı ve net düşünceli olan kimse yoktu. Mustafa Kemal'in en yakınındakiler bile "mandacı" ya da "cumhuriyet karşıtı" idiler.

Fuat Köprülü'nün326[333] anlatımına göre, "Memleketin en temiz, en idealist tanınmış birçok evlâtları bile şaşkın, bezgin, 331 Öztoprak, İzzet, Dr., Kurtuluş Savaşı'nda Türk Basını (Mayıs 1919-Temmuz 1921) (Türkiye ile ilgili dış haberler ve bunların iç basındaki tepkileri), Türkiye İş Bankası Kültür Yayınları, Ankara, 1981, s.80.

332 Kurmay Binbaşı Hüsrev Gerede'nin sözleri. Bakınız: Önal, Sami, a.g.e., s.63.

333 Ord. Prof. Dr., Türk Edebiyatı ve Türk Tarihi üzerinde uluslararası en büyük otorite, 1950'de Dışişleri Bakanı.

ümitsiz bir haldeydi.. (...) Kara mütareke günlerinde en metin, en fedakâr insanlar bile bu korkunç düşüncelerle sarsılmışlar, kuvvetlerini, iradelerini, ümitlerini kaybetmişlerdi; sonsuz gibi duran bu karanlık içinde hiçbir ışık göremiyorlardı."327[334]

Celâl Bayar'ın anlatımına ve İnönü Arşivi belgelerine göre, Albay İsmet Bey (İnönü) arkadaşları General Kâzım Karabekir'e 27 Ağustos 1919 tarihli yazdığı ve Kurmay Binbaşı Saffet Arıkan'la gönderdiği mektupta şöyle diyordu:

"(...) Eğer Anadolu'da halkın Amerikalılar'ı herkese tercih ettikleri zemininde(=yolunda) Amerika milletine müracaat edilse,pek ziyade faydası olacaktır, deniliyor ki ben de tamamiyle bukanaattayım." 328 [335]

Kâzım Karabekir Paşa ise, manda yanlısı olmayı "İşgal altında özgür bir nefes alamayan aydınlarla, Anadolu'daki Millî

Direnişçiler arasındaki fark" olarak açıklıyor ve mandaya kesinlikle karşı olduğunu net biçimde ortaya koyuyordu:

"Millî direnişe karar vereceği yerde, Sivas Kongresi Amerika mandasını isteriz derse, aylardan beri ne zorluklar ve ne fedâkârlıklarla hazırlanan **millî teşkilat çözümlü, dağılır.**

Diğer devletler, millî cephenin bozulduğunu görünce, parçalama işlemini manda kelimesiyle kolayca yapabileceklerdir.

Oysa, istiklâl (=bağımsızlık) aşkı hemen bütün ordu mensubunu ve yer yer halkı sarmış ve bu aşkla Erzurum Kongresi'nden milletin sesi fışkırmıştır. Balıkesir'de, Alaşehir'de de aynı sesler yükselmiş; şimdi Sivas'ta bütün bunların sonucu olarak millî kuvvet sonsuza kadar yok olmaktan kendini kurtarmak ve bağımsız bir devlet olarak yaşamak ümidini gerçeğe dönüştüreceklerdir.

İşte Anadolu'da millî kuvvetler arasında milletin özgürlük ve mutluluğu için fiilen uğraşan gözlerin gördüğü bu gerçeğe karşılık, istila altında özgür bir nefes alamayan en aydın ve en

tecrübeli ve hamiyetli insanların zan ve vehimleri arasındaki fark... Bu görüşükuvvetlendiren İsmet Bey'in gönderdiği mektu-

334 Kocatürk, Utkan, Prof. Dr., Atatürk Çizgisinde Geçmişten Geleceğe, s.129.

335 Bayar, Celâl, a.g.e., Cilt 6, s.108; Turan, İerafettin, Prof. Dr., İsmet İnönü (Yaşamı, Dönemi ve Kişiliği), İkinci Basım, Bilgi Yayınevi, Ankara, Nisan 2003, s.30.

bu, İstanbul Hükümeti hakkında dahi faydalı bilgi olduğundan aynen yazıyorum."329[336]

Başından itibaren "ulusal direnişten" yana olan General Kâzım Karabekir'in bu yanıtına karşın, Albay İsmet "mandacılık"

görüşünü sürdürdü. Ancak, Mustafa Kemal'in iradesinin Sivas Kongresi'ne yansması ve Kongre'de bu görüşün reddedilmesi üzerine vazgeçmek zorunda kaldı, **iyi bir "ikinci adam" olacak olan Albay İsmet (İnönü), işgale karşı direniş kongreleri yapılırken "henüz" destek vermiyor, İngilizce öğrenip, bira içiyordu!:**

"İsmet Bey, ... Sivas Kongresi'nde ABD mandasının is-tenmesine karar verilmesinin yararlı olacağını belirten layiha (=tasarı) doğrultusunda belirtmiş olduğu anlaşılın bu görüşün-den, Kongre'de manda önerisinin reddedilmesi karşısında vazgeçmişti. O, boş zamanlarını bir İngiliz öğretmenden İngilizce öğrenmek ve arada bir Cenyo Birahanesi'nde arkadaşlarla bulu-

şup, ülke sorunlarını konuşurken bir iki kadeh bira içmekle değerlendirilmeye çalışılıyordu."330[337]

Celâl Bayar'ın da o tarihlerde, "direnışten yana" ama,

"Cumhuriyet karşıtı olduğunu" görüyoruz. Bunu bizzat kendisi itiraf ediyor:

"Ben de o zamanlar Cumhuriyet idaresinin, bizim halk tarafından kavranmasında zorluk olacağını ve böyle bir idarenin bizi ikiye bölerek dahili kavgalara yol açacağını düşünüyordum."331[338]

Bayar, o tarihte "Cumhuriyet karşıtı" olduğunu itiraf ederken, **"mukavemet (direnış) karşıtı"** olduğu iddialarının ise doğru olmadığını açıklıyor... Galip Hoca kod adıyla milli mücadelede yer alan Bayar hakkındaki bu iddiayı, yazdıkları çok önemli bir 336 Karabekir, Kâzım, İstiklal Harbimiz, Türkiye Yayınevi, İstanbul 1960, s.

173. (Türkçeleştirme bana ait-HC)

337 Turan, İerafettin, Prof. Dr., a.g.e., s.31. (Bu bilgiler, Prof. Dr. İerafettin Turan tarafından; İnönü'nün kendi arşivinden ve özgün belgelerden yararlanılarak elde edilmiş. İnönü Vakfı Başkanı Özden Toker adı geçen kitabın hazırlanmasında özel destek vermiş. Bakınız: a.g.e., 8.11 - HC) 338 Bayar, Celâl, a.g.e., Cilt 7, s. 143.

kaynak olan İevket Süreyya Aydemir ortaya attı.332[339] Bayar'ın direniş karşıtı demeçler verdiğini ileri süren İevket Süreyya, daha sonra bu iddialarını **"Tek Adam"** adlı ünlü kitabına da koydu. Buna yanıt veren Celal Bayar ise, Atatürk'ün Nutuk'taki sözlerini kaynak göstererek iddiaları yalanladı!..333 [340]

YIL 1919...

AMERİKA, TÜRKİYE'YE 100 BİN ASKER GÖNDERMEK İSTİYOR! ..

Halide Edip, "Amerika mandasına girmek için" Mustafa Kemal'i ikna etmeye çalışırken, Amerikalılar da boş durmuyordu.

Bir "*Amerikan yardım heyeti*"(!), temaslarını sürdürüyordu.334 [341]

339 Aydemir, İvket Süreyya, "*Menderes'in Dramı*", Cumhuriyet Gazetesi, 25 İubat 1969.

340 Bayar, Celâl, a.g.e., Cilt 7, s.155.

341 "*Amerikan yardım heyetleri*" (!) çok ünlüdür. Bunların genellikle "misyo-

"Yardım heyetinin"(!) başındaki "Binbaşı" Arnold, Londra'dan sonra geçtiği Paris'te bir açıklama yaptı:

"Türkiye'yi medenî duruma getirmek için, 100 bin Amerikalı yeterlidir!."

Ülkemizi himayelerine almayı da -tıpkı Halide Edip'in söylediği gibi- "*insaniyet nâmına*" kabul buyuracaklardı!:

"Amerika, insaniyet duyguları ile Türkiye mandasını kabuledecektir. Rumeli ve Anadolu Türkiyesi'ni medenî hâle getirmek için 100 bin Amerikalı yeterlidir. Bu kuvvet iki yıl içinde koşullarhafifleyinceye kadar asayişini koruyabilir."

(...) Amerikalıların beslediği binlerce Ermeni çocuğu, mü-nakalatı (=ulaşımı) koruyan yeterli sayıda yabancı kuvvet bu-lunmazsa, hiç kuşkusuz açlıktan öleceklerdir."335[342]

Halide Edip Amerikalılar'ı korurken, İzmir'in işgalinde İngilizlerin "**Türkler'i medenîleştirme projesi**"(!) adı altında, işkence ve kırım uyguladıklarını söylüyordu: "*Mister Lloyd George'un (=Lloyd Corcoran) Türkler'i medenîleştireceğiz diye gönderdiği ordu, ne yazık ki medenîleştirmek hareketine böyle başlamıştır. Türkkamuoyunu çığırından çıkaran işte bu ilk İzmir olayıdır.*"336[343]

nerlik" ve "güvenlik" çalışmalarının maskesi olarak kullanıldığı çok görülmüştür. Yakın tarihte, Irak'ın işgali öncesinde bu ülkeye (uçuşa kapatılan 36. paralelin güneyindeki Kürt bölgesine) yüzlerce "yardım heyeti" gitmiş ve orada işgal öncesi istihbarat ve askeri çalışmaları yaparak, işgalin alt yapısını oluşturmuştur. -HC.

342 Bu arada, yüzyıl ık sorun olan Ermeniler konusundaki cümleler de gözden kaçmamalı. Ermeniler'i kimin koruyup, beslediği de 1919'da itiraf ediliyor. -HC.

343 Adıvar, Halide Edip, a.g.e., s.27.

YIL 2003...

AMERİKA, TÜRKİYE'YE 62 BİN 500 ASKER GÖNDERMEK İSTİYOR! ..

Amerika'nın Irak'ı işgal etmesinden(20 Mart 2003) yakla-

şık bir ay önce, 25 İubat'ta TBMM'ne bir tezkere sunuldu.337[344]

AKP Hükümeti bu tezkere ile milletvekillerine ABD'nin isteğini kabul ettirecekti. Toplum ABD'ye ve bu isteğine karşı çıkıyor; AKP ve ABD ise bu tepkiler karşısındaki riski azaltmak için elinden geleni yapıyordu. Bu amaçla, ABD'nin Ankara Büyükelçiliği yetkilileri TBMM koridorlarına kadar giderek "kulis" yapmaya başladılar.

1 Mart 2003 Cumartesi günü, gizli oturumun ardından oy-

lama yapıldı.338[345] Tüm CHP milletvekilleri "ret" oyu kullanırken , 361 AKP milletvekilinden 264'ü "evet" dedi. 97 AKP'li, ABD'nin isteğine karşı direnenler arasına katıldı. Kesin sonuç şöyleydi: Kullanılan oy : 533.

Kabul (evet) : 264.

Ret (hayır) : 250.

Çekimser : 19.

Kabul oylarınının 14 sayı fazla olmasına karşın, Anayasa'nın 96. maddesine göre "TBMM üye tam sayısının salt çoğunlu-

ğuyla karar gerektiği" için tezkere reddedilmiş sayıldı.

1 Mart Tezkeresi kabul edilseydi, 62 bin 500 ABD vemüttefik askeri, 6 ay süreyle Türkiye'de konuşlanacaktı. 255

uçak ve 65 helikoptere kadar Türkiye'de yığınak yapacaklardı. Türkiye hava sahasını rahatça kullanacak ve Irak'ı Türkiye üzerinden vuracaktı. Savaşçı *unsurlar*, sözde "geçici" olarak konuşlanacağı bölgeler oluşturacaktı. Bu bölgeler İstanbul Sabiha Gökçen havaalanından Trabzon'a; ve Diyarbakır'dan Doğu Ana-

344 Tezkere'nin tam adı: *"Türk Silahlı Kuvvetlerinin Yabancı Ülkelere Gönderilmesi ve Yabancı Silahlı Kuvvetler'in Türkiye'de Bulunması İçin Hükümet'e Yetki Verilmesine İlişkin Başbakanlık Tezkeresi"* idi.-HC

345 TBMM Genel Kurulu, 39. Birleşim, 1 Mart 2003, Saat 15.20.

dolu'daki pek çok bölgeye kadar hemen hemen tüm Türkiye'yi kapsıyordu. Yani, "Irak'a müdahale" maskesi altında, r e s m e n T ü r k i y e ' n i n "s i l a h l ı i ş g a l i" gerçekleşecekti!..

Tezkere öncesi AKP Hükümeti, olayın bu yönünden çok, Türkiye'nin asker göndermesi boyutunu ön plana çıkardı.

Olay, Irak'ta ABD'nin çizdiği 36. paralelin kuzeyine yerleşmesinin bir benzeri idi. ABD oradan asla çıkmadı, bölgeyi Irak'a "uçuşa yasak" ilan etti; Talabani ve Barzani'nin Kürt aşiret-lerini palazlandırıp, Kürdistan kurulmasına; Saddam'ın devrilip, idam edilmesine; yardımcılarının idamı sırasında kafalarının bile koparak savrulmasına neden oldu..

Irak'ın kuzeyinin merkezden kopmasına, bugün durumdan

zarar gören ve yakınan Türkiye de yardımcı olmuştu!.. Hükümetler, Türkiye'de yerleşen Amerikan "Çekiç Güç"ünün süresini her defasında "son kez" diyerek 6'şar ay olarak sürekli uzatmıştı. Bu yüzden, **Türk topraklarına 12 yıl boyunca yerleşen Amerikanaskerleri**, Irak'ın bölünmesinde en büyük rolü oynadı. Bu gerçe-

ği, Dışişleri Bakanı Abdullah Gül de yıllar sonra (Ocak 2007) kabul etti: *"Çekiç Güç'ün*

*görev süresinin uzatılmasına destekveren hükümetlerin Irak'ın kuzeyinin koparılmasında rolü büyüktür."*339[346]

Oysa, 1991'den beri Türkiye'de yerleşik olan ABD askerlerinin Türkiye'de kalma süresini son olarak, 26 Aralık 2002'de, Abdullah Gül'ün Başbakanı olduğu 58. Hükümet uzatmıştı!..

1 Mart Tezkeresinin reddedilmesiyle, Türkiye -şimdilik-büyük bir işgal tehlikesinin eşiğinden döndü!.. ABD bunun intikamını daha sonra 11 Türk askerinin başına çuval geçirerek aldı. Türk halkı ise, bunu -asla unutmayacak biçimde- belleğine kaydetti..

Irak'ı "**medenileştirmek!** 340 [347] için işgal eden ABD gibi, 346 Yılmaz, önder, "*Gül, Süresini Uzattığı Çekiç Güç'ten Yakındı*", Milliyet Gazetesi, 24 Ocak 2007, s. 15.

347 ABD'nin Irak'ı "medenileştirmekten" maksadı; demokrasi ve insan hakları getirmek, Irak'lı kadınların seçimlere girmesini sağlamak, Saddam'ın sözde "kitle imha silahlarını" yok etmektir. Daha sonra ABD Başkanı Bush da, AB de Türkiye'yi "medenileştirmek!" istiyordu. O da, ABD ile birlikte, Türk toprakları içinde PKK terör örgütünü -siyâsi ve silah yardımı biçiminde- destekleyerek, ülkemizin bölünmesini sağlamaya çalıştı. Bu gerçeklere karşın, "AB'ye üyelik" sürekli olarak Türk halkına "Medeniyet Projesi" olarak sunuldu ve sunulmaya devam ediyor!..

YIL 2005

AB R ESMEN "SEVR" İSTEDİ..

Ta rih: 2 4 İ uba t 2 00 5 ..

Türkiye-AB Karma Parlamento Komisyonu toplantısında Fransız milletvekili Jacques Toubon (Okunuşu: Jak Dübon), "**Türkiye Sevr'i kabul etmelidir!**" dedi.

Rum milletvekili Marios Matsakis de, Türkiye Ermeniler'e, Rumlar'a ve Kürtler'e soykırım uyguladı" diyerek, Toubon ile aynı görüşte birleşti. Böylece soykırım yalanlarına ilk kez "**Kürtsoykırımı**" yalanı da eklenmiş oldu!..

Avrupa Birliği'nin resmi toplantısının basına kapalı bölümünde konuşan iki AB milletvekiline, toplantıda bulunan CHP

milletvekili İükrü Elekdağ ve Türkiye'nin AB Daimi Temsilcisi Büyükelçi Oğuz Demiralp sert tepki gösterdi.

"PARÇALAMA GAYRETİ VAR"... AB'nin her isteğine

"evet" diyen AKP Hükümetinin Başbakanı Recep Tayyip Erdoğan, bir buçuk ay sonra, 16 Nisan 2005'te, toplumun hiç alışık olmadığı bir tepki verdi: "*Dayatmalar olduğu doğrudur. Hatta, parçalamaya yönelik*

"Yanıldık, silah yokmuş!" dedi. Ama, 700 bin civarında Irak'lı sivil öldürüldü, dünyanın tanık olduğu insanlık dışı işkenceler yapıldı, Irak sünni-şii biçiminde mezhep kavgası ile iç savaşa itildi, Irak petrol erinin yüzde 75'i resmen ABD ve İngiltere'nin oldu.-HC

*gayretler içerisinde tezler önümüze geliyor."*341[348]

"**ALLAH BELÂNI VERSİN**"... Dışişleri Bakanı Abdullah Gül'ün tepkisi ise 2 ay sonra geldi. Çok sıkı bir AB taraftarı ve savunucusu olan Gül, şöyle demek zorunda kaldı:

"Allah belâni versin, dedirtmek istiyorlar!.." Gül'e göre, AB

konusunda karşımızda "iki çevre" vardı: "Birinci gruptakiler bize 'Allah belâni versin' dedirtmek istiyor, ikinci gruptakiler de fırsattan istifade her şeyi sokuşturmak istiyor. Oysa biz AB yolunda üzerimize düşeni yaptık ve yapmaya da devam edeceğiz."342[349]

"**AB perest**" sözde aydınlar ise, bu istek karşısında "ses-siz" kaldı!.. Ama Türk halkı onların ne "düşündüğünü" geçmişten bu yana biliyordu... Devleti ve ülkeyi korur gibi gözükten Damat Ferit, Sevr Anlaşması'nı imzalamanın kaçınılmaz olduğunu düşünüyor ve bunu "millî çıkarımız"(!) olarak gösteriyordu:

"*Kimdir ki, bugün cesaret edip de 'Bu devlet mahvolsun' diyecek?*

... Kuvvetli ellere düştük, imza etmezsek dünkü tebaamızolan Yunanlılar işgal edecekler. İmza edersek, Yunan askerigelmeyecek. Hep birden el birliği ile çalışarak Anadolu'da isyanı

(Yunan işgalini değil, millî direnişi kastediyor-HC) *bastıralım vehem de Cenabı Hak'tan ümit ederim ki bastırırız. Hiç değilse,böyle bir ümit kapısı açık bulunur."*

Daha sonra içişleri Bakanlığı koltuğuna oturacak olan

"*Ermeni'den çok Ermeni, bir Frenkten çok Frenklik eden*"343[350]

gazeteci **Ali Kemal** de, Sevr'i savunmanın ötesine geçiyor, karşı çıkan milliyetçilere "Zirzoplar!" diyordu:

"Haydutların işi gücü savaş... Ellerinde derme çatma birordu, birkaç tane de düzmece kahraman. Dövüşüp duruyorlar..

Hükümet ölçmüş, biçmiş, uygun görmüş, Sevr Anlaşması'nı imzalamış. Size ne oluyor, a zirzoplar? öğrendiğime göre, Londra'-

348 HO Tercüman Gazetesi, 17 Nisan 2005, 8.1, manşet.

349 Mil iyet Gazetesi, 2 Mayıs 2005, s.7.

350 Önal, Sami, a.g.e., s.34.

da çocuk gibi, 'İzmir'i isteriz, Edirne'yi isteriz', hattâ Tam bağımsızlık isteriz' diye tutturmuşlar. Mihran (odasındaki Ermeni ko-nuklardan biri-HC), bunlar çılgın!"

Millicilerin telgraflarını engelleyen, hattâ gizli şifreleri ele geçirmeye çalışan Posta-Telgraf Genel Müdürü, gazeteci-yazar **Refik Halit (Karay)** da, gece "üstü açık kalmış" biçimde yazıyordu! (Buna "*üşütük düşünceler*" de denebilir):

"..Bir patırtı, bir gürültü. Beyannameler, telgraflar... Sankibir şeyler oluyor, bir şeyler olacak... Ayol şuracıkta her işimiz,her kuvvetimiz meydanda. Dört tarafımız açık. Dünya vazi-yetimizi biliyor. Hülyanın, blöfün sırası mı? Hangi örgüt, hangikuvvet, hangi kahraman? Hülyanın bu derecesine, uydurmasyo-nun bu şekline ben de dayanamayacağım. Bari Kavuklu gibi bende sorayım:

- Kuzum Mustafa (Kemal), sen deli misin?"344[351]

Refik Halit (Karay), daha sonra itirafta bulunarak **"Bu kadar yanılmamam lâzımdı"** diyecektir.345 [352]

İNGİLİZ MANDASI İÇİN SAHTE İMZALAR TOPLANI YOR

Hem içeriden, hem de dışarıdan "Türkiye'yi himaye(koruma)" adı altında "yabancıların sömürgesi" yapmak için uğraşlar verilirken, Padişah'ın desteklediği "İngiliz mandacıları" atağa kalktı. Kimliği daha sonra Nutuk'ta da açıklanacak, çoğu belirsiz kişiler "Türkiye İngiltere mandasına girsin" diye ev ev 351 Özakman, Turgut, İu Çılgın Türkler, s.20.

352 "Kurtuluş Savaşı zaferle sonuçlanmış, Lozan Antlaşması imzalanmış ve Kurtuluş Savaşı'na karşı çıkan 150 hain, 1922'de yurt dışına sürülmüştü. Refik Halit de bu 150'likler arasındaydı. 15 yıllık sürgün ya-

şamından sonra, 1938'de çıkarılan af yasasından yararlanarak yurda dönen Refik Halit, kaleme aldığı anılarında, devrimin asla başarıya ulaşamayacağını sandığını itiraf etmiş **ve 'Bu kadar yanılmamam lâzımdı'** diyerek pişmanlığını dile getirmişti." (Dikbaş, Yılmaz, Gönül ü Devşirmeler, Toplumsal Dönüşüm Yayınları, İstanbul, Eylül 2002, s. 103.)

imza toplamaya başladı.

Günümüzde AB dayatmalarını kabul ettirmede, An-
nan346[353] referandumunda ve ABD lehine tezkelerde (daha önce de 'Çekiş Güç' oylamalarında) olduğu gibi, kandırmacalar yapıyordu. Kapı kapı dolaşan kişiler, kapıyı açan vatandaşların durumuna göre yalan söyleyerek imza alıyordu. Gerçekte ne için imza verdiklerini bilmeyen Türk ve Müslümanlar,, ya "emeklilik maaşının artacağını" ya da "işsizliğin önleneyeceğini" sanıyorlardı.

Bu sahtekârlığı örgütleyenler, İngiliz ajanları ile Hürriyet ve itilaf Partisi ve onun "arka bahçesi olarak kurulan **"İngilizMuhipleri Cemiyeti"** (İngiliz Dostları Derneği) idi. "Bu addan, İngilizler'i sevenlerin kurduğu bir cemiyet anlaşılmasın! Bu cemiyeti oluşturanlar, kendi şahıslarını ve kişisel çıkarlarını sevenler ve kendileri ile (kendi) çıkarlarının kurtuluş çâresini Loyd Corc hükümeti aracılığıyla İngiliz himayesini sağlamada arayanlar-dı."347 [354]

Tarih boyunca "papazları" (din adamlarını) ajan olarak kullanmayı seven İngiltere, yine bir papazı öne sürmüştü: Rahip Frew!..

Rahip Frew (okunuşu: Furu), bir İngiliz ajanıydı ve Derneğin Başkanlığını yapıyordu.348[355]

İngiltere Başbakanı Loyd Corc (Llyod George) tarafından özel olarak görevlendirilen papaz Furu, daha önce de Hindistan'da benzer görevlerde bulunmuş, İstanbul'a geldiğinde ise Başbakan Damat Ferit ile eşi Mediha Sultan'ın oğlu Prens Sami ve Hürriyet İtilaf Partisi Genel Başkanı emekli Albay Sadık'ı

kontrolü altına almıştı. *"Ali Kemal türevlerinden"* Sait Molla da (Eski Danıştay Başkanı) İngiltere'nin *"gizli özel temsilcisi"* Furu ile can ciğer kuzu sarması idi. Papaz Furu *"Ordu Albayı Papaz 353 KKTC'de yapılan referanduma adına veren dönemin Birleşmiş Mil etler Genel Sekreteri Kofi Annan.*

354 Mustafa Kemal'in sözleri. Bakınız: Nutuk (Kemal Atatürk), Hazırlayan: Kemal Bek, a.g.e., s.42.

355 Atatürk'ün Nutuk'taki tanımlaması. Bakınız: Söylev (Gazi M.Kemal Atatürk), Kısaltarak Basıma Hazırlayan: Ord. Prof. Dr. Hıfzı Veldet Velidedeoğlu, Çağdaş Yayınları, İstanbul, Mayıs 1978, s.24; Nutuk (Söylev), ADD Yayını, a.g.e., s.39.

Emiling" olarak da tanınıyordu.

İngilizler hesabına çalışan **Sait Molla** ile Furu, sık sık biraraya geldikleri gibi zaman zaman da yazılı olarak haberleşiyor ve mektuplaşıyordu.349 [356]

KUVAYİ MİLLİYECİLER'İN İSTİHBARATI bu yazışmaları izliyordu. Heyeti Temsiliye'nin bir kararında350[357] bu istihbarat hakkında bilgi ediniyoruz:

*"Dersaadet'te Çanakkale Mevkii Müstahkem Kumandanı
Miralay İevket Beyefendi'ye
İifre*

*Sivas,
16.11.35(1919)
kapandı 11.30*

*1. Mektupları taşıyan Celal Efendi geldi. Sait Molla'ya ait gönderilmiş olanların kopya olduğuna göre, **ele geçen asıl-***

larının yanınızda muhafaza edilmekte olduğu anlaşılmıştır.

Bunların fotoğraflarının aldirılmasını! ve bu fotoğraflardan birkısımının buraya gönderilmesini, asıllarının da gerektiğinde işeyaramak üzere güvenli bir biçimde korunmasını rica ederiz.

*2. Mektupların içinde söz edilen. **Padişah'ın İngilizler'le***

yapmış oldukları anlaşma hakkında kuvvetli inceleme ve uygulama yapılması ve bu konuda elde edilecek bilginin bildirilmesini önemle rica ederiz.

*3. Biz şimdilik, **bu ihanet belgesinden** yalnız gerekli olan hakkında gizli olarak bilgi vermeyi ve adı geçeni huylandır-mamak ve kovuşturmanıza zorluk çıkarmamak amacıyla da, yayın ve genelge konusunda uygun zamana ertelenmesini yerindegördük.*

3. Kolordu Kumandanı

356 Bu konuda sayısız kaynak vardır. Atatürk'ün Nutukta (Belgeler kitabında) deşifre etmesinin yanı sıra, C.Bayar da bunları yazmıştır. (C.B., a.g.e., Cilt 7, Belge 15, s. 194.)

357 16 Kasım 1919. (Belge Cumhurbaşkanlığı arşivinde kayıtlı. Vesika No: 458.)

*Heyeti Temsiliye namına Mustafa Kemal*351[358]

TARİH 2002.. Avrupa Birliği Türkiye Temsilcisi **KarenFogg'un** yazışmalarının izlendiği ortaya çıktı! İşçi Partisi Genel Başkanı Doğu Perinçek'in düzenlediği basın toplantısında (7

İubat 2002) bu istihbarat hakkında Türkiye bilgi sahibi oldu:

"Karen Fogg'un e-maillerini ele geçirdik... Türkiye'ye karşı

yeni bir Haçlı seferi başlatılmıştır... Buradan açıkça ilan ediyoruzve bütün Türkiye'ye

duyuruyoruz... Karen Fogg bir diplomat de-

ğildir Çankaya'da kurduğu karargâhta, **gizli servislerin yıkıcı işlerini yürüten bir istasyon şefidir.**" 352 [359]

Tunceli'ye gittiğinde, "Türk bayraklarının yerine buradasarı, kırmızı, yeşilden oluşan

bayrağı (PKK'nın sözde bayrağı-HC) görmek istiyorum"353[360] diyen "**Bayan Sis!**" 354

[361] neler yapmıştı? Basına yansıyan açıklamalarla bu "sis" dağıldı:

"Haddini bildirdik, dediği Cumhurbaşkanı Sezer'in şifreadı HoR, yani Head of Republic (Cumhuriyetin Başı)... MesutYılmaz'ınki

(O

tarihte

Başbakan

Yardımcısı-HC)

Happy

Unyielder...

Mehmet Ali Birand'a hitabı canım, tatlım, hayatım anlamına gelen svveethart... İşçi

Partisi Genel Başkanı Doğu Perinçek,AB Türkiye Temsilcisi Karen Fogg'un (...) bizim

Dışişleri ve Adalet Bakanlıklarında çalışan birtakım görevlileri ayarladığını, buradan gizli

bilgiler sızdığını iddia etti. (...)

Perinçek'in yaptığı suçtur veya değildir. **Ulusalçı güçlere,**

'Uyuyan köpekler', Cumhurbaşkanı'na 'haddini bildirdik'

demek cüretini gösteren Bayan Fogg'un hakkında doğan kuş-kulara açıklama

getirmesi gerekmiyor mu? Burası Hotanto cum-

358 Atatürk'ün Bütün Eserleri, Cilt: 5, a.g.e., s. 175. (Türkçeleştirme bana ait.-HC)

359 Gündoğan, Eren, Yayına Hazırlayan, Karen Fogg Dosyası, Gündoğan Yayınları,

Ankara, Mayıs 2002, s.5.

360 Avrupa'nın Birliği mi..., a.g.e., s.20.

361 Fog=sis, foggy=sisli demek.

huriyeti mi?"355[362]

Y a hy a Ke ma l'de n a ğır e le ştiri:

"KOCA SALTANATI B İR MAND AYA DEĞİİ E-CEĞİZ! .."

"Bu şe hre girme k i ç in,

Fa tih'in he r t opuna 9 0 ma nda k oş muş t uk .

İimdi, koca saltanatı

bir ma nda y a de ğişe c e ğiz!"

Zaman Gazetesi'nin başyazarlığına gelen Yahya Kemal, ilk yazısında "manda" konusunu ele aldı. Makalesinin büyük bölümünü Namık Kemal'in "vatan" konusundaki görüşlerine ayıran ünlü şairimiz, son bölümde şöyle diyordu:

"Türk milletinin 6 milyon çocuğunu bu yanlış kavram uğrunda kurban verdikten sonra öz vatanın İzmir'i için ağlıyoruz.

Dürzi İeyhi'nin tagallübünden (=zorbalığından), Arnavutelifbasından (=alfabesinden), sakal vergisinden, İeyh İdris'insihirbazlığından bahsederek bizi 40 yıldır 'vatan, vatan' diyedağdan dağa, çölden çöle koşturanlar nerede?

Dün trende zarif bir arkadaşıla konuşuyorduk. Arkadaşım güneş batarken kararan İstanbul'a bakıyordu. Ne düşündüğünü sordum.

Dedi ki:

Bu şehre girmek için Fatih'in her topuna 90 manda koş-muştuk. İimdi koca saltanatı bir mandaya değişeceğiz."

362 Aşık, Melih, "Madam Fogg", Mil iyet Gazetesi, 15 İubat 2002, s. 15.

KOLORDUL ARIN "G İZLİ HABERLE İMESİ" Y A-SAKLAN DI..

İngiliz generali Milne "Anadolu Müttetik Kuvvetleri" yani

"Anadolu işgal Kuvvetleri komutanı" olurken, Türk hükümetinin bir generali (yeni Harbiye Bakanı Süleyman İefik Paşa) Türk ordusunun "gizli haberleşmesini" yasakladı!.. Bundan sonra, Türk kolorduları birbirleri ile "şifreli telgraf ile haberleşmeyecek, tüm askeri sırlar dahil "şifresiz telgrafla" yazışacaklardı!.. Bir başka **Türk generali de, Başbakan Damat Ferit Paşa** bu olaylara izin veriyordu!..356 [363]

Bu, Kuvayi Milliye'yi dağıtma operasyonuydu. Çünkü,

"açık yazışma" ile Kolordular arasındaki tüm askeri sırlar ortaya dökülecek, işgalcilere karşı yapılan hazırlıklar önceden haber alınarak "*işbirlikçi hükümet*" tarafından İşgal Kuvvetleri'ne bildiri-lecekti!..

Yani, tam rezalet, tam satılmıştık!..

İşbirlikçi hükümete göre bunun "yasal gerekçesi"(!) vardı: Mütareke şartları bunu gerektiriyordu!..

"Telgraf iletişimi" millî mücadelede çok önemliydi. Mücadelenin ilk günlerinde Mustafa Kemal, gece gündüz demeden

"telgraf makinesinin" başından ayrılmamıştır, İstanbul hükümet-leriyle yapılan görüşmeler bir yana, asıl önemlisi Anadolu'daki örgütlü mücadele için ülkenin her köşesine ulaşmak ancak telgraf ile mümkün oluyordu.357[364]

363 "General" ya da "komutan" deyince Türk insanının aklına her zaman "olumlu" bir düşünce gelir. Mustafa Kemal gibi "generaller" *olduğu* gibi, "Damat Ferit gibi generallerin" olduğunu da unutmamak gerekir. -HC.

364 Altınal, İengül, Basının Kamuoyu Oluşturma İşlevine örnek Olarak: Hâkimiyet-i

Milliye Gazetesi (1920-1934), Yayınlanmamış Doktora Tezi, Marmara Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü, İstanbul 1992, s.255.

(1908'de elektrikli araç ve gereçlerin yurda girişini yasaklayan yasanın kaldırılmasından sonra kurulmaya başlanan telgraf ağı, 1.Dünya Savaşı başında 1.000 kilometre karede 91 km.lik bir yoğunluğa ulaşmıştı. Bu oran, Hindistan'dakinin iki katı, Amerika'dakinin yüzde 40'ı kadardı. O dönem ve ülke koşullarına göre çok gelişmiş olan bu telgraf ağının, Abdülhamit tarafından kurdurulduğu söyleniyordu. Bakınız: a.g.e., s.256.) İngiliz işgal generali sömürge valililiği için İzmir'e girerken, bizim (!) General, Harbiye Bakanı Süleyman İefik Paşa "*haince*" bir telgraf emri yayınlıyordu.

İşgale karşı direnme azminde olan Anadolu'daki kolordu komutanlarının bu emre uymaları beklenemezdi. Doğal olarak, onlar da "*bu emre uymayacaklarını*" açıkladılar. 15. Kolordu Komutanı Kâzım Karabekir Paşa, Başbakan Damat Ferit Paşa'ya bir telgraf çekti: "*Harbiye Bakanı Süleyman İefik Paşa, askeri sırların ifşasını emrederken millî tarihimizi de ebediyen lekelemektedir!. Bu emir derhal iptal edilmelidir.*"

Türk ordusunu "savunmasız" bırakacak emri veren "sa-vunmamız" ile görevli "general" (paşa) bakana gönderilen telgrafta ise, bu emrin "**idamlık suç olduğu**" hatırlatıldı:

"*Seferber düşman karşısında askeri sırları açıklamanın cezası, kanunlara göre idam iken, siz, askeri sırların açıklanması emrini veriyorsunuz. Kolordumuz bütün birliklere bu emre uyulmaması emrini vermiştir. Aksi hareket edecekler, gerektiği biçimde cezalandırılacaktır. Siz, Mütareke'den sonra Savunma Bakanlığına gelen 11. bakansınız. Bugüne kadar hiçbir bakanböyle emir vermemiştir.*"

Erzurum'daki Kâzım Karabekir Paşa'nın yanı sıra Ankara'daki 20. Kolordu Komutanı Ali Fuat Paşa da, bu emir üzerine Savunma Babanı Paşayı telgraf başına çağırarak "tehdit" etti:

"*İfrelî haberleşmenin yasaklanması emrinizi 24 saatiçinde geri alın. Almadığınız taktirde, bütün postaneleri askerlerimle işgal edeceğim ve kolordularımızla şifrelî haberleşmeyisürdüreceğim!..*"

MİLLÎ DİRENİİN GENERALLERİ, İşbirlikçi generallere karşı uyanık ve ayaktaydı!..

"**İşbirlikçi General**" Damat Ferit Paşa, ulusal(millî) kuvvetleri çökertmek için elinden geleni yaparken, Kuvayi Milliye'nin üzerine asker gönderemiyordu, İngiliz komiseri Amiral Webb, işbirlikçi hükümetin asker gönderme isteğine karşı çıkıyordu. Çünkü, Kuvayi Milliye ile karşılaşan askerler onlara katılıyordu!..

Amiral Webb, İngiltere Dışişleri Bakanı Lord Curzon'a gönderdiği raporda, "Anadolu'nun millî kuvvetlerden temizlenmesi için üzerlerine Yunan ve İtalyan askerlerinin gönderilmesini" istedi.

MİLLÎ KUVVETLER, J AND AR MA GENEL KOMUTANINI HAPSEDİYOR! ..

Çeşitli temaslar için Nazilli'de bulunan Jandarma Umum (Genel) Komutanı Ali Kemal Paşa³⁵⁸[365], Aydın Kuvayi Milliye Komutanı Hacı İükrü ile Demirci Efe tarafından "zeybek usulüne göre" gözaltına alındı.

Ali Kemal Paşa'nın Kuvayi Milliye'ye destek vermediği ve faaliyetlerine kuşkuyla baktığı sanılıyordu. Hacı İükrü, 57. Tümen Komutanı Albay İefik'e çektiği telgrafta bu kuşkuyu şu sözlerle dile getirdi:

"(...) Memlekette hiçbir şey olmamış gibi İstanbul sakin vesessiz dururken harekâtımızın hangi amaca yönelik olduğunu buzüppe paşa, eski yöntemle jurnalcilik biçiminde öğrenmeye gelmiş. Biz de/ buna karşılık 5 bin tüfek, 15 bin sandık cephane, binbomba, 4 makineli tüfek, bir güçlü cebel takımı ve bin atımlıkcephanesiyle teslimine karşılık zeybekçe esir ettik."

Hacı İükrü'nün çektiği telgraf üzerine Nazilli'ye gelen 57.Tümen Komutanı Albay İefik, gözaltındaki Genel Komutanla yaptığı görüşme sonrası, "Paşanın Kuvayi Milliye'yi destekledi-

ğini, bu amaçla Balıkesir'den, Uşak'tan hükümete gönderdiği telgraflarda 'Hareketin desteklenmesini istediğini' ve telgraf kop-yalarını gördüğünü" açıkladı.³⁵⁹[366]

365 Bu, başka bir "Ali Kemal".

366 Galip Hoca olarak mil i mücadele saflarındaki Celâl Bayar ise, komutanın kendisinin ve arkadaşlarının peşinde olduğunu düşünüyordu. (Bakınız: Bayar, Celâl, a.g.e., Cilt 7, s.130 ve143.

KAR ABEKİ R'İN TRAF İK KAZASI,
MU STAFA KEMAL' E SU İ KAST H AZIRL I ĞI

15. Kolordu Komutanı Kâzım Karabekir Paşa, 22 Ağustos'ta bir trafik kazası geçirdi. Yetim çocukların toplu sünnet düğününe giderken makam otomobilinin freni patlayan ve çıkmakta olduğu yokuştan hızla geriye doğru kaymaya başlayan 15. Kolordu Komutanı, kendisini makam otomobilinden atarak kurtarabildi.

Bu arada, Sivas'a gitme hazırlığı yapan Mustafa Kemal'e karşı İngilizlerin de bir başka hazırlık yaptığı ortaya çıktı...

Kuvayi Milliye İstihbaratı, İngilizler'in kiraladığı katillerin (İefle-ri Sofu Ziya ve Ahmet Nuri), Sivas girişinde Mustafa Kemal'e suikast düzenleyecekleri istihbaratını Ankara'daki 20.Kolordu Komutanlığı'na bildirdi.

Fra nsız ga ze te si de a y n ı bilgiy i ve riy or..

"M. KEMAL CU MHU R İYET İLAN ED ECEĞİ Nİ
BİLDİRDİ"

Yunan gazetelerinden sonra Le Temps adlı Fransız gazetesinde de, Mustafa Kemal'in "**Cumhuriyet ilan edeceği**" haberini verdi. Yunan basını "edildi" derken, Fransız basını "edilecek" diyordu.

Henüz Türkiye'nin bilmediği çok önemli bir bilgiyi yabancı

basın haber almıştı. 12 Ağustos'ta (1919) İstanbul'dan Paris'e bu haberi geçen L.u lemps'e göre, Mustafa Kemal 8 Ağustosta Damat Ferit'e bu ihtarda bulunmuştu. Fransız gazetesi ise haberi nedense 12 gün sonra, 24 Ağustos'ta yayınladı. Haber, Türk basınında 25 Ağustos'ta yer aldı.360[367]

Fransız gazetesi haberi şöyle duyurdu:

"Geçen Cuma günü (8 Ağustos) Mustafa Kemal'in bir ihta-

367 İstiklâl Harbi Gazetesi, 25 Ağustos 1919.

rı İstanbul'a ulaşmıştır. Mustafa Kemal bu ihtarında, Anadolu hareketine karşı İstanbul Hükümeti tarafından silahlı birlikler sevk edildiği taktirde, Anadolu'da Cumhuriyeti ilan edeceğini bildirmiştir.

Bunun üzerine kabine acele olarak toplanarak konuyu görüşmüş ve bundan sonra da Anadolu hareketine karşı silahlı birlikler şevkinden vazgeçilmiştir.

Selanik'te doğmuş olan Mustafa Kemal, Talât ile Enver'ineski arkadaşlarındandır. Mustafa Kemal, siyâset arkadaşları önplana geçerken bir türlü sivrilememiş, ihtiras sahibi bir kimsedir.

Enver'e düşman olduğu söyleniyorsa da, koyu bir İttihatçıdır ve onun yönetimi altında Anadolu'da İttihatçılık yeniden dirilmektedir."

MİLLETE DAYANMIYORMUI!... Aynı gazetede, "Cumhuriyet ilanından korktuğu için asker göndermediği" ileri sürülen Damat Ferit'in bir röportajı yayımlandı. Ferit Paşa, yine Anadolu Hareketi'ni küçük göstermeye çalışıyor, bu hareketin "millete dayanmadığını" ve "saman alevi gibi söndüğünü" ileri sürerek

"psikolojik savaş" taktiği uyguluyordu:

"Bu hareketin askeri hiçbir bünyesi yoktur ve millete da-yanmamaktadır. Bunlar, harp içinde rütbe almış ve herhangi biriş peşinde Anadolu'ya sığınmış subaylardır ki, bir hareket yara-tabilmek için çırpınmaktadır.

Anadolu Hareketi bir saman alevidir ve alevleri de sönmüştür.

Fakat bu hareketi yaymak için Anadolu'da büyük ölçüdepara harcanmaktadır. Ve burada da, harp içinde muazzam servetler toplamış olan İttihat Terakki'nin parmağı görülmektedir. Bununla, Anadolu Hareketi gerçekten bir İttihat hareketidir.

Yalnız her taraftan aldığımız telgraflar, halkın merkezihükümete sadık kaldığını, emirlerin 'itaat ettiğini göstermektedir.

Kuşkusuz bu durum, Konya'dan bu yana mevcuttur. Yerel makamlara itaat etmeyen çeteler de var. Fakat İzmir'e Yunan işgalinin sınırlarını belirleyecek komisyonun (General Milne'nin gidi-

şi-HC) ulaşmasından beri durum hızla düzelmektedir. Ve çokyakında asayiş sağlanacaktır."

Görüldüğü gibi, bir yandan hareket küçükmüş gibi gösterilmek isteniyor, öte yandan İttihat Terakki'nin gücünden söz ediliyor ve İstanbul Hükümeti'nin Konya'dan öte Anadolu'da sözünün geçmediği itiraf ediliyordu.

**Ay nı Da ma t Fe rit, İngiliz k o mise rine y olla d ığı
y a zıda da , Ana dolu Ha rek e ti'ni k üç üms üy or v e ke nd i-
sinin y e nide n P a ris'te k i topla nt ıy a da ve t e dilme sinin
sa ğla nma sını i stiy ordu. T ıpk ı, son y ılla rda Av rupa ve
Ame rik a 'y a k e ndisini zorla da v e t e ttirme pe şinde k i
ba zı politik a c ıla r gibi bir b üy ük bir za a fiy e t ve ac ziy e t
göste riy ordu !..**

SÖZDE TÜRK BAİBAKANI, tıpkı Ali Kemal gibi konuşuyor, İngilizler'e şöyle diyordu:

"Anadolu'daki karışıklıklar, İzmir meselesi ile hiddetlenmiş

olan millî duyguları istismar eden birkaç mezcup, muhteris vegayri memnun

tarafından kışkırtılmaktadır. Bugün bu hareket, yüzeysel ve yerel kalmaktadır. Fakat zamanla tehlikeli de olabilir. Hükümet, bu hareketi bastırmak için, krizin başından itibaren gösterdiği aynı gayrette devam etmektedir.

Barış anlaşması imzalanmadığı için içinde bulunduğumuzdurum net değildir. Ne barış ne de savaş durumundayız. Bu kararsızlık içinde hiçbir şey yapılamıyor. Anadolu'daki hareket nedeniyle, bütçe gelirlerimiz de kaybolmuştur. Bu nedenle jandarma ve polis kuvvetleri düzenlenemiyor. Bu konuda tavassutunu-zu rica ederim."

MUSTAFA KEMAL İTTİHATÇI MI İDİ?.. Birinci Dünya Sa-

vaşı'na sokarak Osmanlı Devleti'nin parçalanmasına ve Sarıka-mış faciasına neden

olduğu iddialarıyla büyük eleştirilen alan ittihatçılık konusu da sorgulanmaya başlamıştı. Mustafa Kemal,

"ittihat ve Terakki" (*Birlik ve İlerleme*) üyesi miydi?.. Başlattığı

harekât, İttihatçıların yeni bir hayâli mi idi? Bu ve benzeri sorular Mustafa Kemal'e çok

soruldu. Hattâ, Sivas Kongresi'nde kendisinden bu konuda "yemin" bile alındı!.. O'nun Çankaya'da ölü-

müne kadar özel kalem müdürü ve genel sekreteri olan Hasan Rıza Soyak, bu konuda şu bilgileri veriyor:

"Ne garip tecellidir; sonradan duymuştuk ki, Atatürk'ü her zaman kendisine muhalif, hatta rakip saymakta beraber üstünzekâ, celâdet, yüksek yetenek ve olgunluğuna saygıyla takdirbeslemekten dahi geri durmadığı anlaşılan eski Harbiye Nazırı

*ve Başkomutan Vekili, rahmetli **Enver Paşa**, ülkeden ayrılırken, ilgililere: '**Benim***

*yerime **Mustafa Kemal Paşa'yı getiriniz. Bu***

durumda ancak o bir şey yapabilir' 361 [368]

368 Soyak, a.g.e., s.83.

GÜNLÜK
YA İAM

SÜ RÜ-

YOR..

BİR

TABAK

YEMEK 20 KURU İ

OLUR MU?

Etler ve sebze-

ler

ucuzladığı

halde

lokantalarda **bir tabak**

yemeğin hâlâ 20 kuruş

olmasına çok teessüf

ve

hayret

ediyoruz.

Böyle **insafsız esnaf-**

lardan halkımız, bilme-

yiz, ne zaman kurtula-

cak?

Lokantaları ya-

zarken

hamamcılarının

insafsızlığını yazmak-

tan da kendimizi ala-

madık. **Yalnız bir su**

dökünmek isteyenler-

den 25 kuruş gibi fahiş

para talep ediyorlar.

(Giresun

Işık

Gazetesi, 27 Ağustos

1919)

İnsanlık dışı İngiliz vahşeti..

TÜRK ESİRLERE " Kİ MYASAL SİL AH" KULLA-

NILIYOR! ..

Mısır'da tutulan 40 bin Türk savaş esirinin göz hastalığından eziyet çektiği ortaya çıktı.

Türkiye'ye dönen 300 savaş esirinin gözlerinden rahatsız olduklarının anlaşılması ve

verdikleri ifadelerle göre, Mısır'da İngilizler tarafından esir kamplarında tutulan 40 bin askerlerimizin **"kimyasal silahlara"** maruz kaldıkları anlaşıldı. Dönemin İstiklâl Gazetesi'nde yayınlanan bu haberin üzerinde çok durul-madı. Ne o gün ne de bugün!..

Oysa, bugün dünyaya "demokrasi" ve "savaş esirlerine saygı" dersi(!) vermeye kalkan İngilizler, o dönemde **"esirlerekimyasal silah kullanıyordu!"**

Zaten, kendilerinden intikam alma ateşiyle tutuşan Ermeni çevirmenlerin kasıtlı ve yanlış çevirileri yüzünden ağır hakaret ve davranışlara uğrayan Türkler, birde işkenceden geçiriliyordu.

Süngü ve dipçik darbeleri ile itilerek mikrop kırma gerek-
çesiyle sözde *"dezenfekte havuzlarına"* doldurulan Türk esirler, aşırı miktardaki krizol adlı kimyasal madde ile haşlanıyorlardı..

Bele kadar gelen suya oturtulup, başları da içeri sokulan esir Türk askerleri kör oluyordu!.. Eksik ilk bilgilerle durumu haber veren istiklâl Gazetesi, 300 esirden söz ediyordu; oysa gerçek rakamın 15 bine ulaştığı daha sonra belli oldu.

BUGÜN... Ça na k k a le 'de k imy a sa l s ila h d e - posu a r ı y orla r! .

1919'daki bu ilginç gelişmeden haberimin olmadığı bir ta-
rihte (2 Nisan 2005), Yeniçağ Gazetesi'nde **"Çanakkale kazılarının sırrı"**nı yazmıştım.
İlanlı Çanakkale Zaferi'nin 90. yıldönümünü kutladığımız günlerde, bu bölgede, uzun
süredir **"bazı yabancılar"** çeşitli isim ve görüntüler altında **"kazılar"** yapıyordu!:

"Aldığım bir bilgi, İngilizler'in Gelibolu'da, Çanakkale'de
'kimyasal silah deposu' aradıkları... 90 yıl önce kullandıkları ve kaçarken, gömmek
durumunda kaldıkları, on binlerce Mehmetçik üzerinde kullandıkları 'kimyasal' silahların
deposu!.. Hani, günümüzde, ABD başta olmak üzere AB ülkelerinin dünyayı ayağa
kaldırdığı ve 'insanlık dışı' olarak nitelendirdiği ve bunu kullanan ülkeleri vahşilikle suçladığı
silahlar!.. Buradan yetkililere sesleniyorum. Bu kazıları çok iyi denetlesinler. Hatta, kazıları
biz kendimiz yapalım, yaptıralım ve **bu kimyasal silah depolarını bizbulup, tüm dünyaya
ifşa edelim!**.. Böylece, kim uygar, kim vahşi.. Kim vatan için ölmüş, kim işgalci.. Kim
sömürgeci, emperyalist., ortaya çıksın!.."362 [369]

BİR GENER AL D AH A AZLED İLDİ! ..

Kolorduların askeri sırlarının ortaya dökülmesine yönelik emir veren Savunma
Bakanına, "İfrelili haberleşmenin yasaklanması emrinizi 24 saat içinde geri alın. Almadığınız
taktirde, bütün postaneleri askerlerimle işgal edeceğim ve kolordularımızla şifreli
haberleşmeyi sürdüreceğim!.." diyen Ankara'daki 20.

Kolordu Komutanı Ali Fuat Paşa görevinden alındı.

General Ali Fuat, "-bu emri de dinlemeyeceğini açıkladı:

*"Eğer milli davamıza sadakate hizmet edecek hamiyetlibir zat gelirse kumandayı
devredeceğim."*

20.Kolordu Komutanlığına vekaleten atanan Ahmet Hulusi

Paşa, bazı subaylar tarafından "ikaz"(!) edilince, "komutanlığa vekaleti kabul
etmeyeceğini bildirdi.

PA İA Bİ NBİ R GÜÇLÜ KLE SİVAS'A İLERLİ-

YOR..

Mustafa Kemal, 29 Ağustos Cuma günü Erzurum'dan Sivas'a hareket etti.

Kendisine suikast hazırlığında olanlar da yollara pusular kurmuştu.

Erzurum'dan Erzincan'a sakin bir yolculuğun ardından 369 Cevizoğlu, Hulki, *"Kimyasal Silah Deposu mu Arıyorlar?"*, Ey Türk istikbâlî'nin Evlâdı, 4. Baskı (26.000), Ceviz Kabuğu Yayınları, Ankara, Kasım 2006, s. 136.

tekrar yola koyulan kafile Erzincan Boğazı'na geldiğinde, bir jandarma subayıkoşarak Paşa'nın yanına geldi ve geçidin *Dersimli(Tuncelili) çatalın* tarafından tutulduğunu haber verdi. Subayın destek' kuvvetleri istediğini ve geçit temizlendikten sonra geçilmesini söylemesi üzerine Mustafa Kemal,

"Takviyenin gelmesi ve Boğaz'ın temizlenmesi günler alır.

Bizim ise zamanımız yok. Sivas Kongresi'ne yetişemeyiz vekongre yapılamaz. Bu da Sivas'ta paniğe neden olur. MutlakaBoğaz'dan geçmeliyiz" dedi.

Sivas'ta Mustafa Kemal'i yakalamak isteyen Kuvayi Milliye düşmanı Elazığ Valisi **Ali Galip**'in Dersim'de (Tunceli'de) dolaştığı haberi üzerine, Yüzbaşı Mustafa Bey hafif makineli tüfekle öncü otomobile bindi.

Mustafa Kemal, emrini verdi:

"Boğazı ateş ederek geçeceğiz. Ölen ya da yaralanan olursa onlarla ilgilenilmeyecek. Sağ kalanlar mutlaka Sivas'aulaşacaklardır!."

Bu hazırlıkla yola çıkan kafile, hiçbir çatışma olmadan yoluna devam etti. Beş gün süren yolculuğun ardından ise Sivas'a vardı.

"Millî (Ulusal) **Hareketin Lideri**" Mustafa Kemal'i karşılamak üzere, kente 5 kilometre kala çadırılı bir karargâh kurulmuştu. Sivas halkı karşılamaya koşuyordu. Neredeyse bir tek vali hariç tüm Sivas, millî hareketin liderini görmeye gelmişti. Büyük tezahürat yapan halkın arasına giren Mustafa Kemal, kafilesiyle birlikte arkasında büyük bir kalabalıkla Sivas'a girdi. Vali Reşit Paşa, kendisini ancak Sultani binasının girişinde karşıladı. Bu bina, hem kongrenin yapılacağı hem de liderin ikamet edeceği bina idi.

Öğle yemeğinde, vali ile Mustafa Kemal arasında, daha önce valiyi Sivas'ta kongre yapılmaması için tehdit eden Fransız işgal müfettişi -Binbaşı Brüno'nun sözleri konu oldu.

Mustafa Kemal: *"Tehditkâr Fransız nerede? Bizi tutuklamak için tertibat almakla mı, yoksa Sivas'ı işgal için ordu celbi ile mi meşgul?"*

Vali Reşit Paşa: *"Malatya'ya doğru kaçmakla meşgul..."*

Erzurum'dan hareketinizi öğrendikten sonra, jandarmayı denet-leyeceğini söyleyerek Malatya'ya gitti."

"Binbaşı Brüno, belki bir gün Sivas'a gelmek için bizdenizin istemeyi düşünecektir. Hattâ bizden biri olduğunu iddia edecek ve kanıtlamak için uğraşacaktır."

Daha önce, Fransız binbaşının tehdidinin "blöf olduğunusöyleyen Mustafa Kemal, bu tehditlerden yılmamış, arkasındabüyük bir işgal kuvveti ve işbirlikçi Türkler olan Fransız askerinekarşı "ulusal bir dik duruş" sergilemişti. İşgal subayından korkarak Mustafa Kemal'den kongreyi Sivas dışında düzenlemesini isteyen paşa vali ise, artık, "Fransız kaçtı" diyordu. Mustafa Kemal'in çok önceden Brüno'nun kaçacağına ilişkin Mazhar

Müfit'eyazdırdığı, "Bu notu bugün yazmanla, o gün yazman arasındahiçbir fark olmayacaktır" sözündeki "o gün" gelmişti. Kemal Pa-
şa'nın her öngörüsü tek tek gerçekleşiyor, hiçbir şeyi tesadüflerebırakmadığı bir kez daha ortaya çıkıyordu!..

Yarın(4 Eylül) başlayacak olan Sivas Kongresi öncesi, Mustafa Kemal'e okul binasının ikinci katında, kongre salonunun yanı başında bir yatak odası ayrılmıştı.

İstanbul Hükümeti verdiği demeçlerle, yaptığı işbirliği ilene kadar güçlü görünmeye çalışırsa çalışsın, **ulusalcılara karşı**

çaresizdi.

Sivas'taki ikinci millî kongrenin toplanmaması için çırpınıp duruyordu. Son bir çare olarak Elazığ Valiliğine yeni atadığı

Kurmay Albay Ali Galip'i bu kez Sivas vali ve komutanlığına atadı!.

Daha önce Sivas'a giderek Vali Reşit Paşa'dan kente ayak basar basmaz Mustafa Kemal'i tutuklamasını isteyen ama Reşit Paşa'dan "İşte kendisi geliyor, buyurun siz tutuklayın" kar-

şılığını alan Albay Ali Galip'in silahlı "**Kürt**" süvarilerle kongreyi basması isteniyordu.

İş başa düşmüştü! Paşa'nın yap(a)madığını Albay yapacaktı!..

Harbiye ve İçişleri Bakanlarının (Süleyman İefik ve Adil Bey) ortak imzasını taşıyan şifreli telgrafta363[370] İstanbul Hükümeti baskının ayrıntılarını da bildiriyordu:

"Oralardaki Kürtlerden güvenilen 100-150 kadar süvaritoplayın. Kendilerine nereye ve niçin gidileceğini söylemeyin.

Bölgeden kimseye sezdirmeden ayrılın ve Sivas'a hiç kimseyefark ettirmeden girin. Vali ve komutanlığı hemen efe alın. Oradaki jandarma ve asker sayısı az olmakla birlikte iyi yönetecek olursanız, karşınızda başka bir kuvvet bulanmayacaktır. Böylecederhal egemenliğinizi kurup toplantılara meydan vermeyerek,orada bulunanları hemen tutuklayıp, muhafızlı olarak İstanbul'agönderin."

Bu gizli telgraf, İrade-i Milliye Gazetesi'nde **İhanetin Belgesi**" başlığı ile yayınlandı.364 [371]

JAND AR MA G ENEL KO MUT ANI SER BEST BI-
RAKIL DI

Nazilli'de Aydın Kuvayi Milliye Komutanı Hacı İükrü ile Demirci Efe tarafından gözaltına alınan Jandarma Genel Komutanı Ali Kemal Paşa, serbest bırakıldı.

İstanbul'a dönen Genel Komutan, efelerden övgüyle söz etti ancak bunların Mustafa Kemal ile ilgileri olmadığını açıkladı!..

Jandarma Genel Komutanının Türk gazetelerinde yayınlanan açıklamalarının büyük bölümü, sansürlendiği için "beyaz" bir boşluk olarak çıktı.

S iv a s'ta M illi Kongre topla nd ı..

"MİLLET ARTIK U YANDI"

Tüm milli güçleri birleştirme ve Türkiye'yi işgalden kur-

370 "Dersaadet(=Başkent İstanbul), Numara: 906, 3 Eylül 1335(=1919), Bizzat hal edilecektir(=deşifre edilecektir, çözülecektir)" kayıtlı.

371 İrade-i Milliye Gazetesi, 17 Eylül 1919, s. 1.

tarmaya yönelik ikinci "**ulusal direnişkongresi**" 4 Eylül 1919'da Sivas'ta toplandı. Kongre başkanlığına seçilen Mustafa Kemal, açış konuşmasında "*Artık milletin uyandığını*" söylüyordu ama, milletin tam olarak uyandığı söylenemezdi. Kongre delegelerinin pek çoğu

"Padişaha kongre adına bir telgraf çekilmesini, "Kongrenin İttihatçılıkla ilgisi

olmadığına ilişkin yemin edilmesini istiyordu.

HİRİSTİYANLAR, ERMENİLER VE PONTUSÇULAR'IN

kirli emellerine değinen Mustafa Kemal uzun konuşmasında önemli noktalara tek tek işaret etti.

Ülkemizdeki Hıristiyanlar azıtmıştı:

"İtilaf devletlerinden kuvvet alan ülkemizdeki Hıristiyanlar, milletimizin onuruna dokunan çılgınca davranışlara girişti. Batı

Anadolu'da İslâm'ın harim-i ismetine (namusuna) tecavüz eden Yunan zalimleri, İtilaf devletlerinin hoşgörür gözleri önünde ca-navarca facialar yaptılar."

Ermeniler karta başlamıştı :

"Doğu'da Ermeniler, Kızılırmak'a kadar genişleme hazırlıklarına giriştiler. İlimdiden sınırlarımıza kadar dayanıp, toptan öldürüp yok etme politikasını gütmeye başladılar."

Pontus Kraallığı kaldırılmak isteniyordu:

"Karadeniz kıyılarımızda, Pontus Krallığı hayalinin gerçekleşmesine bile çalışıldı. Adana, Ankara, Maraş, Konya yakınlarına kadar gelen işgalciler Antalya'ya da girdiler. Trakya da işgal bölgesi içine alındı."

Hükümet her şeyi karta yapıyor ve susuyordu:

"Saltanat tahtının yeri ve halifeliğin merkezi olan İstanbulise, padişah saraylarının içine kadar sokulan boğucu bir işgal havası içinde, yabancı tekeline ve baskısına yenik düştü. Bütün bu haksız saldırılara karşı İstanbul'daki hükümet, belki tarihte birbenzeri daha görülmemiş bir katlanma ile sustu. Her zamangüçsüz ve kararsız kaldı. İşte bu durumlar, milletimizi silkinipuyanmaya sürükledi."

Cansız bir ülke, kansız bir millet görünüşüne rağmen niyordu :

"Artık milletimiz çok güzel anladı ki, itilaf devletleri bu ülkede, kutsal sadıklarına ve milli kaderine sahip çıkacak bir gücün, bir isteğin (iradenin) olmadığına iyice hükmederek akıllarınageleni yapmışlardır. Ve bu zavallılık yüzündendir ki, cansız birülke kansız bir millet neleri hak etmiş sayılabilirse, hepsini hiç çekinmeden uygulamaya koymuşlardır. Buna karşı boyun eğip, teslim olmuş görünmek, tam bir çöküntüden başka bir sonuç vermeyecektir."

Umudun yitirme mekrebini yapıyor .

"Efendiler! Milletimizin sizler gibi uyanık ve şerefli kimseleri, görünüşün kaygılı karanlıklarından umutsuzluğa düşmediler.

Çünkü onlar bilirler ki, tarih bir milletin varlığını, hakkını hiçbir zaman inkâr edemez."

Hükümet, milletin sesini boğuyordu :

"Ülkenin ve milletin kaderine sahip çıkmada güçsüzlük-ten, miskinlikten başka bir şey gösterememiş olan İstanbul Hükümeti, milletin sesini boğmak, belirlemeye başlayan bağıllıklarla-rını koparmak ve böylece milleti daima yenik göstermek gibi ancak düşmanlarımızın çıkarına işleyen aykırı davranışlarda ancak gücünü gösterebilirdi. Bu durum, milli tarihimizde elbette İstanbul Hükümeti hesabına lekeli bir sayfadır."

Ordu, hük üme ti uy a r ıy ordu:

"Teşekkür olunur ki, millet ve milli gücün tam dayanağı

olan namuskâr ordumuz, merkezi hükümeti uyarmakla bir çokbüyük zararı önlemiş oldu. Yine de bu durumun, milli davranıştabir çok gecikmelere ve duraklamalara neden olduğu unutulamaz."

Tükürün ehli sali-

bin(Haçlının) o hayasız

yüzüne..

Tükürün, onların asla gü-

venilmez sözüne..

Medeniyet denilen maska-

ra mahlûku görün:

Tükürün, maskeli vicdanı-

na asrın, tükürün..

Mehmet Akif Ersoy

YIL 2006... Mustafa Kemal Sivas Kongresi'nin açılışında Ermenilerin Türkler'i katlettiğini", Pontus Krallığı'nın canlandırılmaya çalışıldığını söylüyor, ülkemizi işgal eden Avrupalıların zalimliklerini sıralıyordu. 87 yıl sonra da, 27 Eylül 2006'da Türkiye üzerinde aynı oyunlar sergileniyor ve ülkemiz suçlanıyordu.

Avrupa Birliğinin Parlamentosu(AP) gerçekleri ters yüz ederek, yeni bir "Türkiye Raporu" onayladı. Eurlings tarafından hazırlanan raporda, **"Türkler'in Ermeni soykırımı yaptığını"**

ileri sürdü, "Türkiye'nin de bu gerçeği(!) kabul etmesini" istedi.

Aynı AB ayrıca, **Türkler'in Pontus Rumi ar'ı ve Süryaniler'e desoykırım uyguladığını** çok büyük oyla kabul edip, rapora geçirdi!..

Öte yandan, AB, Türkiye'de "ifade özgürlüğünün" önündeki engellerin kaldırılmasını isterken, AB üyesi Hollanda üç

Türk milletvekili adayının "ifade özgürlüğünü" yok etti!.. *"TürklerErmeni soykırımı yapmamıştır"* dedikleri için, erken genel seçim aday listelerinden atılan üç Türk politikacı (Erdoğan Saçan, Ayhan Tonca ve Osman Elmacı) "Avrupa demokrasisi" (!) karşılaşmış oldular.

Bu gelişmeden birkaç ay önce, Avrupa'nın göbeğindeki İsviçre(AB üyesi değil) ve bu gelişmeden sonra 12 Ekim 2006'da da AB'nin kurucu üyesi Fransa'da "Türkler Ermeni soykırımı

yapmamıştır" demek, kanunla yasaklandı.365[372] Türk Tarih Ku-

372 Fransız Parlamentosu'nda kabul edilen yasaya göre, "Ermeni soykırımı yoktur" diyen 1 yıl hapis ve 45 bin Euro(Avro) para cezası alacak. Oylama-ya 577 mil etvekilinin 129'u katıldı, bunların 106'sı "evet" dedi.

Bir yıl önce AB konusunda, "Dayatmalar olduğu doğrudur. Hatta, parçalamaya yönelik gayretler içerisinde tezler önümüze geliyor" diyen Başbakan rumu Başkanı Prof. Dr. Yusuf Halaçoğlu gibi bir tarihçi dahi, "sı-nırda göz altına alınacak ve sorgulanacaktır" diye tehdit edildi, bir başka politikacı (İşçi Partisi Genel Başkanı Doğu Perinçek) Lozan'da gözaltına alındı.

Daha önce, Avrupa ve ABD başta olmak üzere onlarca ülke "Ermeni Soykırımı" yasaları kabul etmiş, meydanlarına sözde Ermeni soykırım anıtı dikmiş, bize dost olduğunu söyleyen o ülkelerin başbakan ya da cumhurbaşkanları da bu anıtları törenle açmıştı.

Danimarka Hz Muhammed'e hakaret karikatürleri yayınlamış; daha sonra Hz. Muhammed'e "hakaret yarışmaları" düzenlemiş; Vatikan Devlet Başkanı olan Papa(16.Benedikt), 'Hz.

Muhammed'in öğretileri şeytanîdir. İslâmiyet'i kılıç zoruyla yaymıştır. Ondan öğrenilecek bir şey yoktur" diye demeç vermişti!..

2 EKİM 2006... Ordu, Mustafa Kemal'in bu açıklamasından 87 yıl sonra da hükümeti uyardı.. Türkiye ve Türk Ordusu'na yönelik sözlü ve eylemli iç ve dış saldırılara karşı AKP Hükümeti'nin sessiz kalması üzerine Genelkurmay Başkanı **Orgeneral Yaşar Büyükanıt**, "**sessiz kalmayacağız**" dedi.366 [373]

Genelkurmay Başkanının, Harp Akademileri Komutanlığı 2006-2007 eğitim öğretim yılı açılış törenindeki bu konuşmasın-dan iki gün önce de bir başka komutan sömürgecilere dersini verdi. Deniz Kuvvetleri Komutanı **Oramiral Yener Karahanoğlu**

"Anadolu denizinde hepsi boğulacak" dedi:

"Haince hedefleri, Türkiye Cumhuriyeti ve bu cumhuriyetin temel değerleri olan; ancak bu hedeflerin önündeki esas engel, TSK olduğunu bilen kimi iç ve dış mihraklar, -ki onlar kendilerini bizim bildiğimiz gibi çok iyi biliyorlar- dün olduğu gibi bugün de Türkiye Cumhuriyeti devleti üzerindeki emellerine ulaşmagayretlerini sürdürürken TSK'yi yıpratmak için işbirliği halindedaldırılarını yoğunlaştırmışlardır. Sonlarını kendileri hazırlayan Erdoğan, bu kez "Pislik pislikle temizlenmez" diyerek pasif tutumunu sürdürdü.-
HC

373 Cumhuriyet Gazetesi, 3 Ekim 2006, 8.1, manşet; Hürriyet Gazetesi, 3 Ekim 2006, s. 1, manşet.

bu zavallılara biz sadece acıyoruz. Bu mihraklar ya Türkiye'yi terk edecek ya da Anadolu denizinde boğulacaklardır.

(...)Çağdaş Türkiye, en az AB üyesi ülkeler kadar ulusalçıkarlarına, anayasa, vazgeçilmezlerine ve gelecek kuşakların güvenlik ve refahına karşı hassastır. Ayrıca, geleceğini şekil-

lendirmede Türkiye'nin kimsenin dayatma ve tavsiyesine de ihtiyacı yoktur. Bu süreçte bilinmelidir ki, Türk Silahlı Kuvvet-

leri, AB idealleri ve AB uyum süreci uğruna Türkiye Cumhuriyeti Devleti'nin Anayasa ile belirlenmiş temel değerlerinden asla sarfı nazar edemez, edilmesine de, aşındırılmasına da müsamaha gösteremez." 367 [374]

Ge neç Tıbbiy e li'de n M usta fa Ke ma l'e :

"MANDA' YI KABUL ED ER SENİZ,

SİZİ DE

REDD ED ER, VATAN BATI RICISI İLAN EDERİZ! .."

SİVAS KONGRESİ'NİN ilk üç gününde ana konulara giri-lemeyi. Kongre üyeleri

zamanlarının büyük bölümünü, o güne kadar kafalarında biriktirdikleri soruların yanıtını aramakla "güven oluşturmaya" yönelik tartışmalarla geçirdiler. Özellikle, "toplantı İttihatçıların toplantısı mıydı, değil miydi?" sorusu ve bu konuda "yeminler edilmesi" tartışması ön plandaydı.

Daha sonra, Türkiye'yi işgalden kurtarmak için kurulan derneklerin birleştirilmesine karar verildi.

"Manda" (himaye) konusu da kongrenin çok ayrıntılı biçimde üzerinde durduğu ana konulardan biri oldu.

ANADOLU'DA BİR "**MİLLİ HÜKÜMET**" kurulmasına de-

ğinen Mustafa Kemal, mandacılığın kabul edilemeyeceğini vurguladı durdu. Milli

hükümet kurulmasını isteyenlere (Mazhar Müfit, Hüsrev Sami Bey, Denizli ve Afyon delegeleri) destek veriyor ve buna karşı çıkacak Padişah ve Damad Ferit için "**İsterlerse** 374 Hürriyet Gazetesi, 30 Eylül 2006, s.1; Bulut, Arslan, Yeniçağ Gazetesi, 2 Ekim 2006, s.11.

Ekim 2006, s.11.

buna isyan adını versinler" diyor ama tedbirli davranıyordu:

"Bunun için galeyana gerek yok. *Bir işi zamansız yapmak, o işi sonuçsuz bırakmak olur.* Düşüncelerinize karşı değilim. Sadece zamansız olduğu kanaatindeyim.. Her şey sırasında ve zamanında yapılmalıdır."

İstanbul delegeleri ısrarla, Amerikan mandasına girilmesini istiyordu. Anadolu delegeleri ise kesinlikle buna karşıydı.

Manda taraftarı "milliciler"(ulusalcılar), "mandanın, bağımsızlığın terk edilmesi anlamına gelmediğine" inanıyordu. Hatta, İstanbul delegelerinden İsmail Hami, "**Manda kelimesine takılmayın. Bu kelimenin önemi yok. önemli olan işin içeriğidir. 'Manda altınagirdik' demeyelim de, isterlerse 'Sonsuz yaşayacak devlet**

olduk' diyelim" diyordu!..

Amerikan sömürgesi olmak isteyenler Mustafa Kemal'e şu sözlerle de baskı yapıyordu:

"*Çabuk, Amerikan himayesini isteyin. Bir dakika kaybedecek vakit yok. İstanbul'da filân Amerikalı veya Amerikan heyeticevap bekliyor. Yoksa fırsat kaçacak. Biz kendimizi idare edemeyiz. Borçlarımızı ödeyemeyiz. Bizden bunlar geçmiştir. Çabuk, çabuk; aman yabancı devlet himayesi...*"368[375]

"ÇABUK, ÇABUK.. AMAN AB TRENİ DURUR!.." 2002-2006 yılları arasında da hükümet, Avrupa Birliği şemsiyesi altına girmeye çalışırken "Aman AB treni durur, kaçırırız" Daha önceki yıllarda kaçırılmıştı. Biz herkesten daha iyi AB'ciyiz" dedi durdu..

Aslında durmadı, hep AB'nin isteklerini yerine getirdi..

"Tam bağımsızlık" isteyenler arasındaki Bursa delegesi Ahmet Nuri ise, şöyle diyordu:

*"Kendimizi tümüyle âciz ve çaresiz kalmış görerek, 'bizikurtarın' diye şuna buna yalvarmak gibi bir zillete bu millet daya-namaz. **Ya ölürüz ya istiklal-i tam sahibi oluruz?**"*

Manda tartışmaları kongre bitiminde de sürüyordu. Örneğin, bir gece "milli hareketin liderinin" odasındaki sesler dışarıya taşıtı..

375 Aydemir, İvket Süreyya, a.g.e., s.124.

Genç Tıbbiyeli delege Hikmet, sesini yükselterek heyecanla:

"Paşam, üyesi olduğum Tıbbiyeliler beni buraya İstiklâldavamızı başarmak yolundaki çalışmalar için gönderdiler. Mandayı kabul edemem. Eğer kabul edecek olanlar varsa, bunlar herkim olursa olsun şiddetle reddederiz, örneğin, manda düşüncesini siz kabul ederseniz sizi de reddeder, Mustafa Kemal'i 'vatankurtarıcısı' değil, vatan batması' ilan eder ve şiddetle kınarız!.."

diyordu.

Mustafa Kemal de heyecanlanmıştı:

"Evlat (Çocuk!) müsterih ol. Gençlikle gurur duyuyorum.

*Biz azınlıkta kalsak dahi mandayı kabul etmeyeceğiz. **Parolamız tektir ve değişmez: Ya istiklâl ya ölüm!."***

Bu sözler üzerine Hikmet, "Var ol Paşam" diyerek Mustafa Kemal'in ellerine sarılıp öperken; Paşa da genci alnından Öptü;

"Gençler, vatanın bütün ümit ve İstikbâli size, genç kuşakların anlayış ve enerjisine bağlanmıştır" dedi.

Dönemin gazetelerinde yer alan bu haberi de "kaydeden"

Mazhar Müfit, yıllar sonra şöyle "diyecekti:

"Mustafa Kemal Paşa, yıllardan sonra 'Acaba bizim SivasKongresi'ndeki biricik ateşli genç tıbbiyelimiz nerede?' diye sormuştu. Hikmet'i milletvekili yapmak istiyordu. Bulunamad ı, 'öl-müş..' dendi. Halbuki, geçen sene hayatta olduğunu, albay rüt-besine yükselmiş olarak bir askerî hastanenin başhekimliğindebulduğunu memnuniyetle öğrendim."369[376]

*"..İçlerinden bir kısmında **saf bir vatanperverlik** hissini coşkunluktan başka ne fikir, ne de tedbir kabiliyeti vardı. Bir kısmının hâlâ **hasis politikacılık menfaatlerinden başka düşündükleri yoktu."***

376 Kansu, a.g.e., 1. Cilt, s.248.

Mustafa Kemal (1919)370[377]

PAR A OLSA, ANN EM DE YAPAR! ..

Kongre'nin sonunda "**bütün dünyaya kafa tutan millicilerin parasızlığı**" tartışılırken, Mazhar Müfitle Mustafa Kemal arasında geçen konuşma, tam bir ders niteliğinde.

Müfit Bey sinirli biçimde:

"Hepsi güzel, fakat biz burada 5-6 kişi oturmuşuz, yalnız memleketimizle, padişahla, Ferit Paşa ile değil, bütün dünya ile uğraşıyoruz. Para yok, asker yok, top yok, tüfek yok. Velhasıl busavaşımızı destekleyecek elimizde kuvvet yok. Buna çare düşünelim" dedi.

Mazhar Müfit, Mustafa Kemal'in yanında Milli Mücadele'nin finansal sorunlarından da sorumluydu. Parasızlık doğal olarak onu sinirli yapıyordu.

Paşa gülerek,

*"Azizim Mazhar Müfit! **Bu senin dediklerinin hepsi olsa, o zaman bu işi annem de görebilir. Marifet bu yokluk içinde başarılı olmaktır. Her nedense sen bu gece sinirlenmişsin.***

Haydi git yat, yarına kadar bir şeyin kalmaz"

karşılığını verdi.371[378]

Para, asker, top ve tüfek yoksulluğunun yanı sıra, **millî**

direnişi anlatacak bir gazete çıkarmak için de para yoktu.

Var olan ise, kağıt bulamıyordu. Daha sonra Mustafa Kemal bu durumu şöyle açıklayacaktı:

"Elde var olan Hakimiyet-i Milliye Gazetesi için bile kağıdımız yok. (...) Tabii istenir ki, yalnız Hakimiyet-i Milliye Gazetesideğil, beş on tane gazete daha çıkarılabilsin ve hatta yabancı

377 Atatürk'ün Bütün Eserleri, Cilt:3, a.g.e., s.80.

378 Kansu, 1. Cilt, a.g.e, s.340.

*gazeteler çıkarılsın, bunlar arzu edilir. Bu konuda da varolan olanaklara başvurulmamış değildir."*372[379]

SAF BİR VATANPERVERLİK tek başına hiçbir zaman işe yaramazdı. Yurtseverlik, milliyetçilik duygularıyla coşmak, ülkeye hizmet için yeterli değildi. Davaya maddi ve manevi katkıda bulunmadan, düşünce gücüne katılmadan söylenecek her söz "**boş bir coşku**" olmaktan öteye geçemeyecekti.

Millî Mücadele'nin finansmanı konusunda da bu gerçeğe yüz yüze geliyoruz. Tıpkı, bugün yabancı sermayeye karşı güçlü

bir ulusal sermayenin oluşturulmaması ya da var olan ulusal sermayenin ulusal konularda paraharcamaktan uzak kalması

gibi.

Heyeti Temsiliye toplantısında. Mustafa Kemal başkanlığındaki toplantıda (26 Kasım 1919) "Kâzım Paşa, Fuat Paşa, Rauf Bey, Rüstem, Bekir Sami, Haydar, Mazhar Beyler, Mümtaz, Selâhettin ve İemsi Beyler" var.373[380]

Birçok konu tartışılıyor. Sıra yine parasızlığa geliyor.

Reis (Mustafa Kemal) Paşa: *Hükümetin gelirlerini beklemek mümkün değil. Hariçten borç almak da mümkün değil, budevleti yaşatmak da lazım, ne yapmalıdır?*

Haydar Bey: *Vergileri artırmak.*

(...)

Reis (Mustafa Kemal) Paşa: *Yani öyle bir dahili(=iç) borçlanma yapmalı ki, adeta teberru(=bağış) ve iane(=yardım) şek-linde olsun.*

(...)

Reis (Mustafa Kemal) Paşa: *Yani bir hayat memat mese-lesidir. Devletin hayatının devamı için ahaliden para almak mec-buridir.*

379 Öztürk, İbrahim Sadi, a.g.e., s.107.

380 Heyet-i Temsiliye Tutanakları, Hazırlayan: Uluğ İğdemir, Atatürk Kültür, Dil ve Tarih Yüksek Kurumu Türk Tarih Kurumu Yayınları, Ankara, 1989, s.

103-126, aktaran: Atatürk'ün Bütün Eserleri, Cilt: 5, a.g.e., s.273-288.

Mümtaz Bey: *Rıza ile imkânsızdır.*

Reis (Mustafa Kemal) Paşa: *Yarı rıza ile, yarı kuvvetle.*

Mümtaz Bey: *O halde kendiliğinden anarşi çıkar.*

Reis (Mustafa Kemal) Paşa: *Her yerin bir zengini vardır.*

Mümtaz Bey: *En zengin yerler istilâ altında., İzmir.. Adana.*

Reis (Mustafa Kemal) Paşa: *Borç almak şeklide yardımtoplamak.*

Kâzım Paşa: *Bizim bölgede rast geldim. Bütün zenginlerin elinde yazılı senetler, özel senetler., doludur. Hayvanı, malı,her şeyi alınmış. Birçok zengin tüccarlar iflas etmiştir.*

Müşkülât: Ya hükümet bir de bize dirsek çevirirse?

(.....)

Reis (Mustafa Kemal) Paşa : *Vilayetler, kolordular paraistiyor, yok diyor.*

Kâzım Paşa: *Cevap bile vermiyor.*

Reis (Mustafa Kemal) Paşa: *3. Kolordu zannedersen okadar zengin değildir. Subaylara maaş için parası yoktur. İsta nbul da vermiyor. Ne yapacak?*

(...)

Reis (Mustafa Kemal) Paşa: *Netice olarak halka yüklen-mek.*

Selâhettin Bey: *Böyle olacak.*

Reis (Mustafa Kemal) Paşa: *Sivas vilayetinde, Sivas, Tokat, Amaya, Canik livalarında ne kadar subay, ne kadar neferbesleyeceksiniz?*

Selâhettin Bey: *Altı bin insan beslemeye mecburuz.*

Reis (Mustafa Kemal) Paşa: *Ne kadar para?*

Selâhettin Bey: *Yüz bin lira. Yemek içmek. Her şey dahil.*

Reis (Mustafa Kemal) Paşa: *Et, un çıkarırsak, ne kadarkalır?*

Selâhettin Bey: *Yarı yarıya kalır. Elli bin lira.*

(...)

Reis (Mustafa Kemal) Paşa: *Altı bin kişiyi besleyemeye-ceksiniz. Sonra ne olacak?*

Selâhettin Bey: *Dağılacak.*

Reis (Mustafa Kemal) Paşa: *Demek çökecek.*

Selâhettin Bey: *Bir miktarını beslemek için zorla alaca-*

ğım. Biraz acı olacak ama, ne yapalım. Bir kısmına izin vermek, bir kısmını beslemek.

Asgari bir hadde(=en az miktara) indirmek.

(...)

Reis (Mustafa Kemal) Paşa: *Demek yine ahaliye. Bulgarrepiskası (=makbuz) gibi olacak.*

Haydar Bey: *Yine vergiler konmasıdır. Yalnız hafif olmalı.*

Reis (Mustafa Kemal) Paşa: *Ne dersek diyelim. Yine ahaliye dayanmadır.*

KUYUDAN ÇIKAN HESAP DEFTERİ... Zaferden sonra

Sarayköy'de bir kuyudan çıkarılan "**hesap defteri**", Milli(Ulusal) Mücadele'nin parasal sıkıntılarını gösteren belgelerden biridir.

Bu defter, Denizli Sarayköy'de Heyet-i Milliye'nin kasa defteri idi. İşgalde düşman eline geçmemesi için evrak çuvalı

içinde kuyuya atılan defter, çuvalın ortasına denk geldiği için diğerlerinin aksine sudan etkilenmemiş ve erimemiş olarak bulundu.

Defterde, milli mücadele için paraların toplandığı ve ihti-yaca göre harcandığı görülüyor. Buna göre; kişi başına alınan 100-10.000 kuruş arasındaki bağışlardan birkaç örnek şöyleydi: 100 kuruş

:

Kocairioğlu Süleyman Efendi.

150 kuruş

:

Kahveci Hasan Çavuş.

500 kuruş

:

Muhacir(göçmen)

Kunduracı

Emin Usta.

3.000 kuruş

:

Ekmekçi Hacı Osman Usta.

10.000 kuruş

:

Beylerbeyi Köyü'nden.

5.000–10.000 kuruş :

Kazamız Rumları'ndan.

Yapılan harcamalardan birkaç örnek:

824 kuruş : (18 Haziran 1919'-da) İstanbul'daki İngiliz, Fransız, Amerika ve İtalya siyasi temsilciliklerine çekilen telgraf ücreti (makbuzlu).

1.600 kuruş: (20 Haziran 1919) Vatan ordusuna katılan mücahitlere alınan kundura için kunduracı Hacı Mestan'a.

15.500 kuruş: (2 Temmuz 1919) Kör Hasan Çetesi'ne katılan 35 nefere harçlık olmak üzere 5'er lira.

160 kuruş: (10 Temmuz 1919) Ödemiş Jandarma Komandanı Tahir Bey Çetesi hayvanlarının yem bedeli.

5.000 kuruş: (29 Temmuz 1919) Aydın çatışmasında şehit olan Yüzbaşı Süleyman Ağa ailesine mükâfat.

6.000 kuruş: (30 Eylül 1919) Milli jandarmaların Eylül 1919 maaşları (bordro

gereğince).374[381]

AMERİ KALI GAZET EC İ SİVAS KO N GRESİ'N-
DE..

AMERİKAN MANDASININ tartışıldığı Sivas Kongresi'ni

dünya basınından bir tek gazeteci izliyordu. O da Amerikalıydı?..

İkago Daily News Gazetesi'nin muhabiri Louis Edgar Browne, Mustafa Kemal'le de görüştüğten sonra, "Haksızlık karşısında bütün Anadolu ayağa kalktı" diye yazıyordu.

Milli kongrede, İstanbul Hükümeti tarafından görevinden alınan Ankara'daki 20.Kolordu Komutanı Ali Fuat Paşa, "Batı

Anadolu Kuvayi Milliye Komutanlığına" atandı.

General Ali Fuat, hemen İngilizler tarafından işgal edilmek üzere olan Eskişehir'e hareket etti Eskişehir Çorum, Afyon ve Konya ile birlikte İstanbul Hükümeti'ni tanıyordu ve kongrele-re karşı "direnme merkezi" gibi çalışıyordu. Eskişehir'i işgal ede-

381 Bayar, a.g.e., Cilt 6, s.155, 220 ve 242.

cek İngilizler ön saflara Hindistan'dan getirdikleri Hintli askerleri sürüyordu.375[382]

11 Eylül'de Sivas Milli Kongresi sona erdi. "Türk Milleti'ne" hitabıyla yayınlanan sonuç bildirisinde, Erzurum Kongresi'nde alınan kararlara sahip çıkıldı ve bir kez daha vurgulandı.

MUSTAFA KEMAL:

"GAZETESİZ VE FİKİR SİZ BİR İHTİLAL NASIL
YÜRÜR?"

11 Eylül 1919'da Sivas Kongresi sona ererken, Ulusal Bağımsızlık Savaşı'nın önemini, yapılacak işleri, mevcut durumu önce kendi milletine anlatmak isteyen Mustafa Kemal,

gazete çıkarmak gereğini duydu.376[383] Ulusal Bağımsızlık Savaşı'nı

başarıya götürmek, alınacak kararları ve yapılacak eylemleri günü gününe halka

duyurmak ve hükümetle halk arasında bağlantıyı sağlamaktan geçiyordu.

Mustafa Kemal, "**basının bir silah**" olduğunu Harbiye öğ-renciliği zamanından beri çok iyi biliyordu. Bu silahı sonraki yıllarda çok iyi biçimde kullandı. O'na göre, "**Gazetesiz ve fikirsizbir ihtilal nasıl yürürdü?**" 377 [384]

Harbiye öğrencisiyken, baskıcı yöntemlere karşı direnişçi karakterini basın yoluyla sakinleştirebiliyordu. Harbiye'de "el yazısıyla" bir gazete çıkarıp, yönetimi eleştiriyordu. Mütareke'den önce İstanbul'da Ali Fethi (Okyar) ile Minber adlı gazete çıkarmıştı. "*Benim gazeteciliğim de vardı. Mütareke'den önce İstanbul'da Ali Fethi ile Minber adlı bir gazete çıkarmış, savaşı yilla-*

382 İngilizlerin "stratejik müttefiki" Amerika Birleşik Devletleri de, Irak'ı işgal ederken, göçmenlerden oluşan "paralı askerleri" öne sürüyordu.

383 Özkaya, Yücel, Prof. Dr., Millî Mücadele'de Atatürk ve Basın (1919-1921), Atatürk Kültür, Dil ve Tarih Yüksek Kurumu Atatürk Araştırma Merkezi Yayını, Ankara 1989, s.59.

384 Özgelik, İsmail, Prof. Dr., Millî Mücadele'de Anadolu Basınında Güney Cephesi (Adana, Antep, Maraş, Urfa) 1919-1921, Atatürk Kültür, Dil ve Tarih Yüksek Kurumu Atatürk Araştırma Merkezi Yayını, Ankara 2005, s.15.

rında biriktirebildiğim altınımı batırmıştım" sözleri de basına verdiği önemi gösteriyordu. Daha sonra Sivas'ta çıkardığı irade-i Milliye gazetesinin uzun süre başyazarlığını yapmıştı.

Paşa, Sivas'tan Ankara'ya geldiğinde hemen bir gazete çıkarılması emrini verecekti. Adını bizzat kendisinin "Hâkimiyet-i Milliye" koyacağı gazete, 6 İubat 1920 sabahı basılırken Ankara'daki Vali Hanı'nın ahır makine gürültüsüne boğulacaktı:

*"O sabah güneş daha yeni yükselmişti ki, şehirde mevcuttek otomobil, hanın avlusuna kadar girmiş ve Mustafa Kemal gelmişti. Yazı işleri odasında iskemlelerden birine ilişmiş, günlükçikmaya başlayan gazetesinin bu ilk nüshasını bir müddet sevinçle seyretmişti, öylesine mesuttu ki! Tek yapraklı da olsa şugazete ile, çok karışık bir manzara arz eden meclise de yön ve-rebilecekti."*378[385]

Hâkimiyet-i Milliye Gazetesi, yayın dönemi boyunca sık sık İstanbul basınına ağır dille çatmış ve basının Millî Mücadele ve devrimler döneminde, halkı yönlendirmek yerine cinayet, adi suçlar, vb. basit magazin haberleriyle halk ı oyalayıcı yayın yapmakla suçladı.379[386]

Millî Mücadele döneminde ortak bir ulusal direniş ruhu ve kamuoyu oluşmasında Anadolu Basını'na büyük görev düştü.

Mütareke basınının karşısındaki gazetelerin yayınları ile, yeni oluşan devletin ulusal politikası halka anlatılmış; ulusun topyekün savaşa hazırlanması sağlanmış; düşmanların kimler olduğu konusunda halk bilinçlendirilmiş; çeşitli halk tabakaları

arasındaki ayrılıkların kaldırılmasına çalışılmış; millet, vatan, bayrak ve kahramanlık duyguları sürekli geliştirilmiş; toplum gelişmeleri, siyâsi akımları izleyebilmiş; halkın psikolojik yapısını

desteklemek için de gerekli propaganda önemli ölçüde gerçekleştirilmiştir.380[387]

Halkın psikolojisinin bozulmaması için ise, bir 385 Özgelik, İsmail, Prof. Dr., Mil î" Mücadele'de Anadolu Basınında Güney Cephesi, s.20.

386 Altınal, İengül, Basının Kamuoyu Oluşturma İşlevine Örnek Olarak: Hâkimiyet-i Milliye Gazetesi (1920-1934), Yayınlanmamış Doktora Tezi, Marmara Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü, İstanbul 1992, s. 251.

387 Özgelik, İsmail, Prof. Dr., Mil î Mücadele'de Anadolu Basınında Güney Cephesi, s.V(önsöz).

çok İstanbul gazetesi ve azınlıkların basın organları Anadolu'ya sokulmamıştır. Bu amaçla 6 Mayıs 1920'de bir "**Sansür Tali-matnamesi**" çıkarılmış, 20 Mayıs 1920'de Hâkimiyet-i Milliye Gazetesi'nde yayınlanmıştır. 19 maddelik bu Talimatname'nin ikinci maddesine göre; "**İstanbul gazetelerinin taşraya girmesiyasaktı. Bütün İstanbul gazeteleri, sahil sansür merkezlerin-den geriye yollanacaktı. Bu gazeteler ve resmî belgeleri kabul eden ya da geriye göndermeyen memurlar 'Vatanahamet' Yasası ile yargılanacaktı.**" 381 [388]

Te k te k ya da topluca ..

ULUSALCILARIN KATLED İL MESİ İ ÇİN FETVA

Hükümetin adamı **İeyhülişlâm Mustafa Sabri**, "millicile-ri" (ulusalcıları) öldürerek yok etmenin dînî bir görev olduğuna ilişkin fetva hazırladı. Önceleri gizlilik içinde hazırlanan bu "katli-am fetvası", yabancı basına sızdı.

Fetvanın yabancı basına sızmasının sırrı, İstanbul'un henüz "resmen" ilan edilmese de "fiilen" İngiliz işgalinde olması ve tüm emirlerin işgalciler tarafından verilmesi idi. Çünkü, emri onlar veriyor ve kendi gazetelerine haberi onlar uçuruyordu.

Lozan Gazetesi (Gazette de Lausanne) ile *Atina Habercisi* (Le Messenger d'Athenes) adlı gazeteler, 14 Eylül tarihli baskılarında haberi şöyle verdiler:

"**İeyhülişlâm Mustafa Sabri Efendi özel bir toplantıdaşunları söylemiştir: Milli hareketin şefi ve Harbiye Bakanı (Nâzım Paşa) ve bütün subaylar İttihatçıdır. Harbiye Bakanını**

değiştirmeye ve yerine bir sivili ya da sivil gibi davranacak biraskeri getirmeye karar verdik.

Milli hareketin şeflerine karşı etkili biçimde davranabilmekiçin, ben bir fetva ve padişah da bir beyanname yayınlayacak.

Bunlarda, milli harekete katılan herkesin sultanın ve hilâfetin düşmanı olduğu ve bunların katledilmelerinin cinayet sayıl-

388 Özkaya, Yücel, Prof. Dr., a.g.e., s. 71 ve 51.

mayacağı ve her Müslüman'ın bunları tutuklamakla ve direnme-leri halinde de öldürmekle görevli bulduklarını açıklayacağız!

Asilerin bütün parası ve malları, onları yakalayan ya daöldürenlerin olacaktır."

"MİLLÎ KUVVETLER KÂFİRDİR!.." Eylül (1919) ayında yabancı basında yer alan bu

haber doğruydu. İngilizler, ulusal direnişin lideri Mustafa Kemal ve ekibi ile ulusal direniş katılan herkesi yok edebilmek için planlarını çoktan yapmıştı. Bunu

"usûlüne uydurabilmek için", Müslüman bir ülkede dini kullanma-larının uygun olacağını düşündüler. Bunun en iyi yolu da "fetva"

çıkarmaktı. Bu fetvanın resmileşmesi ve Türk kamuoyunun öğ-renebilmesi için yedi ay geçmesi gerekecekti. Yedi ay sonra, 10

Nisan 1920'de, dönemin İeyhülislâmı **Dürrizade Abdullah'ın**

"Anadolu'daki millî kuvvetleri kâfir ve katlinin gerekli olaca-

ğını bildiren fetvası" yayınlandı.^{382 [389]} Aynı gün Anadolu'ya dağıtılan bu fetva, bir gün sonraki Takvim-i Vakayi ve diğer İstanbul gazetelerinde yer aldı.

İeyhülislâmın *"Fetvâ-i İerif* diye yüceltilen **"ölüm fetvası"** özetle şöyleydi:

"Dünya düzenin nedeni olan İslâm Halifesi (Yüce Allah,onun hilâfetini kıyamet gününe kadar sürdürsün) Hazretlerinin yönetimi altında bulunan İslâm beldelerinde bazı kötü kişiler,aralarında birleşip ve kendilerine reisler seçerek Padişah'ın bağlı uyruklarını (teb'âsını) hileler ve yalanlar ile kandırmaya ve yoldan çıkarmaya, Padişah'ın yüksek emirleri olmadan halktan asker toplamaya kalkışıp, görünüşte askeri besleme ve donatmabahanesiyle ve gerçekte mal toplama sevdasıyla kutsal şeriat vePadişah'ın emirlerine aykırı olarak birtakım salma ve vergilerkesip, çeşitli baskı ve işkencelerle halkın mallarını ve eşyalarını

yağmalamak ve bu yoldan Allah'ın kullarına zulmetmeye vesuçlar işlemeye, memleketin bazı köyleri ve bölgelerine hücumile kırıp döküp, yerle bir etmek, Padişah'ın bağlı uyruklarından nice günahsız kimseleri kati ve masum kanlarını döktükleri, mü-

389 Kocatürk, Utkan, Prof. Dr., Doğumundan ölümüne Kadar Kaynakçalı Atatürk Günlüğü, a.g.e., s.211. (10 Nisan tarihi kimi kaynaklarda 5 ya da 11 Nisan olarak geçmektedir.-HC)

minlerin Emiri olan Padişah emrinde bulunan bazı dîni, askeri vemülkî memurları kendi başlarına görevden alma ve kendi kötülükarkadaşlarını (hempalarını) tayin, hilâfet merkezi ile memleketinulaştırma ve haberleşme yollarını kesmek, devletçe gönderilenemirlerin yapılmasını yasaklamak, hükümet merkezini diğer bölgelerden ayırmak suretiyle halifelik otoritesini kırmak ve zayıf-latmak amacıyla yüksek halifelik makamına ihanet suretiyleimama(Padişaha) başkaldırmakla (itaatten dışarı düşmekle),Devlet-i Âliye'nin nizam ve düzenlerini, memleketin asayişinibozmak için yalanlar yaymak ile halkı kışkırtmaya ve kargaşalığagayret etmekte oldukları açıklanmış ve gerçekleşmiş olan adı

geçen reisleri ile avâneleri ve onlara bağlı olan kimseler eşkiyadüzeyinde bulunup, dağılmaları hakkında gönderilmiş bulunanyüksek emirlerden sonra hâlâ inat ve fesatlarında direnirlerse,adı geçen kimselerin kötülüklerinden memleketi temizlemek vezararlarından halkı kurtarmak vacip(=gerekli) olup, 'Fekatilü el-let! tebga hatta tefaa ile emer Ulah' ayeti kerimesi gere ğincekatledilmeleri ve gerekirse kitle halinde öldürölmeleri yasal vefarz(=zorunlu) olur mu? Beyan buyrula.

Cevabı budur: Gerçeği Allah bilir ki, olur!

Dürrü Zade Es-Seyyid Abdullah tarafından yazıldı.

(...)

Bu suretle halifenin askerlerinden olup da eşkıyaları kat-ledenler gazi ve eşkıyalar tarafından katlolunanlar şehit ve şefa-ate nail olurlar mı? Beyan buyrula.

Cevabı budur: Gerçeği Allah bilir ki, olur! "383[390]

"DÜİMANLA İİBİRLİĞİ EN BÜYÜK GÜNAH!.." Ülkemizi işgal eden sömürge askerlerinin yazdırdığı ve dînen yanlış

olan bu fetva, Müslüman Anadolu insanı üzerinde etki yapabilir-di. Bu yüzden, İslâmiyet'e uygun doğru bir açıklamanın yapılması gerekiyordu. Bu gereklilik, 6 gün sonra 16 Nisan'da (1920) yerine getirildi. **Ankara Müftüsü Rifat (Börekçi) Efendi**, İeyhü-

390 Selek, Sabahattin, Anadolu İhtilali, LCilt, 11. Baskı, Kastaş Yayınları, İstanbul, Ocak 2004, s.85. (Sabahattin Selek'e göre, bu fetvanın tarihi 5

Nisan 1920'dir... Selek'in metnini de Türkçeleştirdim-HC) İslâm Dürrizade Abdullah'ın fetvasının dînen geçerli olmadığını

ilân eden bir fetva yayınladı. (Bu fetva Anadolu'ya duyurulduktan sonra yüzlerce müftü ve din bilgini tarafından onaylanarak imzalandı ve 22 Nisan 1920 tarihinden itibaren çeşitli Anadolu gazetelerinde imzalarıyla birlikte yayınlanmaya başladı.384[391]):

"Dünyanın düzeninin nedeni olan İslâm Halifesi Hazretlerinin halifelik makamı ve saltanat yeri olan İstanbul, müminlerinemirinin (Padişahın) varlığının nedenine aykırı olarak, İslâmlar'ın(=Müslümanlar'ın) düşmanları olan devletler tarafından fiilenişgal edilerek, İslâm askerleri silahlarından uzaklaştırılıp, bazıları haksız olarak kati ve hilâfet yerinin korunmasına yarayan bütün siperler (istihkâmlar), kale ve diğer savaş araçları zapt edilmiş, resmî işleri görmeye ve İslâm askerlerini donatmaya görevliolan Hükümet ve Savunma Bakanlığı'na (Babıali ve Harbiye Nezareti'ne) el konularak, halifenin milletin gerçek çıkarlarını hedeftutan önlemler almasını fiilen engelleme (men) ve sıkıyönetimilân ve askerî mahkemeler kurmak yoluyla İngiliz yasalarını uygulamaya, yargılamak ve cezalandırmak yoluyla halifenin yargılama hakkına müdahale ve yine yüksek halifelik makamınınamaçlarına aykırı olarak Osmanlı ülkesinin topraklarından İzmirve Adana ve Maraş ve Ayıntap(=Ar) ve Urfa bölgelerindedüşmanlar tarafından tecavüz edilerek, gayrimüslim uyruklularlabirleşip İslâmlar'/ katliam ve mallarını yağmalamak ve kadınlaratecavüz ve İslâm'ın kutsal saydığı değerlere hakaret eder olduklarında, açıklandığı üzere hakaret ve esirlikle karşı karşıya kalmış bulunan İslâm halifesinin kurtarılması için elden gelen gayreti harcamak, bütün iman sahiplerine farz olur mu? Beyan buyrula.

Cevabı budur: Gerçeği Allah bilir ki, olur!

Bu suretle yasal hakları ve halifeliğin elinden alınmış gücünü kurtarmak ve fiilen tecavüze uğradığı belirtilen memleketleri, düşmandan temizlemek için mücadele eden ve savaşan İslâmhalkı şeriatça eşkıya olurlar mı? Beyan buyrula.

Cevabı budur: Gerçeği Allah bilir ki, olmazlar!

Bu suretle düşmanlara karşı açılan savaşta ölenler şehit, 391 Kocatürk, Utkan, Prof. Dr., Doğumundan ölümüne Kadar Kaynakçalı

Atatürk Günlüğü, a.g.e., s.212.

hayatta kalanlar gazi olurlar mı? Beyan buyrula.

Cevabı budur: Gerçeği Allah bilir ki, olurlar!

Bu suretle savaşı ve dîni görevini yerine getiren İslâm halkına karşı düşman tarafını tutarak, /s/a7n/ar(=Müslümanlar)arasında karışıklık çıkararak, silah kullanan Müslümanlar, şeriatça günahların en büyüğünü işlemiş ve kötülüğe yönelmiş olurlar mı? Beyan buyrula.

Cevabı budur: Gerçeği Allah bilir ki, olurlar!

Bu suretle düşman devletlerinin zorlamaları ve kandırma/arıyla olaylara ve gerçeklere aykırı olarak çıkarılmış bulunan fetvalar, İslâm halkı için şeriatça geçerli olurlar mı? Beyan buyrula.

Cevabı budur: Gerçeği Allah bilir ki, olmaz! "385[392]

İngilizlerin haber yayınlattığı yabancı gazeteler yedi ay önce ne yazmıştı?.. İeyhülişlâm bir fetva yayınlayacak, padişah da bir buyruk (ferman) ile bunu destekleyecekti!.. Planlar bir bir uygulanıyordu. Mustafa Kemal ve arkadaşları ile tüm direnişçileri katletmek için **Padişah Vahidettin** de, 11 Mayıs'ta İstanbul'da **Nemrut Mustafa Paşa'nın** başkanlığını yaptığı Divan-ı Harp'den (Askeri Mahkeme, Savaş Mahkemesi) bir "idam karan" çıkarttı, 24 Mayıs'ta da bunu onayladı.

İşgalci ağzıyla propaganda..

DİRENİ İİN ADI "F İTNE VE FESAT" OL U-
YOR! ...

Başbakan Damat Ferit imzasıyla dağıtımı yapılan bu idam

fermanı, satılmış hükümetin "işgalci ağzıyla" yazdığı bir propaganda malzemesi idi.

Aynı zamanda, Kurtuluş Savaşı hakkın-

da üretilen tüm gerici iddialara karşı da bir utanç belgesi niteliği taşıyordu. Birlikte okuyalım:

392 Selek, Sabahattin, a.g.e., s.87.

PADİİAH FERMANI (BUYRUĞU)386[393]

Mehmet Vahidettin

(ONAY)

Kuvayi Milliye adı altında çıkardıkları fitne ve fesatla, Anayasaya

aykırı olarak halktan zorla para toplamak, asker almak, bunun

aksine hareket edenlere işkence ve eziyet ederek, vilâyetleri

yakıp yıkmaya kalkışmak suretiyle, iç güvenliği bozanların ter-

tipçisi oldukları iddiasıyla haklarında dâva açılan, 3. Ordu Mü-

fettişliğinden387[394] alınarak, askerlik mesleğinden çıkartılmış

bulunan Selânikli Mustafa Kemal Efendi, eski 27. Fırka Kumandanı Miralaylıktan

(=Albaylıktan) emekli İstanbullu Kara Vasıf Bey,

eski 20. Kolordu Kumandanı Mirliva (=Tuğgeneral) Salacaktır **Fuat**

Paşa ile eski Vaşington Elçisi ve Ankara Milletvekili Midillin **Alfred**

Rüstem ve eski Sıhhiye Müdürü İstanbullu Doktor **Adnan Bey** ile eski Üniversite Batı

Edebiyatı öğretmeni **Halide Edip Hanım'** in; ayrıntıları 11 Mayıs 1336 (=1920) tarihli ve 20 sayılı karar tutanağında yazılı olduğu üzere, Mülkiye (=Devlet) Ceza Kanunu'nun 45.

maddesinin 1. fıkrası uyarınca, 55. maddesinin 4. fıkrası ve 56. maddesi uyarınca, **sahip oldukları askeri ve mülkî rütbe ve nişanlarla, her**

türlü resmî unvanlarının kaldırılmasına ve İDAMLARINA, hâlen firarda bulunmaları dolayısıyla kanun hükümleri gereğince mallarının haczedilerek, usûlüne göre idare ettirilmesine dair İstanbul 1 Numaralı Divan-ı Harbi (=Askeri Mahkemesi) tarafından gıyaben (=kendisi yokken) verilen hüküm ve karar, ele geçirildiklerinde tekrar yargılanmak üzere onaylanmıştır.

Bu Padişah Fermanı'nı (Buyruğunu) yürütmeye Savunma Bakanlığı görevlidir.

24 Mayıs 1336 (1920)

Başbakan ve Savunma Bakanı Vekili

DAMAT FERİT

393 Türkçeleştirme ve vurgulamalar bana ait.-HC.

394 Mustafa Kemal'in müfettiş olduğu "9.Ordu"nun adı, 15 Haziran 1919'da yürürlüğe giren bir talimatla "3.Ordu" olarak değiştirildi.-HC.

HÜKÜ MET, ÜLKESİ NİN İİ GALİNİ İSTİ YOR! ..

Ülkesini kurtarmak için direnişe geçen millicilere (ulusalcılara) "**ölüm fetvaları**" yayınlatan hükümet, daha da ileri giderek

"kendi ülkesinin işgalini" istedi!..

Mustafa Kemal, hükümetin düşmanlara yalnızca teslim

olmadığını, düşmanın ülkeyi işgal etmesi için de "yardım etmeye" söz verdiğini söylüyordu:

"Düşmanların her dediğine 'işittik ve uyduk' (semina veatina) demekten doğacak durumun, bütün Türkiye'ye bu istilâcıların egemen olması sonucunu vereceğine kuşku duymamak gerektiğini ve bir gün Osmanlı kabinesinin düşmanlar tarafından atanacağını anlattım. Kendini zayıf ve âciz gören insanlar, nis-peten (görece) kuvvetli ve azimli insanlardan merhamet dilendik-leri zaman mutlaka, kendilerine açındıracaklarına emin olmak için bilmem ne duygu ve sıfatta olmalıdırlar."388[395]

Mustafa Kemal ve arkadaşlarını yok etmek isteyen Damat

Ferit, İngiliz Yüksek Komiseri 389[396] Amiral De Robek'le 390 [397]

yaptığı görüşmede, Türkiye'nin "stratejik noktalarının işgalini"

istedi. İngiliz sömürge valisi yetkisindeki Robek ise, "Bu uygulama, Türkiye'yi korkunç tehlikelere atar. İmdilik sabırlı olun" dedi.

Amiral Lord Kurzon'a(Curzon) gönderdiği telgrafta bu durumu ayrıntılarıyla açıkladı:

"Bu sabah Sadrazam ile uzun bir görüşme yaptım.(...) Sadrazamın artan bir önem verdiği Mustafa Kemal'in hareketlerine ilişkin bana anlattıklarıyla özellikle ilgilendim. Damat Ferit Paşa bu hareketin Ankara, Sivas ve Erzurum kentlerinde, **sayısı 500'ü bulan küçük bir subay grubu tarafından** hazırlandığını, Türk Hükümeti ile Müttefiklere aynı derecede düşman-

395 Soyak, a.g.e., s.85. (Ayrıca bakınız, İmşir, Bilâl N., Dr., a.g.e., s.4; Atay, Falih Rıfki, Atatürk'ün Bana Anlattıkları, Sel Yayınları, İstanbul, 1955, s.70-82.)

396 İngiliz Yüksek Komiseri: Bugün de uyguladıkları biçimde "koordinatör", "özel temsilci" ya da "sömürge valisi" demek.-HC.

397 Amiral Sir J.Robeck-HC.

lık gösterdiklerini ve bir aralık Sultan'a sadık oldukları halde şimdi farklı bir durum takındıklarını söyledi.

Bunun için önerdiği çözüm, bunları ezmek için ya bir Türk ordusu gönderilmesine müttefiklerin izin vermesi ya da **önemli stratejik noktaları işgal için Müttefik Kuvvetlerin sevk edilmesi** idi.(...)

Kendisine birinci şıkkın bir **iç savaş ilânına eşit** olduğunu, ikinci şıkka gelince Müttefiklerin artık kan dökmek istemediklerini söyledim.(...)

Halbuki **Mustafa Kemal taraftarları ise, vatansever** olduğu kadar saçma bir hareket olan savaşa devam edilmesi taraftarıdır." "

İşgalci bile, ülkeyi yöneten satılmış başbakanı daha insafli idi!. Sabır tavsiye ederken, aslında henüz Anadolu'nun işgali için hazır olmadıklarını göstermiş oluyordu. Mustafa Kemal hakkında "vatansever" değerlendirmesini yapması da, Damat Ferit'ten daha gerçekçi olduğunu gösteriyordu.

21. YÜZYILIN BAİLARI... Birçok Türk hükümeti Avrupa Birliği'ne üyelik; ABD'den ise "icazet" alarak "siyâsi meşruiyet kazanmak" için bunların her dediğine **"duyduk ve uyduk"** diyerek, istilâcılarının bütün Türkiye'ye siyâsi ve ekonomik egemenliklerinin yolunu açtılar. AB ve ABD'nin her isteğine boyun eğdiler.

Oysa Mustafa Kemal, *"Bizim için güç kaynağı Ulus'tur.*

Halkın nefretini kazanan ve zarar veren güçlerle sonuç alınmaz"

düşüncesindeydi.391 [398]

Kendilerini zayıf ve âciz gören bazı politikacılar, emperyalistlerden "merhamet" dilendiler. "Teslimiyet" öylesine arttı ki, neredeyse "Ne **olursunuz** bizi **lütfen** işgal edin!" noktasına da-yandı. Tıpkı, Sadrazam ve Başkomutanlık Kurmay Başkanı Ahmet İzzet'in 8 Kasım 1918 tarihinde Mustafa Kemal'e telgrafındaki itirafı gibi:

398 Mustafa Kemal'in, LTBMM'nin 125. Birleşimi(gizli oturum), Üçüncü oturuşundaki sözü. 29 Aralık 1920, Çarşamba, saat 6:00. (Öztürk, İbrahim Sadi, a.g.e., s.157.)

"(...) Savaşa devamdan, katî surette âciz bulunduğumuzaşikâr olup İskenderun kenti için, **güçlkle imzalamayı başar-
dığımız Mütareke'nin feshedileceği de muhakkak bulundu-
ğuna göre, başvuru durumunda, kentin boşaltılıp teslim olunması için ilgililere acele emir verilmesi lazımdır.**"392 [399]

Bu mantık SaitMollada da ortaya çıkan mantıkla aynıydı.

Sait Molla, "**İngiltere taraftarı olduğumuz için değil, ülkemizin**

taraftarı olduğumuz için İngiliz taraftarıyız" diyordu!.. İşgalci İngilizleri savunmanın, kendi ülkesini savunmakla aynı olduğunu ileri süren bir çürük mantık. Yalan.

İngiliz Severler Derneği'nin (İngiliz Muhipleri Cemiyetinin) kurucusu ve İngiliz parası ile "Türkçe İstanbul" adlı gazete çıkaran Sait Molla, "Akıbetimize Doğru" başlıklı makalesinde şöyle diyordu:

"Bir makalemizde söylemiştik. İngiltere taraftarı olduğumuz için değil, memleketimizin taraftarı olduğumuz için İngiliz taraftarıyız! Bunun içindir ki, **İngiliz taraftarları her şeyden ön-**

ce vatanını sever ve bu sevginin çok gerekli olduğu kanaati ile de İngiliz dostudur.

(...) İngiliz taraftarları emindirler ki, Türkiye'nin parçalanmaksızın ve belki sınırların da bile fazla kayba uğramaksızın toprak bütünlüğünün sağlanması, ancak İngiltere'nin yardımı

sayesinde mümkün olabilir.

Avrupa'dan Türkiye'yi incitecek bir çok olumsuz açık-

lama gelmesine rağmen, geçenlerde İngiltere Başbakanı Loyd Corc'un Türkiye hakkındaki demecinde ve Teodor Morrison'un bize yazdığı mektupta 'Türkiye İmparatorluğu' cümlesini kullanması, İngilizler'e karşı duyduğumuz sevgi ve sempatinin bir karşılığı ve bu makalemizdeki düşüncemizin doğrulanmasıdır.

Bütün bu vatan çıkarları karşısında, Türkiye'de İngiltere taraftarlığını taktir etmeyen sağlam bir akıl, samimi bir duygusahibi yoktur. (...)"

"Avrupa Birliği istiyor diye değil, kendi çıkarlarımız için bu 399 Soyak, a.g.e., s.93.

yasaları çıkarıyoruz!.."

Neymiş?

"Avrupa Birliği istiyor diye değil, kendi çıkarlarımız için bu yasaları çıkarıyormuşuz!!!!!!.."

"Ge ç ici Ba şba k a n" ola ra k e mir v e rinc e ..

MU STAFA KEMAL'E B İLE KARİİ ÇI KANL AR

OLDU

Sivas'ta toplanan "Geçici Hükümetin" başkanı sıfatı ile ilk emirlerini veren Mustafa Kemal, kolordu komutanlarının ile derneklerin görüşlerini bildirmelerini, seçim hazırlıklarına başlanmasını istedi.

Kongreler sürecinde işgalcilerin istediği biçimde "Türk ordularının dağıtılmasını" isteyen ve Mustafa Kemal'in de Erzurum Kongresi başkanlığına seçilmesine karşı olan ve **Selâmet**

Gazetesinde aleyhte yazılar yazan Sürmene delegesi Ömer Fevzi, bir İngiliz gemisi ile Trabzon'dan İstanbul'a* kaçtı. Taraftarları ise, gece duvarlara afişler asarak Paşa'yı eleştirmeye başladı.

Mustafa Kemal'in İstanbul Hükümeti ile bağlarını koparmasına itiraz edenlerin bildirimlerinde, "Vatan felâkete sürükleniyor. Ağla ey millet-i hazin ağla. Ağla ey kavm-i perişan ağla. Ey millet, on yıldır kanını eme eme doymayan, seni felâketler içinde inleyen o menkus cemiyet, bugün yine idareyi eline alıyor" deniyordu.

Geçici Hükümetin açıklamalarına "Mustafa Kemal" imzasının atılmasına ise, Kâzım Karabekir Paşa'dan itiraz geldi. Karabekir, "Heyeti Temsiliye" imzası konmasının daha doğru oldu-

ğunu söylemeye başladı. Mustafa Kemal ise, "Muhterem Kardeşim" diyerek verdiği yanıtta, "içişleri Bakanı Adil Bey'le telgraf başında rast gele karşı karşıya geliverdik. Ona sertçe yanıtlar verdim" görüşünü savundu.

MİLLÎCİ "G ENÇ SU BAYLAR" DAR BE YAPT I!

16 Eylül Salı günü, Topçu Albay Osman Bey ve berabe-rindeki iki üç subay, Kuvayi Milliye'ye katılması için Ankara'dan Kastamonu'ya gönderildi. Komutanların kente girişini haber alan hükümetin adamları ve vali vekili, gittikleri evde Albay ve arkadaşlarını tutukladı.

Bunu haber alan "**yurtseverlikleriyle örnek**" Üsteğmen İvket Bey ve birkaç "**genç subay**", ani bir baskınla **darbe yaparak** Kuvayi Milliye komutanlarını kurtardılar.

Topçu Albay Osman Bey'in emrine giren "**gençsubaylar**", Damat Ferit'in adamlarını, vali vekilini ve Jandarma Alay Komutanını tutukladı. Telgrafhane de ele geçirildi.

Albay Osman, hemen Ankara üzerinden Sivas'taki Mustafa Kemal Paşa ile temasa geçti. Mustafa Kemal Kastamonu'da duruma hâkim olup olmadıklarını sordu.

"İu anda valiliğe hâkimiz" yanıtını alınca tekrar sordu:

"Kuvvetiniz ne kadar?"

"Kuvvetimiz 250 kişiyi bulur. Bir tabur, 4 makineli tüfek vebir mitralyözü bölükten oluşan kuvvetimiz vardır. Merkezdeki 35

jandarma erinden sonra, Jandarma Komutanı Emin Bey ile 40

kişilik polis gücüyle Polis Müdürü Halil Bey de bize katıldılar.

Emrinizi bekliyoruz."

"Yeni vali Ali Rıza Paşa'nın İnebolu'ya gittiği haber alınmıştır. Kendisini derhal tutuklayın. Valilik görevini siz üstlenin."

Albay Osman Bey, vali olmak istemiyordu:

"Emrederseniz, sizin de Diyarbakır'dan tanıdığınız Def-terdar Ferit Bey'e vekâlet verelim. Bize katılan 318 neşetliÜsküp'lü Jandarma Tabur Komutanı Emin Bey de ellerinizdenöpüyorlar."

"Emin Efendiyi tanırım. Teşekkür ederim. Valilik vekâletide bildirdiğiniz gibi uygundur.(...) Tedbirlerinizde ve icraatları-nızda başarılar dilerim. Bizi durumunuzdan ve gelmekte olanvalinin tutuklandığından haberdar buyurmanızı bekleriz."393[400]

Gelişmelerden haberdar olan İnebolu'daki İstanbul Hükümeti'nin Valisi Ali Rıza Paşa ise tutuklanamadı. Çünkü, bir vapurla İstanbul'a kaçmıştı.

PAR ASIZLI KTAN ES İ RLER YURD A G ET İRİLE-
MİYO R..

Birinci Dünya Savaşı'nda esir düşen Sibirya ile Mısır'daki 8 bin civarındaki askerimiz parasızlıktan yurda getirilemiyor.

Özellikle Sibirya'da çok güç koşullarda esir tutulan askerlerimiz ölümle pençeleşmeye başlamıştı. Bu durumun rapor edilmesi üzerine, Mütareke Komisyonu üyelerinden Kurmay Yarbay Kemal Bey,

Savunma (Harbiye)394[401] Bakanlığı'na bir yazı gönderdi ve para bulunmasını istedi:

"Yurt dışındaki savaş esirlerimizin toplamı 150 bin ci-

varındadır. Bunların yurda getirilmeleri için 3 milyon liraya ihtiyaç vardır. Maliye Bakanlığı ise bu parayı bulamamaktadır.

İstanbul'daki bir yangın sonrası bile halktan 600 bin lirayardım toplandığı hatırlanacak olursa, bu para çok değildir. Yinehalktan yardım toplanmalı ya da yeni bir vergi konarak bu parabulunmalıdır. 150 bin insanımızın yurda getirilip ekonomiye kazandırılması ile elde edilecek gelir bu paranın çok çok üzerinde-dir. Esirlerimizin vatanımız için katlandıkları felâkete son

verilmelidir."

400 Atatürk'ün Bütün Eserleri, Cilt:4, a.g.e., s.57.

401 "Harbiye" Bakanlığı'nın bugünkü karşılığı "Mil i Savunma Bakanlığı."

Ancak, o dönemki bakanlığın adını bugünkü Türkçe'ye çevirirken tam karşılık olarak "Savaş" Bakanlığı demek daha uygundur. Çok kul anılmadığı için ben de bugünkü kullanıma yakın sözcüğü yeğledim. -HC.

GENERALL ER SAVA İI: H AİNLER VE MİLLİCİ-
LER ! ..

İstiklâl Savaşı'nın bir anlamda **"generaller savaşı"** biçiminde de gerçekleştiği söylenebilir.

İşgalcilerin emrindeki İstanbul Hükümeti'nin atadığı valilerin çoğu "general"(paşa) idi. Hükümetin başı, başbakan Damat Ferit de dahil olmak üzere...

Hükümetin emrinde işgalcilere boyun eğen **"tak-şakçı**

paşalara" karşı, Mustafa Kemal Paşa ve diğer paşa arkadaşları

vardı. Başka bir deyişle, **"hainpaşalar"** ile **"millicipaşalar"**

karşı karşıya idi. Ve, tabii ki **"ulusalcı paşalar"** kazanacaktı!., öyle de oldu.

"KUVAYİ MİLLİ YE'Nİ N ÖND ERİ PA İA"

Mustafa Kemal, yine kendilerine çatan ve **"Anadolu isyanı sönmektedir"** diye demeç veren **"hain paşa"** Damat Ferit-

'e bir genelge ile yanıt verdi:

"Millet ve vatan haini Damat Ferit Paşa'nın 13 Eylül tarihliİstanbul gazetelerinde görülen Fransız Ajansı'na verdiği demecinde, Anadolu Vilâyetlerinin İstanbul'la olan kötü ilişkisi, yağ-macıların hareketi gibi gösterilmekte ve hıyanet içindeki HarbiyeBakanı'nın faaliyeti sayesinde, sözde bu hareketin sönmeye yüztuttuğunu söyleyerek, yasa dışı

hükümetinin iktidarını aklincayabancılara karşı sağlam göstermeye yeltenmektedir.

Makamlarını birkaç saat daha fazla koruyabilmek, yaban-

ci kesesinden biraz daha fazla para almak kaygısıyla yalan söylemekten

utanmayan, Padişah hazretlerini kandırmaktankorkmayan bu hainlerin yeni bir câniyane girişimde bulunacakları

haber alınmıştır. Millet ile sevgili padişahlarını temas ettirmeyen, gerçek durumu

kutsal Hilâfet makamının kulağına gitmesine izinvermeyen bu alçaklar, bu kez de hilâfetin dayanağı olan o çokmukaddes makama, kandırıcı açıklamalar yapmaktalar.

İktidara yasal bir hükümet gelinceye kadar Dersaadetle (İstanbul'la) resmi ilişki mümkün olmadığından, oradan yapılan her açıklama kuşkusuz gerçek dışıdır."395[402]

AVRUPA KENDİSİ İLE ALAY EDİLDİĞİNİ düşünüyor.

Çeteleri yok etmek üzere daha önce Aydın'a giden, ancak orada Kuvayi Milliyeciler tarafından tutuklanan Jandarma Genel Komutanı Ali Kemal Paşa da, serbest bırakıldıktan sonra Fransız Le Temps gazetesine demeç verdi.

Fransız gazetesi, uzun demeci yayınlarken, "**Avrupa İlealay** ediliyor" başlığını kullandı:

"Çeteleri imha etmekle görevlendirilen *Jandarma UmumKumandanı*, dönüşünde gazetelere verdiği demecinde çeteleri övüyor. Kendisinin çok iyi karşılandığını söylüyor. Bu sözleriyle *başbakanını (Damat Ferit'i)* yalanlıyor.

Buradan anlıyoruz ki, kendisini tutuklayanlardan Demirci Efe, eski Bahriye (Denizcilik) Bakanı Rauf Bey'in kendisidir ve Demirci Efe takma adını kullanmaktadır."

"İİĞAL' İN ADI "BARI İ GETİR MEK! .."

İngiliz ve Amerikan basını da Türkiye hakkında yorumlar yapmaya devam ediyordu.

Times gazetesinin İstanbul muhabiri, Anadolu'daki olayları aktarırken, "*Çok kritik bir dönemi girilmek-tedir. İki üç haftaya kadar Anadolu'da ürün toplanmış olacaktır.*

Eğer köylü, Anadolu şeflerinin iddia ettikleri gibi onların yanındaise, bu durumda çete sayısı bir misli artacaktır" diyordu.

Newyork Times ise, "Anadolu hareketinin İstanbul Hükümeti tarafından desteklendiğini" ileri sürüyordu:

"Anadolu'da Mustafa Kemal hareketi hâlâ İstanbul Hükümeti tarafından desteklenmektedir, çünkü bu hareket İstanbulHükümeti tarafından planlanmıştır.

İstanbul Hükümeti bir taraftan Anadolu hareketine karşı

olduğunu ilan ederken, diğer taraftan da gizlici bu hareketi des-teklemektedir.

402 Birçok yerde olduğu gibi, Türkçeleştirme bize ait. -HC.

Mustafa Kemal hareketinin hedefi, Hindistan'da bir aya klanma ihtimali tehlikesini ortaya atarak, İngiltere'yi kararsızlığa düşürmektir. Oysa, Hindistan'da hiçbir tehlike yoktur ve Hindistan Müslümanları hiçbir zaman İstanbul'a bağlı olmamışlardır.

Tam tersine, Anadolu, itilaf Devletlerinin denetimi altına alınırsa, İngiltere için Hindistan yolu açılmış ve **Doğu'ya barış getirilmiş olur."**

Avrupa ve Amerikanlar için "işgal" ve "sömürgeleştirme-nin" adı, bugün olduğu gibi 90

yıl önce de "barış getirmek" îdi!..

TRABZON PAPAZI "PONT U S CU MH URİYET İ"
İSTİYOR,

Paris'teki Barış Konferansı'na başvurarak, Trabzon ve civarında bir **"Rum Pontus Cumhuriyeti"** kurulmasını isteyen Trabzon Metropoliti, 17 Eylül'de Atina'ya gitti.

İstanbul'daki **Fener Rum Patrikhanesi'ne** bağlı papaz, Atina'da Kral Aleksandr tarafından kabul edildi. Yunan Kralı, Trabzon Papazı'na, Pontus devleti kurulması için Paris'teki toplantıda yaptığı girişimleri anlattı ve sabırlı olmasını istedi.

Yunan Dışişleri Bakanı da, metropoliti, sözde Pontus'un başkanı gibi karşılayarak onuruna bir ziyafet verdi.

Bu arada, üç İngiliz generali ve bir Albay Trabzon'a gelerek bir "bayrak gösterme" hareketi yaptı. Batum'dan gelen generaller, İngiliz temsilcinin evinde yemek yedikten sonra, otomobil-le Trabzon içinde 4 saatlik bir **"işgal teftiş turu"** gerçekleştirdi.

Gelişmeler, Kuvayi Milliyeciler tarafından Erzurum'daki 15.Kolordu Komutanı Kâzım Karabekir Paşa'ya anında bildiriliyordu.

Günlük yaşam sürüyor..

TEMAİA

Pangaltı sinema tiyatrosunda, Komik Hasan Efendi, Çarşamba günü gündüz hanımlara, gece

beylere: "İki Fidan Bir Yılan."

(İstiklâl Harbi Gazetesi,
19 Eylül 1919)

"Sivil ve asker Türk vatansenverleri, iktidarsızlıkla suçladıkları hükümetlerine karşı ve Türkiye'yi paylaşmak istediklerinden kuşkulandıkları bazı müttefiklere karşı tam bir ayaklanma halindedir."

Lyon **Republcaln Gazetesi (23 Eylül 1919)"** 396 [403]

"MİLLİ KU VVETLER BÜTÜ N VATAN A YAYI L-
MIİTİR."

İngilizler, Ali Fuad Paşa ve milisler tarafından kuşatılmış bulunan Eskişehir'e de iki tren asker gönderdiler. Ancak bu kuvvetler mevcut İngilizler'i korumaya yönelikti. Kenti çok sağlam biçimde kuşatan Ali Fuad'ın aldığı askeri önlemler üzerine pani-

ğe kapılan, yeni 20.Kolordu Komutanı Kiraz Hamdi Paşa İstanbul'a istifasını gönderdi... Millî Kuvvetler, 23 Eylül tarihinde Eski-

şehir'de "**darbe**" girişiminde bulundu ancak, başarıya ulaşamadılar. Bunun üzerine millici gençler öldürülmeye başladı, istiklâl Harbi Gazetesi, haberi şöyle verdi:

"Mutasarrıf Hilmi Bey, örfi idare ilân ederek tevkiflere başladı, Millicilerin darbe teşebbüsü muvaffak olamadı."397[404]

Kuvayi Mîlliye'ye karşı asker toplamaya başlayan Ankara Valisi Muhittin Paşa ise, Sungurlu ile Keskin arasındaki yolda 403 Başından Sonuna Her Yönüyle Kurtuluş Savaşı, a.g.e., s.95.

404 İstiklâl Harbi Gazetesi, 25 Eylül 1919, s. 1, manşet.

millî kuvvetler tarafından yakalandı. Çorum'dan Ankara'ya gelmekte olan vali, kendisine eşlik eden Keskin Millî Müfrezesi komutanı Hamitli Rıza Bey tarafından tutuklandı. Muhittin Paşa, kendisini koruyan müfrezenin Millî Kuvvetler'den olduğunu anlayınca iş işten geçmişti. Tutuklanan Ankara Valisi, hemen Sivas'a gönderildi.

İngilizler'e göre, "Anadolu isyanı" halk arasında kök salmamıştı. Onlara göre, bu harekete terhis olan subaylar katılıyor ve cüretleri sayesinde gittikçe büyük bir bölgeye yayılıyorlardı!..

Oysa artık Anadolu, Millî Kuvvetler'e katılmaya başlamıştı. Sırasıyla Çorum, Kuvayi Milliye'ye katıldı...

Sonra Kütahya, Kuvayi Milliye'ye katıldı... Ardından Afyonkarahisar, Kuvayi Milliye'ye katıldı... Onları Bolu'nun Kuvayi Milliye'ye katılması izledi...

Sivas'a gelen *Amerikan Generali Harbord*, Mustafa Kemal'le görüştü. Harbord, "Bir Türk olsaydım, ben de ancak bu biçimde davranırdım"398 [405] dedi ve görüşmenin gizli kalmasını

istedi. Mustafa Kemal Paşa ise, "**Kuvayi Milliye'nin gücü büyüktür. Yayıldığı alan da bütün vatanıdır. Mütareke imzalandığı sıradaki sınırlar dışında hiçbir emel ve girişimimiz yoktur**" açıklamasını yaptı.

Daha önce "Anadolu isyanı sönmektedir" diyen Damat Ferit Paşa, Anadolu'daki gelişmeler üzerine Mustafa Kemal'le görüşme yolları aramaya başladı.

İNGİLİZ RAPORU:

"ANAD OLU'DA BAĞI MSIZ CU MH UR İ YET KURULAC AK"

Daha önce Yunan ve Fransız basınında yer alan "Cumhuriyet ilân edilecek" haberleri bu kez, İngiliz Yüksek Komiserinin raporunda yer aldı... Amiral de Robek, Londra'ya gönderdiği raporda, şu değerlendirmeleri yaptı:

405 Atatürk'ün Bütün Eserleri, Cilt:4, a.g.e., s.82.

"- Elde mevcut bütün raporlara göre, harekât, Anadolu'da bağımsız bir cumhuriyet yönünde gelişmektedir.

(...)

- Mustafa Kemal'in başında bulunduğu milliyetçi parti('), Erzurum'dan başlayarak Ankara ve Sivas'a yayılmış ve şimdi Kastamonu ve Harput'u tehdit etmektedir.

Anadolu demiryolu ağının İngilizlerin denetiminde bulunması, bu harekâtın Aydın ve diğer Batı Anadolu kesimle-rindeki hareketlerle irtibat kurmasını geniş ölçüde önle-mektedir.

- Anadolu harekâtı İstanbul'dan ve özellikle Harbi-ye Bakanlığı'ndan geniş destek görmektedir. Bu harekâtın veliaht Abdülmecid Efendi ile temasta olduğu da hemen hemen kesindir.

- *Hükümetin kabul edeceği barış, gerçek anlamdabarış olmayacaktır.* Çünkü milliyetçiler bunu kabul etmeyeceklerdir. Size daha önce de bildirmiş olduğum gibi, **Damat Ferit Paşa Hükümeti'nin gücü hızla sönmektedir.**

- Bugünkü durumla, 1908'de Sultan'ın Genç Türk-ler tarafından devrilmesinin ortaya çıkardığı durum arasında oldukça kuvvetli benzerlikler vardır. Her iki olayda da sadrazamlar Büyük Britanya'nın sağlam dostları idi. O zaman da, bugün olduğu gibi, İngiltere'ye memleketin geniş grupları tarafından yakınlık duyulmakta idi. Ancak bunlar sonuçsuz kalmıştır. Çünkü bunun başlıca nedeni, Türklerin yönetilmek değil, yardım görmek istemeleridir.

Bu durum benzerliğinden, faydalı sonuçlar çıkarılabilir.

- Bu sabah **Damat Ferit** bana, **istifaya hazır** olduğunu, ancak böyle bir istifanın Padişahı ortada bırakmak olacağını söyledi. **Damat Ferit Paşa, Padişahın, kendisiile ailesine bu kadar acı çektiren bir partiden yeni bir sadrazam ve kabine seçmektense, tahtından feragat** olayına milliyetçilerin gösterecekleri kayıtsızlığı paylaşırdım ama, bundan bizler için gayet tatsız bir durum ortaya çıkması

endişesi olmasaydı."399[406]

İngiliz Yüksek Komiseri, raporunun sonuç bölümünde son gelişmelere göre ülkesinin yeni bir politikası olup olmayacağını, kendisinin de nasıl davranması gerektiğini soruyor:

"İimdiki hükümeti, Anadolu demiryolu boyunca gerekirse güç kullanarak destekleyip desteklemeyeceğimin bildirilmesi, bu husus onaylanmıyorsa, demiryolu boyunca İngiliz garnizonlarını

yerlerinde bırakıp bırakmayacağımın bildirilmesini rica ederim.(...)

İki iki şıktan başka çıkar yol göremiyorum:

a- Kavga ve çatışmaya yeniden girişilmesi ki, bu da, kış mevsiminde çok çetin bir ülkede çete savaşına yol açacaktır.

b- İtalyanlarla Yunanlıların Anadolu'dan çekilmeleri."

İngiliz Yüksek Komiserinin ülkesine gönderdiği raporu incelediğimizde;

işgalci İngilizlerin siyasi gelişmeleri çok yakından analiz ettiklerini, *tüm* çabalarına karşın Anadolu hareketini engelleme-mediklerini ve işbirliği yaptıkları **Damat Ferit Paşa'dan** umudu

kestiklerini, yükselen millici harekete yanaşmaya çalıştıklarını, denetimlerindeki demiryolu ağını koruyan İngiliz garnizonlarını

kaldırmaya hazır olduklarını (başka çareleri yok), sürekli anlaşmazlık içinde oldukları İtalyanlar'ın Anadolu'dan çıkmasını istediklerini, büyük destek verdikleri Yunanlılar'ı da terketmekten çekinmeyeceklerini görüyoruz.

Anadolu

isyanının

İstanbul Hükümeti ve veliaht

Abdülmeçid tarafından desteklendiğine ilişkin "kesin" düşünceleri ve padişah ile Damat Ferit'in koltuklarını bırakmaya hazır olduğu yolundaki bilgileri ise; tarih bilimi açısından çok tartışmalı.

(Birçok tarihçiye göre, "Veliaht Abdülmeçid, Mehmet Vahidettin ve Damat Ferit ile mücadelesi için Kemalist hareketi kullanmaya, Kemal Atatürk de Veliaht ile Damat Ferit ve Padişah Vahidettin arasındaki bu gerginliklerden yararlanmaya çalışmıştır. Bu hareketiyle Kemal Atatürk, hem Osmanlı Sarayı içinde bir çatlak aç-

406 İstiklâl Harbi Gazetesi, 22 Eylül 1919, s.2. 296

maya, hem de Anadolu halkı için manevî bir dayanak bulmaya çalışmıştır. Ancak Veliâht'ın kararsız ve güvenilmez hareketleri nedeniyle bu gayretinden vazgeçmiş, onun yerine İeyh Sünusî'nin manevî misyonunu koymuş ve bu misyonu Hilâfet'in kaldırılmasına kadar devam ettirmiştir."400[407]) Kuvayi Milliyeciler açısından baktığımızda; **ulusalcıların çok iyi istihbarat aldığı** gerçeği ile karşılaşılıyor. Bu düşünceyi savunmamızın en önemli gerekçelerinden biri, söz konusu bilgilerin, Milli Hareketi destekleyen İstiklâl Harbi Gazetesi'nde yayınlanması., Millici basınla ilgili göze çarpan bir başka önemli ayrıntı ise, gazetelerde **Mustafa Kemal'in son zamanlarda çekilmiş hiçbir fotoğrafının yayınlanmaması** idi. Paşa'nın tüm fotoğrafları hep Çanakkale cephesinde iken çekilmiş olanlar idi...

"DAMAT FERİT HÜK ÜMETİ D EVR İLMEK ÜZ E-
REDİR"

Millîcilerin eline ulaşan istihbarat bilgileri, kimi zaman Anadolu basınında yer alarak "*psikolojik savaşa*" katkı sağlıyordu. Bunlardan biride de, Mustafa Kemal'in "gizli" telgraf konuşmasının **yine batında manşet** olması idi.401 [408]

Paşa, Kastamonu'daki ulusalcılar ile saatler süren bir konuşmasında "Hedefe ulaşmamızın en büyük düşmanı, harekâtımızda en küçük bir zayıflık ve endişe göstermektir" diyerek,

"Damat Ferit Paşa Kabinesi'nin devrilmek üzere olduğunu" söylüyordu:

"İstanbul'daki İtilaf Devletleri temsilcileri, Hükümet hakkında Avrupa'ya verdikleri gizli bir haberle, Ferit Paşa kabinesinin yakın bir zamanda devrileceğini bildirmişlerdir. Bir de bugün, merkezi hükümet İstanbul telgrafhanesinde kendi dönemlerinde yapılmış şifre ve açık haberleşmeyi inceleyerek toplamakla meşgul olmuştur. Bu da, kendilerinin çekilme hazırlıklarına birişarettir."

407 Ora!, Mustafa, Yrd. Doç. Dr., "*Veliâht Abdülmecit'in Ankara'ya Davet Edilmesi Meselesi*", Atatürk Araştırma Merkezi Dergisi, Cilt: XXI, Mart 2005, Sayı: 61,3.281.
408 İstiklâl Harbi Gazetesi, 24 Eylül 1919, s.1, manşet.

**"Biz emperyalist
pençesine düşen
bir kuş gibi yavaş
yavaş aşağılık bir
ölüme mahkum
olmaktansa, baba-
larımızın oğulları
olarak vuruşa vu-
ruşa ölmeyi tercih
ediyoruz"**

**Mustafa Kemal
(1919)402 [409]**

AMERİKA VE FRANSA "DİP DALGANININ"

KORKUYOR

Amerika ve Fransa da, hem Mustafa Kemal'in ne yaptığı-

nı yakından öğrenebilmek, hem de **Anadolu'da çığ gibi büyüyen "dip dalganının"**

altında kalmamak için kendisiyle "gizli görüşmeler" yapmaya başladı. Bu haberlerde aynı tarihli gazetede yayınlandı.

Gazete haberinde, "gizli telgraf görüşmesinin bu konuyla ilgili bölümünde *Mustafa Kemal'in* şu sözleri yer aldı:

"Dün İstanbul'dan Fransa Elçiliğinden Delong adında bir Fransız bizimle görüşmekle görevlendirilmiş olarak buraya(Sivas'a) gelmiştir. Elinde, milli harekâtımıza tamamen taraftar olduklarına(!) ve hükümetin sessizliğe mahkum olduğuna ve hertürlü isteğimizin Fransızlarca memnuniyetle yerine getirilmesine hazır olduklarına(!) ve bu konuda emir verilmesini beklediklerine ilişkin(!) France Desperey'in 403[410] yaverinden bir de mektup vardır.

409 Atay, Falih Rifki, Çankaya (Atatürk'ün Doğumundan Ölümüne Kadar), Pozitif Yayınları, İstanbul, Temmuz 2006, s.214.

410 General Franchet d'Esperey.-HC.

iki gün önce, beraberinde iki general ve yaklaşık 15 subayla birlikte Amerika inceleme Heyeti Başkanı General Harbordda, Sivas'a gelerek, milli hareketimizin meşruiyetini ve gereğini(!), merkezi hükümetin zayıf ve gayri meşru olduğunu(!), bizim güçlü olduğumuzu ve haklı olan isteklerimizin kabulünden başka çare olmadığını(!) derhal İstanbul'a bildirdiğini ifade etmiştir.

Gerek Amerikalılar'la ve gerek Fransızlar'la olan bu ilişki-nin gizli tutulmasını hareketimizin geleceği adına rica ederim." 404 [411]

Mustafa Kemal'in Amerikalı General Harbord ile görüşmesini daha sonra yakın arkadaşı ve sırdaşı Mazhar Müfit Kansu da yazdı. 405[412]

Kansu'nun *"tanıklığına"* göre General Harbord, konuşmanın sonuna doğru gülerek, *"Millet ve siz her türlü çalışmada vefedâkârlıkta bulunmanıza rağmen başarılı olamazsanız ne yapacaksınız?"* diye sordu.

Mustafa Kemal ise şu tarihi yanıtı verdi:

"Millet ve biz yok, vahdet(birlik) halinde millet var. Biz ve millet ayrı ayrı şeyler değiliz. Ve şunu kesin olarak söyleyeyim ki, bir millet varlık ve istiklâli için her şeye başvurur ve bu amaç uğrunda her fedâkârlığı yaparsa, başarılı olamaması mümkün değildir. Elbette başarılı olur. Başarılı olamaz ise, o millet ölmüş demektir. İu halde, millet yaşadıkça ve her türlü fedâkârlıkta buldukça başarılı olamaması düşünülemez veböyle bir şey söz konusu olamaz."

General Harbord, bu sözleri onaylayarak Paşa'nın elini sıktı ve *"Anladım, bu azimde bulunan bir millet başarılı olur"* dedi.

Falih Rifki Atay'ın *"yazdığına"* göre de, görüşme şöyle gerçekleşti. 406 [413]

ABD Genelkurmay Başkanı General Pershing'in Kurmay

411 Ünlem işaretleri ile vurgulamaları ben yaptım. -HC.

412 Kansu, Mazhar Müfit, a.g.e, 2. Cilt, 4. Baskı, Türk Tarih Kurumu Yayınları, Ankara 1997, s. 345.

413 Atay, Falih Rıfki, Çankaya, a.g.e., s.214.

Başkanı General Harbord, Mustafa Kemal'e döndü:

"Türk tarihini okudum. Milletiniz büyük kumandanlar yetiş-tirmiş, büyük ordular hazırlamıştır. Bunları yapan bir millet elbette bir medeniyet sahibi olmalıdır. Takdir ederim. Ama bugünkü

duruma bakalım. Başta Almanya, müttefiklerinizle dört yılharbettiniz, yenildiniz.

Dördünüz bir arada yapamadığınız şeyi,bu durumda tek başınıza yapmayı nasıl düşünebiliyorsunuz?

*Fertlerin intihar ettikleri vakit vakit görülür. **Bir milletin intihar ettiğini mi göreceğiz?"***

Mustafa Kemal, generale *"Teşekkür ederim"* dedi:

"Tarihimizi okumuş, bizi öğrenmişsiniz. Fakat şunu bilmenizi isterdim ki, biz emperyalist pençesine düşen bir kuş gibi yavaş yavaş aşağılık bir ölüme mahkûm olmaktansa, babalarımızın oğulları olarak vuruşa vuruşa ölmeyi tercih ediyoruz."

Amerikalı general ve arkadaşları sessizce ayağa kalktılar:

"Biz de olsak böyle yapardık!"

"TARİHİN AKIİNİ D EĞİTİR EC EK BULU İ-
MA! " ..

Amerikan Kuvvetleri Başkomutanı General Pershing'e tanınmış fiilî yetkilerle donatılmış General James C. Harbord'un Sivas'a gelişi, Kılıç Ali'ye göre *"tarihin akışını değiştirecek"* kadar önemli idi. Kılıç Ali'nin şu sözleri çok dikkat çekicidir:

"Bir gün gelir de, Ulusal Kurtuluş Mücadelesi'nin ilk günleri hislerden arınmış ve gerçek değeriyle yazılırsa, bubuluşma, Türkiye Cumhuriyeti'ne imkân veren temel olaylardan biri olarak yerini koruyacaktır"407[414]

"Atatürk'ün sırdaşı" Kılıç Ali, Amerikan generali ile Mustafa Kemal'in buluşmasıyla ilgili şu çarpıcı açıklamalarda bulunuyor:

"Denilebilir ki, yüzyılımızda hiçbir gizli konuşma, 22-24

Eylül 1919 gün ve gecelerinde devam eden Sivas Mülakatı ka-

414 Kılıç Ali'nin anlatımı. (Bakınız: Turgut, Hulusi, a.g.e., s.69.) dar, olayların akışını değiştirmemiştir!

... Gözlerimiz yollarda Amerikan generalini heyecanlabeklemiştik. Çünkü her an vazgeçebilir, Sivas'a uğramaz, yolunadevam ederdi. Bu yol, **Amerika-İngiltere-Fransa'nın kurulma-**

sını kararlaştırdıkları ve sınırlarının içinde bugün yedi ile sığabilmiş aziz topraklarımızın da bulunacağı Büyük Ermenistan' la noktalanıyordu.

... Dünya Savaşı'nda bizim de kendilerine karşı dövüştüğümüz İtilaf Devletlerinin (İngiltere-Fransa-Rusya-İtalya ve dahasonra Amerika) kesin zaferinin asıl sahibi, savaşa son olaraktılan Amerika'ydı.

... Yeni Ermenistan Devleti'nin kurulması kararı, Amerikan Senatosu'nun onayından geçmişti.

... Harbord'un görevi, yeni Ermeni Devleti'nin kurulacağı yerleri görmek ve raporunu Kongre'ye sunmaktı. Tehlike gerçekten büyüktü.

... İstanbul'da Türk milliyetçileri harekete geçmişler, Harbord'la temas kurmuşlar (...) uzun uğraşlardan sonra Harbord'un Sivas'a uğraması sağlanmıştı.

... itiraf edeyim ki; Amerikalı generalin Sivas'a geleceği öğrenildikten sonra, Paşa'nın bu ziyarete verdiği farklı önemi veyaptığı hazırlıkları bizler yadırgamıştık.

... Reşit Paşa'yı, hükümeti temsil eden kişi olarak generale bizzat Mustafa Kemal takdim etti. Böylelikle, Sivas'ta, kendisinin başında olduğu hareketin, ülkeyi ve milleti temsil ettiğini anlatmak istiyordu.

... Haksız iftiraların ve olumsuz propagandaların etkilerini Yeni Dünya (=Amerika) insanların kafasından silmek zorundaydık. Paşa'nın, Harbord'un gelişine neden bu kadar hassasiyet gösterdiğini, zaferden sonra, Amerika'nın yine bir asker olan ilk Büyükelçisi General Sherrill'i kabul ettiği günün ertesinde kendisinden dinledim. Amerikan Büyükelçisi'ne Türk Ulusal Mücadelesi'ni bütün evreleriyle anlatmış olan Paşa, soruma şu yanıtı vermişti:

'Amerika, sahip olduğu olanaklarla bir dünya devleti...

Temsil ettiği özgür düşünce felsefesiyle de bize yakın... Türkler'ive Türkiye Cumhuriyeti'ni olduğu gibi tanırsa aramızda gerçek bir dostluk kurulur ve bu dostluk iki taraf için olduğu kadar, dünya için de hayırlı olur. O günlerde General Harbord'a gerçekleri anlatmayı başaramasaydık. çözümlü güç oldubittilerle karşılaşabilirdik.'408[415]

Mustafa Kemal, "Bu yabancılara her hareketinizle, ülkenin sahibi olduğunuzu hissettireceksiniz. Asıl göreviniz budur..." düşüncesindeydi.409[416]

M u s t a f a K e m a l ' d e n

AMERİ KALIL AR'A - VE GÜN ÜMÜZE- MU HT I-
RA4 1 0[417]

Sivas'ta kendisini ziyarete gelen Amerikan heyeti ile görüşen Mustafa Kemal, kendilerine çok uzun bir muhtıra verdi. Bu yazıda, direniş örgütlerinin (cemiyetlerin) kurulması, İzmir'in işgali, Amerikalılar'ın Ermeniler'e yardımı, kongreler, gayrimüslimler, Kürtler, ittihatçılar, Bolşevizm ve İngiliz oyunları hakkında -

21. yüzyıldaki tartışmalara da ışık tutacak- çok önemli görüş ve bilgiler yer Alıyordu.

GAYRİMÜSLİMLER HAKKINDA: "Kendileriyle çok

uzun bir zaman bir arada yaşadığımız gayrimüslim vatandaşlarımız (Ermeniler, Rumlar, Yahudiler, vs.) hakkında en iyi niyetlerle samimi duygular beslemekten **ve onları da** bizimle tam bir eşitlikte **düşünmekten başka bir görüşümüz yoktur.** Mutlak biçimde inanıyoruz ki, eğer memleket, şimdiye kadar süren kötü

faaliyetler, etkiler ve telkinlerden kurtulursa, İmparatorluğun çe-

şitli ırkları birbirleriyle tam bir barış içinde yaşayacaklar ve ortak mutlu ve refah dolu yaşam süreceklerdir."

415 Kılıç Ali; Amerikalı general ile Erzurum'a gidişleri, Kâzım Karabekir'in büyük karşılama törenini, heyetler arası görüşmeleri, Ermeniler'in yaptığı katliamları Amerikalı generale göstermeyi uzun uzun anlatıyor.-HC.

416 Kılıç Ali'nin anlatımı. (Bakınız: Turgut, Hulusi, a.g.e., s.76.) 417 Buradaki "muhtıra", "diplomatik nota" anlamında değil, "hatırlatmak ve uyandı bulunmak amacıyla verilen yazı" anlamındadır. -HC.

VARLIĞIMIZA SALDIRILAR KONUSUNDA: "Asil ve temiz amaçlarımız İtilaf Devletleri aleyhinde saldırgan niyetlerden uzaktır. Buna rağmen **kendimizi, varlığımıza karşı yöneltilen**

ve insanlık ve adalet haklarına bir tecavüz(saldırı) olan maddi hücumlara karşı savunmamız ve bunlara karşılık vermemiz kaçınılmaz ve doğaldır."

İTTİHATÇI İDDİALARINA YANIT: "Hükümet milli örgüt ve onun hareketlerini bastırmak için, millet tarafından ittihatçılara duyulan korkuyu silah olarak kullanmaktadır.

O İttihatçılar ki, milletin zararına birkaç yıl süren kötü yö-netimleriyle ve ülkeyi, içinden güçlkle kurtulmaya uğraştığı biruçuruma düşürmek suçuyla, bütün dünyada kiskanılmayacak birüne sahiptir. Bu korkuyu silah olarak kullanan hükümet, boş yere her türlü kişisel ihtirastan uzak olan ve tümüyle milli amaçlargaüden bizim hareketimizi İttihatçılarla ilgili göstererek küçültme-ye çalışıyor. (...) Bizlerle İttihatçılar arasında herhangi bir

ilişki olamaz."

BOLİEVİKLİK HAKKINDA: "Bolşevikler'e gelince, bizim ülkemizde bu doktrinin *hiçbir biçimde yeri olamaz.* Dinimiz, âdet-lerimiz ve toplumsal yapımız bu düşüncenin yerleşmesine tümüyle engeldir."

KÜRTLER HAKKINDA: "İngilizler, imparatorluğu bölmek ve Türkler'le Kürtler arasında bir kardeş savaşıma neden *olmak için* Kürtleri, kendi himayeleri altında **bağımsız bir Kürdistan**

kurma planına katılmak üzere kışkırttılar, ileri sürdükleri tez, imparatorluğun nasıl olsa dağılmaya mahkum olduğudur. Bu amaçlarını gerçekleştirmek için **büyük paralar harcadılar, her türlü**

casusluğa başvurdular. Bunun için **Noel adlı bir İngiliz subayı**

Diyarbakır'da uzun süre çaba harcadı ve faaliyetlerinde her türlü sahtekârlık ve aldatmaya başvurdu.

Fakat bizim Kürt vatandaşlarımız, hazırlanan komponun farkına vararak, onur ve vicdanlarını parayla satan diğer bir grup haini bölgeden kovdular. (...)

Saf Kürt vatandaşlarımızı, isyana (ayaklanmaya) teşvik ettiler. Bu alçakça planın üç amacı vardı: Kürtler'in çıkar duygularını canlandırma, milli kuvvetleri yok etme ve aynı ülkenin evlatları arasında bir mücadele ve kan dökmeye neden olmak. (...) **Bu entrikaların tümüyle dışında kalan yerel halk, çok geçmeden bunların gerçek niyetlerini anladı ve**

suçluları tutuklamak üzereyken, onlar kaçtılar."

"KÜRT PLANI", bu tarihten önce olduğu gibi sonra da, Batılılar tarafından hiç masadan kaldırılmadı. Kısaca hatırlamak yerinde olur411 **[418]**:

- ABD Başkanı Vilson (Wilson) (1918): **"Türkiyeharitadan silinmeli!.."**

- 1919 Paris Barış Konferansı'na katılan ABD'li raportörlerin, Türkiye Raporu:

"Anadolu'da Arapça konu-

şulan bölgeleri, Ermenistan'ı ve Konstantînopolitan devletini ayırdıktan sonra, geriye çoğunluğu Türkler'den oluşan büyükçe bir bölge kalmaktadır. Bu bölgenin bir kısmının

Kürtler İçin Kürdistan; Yunanlılar için **Pontus** (Karadeniz bölgesinde Sinop'tan Batum'a kadar); Suriyeli-ler için Kilikya (Adana); İtalyanlar için Adalia (Antalya) ve bütün güneybatı, yine Yunanlılar için Smyrna ve batı olarak parçalanmasına yönelik istekler belirmiştir.

Komisyo-numuzun bu bölgelerden tavsiye edebileceği biricikbölge Kürdistan'dır."

- Amiral Sir F. de Robek'den (Robeck) Lord

Kurzon'a (Curzon) (1920): **"Kürdistan, Türkiye'den tamamen ayrılıp özerk olmalıdır.**

Ermenilerle Kürtler'in çabalarını bağdaştırabiliriz."

- 10 Ağustos 1920 Sevr Antlaşması maddelerinden:

"Doğu Anadolu'da bağımsız bir Ermenistan devleti kurulacak; bu devletin sınırları ABD tarafından saptana-caktır **Aynı bölgede özerk bir Kürdistan devleti kurulacak. Bu devlet bir süre sonra tam bağımsız olacak."**

- Lozan Antlaşması görüşmeleri sırasında, "Kurt Devleti"nin baş savunucusu İngiliz temsilci Lord Curzon:

"Kürtler İngiliz mandası istiyor."

- Kurtuluş Savaşı sırasında, Kâzım Karabekir Pa-

şa'nın Atatürk'e gönderdiği 10 Mart 1920 tarihli yazıdan: 418 Dura, Cihan, Prof. Dr., Sömürgeleşen Türkiye, İkinci Basım, İleri Yayınları, Ekim 2004, s. 138-142.

"İngilizler'in yok etme planının ana çizgileri; **önce Kürt'ü,hattâ Çerkez'i ayırmak, Türkler'i birbirine düşürmek, Anadolu'yu paylaşmak ve orada kendilerine sâdik kültürler oluşturmaktır."**

- Mustafa Kemal Atatürk: "Türk ulusunu yok etmeden, Kürt devleti kuramazlar."

- The Washington Post (1998): **"Apo, silahlı Kürtbağımsızlık hareketinin lideridir. ABD için, Kürt sorunu halledilmesi gereken bir sorundur."**

- 1998'de Washington'da Talabani ve Barzani ile

varılan anlaşmada, **Kuzey Irak Kürtler'! İçin bir fede-rasyon kurulması kararı alındı.** Kukla devlet, bir tür

"Müslüman İsrail" olacak.

- ABD'nin Christian Science Monitör gazetesinde

4 Mayıs 2000'de yer alan bir haberde, **Kuzey Irak'ta birKürt devletinin fiilen kurulduğu** yakıyordu. Gazetede, Kürt devletinin altyapısının Birleşmiş Milletler'in Irak'a (Saddam'a) uyguladığı ambargo sayesinde kurulduğu,

böylece kendi para birimi, ulusal marşı ve dili olan ayrı bir devletin oluştuğu belirtildi.

Türkiye'ye hiçbir zaman "tam üyelik" sözü vermeyen AB'nin Parlamentosu da, vaatlerle her istediğini yaptırırken, "Kürt Planı"nı şöyle kabul ettirmeye çalıştı412**[419]**: Avrupa

Parlamentosu(AP) Kararları:

- "Türk Hükümeti'ne, PKK'ya ve diğer Kürt örgütlerine, Kürt konusuna şiddete dayanmayan ve **siyâsi birçözüm** bulmaları için ellerinden gelen tüm çabayı gös-termeleri için çağrıda bulunur." (13.12.1995)
- "Türk Silahlı Kuvvetleri'nin Türkiye'nin doğusunda kısa bir süre önce sürdürdüğü askerî operasyonlardan ve **Kürdistan'daki anlaşmazlığa barışçıl bir çözüm** bulma yollarını aramayı reddetmesinden büyük kaygı duymaktadır." (19.09.1996)
- "**Bay Öcalan'a verilen cezayı lanetler** ve ölüm 419 Avrupa'nın Birliği mi..., a.g.e., s.30.

cezasının kullanılmasına kesin muhalefetini tekrarlar." (22.07.1999) (İdam cezası kaldırıldı, hakkında Yargıtayca onaylanmış idam cezası olmasına karşın Öcalan idam edilmedi-HC)

- "AP, Sakharov Ödülü sahibi **Leyla Zana'nın** ve düşünceleri nedeniyle hapse atılmış olan Kürt kökenli eski milletvekillerinin **serbest bırakılmalarını talep eder.**" (15.11.2000) (Leyla Zana, AKP Hükümeti döneminde serbest bırakıldı, Dışişleri Bakanı Abdullah Gül, Zana ve arkadaşlarını Dışişleri Bakanlığı resmi konutunda ağırladı-HC)

- "Türk Silahlı Kuvvetleri, Güneydoğu Anadolu'da Kürtler'e karşı sürdürdüğü operasyonları durdurmalıdır.

TC Hükümeti tüm Kürt örgütleri ile görüşmelere başlamalı (Yani, "**PKK ile masaya oturun!..**" diyor-HC) ve Kürtler'e hakları tanınmalıdır." (20.06.2002)

AKP Hükümeti sürerken Diyarbakır'a gelen AP heyetleri de bu "Kürt Planı"nı uygulamaya çalıştılar. İstekleri açıkça

"**Kürdistan kurmak**" idi. DTP'li Belediye Başkanı Osman Baydemir'i ziyaret eden 7 kişilik AP Heyeti'nin başkanı Çek milletvekili Ransdorf, Baydemir'e şunları söyledi:

*"Bölgenize, mücadelenize, Kürdistan'a katkı sunmaya çalışıyoruz. Katkı sunmaya devam edeceğiz."*413[420]

Ransdorfun "Kürdistan" sözünü değerlendiren, AP'nin Kalkınma Komitesi Başkanı İtalyan milletvekili Morgantini de,

"1999 Yılında buraya geldiğimizde Kürt ve Kürdistan kelimeleri-ni kullanmak sorun yaratıyordu. Ancak şu anda, rahatlıkla gelipkullanabiliyoruz. Bunlar İyi gelişmeler" dedi!..

SEVR'İ canlandırmak isteyen bu sözde Avrupalılar karşısında Sevr'de ne dendiğini anımsayalım:

SEVR ANTLAİMASI MADDE 62: "Fırat'ın doğusunda, ileride saptanacak Ermenistan'ın güney sınırının güneyinde Suriye ve Irak'ta, Türkiye sınırının kuzeyinde, **Kürtler'in sayıcaüstün bulunduğu bölgelerin yerel özerkliğini,** işbu Antlaşma-

nın yürürlüğe konulmasından başlayarak 6 ay içinde, İstanbul'da toplanan İngiliz, Fransız ve İtalyan Hükümetlerinden her birinin atadığı üç üyeden oluşan bir komisyon hazırlayacaktır."

SEVR ANTLAİMASI MADDE 64: "...Kürtler, bu bölgedeki nüfusun çoğunluğunun Türkiye'den bağımsız olmak istediklerini kanıtlayarak Milletler Cemiyeti(=BM) ve Konseyi'ne başvururlarsa ve Konsey de bu nüfusun bu bağımsızlığa yetenekli olduğu görüşüne varırsa ve bu bağımsızlığı onlara tanımayı Türkiye'ye salık verirse, Türkiye bu tavsiyeye uymayı Ve bu bölgeler üzerinde bulunan bütün haklarından ve sıfatlarından vazgeçmeyi şimdiden hükümlenir.... "414 [421]

Avrupalılar'ın "**Kürdistan kurma takıntısı**" 2007 yılında da yok olmadı. Avrupa Parlamentosu tarafından hazırlanan

"Türkiye'de Gıda Güvenliği" adlı raporda dahi, Güneydoğu Anadolu Bölgesi'nden "**Kürdistan**" olarak söz edildi.415[422] Kendi ülkemizde olanlar, Avrupa(lı)nın yaptıklarından daha da vahim idi.

Örneğin, önemli bir bakanlık "**APO Meclis'e Girsin!..**" diye rapor yazabilmişti. Dönemin Genelkurmay 2. Başkanı Orgeneral, elini masaya vurarak "Vatan hainliği bu!.. Bir bakanlık nasıl böyle rapor verebilir?" diye büyük tepki göstermişti.416 [423]

Ge ne lk urma y Bildirisi:

"**BÜYÜ K TÜR K MİLLETİ! ..**"

İimdi biraz geriye dönerek, olanları anımsayıp hızlıca tekrar bugüne gelelim. 2005 yılı Mart ayındaki Nevruz gösterilerinde, **Türkiye'de Türk bayrağı** çiğnendi!.. İki küçük çocuğun bu hareketi televizyonlarda yayınlanınca milyonlar ayağa kalktı.

Bunun üzerine Genelkurmay Başkanlığı 22 Mart'ta çok sert bir 421 **Uluslararası ilişkilerde "nüfus" unsurunun ne denli Önemli olduğunu, Türkiye'deki nüfus oyunlarının (bazı bölgelerde nüfus planlaması,bazı bölgelerde nüfus patlaması gibi..)** hangi amaca yönelik olduğunu bu maddeden anlıyoruz.-HC

422 Cumhuriyet Gazetesi, 5 Ocak 2007, s.1.

423 Cevizoğlu, Hulki, "İok.. İok.. *Bakanlık: APO Meclis'e Girsin!..*", Yeniçağ Gazetesi, 25 Mart 2005, s.1, manşet.

açıklama yayınladı:

"Büyük Türk M ille ti,

Hiçbir değerden nasıp alamamış bir grup tarafından, insanlığın ortak değeri olan Baharın gelişini kutlama adına düzenlenen masum etkinlikler, yüce Türk Ulusu'nun sembolü, her

zerresi şehit kanıyla bezenmiş şanlı Türk Bayrağına saldırı densizliğinde bulunulacak kadar ileri götürülmüştür.

Türk Milleti engin tarihinde iyi ve kötü günler görmüş, sayısız zaferler yanında ihanetler de yaşamıştır. Ancak hiçbir

zaman kendi vatanında, k e n d i s ö z d e v a t a n d a ş l a r ı tarafından yapılan böyle bir alçaklıkla karşılaşmamıştır.

Savaş meydanında vuruştuğu bir düşmanın Bayrağınadahi saygı gösteren bir ulusun, kendi Bayrağının, kendi topraklarında sözde kendi vatandaşları tarafından böyle bir muameleyemazur kalması hiçbir şekilde izah edilemez ve mazur görülemez.

Bu h a i n c e bir da v ra n ıştır.

*Hem bir ülkenin vatandaşı olmak, havasını teneffüs etmek, suyunu içmek, kamını doyurmak; hem de o ülkenin en kutsal ortak değeri olan Bayrağına el kaldırmaya yeltenmek **gaflet**,*

dalalet ve hıyanetten başka bir şekilde tarif edilemez.

Dost ve düşman herkes şunu çok iyi bilmelidir ki; Ne bu Ülkenin Bölünmez Bütünlüğü ne de bu birlik ve bütünlüğün sembolü olan şanlı Türk Bayrağı asla sahipsiz değildir.

Başta yüce Türk Milleti olmak üzere onun bağrından çıkmış Türk Silahlı

Kuvvetleri, tıpkı atalarının yaptığı gibi, Ülkesini ve Bayrağını

koruma ve kollamaya, bunun için gerekirse k a n ı n ı n s o n

d a m l a s ı n ı a k ı t m a y a h a z ı r d ır. Y e m i n l i d i r.

Onun vakar ve ciddiyetini, sabrını yanlış yorumlayanlara, yanlış

hesap peşinde koşanlara, Türk Silahlı Kuvvetleri'nin Vatan ve Bayrak Sevgisini

denemeye kalkışanlara, tarihin sayfalarını abakmalarını öneririz.

Saygı ile duyurulur. 417[424] (Vurgulamalar bana ait-HC) 424 Basın Açıklaması, T.C. Genelkurmay Başkanlığı Genel Sekreterliği, Ankara, Tarih: 22 Mart 2005, No: BA-01/05.

Buna rağmen, yaklaşık 6 ay sonra, Eylül'de ortalıkta bir

"provokasyon alayı" dolaşmaya başladı. Bir iki otobüs dolusu PKK destekçisi, İmralı Adası'ndaki Abdullah Öcalan'ı "ziyaret"

bahanesiyle yola çıktı. Eş zamanlı olarak İstanbul'un birkaç bölgesinde "kalkışma" (isyan) görüntüleri altında ortalık birbirine katılmaya, evine Türk Bayrağı asan vatandaşlara saldırılmaya başlandı. Ülkemizin çeşitli yerlerinde terör örgütünün sembolleri, teröristlerin resimleri ve sloganları açıkça boy gösterdi. Bozü-yük'te halk tahrik edildi, olaylar büyüdü. Oysa, 2 ay önce, 19

Temmuz 2005'te, dönemin Genelkurmay 2. Başkanı Orgeneral İlker Başbuğ, Avrupa'da bu hareketlerin nasıl büyük cezalar aldığını açıklamıştı. "Terör Değerlendirme Toplantısında basın temsilcilerine konuşan Orgeneral Başbuğ, şöyle demişti:

"Terörle Mücadele Kanunu gözden geçirilmeli. Batı ülkelerinde olanlar olsun, yeter, örneğin;

İngiltere'de, 2000 yılında çıkarılan Terörizm Kanununun 13. maddesi kapsamında, yasaklanmış bir örgütün renklerini taşıyan bir rozet bile takamazsınız.

İngiltere'de bir teröristin resmi veya sesi radyo vs televizyonlardan verilemez.

ASD'de bir kişi çıkıp Usame Bin Laden'i överse anında tutuklanır.

Ülkemiz terörü öven, onu yücelten yayınlarla doludur. Bölücü terör örgütünü öven kitaplar ise raflarda yer almakta ve rahatlıkla satılabilmektedir." 418[425]

Orgeneral Başbuğ'un bu açıklamayı yaptığı tarihte, siyâsi iktidarda Tayyip Erdoğan başbakanlığında AKP Hükümeti görev yapıyordu!..

Gelişen olayları kaydetmeyi sürdürürelim.

Bir sonraki yıl, 2006 Martında da, bir cenaze törenini bahane eden PKK, Diyarbakır'ı

savaş alanına çevirdi.419[426] DTP'li 425 Başbuğ, İlker, Orgeneral, Genelkurmay 2. Başkanı, "Terör Değerlendirme Toplantısı", Genelkurmay Başkanlığı, Ankara, 19 Temmuz 2005, Salı, saat 10.30, Dağıtılan Metin, s.4.

426 Bu olaylarda "Silah kul anma" emri verilen Türk polisi "**sapanla**" taş

(Demokratik Toplum Partisi) Belediye Başkanı Osman Baydemir, yüzü kapalı bir eylemciyi yanaklarından öptü, lastik yakarak yolu kapatan bir başka eylemci grubun yanına gidip, Kürtçe "Sizleri cesaretlerinizden dolayı kutluyorum. Sizinle gurur duyuyorum"

dedi.420[427] İşte bunun adı demokrasi(!) İdi. "Demokratik yollar-la"(!) belediye başkanı seçilen **Osman Baydemir, teröristi öpe-rek kutluyor, isyan girişimini "cesaret" olarak nitelendiriyorve "gurur duyuyordu!"** İngiliz yayın kuruluşu BBC'nin haberine göre, Baydemir konuşurken eylemcilerden biri arkasında PKK'nın sözde bayrağını açmıştı. Aynı törende konuşan DTP'nin Siirt il Başkanı Murat Avcı, "Türk Ordusu halkın üzerine kurşun yağdırmaktan vazgeçmelidir... Ordu, **Kürdistan'da** akıttığı kanın hesabını vermelidir" dedi.421 [428] DTP'nin Hakkâri Belediye Başkanı Metin Tekçe ise, "PKK terör örgütü değil" diyerek, açıkça yasaları çiğniyordu. Bu açıklamanın TBMM'nde yapılmış olması

durumu daha da ağırlaştırıyordu.422[429] Tekçe, bu sözlerle "demokratik çözüm"(!) aradığını ifade ediyordu. DTP'li belediye başkanı Tekçe, hakkında soruşturma açılınca "Sözlerinin arkasında olduğunu" açıkladı ve, "Benim vereceğim sadece canım var, bu sorunun çözümü için gerekirse vermeye hazırım" dedi.423 [430] DTP'nin Genel Başkan Yardımcısı Hasip Kaplan da,

"Başbakan ve İçişleri Bakanının açıklamalarından sonra diyalog (PKK ile devletin masaya oturmasını kastediyor!-HC) kapısı kapanmış ve böylece aşırı şiddetin yolu açılmıştır" sözlerinin sahibi idi.

Diyarbakır'daki bu gelişmeler, kimi gazetelerde, "Bu adam neden hâlâ görevde?" sorusunun sorulmasına neden oluyordu: atmıştı. Bu fotoğrafı kitabın ortalarında görebilirsiniz.-HC

427 Gözcü Gazetesi (*Diyarbakır'ın Değil, PKK'nın Başkanı!*), 31 Mart 2006, s.1, manşet.

428 Türker, Mehmet, "*İhanet Çemberi!..*", Gözcü Gazetesi, İstanbul, 31 Mart 2006, s.5.

429 TBMM İemdinli Olaylarını Araştırma Komisyonu'ndaki sözleri. Bakınız: "*Hakkari Belediye Başkanı'nın İok Eden Açıklamaları*", <http://www.haberturk.com/news/220741.html>, Haber Girişi: 16 Mart 2006, Saat: 08.32.

430 "*Hakkari Belediye Başkanı: Sözlerimin Arkasındayım*", www.milliyet.com.tr/2006/03/16/son/sonsiy20.asp, 16 Mart 2006.

"Resmi görevi Diyarbakır Belediye Başkanı... Ama asıl görevi PKK sözcülüğü. İlk icraatı, terörist cenazesi için resmi ambulans tahsis etmek oldu. Ses gelmedi.. Roj TV'ye çıkıp, 'PKK silahlı

Kürt muhalefetidir" dedi.Yine ses çıkmadı.. Çıtayı hep yükselterek devletin sabrını test etmeyi sürdürdü."424[431] Başbakan Recep Tayyip Erdoğan ve AKP Hükümeti " o

kadar sabırlıydı ki, Osman Baydemir'in, Ekim 2006'da "Bölgedeki petrol ve barajlar bizim olsun" isteğine bile ses çıkar(a)madı!.. DTP'li Diyarbakır Belediye Başkanı, PKK'nın destekçisi Avrupa Parlamentosu'nda

"Türkiye ve Kürtler" konulu bir toplantıda konuşuruldu.

Baydemir, "Yerel kaynaklar yerel yönetimlerce kullanılmalı. Batman'daki petrol rezervleri ile bölgedeki hidroelektrik santralleri bu kapsamda değerlendirilmeli... Valilik ve belediye başkanlığı makamları birleştirilmeli. Ama bundan **eyalet modeli** yönetim önerdiğim anlamı çıkarılmamalı.." dedi.425 [432] Fırat ve Dicle üzerinde 22 baraj, 19 elektrik santrali bulunuyor. Batman petrolüyle ikisinin ekonomik değeri yıllık 2.8 milyar dolar.

DTP'liler, PKK'yı "terörist" olarak kabul etmiyor, DTP

terör örgütünün "siyâsi bürosu" gibi çalışıyordu. DTP, "ya-sadıışı eylemlerin odak noktası" olmuştu ama, 2007 başında hâlâ

faaliyetini sürdürüyordu. AB korkusuyla İçişleri Bakanlığı (Bakan: Abdülkadir Aksu) dahil kimse DTP'ye dokunamıyordu!

Bu çaresizlik, sonunda şehit ailelerini de isyan ettirdi.

Terörist mayınının patlamasıyla şehit olan Binbaşı Adil Kara-göz'ün annesi, cenaze töreninde, "**Artık vatan sağ olsun demeyeceğim**" sözleriyle hükümetin etkisizliğine isyan etti.

"Vatan sağolsun demeyeceğim, Çünkü bugüne kadar hiçbir şey yapılmadı".426[433] SÖZDE TERÖ RLE MÜC AD ELE KO ORDİNA-TÖRLÜĞÜ

Bu terörle mücadelede, PKK'yı -tüm dünyada yaptığının 431 Güneş Gazetesi (Soruyoruz), 31 Mart 2006, s.1, manşet.

432 Vatan Gazetesi ('Petrol ve Barajlar Bizim Olsun), 19 Ekim 2006, s.1, sürmanşet.

433 Hürriyet Gazetesi, 29 Temmuz 2006, s.18.

aksine- vurup yok etmeyen ABD, yeni bir oyalama yöntemi icat etti: Terörle mücadele özel temsilciliği!.. Halk arasında "**PKK**

Koordinatörlüğü" adıyla anılan ve büyük tepkilere neden olan bu garip koordinatörlük iki başlı idi. Türk tarafına Emekli Orgeneral Edip Başer, ABD tarafına Emekli Orgeneral (ve işadamı!) Joseph Ralston atandı. Artık, PKK ile "doğrudan" mücadele yerine "dolaylı ve aracılı" mücadele yoluna girilmişti. **Amaç, Türk Hükümeti'ni -IRA modelinde olduğu gibi- PKK ile "çaktırmadan!" masaya oturtmaktı..** Deneyimli komutanlardan, Eski

"Jandarma Genel Komutanı" Emekli Orgeneral İener Eruygur da, bu durumu daha uygulamaya girmeden tespit etti: "**Bu, gayri**

resmi olarak PKK'yı tanımak üzere yapılan bir planlamanıntakdimi. Birileri ile iyi geçinmezsek sonumuz felaket olur' şeklin-de bir korkular dünyasında yaşatılmaya çalışıyoruz. **Bu, dayat-manın ayak sesleridir. Dış destekli psikolojik faaliyetler oldu-**

ğu endişesi taşıyorum. 'PKK ile anlaşın' diyecekler. 'Verkurtul' gibi bir

dayatma."427 [434] Bu arada, PKK ile sözde mücadele edecek olan Ralston, "çaktırmadan" Türk Hükümeti ile başka bir masaya oturdu ve büyük kârla kalktı!: "Türk F-16 ihalesi Org. Ralston'un yönetim kurulu üyesi olduğu Lockheed Martin şirketine verildi."428 [435] İhalenin bedeli 800 milyon dolar idi.

DÜZ OVADA SİYASET! ..

Bu gelişmeler olurken, DYP (Doğruiyol Partisi) Genel Başkanı Mehmet Ağar, PKK'ya - dolaylı- çağrıda bulundu: **"Dağ-da silahla dolaşacaklarına, düz ovada siyaset yapsınlar!.."**

Bir "suç örgütüne" siyâset yapma çağrısı, büyük tepkiler çekti.

Bu, uzun süredir Batı'nın yaptırmak istediği şeydi.

PKK'DA ABD SİLAHLAR I..

Türk Ordusu'nun emekli pek çok generalinin yıllarca söy-

434 Eski Jandarma Genel Komutanı Emekli Orgeneral İener Eruygur'un açıklaması, Ceviz Kabuğu Programı, Kanaltürk Televizyonu, 11 Ağustos 2006 Cuma, saat 22.30.

435 Sabah Gazetesi ("*F-16 ihalesi PKK Koordinatörü'ne*"), 28 Aralık 2006, s.1, manşet.

lediği "ABD PKK'ya yardım yapıyor"429[436] sözlerine karşı hiçbir önlem alamayan AKP Hükümeti de sonunda "ihbarda" bulundu:

"PKK'da ABD silahları var!" Başbakan Erdoğan, Lübnan'a yaptığı gezi sırasında "PKK'nın elinde ABD menşeli silahlar var"

açıklamasının ardından, Emniyet Genel Müdürlüğü ABD nezdinde girişimde bulundu.430[437]

MU STAF A KEMAL, KURTUL U İ Çİ N ÖRGÜT-
LENİYO R..

General Harbord başkanlığındaki Amerikan heyetinin

Mustafa Kemal'i ziyaretinden kısa bir süre sonra basın konuyu merak etti. *Tasviri Efkâr Gazetesi*'nin başyazarı Velit Bey, Sivas'ta bulunan Mustafa Kemal'e 21 maddeden oluşan bir soru metni yolladı:

*"Sivas'ta Mustafa Kemal Paşa Hazretleri'ne
İstanbul, 13.10.1919*

Sayın Paşam; Kaç gündür sizinle Gazeteciler Kurulu adına yazışıyorduk. Bugün de Tasviri Efkâr adına rahatsız edece-

ğim. Aşağıda bazı sorular sunuyorum. Amaç, Kuvayi Milliye'nindurumu üzerinde olabildiğince açık bilgi vermektir. Alınacak yanıtların ajans aracılığıyla Avrupa'ya çektilrilmesine çalışılacaktır.

Bu sorulardan uygun görülenlere, yarınki sayıya yetiştirilmeküzere olabildiğince çabuk yanıt vermenizi rica ederim"

diye başlayan telgrafa Mustafa Kemal yaveri aracılığıyla hemen karşılık verirdi.431[438]

Başyazarın amacı her ne kadar "Kuvayi Milliye hakkında bilgi almak" olarak açıklansa da, kapsamlı sorular ve yanıtları; hemo dönemi ve Mustafa Kemal'in hedeflerini anlatması bakımından çok önemliydi, hem de tuzaklarla doluydu:

Kuvayi Milliye'nin oluşmasının ilk sebepleri nelerdir?

436 Bu konuda "Ya Sev Ya Sevr" adlı kitabımda geniş açıklamalar var.-HC

437 Milliyet Gazetesi "ABD'ye Silah İhbarı", 5 Ocak 2007, s. 16.

438 Nutuk (Söylev), a.g.e., s,133 ve 576. (Ayrı metinler halindeki sorular ve yanıtları, karşılıklı röportaj gibi veriyorum.-HC)

"Ulusun k a rş ı k a rş ı y a k a l d ı ğ ı h a k s ız i ş l e m l e r ."

Ulusal örgütlenme ne zaman başladı?

**"Ate ş k e s Anla ş m a s ı 'n d a n h e m e n s o n r a v e y u r -
d u n h e r y a n ı n d a , h e m e n a y n ı z a m a n d a ."**

Bugün kaç il üzerinde egemendir?

**"Bugün Ana dolu v e Rume li ille rinde ulusa l ör-
güt bulun ma y a n t e k y e r k a l m a m ı ş t ır. E t k inli ğ i bütün
y urdu k a p s a m a k t a d ır ."**

Ulusal örgütün ileri gelenlerinden başlıcaları kimlerdir?

**"Ulusa l örgütün ile ri ge le nle ri, y urdu n b ütünl ük
v e b a ğ ımsızlığı iç in y üre k le ri ç a r p a n ulusun te k se ç -
k in e v l a t l a r ı d ır ."**

Temel amacı nedir?

**"Te me l a m a ç , ülk e nin b ütü nlüğünü v e ulusu n
b a ğ ımsızlığı nı sa ğ l a m a k t ır ."**

Temel amacı elde etmek için başlıca girişimleri nedir?

**"Kuv a y ı M illiy e e t k e n v e ulusa l ira de y i (is te nc i)
e ge me n k ı l m a y a k e sin ola ra k k a r a r V e r m i ş ola n v e
bütün ulu s bire y le rini i ç inde topla m ı ş buluna n örgü-
tümüzdür. Tüzük v e bildirimizde bunla r, oldu ğ u gibi
y a z ılıdır ."**

Seçimler konusundaki düşüncesi nedir?

**"S e ç imle re y a s a y a a y k ır ı h e r h a n ğ i bir k a r ı ş m a -
d a bulun ma y ıp, ulusu özgür b ı r a k m a k t ı r. Y a l n ız örgü-
tümüz, k e ndi ilk ele rini k a bul e de nle rin se ç imde b a ş a -
rı k a z a n m a l a r ını dile r ."**

Anadolu'da seçimler tam bir özgürlük içinde yapılabilecektir?

"E v e t y a p ı l a c a k t ır ."

Nispi seçim ilkesi kabul olunur mu?

**"Bu se ç imin e lde k i y a s a u y a r ı n c a y a p ıl m a s ı z o -
runludur. V e z a t e n bu y olda da b a ş l a n m ı ş t ır. Nisp i**

**se ç im y önte mi M e busla r M e c lisi'nin ç özüme b a ğ l a y a -
c a ğ ı bir sorundur ."**

Avrupa'ca kurulması tasarlanan Ermenistan sınırları konusunda ne düşünüyorsunuz?

Sizce Ermenistan sının ne olabilir?(2 soru)

"3 0 Ek im 1 9 1 8 t a rihinde k i s inirla r ımız

**iç inde k ala n va t a n p a r ç ala r ında n bir k a r ı ş topra ğ ın
E rme nista n De v le ti 'ne k a t ıl m a s ına u lus k e sinlik le**

k a rşı dır."

General Harbord ile ne görüştünüz?

(Burada yanıt yok.-HC)

Ulusal örgütün ikinci, üçüncü derecedeki organları içinde bazı ittihatçılar vardır, deniliyor; ne dereceye kadar doğrudur?

"Örgütü müzde İt tihacı ola rak k k imsey ok tur, ittihaçlılık tarihe karışmıştır, İstisnalar Hükümeti'nin ve Baştını n siyasi alanyan ılgısı, onların yeneden canlanmasına neden olmasa, ulus, bunun canlanmasını inkar edebilir. Bu konuda Temsilci Kurulunun yene bir bildirisi, bu gece Gazeteciler Derneği Başkanlığı'na tebliğ edilmiştir."

İttihatçıların Kuvayı Milliye üzerinde etki yapması olanağı varmıdır?

"Kuvayı Milliye'mizde egemen olan etkiler, sadece ulus ve ulusun üçe ayrılmasıdır. Başka hiçbir işi yapmada topluluk etkisi yoktur."

Seçimlerden sonra Kuvayı Milliye ne biçimde kalacaktır?

"Kuvayı Milliye'nin gelecekteki biçimi, Mebuslar Meclisi'nin görev ve özgürlüklerinde yasa maddelerine göre vebasırdan sonra, bir kongre ile belirlenecektir. Bu noktada, tüzüğümüzün son maddesinde yazılıdır."

Gelecekteki sınırlarımız sizce ne olabilir?

"Gelecekteki sınırlarımız bizce, 30 Ekim 1918 tarihinde, Ateşkes Anlaşması'nın imzalandığı günde"

eylemli olarak sakıncalıdır."

Mebus seçimlerinde adaylığınızı koyacağınız söyleniyor, doğru mudur? Nereden mebus çıkmak istiyorsunuz?

"Mebusluğa adaylığımı koymadım ve koymayacağım. Ama ulus beni her hangi bir yere ne mebusluğa seçerse, övünçle kabul ederim."

Arkadaşlarınız arasında başka kimler mebus olmak istediğindedir?

"Arkadaşlarımız da tıpkı benim gibi düşünmektedirler."

Kentinizde İtilaf Devletleri temsilcileri varmı, onlarla ilişki durumunda mısınız? Size karşı tutumları nedir, Ulusal Savaşım konusunda ne düşünüyorlar?

"Kentimizde İtilaf Devletleri temsilcileri yoktur."

Ancak bütün Avrupa ve Amerika'da devletlerin geçici olarak gelip gideceği ve askeri görevlerle yabancılara özele görüşme imkanı, onların ulusal örgüt ve savası-

**mı mızın ha k l i nite li ğini tümüyle ona y la mış v e a n l a -
mısla rdır."**

İstanbul temsilcisi olarak atadığınız Vâsıf Bey ne zamangelecektir, yönergesi nedir?
(Burada yanıt yok.-HC)

özgeçmişinizi kısaca bildirir misiniz?

"Paşa'nın özgeçmişi özetle şöyledir:

Rumi 1296(Milâdi 1880)432[439] tarihinde Selanik'te doğmuştur. İlk ve ortaöğrenimini Manastır'da, subaylık ve kurmaylık öğrenimlerini İstanbul'da bitirerek 1904 yılında kurmay yüzbaşı

olmuş, 1907 yılına değin Suriye'de ve önyüzbaşı olduktan sonra, 1911 yılına değin Makedonya'da bulunmuştur. Bu süre içinde ordu kurmaylığında, Redif Tümeni kurmaylığında, ordu ve kolordu kurmaylığında, Selanik Subay Talimgah Komutanlığında ve tren hattı müfettişliğinde görev yapmıştır.

439 Atatürk'ün doğum tarihi "1881" olarak kabul edilmesine karşın,kendisi yazıyla "1880" olduğunu bildiriyor.-HC

31 Mart Olayı üzerine Selanik'ten İstanbul'a giden birliklerin kurmay başkanlığında ve 1910'da Arnavutluk'ta girişilen harekâta Harbiye Nazırı (=Savunma Bakanı) Mahmut İvket Pa-

şa'nın kurmayı olarak bulunmuş, 1910'da Pikardi manevralarını izlemek için Fransa'ya gitmiştir. 1911'de Genelkurmay Başkanlığı

ğ Dairesi'nde görevlendirilmiş ve oradan, İtalya Savaşı dolayısıyla Libya'ya giderek bu savaşın sonuna değin Sire-Naik bölgesinde Derne Birlikleri Komutanlığı'nı yapmış, bu sırada Balkan Savaşı başlamış ve Bulgarlar'ın Çatalca hattına geldikleri bir sırada İstanbul'a dönerek Gelibolu Mürettep Kuvvetleri Kurmaylığı Harekât İubesi Müdürü ve Bolayır Kolordusu Kurmay Başkanı olarak Balkan Harbi'ne katılıp Edirne üzerine bu kolorduyla birlikte yürümüş, Dimetoka yöresinin düşmandan geri alınmasında eylemli olarak bulunmuştur.

Balkan
Savaşı'ndan

sonra

Sofya,

Belgrat

Çetine

ateşemiliterliklerini yapmak üzere Sofya'da görevlendirilmiş ve orada yarbaylığa yükseltilmiştir. Dünya Savaşı'nın ilanından sonra Tekirdağ'da yeni kurulan Ondokuzuncu Tümen Komutanlığına atanmıştır. Maydos ve yöresi bölge komutanlığını yaptıktan sonra bu *tümen* ile bu bölgede bulunduğu sırada Arıburnu Kuvvetleri Komutanlığı'nı üstlenmiş ve bunun sonucunda albaylığa yükseltilmiştir.

Daha sonra Anafartalar Komutanı olmuş ve İngilizler'in çekilmeleri üzerine Onaltıncı Kolordu Komutanı olarak Edirne'ye ve orada bir ay kadar kaldıktan sonra Diyarbakır, Bitlis, Muş yö-resine, aynı sayı ile kolordu komutanı olarak gitmiş ve bu cephede tuğgeneralliğe

yükseltiştir. Yığınak yapan İkinci Ordu içinde Bitlis ve Muş'u beş gün süren savaştan sonra Ruslar'dan geri almış ve bir süre sonra İkinci Ordu Komutan Vekilliği'ne ve az bir süre sonra da Hicaz Seferi Kuvvetleri'ne ordu komutanı

olarak atanmış ise de, İam'a kadar gittikten ve Sina cephesini denetledikten sonra, Medine'ye gitmesine gerek görülmediğinden, ikinci Ordu Komutanlığı'na asil olarak atanıp Diyarbakır'a dönmüştür. 1917 yılında Halep'e yığınak yapan ve General *Falkenhayn* komutasında bulunan gruba giren Yedinci Ordu Komutanlığı'na atanmıştır. Bu general ile arasında, savaş hareketleri konusunda anlaşmazlık çıktığından ve hükümet de kendisinin görüşünü kabul etmediğinden, bu ordunun komutanlığından çekilmiş ve ardından atandığı ikinci Ordu Komutanlığı'nı da kabul etmeyerek İstanbul'a dönmüştür.

Bu süre içinde veliaht bulunan kişinin (Vahidettin) yanında Almanya'da Savaş Genel Karargâhına ve Alman batı cephe-sine gitmiştir. Veliahdın padişah olması üzerine, padişahın sözlü

ve ısrarlı buyruğu ile Falkenhayn'ın yenik olarak bıraktığı Nabius yöresindeki Yedinci Ordu'ya yeniden gitmiş ve oraya varmasından onbeş gün sonra yapılan İngiliz genel saldırısında bu orduyu Halep'e kadar geri çektiği sırada Padişaha fahri yaver(onursal yaver) olmuştur.

Halep Savaşından sonra Yedinci ve -Adana yöresinde bulunan-ikinci Ordu'dan oluşan Yıldırım (Orduları) Grubu Komutanlığı'nı üstlenmiş ve Ateşkes Anlaşması'ndan sonra İstanbul'a dönmüştür.

Son zamanlarda bilindiği gibi, Üçüncü Ordu Müfettişliği ile Doğu Anadolu'da bulunduğu sırada 8 Temmuz 1919'da askerlik mesleğinden çekilmiştir.

İNGİLİZLER: "MİLLİ HÜKÜMET DE BİZE MECBURİ.."

İngiliz Yüksek Komiseri De Robek, Londra'ya gönderdiği yeni bir telgrafta, Damat Ferit'in yerine "Milli bir hükümet bile iktidara gelse, ekonomik durumun onları da kendilerine bağlı kılacağını" bildirdi.

*"Güzel
vatanımızı
fakirliğe,
memleketimizi
haraplığa sü-
rükleyen
çe-
şitli sebepler
içinde en kuv-
vetli
ve
en
önemlisi, eko-
nomimizde*

*bağımsızlıktan
yoksun olma-
mızdır."*

Mustafa Kemal
(1923)433[440]

YIL 1950-2006 ARASI... iktidara gelen sağcı, solcu, laik, dinci tüm hükümetler ekonomik çöküntü nedeniyle hep Avrupa ve Amerika'ya bağımlı oldu. "**Çağdaş Düyun-u Umumiye**" olan IMF, Dünya Bankası ve Avrupa Birliği'nden gelecek mali yardım-lara bel bağlayan son hükümetler, yabancının her isteğine ve dayatmasına evet dedi..

... İngiliz Komiser telgrafında, iflâsın eşliğindeki Osmanlı'yı anlatıyor, "milli" iktidarlar için de, "ekonomik bağımlılık" değerlendirmesi yapıyordu: "*Beni ziyarete gelen Damat Ferit, Osmanlı Devleti'nin iflâsetmekte olduğunu, memur maaşlarını bile ödeyecek paraları kalmadığını anlattı.*

Osmanlı Devleti'nin iflâsa gitmesi önlenmelidir. Bu nedenle Müttefikler kendilerine, maaşların ödenmesi için gereken 3 milyon lirayı borç olarak verebilirler. Düyun-u Umumiye, bu paraların nasıl harcandığını kontrol eder.

M ill î bir hük üme t ik i/da ra ge lirse , bu m â li duru m onla r ı da bize uy ma y a me c bur e de ce k tir. Bu m â li du- rum be lk i de bize , onla ra n üfuz e t me ol a na k la r ını sa ğ- la y a ca k tır!!!.."

Mustafa Kemal, denetimsiz yabancı sermayenin ve aşırı dış borçlanmanın Osmanlı imparatorluğu'nu ekonomik ve siyâsi açıdan Avrupalı devletlere bağlı kıldığını ve Avrupalı devletlerin bu durumu, Osmanlı imparatorluğu'nu parçalama ve topraklarını

sömürge haline getirmek için kullandığını görmüştü. Bu yüzden, kurduğu Türkiye Cumhuriyeti'ni ekonomik açıdan kalkındırırken, 440 Kocatürk, Utkan, Prof. Dr., Atatürk'ün Fikir ve Düşünceleri, a.g.e., s.375.

yabancı sermayeye, kanunlarımıza uygun şekilde ve bağımsızlı-ğımızı tehdit etmeyecek biçimde yer verdi,434[441] Mustafa Kemal'in -bugün de kimi çevrelerce çarpıtılmaya çalışılan- yabancı sermaye konusundaki görüşü şuydu:

*"Tabiidir ki, hariçten gelecek sermayeye, yol göstermeye,çalışma usulüne ihtiyacımız vardır. Fakat bu, birliğimize ve ba-ğımsızlığımıza son verecek bir vesayet tarzı demek olamaz."*435[442]

DAMAT FERİT, KEMAL PAİ A'YA YAL VARI YOR

Yabancı heyetlerin sık sık Mustafa Kemal'e gitmesi ve

"Ülkenin içişlerine karışmayacakları, Milli Harekete karşı tarafsız olduklarını"

belirtmeleri karşısında⁴³⁶[443], iktidarının çökmekte olduğunu iyice gören Damat Ferit yeni bir oyuna başvurdu. Mustafa Kemal'in hükümetle ilişkileri koparmasından 15 gün sonra, Paşa'nın çok sevdiği bir generali "aracı" olarak Anadolu Hareketi'nin şeflerine göndermek istedi. Artık "Anadolu isyanı sönmektedir" açıklamalarından vazgeçen Damat Ferit'in planına göre, belirlenecek bir yerde "oldu bitti" biçiminde bir görüşme sağlanacak, bu görüşmede "karşılıklı görüşlere saygı gösterilecek, kişili-

ğe ve şerefe dokunulmayacaktı."

Mustafa Kemal, kendisine gelen bu istihbarat bilgisi ka r-

şısında, bir oyuna düşmemek için "Görüşmenin hükümetten geldiğinin" belirtilmesi

koşuluyla, kendisiyle de telgraf başında görüşülebileceğini bildirdi.

Konya da Kuvayi Milliye 'ye katıldı

DAMAT FERİT'İN SON "İĞRENÇ KALESİ" DE

441 Tolon, Ahmet Hurşit, Birinci Dünya Savaşı Sırasında Taksim Anlaşmaları ve Sevr'e Giden Yol, (Doktora tezi), Atatürk Kültür, Dil ve Tarih Yüksek Kurumu Atatürk Araştırma Merkezi Yayını, Ankara 2004, s.267.

442 Atatürk'ün Bütün Eserleri, Cilt:4, a.g.e., s.383.

443 Tırnak içindeki bu sözler Mustafa Kemal'e ait. Milli Hareketin lideri bunları Sivas'ta 25 Eylül'de açıkladı.-HC

DÜİTÜ..

İşbirlikçi hükümetin Anadolu'daki kalesi Konya idi.

Damat Ferit'in ve işgalcilerin etkisi Konya'ya kadar uzanıyor, oradan Anadolu'ya geçemiyordu. Tersinden bakarsak, Kuvayi Milliye'nin etkisi de Konya'ya kadar gelip duruyordu.

Damat Ferit'in Anadolu'daki "*son mukavemet noktası*", Heyet'i Temsiliye'ye göre "**mülevves (iğrenç, kirli) kalesi**"

Konya'daki vali Cemal Bey, milli güçler karşısında tutunamadı ve İtalyanların yardımı ile trenle İstanbul'a kaçtı.

Mustafa Kemal'e göre "Milletin namus ve tarihini lekele-yen, vicdansız ve akılsız"⁴³⁷[444] Cemal Bey, kaçmadan iki gün önce, en yakın arkadaşlarından birine "Memurluktan mı istifa edeyim, yoksa düşüncelerimi mi değiştireyim (tebdil-i kanaat edeyim)" diye sormuştu.

Damat Ferit'in dostu vali, yaklaşan Kuvayi Milliye korkusuyla son çırpınışları içinde, "**tebdil-i kanaatin (düşüncelerininideğiştirmenin)** işe yaramayacağını anladı ve çareyi kaçmakta buldu.

**SIRA, İİBİRLİKÇİLERİN BAİNİN DEVRİLMESİNE
GELMİTİ..**

KURTULU İ YAKINDI!..

KAYNAKÇ A

- AB Komisyonu'nun İlerleme Raporu, 6 Ekim 2005.
- ABAAltından Sopa, Ankara Ticaret Odası Yayını, Ankara, Kasım 2005.
- ADIVAR, Halide Edip, **Türk'ün Ateşle İmtihani**, 11.

Baskı, Atlas Kitabevi, İstanbul, Tarih yok.

- ÂFETİNAN, A, Prof. Dr., **Medenî Bilgiler ve M. KemalAtatürk'ün El Yazıları**,

Sadeleştirerek Yayına Hazırlayanlar: Prof. Dr. Ali Sevim, Prof. Dr. Azmi Süslü, Doç. Dr. M. Akif Tural, Atatürk Kültür, Dil ve Tarih Yüksek Kurumu Atatürk Araştırma Merkezi Yayını, Ankara, 2000.

- AKAY, Oğuz, **Benim Sofram Bu**, Truva Yayınları, İstanbul, Kasım 2006.

- AKINCIOĞLU, M.Cahit, **Misâkı Millî: Dönüşü Olmayan**

Yemin, Kendi Yayını, İstanbul, Mart 2002.

- ALTINAL, İengül, **Basının Kamuoyu Oluşturma İşlevine örnek Olarak:Hâkimiyeî-i Milliye Gazetesi (1920-1934)**, Yayınlanmamış Doktora Tezi, Marmara Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü, İstanbul, 1992.

- ARIKOĞLU, Damar, Birinci Büyük Millet Meclisi Milletvekili, Hatıralarım (Milli Mücadele), Kendi Yayını, Adana, 1961.

(Eser, Ekim 2000'de oğlu Mehmet Korkut Arıkoğlu tarafından babasının adıyla yeniden yayınlanmıştır.)

- ARİF, Mehmed, Başımıza Gelenler (Bir İmparatorluğun

Dramatik Kaybı) (93 Harbi'nde Doğu Anadolu Cephesi...), Babıali Kültür Yayıncılığı, İstanbul, Ocak 2006.

- ARMSTRONG, H.C., Bozkurt, Çeviren: Gül Çağalı Güven, Arba Yayınları, İstanbul, Ağustos 1996.

- ARSLAN, Nurten, Küçük Anılarda Büyük Sırlar (İeytan

Üçgeni **Mondros, 13 Kasım 1918-16 Mayıs 1919**), Biyografik Roman, Mavi Kuş Yayınevi, Ankara, 2005.

- ARTUÇ, İbrahim, **Yeniden Doğuş (Türk Kurtuluş Sa-**

vaşı), 1 .Cilt, Kastaş Yayınevi, İstanbul, Kasım 2001.

- AİIK, Melih, *"Madam Fogg"*, **Milliyet Gazetesi**, İstanbul, 15 İubat 2002.

- **Atatürk'ün Bütün Eserleri**, Cilt:3 (1919), Kaynak Yayınları, İstanbul, Mayıs 2000.

- **Atatürk'ün Bütün Eserleri**, Cilt:4 (1919), Kaynak Yayınları, İstanbul, Kasım 2000.

- **Atatürk'ün Bütün Eserleri**, Cilt: 5 (1919), Kaynak Yayınları, İstanbul, Nisan 2001.

- ATAY, Falih Rifki, **Atatürk'ün Bana Anlattıkları**, Sel Yayınları, İstanbul, 1955.

- ATAY, Falih Rifki, **Çankaya (Atatürk'ün Doğumundan**

ölümüne Kadar), Pozitif Yayınları, İstanbul, Temmuz 2006.

- ATAY, Falih Rifki, *"Bir Gece Karanlığında İdi, Kemalizm* (Atatürk Ülküsünün

Bayraklaşan Adıdır) **Dergisi**, Türkiye Kemalistler Teşkilâtı'nın Fikir ve yayın Organı, Yıl:1, Sayı:3, Ekim 1962.

- **Avrupa Birliği mi, Türkiye'nin Birliği mi?**, Ankara Ticaret Odası Yayını, Ankara,

Kasım 2002.

- AYDEMİR, İevket Süreyya, "*Menderes'in Dramı*", **Cumhuriyet Gazetesi**, İstanbul, 25 İubat 1969.

- AYDEMİR, İevket Süreyya, **Tek Adam (Mustafa Kemal)**, ikinci Cilt (1919-1922), 12. Basım, Remzi Kitabevi, İstanbul, Mayıs 1993.

- AYHAN, Aydın, **Çanakkale... Ah! Çanakkale...**, 2. Baskı, İehitkale Yayıncılık, İzmir, Mayıs 2005.

- AYVERDİ, ilhan, **Misalli Büyük Türkçe Sözlük**, Kub-bealtı Lügati, 3 Cilt, İstanbul, Kasım 2005.

- **Basın Açıklaması**, T.C. Genelkurmay Başkanlığı Genel Sekreterliği, Ankara, Tarih: 22 Mart 2005, No: BA-01/05.

- **Basın Kulübü Programı**, Hazırlayan ve Sunan: Melih Meriç, Habertürk Televizyonu, İstanbul, 17 Aralık 2006, saat 21.20.

- BAİBUĞ, İlker, Orgeneral, Genelkurmay 2. Başkanı, **Terör Değerlendirme Toplantısı**, Genelkurmay Başkanlığı, Ankara, 19 Temmuz 2005, Salı, saat 10.30,

- Başından Sonuna Her Yönüyle Kurtuluş Savaşı, Cumhuriyet Gazetesi Yayını, İstanbul, 2006.

- BAYAR, Celâl, **Ben de Yazdım: Millî Mücadeleye Giriş**, 8 Cilt, Sabah Kitapları, İstanbul, 1997.

- BAYUR, Yusuf Hikmet, **Atatürk Hayatı ve Eseri (Doğumundan Samsun'a Çıkışına Kadar)**, 2. Baskı, Atatürk Kültür, Dil ve Tarih Yüksek Kurumu Atatürk Araştırma Merkezi Yayını, Ankara, 1997.

- BAYZAN, Ali Rıza, **Misyonerin Soykırım Oyunu**, 2. Baskı, IQ Yayıncılık, İstanbul, Kasım 2006,

- BERBER, Engin, **Bir İzmir Kâbusu (Mütareke ve işgal Dönemi Üzerine Yazılar)**, İzmir Büyükşehir Belediyesi Kültür Yayını, İzmir, Mart 2002.

- **BOTAİ**, Petrol-iş Yayını: 102, İstanbul, 18 Ocak 2007.

- BOZKURT, Mahmut Esat, **Türk İhtilâli'nde Vatan Müdafaası**, Yayına Hazırlayan: Atatürk'ün Bütün Eserleri çalışma grubu, Kaynak Yayınları, İstanbul, Haziran 2006.

- **Ceviz Kabağı Programı**, Hazırlayan ve Sunan: Hulki Cevizoğlu, Kanaltürk Televizyonu, Ankara, 11 Kasım 2005, **saat23.00**.

- **Ceviz Kabağı Programı**, Hazırlayan ve Sunan: Hulki Cevizoğlu, Kanaltürk Televizyonu, Ankara, 23 Aralık 2005 Cuma, Saat 22.30.

- **Ceviz Kabağı Programı**, Hazırlayan ve Sunan: Hulki Cevizoğlu, Kanaltürk Televizyonu, Ankara, 10 Mart 2006 Cuma, Saat 22.30.

- **Ceviz Kabağı Programı**, Hazırlayan ve Sunan: Hulki Cevizoğlu, Kanaltürk Televizyonu, Ankara, 7 Nisan 2006 Cuma, Saat 22.40.

- **Ceviz Kabağı Programı**, Hazırlayan ve Sunan: Hulki Cevizoğlu, Kanaltürk Televizyonu, Ankara, 11 Ağustos 2006

Curna, saat 22.30.

- **Ceviz Kabağı Programı**, Hazırlayan ve Sunan: Hulki Cevizoğlu, Kanaltürk

Televizyonu, Ankara, 9 İubat 2007, saat 22.30.

- CEVİZOĞLU, Hulki, *"Aile İçi (Siyâsi) İddet, Yeniçağ*

Gazetesi, İstanbul, 21 Kasım 2006.

- CEVİZOĞLU, Hulki, *"Anıtı Türkiye'ye de Dikecekler, Yeniçağ Gazetesi*, İstanbul, 31 Ekim 2006.

- CEVİZOĞLU, Hulki, *"Bölünmeye Hazır Türkiye İstiyorlar"*, *Yeniçağ Gazetesi*, İstanbul, 30 Ağustos 2006.

- CEVİZOĞLU, Hulki, **Bütün Kaleler Zaptedilmedi**, 16.

Baskı, Ceviz Kabuğu Yayınları, Ankara, Ekim 2005.

- CEVİZOĞLU, Hulki, *"Çan Sesleri!.."*, *Yeniçağ Gazetesi*, İstanbul, 27 Eylül 2005.

- CEVİZOĞLU, Hulki, *"Chirac Türk Çocuğu' Çıktı! "*, *Yeniçağ Gazetesi*, İstanbul, 23 Kasım 2004.

- CEVİZOĞLU, Hulki, *"Daha da Kaşiyacaklar... "*, *Yeniçağ Gazetesi*, İstanbul, 23 Ocak 2007.

- CEVİZOĞLU, Hulki, *"Dayatmalara Boyun Eğilecekmi?"*, *Yeniçağ Gazetesi*, 29 Ağustos 2006.

- CEVİZOĞLU, Hulki, *"Dünkü ve Bugünkü Ali Kemaller"*, Başbakanlık Atatürk Kültür, Dil ve Tarih Yüksek Kurumu-Atatürk Araştırma Merkezi Başkanlığı tarafından düzenlenen

"Doğumunun 125.Yılında Ulu önder Mustafa Kemal Atatürk Uluslararası

Sempozyumu'nda sunulan bildiri", TDK Salonu, Ankara, 16 Mayıs 2006.

- CEVİZOĞLU, Hulki, *Ey Türk İstikbâlinin Evlâdı*, 4. Baskı (26.000 adet), Ceviz Kabuğu Yayınları, Ankara, Kasım 2006.

- CEVİZOĞLU, Hulki, *"Genelkurmay Başkanının Yüzü-ğünün Sırrı"*, *Yeniçağ Gazetesi*, İstanbul, 12 Eylül 2006.

- CEVİZOĞLU, Hulki, *"Kimyasal Silah Deposu mu Arıyorlar?"*, *Ey Türk İstikbâli'nin Evlâdı*, 4. Baskı (26.000), Ceviz Kabuğu Yayınları, Ankara, Kasım 2006.

- CEVİZOĞLU, Hulki, *"Ordu Emri Doğru Anladı"*, *Yeniçağ Gazetesi*, İstanbul, 20 Eylül 2005.

- CEVİZOĞLU, Hulki, *"Peki, Ordu Nereye Gitti?"*, *Yeniçağ Gazetesi*, İstanbul, 13 Eylül 2005.

- CEVİZOĞLU, Hulki, *"İok.. İok.. Bakanlık: APO Meclis'e Girsin!.."*, *Yeniçağ Gazetesi*, İstanbul, 25 Mart 2005.

- CEVİZOĞLU, Hulki, *Türk Olmak*, 4. Baskı, Ceviz Kabuğu Yayınları, Ankara, Haziran 2005.

- CEVİZOĞLU, Hulki, *Ya Sev Ya Sevr*, Ceviz Kabuğu Yayınları, 15. Baskı, Ankara, İubat 2006.

- COİKUN, Alev, *Kuvayi Milliye'nin Kuruluşu (En Uzun 15 Gün, ödemiş Direnişi)*, Cumhuriyet Kitapları, İstanbul, Ekim 2005.

- Cumhuriyeti Kuşatanlar, CHP Kadın Kolları Yayını, Ankara (Basıldığı Yer: Mart Matbaacılık Sanatları Ltd. İti., İstanbul), Ekim 2005.

- ÇEVİK, Zeki, Yrd. Doç. Dr., *Millî Mücadele'de "Müdafaa-i Hukuk'tan Halk Fırkası'na" Geçiş (1918/1923)*, Atatürk Kültür, Dil ve Tarih Yüksek Kurumu Atatürk Araştırma Merkezi

Yayını, Ankara, 2002.

- ÇÖLAİAN, Emin, *"İimdi Söz Abdülatif İener'der, Hürriyet Gazetesi, İstanbul, 13 Aralık 2006.*
- ÇÖLAİAN, Emin, *"Tayyip Bey'in Demir Ağlar Takıntısı", Hürriyet Gazetesi, İstanbul, 24 Mart 2004.*
- DEMİR, Hasan, *"Hıristiyan Rektör", Yeniçağ Gazetesi, 28 Eylül 2006.*
- DİKBAİ, Yılmaz, *Gönüllü Devşirmeler, Toplumsal Dönüşüm Yayınları, İstanbul, Eylül 2002.*
- DİLEK, Zeki, **10 Kasımlarda Atatürk'ü Anmak ve Anlamak**, 2. Baskı, Atatürk Kültür, Dil ve Tarih Yüksek Kurumu Atatürk Araştırma Merkezi Yayını, Ankara, 2005.
- DİNAMO, Hasan izzettin, **Kutsal isyan (Milli Kurtuluş Savaşının Gerçek Hikâyesi)**, 5 Cilt, Tekin Yayınevi, İstanbul, 2000.
- DOĞAN, Yalçın, *"Halkın öfkesi Erdoğan'a Soruldu", Hürriyet Gazetesi, İstanbul, 5 Eylül 2006.*
- DURA, Cihan, Prof. Dr, **Sömürgeleşen Türkiye**, İkinci Basım, İkırıl Yayınları, İstanbul, Ekim 2004.
- Dünden **Bugüne Kapitülasyonlar**, Vatanseverin I Ankara Ticaret Odası Yayını, Ankara, İubat 2004.
- DÜZEL, Neşe, *"Pazartesi Konuşmaları" Radikal Gazetesi, İstanbul, 25 Eylül 2006.*
- ERGİN, Sedat, *"Derhal özür Dileyin", Hürriyet Gazetesi, İstanbul, 06 Temmuz 2003.*
- ERİKAN, Celal, **Komutan Atatürk**, 4. Baskı, Türkiye İş Bankası Kültür Yayınları, Ankara, Mayıs 2006.
- ESKİ, Mustafa, Yrd.Doç.Dr., İsmail **Habib Sevük'ün Açıksöz'deki Yazıları (1921/1922) Makaleler-Fıkralar**, Atatürk Araştırma Merkezi Yayını, Ankara, 1998.
- EVCİOĞLU, Kemal, *Büyük Ortadoğu Projesi (Alfa, Ka-os, Omega, Tapınak)*, Umay Yayınları, İzmir, 2005.
- EVSİLE, Mehmet, Doç. Dr., **Atatürk'ün Söylev ve Demeçleri'nin Konular indeksi**, Atatürk Kültür, Dil ve Tarih Yüksek Kurumu Atatürk Araştırma Merkezi Yayını, Ankara, 1999.
- EYİCİL, Ahmet, Doç. Dr., *"Maraş Savunması", Atatürk Araştırma Merkezi Dergisi, Cilt XXI, Ankara, Mart 2005, Sayı:61.*
- GEREDİ, Hüsrev, *20. Asır Mecmuası, C.3, Sayı 66, İstanbul, 1953.*
- GÖRGÜLÜ, ismet, Dr., *Atatürk'ün Anıları*, Bilgi Yayınevi, Ankara, Ekim 1997.
- GÜNDOĞAN, Eren, *Yayına Hazırlayan, Karen Fogg Dosyası*, Gündoğan Yayınları, Ankara, Mayıs 2002.
- GÜNER, Zekâi; Kabataş, Orhan; **Millî Mücadele Dönemi Beyânnameleri ve Basını**, Atatürk Kültür, Dil ve Tarih Yüksek Kurumu Türk Tarih Kurumu Yayınları, Sayı:38, Ankara, 1990.

- GÜRCANLI, Zeynep, "*Ruhban Okulu ve İana Sırada*", **Star Gazetesi**, İstanbul, 20 Mayıs 2004.
- GÜRER, Turgut, Derleyen, Atatürk'ün Yaveri Cevat Abbas Güner (Cepheden Meclise Büyük Önder İle 24 Yıl), Cumhuriyet Gazetesi Yayını, İstanbul, Ekim 2006.
- İNALCIK, Halil, Prof. Dr., **Popüler Bilim Dergisi'nin 1. Ödül Töreni'nde Verdiği Konferans**, TOBB-ETÜ Konferans Salonu, 21 Ocak 2007 Pazar, Saat 16.40.
- İNÖNÜ, İsmet, **Defterler (1919-1973), 1. Cilt**, Hazırlayan: Ahmet Demirel, Yapı Kredi Yayınları-1568, İstanbul, Aralık 2001.
- **İskele Sancak Programı**, Hazırlayan ve Sunan: Mustafa Karaalioğlu, Kanal 7 Televizyonu, İstanbul, 26 Ocak 2007, Saat: 22.00.
- JAESCHKE, Gotthard, **Kurtuluş Savaşı İle İlgili İngiliz Belgeleri**, Çeviri: Cemal Köprülü, Türk Tarih Kurumu Yayını, Ankara, 1971.
- JOHNSTONE, Diana, **Ahmakların Seferi (Yugoslavya, NATO ve Batının Aldatmacaları)**, Çevirenler: Emre Ergüven, Ergin Bulut, Bağlam Yayınları, İstanbul, Haziran 2004.
- KANSU, Mazhar Müfit, **Erzurum'dan Ölümüne Kadar Atatürk'le Beraber**, 1. ve 2. Cilt, 4. Baskı, Türk Tarih Kurumu Yayınları, Ankara, 1997.
- t
- KARABEKİR, Kâzım, **istiklal Harbimiz**, Türkiye Yayınevi, İstanbul, 1960.
- KARADUMAN, Fethi, Atatürk Devrimi (Osmanlı İmparatorluğumdan Çağdaş Türkiye Cumhuriyeti'ne), Günizi Yayıncılık, İstanbul, Ekim 2006.
- KAYNAK, Mahir, Prof. Dr., **Ceviz Kabuğu Programı'n-daki açıklamaları**, Kanaltürk Televizyonu, Ankara, 10 Mart 2006, saat 22.30.
- KILIÇ, Altemur, "*Kartal Kanadına Mektup*", **Yeniçağ Gazetesi**, İstanbul, 9 Ağustos 2006.
- KOCATÜRK, Utkan, Prof. Dr., Atatürk Çizgisinde Geçmişten Geleceğe (Atatürk ve Yakın Tarihimize İlişkin Görüşmeler, **Araştırmalar, Belgeler**), Atatürk Kültür, Dil ve Tarih Yüksek Kurumu Atatürk Araştırma Merkezi Yayını, Ankara, 2005.
- KOCATURK, Utkan, Prof. Dr., **Atatürk'ün Fikir ve Düşünceleri**, Genişletilmiş 2. Basım, Atatürk Kültür, Dil ve Tarih Yüksek Kurumu Atatürk Araştırma Merkezi Yayını, Ankara, 2005.
- KOCATURK, Utkan, Prof. Dr., **Atatürk ve Türkiye Cumhuriyeti Tarihi Kronolojisi (1918-1938)**, Atatürk Kültür, Dil ve Tarih Yüksek Kurumu Atatürk Araştırma Merkezi Yayını, Ankara, 2000.
- KOCATURK, Utkan, Prof. Dr., **Doğumundan ölümüne Kadar Kaynakçalı Atatürk Günlüğü**, Atatürk Kültür, Dil ve Tarih Yüksek Kurumu Atatürk Araştırma Merkezi Yayını, Ankara, 1999.

- KOLOĞLU, Orhan, Dr., **Türk Basını (Kuvayi Milliye'den Günümüze)**, Kültür Bakanlığı Yayınları,, No: 1563, Ankara, 1993.
- **Kur'an'ı Kerim ve Açıklamalı Meali**, Türkiye Diyanet Vakfı Yayını, Ankara, 1993.
- MANİSALI, Erol, Prof. Dr., **Ulusal Politika Notları**, Truva Yayınları, İstanbul, Ocak 2007.
- MENGİ, Güngör, "*Siyasetin Cilvesi "Anket ve Lider başlıklı makalenin ait başlığı)*, **Vatan Gazetesi**, İstanbul, 23 Kasım 2006.
- MERAY, Seha L.; OLCAY, Osman, **Osmanlı İmparatorluğu'nun Çöküş Belgeleri (Mondros Bırakışması, Sevr Andlaşması, İlgili Belgeler)**, A.Ü.S.B.F. Yayınları, No: 409, Ankara, 1977.
- MERDANOĞLU, Hüsnü, **Ulusal Kurtuluş Süreci ve Kuvayi Milliye**, Ümit Yayıncılık, Ankara, 2006.
- MORALİ, Nail, **Mütarekede İzmir**, İzmir Büyükşehir Belediyesi Kültür Yayını, İzmir, Aralık 2002.

- **Nutuk (Kemal Atatürk) (1919-1927)**, Bugünkü Dille Hazırlayan: Prof. Dr. Zeynep Korkmaz, Atatürk Araştırma Merkezi Yayını, Ankara, 2000.
- **Nutuk (Kemal Atatürk)**, Hazırlayan: Kemal Bek, Bordo-Siyah Yayınları, İstanbul, 2006.
- **Nutuk**, Cilt I (1919-1920), Türk Devrim Tarihi Enstitüsü(TDT) Yayını, İstanbul, 1961.
- **Nutuk**, Cilt II (1920-1927), Türk Devrim Tarihi Enstitüsü(TDT) Yayını, İstanbul, 1961.
- **Nutuk**, Cilt III (Vesikalar), Türk Devrim Tarihi Enstitüsü(TDT) Yayını, İstanbul, 1967.
- **Nutuk (Söylev)** (Gazi Mustafa Kemal Atatürk), Günümüz Diline Çevirip Basıma Hazırlayan: Ord. Prof. Dr. Hıfzı Veldet Velidedeoğlu, Atatürkçü Düşünce Demeği(ADD) Yayını, 125. Doğum Yılı Anısına, Ankara, 2006.
- OCAKTAN, Mehmet, "*Özkök, Statükocular İçin Zararlı Bir Paşaydı...*", **Yeni İafak Gazetesi**, 29 Ağustos 2006.
- OKAN, Cüneyd, **Dönemin Mizah Dergilerinde Milli Mücadele Karikatürleri (1919-1922)**, T.C. Kültür ve Turizm Bakanlığı Yayınları, Ankara, 2004.
- ORAL, Mustafa, Yrd. Doç. Dr., "*Veliht Abdülmeclt'inAnkara'ya Davet Edilmesi Meselesi'*, **Atatürk Araştırma MerkeziDergisi**, Cilt: XXI, Ankara, Mart 2005, Sayı: 61.
- **Osmanlı Belgelerinde Ermeni-İngiliz İlişkileri (1896-1922)**, T.C. Başbakanlık Devlet Arşivleri Genel Müdürlüğü, Yayın Nu: 76, Ankara, 2006.
- ÖNAL, Sami, Hüsrev Gerede'nin Anıları (Kurtuluş Savaşı, Atatürk ve Devrimler) (19 Mayıs 1919 -10 Kasım 1938), Literatür Yayınları, ikinci Basım, İstanbul, Kasım 2002.
- ÖNDER, Mehmet, **Atatürk'ün Yurt Gezileri**, Türkiye İş Bankası Yayınları, Ankara, Haziran 1998.
- ÖZAKMAN, Turgut, **İu Çılgın Türkler**, 49. Basım, Bilgi Yayınevi, Ankara, Ağustos 2005.
- ÖZAKMAN, Turgut, Vahidettin, M. Kemal ve Milli Müca-

dele (yalanlar, yanlışlar, yutturmacalar), Bilgi Yayınevi, Ankara, Eylül 1997.

- ÖZÇELİK, İsmail, Prof. Dr., **Millî Mücadele'de Anadolu Basınında Güney Cephesi (Adana, Antep, Maraş, Urfa) 1919-1921**, Atatürk Kültür, Dil ve Tarih Yüksek Kurumu Atatürk Araştırma Merkezi Yayını, Ankara, 2005.
- ÖZÇELİK, İsmail, Prof. Dr., **Millî Mücadele'de Güney Cephesi: Urfa (30 Ekim 1918-11 Temmuz 1920)**, Atatürk Kültür, Dil ve Tarih Yüksek Kurumu Atatürk Araştırma Merkezi Yayını, Ankara, 2003.
- ÖZDEMİR, Zekeriya, **Millî Mücadele Yıllarında Balıkesir Cepheleeri**, Kendi Yayını, Ankara, Ağustos 2001.
- ÖZEL, Mehmet, **Türk Ordusu**, ATO Yayını, Ankara, 2000.
- ÖZKAN, Tuncay, **MİT'in Gizli Tarihi**, 18. Basım, Alfa Yayınları, İstanbul, Mart 2005.
- ÖZKAYA, Yücel, Prof. Dr., **Millî Mücadele'de Atatürk ve Basın (1919-1921)**, Atatürk Kültür, Dil ve Tarih Yüksek Kurumu Atatürk Araştırma Merkezi Yayını, Ankara, 1989.
- ÖZKÖK, Ertuğrul, **"Üç Güzel Bayrak ve Milli Marş"**, **Hürriyet Gazetesi**, 8 Mart 2005.
- ÖZTOPRAK, İzzet, Dr., **Kurtuluş Savaşı'nda Türk Basını (Mayıs 1919-Temmuz 1921) (Türkiye ile ilgili dış haberler ve bunların iç basındaki tepkileri)**, Türkiye İş Bankası Kültür Yayınları, Ankara, 1981.
- ÖZTOPRAK, İzzet, Yrd. Doç. Dr., **Türk ve Batı Kamuoyunda Millî Mücadele**, Atatürk Kültür, Dil ve Tarih Yüksek Kurumu Türk Tarih Kurumu Yayınları, XVI. Dizi, Sa.58, Ankara, 1989.
- ÖZTÜRK, İbrahim Sadi, **1'inci T.B.M.M.'nin Gizli Oturumlarında Atatürk'ün Konuşmaları**, (Bugünkü Türkçe ile) (24.4.1920-25.2.1922), ATO Yayını, Ankara, 2004.
- ÖZTÜRK, İbrahim Sadi, **Ulusal Kurtuluş Mücadelesine Karşı Ayaklananlar, Baş Kaldıranlar**, ATO Yayını, Ankara, Kasım 2005.
- SARIHAN, Zeki, **Kurtuluş Savaşı Kadınları**, Cumhuriyet Kadınları Derneği Yayınları, Yayın No:11, Ankara, İubat 2006.
- SELÇUK, İlhan, **Yüzbaşı Selahattin'in Romanı(2)**, 12. Baskı, Cumhuriyet Kitapları, İstanbul, Aralık 2005.
- SELEK, Sabahattin, **Anadolu İhtilali**, I. Cilt, 11. Baskı, Kastaş Yayınları, İstanbul, Ocak 2004.
- SELVİ, Haluk, Yrd. Doç.Dr., **Millî Mücadele'de Erzurum (1918-1923)**, Atatürk Kültür, Dil ve Tarih Yüksek Kurumu Atatürk Araştırma Merkezi Yayını, Ankara, 2000.
- SOYAK, Hasan Rıza, **Atatürk'ten Hatıralar**, 3. Baskı, Yapı Kredi Yayınları-2131, Tarih:23, İstanbul, Ocak 2006.
- **Söylev**, (Gazi M. Kemal Atatürk), Kısaltarak Basıma Hazırlayan: Ord. Prof. Dr. Hıfzı Veldet Velidedeoğlu, Çağdaş Yayınları, İstanbul, Mayıs 1978.
- **Söylev**, (Gazi M. Kemal Atatürk), (Nutuk-Belgeler), 7. Bası, Cilt 3, Türkçeleştirip Basıma Hazırlayan: Ord. Prof. Dr. Hıfzı Veldet Velidedeoğlu, Çağdaş Yayınları, İstanbul, İubat 1999.
- İAMSUTDİNOV, A.M., **Mondros'tan Lozan'a Türkiye Ulusal Kurtuluş Savaşı Tarihi (1918-1923)**, Rusça Aslından Çeviren: Ataol Behramoğlu, Doğan Kitapçılık A.İ., İstanbul,

Mayıs 1999.

- İİMİR, Bilâl N., Dr., **Atatürk Dönemi (incelemeler)**, Atatürk Kültür, Dil ve Tarih Yüksek Kurumu Atatürk Araştırma Merkezi Yayını, Ankara, 2006.
- TOLON, Ahmet Hurşit, **Birinci Dünya Savaşı Sırasında Taksim Anlaşmaları ve Sevr'e Giden Yol**, (Doktora tezi), Atatürk Kültür, Dil ve Tarih Yüksek Kurumu Atatürk Araştırma Merkezi Yayını, Ankara, 2004.
- TURAN, Rahmi, *"Kuş Yumurtaları"*, **Gözcü Gazetesi**, İstanbul, 28 İubat 2005.
- TURAN, İerafettin, Prof. Dr., **İsmet İnönü (Yaşamı,Dönemi ve Kişiliği)**, ikinci Basım, Bilgi Yayınevi, Ankara, Nisan 2003.
- TURGUT, Hulusi, Derleyen, **Atatürk'ün Sırdaşı Kılıç Ali'nin Anılan**, iş Bankası Kültür Yayınları, İstanbul, Ocak 2005.
- TÜRKMEN, Zekeriya, Dr., **Yeni Devletin İafağındaMustafa Kemal (Ekim 1918-Ocak 1920)**, Atatürk Kültür, Dil ve Tarih Yüksek Kurumu Atatürk Araştırma Merkezi Yayını, Ankara, 2002.
- **Türkçe Sözlük**, 10. Baskı, Türk Dil Kurumu, Ankara, 2005.
- TÜRKER, Mehmet, *"İhanet Çemberi!.."*, **Gözcü Gazetesi**, İstanbul, 31 Mart 2006.
- **Türkiye Büyük Millet Meclisi Genel Kurul Tutanağı**, 19. Dönem 4. Yasama Yılı, 83. Birleşim, 8 Mart 1995 Çarşamba.
- **Türkiye'de Yunan Vahşeti**, Fransızca'dan Çeviren: Ekinci, Necdet, Yrd. Doç. Dr., Yeniden Anadolu ve Rumeli Müdafaa-i Hukuk Yayınları, Antalya, Haziran 2006.
- ULAGAY, Osman, **Amerikan Basınında Türk Kurtuluş Savaşı**, özel Yayın, İstanbul, Mart 1974.
- ULUENGİN, Hadi, *"Softa Ulusalçılık"*, **Hürriyet Gazetesi**, 29 Temmuz 2006.
- USTA, Sadık, **Emperyalist Yalan Ermeni Soykırımı**, Digital Kültür Yayınları, İstanbul, Eylül 2005.
- www.haberturk.com/news/220741.html, Haber Girişi: 16 Mart 2006, Saat: 08.32.
- www.hurriyet.com.tr/gundem/4600457.asp7gids71, 17 Haziran 2006.
- www.mit.gov.tr/basin32.html, 5 Ocak 2007.
- www.tsk.mil.tr/bashalk/konusma_mesaj/2007/konusma_washingt on.htm, 14 İubat 2007.
- YALÇIN, E.Semih, Prof. Dr., Koca, Salim, Prof. Dr., **Mustafa Kemal Paşa'nın Anadolu'ya Geçişi**, Berikan Yayınevi, Ankara, 2005.
- YAMAN, Mehmet, **Ülkemizi Çevreleyen Tehlikeler**, Kendi Yayını, Konya, 2005.
- YAZIR, Elmalılı Muhammed Hamdi, **Kur'an'ı Kerim veYüce Meali**, Sadeleştiren: Sabri Yılmaz, İenyıldız Yayınevi, İstanbul, 1997.
- YILMAZ, Mehmet Y., *"Başbakanlık Ağzına GeleniSöyleme Yeri Değildir!"*, **Hürriyet Gazetesi**, İstanbul, 5 Eylül 2006.
- YILMAZ, Murat, Dr., *"Normal Bir Adam Bunları Söylemez!"*, **Zaman Gazetesi**, İstanbul, 28 Eylül 2006.

- YILMAZ, Önder, "*Gül, Süresini Uzattığı Çekiç Güç'ten Yakındı*", **Milliyet Gazetesi**, İstanbul, 24 Ocak 2007.

DÖNEMİN G AZETEL ERİ:

- **Alemdar Gazetesi**, İstanbul, 18 Mayıs 1335(1919).
- **Hâdisât Gazetesi**, Sene, No:139, İstanbul, 19 Mayıs 1335(1919).
- **İkdam Gazetesi**, İstanbul, 17 Mayıs 1335(1919).
- **İrade-i Milliye Gazetesi**, Sivas, Pazar: 18 Zilhicce 1337 ve 14 Eylül Sene 1335 (14 Eylül1919), Numara:1 (4 Eylül Sivas Kongresi'nin 83. yıldönümünde -2002- Sivas Valiliği tarafından yapılan Türkçe Baskı)
- **İrade-i Milliye Gazetesi**, Sivas, 17 Zilhicce 1337 ve 17 Eylül 1335(1919), Numara: 2. (Sivas Kongresi'nin 83. yıldönümünde -2002- Sivas Valiliği tarafından yapılan Türkçe Baskı.)
- **İrade-i Milliye Gazetesi**, Sivas, 2 Teşrini Evvel 1335 (2 Ekim 1919), Numara: 5. (4 Eylül Sivas Kongresi'nin 83. yıldönümünde -2002-Sivas Valiliği tarafından yapılan Türkçe Baskı)
- **İstiklal Harbi Gazetesi**, Hazırlayan: Ömer Sami Coşar, Yeni İstanbul Yayınları, İstanbul, 1975.
- **Vakit Gazetesi**, İstanbul, 17 Mayıs 1335(1919).
- **Vakit Gazetesi**, İstanbul, 20 Mayıs 1335(1919).

BUGÜN ÜN G AZET ELERİ:

- **Akşam Gazetesi**, İstanbul, 17 Eylül 2005.
- Anadolu'da **Vakit Gazetesi**, İstanbul, 6 Aralık 2006.
- **Cumhuriyet Gazetesi**, İstanbul, 27 Kasım 2004.
- **Cumhuriyet Gazetesi**, İstanbul, 7 Mart 2006.
- **Cumhuriyet Gazetesi**, İstanbul, 5 Eylül 2006. **Cumhuriyet Gazetesi**, İstanbul, 30 Kasım 2006.
- **Cumhuriyet Gazetesi**, İstanbul, 5 Ocak 2007.
- **Cumhuriyet Gazetesi**, İstanbul, 15 İubat 2007.
- **DB Tercüman Gazetesi**, İstanbul, 30 Haziran 2004.
- **Gözcü Gazetesi**, İstanbul, 31 Mart 2006.
- **Gözcü Gazetesi**, İstanbul, 15 İubat 2007.
- **Güneş Gazetesi**, İstanbul, 9 Mart 2004.
- **Güneş Gazetesi**, İstanbul, 30 Mart 2006.
- **Güneş Gazetesi**, İstanbul, 31 Mart 2006.
- **HO Tercüman Gazetesi**, İstanbul, 22 Eylül 2006.
- **Hürriyet Gazetesi**, İstanbul, 26 Mart 2003.
- **Hürriyet Gazetesi**, İstanbul, 2 Ekim 2004.
- **Hürriyet Gazetesi**, İstanbul, 9 İubat 2005.
- **Hürriyet Gazetesi**, İstanbul, 29 Eylül 2005.
- **Hürriyet Gazetesi**, İstanbul, 23 Kasım 2005.
- **Hürriyet Gazetesi**, İstanbul, 30 Mart 2006.
- **Hürriyet Gazetesi**, İstanbul, 29 Temmuz 2006.

- **Hürriyet Gazetesi**, İstanbul, 5 Eylül 2006.
- **Hürriyet Gazetesi**, İstanbul, 5 Kasım 2006.
- **Hürriyet Gazetesi**, İstanbul, 6 Aralık 2006.
- **Hürriyet Gazetesi**, İstanbul, 14 Ocak 2007.

- **Hürriyet Gazetesi**, İstanbul, 15 İubat 2007.
- **Milliyet Gazetesi**, İstanbul, 28 İubat 2002.
- **Milliyet Gazetesi**, İstanbul, 30 Haziran 2004.
- **Milliyet Gazetesi**, İstanbul, 2 Mayıs 2005.
- **Milliyet Gazetesi**, İstanbul, 26 Ekim 2005.
- **Milliyet Gazetesi**, İstanbul, 24 Kasım 2005. **MilliyetGazetesi**, İstanbul, 7 Mart 2006.
- **Milliyet Gazetesi**, İstanbul, 6 Ekim 2006.
- **Milliyet Gazetesi**, İstanbul, 5 Ocak 2007.
- **Sabah Gazetesi**, İstanbul, 6 Ekim 2006.
- **Sabah Gazetesi**, İstanbul, 28 Aralık 2006.
- **Sabah Gazetesi**, İstanbul, 15 İubat 2007.
- **Star Gazetesi**, İstanbul, 23 Mart 2005.
- **Takvim Gazetesi**, İstanbul, 30 Ekim 2006.
- **Vakit Gazetesi**, İstanbul, 28 Eylül 2006.
- **Vatan Gazetesi**, İstanbul, 26 Eylül 2003.
- **Vatan Gazetesi**, İstanbul, 30 Haziran 2004.
- **Vatan Gazetesi**, İstanbul, 28 Eylül 2006.
- **Vatan Gazetesi**, İstanbul, 19 Ekim 2006.
- **Vatan Gazetesi**, İstanbul, 19 Kasım 2006.
- **Vatan Gazetesi**, İstanbul, 14 Aralık 2006.
- **Vatan Gazetesi**, İstanbul, 28 Ocak 2007.
- **Yeniçağ Gazetesi**, İstanbul, 30 *Haziran* 2004.
- **Yeniçağ Gazetesi**, İstanbul, 19 Ağustos 2004.
- **Yeniçağ Gazetesi**, İstanbul, 3 Aralık 2004.
- **Yeniçağ Gazetesi**, İstanbul, 25 İubat 2005.
- **Yeniçağ Gazetesi**, İstanbul, 11 Temmuz 2005.
- **Yeniçağ Gazetesi**, İstanbul, 8 Kasım 2005.

- **Yeniçağ Gazetesi**, İstanbul, 14 Kasım 2005.
- **Yeniçağ Gazetesi**, İstanbul, 7 Mart 2006.
- **Yeniçağ Gazetesi**, İstanbul, 30 Mart 2006.
- **Yeniçağ Gazetesi**, İstanbul, 20 Kasım 2006.
- **Yeniçağ Gazetesi**, İstanbul, 30 Kasım 2006.
- **Yeniçağ Gazetesi**, İstanbul, 14 Ocak 2007.
- **Yeniçağ Gazetesi**, İstanbul, 15 İubat 2007.
- **Yeniçağ Gazetesi**, İstanbul, 16 Ocak 2007.
- **Yeni İafak Gazetesi**, İstanbul, 28 Eylül 2006.

